

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Naughty NOVEMBER

A CHARITY ANTHOLOGY FEATURING

AE LISTER - CARA DEE - CHARA CROFT - COLETTE DAVISON

E.M. DENNING - GIANNI HOLMES - KATE HAWTHORNE

LUNA DAVID - MORTICIA KNIGHT - R.A. FRICK - SHAW MONTGOMERY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

NAUGHTY NOVEMBER

A CHARITY ANTHOLOGY

AE LISTER CARA DEE CHARA CROFT
COLETTE DAVISON E.M. DENNING GIANNI
HOLMES KATE HAWTHORNE LUNA DAVID
MORTICIA KNIGHT R.A. FRICK SHAW
MONTGOMERY

Okumak istediğim müstehcen hikayeleri bulamıyorum... ooh,
bir fikrim var!

LESLIE, ANTOLOJİ YARATICISI

CONTENTS

[Tatlı Yaramazlık](#)

AE Lister

[Sana Ne Olduğunu](#)

[Söyleyeceğim](#) Cara Dee

[Onu Kilitli Bırakmak](#) Chara

Croft

[Sana Doğru](#)

Colette Davison

[Onun Sürtük Meleşti](#)

E.M. Denning

[Çok Uzak Bir](#)

[Adım](#) Gianni

Holmes

[Ellerinizi Çekin](#)

Kate Hawthorne

[İyi Uykular](#) Luna

David

[Güvenli ve](#)

[Sağlam](#) Morticia

Knight

[Kenar Zaferi](#)

R.A. Frick

[Kahkahadan Saklanmak](#)

Shaw Montgomery

[Teşekkür ederim](#)

Naughty NOVEMBER

#GetNaughty #NaughtyNovember

1: "Kenar	10. Kaba/İlkel
2: Röntgencilik17	11: Sounding 5:
Punishment18	12: Biting 4:
Glory Hole19	13: Outdoors
14: Ağlama20	15: Honds-Free Orgazmlar
16: Telefon Seksi21İ, Dom / Sub	
17: Bon.d "age	22":.Switch..Röl.es
18. İlk Kez	23: Leoshes
19: Evcil Hayvan Oyunu	24: Proise
20: Deri Üzerine Yazı Yazmak	25: Uyluk Sürme/Fuoking
21: Gıdıklama	26: Lingerie
22: Roleplay27	28: Somnofili 1É":
23: Sadece Erkekler2B	29: Feminizatioti
24: Degradofiori/Humilíofion	30: Mochin,e
31: Duyusal Deprívófon"	32: +C "ho "stfffy

Don't forget the aftercare!

SWEET MISCHIEF

AE LISTER

Copyright © 2024 by AE Lister

Tüm hakları saklıdır.

Clocktower Editing tarafından düzenlendi

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

ONE

Bana onunla Maverick Molly'nin Kink Kulübü ve Oyun Salonu'nda buluşmamı söylemişti.

Yavru köpeklerle oynamayı çok seviyordu ve ben hiç denemedim. Ama sosyal medyada, dahil olduğum bazı BDSM gruplarında dolaşan bir liste vardı, bu listede bir dizi sapkınlığın adı geçiyordu ve meydan okuma, hiç keşfetmediğiniz bir tanesini bulmaktı. Dürüst olmak gerekirse bu benim için zor olmuştu.

Ama gözlerim Pet Play and Leashes'e takıldı. Bunu daha önce hiç denememiştim. Dürüst olmak gerekirse, diğer pek çok sapkınlık gibi ilgimi çeken bir şey değildi. Ama maskeli erkeklerden hoşlanıyordum ve o yavru kukuletalari oldukça sevimliydi. Koşullar bana bu işe dahil olma şansını hiç sunmamıştı. Bu yüzden özellikle bölgemde bu işle ilgilenen birini aradım.

Adamın tanıtıcı adı yavru adıydı-Mischief97. Yaşı yirmi altı olarak listelendiği için 97'nin doğduğu yıl olduğunu varsaydım. Benim için biraz gençti. Birkaç ay önce kırkıncı yaş günümü kutlamıştım.

Ona mesaj attığımda terbiyeli ve aslında oldukça olgun görünüyordu. Bazı genç erkeklerin hoşlandığı nazlı flörtlerden hiçbiri yoktu, ama bir Dom ve bir insan olarak benimle doğrudan ilgileniyordu. Bu hoşuma gitmişti.

Sonra fotoğraflarımızı değiş tokuş ettik ve çok tatlıydı. Benimkine şöyle cevap vermişti:

!!!!!! Kahretsin ve bir alev emoji.

Onun da benim görünüşümden hoşlandığını düşündüm. Güvenlik hakkında konuşmuştuk ve ona PrEP kullandığımı ve bir hafta önceki negatif CYBE sonuçlarını gösterebileceğimi söylemişim. O da PrEP kullanıyordu ama onun sonuçları iki haftalık, bu da önemsizdi.

Sonra ne istediğimiz hakkında samimi bir tartışma yaptık.

Onu: Senin iyi bir yavrun olmak istiyorum.

Bana bir köpek gibi davranmanı istiyorum, bu senin için ne anlama geliyorsa.

Esareti, nesneleştirmeyi ve aşağılanmayı seviyorum.

Yavru köpek kıyafetlerimi giymeliyim. Kullanabileceğiniz bazı aksesuarlarım da var.

Etkili oyunları severim ama şiddetli değil. Alay etmek ve inkar etmek büyük bir olaydır.

Ben: İhtiyaçlarım az. İtaatinizi ve saygınızı istiyorum ama bunu hak edeceğim. Hevesinizi istiyorum. Hoşuma gidip gitmediğini görmek için bunu denemek istiyorum. Eğlenmek istiyorum ve senin de eğlenmeni istiyorum.

Sonra gerçek isimlerimizi değiştirdik.

Onunki Atticus'tu. Yunan olup olmadığını sordum, evet dedi. Bu ismin kendisine verildiğini ve Yunanlı olduğunu, araya biraz da İspanyolca kattığını söylemişti. Ben de ona gülen bir emoji göndermişim.

Adımın Luther olduğunu öğrendiğinde, daha önce hiç Luther'le tanışmadığını söylemişti.

Nerede buluşacağımız hakkında mesajlaştık.

Atticus: Maverick Molly's'i duydun mu?

Ben: Hayır mı? Bar mı?

Atticus: Göreceksin. Orada buluşalım.

Ben: İyi.

Atticus: Bordello'da yer ayırtacağım ama önce oyun salonunda buluşabiliriz.

Ben: ????

Atticus: Bordello arka tarafta bir kink alanı.

Ben: Oh. Güzel. Pahalı mı?

Atticus: Ben karşılayacağım. Ama kulübe üye olman gerekecek.

Ben: Ne kadar?

Bana oldukça makul bir rakam verdi, eğer yer söylediği kadar güzelse.

Ben: Buna değer mi?

Atticus: Bence öyle. Eğer kink alanını kullanmak istemediğimize karar verirsek, sorun değil. En azından birlikte bir şeyler içebiliriz.

Yüz yüze hiç tanışmadığımız için baskı yapmaması ya da varsayımda bulunmaması hoşuma gitti. Bu genç adamlardan bazıları çok gergindi. O nazık ve alçakgönüllü görünüyordu.

Maverick Molly'nin evinin sesi zaten hoşuma gitmişti.

Mini kumarhane gibi modern bir oyun işletmesi hayal ediyordum, bu yüzden eski moda tabelayı gördüğümde ve merdivenlerden büyük çift kapıya doğru yürüdüğümde, ardından tarihe adım attığımda, bu şaşırtıcıydı.

Giriş alanı ve koridor bile Viktorya dönemine ait bir içki mekânının havasını taşıyordu. Kahkaha sesleri, kadeh şingirtıları ve erkek sesleri yakındaki bir kemerden içeri süzülüyordu. Ofiste geçirilen uzun bir günün ardından hemen davetkâr ve cezbediciydi.

Federal Hükümet'in Kamu Hizmetleri ve Satın Alma bölümündeki Tercüme Bürosu'ndaki günlük işim fiziksel olarak hiç de yorucu değildi. Ancak günde sekiz saat boyunca belgeler üzerinde çalışmanın getirdiği gerginlik beni zorlayabiliyordu. Okumayı ya da açıkçası düşünmeyi içermeyen bir şeye hazırdım. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı ve Atticus'un bana yardımcı olabileceğini umuyordum.

Sol tarafımdaki odadan biri çıktı ve ilk bakışta bu kişinin genç bir kadın olduğunu düşündüm.

Viktorya dönemi iç çamaşırları. Ama iki kez baktım çünkü bir şeyler ters gidiyordu. Çok yakışıklı genç bir adam olduğu ortaya çıktı.

Göz kırptım.

"Maverick Molly's'e hoş geldiniz!" dedi gülümseyerek. "Yüzünüzdeki ifadeden buraya daha önce hiç gelmediğinizi anlayabiliyorum."

"Uh...hayır. Görünüşe göre kaçırmışım," dedim, bakışlarım ışıltılı kostümün içindeki çekici adamın üzerinde gezinirken. Benden daha kısa boylu ve ince yapıydı, korsesi onu oldukça güzel bir şekilde bir arada tutuyordu. Kabarık jöleli saçları, siyah göz kalemi ve şımarık, dolgun bir ağzı vardı.

"Söyleyeceğim." Kaşlarını salladı. "Benim adım Toby.

Ben burada sunucuyum. Biriyle mi buluşacaksın?" "Evet, aslına bakarsanız."

Telefonumdaki bildirim sesi beni bir mesaja karşı uyardı.

Cebimden çıkardım ve Toby'ye özür dileyen bir gülümseme verdim.

Atticus: Yukarı bak.

Yanımdaki odaya baktım. Fotoğrafını defalarca incelediğim genç adam bara yaslanmış sırtıyordu. Küçük bir el salladı.

"Bu o," dedim Toby'ye, Atticus'a sıradan bir selam vererek.

"Şanslı köpek. Çok sevimli. Buraya ayda belki iki kez gelir. Her zaman farklı bir adamla."

Toby bu bilgiye nasıl tepki vereceğimi görmek için beni izledi.

Gülümsedim. "Hiç şaşırmadım. Bugün benimle birlikte."

"Siz gidin o zaman. Birazdan döneceğim, ama ben yokken size hizmet edecek başka molly oğlanları da var, Bay...?"

"Ross. Luther Ross."

"Harika. Bir içki al ve kendini evinde hisset."

"Bir dakika. Kayıt falan mı yaptırmam gerekiyor? Arka odayı kullanmak için mi?"

Toby'nin gözleri parladı. "Oh! Elbette. Barmenle konuş."

Ve o gitmişti.

Bu ılık Nisan akşamında ceket giymemiştim, bu yüzden doğrudan oyun salonuna ve Atticus'a doğru yürüdüm.

"Gelebilmene sevindim," dedi bana içten bir sıcaklıkla bakarak.

Gamzeleri ve kulaklarına kadar uzanan gevşek kahverengi bukleleriyle gerçekten de çok sevimliydi. Saçları arkaya ve yanlara yakın kesilmişti. Antik bir heykelin Grek yüz hatlarına sahipti -kuyruklu bir burun ve dolgun dudaklar- ama gözleri İspanyol tarafından gelmiş olabilecek ela yeşiliydi. Ya da değildi. Her halükârda, fotoğrafından daha çekiciydi.

Beni gördüğü için gerçekten heyecanlı görünüyordu ve dar kot pantolonu ve gri düğmeli bluzunun altındaki genç görünümü ve fit vücudu dikkatimi çekti. Çıplak fotoğraf ya da benzeri bir şey paylaşmamıştık, bu da onda hoşuma giden bir başka şeydi. Ama şimdi kıyafetlerinin üzerine yapışmasından, uğruna ölünecek bir vücuda sahip olduğunu görebiliyordum. Umarım beni hayal kırıklığına uğratmamıştır.

En seksi siyah kot pantolonumu, bir çift parlak Chelsea botumu ve bordo düğmeli bir bluzumu giymiştim, sadece yumuşak karnımdan utandığım için üstümü açmışım. Bir zamanlar Atticus kadar formda olduğum zamanlar olmuştu ve hala çoğu yerimde iyi bir kas tonusu vardı. Umarım yüzümde son birkaç yılda ortaya çıkan hafif çizgileri ve kısa siyah saçlarımın ağarmaya başlamasını beğenmiştir.

"Ee? Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Ağzım kurudu. "Bence sen harikasin." Güldü ve kızardı ama başını salladı.

"Hayır, kulüpten bahsediyorum. Ama teşekkür ederim. Ve aynı şekilde." Bakışlarını vücudumda gezdirdi ve vücudum gözlerindeki ısıya hemen karşılık verdi.

"Çok eşsiz olduğu kesin. Böyle bir yerin varlığından haberim yoktu." Etrafımdaki antika mobilyalara ve genel ambiyansa baktım ve birkaç korseli genç adamı fark ettim

Beyaz bluzları ve siyah çoraplarıyla etrafta dolaşıyor, dairesel masalardaki erkeklerle ilgileniyorlardı.

"Burayı geçen yıl keşfettim. Her zamanki yerlerden güzel bir değişiklik. Heterosekseller bunu 'anlamıyor', bu yüzden uzak durma eğilimindeler. Ya da ben öyle duydum."

"Güzel. Yani istenmeyen bekârlığa veda partileri yok mu?" Yüzünü buruşturdu. "Hayır. Tanrıya şükür."

Başını salladı ve devam etti.

"Eşcinsel olan insanlara saygılı davrandıkları sürece heteroseksüel bir insanın gey bara gelmek istemesi umurumda değil. Bazen yle yapmıyorlar."

"Evet, biliyorum. Sanırım bu kadar yaygınlaşmakla ilgili bir sorun," dedim, bu baştan çıkarıcı adama duyduğum arzuyu kontrol altında tutmaya çalışarak. Rastgele bir yabancı içimde böyle bir umut uyandırmayalı uzun zaman olmuştı.

"Bir şeyler içmek ister misin?" Atticus sordu. "Köşede kapabileceğimiz bir masa var. Bordello için rezervasyonum kırk beş dakika sonra, yani tanışmak için zamanımız var."

"Kulağa harika geliyor. Ayrıca barmenle üyelik hakkında konuşmam gerekiyor. Kesinlikle ilgileniyorum," dedim Atticus'a a bir bakış daha atarak. "Şimdiye kadar gördüğüm her şeyle."

Güldü ve bar görevlisi heybetli siyah adama döndü. "Hey, Jacob. Yeni bir din değiştiren var."

Jacob adındaki adam kayıtsızca gülümsedi. Kaslı vücuduna göre dikilmiş ve on dokuzuncu yüzyılın başlarını anımsatan kıyafetler giymişti.

"Maverick Molly's'e hoş geldiniz," dedi bana elini uzatarak. "Ben Jacob Moriarty. Kocam Sebastian ve ben burayı işletiyoruz."

"Luther Ross." Elini sıktım. "Bir kulüp için ne harika bir fikir," dedim Viktorya dönemi i çamaşırları giymiş geç adamlara bakarak. "Bu yakışıklı garsonların hoş bir dokunuş olduğunu söylemeliyim."

"Ah evet, bizim molly oğlanlar. Sahnede de performans sergiliyorlar."

"Şaka yapıyorsun. Şarkılara dudak bükme gibi mi?"
Ağzımdan çıkar çıkmaz bunun doğru olmadığını anladım.

Jacob ve Atticus birbirlerine bakıp gülümsediler.

"Tam olarak değil," dedi Jacob.

"Göreceksin," diye ekledi Atticus.

Jacob arkamdaki birine göz kırparak, "Evet, sanırım Sebastian şimdi geliyor," dedi.

Döndüğümde benim yaşlarımda, omuzlarına kadar inen sarı saçlı, Jacob'la aynı retro kıyafetleri giyen bir adamın yaklaştığını gördüm.

"Merhaba," diye selamladı beni. "Molly's'te yeni misin?" "Evet," diye itiraf ettim.

"Atticus'la birlikteyim."

"Mmm. Şanslı Atticus." Elini uzattı. "Sebastian Moriarty. Bakıyorum kocamla tanışmışsın."

"Evet. Sanırım bir üyelik almak istiyorum."

"Mükemmel." Sebastian ve ben el sıkıştık. Jacob'a döndü. "Bu akşam sahne için kimler kayıt yaptırdı?"

Jacob daha önce tanıştığım molly oğlana başıyla selam verdi. "Toby senin adamın."

"Oh harika. Robin burada değilken genelde o gelir." Kaşlarını çattı. "Bence diğerlerinden bazılarını daha fazla performans göstermeye teşvik etmeliyiz. Kip gibi. Yapmayı kabul ettiğinde harika oluyor."

"Evet, katılıyorum. Belki vardiyaları sırasında performans gösterirlerse parasal bir ikramiye. Bir düşüneyim," dedi Jacob.

"Eminim Robin ve Toby'nin fazladan paraya ihtiyacı vardır. Müşteriler de buna bayılıyor, yani..."

Atticus sırtıttı. "Bu başka hiçbir yerde görebileceğimiz bir şey değil, biliyorsun."

Sebastian bana başıyla selam verdi. "Sizinle tanışmak harika Bay Ross," dedi ve sahnenin yanındaki piyanoya oturmak üzere ilerledi. Hızlı bir riff çaldı ve mikrofona konuştu.

"Toby Dunn lütfen sahneye gelebilir mi? Şımarık ve göz kamaştırıcı bir fasıl zamanı."

Toby Sebastian'a doğru bakıp işaret parmağını kaldırarak bir dakikaya ihtiyacı olduğunu belirtirken alkışlar koptu, yuhalamalar ve bağırışlar oldu.

Jacob bir iPad çıkardı ve bana sundu.

"Bu elektronik formu doldurur ve bana iki adet kimlik belgesi gösterirseniz, bu işi başlatabiliriz."

"Elbette. Harika," dedim ve sözleşmeyi ondan aldım. Bir süre sözleşmeyi okuduktan sonra bilgilerimi girmeye başladım.

"Ne içmek istersin Luther?" Atticus sordu. "Eğer bir sahne oynayacaksak içkili bir Gey olmasın."

"Hayır, tabii ki olmaz. Limonlu soda alayım lütfen."

"Sonrasında her zaman düzgün bir içki alabiliriz. Bir taneye ihtiyacım olabilir," dedi, beni bir aşağı bir yukarı süzerek.

Ona sııttım ve göz kırptım. "İkimiz de olabiliriz."

Bilgilerimi doldurdum ve Jacob'a ücret için bir e-transfer gönderdim. Jacob üyelik kartının çıktısını aldı.

"İşte oldu. Artık resmisin, Luther Ross."

"Teşekkür ederim." Atticus'a döndüm. "Beni burayla tanıştırdığın için de teşekkür ederim. Gösteri başlamadan önce şu masayı alalım."

Büyük şöminenin yanındaki masada yerimizi aldık. Dışarıda hava ateş yakmak için fazla sıcak olduğu için birisi şöminenin içine yapay sütun mumlar yerleştirmişti. Pille çalışan alevlerin yumuşak parıltısı ocağın karanlık duvarlarından yansıyor ve eski moda ambiyansa katkıda bulunuyordu.

Toby hâlâ sahneye çıkmamıştı ama Sebastian biz beklerken Frank Sinatra'nın Fly Me to the Moon şarkısının bir versiyonunu söylüyordu. Oldukça iyi çalıyordu ve hoş bir tenor sesi vardı.

"Yani... kırk, ha?" Atticus dedi ki. "Öyle görünmüyorsun. Hem de hiç."

"Bunu söylemen çok hoş."

"Hayır, ciddiym. Fotoğrafınızı gördüğümde ben de öyle düşünmüştüm." Dirseğini masaya dayadı ve başını ellerinin arasına alarak bana takdirle baktı. "Seksi olmaya yetecek kadar babacığım var."

Güldüm, utancımдан yüzüm kızardı. "Çıktığın herkese böyle mi söylüyorsun?"

Bir kedi gibi usulca göz kırptı. "Ben sadece yaşlı erkeklerle çıkmıyorum, biliyorsun."

"Oh?"

Doğrulup oturdu. "Bazen benim yaşımdaki erkekleri çekiyorum. Bazen daha gençleri bile."

"Hmm. Öyle mi?"

"Deri yavru topluluğu genellikle gençlerden oluşuyor."

"Bu doğru," dedim. "Sadece fetişle ilgilenen diğer erkeklerle mi takılıyorsun?"

Beni işaret etti. "Belli ki değil."

"Ah, ama biz onu şımartmak için buradayız, değil mi?" Ben sordum. "Yavru köpek teçhizatın nerede? Getirdin mi?"

"Barın arkasındaki sırt çantamda."

"Oh. Güzel."

"Ayrıca, kiraladığımız yerde bazı eşyaları var." "Gerçekten mi?" dedim öne doğru eğilerek.

"Evet," dedi Atticus muzipçe sırıtarak. "Her türlü şeyle dolu."

"Yavru şeyler mi?"

"Biraz. Ve kedicik şeyleri. Ve hatta bazı midilli şeyleri."

"Oh! Ne, eyer gibi mi?" Bunun ne anlama geldiğinden pek emin olmadan sordum.

Başını iki yana salladı. "Muhtemelen hayır. Ama bir dizgin ve bir otostop direği var."

"Tanrım," dedim, düşüncesi bile sikimi titretmişti. "Ama... sadece yavru köpeklerle mi ilgileniyorsun? Ya da..."

"İkna olabilirim."

Ben ona baktım. O da bana baktı.

"Şey. Bu ilginç değil mi?" Dedim, beynim patlayacak gibiydi. "Oraya dönmeden önce birbirimizi biraz tanımalıyız."

İçkisinden bir yudum alarak, "Elbette. Bana her şeyi sorabilirsin," dedi.

"Atticus ismini seviyor musun yoksa insanlar sana başka bir isimle mi hitap ediyor?"

"Oh, yani, bir takma ad gibi mi?"

"Evet."

"Yakın arkadaşlarım bana Kit der. Ama tam adımın senin ağzında kulağa hoş gelmesi hoşuma gidiyor."

"Ben de öyle." Gerçi lakabı da en az kendisi kadar sevimliydi.

Gülümsedi. "Peki ya sen?"

Omuz silktim. "Birkaç kişi bana Lou der. Ama daha resmi olmanızı tercih ederim."

Sırıttı. "Elbette. Yine de pupa alanında olduğumda konuşmayacağım."

"Oh. Sanırım bu mantıklı." Başını eğdi.

"Yine de bir güvenli kelimeye ihtiyacın olacak." "Normalde 'gökkuşağı' kullanırım."

"Bu işe yarar."

"Peki ya sen?"

Gülümsedim. "Sence ihtiyacım olacak mı?"

"Belki." Bana bir antrikot bifteğiymişim gibi baktı ve bunun ne kadar yoğun olacağını merak ettim.

"Sanırım bu iyi bir fikir. Ben normalde 'bisiklet' kullanırım." "Tamam."

"Şimdi... katı sınırlar. Boğulma ya da nefes oyunu içeren hiçbir şey yapmayacağım. Kan, dışkı ya da sidik yok."

"Sorun değil. Bordello'nun kuralları var ve bu tür şeylere izin verilmiyor. Zaten ben de hemen hemen aynıyım."

"Hemen hemen mi?" Kaşlarımı kaldırarak söyledim.

"Nefes oyunu fikrini seviyorum ve bunu iyi tanıdığım biriyle yapabilirim. Ama biriyle değil."

"Adil," dedim. "Güvende olmak en iyisi."

"Kesinlikle," dedi. "Yumuşak sınırlarınız nedir?"

"Birine ne yapmak istediğime gelince, elimde fazla bir şey yok."

Gülümsemesi genişledi. "Hmm."

"Kesin sınırlarınız nedir, Atticus?"

Bunu düşündü. "Şey, bahsettiğin her şey. Sikime bir şey sokma."

"Not edildi. Bunun için gerekli ekipmana sahip olduklarından şüpheliyim. Peki ya kışın?" Çok hevesli görünmemeye çalışarak sordum.

Geniş geniş sırttı. "Oh, kışım her şeye hazır."

"Harika," dedim. "Onlar var mı..."

"Oh evet. Büyük bir seçim. Oyuncaklar birden fazla kişi üzerinde kullanıldığı için her şey uygun bir otoklavda sterilize ediliyor."

Mikrofondan gelen bir parazit sesi, Toby'nin nihayet Sebastian'a performansı için katıldığını haber verdi.

"Oooh, bunun için üzgünüm. Herkese merhaba, ben Toby."

"Kim olduğunuzu biliyoruz. Şimdi işinize bakın," diye bağırdı birisi kapıya yakın bir masadan.

Toby onlara ters ters baktı. "Kaba. Her neyse, bugün sizin için küçük bir şiir okumaya karar verdim. Bakalım..." kafasını hafifçe vurdu, sonra gözleri parladı. "Pekâlâ, bir tane buldum."

Ellerini kalçalarına koydu ve çenesini kaldırarak duruşunu genişletti. Okurken yüz ifadelerini abartarak satırlara uydurmaya çalıştı.

"Steve çok klas bir adamdı,

Kıpırdattığında çocukları öldüren..." Birisi "Göt!" diye bağırdı.

Ama Toby devam etti. "Erkeklerin bazen yaptığı gibi

İstedigini açıkça belirtmek için, Yürüyüşe çıkın ya da çimlerde gezinin,
Sonra da güzel bir parça yemek için hemen eve dönün..."
Toby elini kulağına götürdü ve kaşlarını kaldırdı.
"Göt!" diye bağırdı birkaç adam.
Diğerlerinden kıs kıs gülüşmeler ve alaylar geldi.
"Dondurma ve kek ve bir parça kızarmış ördek, Ve her yemekten sonra o hazırdı..."
Elini kulağına götürdü ve odanın yarısı "Siktir!" diye bağırdı.
Toby başını salladı ve devam etti.
"Yürüyüşe çıkın ya da rıhtımda bir gezintiye çıkın, Cüssesi büyük olan herhangi bir genç adamla..."
"Sik!" diye bağırdı herkes.
"Oldukça büyük bir rulo halinde bir sürü yeşil banknot, Ve yeterince hızlı konuşursa, ona gösterecekti..."
"Delik!"
Toby korkunç tahminlerimiz karşısında üzüntüyle başını salladı.
"Nöbetlere maruz kalan küçük evcil köpek, Ve belki de onu tutmasına izin ver..." Toby, korsenin üst kısmının dayandığı yerde iç çamaşırını avuçlayarak şarkı söyledi.
Bir grup eşcinsel erkeğin "Memeler!" diye bu kadar bağırdığını hiç duymamıştım.
Toby gülerek başını geriye attı, sonra devam etti.
"Çok hızlı hareket eden küçük beyaz el, Sonra eğilir ve gıdıklardı..."
"Dick!"
"Chin bir zamanlar Fransa'da öğrendiklerini gösterirken, Ve zavallı adamdan pantolonunu çıkarmasını istedi... "Pantolon!"
"Off the Mandalay Shore" şarkısını söylerken palto, Her ne olursa olsun, süslü Steve sıkıcı değildi."
Toby derin bir nefes aldı ve elini alnına götürdü. "Vay anasını. Bu çok uzun."
"İşte böyle dedi!" diye bağırان birkaç adam Toby'nin onlara parmak sallayıp sahneyi terk etmesine neden oldu.

Viktoryen bir fahişе gibi.

Atticus'un geniş sırtışıyla karşılaştım.

"Son derece büyölü," dedim. "Buranın varlığından nasıl haberim olmadı?"

"Reklamlarının çoğu Instagram'da," dedi Atticus, Toby el sallayıp hepimize veda ederken, mikrofonu piyanonun üzerine yerleştirip tatlı bir reverans yaptı.

"Bu her şeyi açıklıyor. Facebook'um var ama pek kullanmıyorum. Instagram'da yokum."

"Tanrım. Yaşlanmıştın," dedi Atticus, gözlerinde bir parıltıyla.

"Belki de kaydolmalıyım. Görünüşe göre önemli bilgileri kaçıyorum."

Atticus omuz silkti. "Instagram'ı seviyorum. X'ten daha rahat ve Facebook'tan daha ilginç. Lütfen bana X'in ne olduğunu bildiğini söyle."

"X'in ne olduğunu biliyorum. Eskiden Twitter'dı. Hâlâ çöplük mü?"

"Senin için hâlâ umut var. Ve evet, öyle. Sadece porno için kullanıyorum."

Gözlerimi devirdim ama sırttım. Tabii ki porno için X'i kullandı.

Sanki uygulama üzerinden bağlantı kurmadan önce birbirimize tamamen yabancı değilmışiz gibi kelimeler aramızda akıp gidiyordu. Birlikte ağır bir kink sahnesinin tadını çıkarmayı planladığım biriyle bu kadar rahat hissetmek biraz endişe vericiydi.

Atticus'u sevdim. Biraz fazla.

Çok temel bir seviye dışında duygularımın bu işe karışmasını istemiyordum. Bunun beni oyunumdan alıkoymayacağını umuyordum. Ama Atticus yavru başlığını taktığında, muhtemelen hükmedeceğim bir nesne ya da akılsız bir hayvan olacaktı. Heyecanlıydım ve güçlü duyguların ilkel ve deneysel bir alıştırmının önüne geçmesini istemiyordum.

Oyun salonunda geçirdiğimiz zamandan sıkılmayı ve arka odaya girmek için can atmayı bekliyordum - neydi o

Aradınız mı? Ama onun yerine kendimi Atticus'un arkadaşlığıyla büyülenmiş ve eğlenirken buldum.

Atticus saatine bakıp anahtarı alma zamanının geldiğini söylediğinde, bu kadar zaman geçtiğini düşünmemiştim.

"Ah. Doğru." Sanki unutmuşum gibi söyledim. "Hadi gidelim."

Atticus ellerini masanın üzerine koydu ve bana muzip bir bakış attıktan sonra ayağa kalktı. Ayağa kalktığımda eliyle beni durdurdu.

"Luther, sana söylemeliyim ki bu kadar seksi, zeki ya da... bilmiyorum, olmanı hiç beklemiyordum. Burada gerçekten şanslı olduğumu düşünmeye başlıyorum."

Onu inceledim ve kendi duygularımı itiraf etmekle işimi yapmak arasında gidip geldim. Her zamanki gibi ikincisini seçtim.

"Teşekkür ederim. Fiziksel olarak tam benim tipimsin ve yavru köpek oyunu hakkında daha fazla şey öğrenmeye hevesliyim."

Başka bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama tekrar kapattı.

"Mükemmel," dedi muzip bir gülümsemeyle.

Atticus'u bara kadar takip ettim.

Jacob başını kaldırdı. "Vakit geldi mi?"

"Ah evet," dedi Atticus, gözleri parlayarak. Adamda beni heyecanlandıran bir enerji vardı.

Jacob barın altına uzandı ve antika, paslı bir iskelet anahtar çıkardı.

"Oh, kahretsin. Anahtar bu mu?" diye sordum.

Jacob güldü, sonra bana üzerinde asılı olan küçük çelik anahtarı gösterdi. "Anahtarlık bu. Anahtar bu olsaydı harika olurdu ama ne yazık ki değil."

"Lanet olsun. Ben üzerinde demir bir mandal olan kocaman ahşap bir kapı bekliyordum," diye itiraf ettim.

"Bordello'ya anahtar kodlu bir kilit koymayı tartıştık, bu daha mantıklı, ancak burada eski moda bir ambiyans sağlamamız gerekiyor. Ayrıca, anahtarlık herkesin hoşuna gidiyor."

"Bu gerçek bir antika mı?"

"Tabii ki."

"Çok güzel parçalarınız var," dedim.

"Teşekkür ederim. Her şeyi iyi bir arkadaşımızın sahibi olduğu yerel bir dükkândan alıyoruz. Belirli ürünleri indirimli almak için bir anlaşmamız var. Onlar da bizim ilgimizi çekebileceğini düşündükleri şeyleri bir kenara koyuyorlar."

"Ne kadar harika."

"Gidin o zaman. Sadece bir saatiniz var," diye hatırlattı Jacob. "Elinizden gelenin en iyisini yapın. Atticus kuralları biliyor ve kapının yanında asılı."

"Teşekkür ederim," dedim.

"Sırt çantamı uzatabilir misin Jacob?" Atticus sordu.

Jacob barın altına bir göz attı, sonra eğilip Atticus'un çantasını aldı.

"Al bakalım," dedi arsız bir sırıtışla ve uzattı.

Atticus yakaladı onun Sırt çantası,
teşekkür etti Jacob, ve oyun salonundan
dışarı çıktı, beni takip etmem için göz kırptı.

"Bu oda beklediğim kadar heyecan verici mi?" diye sordum.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," diye yorumladı Atticus.

Atticus'u oyun salonundan çıkıp binanın arka tarafına doğru giden koridorda takip ettim. Üzerinde Ofis yazan bir kapıdan sola döndü ve beni üzerinde pirinç harflerle Bordello yazan başka bir kapıya götürdü.

Bana döndü ve sırıttı.

"Dışarıdan pek bir şeye benzemiyor, biliyorum. Ama sadece bekleyin."

Anahtarı kilide sokup çevirdi, sonra kolu çevirdi ve kapıyı iterek açtı.

TWO

Saksı ışıkları yandı ve odaya yumuşak bir parlaklık verdi. Atticus bir düğmeyi çevirdi ve antika görünümlü apliklerden oluşan bir koleksiyon açılarak mekânın geri kalanını aydınlattı.

"Kahretsin. Bu çok büyük."

Atticus'un bakışlarıyla karşılaştım, o da gülümsedi ve sevimli bir şekilde kızardı.

Kapı arkamızdan kapandı. Neye bakacağımı bilemedim. Gözlerim birden fazla eşyaya takıldı. Alan fark edilebilir bölümler halinde düzenlenmişti; ilki kırmızı bir halı, antika bir kanepa, aynalı ve tabureli bir makyaj masası ile Viktorya dönemine ait bir salonun canlandırılmasıydı. Bir giysi rafı, bir karatahta, öğretmen masası ve antika bir öğrenci sırası ile bir okul sınıfını yeniden yaratıyor gibi görünen başka bir alandan ayırdı.

"Vay anasını," dedim.

"Biliyorum, değil mi?" Atticus ilk iki boşluğu geçip odanın içine doğru yürürken, "Biliyorsun, değil mi?" dedi. Kolunu yastıklı bir şaplak sehpaşına doğru salladı.

"Benim favorim," dedi. "Ama çok fazla olasılık var."

Duvara yaslanmış, üzerinde çapraz çizgili metal bir ızgara bulunan geniş bir platform yatağı ve ardından diğer bazı eski ahşap esaret mobilyalarını işaret etti. Sınıf alanı ile yatak arasındaki duvarda bir Aziz Andrew haçı vardı.

Atticus beni yanına çağırarak, "İşte sana bahsettiğim otostop direği," dedi.

Esaret mobilyalarının yanındaki duvara tutturulmuş, içinde metal bir halka olan ahşap bir tahtaydı. Üzerinde "Hitching Post" yazıyordu ve altına da birisi tebeşirle "Yaramaz midilliler için" yazmıştı.

Atticus'a bakarak yutkundum. "Sen yaramaz bir midilli misin, Atticus?"

Omuz silkti ve dilini üst dudağının üzerinde gezdirdi. "Olabilirim. Belki."

"Hmm," dedim, tüm bu kink mobilyaları görmenin heyecanı aklımı başımdan alıyordu. "Seni getirdiğin teçhizatın içinde görmek istiyorum."

"Elbette. Ben üstümü değiştirirken sen de her şeye yakından baksana," dedi Atticus ve yanılmıyorsam, hisse senetleri ile gerçek bir Berkley Atı'na benzeyen şey arasındaki boşluğa doğru ilerledi. Buna daha yakından bakmam gerekecekti.

Şimdilik Atticus'a üstünü değiştirmesi için yer verdim ve şu ana kadar gördüğüm en az ilgi çekici şey olan ama tarihi havasıyla çok hoş olan Viktorya dönemi salon düzenine geri döndüm.

Kanepenin kendisi çok güzeldi, kadife döşemeliydi ve oldukça büyük bir mobilyaydı. İki erkeğin birlikte rahatça uzanması ve üç kişinin oturması için yeterli alan vardı. Arkası altın rengine boyanmış ve güzel desenlerle süslenmişti. Elimi inişli çıkışlı ahşabın üzerinde gezdirdim. Böyle bir alan yaratmak için ne kadar çok düşünülmüş ve özen gösterilmiş olduğu belliydi. Küçük ahşap bir masanın üzerinde antika bir lamba, kadife kaplı bir tabure ve süslü bir aynanın bulunduğu bir makyaj masası vardı.

Yansımama baktım, kızarmış yanaklarımı ve kara gözlerimi gördüm. Her şeye hazırdım ve Atticus'un da hazır olduğunu umuyordum. Dönüp odanın arka köşesine baktım ve Atticus'un üstünü değiştirirken hareket ettiğini gördüm.

ve kişiliğine büründü. Ama o hazır olana kadar onu görmek istemedim, bu yüzden askıya asılmış kıyafetlere bakmaya gittim.

Erkekler için hem Viktorya dönemi hem de modern boyutlarda oldukça fazla iç çamaşırı ve yarı çıplak uzanmak için bazı elbiseler ve kimonolar vardı. Belki de bu alan yoğun bir sahneden sonra tembel bir bakım için faydalı olabilirdi.

"Luther?"

Adım kulağa hoş geliyordu.

Onu gördüğümde döndüm ve bir adım geri attım.

"Vay anasını," dedim, onu içime alırken sikim sertleşiyordu. "Çok seksi görünüyorsun. Ve çok da tatlısın."

"Teşekkürler," dedi, güzel gözleri, ağzının ve kulaklarının etrafında yeşil vurgular olan, sağlam bir şekilde hazırlanmış deri bir köpek yavrusu başlığından bana bakıyordu. Bu tür yavru köpek maskelerini daha önce de görmüştüm ama queer kink dükkanlarındaki kancalarda ve internetteki fotoğraflarda asılıydı. Asla gerçek bir köpek yavrusu üzerinde olmamıştı.

Bu farklıydı. Ve bu sadece kaput değildi.

Atticus kot pantolonunu parlak kırmızı bir sporcu askısıyla değiştirmiş ve gömleğini siyah deri bir göğüs kemeriyle takas etmişti. Dizlerini kaykay pedlerine benzeyen bir şey kaplıyordu ve ayrıca avuç içlerinde ve parmak eklemlerinde yastıklama bulunan deri parmaksız eldivenler giymişti. Boynuna siyah deri bir tasma takmıştı ve tasmanın ucunda metal bir etiket asılıydı. Geniş, çekici ayakları çıplaktı. Onlara biraz fazla bakmış olabilirim.

"Ayak fetişi mi?" diye sordu.

"Olabilir. Arkanı dön," dedim, yutkundum ve itaat ederken kanın güneye doğru aktığını hissettim.

Atticus döndüğünde bakışlarım çıplak kalçalarına ve kıkına gömülü bir şeye -muhtemelen bir tıpayla- bağlı lastik bir uzantıya takıldı. Kuyruk, çarpan kalbime ayak uydurarak sallandı ve sallandı.

Atticus kulağa oldukça gerçekçi gelen ani bir havlama sesi çıkardı ve sikim sarsıldı.

"Beğendin mi?" diye mırıldandı kaputun altından, omzunun üzerinden bana bakarak.

"Evet. Çok seviyorum. Daha fazla-" Güldüm. "Düşündüğümde daha fazla."

Bakışlarını benimkilerden ayırmadan tekrar havladı.

"İyi çocuk. Çok iyi bir çocuk," dedim kendimi tutamadığım bir gülümsemeyle.

Atticus kalçalarını sallayarak kuyruğunu yeniden salladı. Tabanı içindeyken o lastik kuyruğun hareket etmesinin iyi hissettirdiğine bahse girerim. Ellerim ona dokunmak için kaşınıyordu.

"Sorun olmazsa konuşmayı keseceğim," dedi. "Sorun değil. Bu mükemmel," dedim, yaklaşarak. "Ben devral."

Parmaklarımı deri yaka boyunca kaydırdım ve oymalı etiketi inceledim.

"Hmm. Mischief. İyi bir çocuk musun, Mischief?" Boğazını okşayarak sordum. "Yoksa bana sorun mu çıkaracaksın?"

Küçük bir havlama sesi çıkardı ve kuyruğunu salladı. Güldüm. Bu zaten çok eğlenceliydi.

"Gel," dedim, kalçamı sıvazlayarak yanından geçtim. Şaplak atma bankına doğru yöneldim. "Oh, ve yavru köpekler iki ayak üzerinde yürümezler, biliyorsun."

Arkama baktım ve onun elleri ve dizleri üzerine çöktüğünü görmekten memnun oldum.

"Aferin oğlum."

Mutlu bir havlama sesi çıkardı ve dizliklerinin ahşap yüzeydeki sürtünme sesi beni zeminde takip etti.

Yetişkin bir adamın köpek yavrusu taklidi yapmasının saçmalığı karşısında soğuma endişelerim, Atticus'un kıyafetleri içinde ne kadar sevimli ve seksi görüldüğüyle yok olmuştu. Kendimi bu deneyime tamamen kaptırmaya yemin etmişim çünkü gerçekten meraklı ve açık fikirliydim.

Bu yaygaranın nedenini anlamaya başlamıştım.

"Hmm. Birlikte sahne aldığım ilk insan yavrusu olduğun için daha yakından bakmam gerekiyor."

Şaplak tezgahına gittim ve ayar kollarını kolayca buldum. Hayatım boyunca pek çok kink ekipmanı ile karşılaşmışım ve çoğu aynı basit mekanizmalar kullanılarak yapılmıştı. Pup Mischief kalçalarının üzerine oturdu ve ben onunla oynarken sessizce bekledi, makul genişlikte sağlam ve düz bir platform oluşturdu.

Yastıklı üst kısmı okşadım.

"Yukarı."

Geri çekildim ve Atticus'un dikkatle bankın üzerine tırmanmasını izledim.

"Ne kadar iyi bir çocuksun," dedim ve öne çıkıp dört ayak üzerinde dururken omzunu okşadım.

"Hmm." Önünde durmak için hareket ettim ve güzel gözlerine bakabilmek için eğildim. "Güzel ve berrak. Dilini görelim."

Atticus ağzını açıp dilini deri ağızlıktan dışarı çıkarırken gözleri biraz parladı, bu yüzden bunu doğru yaptığımı anladım. Nesneleştirme ve aşağılamadan hoşlandığını söylemişti. Ben de öyle.

"Mmm. Çok güzel," dedim, dilinin ucunu parmaklarımın arasına aldım ve diğer elimden iki tanesini kullanarak ortasını hafifçe ovdum. Onu bıraktığımda Atticus ağzını kapattı ve elimi omzundan geçirip kaslı kolundan aşağıya doğru indirirken gözlerinde yıldızlarla bana baktı. Aynı şeyi diğer tarafına da yaptım.

"Ne kadar muhteşem bir örneksin. Yetiştiriciyle konuşmam gerekecek. Çok güzel hatlara sahipsin, Mischief. Mükemmel bir soyağacına sahip olmalısın."

Evet, bu işe giriyordum. Birkaç kez açık artırmada köle taklidi yapmışım ve bu bana onu hatırlattı. Elimini yan tarafına, göğüs kemerinin kayışının üzerinden geçirdim ve kırmızı pamuklu jockstrap'ın onu içerdiği kalçasını geçtim.

Elimi kıcının çıplak derisi üzerinde gezdirirken ve parmaklarımı kıcının alt kısmında oynatırken inledi. lastik kuyruğun.

"Bunu çok seviyorum," dedim. "Çok seksi."

Atticus kışını salladı ve lastik kuyruk yeniden hareket etmeye başladı. Heyecanla küçük bir havlama sesi çıkardı.

"Mm hm. Ne iyi bir köpekçik."

Bir köpeğin çıkaracağı sese çok benzeyen bir mızızlanma sesi çıkardı ve ben de gülümsedim. Kahretsin, inanılmazdı.

Elimi sırtında, göğsünün ve karnının altında gezdirerek, "Çok iyi bir kas tonusu," dedim.

O da benim gibi bu yaşta bir sanat eseriymiş. Şimdi biraz daha yumuşamıştım, yine de formumu korumak için haftada birkaç kez egzersiz yapıyordum.

Kendimi 'Baba' olarak görülmeye alıştırmıştım. Çoğunlukla bir üsttüm ve bir Dom'dum, bu yüzden çok da zor değildi. Yaşlanmak ideal değildi ama alternatiften daha iyiydi.

Elimi boynunda gezdiriyor, dürtüyor ve okşuyordum. Onu tanımaya çalışıyordum ve aynı zamanda kalbinin hızlanmasına ve etinin tüylerinin diken diken olmasına neden oluyordum. Alay ve inkâra ilgi duyduğunu ifade etmişti.

Bu benim uzmanlık alanımdı.

Denizaltımı, odaklanabileceği tek şeyin boşalmamaya çalışmak olduğu bir yere getirmekten daha çok zevk aldığım bir şey yoktu. Ne kadar ileri gidebileceğimi ve ne kadar doruğa ulaşmak isterlerse istesinler ya da kontrolü sağlayamayacaklarına inansalar da onları nasıl durduracaklarını bilmekten gurur duyuyordum.

Atticus deneyimli bir sapıktı, bu yüzden biraz becerikli olmasını beklerdim. Yine de, birini elinizin altına alana kadar ne tür bir dayanıklılığa sahip olduğunu asla bilemezsiniz. Bu da inanılmaz heyecan vericiydi - bir erkeğin zayıf noktalarını bulmak. Bu zayıflıklardan faydalanmak değil ama onları kullanarak kişiyi arzudan çılgına çevirmek, ta ki izin için yalvarıp yakarana kadar.

Hiçbir şekilde dindar değildim, ama bir erkeği coşkulu bir uyarılma ve serbest bırakma durumuna getirmek ruhani bir girişim gibi geliyordu.

Ve Atticus, üzerindeki deri kukuletası ve havada sallanan lastik kuyruğuyla beni son derece tahrik ediyordu. Hoşlandığım her şey onda toplanmıştı.

Onunla tamamen ilgileniyordum.

Yavru köpeğim, Mischief'im. Sadece bu gecelikti ama sorun değildi. Bu deneyimi yaşayacak ve zihnimi daha fazla deri yavrusuyla tanışmaya açacaktım ve bu sadece hayatımı güzelleştirecekti.

"Oh, ne kadar iyi bir çocuk, Mischief. Ne kadar iyi bir köpek yavrusu," dedim elimi kırmızı atletindeki şişkinlikte gezdirerek.

Sertleşmişti ve kumaş önceden boşaldığı yerlerden ıslanmıştı. Boğazından kısık bir hırıltı çıkardı ve başını çevirerek şaşkın bir hayranlıkla bakışlarımı karşıladı. Ben de onun üzerinde bir etki bırakıyordum.

Göz kırptım ve o da küçük bir homurtu çıkararak ereksiyonunu elime doğru itti.

"Henüz değil, köpekçik. Korkarım önümüzde uzun bir yol var," dedim, taşaklarının yanından uzanıp kuyruğunun dibine dokunarak.

Mızmızlandı ve sonra iç çekti. Başını salladı ve tekrar öne doğru döndü.

"Aferin oğlum. Şu lanet kuyruğu kontrol etmem lazım."

Arkasına geçtiğinde ürperdi ve yumuşak bir ses çıkardı.

Kauçuk kuyruk yaklaşık bir ayak uzunluğundaydı ve sırtının alt kısmında sevimli bir şekilde kıvrılıyordu, bu yüzden yaptığı her hareket kuyruğun titremesine ve sallanmasına neden oluyordu. Parmaklarımı üzerinde gezdirdiğimde titreşimi derinden hissettiğine eminim.

"Ne güzel bir kuyruğun var, Mischief. Çok uzun ve biçimli. İçindeki parça ne kadar büyük acaba?"

Atticus nefesinin altından küfretti ama bunu bir köpek mızımlılığıyla örtbas etti. Sırıttım.

Parmaklarımı kuyruğun uzunluğu boyunca takip ederek daha kalın olan tabanına ulaştım ve onu kavrayarak biraz salladım.

Atticus inledi ve nefes nefese kaldı. Mükemmeldi.

Çekiştirdim ve Atticus inledi. Daha derine ittim ve inledi.

"Sırtını eğ. Çekip çıkaracağım. Onu görmek istiyorum."

Atticus'un nefesleri artık sert ve hızlıydı ve kuyruğunu tekrar çekiştirdim, o titreyip iç çekerken sert ve ıslak lastiği içinden çıkardım.

Çıkarken Atticus lezzetli bir inilti çıkardı. Büyük tıkaçı kaldırdım, ağırlığı şaşırtıcıydı. Kuyruğunu sallayarak lastiğin sallanmasını ve ileri geri sallanmasını sağladım.

"Siktir, evet. İçinde oldukça iyi hissediyor olmalısın, değil mi?" Mırıldandım, tıpayı deliğine bastırdım ve sorunsuzca geri ittim. "Alıcı bir dibe sahip bir denizaltı gibisi yok. En sevdiğim şey."

Tıkaçı kıcına sıkıca yerleştirip kıcına bir şaplak attığımda Atticus inledi.

"Kuyruğunu benim için salla, köpekçik," diye emrettim.

Mischief kıcını salladı ve lastik kuyruk onunla birlikte hareket etti o.

"Dirseklerinizin üzerine çökün," diye emrettim.

sorgusuz sualsiz itaat etti.

şimdi o güzel, dolgun kıcı havada, o gülünç kuyruğu yukarı doğru kavisli bir şekilde bankın üzerindeydi.

"Sallamaya devam et. Ben söyleyene kadar durma."

Kıcını ileri geri oynattı ve ben gözlerimi ondan alamadım.

"Çok sevimli. Çok itaatkâr. Gerçekten de hiç yaramaz değilsin, değil mi?" Bir kahkaha attım.

Atticus sanki iddiamdan rahatsız olmuş gibi keskin bir havlama sesi çıkardı.

"Hmm. Göreceğiz. Her neyse, çok iyi bir çocuk olmakta yanlış bir şey yok, değil mi?"

Güzel poposuna bir tokat daha attım.

"Kuyruğu durdurabilirsin. Yere yat, benim güzel köpeğim. Şimdi."

Atticus itaatkâr bir şekilde banktan kalktı ve dizlerinin üzerine çöktü. Sonra yan yattı ve yuvarlandı, yavru kapüşonundan baş aşağı bana baktı, ellerini yukarı kaldırdı ve dizlerini büktü. Dili dışarı sarktı ve heyecandan nefes nefese kaldı, gözleri parlak ve hevesliydi.

Hayatımda gördüğüm en sevimli ve seksi şey olabilir.

Belli ki itaatkâr bir pozisyonda ve benim hâkimiyetime olan bağlılığını ve bundan aldığı zevki takdir ettim. Bu bana bir fikir de verdi.

"Hmm. Koca sikimi o ağızlığa sığdırabilir miyim?"

Atticus'un tüm vücudu sarsıldı. Mutlu bir havlama sesi çıkardı ve başını kuvvetle salladı.

"Mükemmel. Kalk bakalım. Dizlerinin üzerine çök."

Atticus-Mischief hemen kendini düzeltti ve önümde şaha kalktı, deri ağzı istediğim şey için mükemmel yükseklikteydi.

"Aferin oğlum," dedim ve uzanıp başını, şımarık deri kulaklarının arasını okşadım.

Maskenin arkasından bana hayranlıkla bakan o lanet gözler felaketim olacaktı. Maskeli bir adamda inanılmaz derecede çekici bir şey vardı ve bu kukuleta bambaşkaydı. Yanımda yarı çıplak deri bir köpek yavrusunun olmasının ne kadar ateşli olacağını fark etmemiştim.

Acı verici bir şekilde sertleşmişim ve kemerimi kurcalayıp fermuarımı açmak beni rahatlatmıştı. Belki biraz gösteriş yapmak için sikimi birkaç kez çektim. Ortalamanın üzerinde bir uzunluğa sahip değildim ama kalındım ve o yavru köpek gözlerinin kocaman açıldığını gördüm. Boğazının altından bir ses çıkardı ve ben de sikimi yüzüne doğru salladım.

"Eğer çok iyi bir yavru olursan ve sikimi istediğim şekilde emersen, sana bir ödül vereceğim."

İleri doğru hareket etti ve 'burnuyla' sikimin başına vurdu.

Onu açık ağzına doğru yönlendirdim.

Biraz garipti ama kaputlar bu tür bir erişim için tasarlanmıştı. Pozisyonumu aldıktan sonra, Atticus şehre gitti.

İtaatkâr bir erkek tarafından emilmek her zaman olduğu gibi harika hissettiriyordu. Atticus'a baktım, sikimin deri ağızlığın içinde kayboluşunu hayretle izledim ve höpürdeterek ağzına aldığını duydum. Yüzde yüzünü veriyordu ve ben de daha azını beklemiyordum.

"Aferin oğlum," diye nefes nefese kaldım. "İyi köpek," dedim, nefessiz kalmıştım ve bu yeni dinamik beni gerçekten tahrik etmişti. "Şimdi ben yüzünü sikerken kıpırdamadan dur."

Başının arkasını kavradım ve sikimi boğazına kadar soktum, çıkardığı sesler beni daha da tahrik ediyordu. Gözleri kapalıydı, ben sikimi içine sokup çıkarırken parmaklarım kalçalarını kavriyordu.

Her zamanki gibi dikkatliydim ama sert de davrandım, çünkü kink sahnesindeki çoğu erkek bundan hoşlanıyordu. Atticus'un saçlarını avuçlayamadığım için anlık bir pişmanlık hissettim. Sonra bakışlarım onun küçük şımarık kulaklarına kilitlendi.

Parmaklarımı bir tanesinin etrafına doladım ve onu hareketsiz tutarak kavradım.

"Oh evet. Oh Tanrım. Çok iyi."

Yaklaşıyordum ve durmam gerekiyordu yoksa boğazından aşağı boşalacaktım.

"Dur. Bu kadar yeter," dedim, bıraktım ve geri çekildim.

Takip etti, sanki beni tekrar yutacakmış gibi, transa geçmiş gibi ilerledi. Ama topuklarının üzerine çöktü, gözlerini kırıştırdı ve o çok iyi bildiğim şaşkın, sersem bakışıyla bana baktı.

Evet. Biraz zorlanarak sikimi kaldırdım ve pantolonumu yukarı çektim.

"Yatağa geç Mischief," diye emrettim, onu istediğim yeri işaret ederek.

Süründü ve ben de onun kıcını iyice görebildim.

"Kollarınızı öne doğru uzatarak yatağın kenarına yaslanın."

Nefesim kesilmişti ve çok azmıştım ama o kıça şaplak atmam gerekiyordu. Bana yalvarıyordu.

Ama oraya vardığımda, ona daha yumuşak bir şekilde dokunmaktan kendimi alamadım, teninin sıcaklığının ve pürüzsüzlüğünün tadını çıkardım.

"Bu çok, çok iyiydi. Çok hoşuma gitti. Sen çok iyi bir köpek yavrususun, Mischief," diye mırıldandım.

Atticus kapüşonlu başını kolunun üzerine koydu ve ben konuşurken alt uzayda sürükleniyor gibiydi. Ama onu uyandırmak istedim.

"Çok uslu bir çocuk olman, iyi bir şaplaktan faydalanamayacağın anlamına gelmez," dedim parmağımı böğrüne vurarak.

Kafasını kaldırdı.

Kıçına bir tokat attım, Atticus inlerken etin ete çarpma sesi duvarlarda yankılandı.

Lastik kuyruk tekrar sallanmaya başladı. Bahse girerim şimdi o kalın lastik tıkacı hissediyordu.

"Evet. Ben sana şaplak atarken o tıkaç her zamankinden daha şişman hissedecek, Mischief. Ve benim için sessiz olman gerekiyor. Mükemmel bir çocuk olduğun için sana şaplak atarken sessiz olmanı istiyorum."

İnlemeye başladı ve sonra kesti, ama bunun sesini sevdiğini söyleyebilirim. Ona nasıl davranacağımı söylemem hoşuna gitmişti.

Kıçına birkaç sert tokat attım ve şaşkınlıkla nefesi kesildi. Evet, orta yaşlı olabilirdim ama hâlâ bir denizaltıya iyi bir saklanma verebilirdim.

"Teşekkürler, daha, daha, daha!" der gibi kıcını kaldırdı. Yanaklarından yanaklarına geçerek ve teninin koyulaşmasını izleyerek ona fazlasıyla verdim. Atticus vücudunu yatağa doğru salladı ve onu uyarmanın akıllıca olacağını düşündüm.

"Sakın geleyim deme, yaramaz yavru. Kendini böyle ovuşturuyorsun. Yaramaz, yaramaz," dedim, sözlerimle aynı anda şaplak atarak.

Pup Mischief en azından ilk başta oldukça iyi karşıladı. Ancak devam ettikçe ve şaplaqlar biraz daha sertleştikçe, istemsiz sesler çıkarmaya başladı.

İçinde köpek kuyruğu tıkacı olan seksi bir adama şaplak atmak çok eğlenceliydi. O lanet kuyruk benim felaketim olacaktı. Kendimi onun hareketine ve attığım sert tokatların ritmine kaptırmıştım.

Atticus'un kasları eğitilmişti ve hareketsiz kalmak için gösterdiği çabayla titriyordu.

"Hoşuna gitti mi?"

Çılgınca bir ses çıkardı.

"Daha fazla mı istiyorsun?"

Kıçı beni çok mutlu eden parlak, güzel bir pembe renge dönüşüyordu.

Terreddüt etti, sonra başını iki yana salladı. Hemen durdum ve öfkeli derisini yatıştırdım.

"Güvenli kelimeye ihtiyacın var mı?" Ben sordum.

Duraksadı, nefes nefese kaldı ve acıdan mı yoksa başka bir şeyden mi olduğunu anlayamadığım yumuşak iniltiler çıkardı. Bekledim.

"Hayır, hayır, ben iyiyim," dedi kendini sakinleştirmeye çalışarak. "Emin misin? Durabilirim."

"Durma," diye nefes nefese kaldı. "Durma."

Tamam o zaman. Devam ettim ve ona arka arkaya bir düzine daha verdim.

İşim bittiğinde elim sızlıyordu ve Mischief'in kıçı çok güzel bir renk almıştı. Oda sessizdi ama o kendini dizginlemeye çalışırken nefes alıp veriyor ve kekeliyordu.

Duvardaki saate baktım. Otuz dakikadır bu odadaydık.

Girişteki masanın üzerinde duran sepetten bir prezervatif ve bir tüp kayganlaştırıcı alırken onu kendine gelmesi için orada bıraktım. Geri dönmek için acele etmedim, böylece

Kukuletalı başı aşağıya sarkmış, göğsü sık sık aldığı nefeslerle inip kalkıyor, kaslı kolları ve bacakları yastıklı sıraya dayanmış bir halde görünüyordu.

Yaklaşmamı izledi ve elimde tuttuğum şeyi görünce küçük bir havlama sesi çıkardı.

"Oh evet, Mischief. Sikilmek üzeresin, benim tatlı, yaramaz küçük yavrum."

Mischief lastik kuyruğunu salladı ve ben de sııttım. "Bankın yanında dur," dedim.

Anlaması bir anını aldı. Yardımına ihtiyacı olabilir diye yakınında durduğumda banktan indi. İhtiyacı yoktu. Onu tekrar içime çektim, kıvrak kasları ve zeytin rengi teni. Atletinin ön tarafı, içinden çıkardığım ön boşalmalar yüzünden kararmıştı.

"Siktir," dedim. "Hoşuna gitti, değil mi?"

Orada öylece dururken, göğsü inip kalkarken, elleri kenetlenmişken, vücudu askıya alınmış bir ihtiyaç teli gibi gerginken, bana hayranlık ve arzuyla bakmaktan başka bir tepki vermedi.

"Soyun. Başlık ve yaka hariç her şeyi."

Atticus'un itaat etmesini, atlet kayışını aşağı itip çıkarmasını artan bir arzuyla izledim. Sünnetli aleti karnına doğru zıplarken eğildi ve atlet kayışını ayaklarının üzerinden çekti.

Elimi uzattım. "Ver onu."

Bana uzattı ve başparmağımı nemli bölgeye sürterek elime aldım, sonra burnuma götürdüm. Gözlerimi kapadım ve onun kokusunu içime çektim, hatta dilimin ucuyla ıslak kumaşa dokunacak kadar ileri gittim.

Mmm.

Atticus bakışlarımla buluşurken boğazından kısık bir ses çıkardı. O tutarken nemli noktayı tekrar tekrar yaladım.

Sonra gözlerini benimkilerden zorla ayırdı ve göğüs kemerini çıkarmaya çalıştı.

Üzerinde kıyafet yokken bile çok güzeldi. Yunan Tanrısı gibi muhteşem bir adamla tanıştığım için şanslıydım.

şans. Normalde bu kadar çabuk bağlanmazdım ama Atticus'un güzelliği, itaati ve fetişin yeniliği beni büyülemişti. Bu kadar hoşuma gideceğini tahmin etmemiştim. Atticus'la bir kez daha birlikte olmak istediğimi zaten biliyordum ve tek umudum onun bunu kabul etmesiydi. Bunu sormanın zamanı değildi.

Göğüs kemerini yere fırlattı ve orada durdu, ayaklarını omuz genişliğinde açtı, itaatkâr gibi görünmüyordu ve daha çok benim eşitim gibi görünüyordu, içimi sıvı hale getiren o muhteşem gözlerle o lanet olası sevimli başlıktan bana bakıyordu.

"Kendinle oyna," dedim, sesim ihtiyaçtan sert çıkıyordu. "Ama sakın gelme. Henüz gelmene izin yok, Yaramaz. İyi bir çocuk olmanı istiyorum."

Ereksiyonunu kavrayıp kendini hafifçe okşarken boğazından bir ses daha çıkardı, sanki daha hızlı gitmeye cesaret edemiyormuş gibi, yoksa oyun bitecekmiş gibi.

Kayganlaştırıcıyı yatağın üzerine attım. Onu izledikten sonra bakışlarını tekrar benimkilere dikmesini izledim, arzusu açıkça ortadaydı. Kemerimi çözdüm, fermuarımı açtım ve sikimi çıkardım.

Zaten görmüş olmasına rağmen gözleri büyüdü. Folyo paketi açtım ve kontrolümü kaybetmemek için dişlerimi sıkarak prezervatifi kendime geçirirken bakışlarını üzerimde tuttum.

"Yatağa uzan. Eller ve dizler. Arkanda bana biraz yer aç."

Hemen hareket etmedi ama elini sikinden çekerken birkaç derin nefes aldığını gördüm. Sonra döndü ve bana geniş bir alan bırakarak yatağa tırmandı. Pozisyonunu aldığı anda bana bakmak için döndü, bakışlarındaki sıcaklık neredeyse dayanılmazdı.

"Aferin oğlum," diye nefes aldım, kendi kurduğum bir tuzağa yakalanmışım.

Kahretsin, çok seksi görünüyordu, deri başlık, yaka ve kalçalarını davetkar bir şekilde yayarken sırtının üzerinde sallanan o lanet kuyruk dışında çıplaktı.

"Çok iyi bir çocuk, Mischief."

Kot pantolonumu çıkardım ve kayganlaştırıcıyla birlikte arkasındaki yatağa tırmandım. Ellerimi zerine koyarak başparmaklarımı yanaklarının arasından geçirdim ve fişin tabanına bakmak için onu ayırdım.

"Evet. Bu kuyruk çok ateşli. Bayıldım."

Her şeyi hissedeceğini bildiğimden, elimi etrafına sarıp hafifçe çekmeden önce parmağımı lastik kuyruğun alt tarafında gezdirdim.

İnledi ve duruşunu genişletti, başı aşağı sarktı, elleri şiltenin üzerinde yayıldı. Nefesinin altında küfretti.

Kuyruğuyla oynadım, bir o yana bir bu yana vurdum, ona ne olacağını tahmin etmesi için bolca zaman verdim. Bu, tüm bunların çok büyük bir parçasıydı - istemek, özlemek, ihtiyaç duymak.

"ok seksi. Ne kadar iyi bir ocuk."

İnledi ve çömeldi, hevesle sırtını kamburlaştırdı ve kalçalarını oynattı.

"İstiyor musun, yavrum?"

Mischief boğazının derinliklerinden hırladı. Sevimli olmaktan çıkıp vahşı ve ilkel olmaya başlamıştı.

Kuyruğun tabanını tuttum ve fişi ileri geri salladım, çok hoş sesler çıkıyordu. Tam taşaklarıma çarptılar ve elimdeki göreve odaklanırken kendi sesimi bastırmak zorunda kaldım-kuyruk dışarı, horoz içeri.

Fişi yavaşça çıkardım ve onun çözülüşünü izledim.

Tiz iniltisi, tıkaç onu iyice gerip sonra dışarı kayarken nefes nefese bir iniltiye dönüştü. Kuyruğu tutuyor ve o güzel, parlak deliğe bakıyordum. Bir damla kayganlaştırıcı kıçından aşağı damladı.

"Siktir," dedim.

Havladı ve bu bir eylem çağrısı gibiydi. Hadi, sık beni artık.

Kuyruğu bir kenara fırlattım ve kıçına sert bir tokat attım. Derisi şaplaktan dolayı hâlâ yumuşaktı ve acıyla haykırdı.

"Gösteriyi ben yönetiyorum, sen değil."

İnledi ve ben onu bir anda affettim. Çaresiz olduğunu anlayabiliyordum ve bu beni mutlu ediyordu.

Titreyen bir kalçanın iç tarafına tokat attım.

"Aç onları. Genişçe."

Yaptı ve hiç vakit kaybetmeden çatlağına daha fazla kayganlaştırıcı damlattım ve gerilmiş ve benim için hazır olan deliğin etrafına yaydım. Ağda falan yapmıştı çünkü oradaki buruşuk deri dışında her şey pürüzsüzdü. Biraz kıl umurumda değildi ama bu da güzeldi.

"Ah, evet," dedim bir parmağımı boğumun içine sokarken, sonra çıkardım ve yerine iki tane koydum.

Tepkisi anında oldu. İnledi ve çılgın bir hayvan gibi inleyerek elimi geri itti.

"Çok yumuşak. Çok güzel. Ne kadar iyi bir çocuk," diye mırıldandım.

Parmaklarımı çıkardım ve kılıflı sikimi yağladım, ucunu ona doğru iterken sabrım tükeniyordu.

"Benim için açıl, yavrum. Seni çok sert sikeceğim."

Tekrar ıslık çaldı ve sikimin ilk birkaç santimini içine sokarken güldüm, kalçalarını kavradım ve daha da içeri ittim. Çoktan gerilmişti ve ben çaresizdim. Her zamankinden daha çok.

"Aman Tanrım. Atticus. Siktir."

İnsan ismini kullanmamın kafasını karıştırmamasını umuyordum ama bu çok güzel bir isimdi ve onunla yavru kişiliğinin yanı sıra bağlantı kurmak istedim.

Uzun iniltisinin sesiyle dibe vurdum.

"Aman Tanrım. O tıkacı taktıktan sonra nasıl bu kadar sıkı olabiliyorsun? Burası sihirli."

Bu yüzden sıkı bir kış becerdiğimde şiirsel oldum. Dava et beni.

Tanrım, gelmem gerekiyordu. Her şey çok eğlenceliydi ve buraya gelmeden önce bile sertleşmişim. Şimdi sadece bu adamı becermek ve kendi ödülümü almak istiyordum. Sonra belki onunkini almasına izin verirdim.

Kıçını cezalandırıcı, acı verici bir tutuşla kavrayarak itmeye başladım, başparmaklarım

Ben girip çıktıkça onu yayıyordu, böylece her şeyi görebiliyordum. "Sik evet, sik evet, sik evet," diye nefes nefese kaldım. Orada vardı

Bir itaatkârı sessizce ve kayıtsızca becermek ve hiç etkilenmemiş gibi davranmak için zamanlar. Ama bu onlardan biri değildi.

Çok fazla şey hissediyordum ve içimi dökmeye ihtiyacım vardı.

"Çok yakınım," dedim. "İçine boşalmaya çok yakınım. Kahretsin, etrafımda çok iyi hissediyorsun."

Onu daha sert becerdim, çığlıklarını dinledim ve hareketsiz kalmaya çalışmasını izledim. Sonra yıllarca siktiğim erkeklerden tanıdığım boğuk bir ses çıkardı ve kendini tutamadığını anladım.

Altına baktım ve ineğin memesinden fışkıran süt gibi fışkıran döllerin yatağın üzerine döküldüğünü gördüm.

"Fuuuuck," diye küfrettim, üzülmedim bile, sadece elleri serbest kalabildiği için sevindim. Elbette bunun için onu cezalandıracaktım ama kahretsin. Doğrudan dokunmadan orgazm olabilen çok fazla erkek tanımamıştım. Ben hiç yapamamıştım.

"Ah, seni yaramaz, yaramaz çocuk," diye inledim ve sonra sert bir şekilde boşalırken nefes nefese kaldım, üzerine çömelip zevk beni sürerken sığ, keskin itişler verdim. "Çok yaramazsın, seni muhteşem yaratık," dedim sıkılmış dişlerimin arasından.

Sonraki anlarda çok hoş inilti çıkardı. Kendimize gelmeye çalışırken birlikte soluk soluğa nefesler aldık. Ona hâlâ sert olan sikimle uzun, yavaş vuruşlar yaptım, çünkü henüz gitmesine izin veremezdim.

"Seni güzel, itaatsiz, arsız çocuk," diye mırıldandım, omzunu öptüm ve boynunu yavru başlığının kenarının altına soktum. "Çok ateşli. Seni böyle boşalırken izlemek çok ateşli."

Altına uzandım ve sikiyle oynadım, hassas derisiyle kasıtlı olarak alay ettim ve hayal kırıklığıyla inlemesine neden oldum.

"Oh, şimdi ne yapacağım hakkında hiçbir fikrin yok, seni yaramaz şey," diye mırıldandım, onu bıraktım ve

birkaç derin itiş daha. "Hala..." Saate baktım.

"Siktir et."

Seansımızın bitmesine sadece on dakika kalmıştı.

Titremeye başladı ve sessizce güldüğünü fark ettim.

"Bu kadar komik olan ne?" Başını kaldırıp gerçekçi bir uluma sesi çıkarınca sırtarak sordum.

Prezervatifi tuttum ve çekip çıkardım, kayarak çıkardım ve bağladım. Sonra bir an durup yeni sikilmiş bir adamın şiddetli bir sevişmeden sonra kendine gelişinin tadını çıkardım.

"Pekâlâ, pekâlâ. Unut gitsin," dedim ve kışına bir tokat attım. "Oldukça iyi bir yavruydun sanırım."

Yavru maskesinin ardından bana şüpheli bir bakış attı ve ben de gülmek zorunda kaldım.

"İyiydin. Harikaydın. Ama bana borçlusun."

Yatağın kenarına oturdu ve kukuletasını çözdü, sonra da çıkardı. Bukleleri terden keçeleşmişti ve teni parlıyordu.

"Lanet olsun, Luther. Sen tam bir patronsun." Göz kırptım. "Teşekkürler. Eğlenceliydi."

"Çok eğlenceli," dedi alnını silerek.

Elindeki deri başlığa baktı, sonra tekrar bana baktı.

"Sanırım yapmazsın-" "Çok isterim."

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorsun."

"Elbette istiyorum. Luther, izinsiz geldiğim için beni cezalandırabilmen için tekrar bir araya gelmek istiyorum, diyecektin."

Güldü, neşeli ve kaygısız bir sesle. "Peki, tamam. Ben de tam olarak bunu söyleyecektim."

"Mükemmel. Çünkü seni tekrar görmeyi çok isterim." **Yanına** oturdum, son derece büyülenmiş ve beklenmedik bir şekilde

duygusal. "Gelecek Cumartesi bu alanın müsait olup olmadığını görmek ister misiniz? Aynı saatte, aynı istasyonda?"

"Kesinlikle. Yine de emin misin?" "Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti. "Takıldığım kişilerin çoğu tekrarını istemez."

Başımı eğdim. "Bu çok garip. Onları bir sopayla dövmem gerekecek sanıyordum."

Güldü. "Bilmiyorum. Herkes evcil hayvanlarla oynamayı sevmez. Anlamayacaksın diye endişelendim."

"Dürüst olmak gerekirse mi? Nasıl seveceğimden emin değildim. Seveceğimi hiç beklemiyordum."

"Gerçekten yaptın mı?" "Evet."

Gözleri büyüdü ve elini göğsüne götürdü. "Aman Tanrım. Atan kalbim dursun."

Güldüm. "Tüm takılmalarım bu kadar eğlenceli olmuyor. Neden tekrar bir araya gelemeyeceğimizi anlamıyorum."

"Sebastian'la oda rezervasyonu hakkında konuşalım."

"Şu otostop direği beni çağırıyor. Biraz midilli oyunu denemek ister misin?"

Bana baktı, yüzü mutlulukla parlıyordu. Sonra başını salladı ve harika bir at kişnemesi taklidi yaptı.

THREE

"Önümüzdeki Cumartesi için Bordello'yu rezerve etmek istiyorum. Saat sekiz ya da dokuzda," dedim Jacob'a. Atticus'a bir bakış attım, o da başıyla onayladı.

Onu tekrar normal kıyafetleri içinde görmek ve onlar olmadan nasıl görüldüğü, ellerimin altında ve sikimin etrafında nasıl hissettirdiği hakkında bildiğim her şeyi bilmek garipti. Ve o lanet kuyruğu sırtına doğru uzanırken nasıl görüldüğünü.

Anahtarı Jacob'a verdim.

Aletim tekrar dolmaya başlamıştı ama kendimi tuttum.

Atticus'un eli sırtımın küçük kısmına indi ve gömleğimin üzerinden beni okşarken göğsümde bir şey ısındı, bu sevdiğim sessiz bir iletişimdi.

"Mükemmel," dedi Jacob. "Sanırım iyi geçti."

"Çok," diye cevap verdi Atticus. "Bana bir komisyon ödemelisiniz."

Jacob ve ben güldük.

"Komisyonunu çoktan aldın," diye mırıldandım, ona erimiş bir bakış attım ve kızarmasından zevk aldım.

"Şak," dedi sırtarak. "Eminim öyledir."

Ertesi gün uyandığında Atticus'a mesaj atmak istedim. Ama kibar olmak adına mesaj atmadım. Bordello'daki karşılaşmamız beni tahmin ettiğimden daha fazla heyecanlandırmıştı. Bir bakıma endişe vericiydi ama aynı zamanda heyecan vericiydi.

Telefonumu her kontrol ettiğimde ondan bir mesaj gelmesini umuyordum ama belki o da aynı çıkmazın içindeydi.

O gece, gerçekten istediğim halde ona mesaj atmamanın saçma olduğuna karar verdim. Kırk yaşında bir adamdım ve bu oyunlar için çok yaşlıydım.

Ben: Hey, sadece kontrol ediyorum. Kıcın nasıl?

Yetişkin bir adamdım ama hala bir fahişeydim.

Elbette hemen cevap vermedi ve ben de işime bakıp bunu düşünmemeye çalıştım. Ama bana geri mesaj attığında içimde yükselen sevinç beklenmedikti.

Atticus: Kıcım mı? Gülen yüz emoji. Şeftali emoji. Soru işareti.

Tamam, tamam. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim.

Atticus: Tatlım, ben iyi değilim. Cumartesiye kadar bekleyebilir miyim bilmiyorum.

Sırıttım ve bir yanıtı tıkladım.

Yapmak zorundasın. Ve bunu sabırla, o otostop direğini düşünerek yapacaksın.

Atticus: Şok olmuş surat. Aman Tanrım. İçimdeki midilliye bulmalıyım ama sanırım ahıra doğru kaçtı.

Ben: Gülen surat. Araştırmamı yapıyorum. Neyin içinde olduğun hakkında hiçbir fikrin yok.

Cevap vermesi biraz zaman aldı ama sonra at gözlüğü takmış bir atın fotoğrafını gönderdi.

Cumartesiye kadar pantolonunun içinde kalsın. O zamana kadar orgazm olmak yok.

Atticus: Şok olmuş yüz. Ne!

Şaka yapıyorum. Belki de.

Ona gülen bir emoji gönderdim.

Ama son gülen o oldu. Biraz zaman aldı ve bir sonraki fotoğrafı aldığımđda nedenini anladım. Tam ofisten çıkmaya hazırlanırken telefonum bana bildirim gönderdi. Önümüzdeki yirmi dakika boyunca araba kullanacağımı ve bunu yapamayacağımı bilmesem hemen kontrol etmezdim.

Atticus'un çok iyi donanımlı bir duşakabinin içinde durduğu bir fotoğraftı. Başının üzerinde bir el spreyi tutuyordu, bukleleri ıslaktı ve kafa derisine yapışıyordu.

Çıplak değildi. Hayır, değildi. Aletinin dış hatlarını görebildiğim, sırlıklam olmuş bir çift beyaz külot ve yine sırlıklam olmuş, çamaşır suyunun büyük bir etkiyle sıçradığı beyaz lekeler bulunan açık siyah bir kot ceket giymişti. Dudakları ayrılmıştı. Kameranaya değil, düşün dibine bakıyordu ve bu görüntü o odada birlikte olduğumuzdan beri gördüğüm en seksi şeydi. Belki de ondan çok daha önce.

Felç olmuş bir halde kapının yanında durmuş, bu cehennem kadar seksi fotoğrafın mutlak güzelliğini seyreliyordum ki, iş arkadaşım Laney arkamdan geldi.

"Dünyadan Luther'a. Sikiinin fotoğrafını çektin mi?"

Telefonumu cebime soktum ve sahte bir kahkaha attım. "Hayır, hayır. Öyle bir şey değil."

Bunun gibi her şey, ama daha iyisi.

"Çok yazık," dedi yanımdan geçerken. "Yarın görüşürüz."

Bir elimi üstünkörü salladım, sonra arkama baktım ve o lanet fotoğrafa tekrar bakmak için telefonumu cebimden çıkardım.

Nedenini bilmiyordum ama Atticus'un duşta kıyafet giyiyor olması, çıplak fotoğrafını çekmiş olmasından çok daha ateşli bir hale getirmişti.

Gönderilen fotoğrafın altında üç noktanın silikleşip kaybolduğunu gördüm.

Atticus: Sen ne düşünüyorsun?

Etrafımı tekrar kontrol ettim ve takdirimi ifade edeceğini umarak ona altı alev emojişi gönderdim.

Bir şeftali ve patlıcan geri gönderdi.

Bunu çekmek için tripod kullanmak zorunda kaldım. Yoksa daha erken çekerdin.

Yüce İsa. Bu adam benim felaketim olacaktı.

O Cumartesi Maverick Molly's'e ilk gelen bendim.

Bütün hafta ileri geri mesajlaştık, şakalaştık ve aptallık ettik. Dürüst olmak gerekirse, bu mesajlaşmalar günlerimi ve gecelerimi aydınlatıyordu. Başka fotoğraf göndermemişti, çünkü ona hiçbir şeyin gönderdiği fotoğrafın mükemmelliğiyle kıyaslanamayacağını söylemişim. Hatta ona mastürbasyon yapmak için izin istedim, o da bundan onur duyacağını söyledi ve sonuçların bir fotoğrafını göndermemi istedi. Muhtemelen telefon mesajlarımı izlemekten daha iyi işleri olan Apple Tanrıları tarafından işaretlenmeyeceğini umarak öyle yaptım.

Elimin spermle kaplı bir fotoğrafıydı.

Atticus: Onu yalamak istiyorum. Dili dışarı sarkan emoji.

Ben: Merak etme, şansın olacak.

İşte buradaydım, oyun salonunda bir masada oturmuş, Viktorya dönemi iç çamaşırlarıyla içki servisi yapan güzel gençleri izliyor ve sabırlı olmaya çalışıyordum. Atticus geç kalacağını ama yolda olduğunu mesajla bildirmişti. Sürekli saatimi kontrol ediyordum ve rezervasyon saatimize gittikçe yaklaşıyordu. Bana haber vermiş olsalar bile denizaltılarımın önceden ayarlanmış bir buluşmaya geç kalmalarından hoşlanmıyordum. Bu çok saygısızcaydı.

Ortaya çıkıp dostça bir gülümsemeyle oyun salonuna girdiğinde kaşlarımı çattım ve saatime dokundum.

"Geç kaldın, Atticus."

Gülümsemesi dalgalandı. "Çok özür dilerim Luther. Böyle olsun istemedim."

"Özrün kabul edildi," dedim, ayağa kalktım ve onu gördüğüme sevinmeme rağmen yüz ifademi nötr tuttum. "Ama gitmemiz gerekiyor."

"Evet efendim," dedi Atticus, dirseğinden tutup Sebastian'ın temizlik yaptığı bara götürdüğümde gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Vay anasını," dedi bana bakarak. "Otoriter ve huysuz olduğunda seni seviyorum."

"Huysuz değilim," dedim ayık bir ses tonuyla ve Sebastian'a döndüm. Yine de Atticus'u bırakmadım. "Anahtarı alabilir miyim, lütfen, Sebastian? Teslim etmem gereken bir ceza var." Atticus'a baktım. "Aslında iki ceza."

"İki!" Atticus dikkat çekti.

"Hatırlamıyor musun? Yoksa Sebastian'a mı söylemeliyim?"

"Oh bekle. Evet. Ve sanırım özür dilediğim halde geç kaldığım için cezalandırılıyorum?"

"Tabii ki."

"Sosisli!" dedi ve hem Sebastian hem de ben ona baktık. Yakışıklı yüzündeki heyecanlı ifadeye gülmemeye çalıştım. "Ah pardon," dedi kaşlarını çatarak, alaycı bir hoşnutsuzlukla. "Yani, hayır!"

Bir kahkaha attım -çocuk çok tatlıydı- ama sonra sert ifademe geri döndüm ve Sebastian'dan anahtarı aldım.

Bordello'nun kapısı arkamızdan kapanır kapanmaz Atticus'a soyunmasını söyledim. Bu sefer yavru köpek kıyafetlerini getirmemişti çünkü bu odada bulunan bazı malzemeleri kullanacaktık.

Soyunması uzun sürmedi. Akdeniz'in o yumuşak tenini ortaya çıkarışını ve tişörtünü başından çektikten sonra buklelerini sallayışını izledim.

"Dizlerinin üzerine çök. Buraya." Ayaklarımı göstererek söyledim. Hâlâ giyiniktim.

Atticus aşağı indi ve topuklarının üzerine oturdu, yüzünde en seksi bakışla bana bakıyordu.

"Yüzünü becermeme izin vereceksin ve ben de boğazından aşağı boşalacağım. Anladın mı?"

Gözlerini kırpıştırdı. Sonra başını salladı.

"şu anda b i r hayvan gibi davranmadığına göre, bana cevap verebilirsin."

"Evet, efendim. Anladım."

Daha iyi.

Eminim geç kalmak için geçerli bir mazereti vardı ama ondan nasıl davranmasını beklediğimi bilmesi gerekiyordu. Dakiklik benim için önemliydi. Yoğun bir hayatım ve yapmam gereken işler vardı ve orada olacağını söylediği zaman istediğim yerde olmasına ihtiyacım vardı.

Zaten sert ve hazır olan sikimi çıkarırken yüzünü izledim.

"nce dilini kullan. Beni ıslat," dedim, sikimi onun güzel ağzına doğrultarak.

"Evet, efendim," diye soludu Atticus, şaha kalkıp öne doğru fırladı, aletimin ıslak ucuna sokulurken ellerini kalalarımaya dayadı. Başını rkek küçük dartlarla yalarken yanağında ve çenesinde nemden bir iz belirdi.

"Alay etme lan. Düzgünce yala." "Ellerimi kullanabilir miyim, efendim?" Atticus sordu.

"Evet, kullanabilirsin."

Dizlerimin bükülmesini engellemeye çalışırken, bir eliyle sikimin tabanını tuttu ve ucuna roket lolipopu gibi saldırdı. Elbette inanılmaz bir histi ama Atticus'un bana yavruluktaki hayranlığıyla baktığını görmek başımı döndürdü.

Eğleniyor gibi görünüyordu ve durmasını söylemeden önce bir süre devam etmesine izin verdim.

"Ağzını iyice a," diye talimat verdim. "İşte böyle. şimdi dilini ıkarabildiğin kadar çıkar. Oh, evet. Sikim için iyi bir sürtük olmanı istiyorum."

Orada diz çökmüş, ağzı sonuna kadar açık ve dili dışarıda ona bakarken kendimi okşadım ve yüzünü döllerimle boyamayı düşündüm. Yapabilirdim. Ama boğazından aşağı boşalmak istiyordum.

"Ağzına boşalmamı mı istiyorsun?"

"Evet, efendim. Lütfen efendim," dedi ve konuşmasını bitirdiğinde dilini hevesle dışarı çıkardı.

"Aferin oğlum," dedim.

Dilinin düz kısmına sikimin başıyla dokundum ve bir an için bir dizi ön boşalmanın bizi birbirine bağlamasını izledim. Sonra sikimi ağzına kaydırdım, sıcaklığın ve ıslaklığın tadını çıkardım ve ahlaksız görüntüsünden heyecan duydum. Buklelerinden bir avuç yakaladım ve onu sabit tuttum.

İyi bir çocuktu, öksürdüğünde ve boğulduğunda bile hareketlerime uyum sağladı. Düşündüğümden daha uzun süre dayanabildim. Yüzü pembeleşti ama mutlu bir ifadeyle bana baktı. Ne kadar sert olursam olayım, nefes alabildiğinden ve gerçek bir sıkıntı içinde olmadığından emin oldum.

"Siktir, siktir, siktir," diye nefes nefese kaldım, Atticus'un yanaklarının şişmesini ve boğazının çalışmasını izlerken orgazm sertleşti. "Siktir."

Sikimin gevşek ağzından kaymasına izin verdim ve çırpındı, yutabildiği kadarını yutarken sıvı dudaklarına ve çenesine damlıyordu. Çok ateşliydi. Bir denizaltıyı tamamen mahvetmeyi seviyordum.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve onu öptüm, dudaklarındaki spermleri yaladım ve araştıran dilimi kabul etme hevesinden zevk aldım. Birbirimize karşı yükseldik ve ellerimin onun üzerinde dolaşmasına, parmaklarımın yarığına girmesine ve parmaklarımın deliğiyle alay etmesine engel olamadım.

Geri çekildim ve ona baktım. O da bana baktı. O sessiz anda aramızda, birbirimizi tanıdığımız süre boyunca söze dökülenden çok daha fazlası geçti. Ama şimdi sevgi sözcüklerinin sırası değildi.

"Tamam o zaman. Benim güzel midillim olacak mısın?"

"Sikeyim evet," dedi.

Bir kaşımı kaldırdım.

"Yani, evet efendim." Atticus'un sırtışı muhteşem ve hayranlık vericiydi.

Kendimi yukarı ittim ve bir kenara saklandım. Tekrar sertleşmem uzun sürmeyecekti -bu odada, bu adamla değil- ve sertleştiğimde, biraz midilli oynadıktan sonra onu tekrar becerecektim. Ve belki işim bittikten sonra Atticus da orgazm olacaktı. Belki de onu uyarılmış bir halde bırakır, gecenin ilerleyen saatlerinde beni aramasını sağlar ve kendini orgazm ederken onu dinlerdim.

"Kalk ve beni takip et."

Ayağa kalktı, yürürken siki karnına doğru dikilmişti, o kadar hoş bir görüntüydü ki gözlerimi zorlukla ondan uzak tutabildim. Kendimi Atticus'un sikine dokunmaya, onu emmeye, iniltilerini duymaya hevesli buldum ve bu normalde sıradan ilişkilerde yaptığım bir şey değildi. Buluştuğum erkekler çoğunlukla bana hizmet etmek için oradaydı ve bundan zevk alıyorlardı.

Atticus'u otostop direğine götürdüm.

İsteğime uygun olarak, Sebastian talep ettiğim eşyaları yakındaki bir bankın üzerine yerleştirmişti. Üzerinden at kılı kuyruğu sarkan büyük lastik tıkacı kaldırırken sırttım. Atticus'un numarasında asker botları ve bir çift yün çorap vardı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Atticus, gözleri neredeyse şaşı olmuştu.

"Çoraplarınızı ve botlarınızı giyin lütfen. Bankta oturabilirsiniz."

Onu yaparken izledim. Botlara karşı bir ilgim vardı, bu yüzden süreçten oldukça etkilenmiştim. İşini bitirdiğinde onu ayağa kaldırdım ve etrafında dolaştım, çıplaklığından ve bu savunmasızlık ile ayakkabının sağlamlığı arasındaki zıtlıktan zevk aldım.

"Kuyruk ister misin, güzel midilli?" Kuyruğun ileri geri sallanmasını sağlamak için fişi havada döndürerek sordum.

"Evet, lütfen, efendim. Lütfen."

"Eğil ve askıyı tut o zaman."

Atticus eğildi ve parmaklarını metal askının etrafına sardı, ben kayganlaştırıcıyı tıkaçın üzerine sürerken kıcını hevesle dışarı çıkardı.

"Bacaklarını aç."

Standını genişletirken, deliğinin zaten kaygan ve parlak olduğunu fark ettim.

"Sen..." "Kendini benim için hazırladın mı?" diye sordum.

"Evet, efendim. Umarım sakıncası yoktur, efendim."

Aklında mı?

"Tabii ki umurumda değil. İleri görüşlülüğünüze hayranım." "Teşekkür ederim Sen, Efendim," o dedi, ise I parmaklı Onu,

onu germek.

"Bekle," dedim, "bu yüzden geç kalmadın, değil mi?"

"Hayır, efendim. Geç kaldığım için tekrar özür dilerim. Genelde her şeye zamanında yetişirim."

"Sadece bir daha geç kalma." "Hayır, efendim. Geç kalmayacağım."

At kuyruğu tıkaçın her tarafına kayganlaştırıcı sürdüm, sonra ucunu Atticus'un çatlağı boyunca gezdirerek deliğiyle alay ettim.

"Ne kadar tatlı bir midillisin sen. Sana bir isim vermeliyim."

Onu ayırmak için başparmağımı kullandım ve Atticus yumuşak teslimiyet sesleri çıkarırken fişi yuvasına ittim.

"İşte bu, benim güzel midillim."

Ben izlerken ve alt dudağımı ısırırken sikim kabardı, kot pantolonumu doldurdu. Büyük fiş nispeten kolaylıkla içeri kaydı - Atticus'un sürtük bir alt olarak yeteneklerinin bir kanıtı.

Altın yıldız.

Çıkardığı sesler, Tanrım. Kendi yükselen arzumu bastırmak zorunda kaldım. Bu adam o kadar harikaydı ki, siyah at kılları uyluklarının arkasından aşağı doğru dökülürken çok güzel görünüyordu.

"Sana Geceyarısı diyeceğim," dedim, bronzlaşmış böğrünü okşayarak ve istilaya alıştıkça kaslarının gerilmesini ve titremesini izleyerek. "Şimdi ayağa kalk, ben de seni diğer eşyalarla birlikte bağlayayım."

Atticus itaat etti, dizgini elime aldığımda o ham ve anlamlı gözleriyle bana baktı. Deri kayışlardan yapılmıştı ve yanlara tutturulmuş körükleri, baş kayışında uzun siyah deri kulakları ve hatta ince bir kauçuk biti vardı.

"Ağzını aç."

Ucu Atticus'un dişlerinin arasından geçirdim, parmak eklemlerim yumuşak dilinin üzerinde kayıyordu. Ucun bağlı olduğu halkaların her iki yanından deri dizginler sarkıyordu.

"İsır. İyi çocuk, Midnight. Ne kadar iyi bir midilli."

Geri kalanını başının üzerinden geçirdim, dizginin deri kayışları buklelerinin bir kısmını düzleştirip kulaklarının arkasına geçerken midilli kulakları onu çok sevimli gösteriyordu. Çevresel görüşünü kullanmasını engellemek için at gözlüğünün düzgün durduğundan emin olduktan sonra kayışları sıkarak tam oturmasını sağladım.

"Oh evet. Bu mükemmel," dedim bir adım geri çekilirken.

Midilli Atticus, nam-ı diğer Geceyarısı, bana hayranlıkla bakıyor, diliyle lastik biti çalkalarken yavaşça gözlerini kırptırıyordu.

Atticus'un bir önceki karşılaşmamızda taktığına benzer bir göğüs kemeri ve tokalı deri kol bantları vardı. Her şeyi ona bağladım, yumuşak tenini okşamak için arada bir zaman ayırdım.

"Çok güzel. Ne güzel bir midilli."

Bana bakmak için başını çevirmek zorunda kaldı, çünkü at gözlükleri doğrudan önünde olmayan herhangi bir şeyi görmesini engelliyordu.

Ben de arkasından gittim.

"Kollarını arkada birleştir."

Ön kol kelepçelerini birbirine bağladım ve bunun duruşuna yaptığı etkiyi sevdim.

"İyi midilli," dedim, kışına sert bir tokat attım ve bir inilti çıkardım. "Hadi seni evlendirelim."

Dizgininden sarkan deri dizginleri aldım ve Atticus'u duvara yapıştırılmış tahtaya yaklaştırdım. Dizginleri basit ve sağlam bir düğümle bağladım ve Atticus'un bir adım geri çekilerek dizginleri girmesini sağladım.

"Şimdi bir tane daha," dedim.

Bunu yapmak için belinden eğilmesi gerekiyordu, çünkü dizginler başını olduğu yerde tutuyordu. Bu mükemmeldi.

"Çok iyi. Sırtını çok zorlamaması için ara vereceğim ama bu kışın olduğu gibi dışarıda kalmasını istiyorum."

Midnight homurdandı ve ben de sııttım. Evcil hayvanlarla oynamanın bu kadar eğlenceli olabileceğini hiç düşünmemiştim ve bu benim yeni favori şeyimdi. Ama belki de bu Atticus'tu.

Kırbacı gizli tutmaya özen göstermişim ama şimdi yüzünü duvara dönmek zorunda olduğu ve at gözlükleri başka bir şey görmesini engellediği için kırbacı elime aldım ve havada birkaç kez salladım. Atticus'un kasları sesle gerildi; muhtemelen aşına olduğu keskin bir sestti.

Derinin ucuyla kalçasının iç kısmına vurdum.

"İyi midillilerin doğru şekilde kullanılan bir kırbaça ihtiyacı vardır," diye mırıldandım, yumuşak derisi boyunca çizmesinin üstüne, sonra da diğer bacağının iç kısmına kadar izledim. "Çok güzel bir midilli, Midnight. Ve sen benimsin."

Geceyarısı dizginleri çekerek başını çevirmeye çalıştı.

Pozisyonumu değiştirdim, böylece onun yanındaydım, sonra serbest elimin parmaklarını eğilen sikiinin etrafına sardım. Birkaç sert vuruş yaptıktan sonra bıraktığımda inledi.

İnledi. Başını çeviremiyordu ve at gözlükleri yüzünden beni göremiyordu.

"Mmm. Bu çok güzel bir penis. Güzel bir penis örneği ve çok sert, ki bunu görmek hoşuma gidiyor."

Katlanmış deri ucu çuvalına bastırdım ve kırpıntıyı horozunun alt tarafı boyunca izledim, bir sıvı kabarcığının büyüdüğünü ve ardından glansının üzerine damladığını görmekten memnun oldum. I

yakaladı ve kırbacın artık ıslak olan ucunu hassas derisinin üzerinde gezdirdi.

Atticus'un nefesi kesildi.

Kahretsin, muhteşemdi. Kasları geriliyor, vücudu o rahatsız pozisyonda tutuluyor ve yapmayı seçtiğim her şeye maruz kalıyordu. Güzel itaatkârımla dalga geçerken, Atticus'un horozu tekrar tekrar seğirip köpürürken hoş hayal kırıklığı seslerine neden olurken ihtişamımdaydım.

"Şimdi sıra cezanda," dedim midillimin kalçasının dış tarafına şakacı bir vuruş yaparak. Atticus ellerini yumruk yaparken inledi.

Güldüm. "Oh evet. Yaramaz, yaramaz midilli."

Kalçasının şiirsel kıvrımını izledim ve sonra kırbacı oradaki çukura doğru sertçe indirdim. Evet, sıkıldığında kalçasında lanet olası gamzeler oluşuyordu. Onları yalamak ve öpmek istiyordum. Bir gün, onun tatlı kıcını spermlerimle sıvayacak ve o lanet çukurlarda birikmesini izleyecektim. Ama şimdilik, bu.

Orta şiddette vuruşlarla başladım ama kısa süre içinde acı ve sert bir hal aldı. Atticus çok güzel tepki verdi. Kaslarının sıkışmasını izledim ve at kuyruğu tıkcının ne kadar büyük hissettirdiğini hayal ettim. Atticus cezaya tepki verirken at kılı kuyruk titredi ve sallandı. Soğukkanlılığını korumak için mücadele ederken omuzlarını ve sırtının alt kısmını ter kapladı.

Sadece birkaç dakika gerçekten sertleştim, çılgınlıklarının ve inlemelerinin tadını çıkardım, sonra durdum ve kolumu indirdim.

"Çok iyi bir midilli. Çok iyi bir midilli. Benim güzel Midnight'ım," diye mırıldandım Atticus nefes nefese, göğsü inip kalkarak, tüm vücudu kızararak ve poposunun her tarafı bu geceye kadar kaybolacak soluk yaralarla kırmızı bir pembeye bürünerek.

Ayağını yere vurdu, ben de kıkırdadım.

"Çok mu fazla?" Ben sordum. Retorik bir soruydu. Durmamı istiyorsa güvenli sözcüğünü kullanması gerektiğini biliyordu.

Atticus kısık bir inilti çıkardı. İyiydi, sadece belki de bu tür bir muameleden heyecan duymuyordu, ki bu da çok lanet bir şeydi.

Kötü. Belki bir daha geç kalmazdı ve bahse girerim benim iznim olmadan gelmemek için daha dikkatli olurdu.

"Bundan sonra kendini tutmakta zorlandığında bunu hatırlamanı istiyorum," dedim ve sikine birkaç vuruş daha yaptıktan sonra doğrulabilmesi ve sırtındaki yükü atabilmesi için ona yardım ettim.

Yaklaştım ve yanağından öptüm, avucumu omzunda ve sırtında gezdirdim, sonra tıslarken yumuşak kıcının üzerinden geçtim.

"Çok güzelsin, Midnight'ım. İnanılmaz ve mükemmelsin."

Terden ıslanmış tenine yumuşak vuruşlar yaparak onu yatıştırırken övgülerimde özgürdüm. Sakinleştiğinde ön kol kelepçelerini çözdüm ve kollarını yanlarına indirdim.

Onu ağzının köşesinden, ısırığın dudaklarını gerdiği yerden öptüm ve "Güzel midillimi şimdi becermek istiyorum" diye fısıldadım.

Atticus acınası bir yakarıyla kesilen kısık bir inilti çıkardı. Bunun için çaresizdi ve ben de öyleydim.

"Benim sikim içindeyken boşalmayacaksın. Başka planlarım var ve kendini kontrol ettiğini görmek istiyorum."

İnledi.

Dürüst olmak gerekirse, o eller serbest atışını tekrar görsem dünyanın sonu olmazdı ama kendi kendini idare edip edemeyeceğini görmek istedim. Bu durum benim için bir kazançtı.

Daha önce cebime koyduğum prezervatifi çıkardım ve paketi yırtıp açarak kendimi kılıfla kapattım. Dizginlerini tekrar çekti ama hâlâ önündeki duvardan başka bir şey göremiyordu.

Nefesini tuttu ve ayağını yere vurdu. Güldüm. Bir at kızgın olsa ama ısırarak kadar nefret etmese tam olarak böyle yapardı.

"Sakin ol, Midnight. Ve bacaklarını benim için aç."

Sanki bir atı becermek üzereymişim gibi ağzımdan çıkan ses çok iğrençti, oysa Atticus o kadar açıktı ki

İnsan. Kıyafetlerimi çıkardım, yaptığı güzel vücuda göz ucuyla baktım.

Onu becerebilmem için önce o muhteşem kuyruğu içinden çıkarmam gerekiyordu ve inanabilirsiniz ki bunu bir şov haline getirdim, tıkaçı salladım ve şeyi kıcından çekerken onu kızdırdım. At kılını ıslatmamaya dikkat ederek parlak tıkaçı bir kenara koydum ve Atticus'un parlayan deliğine kaygan sıvıdan biraz daha ekledim. Nefesleri hızlı ve hoş küçük iniltilerle geliyordu, bu da beni devam etmeye heveslendiriyordu.

Başparmaklarımla arasını açarak kendimi içeri ittim ve uzun iniltisinin tadını çıkardım. Kalçalarım kıcının sıcak tenine değene kadar o ipeksi kucaklamanın derinliklerine indim. Bir an için gözlerimi kapatıp odaklanmak zorunda kaldım.

Sonra Atticus acınası bir ses çıkardı ve sırtını kamburlaştırdı.

Kollarımı ona doladım, bir elimi boğazına doğru kaydırdım, parmaklarımı boğazında gezdirdim ve onu becerirken kulağına fısıldadım.

"Oh evet, benim güzel midillim. Çok ateşli, güzel ve seksi."

O kadar sıkı ve ateşliydi ki, oynadığımız oyunlar yüzünden arzularım alevlenmişti.

Onu acımasızca becerdim, ondan çıkardığım inlemelerden, homurdanmalardan ve altımda titreyişinden zevk aldım. Nefesim ciğerlerimi kazırken, kendimi içine gömülü tutmak için kalçalarına tutunduğumda, zevkimin gücü her tarafıma yayılıyordu.

"Oh fuck, oh fuck, oh fuck," dedim artçı şoklar içimden geçerken. "Sakın boşalayım deme," dedim ona, belki eşiğine gelmiştir diye. "Kendini tut Atticus, söz veriyorum sana arzuladığın her şeyi vereceğim."

Eğildim ve omzunu öptüm, sonra prezervatifin tabanını tuttum ve çıkardım, bağladım ve kotumun yanına yere attım.

"Luther. Lütfen. Lütfen," diye yalvardı, sözcükleri boğuk boğuk çıkıyordu.

"Kıpırdamadan dur. Kuyruğu geri takıyorum."

Atticus inledi ama at kuyruğu tıkaçını tekrar takmama izin verdi.

Şimdi dizginleri çözdüm ve ona yüzünü bana dönmesini ve ellerini duvara dayayarak arkasına yaslanmasını söyledim. Sonra dizlerimin üzerine çöktüm ve ona baktım.

"Bu senin ödülün," dedim onu iliklerine kadar yutarken.

Atticus irkilmiş gibi bir ses çıkardı ve sonunda onu tadacak olmanın heyecanıyla ağzıma soktu. Tükürüğümü etrafa yaymak için parmaklarımı kullanarak dağınık hale getirdim.

Tekrar sertleşiyordum, onun şeklinden, tadından ve çaresiz seslerinden zevk alıyordum. Her inleyişinin ve acı dolu nefes alışının tadını çıkarıyordum. At kılından kuyruğu gergin kalçalarının arkasında titriyordu.

Sadece "Ağzıma gel" demek için çekildim.

Dudakları ayırık, gözleri kısık, yüzü kızarmış ve bukleleri deri dizgin kayışının altından alnına yapışmış bir halde bana bakıyordu. Sert at gözlüğü güzel bakışlarını çerçeveliyordu ve uzun siyah kulakları ona doğaüstü, tanrısal bir kişilik veriyordu.

Çılgınca bir ses çıkarana ve kalçalarını sıkıp zevkle inlerken beni sıcak tohumla doldurana kadar onu yutabildiğim kadar yuttum.

Gelmeye devam etti ve nefesimi uzun süre tutabilmem iyi bir şeydi. Ağzımdan çekilip dizlerinin üzerine çöktüğünde, kalbimin çarpıntısıyla büyük, titreyen nefesler aldım.

"Kahretsin, bu... Tanrım," dedi.

Sadece gülümseyebildim ve sonra her yerimi ısıtan yakıcı, minnettar bir öpücükle ağzımı aldı. Sonunda geri çekildi ve yoğun duygularla gözlerimin içine baktı.

"Ne zaman istersen senin midillin ya da yavrun olurum Luther. Bu işte çok iyisin."

Sırıttım ve başımı salladım. "Sorun sensin, Atticus. Beni sen ortaya çıkarıyorsun."

Uzun bir süre daha birbirimizi izledik. "Atticus, bunun muhtemelen yanlış bir zaman olduğunun farkındayım. Sor ama seni yemeğe çıkarmak istiyorum."

Gözlerini kırıştırdı. "Yani... randevu gibi mi?"

İçimi çektim. "Aynen öyle."

"I..."

"Sadece sevişmek ve boşalmak için birlikte olduğumuzu biliyorum ama sanırım seni bundan daha fazla tanımak istiyorum." Elimini odaya ve otostop direğine doğru salladım. "Yine de harikaydı ve belki de hayal kurarak mutlu olmalıyım."

Gülümsedi ve bu gülümseme yüzünü güneş gibi aydınlattı.

Belki de kader diye bir şey vardı. Ve belki de güçleri bu kadar harika bir şeye layık olduğuma ikna edecek bir şey yapmıştım, çünkü her şey hiç beklemediğim bir şekilde gelişti.

Dördüncü gerçek buluşmamızda ona Kit demeye başlamama izin verdi, ancak ne zaman oynasak ona Atticus diyordum. Ona erkek arkadaşım olmasını teklif ettim. O benim sevgilim, midillim, köpeğim ve güzel sürtüğüm oldu ve onsuz ne yapacağımı bilmiyordum.

Bu kısa öykü Salon Oyunları serisinin dünyasında geçiyor. En sevdiğiniz çevrimiçi perakendeciden temin edebilirsiniz.

ABOUT THE AUTHOR

AE LISTER

AE Lister, kendilerine rağmen aşık olan karakterlerle seksi iplikler örmekten hoşlanan erotik queer romantizmin ikili olmayan bir yazarıdır. Hikayelerinde sıklıkla yaş farkları, sapkınlık, kendini keşfetme yolculukları ve kendilerinin gizli kısımlarına uyanışlar yer almaktadır.

AE Lister ile bağlantı kurun

Web sitesi: aelister.com Bülten

kaydı: bit.ly/AEListerNews Abonelikler:
aelister.com/plans-pricing

l'LLTELLI00flfiITI001èfi

CARA DEE

A stylized, handwritten signature in black ink, featuring a large, flowing 'C' and 'D' followed by a horizontal stroke.

Copyright © 2024 by Cara Dee

Tüm hakları saklıdır.

Sessizce Dilbilginizi Düzeltiyorum tarafından

düzenlendi Beta Okuma Eliza Rae Services

tarafından yapıldı

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

ONE

MAX JENSEN

Bu garipti. Reid ve ben asansörle dördüncü kattaki çatı katına çıktık ve hiç konuşmadık. Asansör durduğunda metal kapıyı iterek açtı ve ben de anahtarlarımı çıkardım.

Buradaki alan on bir yıl boyunca etkinliklerden önce vestiyerimiz ve soyunma odamız olmuştu. Tuvaletler de buradaydı, aynı şekilde üyelerin kayıtlarını ve topluluğun muhasebesini tuttuğumuz küçük bir ofis de.

Ana alanın kapısını açtım ve içeri girdik...

Tavan arası binanın uzunluğu boyunca uzanıyordu, yaklaşık yüz metre, tonozlu bir tavan, oturma alanları haline gelen pencere köşeleri ve ortada sapıkça mobilyalarla dolu uzun bir sıra vardı. Testereler, sayvanlı yataklar, askılı esaret için bir istasyon, iki haç, bir ip ağı ve bir boyunduruk.

Hepsini temizlemek için yirmi yedi günümüz vardı.

Kırbaçlar, kamçılar, ipler, kürekler ve tıkaçlar gibi daha küçük aletler duvarlar boyunca kutulara istiflenmişti.

İki ay içinde bir grafik tasarım ajansı buraya taşındı.

Dört sandalye ve alçak bir masadan oluşan en yakın oturma alanına doğru yürüdüm. Reid de beni takip etti ve oturup etrafı seyretmeye başladık.

On bir lanet yıl.

Kapatmanın başarısızlığı ağır basarken aynı zamanda nihayet uzaklaşmak özgürleştirici hissettirdi.

Topluluğumuz üç ya da dört yıldır gelişmemişti. Baş ağrıları birbirini izledi. Birbiri ardına kavgalar. Çok fazla drama. Reid ve ben bitmiştik.

Yetmiş dört üyemiz vardı ve bunların yaklaşık yirmi tanesi bu akşamki toplantıya katılacaklarını bildirmişlerdi.

Geri kalanlar sabah ilk iş olarak Discord sunucumuzda uzun bir mesaj alacaklardı.

Old Town kapanıyor. Bu on bir sapıkça yıl için size teşekkür ediyoruz... ama şimdi hepiniz siktirip gidebilirsiniz.

Tamam, son kısmı eklemeyecektim.

Arkama yaslandım ve alnımı ovuşturdum.

Reid masadan bir kâğıt parçası aldı ve şöyle bir baktı

o.

"Ne oldu?" Ben sordum.

Ağzı seğirdi. "Kinks üyelerinin listesi dolduruldu.

Bu senin."

Oh. Burada unutmuş olmalıyım.

Bir zamanlar mekânı dolduran eski enerjinin bir kısmını yeniden canlandırmak amacıyla, denemek için bir karışıklık listesi yazdırmıştık. Üyelerin yeni bir şeyler keşfedebileceği ve eğlenebileceği hafta sonu sürececek bir etkinlik istedik.

Sonra e-postamı açtığımda aylık kira faturasını buldum ve uzun süre ona baktım. Bitkin bir halde Reid'i aradım ve artık ne halt ettiğimizi sordum.

Sona yaklaşmıştık ama bunun olacağını tahmin etmemiş değildik. Reid iki yıl önce kira sözleşmemizi altı aydan aylık kiraya çevirerek yeniden müzakere etmişti.

içten içe bıktığımız bir günün geleceğini biliyorduk. O noktada, birkaç ay boyunca bu yerde sıkışıp kalmak istemeyecektik.

Reid'in alnı kırıştı. "Denemek istediğin bir şey olarak ilkel/kaba mı listeledin?"

Hay sikeyim.

"Ver şunu bana." Öne doğru eğildim ve elimi uzattım.

Kıkırdadı, kafası karışmıştı. "Yıllardır ilkel etkinliklerde yer alıyorsun."

Evet, bir Top olarak.

Son zamanlarda düşünüyordum... Ya da son zamanlarda bir kimlik krizi geçiriyordum...

"Onları dağıtırken örnek olarak kontrol ettim," diye yalan söyledim. Kağıdı buruşturdum ve başka bir sandalyeye attım.

Gerçeği söylemek gerekirse, muhtemelen bundan sonra kink'e uzun bir ara verirdim.

Seyahatimizden sonra. Reid ve ben bazı arkadaşlarla yıllık buluşmamızı gerçekleştirecektik ama sonra işim bitecekti. Neredeyse yirmi yıldır bu hayat tarzını sürdürüyordum ve bunun karşılığında elimde ne vardı? Başta hiç doğru gelmeyen bir dizi başarısız ilişki.

Yüksek protokollü bir Efendi olmadığım, bir Baba Dom olmadığım ve bir halat bağlayıcı olmadığım sonucuna vardım. Kendimi özdeşleştiğime ikna etmeye çalıştığım üç fetiş. Ama artık değil. Hiç böyle hissetmemiştim... işte bu, tıklıyor, ben buyum.

Kendimi bir yansıtma vakasına dönüştürmüştüm. Çalıştığım ve hayatımda çok az yapı ve güvenliğe sahip olduğum yıllarda, kink'te aşırı telafi ettim ve bir Usta olduğumu iddia ettim. Çünkü daha sağlam bir zemine ihtiyacım vardı. Sonra hayatım değişti; daha rahattım, işim harikaydı, kariyerim yükseliyordu ve bu yüzden yumuşadım ve Babalar ve Küçükler dünyasında heyecan verici bir şey buldum.

İçimi çektim ve saatimi kontrol ettim.

Umarım bugün kimse geç kalmamıştır. Bu işi bitirmek istedim.

Mobilyalar için alıcılarımız vardı ve üyelerin istedikleri oyuncakları almalarına izin veriyorduk.

Artık buradaki hiçbir şeye duygusal bir bağlılık hissetmiyordum. Reid'le iletişimimizi kaybetmediğimiz sürece sorun yoktu.

O benim tek değişmezim olmuştu. Bir zamanlar liseye ağabeyimle birlikte gitmişti ve o zamanlar bile soğukkanlı, sakin ve akli başındaydı.

Kırk altı yaşındayken tüm hayatı taşa yazılmıştı ve bundan hoşlanıyordu. Biz kink'te olduğumuz sürece o bir Sadist ve Üst'tü. Hiçbir şey değişmemişti. Bu yönünden hiç şüphe etmemişti. Başkalarını gözlemlemiş ve daha fazla deneyim kazanmak için keşifler yapmıştı, ancak rahatça kendi ayakkabılarına geri dönmüştü. Sadist, Üst, tartışmanın sonu. Ne bir Dom, ne bir Efendi, ne de yaşam tarzı olan bir adam. Vanilya ilişkilerde daha başarılı olmuştu.

Buna imreniyordum.

Bir ara vermek bana iyi gelecekti. Kısmen hayatımda daha fazla vanilya istediğim için. Hatta en mutlu olduğum zamanlardı. Daha az baskı vardı. Elbette, muhtemelen sert oyunların heyecanını ve adrenalin patlamalarını özleyecektim ama başka topluluklar da vardı. Rahatça oynayabileceğim birini bulabilirdim.

"Daha sonra bir planın var mı?" diye sordum. "Dylan hafta sonu için evde." Doğru ya. Unutmuşum.

O çocukla çok gurur duyuyordum. Elbette kendi oğlumla da gurur duyuyordum ama Dylan lise ikinci sınıfta 180 derece yapmıştı. Şimdi NYU'daydı ve mimar olmak istiyordu.

Gençliğin isyankâr dönemi uzun sürmüştü. Önce annesini, sonra da büyükannesini kaybetmek onu öfkeli yapmıştı. Reid'le bütün bir yıl boyunca "Sen benim babam değilsin." demişti. Ama yavaş yavaş, Reid'in

kararlılığı iz bırakmıştı. Çocuğun tüm öfkelerini atmasına izin verirken, Dylan'ın inebileceği güvenli bir yer olan rahatlık ve istikrarı da gizlice sağlamıştı.

Reid'in Dylan'ın annesiyle ilişkisi o kadar uzun sürmemişti -ne de olsa erkekleri tercih ediyordu- ama bir çocukla kurulan bağın koparılamayacağını ya da koparılmaması gerektiğini erkenden anlamıştı. Ayrılıktan sonra, Dylan onunla daha fazla zaman geçirmek isteyene kadar bir süre her hafta sonu babalık yapmıştı. Kimse Reid'den daha mutlu olmamıştı ve benim kendi oğlumla yaptığım gibi yarı yarıya bir anlaşmaya varmışlardı.

Sonra Dylan'ın annesi kanserden vefat edince vardı
çözülmüş için a O sırada. Dylan
vardı Herkesi kendinden uzaklaştırdı, yaramazlık
yaptı ve notlarının düşmesine izin verdi.

Bu günlerde, daha yakın olamazlardı. Dylan eve gelip ziyaret etmek için her fırsatı değerlendiriyordu. Çoğu üniversite öğrencisi gibi Şükran Günü'ne kadar bekleyebilirdi ama o beklemedi.

Asansörün sesi beni şimdiki zamana geri getirdi ve derin bir nefes alıp Reid'le baktık.

İşte başlıyoruz.

TWO

REID MCKINLEY

On dokuz üye geldi.

Bir noktada, ben... tamam, onlara arkadaş demezdim - insanlar için uygun biri değildim- ama en azından etkinliklerde ve ara sıra birinin evinde barbekü yaparken yanımda olmalarından hoşlanıyordum.

Artık bunu aşmıştım. Hepsi de dramayı beslemeyi bırakamayan çocuksu orospu çocuklarıydı. Kırklı yaşların sonunda ya da yirmili yaşların başında olmaları fark etmiyordu.

Max ve ben artık buraya ait değildik.

Konuşmasına başlarken yanında durdum.

"Bazılarınız bu ay için üyelik faturalarını neden göndermediğimizi sordu, çünkü göndermeyeceğiz" dedi.

Kafamın karışmasını izledim. "Bekle, ne?" Linda sordu.

George'un kafasına hemen dank etti. "Lanet olsun, kapatıyor muyuz?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Aynen öyle.

Max başını eğdi. "Evet," diye onayladı. "Kasım ayı bizim son ayımız ve masrafları karşılamak için topluluk fonlarından geriye kalanları kullanacağız. Planladığımız başka bir etkinlik yok."

"Aman Tanrım, hayır," diye yakındı Tina.

"Ama neden?" Donnie bastırdı. Perişan görünüyordu. "Bunun sebebi Discord'daki dram mı?"

Sadece orada değildi. Sinsi kavgalarını etkinliklere de taşıdılar.

Max bana bir bakış attı ve ben ona dokunmadım. O konuşabilirdi. Ben burada durup hiçbir şey yapmayabilirdim. Kelimelerle arası daha iyiydi. Sonunda herkese siktir olup gitmelerini söyleyecektim.

Kafamda, çoktan eve doğru yola çıkmıştım. Pizza ısmarlayacak ve Max'ten akşam yemeğine gelmesini isteyecektim. Zaten Alex'i pazartesiye kadar almayacaktı, böylece Dylan ve benimle takılabilirdi. Birkaç bira içip rahatlayabilirdi. Çatıya iki ısıtıcı yerleştirmiştim.

Max boğazını temizledi ve yüzüne o bakışı yapıştırdı. Bazen öğle yemeği için muayenehanesine uğradığımda ve az önce koltuğunda zor bir hastası olduğunda gördüğüm bakış.

"Dinle," dedi, "Reid ve ben Old Town için elimizden geleni yaptık ve neredeyse on bir yıldır bu topluluğu yönetmeyi çok seviyoruz ama..."

Evet, ama. Ama, güle güle.

Max'i pizza yemeye ikna etmek zor olmadı.

Bence bana daha yakın yeni bir yer bulmalı. Dairesini hiç sevmemişti. Alex'in okuluna yakın olduğu için almıştı ama Max de benim gibi eski şehir insanıydı. Biz eski binaları, tarih ve karakter dolu evleri isterdik, kapıcısı olan son derece modern bir kompleksi değil.

Ailemin evi bana altı yıl önce miras kalmıştı ve sokağa ulaştığımızda rahatladığımı hissettim. Burası evimizdi. Parlak renkli sıra evlerin aynı sokağı paylaştığı bir sokak.

Ağaçlar ve eski gaz lambaları ile arnavut kaldırımları. Benim iki katlı kolonim, mavi ve yeşil renkli iki üç katın arasına sıkışmış, beyaz panjurlu kırmızı renkli olandı.

Bir inşaat müfettişine göre, gıcırdayan merdivenleri ve düzensiz hatları çok severdim.

Noel ışıkları yakında yanacaktı.

"Kahretsin, ağzım sulanıyor," dedi Max. Elimdeki pizza kutularına bakıyordu.

Mutfağımın ışıkları yanıyordu, Dylan gelmiş olmalı.

Çok iyi geldi. Topluluktan iyi ki kurtuldum. Akşamları ve hafta sonları oğlumla -ne zaman eve gelse- ve umarım Max ve Alex'le daha fazla vakit geçirecektim. Monica ve Arianna'yı da getirin. Onları severdim. Alex'in anneleri komikti. Özellikle Arianna. Pokerde beni hep yenerdi.

Kapının kilidini açtım ve içeri girdim. "Dylan!" "Üst kata!"

Tamam, güzel.

"Ben içki getireyim," dedi Max.

Başımı salladım. Bu bizim ilk rodeomuz değildi. Bu neredeyse bir gelenektir.

Ceketimi çıkarıp ayakkabılarımı çıkardıktan sonra Dylan odasından çıkarken ben de üst kata yöneldim.

"Seni görmek güzeldi evlat."

"Hey, baba. Bırak beni." Kutuları aldı ve en üsttekini açtı ve kokuyu duyunca inledi. "Evet, açlıktan ölüyorum."

Kıkırdadım ve son basamaklara yöneldim. Bunlar ana merdivenlerden bile daha fazla gıcırdayıyordu.

Çatı katı evdeki en sevdiğim yerdi ve Dylan'ın bebeği idi. Boş bir güverteyi, sarmaşıklı ahşap bir pergolanın altında güzel bir oturma alanı olan bir çatı bahçesine dönüştürmüştü. Yazın bütün saksılarda çiçekler olurdu. Şimdi zeytin ağacı ve limon ağacı soğuktan biraz üzgün görünüyordu ama idare ederlerdi.

Dylan ve ben pergolayı birlikte inşa ettik, tasarımcı olarak o vardı. Yapım aşamasındaki mimar.

"Max Amca geliyor mu? Isıtıcıları kurmuşsun. Harika görünüyorlar."

Ben de öyle düşünmüştüm. Sadece sıcak ayları burada geçirmek yazık olurdu. "Max yukarı geliyor."

Dylan minder ve benzeri şeyleri sakladığımız sandığı açarken ben de ısıtıcıları çalıştırdım.

Onu da o tasarlamıştı. Çünkü oğlum örümceklerden ölesiye korkardı. O şeyin hava geçirmez olduğundan emin olmuştu. Bir keresinde, on dört yaşlarındayken, teyzesinin evinde bir battaniye çıkarmış ve sıradan bir ev örümceği kucağına düştüğünde kanlı bir çığlık atmıştı.

Max çok geçmeden bize katıldı ve herkes için bira ve peçete getirdi.

Tatiller ve yaklaşan sınavlarla ilgili bir soru, Şükran Günü planlarımızdan bahsetmelerine yol açtı, dört gözle beklediğimiz başka bir şey. Bu yıl burada olacaktık. Dylan, Max, Alex, Monica, Arianna ve Max'in ailesi -muhtemelen kardeşi ve onun ailesi de-.

Ayrıca Max'in kırk ikinci doğum günü yaklaşıyordu. Ve ben bunu unutmuyordum. Tanrım. Kendimi savunmam gerekirse, geçen yıl grip olmuşum ve onu ve çocukları Güney Carolina'da balığa götürerek bunu telafi etmişim.

Bir dilimi ısırđım, sadece dinlemekten ve pizzamı kendime ayırmaktan memnundum. O ikisi üçlü peynir ve pepperoni için her şeyi yaptılar. Benimkinde her şey olsun istedim.

Önümüzdeki birkaç hafta boyunca Max'e göz kulak olmak muhtemelen en iyisiydi. Topluluğumuzun kapanması onun için acı-tatlı bir durumdu ve ayaklarının üzerinde durmakta zorlanacağını hissediyordum.

"Bu tam bir saçmalık," diye güldü Dylan. "Ben, Alex ve Mike'ın çocukları geçen yıl hepimizi mahvettik."

Max başını salladı ve birasına uzandı. "Ben öyle hatırlamıyorum. Alex'in topla çok fazla oynadığını ve senin göle düştüğünü hatırlıyorum-"

"Babam beni itti!" Dylan bağırdı.

Kıkırdadım. "Aynen öyle. Bir eşek arısını kovuyordum."
Bana alaycı bir bakış attı. "Kasım ayında mı? İyi
denemeydi,
yaşlı adam." Ofladı ve bir dilim daha aldı. "Her neyse. Bu yıl
da sizi yeneceğiz."
Bu beni güldürdü, çünkü arka bahçemizde futbol oynamak
mı? Bir çim parçasıydı ve yaklaşık 160 metre kare
büyüklüğündeydi.
"Bunu arka bahçemizde yaparken iyi eğlenceler," dedim.
Gözlerini devirdi. "İster inanın ister inanmayın,
gidebileceğimiz başka yerler de var."
Hmpf.

Ertesi Pazartesi öğle yemeği için Max'in kliniğine uğradım.
Birkaç mesaj dışında tüm hafta sonu boyunca ondan haber
alamamıştım ve bir maç olduğunda genellikle telefonda
konuşurduk.

Her zaman bir oyun vardı.
"Selam Reid. Max'in bir hastayla işi bitmek üzere."
"Mükemmel. Ben dinlenme odasında bekleyeceğim."
Bekleme odasında oyalanmamayı tercih ederek sağa döndüm.
Her şey bembeyazdı ve ben de iş yerinden yeni gelmişim.
İçeride kimse yoktu, ben de Çin yemeklerini masaya
boşaltmaya başladım. Küçük bir klinikti, iki diş hekimi ve
resepsiyonda Cathy de dahil olmak üzere dört personel vardı.
Max de benim gibiydi, öğle yemeğimizi günün ilerleyen
saatlerinde yemeyi seviyorduk, bu yüzden genellikle odayı
kendimize ayırıyorduk.

En sevdiğim ortodontist birkaç dakika sonra geldi, öğleden
sonra saat bir buçuk için son derece yorgun görünüyordu.

"O kadar yaşlı görünmek için çok gençsin dostum," dedim.
"İyi misin?" Sandalyesini tekmeledim ve ağızma bir karides
attım.

Esnedi ve bana katılmadan önce boş kahve fincanını
lavaboya koydu. "Bok gibi uyudum. Sanırım komşularım

boşanıyoruz."

Gürültülü kavgalarını daha önce de duymuştum.

"Tam zamanında." Pilav ve tatlı-ekşi tavuktan oluşan bir tabak hazırlarken ona baktım.

Bahse var mısın? Bir ya da iki hafta sonra çeşitli arkadaşlık uygulamalarında hesap açacaktı.

Her zaman bir şeylerin peşindeydi. Ve bu bekar olamayacağından değildi; kovalaması o anda kafasının içinde ne olup bitiyorsa onunla ilgiliydi. Kendi kimliğiyle ilgiliydi. Nereye uyacağı, kim olduğu, ne olduğu. Onun pek çok sapkınlık evresinden geçtiğini görmüştüm.

İyi bir Dom Baba olmuştu ama onu da bırakıp gitmişti.

Yıllardır bakmaya zahmet etmemiştim. Neden arayayım ki? Ne istediğimi biliyordum. Ama buna sahip olamadığım için, sıradan anlaşmalar ve başarısız olmaya mahkûm bir avuç ilişkiyle yetinmiştim.

"Geldiğiniz için teşekkürler bu arada," dedi. "Hüzünlü sandviçimi dört gözle beklemiyordum."

"Şu anda seninle ilgili her şey biraz hüzünlü, değil mi?" Kaşlarını çattı. "Teşekkürler."
Gülümsedim.

THREE

MAX JENSEN

O günleri hatırlasam da, on beş yaşındaki bir çocuğun ne kadar çok yiyebildiği beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmedi. Bu onun üçüncü ya da dördüncü porsiyonuydu. Pazar günü bizimkilerde öğle yemeği yemiştik, orada da tavuk güvecinin yarısını mideye indirmişti.

"Peki ne zaman dönüyorsun?" diye sordu.

"Perşembe sabahı," diye cevap verdim. "Bütün bunları bitirebilecek misin evlat?"

Son köfte ve dağ gibi patates püresi ve sos vardı.

Gözlüklerini düzeltti ve sırttı. "Hiçbir şey öğrenmedin mi?"

Güldüm ve sandalyemde arkama yaslandım.

Onun burada olmasını çok sevdim. Buraya hayat ve renk getirdi. Bazen kelimenin tam anlamıyla. Geçen hafta eve çömlekçilik dersinden boyalı çömleklerle gelmişti. Monica'ya verdiği bir doğum günü hediyesi. Haziran ayında, gerçek bir gerbil ile gelmişti, neyse ki şimdi annesinin evindeydi.

Alex bir şeyler atıştırdı ve ben de orada oturup son anların tadını çıkardım. Genelde Pazartesi günü okuldan sonra değiş tokuş yapardık ama Reid ve ben önce Florida'ya uçacağımız için

Alex'i sabahın üçünde u y a n d ı r m a m a y ı tercih ederim.

Alex bu hafta burada olmasaydı, akıl sağlığımı koruyarak hayatta kalabileceğimden emin değildim. Old Town resmen kapalıydı, son üyeler bugün tavan arasına uğrayıp kalan ip ve oyuncak envanterini temizlediler.

Tüm bu durum, var olan ya da olmayan bir hazinenin haritasını kaybetmiş olmak gibi hissettiriyordu. Belki... Belki sonunda bir rolden daha fazlası gibi hissettiren rolü keşfederim umuduyla yaşadım. Yani, kink'i çok seviyordum. Neden bu kadar zordu? Neden bu kadar yorucuydu?

Hayatımda üç kez her şeyin yerli yerine oturduğunu hissetmişim. İlki, daha doğrusu bir dizi küçük tıklamaydı. Ağabeyim arkadaşını eve getirdiğinde. Reid'le tanışmam. Onunla arkadaş olmak. Onu tanıdığım küçük anlar. Orada burada bir parti, bir ya da iki kez kafayı bulmak, ikimizin de engebeli arazide koşmaya ve bisiklete binmeye meraklı olduğumuzu keşfetmek... Cehenneme güzel bir yolculuk vaat eden şeytani bir sırtışı vardı ve ben dört yaş daha genç ve etkilenmeye açıktım. Dostum, onun kişisel takipçisi olmuştum. Onun gibi olmak ve onunla birlikte olmak istemişim. O zamanlar, o sırtışın bir parıltısı ya da sıcak yeşil gözlerindeki hesapçı bir bakış, beni pişirip bitirirdi.

İkinci kez, diğer en iyi arkadaşım anne olmak istediğini açıkladığında ve o ve kız arkadaşı benim baba olmamı istediklerini kekeleyerek söylediklerinde oldu.

Tereddüt bile etmemiştim ve Alex'i ilk kez kucağıma aldığımda hissettiklerimi tarif edemezdim.

Son olarak, Reid ve ben Old Town'ı kurmaya karar verdiğimizde. Kendimi çok mükemmel hissetmişim, sanki sonunda bir şeyleri çözmek için doğru yoldaydım. O yanımdayken, dünya fırsatlarla dolu bir yer gibi görünüyordu. Ve yıllar boyunca birlikte çok eğlendik. Çok şey öğrenmişim. O olmasaydı hayal bile edemeyeceğim deneyimler yaşadım.

Reid. Çünkü o bir gezgin, gece geç saatlere kadar okuyan biriydi ve o lanet olası beynine sahipti. Her zaman bir şeyler bilirdi. İki gün geçirdi ve birbirimizi bir sonraki görüşümüzde psikolojik savaş hakkında bir şeyler okumuş ve ertesi ay Chicago'daki bir kink topluluğunda bizi bir seminere kaydettirmişti.

Bunun gibi şeyler.

Bu şekilde ülkenin dört bir yanından gelen bir arkadaş grubunun parçası olduk ve yılda bir kez Florida'da ilkel bir eğlence için buluştuk.

Alex'i annesinin evine bıraktıktan sonra eve geldiğimde boş bir daire beni boğmaya başlamıştı. Oğlum artık karanlığı uzak tutmak için burada değildi, bu yüzden oturma odasına ve içki dolabına yöneldim.

Işıkları açmaya zahmet etmedim. Eğlence ünitesinin kapladığı alanı saymazsak, duvarlar çok boştu. Annem bütün aile resimlerini oraya koymuştu. Alex'in video oyunları da oradaydı.

Buz almaya gittim ve sonra bir şişe votka ve bir bardakla kanepeye oturdum.

Bir film açmayı düşündüm ama sonunda Reid'e mesaj attım.

Bavulunu hazırladın mı?

Bunu yatmadan önce yapacaktım. Ya da sabah. Karar verememiştim.

Mesajıma cevap vermek yerine beni aradı. "Dün toparlandım," diye esnedi.

Aferin ona.

Kulaklıklarımı çıkardım, hoparlördeki birinin sesinden hoşlanmadım.

"Alex'i bıraktın mı?"

"Evet." Bir bardak doldurdum ve ilk yakıcı yudumu aldım. "Yolculuk için son kişi sayısını aldın mı?"

Mırıldandı ve arka planda bir şeyler karıştırdığını duydum. "Listeyi ve her şeyi yazdırdım." Bu tam ona göreydi. Telefonunda bir şeyler tutmayı hiç sevmezdi. Bunun yerine etkileyici bir post-it ve çıktı koleksiyonu vardı. "Bir bakalım... Chicago ekibi, Clara Hill üçlüsü, Sam, Carl, Garrick ve... doğru, LC ve Joey var - bu sabah onayladılar. Sen ve ben dahil sekiz üst ve altı alt."

İyi karışım.

Reid'le birlikte anılarla dolu bir tavşan deliğine düşmek çok kolaydı. Bu arkadaşlarımızla yedinci seyahatimiz olacaktı ve çok şey olmuştu. Bazıları ilişkileri sona erdiğinde ayrılmış, bazıları ise yeni ilişkiler kurulduğunda aramıza katılmıştı. Portland'dan gelen Sam ve Pennsylvania'daki bir topluluk olan Clara Hill'den Rome, Trey ve Cas ile en yakın olduğumuzu söyleyebilirim.

Üçüncü içkimi içtiğimde hayat yeniden yoluna girmiş görünüyordu ve Reid ile ben iki yıl önceki bir anımızı kıkırdayarak anlatıyorduk. O sadist piç, kinkster'ların fermuarlı bağları nasıl güvenle kullanabileceğini gösterdiğinde - aksi takdirde, tavsiye etmediğimiz bir kısıtlama. Kan akışını kesiyorlardı. Ama riskleri bilen ve çoğunu ortadan kaldıran sert bir oyuncuysanız, evet, o gece ateşli bir geceydi. Acılı, ateşli bir gece. Reid, Sam, ben ve sahibiyile birlikte Almanya'ya yeni taşınmış iki yedek.

"Nasıl oluyor da kendimizi hep aşağıda bir seks partisinde buluyoruz?" Düşündüm.

Reid kıkırdadı. "Çünkü sarhoş oluyorsun ve çok sevecensin."

Sikeyim.

Bir ağız dolusu votkayı yuttum ve içimdeki utanç ateşinin yükseldiğini hissettim.

Belki suçun yarısı benim üzerimdeydi ama hepsi değil. Birlikte seyahat ettiğimizde Reid değişti.

O da. Her nedense, yıllık gezilerimizin sadizmini bana yöneltmesi için bir davet olduğunu düşünüyordu.

Benimle hiç cinsel ilişkiye girmede. En fazla, en iyi ihtimalle, birlikte sevişirdik - belki birbirimizi biraz elledik, ama çizgiyi aştığımızı hiç hatırlamıyorum. Öpüşme falan yoktu. Bir sürü ateşli anımız oldu, sadece... her zaman aramızda biri vardı.

Kendimi bunun en iyisi olduğuna ikna edip durdum. Çünkü oğlum dışında Reid benim tüm dünyamdı. Ve işler yolunda gitmediğinde işleri zorlaştırma düşüncesi...? Hayır. Hayatta olmaz. Olmaz. Birbirimize uygun olmazdık. O işin itaatkâr tarafındaki vanilya insanlardan ya da doğrudan altlardan hoşlanıyordu ve ben ne istediğimi bilmiyordum. Kesinlikle sadist bir üst değil.

Hayır.

İçkimi yeniden doldurdum ve bir nefes verdim.

Tüm bu şeylerle ilgili tek hayal kırıklığım - tam gelişmiş Sadistler ve ilkel Üstler ile - bir ya da iki merakım vardı ve beni çok fazla yakacak bir aleve çekilmek beni rahatsız ediyordu. Aslında kendime mazoşist diyemeyeceğimi düşünürsek. Muhtemelen sadomazoşist. Avımla savaşırken, onun da bana karşılık vermesini isterdim. Direncini günlerce hissetmek isterdim. İzler, çürükler, kesikler ve sıyrıklar. Bunların hepsini istedim. Ama sonunda, Reid'in oynadığı pek çok adam görmüştüm. Sonunda teslim olup boyun eğiyorlardı. Ben bunu yapamazdım.

Vücudumda itaatkâr bir kemik bile yoktu. "İyi misin, Max? Gerçekten."

Gerçekten mi?

Nefesimin altında güldüm.

Yastıklara yaslanarak kot pantolonumu çıkardım ve aşağıya doğru ittim. "Ben iyiyim, her zamanki gibi kayboldum." Tişörtümü de başımın üzerine çektim, sonra elimde içkimle bir kez daha arkama yaslandım. "Topluluğumuzda hiçbir şeyi çözememiş olsam da, kapandığımızda bu olasılığı tamamen öldürmüş gibi hissettim."

"Anladım."

Sıcak sesinin kulaklarımda olması hoşuma gitti. Hoparlör işlevinden çok daha iyi.

Bir yudum daha aldım ve gözlerimi kapattım.

Resmen tatlı noktaya ulaşmıştım, sıcak ve uykulu olmanın ortasıyındaydım. Hayat güzeldi, rahattım ve Reid ile güneşin altında birkaç gün geçirmeye hazırdım.

"Bu konuda size tekrar bilgi vermeme gerek yok, değil mi?"

Neye iki sent? "Bir kink ile bağlantı kuramamam üzerine mi? Ya da bu konuda başka biriyle? Bana hiç iki sent verdiğinden emin değilim."

"Ya da sadece dinledin," diye kıkırdadı tembelce. O da bir şey içti. Muhtemelen viski. O bir viski adamıydı. "Her zaman bir şeyleri fazla düşünüyordun."

Yanıliyordu.

"Senin için söylemesi kolay," diye mırıldandım. "Kink'i keşfettiğin anda kim olduğunu biliyordun."

"Doğru değil. Altı aydan fazla sürdü."

Tanrım. Ahmak.

Biraz güldü. En azından birileri onun espri anlayışına gülmüştü...

"Ben bundan bahsetmiyordum," dedi. "Demek istediğim... Yeni başlayanlara her zaman kendilerini bir kalıba sokmamalarını söyleriz. Etiketler hakkında endişelenmeyin, çünkü muhtemelen size bir dereceye kadar uyacak birkaç tane bulacaksınız."

Haklıydı. Bu konuşmalardan yüzlercesini yapmıştık. "Belli ki bazıları kendilerini güçlü bir şekilde Fetiş," diye devam etti. "İster bir Sadist, ister yüksek protokollü bir Efendi, ister bir Küçük-her neyse. Ama sen değilsin ve olmayan bir şeyi zorlamak istiyor gibisin. Nedenini hiç anlamadım."

Hiçbir şeye kaşlarımı çatmadım. "Böylece benim gibi düşünen biriyle tanışabilirdim, tabii ki. Böylece kendi sapkınlığımda kendimi evimde hissedebilirdim.

-"Böylece temel bir sapkınlığım olabilir."

Nefesini dışarı üfledi. "İşte ben de bundan bahsediyorum. Fazla düşünüyorsun. Sanki bu kutulardan birine sığmayan bir hayat seni eksik ya da başka bir şey yapıyormuş gibi davranıyorsun ve temel bir sapkınlık bulmadıkça, biriyle uyuşmayacaksın. Bu saçmalık."

Siktir git.

Anlamadı.

Şerefsizin de işi bitmemiştir. "Beni dinlemeni istiyorum Max. Yüksek protokolle yaşayan ve nefes alan birinin benzer biriyle bağlantı kurma olasılığı daha yüksektir. Elbette kusursuz değil, ama biz sadece en olası senaryolardan bahsediyoruz. Bir Efendi kölelere çekilir, değil mi? Tıpkı benim masolara ve ilkel oyunculara çekildiğim gibi. Bu benim DNA'mda var. Beni çeken şey bu. Ve sen... Diyelim ki sen bir fetişistsin. BDSM'yi seviyorsun, ilkel oyunları seviyorsun, harika bir Üst'sün, hem sadist hem de besleyicisin. Başka bir kutuya ihtiyacınız var mı? Yoksa bir an için durup gülleri koklayabilir ve bunun yeterli olmasına izin verebilir misin? Kink'te zaten bir kimliğin var."

Eğer bu doğruysa, nasıl oldu da bir ilişkiyi sürdürmekte zorlandım?

En uzununu yaklaşık bir yıl sürmüştü.

Yakışıklı olduğumu düşünmek isterdim. Etrafta olmak için nahoş değildim. Hobilerim ve sağlam bir kariyerim vardı. Dikkatimi verirdim.

Bildiğim kadarıyla hiç aldatılmamıştım. Dramatik kalp kırıklıkları ya da paramparça olan ilişkiler yoktu. Sadece sönüp gittiler. Haftalar ya da aylar sonra, partnerimle birlikte bir şeylerin eksik olduğunu fark ederdik. Ve yollarımızı ayırırdık.

"Belki de fetişist bir arkadaş bulmak istemiyordumdur," diye homurdandım.

Reid nefesinin altından homurdandı. "Her şeyin siyah-beyaz olmasını istediğin için mi? Buna cevap verme. Yine asıl noktayı kaçırıyorsun. Sikeyim sapkınlığı Max, bir insanla bağ kur, sapkınlıkla değil. Doğru kimya ile

zaten önceden nasıl görüneceğini bilmiyoruz."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Yani birlikte olduğumuz kişiyle birlikte değişiriz," diye yanıtladı. "En azından bir dereceye kadar. Örneğin Corey'i ele alalım. Birlikte iyiydiniz ama temelde arkadaşınız. Tuhaflıklarınız aynı hizadaydı ama yine de bir şey yoktu. Ne kadar dayandınız, iki ay mı?"

Eğer öyleyse.

"Eğer beni vanilya randevulara dahil etmeye çalışıyorsan, hiç zahmet etme," dedim. "Ben hayatımda BDSM istiyorum."

Kıkırdayarak homurdandı, belli ki bana sinirlenmişti. "Demek istediğim, seni inatçı orospu çocuğu, biriyle bir kez uyduğunuzda, kimyanız her şeyi gerçekten basitleştirecek. Bu yüzden belirli bir kink kutusunda birini aramaya hiç zahmet etmedim. Bunun bir önemi yok ve bir şekilde acı çekmek isteyen erkeklerin ilgimi çekeceğine inanıyorum. Ama öyle olmasaydı bile...? Ne bileyim. Bilmiyorum." İç çekti. "Bilmiyorum."

Bilmiyordu.

"Sadece düşünüyorum..." Boğazını temizledi. "Daha fazlasını istediğin biriyle tanıştığında, onun bir denizaltı, gerileyen bir mazoşist, her zaman ve sonra bir alt ya da değişken bir ilkel oyuncu olup olmadığını umursamayacaksın."

Ona bir bok vermeyecektim. Ne demek istediğini anlıyordum.

"İki bileşeni karıştırdığınızda, kimyasal reaksiyonun ne olacağını bilemezsiniz," diye sözlerini tamamladı.

Bardağıma baktım ve buzun eriyerek yuvarlak küplere dönüşmesini izledim.

Votka ile su karışımı.

İki bileşeni karıştırdığınızda...

Bazı patlayıcı kimyasal reaksiyonlar yaşadım ve tabii ki bunların çoğu Reid'i içeriyordu. Çoğunlukla grup oyunu. Birbirimizi yakın oynarken bulduğumuzda ve birbirimize doğru çekildiğimizde...

Bir anı gözüme çarptı. Belki üç yıl önce, hepimiz Keys'de büyük bir ev kiralamıştık. Aslında üç gün süren bir sikiş festivali yapmıştık.

"Joey'i jakuzide aramızda tuttuğumuz zamanı hatırlıyor musun?" Ben sordum.

İçkimi bitirdim ve yavaş yavaş başım dönmeye başladı.

"LC ile tek eşli olmadan önce mi demek istiyorsun? Evet, hatırlıyorum."

Kaşlarımı çatmıştım. "Ben de tek eşliyim."

"Ben de öyleyim ama bu grup oyunlarını kolaylaştırmıyor." Yeterince doğru.

"Peki ya o gece?" diye sordu.

Kendi kendime omuz silktim ve bardağı masanın üzerine bıraktım. Resmen sarhoştum ve içmeyi bırakmıştım. Aksi takdirde yarın asla kalkamazdım.

"Çok sıcaktı," dedim.

LC bizi suda çekmişti. Sadece oyun arkadaşı oldukları zamanlardı. Sam bizi görmüştü. Joey'e çok sert davranmıştık, birlikte oynadığım en sert masolardan biriydi. Reid de sert davranmıştı. Joey'in aramızda olmasına rağmen, ben de sonunu getirmiştım.

Joey kucacımdayken ve yüzünü bana dönmüş bir şekilde sikimin üzerinde kendini becerirken, Reid'in hedefine çok yakındım. Çocuğun sırtında lastik bir kırbaç kullanmıştı ve kırbaç darbeleri kollarıma ve boynuma isabet etmişti. Daha sonra, Joey ikimizi de aynı anda aldığında, Reid o anın etkisine o kadar kapılmıştı ki, bana çocuktan daha fazla sarılmıştı. Çünkü hızını nasıl artırdığını, eli boğazımdan yukarı kayarken sikinin Joey'nin dar götünde benimkiyle birlikte kaybolduğu yere nasıl baktığını o kadar canlı hatırlıyordum ki-

"Benim en çok hatırladığım şey orman baskını." Reid'in alçak sesi beni kendi anılarımdan koparıp yeni bir anının içine itti. Ve bu seferki - **k a h r e t s i n**, neredeyse

Unutulmuş. Bekle, bu onun işi miydi? Ama o... "Çapraz ateşe yakalandığında yüzündeki ifade."

Çenemi sıktım, anında sinirlendim, hatta içimde yoğun bir arzu dalgası gezinirken bile.

Beni yere attığım avdan uzaklaştırmak için nasıl bir ağaca doğru ittiğini hatırlatan belirsiz bir şekilde çapraz ateşe yakalandım. Reid o hareketiyle tüm sırtımı çizmişti.

Ayrıca kısa bir süreliğine de olsa avın kaçmasına izin vermişti.

Hatıralarım canlanırken sertçe yutkundum.

Öfke, şok, kavga. Siktir, kavga. Bu anıyı nasıl bastırmıştım?

Donuk halimden yararlanarak beni boğazımdan yakaladı ve burnunu çeneme sürttü.

"Eğleniyor musun?"

Titredim ve sikimi sıktım.

Yükselen öfke sonunda şoku atlatmış ve onu kendimden uzaklaştırmıştım. O gece hayvanlaşmıştık. Onunla yere kadar güreştim ama o beni alt etti ve üste çıktı. Lanet olası piç. Ama avın kendisine ait olduğunu iddia etmek yerine, bana onu paylaşabileceğimizi söylemişti.

Belki de en sevdiği kısım buydu. Belki de duşta ya da her nerede olursa olsun, çocuğu tekrar avladığımızda ve onu bir şiş kızartmaya dönüştürdüğümüzde düşündüğü şey buydu.

"Jason'la sözümü kestiğin bölüm mü, yoksa onu birlikte susturduğumuz bölüm mü?" Ben sordum.

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Kesinlikle birincisi. Seni kızdırmak eğlenceli. Ve sen-sikmek." Nefesini verdi ve bunu yapma şekli önceki yorumuma olan kızgınlığımı yok etti. "Karşılık verme şeklin, Max..."

Piç kurusu gerçekten inledi ve ben bir nefes çektim ve tüm kanın beynimi terk ettiğini hissettim.

Söz konusu kavga uzun sürmemişti, belki bir ya da iki dakika, ama evet, çılgıncaydı. Sadece ikimiz vardık.

Karanlıkta, güvenlik görevlileri olmadan, bizi yağmur ormanında gerçekten var olan ve yaşayan şeylerden koruyacak yapay bir oyun alanı olmadan. Kopan dallar ve kırılan dallar, üzerlerine uzandığınızda canınızı yakıyordu. Çalılıklar nemliydi ve hayatla hışırdıyordu. Ve sonra Reid'in gözlerindeki o uhrevi bakış vardı.

Bir elimi boxer külotumdan aşağı kaydurdım ve kendime birkaç vuruş yaptım ve sonra durmadım.

Yakınlardaki yenilmiş avların çığlıklarıyla beslenmiştim. -Ve orada burada yanıp sönen meşaleler, gölgelerde neyin saklandığını ortaya çıkarmak için doğru miktarda ışık, zayıf bir parıltı sağlıyordu.

Reid boğuk bir sesle, "Bana karşı hiç de yumuşak davranmadın," diye mırıldandı.

İçimden bir nefes fırladı ve kendimi daha sert okşadım. "Asla yapmazdım."

Eşit değildik ama bir süre kendime hakim olabildim. Benden sadece birkaç santim ve belki on kilo fazlaydı ama ağırlık kaldırıyordu ve benden daha fiziksel bir işi vardı. Hobileri de onu hareket halinde tutuyordu. Bir şeyler inşa eder ve el emeğini severdi. Ben... telefonumda sudokus çözmekte çok iyiydim.

Ne zaman yürüyüşe çıkmak ya da Shenandoah'da bisiklete binmek için buluşsak, ona ayak uydurmak için kendimi aşırı derecede zorlamam gerekiyordu.

Aynı zamanda gücünü de sevdim. Onunla ilgili korkutma faktörünü artırmasını sevdim.

O, patlamadan önce uzun süre itilebilen sessiz bir katildi.

Derin bir nefes alıp gözlerimi kapattım ve onun bu yönünü gerçekten görmenin nasıl bir his olacağını merak ettim. Yakınlardaki bir denizaltıyı değil de beni hedef aldığında.

Tanrım.

Noktaları daha önce nasıl birleştirmemiştim? Merakım buradan kaynaklanıyordu. Bu lanet ormandan çıkarma. Güreşimiz. O, aptalca bir şekilde kink listesinde ilkel/kaba seçeneğini işaretlememin sebebiydi.

dağıttı. Çünkü içimde bir şeyleri ateşlemişti ve ben daha fazlasını istiyordum.

"O, uh..." Boğazımı temizledim ve boxer külotumu tamamen aşağı ittim. "Yeni yerde ormanlık bir alan var mı?"

Bu sefer kiraladığımız evin sadece resimlerini görmüştüm.

"Öyle diyebilirim," diye cevap verdi. Ve ben bu sesi tanıyordum. Alçak ve arzu dolu. Mazoşistlere yönelik olarak çok fazla duymuştum - ki... lanet olsun. Elimde değildi ama birden içimde bir kıskançlık kıvılcımı çaktı. "Homestead'in eteklerinde, yani arka bahçemizde Everglades var."

Bu kadar yeter.

Başparmağımın ucunu sikimin yarığına sürttüm ve ön spermi bulaştırdım.

"İkinci kez denemek ister misin?" diye mırıldandı.

"Sanırım yapabilirim." Dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim ve kendimi daha hızlı okşadım. Siktir, işte bu. "Bilirsin, skoru eşitlemek için."

Seksi bir kahkaha attı. "Hayal kurmaya devam et, evlat. Beş dakika içinde seni sırt üstü yatıracağım."

Kaçmak isteyen iniltiyi engelleyemiyordum ama umurumda olmayacak kadar ileri gitmiştim. Baskı hızla arttı ve Everglades'te koştüğümüzü, birbirimizi devirdiğimizi, yumruklar attığımızı, asla geri çekilmediğimizi, ısırduğımızı ve kaptığımızı görmeye başladım-

"Asıl soru, seni yendiğimde seninle ne yapabileceğim," dedi nefes nefese.

Tanrım, o da iniyordu, değil mi?

Şiddetle ürperdim ve boğazımdaki kuruluğa karşı yutkundum.

"Yine de kimse seni benim kadar tanımıyor," diye ekledi. "Sormayacağım."

Ne için, benim sınırlarım için mi? Yapmasa iyi olur. Daha önce de söylediği gibi

-Beni tanıyordu. Biliyordu.

Bu konuda konuşmak istemedim, çünkü gerçekten bir şey yapma riski yok denecek kadar azdı. Beni kızdırmak için konuşuyordu ama onu yemi yutmayacak kadar uzun zamandır tanıyordum.

Hayır, bu daha iyiydi. Onunla bir kez daha toprakta yüzleşecektim. Asla bastıramayacağım yeni bir fantezim olacaktı ve oraya varmadan önce, küçük bir keşke ile yaşayabilirdim. Ya beni gerçekten yere atıp kıcıma tecavüz etseydi?

Kahretsin.

Zevk içimde kabardı ve tepki veremedi patladı ve orgazmıma atıldım.

"Siktir," diye homurdandığını duydum.

Boşalmanın ipleri karnıma çarptığında inledim ve onu da duydum. Homurtularını ve büyümeye benzer iniltisini; boşalıyordu ve ben bunu görmek istiyordum. Hissedin. Tadına bakmak...

Lanet olsun.

Bedenim pes etti. Bütün kaslarım gevşedi ve minderlerin içinde eridim.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

Ağır bir nefes verdi. "Evet."

Uykulu gözlerle gözlerimi kırıştırdım ve en y a k ı n ı aradım. İç çamaşırımı aldım ve karnımı sildim.

Bu yeni mi oldu? Aman

Tanrım.

"Eğer ortalığı karıştırmazsan yarın güvenlikten sonra sana kahvaltı ısmarlayacağım," dedi.

Yorgun bir kahkaha attım. Şu anda çok mutluydum ve yeterince sarhoştum. Gariplik diye bir şey yoktu ve böyle kalması için içmeye devam etmeye hazırdım.

Birkaç saat sonra uyandığımda nasıl hissedeceğimi göreceğiz.

"Sanırım oraya vardığımızda sadece Five Guys açık olacak," diye söylendim.

"Bana uyar," diye cevap verdi esnemeye çalışarak. "İyi geceler, Max."

Yutkundum. "İyi geceler, Reid."

FOUR

REID MCKINLEY

Max'in akşamdan kalmalığının ilk işareti? Bizi iş dünyasına yükseltti ve insanlardan kaçmak için her şeyi yaptı. Aslında, ilk işaret muhtemelen bok gibi görünmesiydi.

Üçüncü işaret, mükemmel bir Five Guys hamburgerini reddetti ve kusmasına bir peynir kokusu kalmış gibi görünüyordu.

Alnımın kırıştığını hissettim ve hamburgerimi ısırdım. "Dün gece ne kadar içtin?"

Endişelenmeli miydim? Dünden bir miktar gariplik bekliyordum ama bir şişe cin ya da votka -her zamanki zehri- içtiyse belki de henüz hatırlamıyordu.

"O kadar da değil." Kaşlarını çattı. "Dört ya da beş içki."

"Demek artık hafif sıklet oldun. Bildiğim iyi oldu." Kapımıza yakın bir bankta başımı salladım.

O kadar bitmişti ki beni terslemedi bile.

Bana göre, bu her iki şekilde de olabilir. Dün gecenin anlamı istediği kadar çok ya da az olabilirdi. Yeter ki aramız iyi olsun. Bazı dönemleri diğerlerinden daha zorlu geçen on beş yılımı onun eksik parçam olduğundan emin olarak geçirmiştım. Onun hayatımda olması en önemli şeydi. Tahmin etmişim...

Yaşlandıkça taleplerini biraz azalttın ve ben de o ilişki olmadan da hayatta kalabildim. Hala kimsenin koparamadığı bir bağımız vardı. Ortak olduğumuz zamanlarda bile birbirimizi arıyorduk.

Ama Tanrım, umarım dün gece kafasında bir şeyler değişmiştir.

O zorlu dönemlerden birinin bana doğru yaklaştığını hissedebiliyordum. Bu durumda, ormanda tek başıma, tamamen izole bir haftaya ihtiyacım olacaktı, ardından çok çalıştığım ve işten sonra atış poligonuna gittiğim yoğun bir veya iki ay geçirecektim.

Aramızda bir koltuk olacak şekilde oturduk ve sessizce hamburgerimi yiyip kahvemi içtim. Uçağın kalkmasına yirmi dakika vardı. Ondan sonra kendimden geçmek için dua ettim.

Arada sırada duygularını harekete geçiren şeylerin bir kombinasyonu olduğunu düşündüm. Doğum günleri ve tatiller, tatil planları, topluluğumuzu kapatmak... Ve belki de uzun süredir bekar olduğu gerçeği. Etrafı Küçükler ve denizaltılarla çevriliyken geri durmak çok daha kolaydı ve... her neyse.

Daha önce hiç bir Top'la çıkmamıştı. Bir anahtarla bile. Her zaman itaatkarlar ve sapık altlar.

Şakaklarını ovuştururken yan gözle ona baktım.

Hamburgerimin son parçasını da ağızıma tıktırdım.

En azından uçakta biraz daha fazla uyuduk ve Miami'ye indiğimizde Max daha canlı görünüyordu.

Eminim üç fincan kahve ve iki şişe su da yardımcı olmuştur.

Her halükarda, bir tuvalet bulması gerektiğinde kışının altında bir ateş yaktığı kesin.

Bu arada ben de onun el çantasıyla dışarı çıktım ve yolda ceketimi çıkardım. Bir çift gördüm

Tanıdık yüzler de vardı. Sam ve Carl kiraladığımız evi yeni almışlardı.

"Seni tekrar görmek güzel, dostum." Carl elini benimkine vurdu, ben de sıkıca salladım. "Diğer yarınız nerede?"

Ha! Keşke öyle olsaydı.

"Kutuda," diye cevap verdim. "Seninki nerede?"

Dışarısı çok güzeldi. Bir yaz tatili için yeterince sıcaktı ama Florida eyaletinin bilinen nemli sıcağı yoktu.

"Otele dönüyoruz," dedi. "Onu yolda alırız. Dün gece uçakla geldik ve arabada huysuzlanmasını istemiyorum."

"Kimse bilmiyor," diye güldü Sam.

Sırıttım ve çantalarımızı arkaya attım.

Max ortaya çıkmadan önce biraz sohbet ettik ve hemen güneş gözlüklerini çıkarıp taktı. Sam ve Carl'a Max'in birkaç kadeh şaraptan sonra akşamdan kalma olduğunu söylemem için iyi bir fırsattı.

Bok gibi görüldüğü halde iyi görüldüğü için Max'e tatlı bir siktir git diyelim. Sabah tıraşı beni etkiledi. Birkaç gündür tıraş olmamıştı. Ayrıca, saçları gibi yer yer gümüş rengi parlamaya başlamıştı.

"Şu haline bak, günüşiği!" Sam sıırttı. "Dün gece çok fazla şarap içtiğini duydum. Sana bir muz torbası getirmemi ister misin?"

Max, "Şarap harika, siktir git Reid," diye homurdandı.

Güldüm ve kolumu omuzlarına attım.

Burada olmak inanılmaz bir duyguydu; bu da bana internette okuduğum bir fıkrayı hatırlattı. "Hey, ABD'nin hangi eyaletinde güneye ulaşmak için kuzeye gitmen gerekir?"

Kaşlarını çattı. Beyni henüz orada değildi.

"Bunu biliyorum-Florida!" Sam direksiyona geçmeden önce cipin üstünü tokatladı.

"Bu hiç mantıklı değil," diye homurdandı Max.

"Bir kahve daha iç, ne olduğunu anlayacaksın," dedim.

Bundan sonra yıllık ev kiralamamızdan Rome, Trey ve Cas sorumlu olacaktı. Lanet olsun, iyi bir ev seçmişlerdi. Suyu yakın bir yerde olmamamıza rağmen güzel bir sahil evine benziyordu ve sekiz yatak odası, altı banyosu, geniş bir oturma odası, dışarıda büyük bir güverteye açılan büyük bir mutfak, barbekü alanı ve güzel bir havuzu vardı. Arka tarafın tamamı birkaç metre yükseltilmişti, timsahları uzak tuttuğunu tahmin ettiğim bir şeydi bu. Garaj evin altında yer alıyordu.

Max otomatik olarak beni yatak odalarından birine kadar takip etti, böylece paylaşp paylaşmayacağımızı merak etmeme gerek kalmadı. Genelde paylaşırdık ama mecbur olduğumuz için. Bu ev daha büyüktü ve isterse kendi odası olabilirdi.

Kısa bir tatil olduğu için, bir havlu ve birayla dışarı çıkmadan önce hemen şortumu değiştirdim. Yanımıza bolca bira almıştık.

Denizaltılardan birkaçı yemeklerden sorumluydu ve hepimizi memnun etmek için buradaymış gibi görünüyorlardı. Biftekler, patatesler, baharatlı sosisler, burger köfteleri ve sadece gerekli sebzeler. Peynir, cips, dip sos, meyve, kuruyemiş ve şarküteri dahil olmak üzere pek çok atıştırmalık da vardı.

Ben bir şezlonga çöktüğümde çocuklardan üçü çoktan havuza atlamıştı ve serinlemem gerekene kadar burada kalmayı planlıyordum.

Bu mükemmeldi. Arazinin bu tarafında hiç komşu yoktu. Arka planda Everglades vardı.

"İçeri gelmiyor musunuz, efendim?" Garrick bana yalvardı.

"Henüz değil, şampiyon. Hâlâ buzum çözülüyor." Biramdan bir yudum aldım ve göz ucuyla bir hareket yakaladım.

Max benim gibi giyinmiş olarak dışarı çıkmıştı ve küçük Jason ile Cas'ı uzaklaştırmakla meşguldü. O büyüleyici gülümsemesiyle işe yarayacağından değil. Hmpf. Uykum geldi

Kaşlar çatıldı ve huysuzca mırıldanıldı; çocuklar ise gülümsedi ve başlarını okşadı.

Hayat Sadistler için adil değildi.

Sonunda, çocuklara kıyafetleriyle havuza dalmaları için meydan okudu ve ben de onaylayarak sııttım. Sahipleriyle başlarını belaya sokmak. Her zaman iyi bir stratejidir.

Çocuklar suya girdikten sonra, Max yaptığı işten memnun bir şekilde olay yerinden ayrıldı.

Havlusunu yandaki şezlonga attı, sonra da benimkine doğru itti.

İlginç.

"Akşamdan kalmalığın nasıl?" diye sordum.

"Baş ağrılarının anası kahrolsun." Sandalyeye yığıldı ve uzun bir nefes verdi. "Bunun sadece akşamdan kalma olduğundan emin değilim. Gerçekten o kadar çok içmedim."

"Bay Jensen!" Cas havuzdan bağırdı.

"Şimdi olmaz evlat," dedim sertçe. "Başı ağrıyor."

"Oops! Tamam! Umarım daha iyi hissedersiniz, efendim!"

Bu işe yaradı. Onlar iyi çocuklardı.

Max kendini iyi hissetmiyorsa güneşin bir faydası olmayacaktı, bu yüzden havluyu kafasına geçirdiğinde barbekü alanına geri döndüm ve büyük şemsiyelerden birini kaptım. Sonra da bizim köşeye geri götürdüm.

Şezlonglarımız gölgede kalır kalmaz havluyu biraz indirdi ve gözlerini kısarak bana baktı.

"Hemen döneceğim," dedim. Doğru olmayan bir şeyler vardı ve bunun dün geceyle ilgili olduğundan endişelenmeye başlamıştım.

Mutfakta Carl, Sam ve Roma adanın etrafında durmuş yarını tartışıyorlardı ve dışarıdaki sefalet dolu arkadaşım olmasaydı ben de katılırdım. Ben atıştırmalık bir şeyler hazırlarken fikirler yağmur gibi yağıyordu. Takedown, saklambaç, oryantiring ve elim sende oyunları masadaydı.

"Ne düşünüyorsun, Reid?" Sam sordu.

"Roma'ya katılıyorum," dedim. "Basit bir operasyonla başlayalım. Sonra bir gün dinlenir ve daha fazla plan gerektiren bir şeye atlarız."

Bir tabağı ekmek, peynir, üzüm ve muzla doldurdum, sonra karpuzu dilimlemeye gittim.

Yolculuk için alışveriş listem kısaydı ve gündüzleri tatlı bir köle, geceleri ise hınzır bir ilkel velet olan Shawn tarafından halledilmişti.

Ağzıma birkaç küp peynir attım ve çocuklardan ayrılıp dışarı çıkmadan önce bir sürahiye buz ve su doldurdum.

Brad, "Şuna bak, baba gibi davranıyor," diye şaka yaptı. "Max iyi mi?"

Geç bir öğle yemeği için ızgarayı yakıyordu.

"Artık şarap soğutucularıyla başa çıkamıyor," diye cevap verdim. Güldü.

Max'e ulaştığımda yan dönmüştü ve havlusunu yastık olarak kullanıyordu. Ben oturup tabağı aramıza yerleştirirken acıyan yüz ifadesiyle hareketlerimi takip etti. Sürahi döşeme tahtalarının üzerine düştü ve ben de üzerine su dökme isteğime direndim.

"Yemek yemelisin dostum," dedim.

Dirseğinin üzerinde doğruldu ve bir elini yüzünde gezdirdi.

Muhteşemdi. Yazın dışarıda çok vakit geçirdiğimiz için her yıl aldığımız renkten pek bir şey kaybetmemiştik. Şortu kalçasının üzerine kadar indiğinden daha da görünür olmuştu.

"Bütün hafta bana böyle bakabilir misin?"

Kıkırdadım. "Burada olduğumuz için şanslısın. Genelde bunu sadece benim için eğilen erkeklere yaparım."

Orada biraz saçmalık var. Max ve ben soğuk algınlığı, grip ve diğer boktan günlerde birbirimize destek olma konusunda her zaman iyi olmuşuzdur.

Bununla birlikte, burada biraz farklı davranma eğilimindeydik. Ne olduğunu ya da neden olduğunu bilmiyordum.

seyahat ettiğimizde daha yakın. Benim favorim olmasına şaşmamalı.

Max mırıldandı ve bir avuç üzüm aldı. "Belki de buna değer? Başka ne gibi avantajları var?"

"Benim için eğildiğin için mi?" Sırıttım. Eğer şakacı bir ruh hali içindeyse, ona eşlik etmekten mutluluk duyuyordum. "Bunun için sana tatlım diyeceğim, üzerine titreyeceğim ve tabii ki tapılmayı bekleyeceğim."

Ofladı ve pişmanlıkla gülümsedi. "Hiçbir zaman tapınılmak istemedin."

Bu tam olarak doğru değildi. Aile içi düzeyde sıradan Dom/köle dinamiklerinden hoşlanmıyordum ve günlük tapınma genellikle bu noktada devreye giriyordu. Ama Max beni bağlılık yağmuruna tutmak isterse onu geri çevirecek de değildim.

"Senin için bir istisna yapardım." Arkama yaslandım ve rahatlardım, ayak bileklerimi çaprazladım, bir kolumu başımın arkasında kavuşturdum. "Günlük sırt masajı ve oral seks düşünüyorum."

Bir lokma yemeğin etrafında kıkırdadı ve bir parça ekmek kopardı.

Burada onunla birlikte, havuzdaki veletlerin şakalarının bize dokunamadığı kendi balonumuzda uzanırken, hayatlarımızın neye benzeyebileceğini hayal etmemek zordu.

Muhtemelen onu ve Alex'i göz açıp kapayıncaya kadar evime taşırdım.

Sonra da hayatımın geri kalanını diş ipini kullanmayı unuttuğumda bana söylenmesini dinleyerek geçirirdim.

Bir parça karpuz kopardım ve ağzıma attım.

"Colt ve Lucas'ın bunu nasıl başardığını hiç merak ettin mi?" diye sordu.

Gerçekten oraya mı gitmiş? Bu... Bunun bir anlamı vardı. Colt ve Lucas başka bir topluluktan arkadaşlardı ve ikisi de Baba Dom'du. Sonunda dinamiklerini tamamlayacak bir Little bulmuşlardı ama

bir çift olarak birkaç yıl geçirmeden önce. Ve hayır. Merak etmedim.

Yapabileceğim en iyi şey gözlerimi kapamak ve ona sokulurken olabildiğince rahat davranmaktı.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdim. "Ama seninle benim aramdaki fark, Max, senin yapbozun parçalarının birbirine nasıl uyacağı konusunda endişelenmen."

"Peki ya sen?"

Başımı salladım. "O yapboz parçalarının çoğu kafanın içinde. Bir sürü korku biriktiriyorsun ve hayatın engellerle dolu bir labirent olacağını varsayıyorsun." Tek gözümü açtım ve onu izledim. "Colt ve Lucas başardılar çünkü sadece iki yapboz parçası gördüler ve mükemmel bir şekilde uydular. Gerisi birlikte çözdüğünüz ikincil şeyler."

Eğer Max ve ben şansımızı deneseydik, ben de öyle olurum. Ayrıca Max'in sınırlarını biliyordum. Birlikte kink etkinliklerine katıldığımızı ve dövecek ve eğlenecek bir mazoşist bulduğumuzu kolayca görebiliyordum. Ama günün sonunda eve birlikte giderdik ve aramızdaki yakınlık sadece bize ait olurdu. Tıpkı Colt ve Lucas'ın yaptığı gibi, kink ortamlarında birlikte keşfedebilirdik, tonlarca konuşarak ve sınırları test ederek. İnsanlar bunu her gün yapıyordu.

Yapbozun zorlandığım tek parçası Max Jensen'dı. Olayları farklı görüyordu. Belli ki her şeyin çözülmesine ihtiyacı vardı.

"Sıra sende," dedim banyodan çıkarken. "Ve sen sormadan söyleyeyim, evet, diş ipi kullandım."

O sırtıttı uykulu bir şekilde ve geri döndü onun Kitap için komodini. "Aferin oğlum."

Aynen öyle.

O paketlenmemiş onun tuvalet malzemeleri kit ve başlığına Banyoya.

Yatağımın yanına giderken klimayı açtım ve duvardaki düz ekran televizyonun kumandasını aldım. Odamız evin arka tarafına bakıyordu, bu yüzden bir kat aşağıdaki havuz ışıkları tavanımıza dalgalar çiziyordu.

Diğerlerinden bazıları hâlâ aşağıdaydı. Sam kelepçeleri ve popo tıkaçlarını getirdiğinde Max ve ben oradan ayrılmıştık.

En azından Max ve ben bu konuda aynı fikirdeydik. Hiçbir zaman oyuncaklarla aramız iyi olmamıştı. İkimiz arasında üç deste ip ve bir avuç dolusu kürek ve kırbaç olduğunu tahmin ediyordum.

Bir keresinde onun evinde bir prostat masaj aleti görmüşüm ama bunun eski sevgilimin unuttuğu bir şey mi yoksa üzerinde fazla düşünmemem gereken bir şey mi olduğundan emin değildim.

Yine de sikişmek için yaratılmış bir kıcı vardı.

Boxer külotuma kadar soyunduktan sonra yatakta rahat ettim ve televizyonu açtım.

Odamızdaki her şey beyaz ya da soluk maviydi ve Mavi Oda adını hak ediyordu. Turuncu Oda'ya aniden girip çıktıktan sonra evdeki ikinci durağım burası olmuştu.

Turuncu benim rengim değildi.

ESPN'e yerleştim ve klimanın yetmiş altıdan altmış sekize geçmesini beklerken yorganı tekmeledim. Banyodan Max'in biriyle konuştuğu sesi geliyordu. Telefonunu getirmiş olmalıydı. Bu bana oğluma mesaj atmam gerektiğini hatırlattı, ben de ona mesaj attım.

Kompozisyonunu teslim ettin mi? İyi haftalar, evlat. Bir şeye ihtiyacın olursa ara. Ya da mesaj at. Dışarıda olabiliriz, o yüzden en kısa sürede cevap vereceğim.

Telefonumu komodinime geri koydum ve bir yudum su içtim.

Yarın sabah iyi bir atış alanı bulmaya çalışacaktık ve bir süre araba kullanmamız gerekebilirdi. Dürüst olmak gerekirse, Keys'e gitmeyi umursamazdım. Çok uzakta değildik ve güzel bir günlük gezi olabilirdi. Bu

Bulunduğumuz bölge biraz fazla vahşiydi. Bol miktarda vahşi yaşamın bulunduğu orman ve bataklıklar çok fazla risk oluşturunuyordu.

"Evet, şaka yapmıyorum," diye kıkırdadığını duydum Max'in. Aynı anda dişlerini fırçaladığını düşünürsek, konuştuğu kişi yakın bir arkadaşı olmalıydı.

Telefonum çaldı, muhtemelen Dylan'ın cevabıydı, ama değildi. Reese'den gelen mesajı görünce şaşırmıştım ama belki de şaşırmamalıydım. Sapkın dedikodular DC toplulukları arasında hızlı yayılırdı.

OT'yi kapatmanızın üzerinden bir hafta geçti ve henüz senden ve Max'ten gelen üyelik taleplerini görmedim. Ne oluyor lan? Başka biri mi var?

Sırıttım ve cevap verdim.

Sanırım bana ulaşacak kadar önemseyip önemsemediğini bilmek istedim. Beni özel hissettirdiğin için teşekkürler, kedicik. Muhtemelen yakında isteklerimizi alacaksın.

Reese Tenley Mclean House'a katılmamız konusunda ilk kez bu kadar açık sözlü olmuyordu. Geçtiğimiz birkaç yıl içinde üyelerimizden en az dört ya da beşi Mclean House'a katılmak için ayrılmıştı ve Max ve ben Old Town'ın sonlara doğru kazandığı ünü biliyorduk. Sadece... drama dolu. Genellikle "Ama Max ve Reid çok iyiler ve batan gemiden çünkü gibi atlamalılar." cümlesi eşlik ederdi.

Şimdi atlamıştık.

Max banyodan çıkarken Reese bir kez daha cevap verdi.

Dört gözle bekliyorum prenses. Bizim için her zaman özel oldun.

Kıkırdadım.

"Komik olan ne?" Max sordu.

"Reese Tenley," diye cevap verdim. "Mclean House'a neden hâlâ katılmadığınızı sordu."

Max usulca homurdandı ve yatağa girdi. "Çok yakında, sanırım. Bu vanilya molasını aceleye getirmeyeceğim."

Amin. Ama...

"Sen vanilya değilsin, Max."

Doğrudan bir cevap vermekten kaçındı. "Vanilyalı olmamaktan ve Mclean House'dan bahsetmişken, geçen hafta Sloan ile kahve içmek için buluştum. O da davet etti."

Sloan'ı severdim. Eskiden Max'in kardeşiyle çalışırdı. Bugünlerde, Winchester'ın dışındaki çoklu bir ailenin parçasıydı. İki dom, iki subs.

Max o denizaltılardan biriyle çıkmıştı. Li'l Corey.

Gerçek anlamda kıskançlık hissettiğim tek kişi o olabilir, çünkü Max bu ilişkinin yürümesi için gerçekten çabalamıştı. Ama ikisi de doğru kimyayı hissetmemişti ve sonunda gülüp geçerek arkadaşlığa geri dönmüşlerdi. Beni çok rahatlatmıştı.

"O toplulukta iyi arkadaşlarımız var, değil mi?" Başımı Max'e doğru eğdim ve bir kolumu başımın arkasında kavuşturdum. "Lane ve Nora'yı daha sık görmek güzel olurdu." Onlar da Mclean için bizi terk etmişlerdi.

Bazen Lane'i özliyordum. Hiç çıkmamıştık ama bir zamanlar iyi bir anlaşmamız vardı. Vahşi mazoşist. Bugünlerde mutlu bir evliliği var.

Max mırıldandı ve yastıklarından birini bana yaklaştırıp dirseğini üzerine koydu. "Lane ile başka bir dinamik başlatır mısın?"

Alnımın kırıştığını hissettim. "Bunu neden yapayım ki? O ve Ty evli ve oldukça özeller." Diğer ikisiyle bir şeyleri vardı.

Bekle, lanet olsun. Bu bana bir fikir verdi. Burada bir evleri vardı. Lane'e ulaşırsam, büyük ihtimalle bir gösteri düzenleyebileceğimiz bir yer biliyordu.

"Doğru, bunu unutmuşum." Max bakışlarını sesini kıstığım Dolphins maçına sabitledi. "Mclean'de bir ton ilkel mazoşist var, sanırım sen de az değilsin." Bana karşı biraz bölgeci mi davranıyordu? Çünkü Bununla yaşayabilirim. İhtiyacı olan şey buysa araya girip onu rahatlatabilirdim de.

Yalan söyleyemem; çok iyi hissettirdi. Aslında bir grup mazoşist tarafından dikkatimin dağıtılabileceğinden biraz endişeliydi.

"Gidip bakacağımı hiç sanmıyorum," dedim. "Benim için eğilmeyi ve sevgilim olmayı zaten kabul ettin. Benim mazoşistim var." İyi bir ölçü için ayak parmaklarımı oynattım. "Sırt masajını hemen şimdi ayak masajıyla takas edebilirim."

Kuru kuru kıkırdadı. "Çok komik."

Hayatım, şaka yapmıyorum.

Siktir et. Bu konuda taviz vermeyecektim. İşler kötüye giderse, bunu yine çılgınca bir Florida gezisi olarak gösterebilirdik. Tatilde farklı davrandığımızı zaten kabul etmiştik. Arkadaşlığımız devam edecekti.

"Komik olmaya çalışmıyordum." Hızlı bir nefes aldım ve tedbiri elden bıraktım. Onu geri ittim, sonra üstüne çıktım ve gözleri bir anlığına şokla açıldı. Soğukkanlılığı çabucak geri geldi ve şüphesiz benim zaman zaman ortalığı birbirine kattığım bilgisine dayandı. Çoğu Sadist gibi düğmelere basmayı severdim.

"Beni kızdıramayacaksın, Reid."

Sırıttım ve sikimin onunkine bastırıldığından emin olmak için aramıza baktım. "Bundan emin misin?"

Sevdiğin biriyle yatmanın dezavantajı mı? Seni de etkiledi.

Kahretsin, altımda çok iyi hissediyordum.

Bir şehvet ateşi kan dolaşımımı yakıp kavururken içimdeki mizah da tükendi ve onunla tekrar göz göze geldik. Yutkundu ve kayıtsızlığını korumak için mücadele ettiğini söyleyebilirdim.

"Dün gece ne yaptığımızı keşfetmek çok mu kötü olur?" Sessizce sordum.

Çenesini sıktı. Konuyu açmıştım. Muğlak konuşmamıştım ya da ne hakkında konuştuğumuz ya da ne hakkında fantezi kurduğumuz gibi kelimeler kullanmamıştım. İkimiz de sertleşmiştik. Kendimizi okşamıştık. İnlediğini, tısladığını ve küfrettiğini duydum.

"Şu anda ciddi misin? Denizaltı olmadığımı biliyorsun."

Bakışlarımı bir an için ağzına kaydurdım. "Senin de teslimatçı ya da porselen heykelcik koleksiyoncusu olmadığını biliyorum, ki bu da konuşmamızla alakalı." Kaşlarımı kaldırdım. "Bir denizaltı aramıyorum, Max. Benimle dövüşecek biriyle eğlenmek istiyorum." Kendime engel olamadım. Kendimi ona doğru ittim, sikine daha fazla baskı uyguladım ve eğer ben de sertleşmiyorsam lanet olsun. "Acıyı seven biri."

O lanet sapkınlık listesinde neden sert ve ilkel oyunları işaretlediğini bildiğime dair bir his vardı içimde.

Hepsi bir araya geldi. Yıllar boyunca en ateşli fantezileri -hepsi kendi ilacının tadına bakmasıyla ilgiliydi. Serseri bir darbe aldığında, biri ona karşılık verdiğinde, ertesi gün izler ve morluklarla uyandığında...

Max'in çenesini kavradım ve burnumuz neredeyse birbirine değecek kadar yaklaştım, o da hızlı bir nefes aldı.

"Yarın peşine düşmek istediğim tek kişi sensin," dedim. mırıldandı.

Sertçe yutkundu ve ellerini çekingen bir şekilde kalçalarımaya koydu. "Genelde birlikte oynadığın ilkel masolar karşılık veremezmiş gibi konuşuyorsun."

Elbette yapabilirlerdi. Ama o değillerdi.

"Bu seninle benim aramda kişisel bir mesele." Belli belirsiz sırttım. "Senin kadar sert karşılık vermeyecekler. O kadar sinirlenmezler."

Gözlerini kısmıştı. "Dick."

Sırtışım genişledi ve burnumu onunkeyne doğru kaydurdım. Neredeyse onu öpebilecektim. Neredeyse.

"Bu bir evet mi?"

Göğsünün kabardığını hissettim ve dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. Lanet olsun, çok seksiydi. Her zaman öyleydi. Ve daha önce ona hiç bu kadar yakın olmamıştım. Artık buradaydım ve kendimi tatil eğlencesiyle sınırlayabileceğimden emin değildim. Söylediğim her kelimeye dikkat etmek zorundaydım.

"I..." Mesafeyi kapatmak için bir santim kadar uzandı, daha fazla değil, ama ben daha hızlı uzaklaştım. Önce cevabımı almak istiyordum. "Evet," diye fısıldadı. "Tamam mı? Lanet olsun. Evet."

Evet.

Gülümsedim, içime bir sıcaklık doldu ve onu öptüm. En sonunda. Onu sertçe öptüm ve yanağını avucumun içine aldım, parmak uçlarımda altındaki tüylerini ve çenesinin nasıl hareket ettiğini hissettim... Tanrım, tüm vücudum aniden alev aldı ve kendimi hızlandırmak zorunda kaldım. Aynı anda öpüşmeyi derinleştirdik ve bu onu da ateşlemiş gibiydi. Bana karşı hareket etmeye başladı, tamamen şehvetli bir şekilde ve bu benim odağımı dağıttı.

Bunu ne kadar uzun zamandır istediğimi bilemezsin.

Eğer elimde kalan tek şey, bir noktada ne kadar berbat durumda olduğumuzu söyleyerek güleceği bu haftaysa, o zaman bunu en iyi şekilde değerlendirmek istedim. Onu açlıkla öptüm ve ellerimin serbestçe dolaşmasına izin verdim - ve onunla alay ettim. Bu gece sadece tadına bakacaktı, daha fazlasını değil. O zaman yarın gece her şeyi yapabiliyordum. Ona geleceğimizin neye benzeyebileceğini gösterecektim.

Dilimi onunkine sürttüm ve elimi göğsünde gezdirdim, o da beni daha sert bir şekilde üzerine çekmeye çalıştı. Ayakları baldırlarımdan yukarı kaydı, elleri kıcıma gitti ve-

"Benimle dalga geçmeyi bırak," diye tersledi nefesinin altından.

Sırıttım ve bir pislik olmak için tekrar yaptım. Dillerimizin uçları birbirine değdi, dudaklar birbirine sürtündü ve ben onu biraz daha gevşettim.

"Hoşuna gitse de gitmese de yarın her şeyimi alacaksın."

Bu bana zayıf bir bakış kazandırdı. "Hepsi dediğinde..."

Sikimi onunkine doğru ittim. "Hepsini kastediyorum. Avdan önce kayganlaşmak isteyebilirsin."

Öfkeye kapılıp bana sıçan piçi diyebilirdi ama yalan söyleyemezdi, değil mi? Şu anda değil. Tek gördüğüm muhteşem gözlerindeki sıcaklık ve arzuydu.

Eğildim ve onu bir kez daha öptüm. "Biraz uyu, Jensen. Buna ihtiyacın olacak."

FIVE

MAX JENSEN

Nasıl bir cehenneme uyanmıştım?

Gözlerimdeki uykuyu sildim ve görünüşe göre herkesin toplandığı ve çok yüksek sesle konuştuğu mutfağa doğru ilerledim. Jason ve Shawn herkese krep ve domuz pastırması dağıtıyor, Cas şımarıklık yapıyor, Garrick ve Amir üç soğutucuyu yiyeceklerle dolduruyor, Reid ve Sam ise Rome ve Brad'le hararetli bir tartışmaya girmiş gibi görünüyordu.

Tanrım, ne oldu? Ülkenin neresinde en iyi Meksika yemeğini bulabilecekleri konusunda birbirlerine bağırmaya başlamışlardı.

Bilgin olsun, Reid ve Sam haklıydı. Orası Tucson'dı. Ama böyle saçma bir tartışma için çok erkendi. Her şey için çok erkendi. Daha giyinmemiştim bile. Ama boxer külotun iyi bir tatil kıyafeti olduğuna emindim.

Elimi yüzümde gezdirdim ve kahve makinesine odaklandım-

"İşte benim oğlum! Ben de tam seni uyandıracaktım." Reid sırttı ve elinde bir fincan kahveyle bana doğru yürüdü. İkincisi, bana oğlum dediği için ona izin verdi.

"Günaydın, efendim!" Shawn'ın ardından diğerlerinden de bir dizi günaydın geldi.

Kayıtsızca homurdandım ve kahvemden bir yudum aldım.

Sürpriz bir şekilde Reid kolunu omuzlarıma doladı ve çeneme bir öpücük bıraktı.

Çok fazlaydı. Bu kadar erken hazmetmek için çok fazla. O olduğu için çok fazla. Reid McKinley, beni tanıştırdığında nutkumu tutturan ilk adam. Muhtemelen o zamanlar garip bir aptal olduğumu düşünmüştü. Annem geç olgunlaştığımı söylemişti.

Bana gülümserken yan gözle baktım ve bu konuda neden bu kadar rahat davrandığını anlamadım. Aklıma gelen tek şey...? Duyguları yüz ifadesiyle örtüşüyordu. Ona göre bu büyük bir mesele değildi, sadece bir tatil eğlencesiydi.

"İç, birazdan gidiyoruz. Ve giyin." Karnıma dokundu ve yanağıma karşı şakacı bir şekilde hırladı. "Kıyafetsiz çok seksisin."

Hay sikeyim. Nefes nefese öksürdüm ve ona baktım. Kimdi o? Ne halt ediyordu?

"Bu saatte kafamı karıştırarak düşük asılı meyveleri topluyorsun," diye mırıldandım.

"Bu saatte mi?" diye kıkırdadı. "Saat dokuz buçuk. Ayrıca, senin kafanı sıkmiyorum. Yaptığımda da fark etmeyeceksin."

Gözlerimi devirdim ama isteksiz bir sırtışla savaşmak zorunda kaldım. Kuşkusuz iyi bir şakaydı.

Gülümsedi ve eğildi, ben de kendimi tutamadım. Onu öptüm, çünkü artık bunu yapıyorduk.

"Peki bu oluyor mu, olmuyor mu?" LC sordu. "Yani, yıllar boyunca tahminlerimiz oldu ama..."

Reid öpüşmeyi kesti ve ona baktı. "Hepiniz tahmin etmeye devam edebilirsiniz. İşiniz bitmek üzere mi? On dakika içinde gitmemiz gerekiyor."

On dakika içinde mi? Bekle, nerede?

"Nereye gidiyoruz?" Ben sordum.

Reid bana cevap verdi. "Lane'e mesaj attım - çünkü o ve Ty'ın burada bir evi var - ve bana bir evin koordinatlarını verdi."

Napoli'nin güneyinde ıssız bir ada. Sözde bir takas etkinliği için mükemmel bir yer."

"Bir tekne kiralıyoruz!" Cas mutlulukla duyurdu.

Reid, "Bataklıktan geçerek iki saatlik bir yolculuk yapacağız ve   len tekneyi alacağız," diye doğruladı.

Sam ba parmağını Carl ve Garrick'e doğru sallayarak, "Ben belli ki Geceyi Adada Ge irenler Takımındayım," dedi. "Onlar değil."

"Kulaktan kulağa oynayacağız," diye düşündü Reid. " nce oraya gitmeliyiz. O yüzden toparlanın, giyinin ve çocuklar, k  larınızı parlatın."

Yüce İsa.

Sam, Rome ve Brad gülmekten kırıldılar. Bu sırada Cas hayali bir seksi ritimle dans etmeye ba ladı.

"K   deliğim bir elmas gibi parlıyor!" Evet, tamam. Biraz daha kahveye ihtiya ım vardı.

Birkaç saat sonra, ben... ben gerçekten gerçeklikten kaçtığımı hissediyordum. Reid ve ben sürat teknesinin arkasındaki oturma alanını Carl ve Garrick'le payla ırken, diğerleri arabayı kullanan ve ne zaman bir dalgaya  arpsak veletleri güldüren Sam'e yakın duruyorlardı.

G ne  g ğ  mde harika hissettiriyordu, bira soğuktu, kuru et iyiydi, su parlak maviydi ve Reid dokunaklıydı, bir elini kalçamda ya da bir kolunu omuzlarımda tutuyordu.

Bir erkek buna alı abilir.

Asıl soru, bunu atlatıp atlatamayacağımdı.

Adaya yakla ık a beynim beni daha çok düşünmeye zorluyordu. Tatilde hoş olmayan bir aktivite. Seni becerecek. Seni sadece hayalini kurduğun  ekilde götürecek. Sonra ne olacak? Eve gidip normale mi döneceksin?

Reid ayaklarını kaldırıp kucagımın üzerine koydu, sonra hemen arkasına yaslanıp birasından bir yudum aldı. Rüzgâr güneşin öptüğü saçlarını geriye tarıyordu ve yüzünde çok rahat bir gülümseme vardı. Gözlüğünü takmış, tişörtünü çıkarmıştı. Kargo şortunun cepleri atıştırmalıklarla doluydu. Eğlenceli büyüklükte bir cips poşeti ve kaju fıstığı dolu bir Ziploc poşeti çıkarmıştı bile. İçinde başka ne olduğunu kim bilebilirdi ki?

Carl ve Garrick kendi baloncuklarında kaybolmuşken, dünyayı görmezden gelmek ve sadece Reid'i görmek kolaydı. Parmaklarımı bacaklarında gezdirdim ve gözlüklerinin arkasından açılan gözlerini yakaladım. Dudaklarını büktü, her yerinde şefkat vardı. Hiçbir şey söylemedi ve buna gerek de yoktu. Bundan zevk alıyordu. Bu onun için bir şey ifade ediyordu.

Reid'in şefkati aşk dolu bakışları ya da tatlı sözler söylemeyi içermiyordu. Daha çok söylemediği şeylerle ilgiliydi. Birinin yanında rahatlayabiliyorsa, bu ondan hoşlandığı anlamına geliyordu. Bir boşluğu sözlerle ve eylemlerle doldurma ihtiyacı hissetmediğinde; sadece olabilirdi.

Aslında sessizliği herhangi bir şeyle dolduracağından değil. Sadece giderdi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu uykulu bir şekilde. Sesi motorun ve suyun sesiyle neredeyse boğuluyordu.

Biraz sııttım, şimdi kendimi çok daha rahatlamış hissediyordum. "Sen ve senin akıl almaz yöntemlerin."

Kıkırdadı ve birasından bir yudum daha aldı. "İlk kelimedede durmalıydın."

Evet, belki.

Bakışlarımı bacaklarına indirdim ve parmaklarımı dizinin altındaki eski bir yara izinde gezdirdim.

Ona bu şekilde dokunmak muhtemelen bir kink partisi sırasında onunla kavga etmekten daha tehlikeliydi. Kink, ikimiz de bekarken kaşıntımızı gideren eğlenceli bir aktivite olarak görülebilirdi. Öpüşmek, yatağı paylaşmak, sıradan küçük dokunuşlar - bunlar başka bir şeyden bahsediyordu.

Bununla başa çıkabilir miyim?

Reid kafamdaki bir kutuya aitti. Onu hiçbir zaman tam olarak açmadım çünkü onun bir tehdit oluşturduğunu her zaman biliyordum. Cazibesini ve ona yakın olmak için sınırda sağlıksız ihtiyacımı kabul ettim - bir arkadaş olarak. Ya da her neyse. Ama yakında, bu yeterli olmayacaktı.

Yani, o orospu çocuğunu severdim. Ailemden biriydi. En iyi arkadaşımdı. Onu görmeden bir hafta geçirmeyi hayal bile edemezdim. İster öğle yemeğinde buluşalım, ister telefonda konuşalım ya da birkaç mesaj gönderelim, onunla bir şekilde konuşmadan bir gün bile geçiremezdim.

"Ben bir denizaltı aramıyorum."

Birama uzandım ve yarısını yudumladım.

Mükemmel turkuaz sularla çevrili adanın yaklaşık 150 feet açığına demirledik. Bembeyaz kumlar kıyıyı sarıyor ve doğa koşullarının şekillendirdiği bir ormanı çerçevesiyordu. Bükülmüş palmye ağaçları, mangrovlar, eğrelti otları; kasırgalar yüzünden burada hiçbir şey çok yüksekte yetişmiyordu.

Tüm adayı dolaşmanın belki on, on beş dakika süreceğini tahmin ediyordum ve kesinlikle gezmek için iyi bir yer gibi görünüyordu. Anakaradan çok uzaktaydık, bu yüzden vahşi yaşam hakkında çok fazla endişelenmemiz gerekmeyecekti. En azından Homestead'e kıyasla.

Çocuklar her şeyin ne kadar muhteşem olduğunu anlattılar ve planlarımızın değişmesi uzun sürmedi. Cas, "Sadece söylüyorum..." dedi ve biraz güneşlenip suyun tadını çıkaracağımız bir gün önerdi; böylece gün batımında kendimize bir yer edinebilecektik.

"Bu durumda, geceyi kesinlikle burada geçireceğiz." Sam çok memnun olmuştu.

Reid'le en çılgın fantezilerimi gerçekleştirdiğim sürece bir tercihim yoktu. Ve birbirimize aitmişiz gibi davrandığımız bu anın tadını çıkaralım.

Lanet olsun, boku yemiştim.

Ama bu benim suçum değildi. Çıtayı yükseltmişti. Değişmişti. Daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştık, tatilde bile.

Bu sadece belaya yol açabilirdi, bana kaç kez bir denizaltı aramadığını söylemiş olsa da. Muhtemelen bu yolculuk için bunu kastetmişti. Eve döndüğünde... tamam, o zaman bile sadece denizaltılara ilgi duymuyordu, ama kesinlikle yelpazenin o tarafındaki erkeklere ilgi duyuyordu.

Alnımı kaşıdım, fazla düşünmekten bıkmıştım.

Kıyıya yüzerken herkesin keyfi yerindeydi; yanımızda benim için çok az malzeme vardı. Yürüyüşe çıktığımda, çadır, yatak ve sivrisineklerle aramda bir bariyer gibi onsuz olmak istemediğim bazı ihtiyaçlarım vardı.

Bizde bunlardan hiçbirisi yoktu. Yiyecek ve içecek dolu iki soğutucumuz ve kuru torbaların içine doldurulmuş birkaç battaniyemiz vardı.

Bakım setleri de var. Orada klimalı bir çadır bulabilir miyim? Lanet olsun, bugün hava çok sıcaktı.

Diğerlerinin çoğu, içine su girmediğinden emin olmak için soğutucularla sahile çıkarken ben suda kaldım.

Okyanus burada sığ olmaktan çok uzaktı. Yirmi metre kadar açıkta su göğsüme ulaşıyordu.

Solgun dibe baktım, sonra yüzeyin altındaki parmaklarıma göz attım ve sıcaklığın beni serinletmesi ve umarım beynimi sıfırlaması için elimden geleni yaptım-

"Geliyor musun, sevgilim?"

Hiç durmaman için sana yalvarmadan önce lütfen dur.

Sahile baktım ve Reid'in beni izlediğini gördüm. Vücudu su ve güneşle parlıyordu ve ben konuşmıyordum. Çünkü ne söylemem gerekiyordu? Bana söylemişti, ya da yarı şaka, eğer beni becerirse farkında olmayacağımı söylemişti.

ama hayatımda hiç bu kadar farkında olmamıştım. Yani... benimle uğraşmaya çalışmıyordu bile ama yine de harika bir iş çıkardı.

Hafif gülümsemesi tanıdık bir "seninle ne yapacağım?" ifadesine dönüştü. Bir şeyleri fazla düşündüğüm için bana bok atmayı severdi ve ben... bu kadar sakın kalabildiği için ona bok atmak istedim.

Suya geri döndü ve tam önümde durana kadar durmadı. Gözlerinin içine baktım, beyninde neler olup bittiğini merak ediyordum. Soğukkanlılık konusunda çok iyiydi.

Onunla hiç poker oynamamamın nedenlerinden biri.

Bir şey söylemek yerine daha da yaklaştı ve beni öpmek için eğildi. Yavaşça, alaycı bir şekilde, elleri kalçalarımın gelirken. Beynimi çok kolay kızarttı. Midemi düğümleyen endişelere rağmen, kollarımı boynuna doladım. Bu kesinlikle hoşuna gitmişti. Öpüşmeyi derinleştirdi, dilini benimkiyle şehvetli bir şekilde kaydırды ve ellerini şortumdan aşağı kaydırды.

Hay sikeyim.

Kıçımın yanaklarını yoğurdu ve-

"Kafanı toparlaman gerek Max."

-Ve orta parmağını göt deliğimin üzerinde hafifçe gezdirerek bir nefes çekmeme ve titrememe neden oldu. O zaman da durmadı. Parmağını içeri itti ve beni işe yaramaz hale getirdi. İçimde küçük zevk patlamaları oldu ve ona olan açlığım on kat arttı.

"Daha önce şaka yapmıyordum," diye mırıldandı sesinde bir çizikle. "Kayganlaştırıcı kullansan iyi olur."

Bir iniltiyi bastırdım ve onu zorla öptüm.

"Seni çok sert becereceğim," diye fısıldadı. "Lanet olsun..."

Kendimi ona doğru bastırdım ve onun diline karşı.

"Benimle sonuna kadar savaşıacaksın."

Başımı salladım ve bir ergen gibi boynunu emmek için eğildim. Onun her santimini tatmak istiyordum. Ve işaretle

Onu. Seksi vücudunun her yerinde izlerim olsun istiyordum.

Parmağını benden çektiği anda onu geri istedim. O küçük ormanda kaybolmamızı ve her şeyi bırakıp gitmemizi istedim. İnsanlığı geride bırakıp vahşiler gibi davranmak.

O da öpüşmeyi yavaşlattı. Şerefsiz. "Bugün düşünmen gereken tek şey bu. Başka bir şey düşünme." Çenemi ısırıldı. "Sadece sikim... Seni delmek... Sana vereceğim çürükler-"

"Kahretsin," diye nefes verdim. "Buna ihtiyacım var."

"İstediyini biliyorum. Ben de öyle." Çenemi dürttü ve benimle göz göze geldi; boğazımdaki ani kuruluğa karşı yutkundum. "Bizi fazla düşünmeyi bırak, sevgilim."

Kahretsin. Bana talimat verebilir miydi? "Hemen ilgileneceğim," diye mırıldandım.

Kıkırdadı, sesi şehvet doluydu. "Endişelenecek bir şey yok. Biz sağlamız."

Doğru. Sağlamdık. Evet.

Bir şeyi başardığı kesin. Bütün öğleden sonra onu düşündüm. Onu aradım, ona baktım ve oyun başlasın diye can attım. Genelde benimle şakalaşmayı seven ufaklıklar benim ilgisizliğimden sıkılmışlardı. Geçmiş yıllarda, Sam ve ben onları gıdıklama kavgaları ve şaplaklar için kovaladığımızda gülmekten ağlatabilirdik, ama bugün bunların hiçbiri radarımda değildi.

Yemek yedik, güneşin tadını çıkardık, suda rahatladık ve bu gece için güvenlik konuşması yaptık. Prezervatifler ve CYBE taramaları, aynı şekilde güvenli kelimeler ve sınırlar tartışıldı, ancak Reid ne zaman bana baksa, muhtemelen tepkilerimi ölçmek için, kurnazca başımı salladım. Beni tanıyordu. Prezervatif kullanmıyorduk ve o da benim sınırlarımın farkındaydı.

Bu gece oyunun diğer tarafına düşebileceğimden bir kez bile bahsetmedi. Her konuya Üst olarak dahil edildim ve Küçükler onları ilk kimin yakalayacağını tartışırken birlikte oynadık.

Her zamanki gibi aynı kurallara göre oynadık. Her denizaltı kapılmaya hazırды, ancak söz konusu denizaltıyla bir dinamiğimiz veya anlaşmamız yoksa, onları Sahibine teslim ederdik.

"Hepinizi tırmalayacağım!" Cas haykırdı. Biz de güldük.

Reid, etrafta topladığımız dalgaların karaya attığı odunlardan bir ateş yakmıştı ve güzeldi, ancak sırtımı öldürmeyen bir yatağa sahip klimalı çadırımın yanında sivrisinek kovucu bir fener değildi.

Son birkaç yıldır gerçekten rahatlamıştım... Ve son zamanlarda ilk kez etrafımda olup bitenlerden kopuk hissetmiyordum. Belki de Baba Dom gibi davranmayı bıraktığım içindir. Kendilerini göstermeye ve düğmelere basmaya çalıştıklarında oğlanların hala çok tatlı olduğunu düşünüyordum ama her gün böyle bir ilişki yaşamayı hayal edemiyordum.

Amir ve Carl kısa süre sonra alttakilere oyun zamanı için hazırlanmalarını emretti ve ben de otomatik olarak ateşin diğer tarafındaki Reid'e baktım.

Biraz sırttı ve birasından bir yudum aldı.

Orospu çocuğu.

Trey ve Garrick'in iki tuvalet takımıyla kaçışlarını izledim ve bu fikri aklımdan geçirdiğime bile inanamadım. Yani, götürülmeye hazırlanmak için... kaçmayı düşünmek çok garip hissettiriyordu.

Daha önce hiç bu tarafta bulunmamıştım.

Yemekten önce Reid bana bir şişe badem yağı vermişti.

Bu başlı başına bir akıl tutulmasıydı. Karşılıklı konuşulmadı, atmosferde garip bir birikim olmadı, sadece... işte, yağı al.

Dürüst olmak gerekirse, hayatım için savaşılabileceğim bir indirmeyi kabul etmektense yağlanmak daha büyük bir teslimiyet eylemi gibi geldi.

Ben bir denizaltı değildim.

"Ben bir denizaltı aramıyorum."

Siktir et.

Biramı bitirdim ve ayağa kalktım, sonra ellerimdeki kumu fırçaladım.

"Bütün gün sessizdin," dedi Carl. "Evet," diye onayladı Brad. "İyi misin?" Allah kahretsin.

"Her şey harika," diye yalan söyledim. "Planlar ve entrikalar yapıyorum.

Reid ile bir bahse girdim."

Bu işe yaradı. Bahsin ne olduğunu öğrenmek istediler, ben de Reid'e bıraktım. Bu arada, işlemeye gitmek için izin aldım.

Kıçıma badem yağı sürüp sürmeyeceğim de kimseyi ilgilendirmezdi.

SIX

REID MCKINLEY

Max'in düşüncelere dalıp homurdanarak kendini belli ettiğini düşündüğümde bile, çoğu insanı her şeyin yolunda olduğuna inandırabiliyordu. Sam bir istisnaydı.

Kahve fincanımı durulamaya gittiğimde o gözlemci orospu çocuğu beni suya kadar takip etti.

"Max gerçekten iyi mi?" diye sordu.

Yalnız olduğumuzdan emin olmak için omzumun üzerinden baktım.

Güneş ufukta dinlenen bulutların arkasına dalıyor, kararan gökyüzünü kırmızı ve mora boyuyordu.

Max iyi değildi. Şu anda değil. Ama olacaktı. Kendime güvenimi bulmak için bir günüm vardı.

Tekrar doğruldum ve bardağı şortuma sildim. "Gece bitmeden o da olacak." Boğazımı temizledim ve Sam'in güvende olduğunu düşündüm. "Bu gece avlayacağım kişi o."

Kaşlarını kaldırdı, açıkça şaşırmıştı. "Yani... bilmiyorum-oyun zamanının ötesinde mi?"

Başımı eğdim.

Yapacaktım. Bunun için uğraşacaktım.

"Kahretsin," dedi Sam.

Evet.

Bugün bana bir şey gösterdiyse, o da Max'in sıradan eğlencelerden rahatsız olduğuydu. Onun aklına girmiştim. Endişeliydi, soruları vardı ve bu konuda konuşabileceğini hissetmiyordu. Aklıma tek bir neden geliyordu: Sahip olduklarımızı kaybetmekten korkuyordu.

Max Jensen dünyanın en çok düşünen insanıydı ama sadece ciddi şeyler için. Haftanın her günü hiçbir koşul öne sürmeden eğlenebilirdi; eğlence için spontane ve pervasız olabilirdi. Ta ki olası sonuçlar gerçekten önemseddiği bir şeyi tehdit edene kadar.

Bugün spontane ya da pervasız davranmamıştı. Bir fanteziyi keşfetme şansına balıklama atlamamıştı, ki bu sadece bir fantezi olsaydı atlardı.

"Bunu yapacak mıyız, yapmayacak mıyız?!" Trey sahilde bağırdı.

Sam de benim gibi oraya baktı. "Acelemiz mi var?" diye bağırdı.

"Evet!" diye cevap verdi veletler hep bir ağızdan. "Yakında hava karacak!"

Ve?

Karanlık eğlenceliydi. Karanlıkta korkularımızı serbest bıraktık.

Sonunda Sam, Rome ve LC görevi devraldı - tam da Max'in "işemekten" döndüğü sırada. Göz teması kurmuyordu, bu yüzden beklentimin artmasına izin verdim ve birkaç derin nefes alıp dalgınca parmaklarımı çıtlattım. Diğerleri çocuklara güvenliği bir kez daha hatırlatmakla meşguldü ve ben onları duymazdan geldim. Onlar için burada değildim. Hiçbiri için. Sadece şurada, ağaçların yanında durup ateşe bakan adam için buradaydım.

Biz olmalıydık. Ona karşı hissettiklerimi bastıramadığım o dönemlerden birini yaşamamanın birleşimi... ve bu yolculuk - daha önce hiç olmadığı kadar ileri gittiğimiz bu özel yolculuk... evet, bununla daha fazla mücadele edemezdik.

Ya hep ya hiç diyecek kadar nazik de değildim, çünkü "hiçbir şey" masada değildi. Bu bir seçenek değildi.

Bunun gerçekleşmesi gerekiyordu. Çocuklar konuşmaya devam ettikçe aciliyet ve kararlılığın hızla arttığını hissettim. Çocuklar gerekirse güvenli sözcük kullanacaklarına yemin ettiler ki bu pek de endişe verici bir durum değildi. Çok eskiden tanışıyorduk. Ama babaların DNA'larında fazladan endişe geni vardı.

"Ve şimdi güneş tamamen kayboldu!" Cas ufku işaret etti. "Haydi gidelim!"

Sam hiçbir şeyi kaçırmadı. "O zaman kaç," diye homurdandı.

"Eeep!" Çocuklar ciyak ciyak bağırarak sahilde bir aşağı bir yukarı koşturmaya başladılar. Sadece ikisi ormana doğru koşmaya cesaret etti.

Sırttım ve adrenalinin içimde vızıldamasına izin verdim.

Çocuklara her zaman iki dakika önde başlardık ve Max'in nasıl başlamak istediğine karar vermesine izin verirdim. Şimdi mi yoksa sonra mı koşmak istiyordu? İkisinde de iyiydim. Bu bizim küçük oyunumuzdu.

"İkisi için kesinlikle yardıma ihtiyacım olacak," dedi Rome.

Evet, şaka yapmıyorum. Max ve ben geçmişte ona çok yardım etmiştik. Ama bu sefer değil. Cas ve Trey'i yakalaması için başka birinin ona yardım etmesi gerekiyordu.

Sam sırttı. "Yardım etmekten mutluluk duyarım."

Ceplerimi yokladım, her şeyin yanımda olup olmadığını iki kez kontrol ettim. Katlanır bıçak, ilk yardım malzemesi, ışık çubuğu, sekiz onsluk su şişesi, el feneri-

"Max nereye gitti? Daha iki dakika olmadı."

Başımı kaldırıp etrafımı taradım ve Max'in ortalıkta görünmediğinden emin oldum.

Seni sinsi piç.

Geriye doğru, ormanın içine doğru gitmekten başka bir yöne gitmiş olamazdı. Ağaçların yanında duruyordu.

Sam beni korudu, Max'in bir veledi daha hızlı yakalamak için kirli oynaması gibi şakalar yaptı, bu da diğerleri için işe yaradı. O lanet veletler her zaman kuralların etrafından dolanmaya çalışırlardı zaten.

"Gidip ne yaptığına bakacağım." Yanıt beklemedim. Yolda ayakkabılarımı aldım ve bir rota bulma çabasıyla son gün ışığından faydalanmak için ağaç hattı boyunca yürüdüm. Ama bitki örtüsü çok sıkı ve herhangi bir patika izi yoktu. Ateşe doğru dönüp baktığımda diğerleri de gitmişti. Zaman dolmuştu. Ava çıkmıştık.

İlk çığlıkları duymamız uzun sürmeyecekti.

İçimde bir yaz fırtınası gibi tanıdık bir heyecan vardı ama bu farklıydı. Bir şeyler o kadar da tanıdık değildi, çünkü bu Max'ti ve onu ne kadar iyi tanıyor olsam da, onu bir avcının bakış açısından hiç incelememiştim. Bir sonraki hamlesini tahmin edemezdim. Onu bir veletle yaptığım gibi kışkırtamazdım. Bunu hemen anlardı.

"Dışarı çıkın, her neredesiniz dışarı çıkın!" LC sahile doğru bağırdı.

Gözlerimi kısarak karanlığa baktım, hışırdayan ve vızıldayan bir şey gördüğüme emindim ama o her neyse... Max değildi. Yere bu kadar yakınken bu kadar hızlı koşamazdı. Benim tahminim? Cas. Yaklaşık iki bok yüksekliğindeydi ve rahatsız edici derecede hızlıydı.

Birkaç kayayı yuvarlarken normalden daha gergin olduğumu fark ettim ve bunun garip olmadığını tahmin ettim. Bu keşfedilmemiş bir bölgeydi ve beni tarif edemeyeceğim kadar heyecanlandırıyordu. Son birkaç yıldır neredeyse sıkılıyordum çünkü şımarık ve mazoşistler için bir mıknatıs gibiydim. Zaman zaman kesinlikle eğleneliydiler, sadece... uzun vadede benim zevklerim için biraz fazla tahmin edilebilirlerdi.

Yine de Max bir velet ya da mazoşist değildi.

Yürümeye devam ettim, adanın bu tarafında olduğundan bile emin değildim ama... içimden bir ses beni izliyor olabileceğini söylüyordu. Kahretsin, var mıydı?

Kısa bir süre durup hiçliğe baktım ve kısa bir an için kendimi av gibi hissettim. Sanki durum tersine dönmüştü.

Max'i yenmek kolay olmayacaktı. Güçlü ve çevikti, neredeyse benim boyumdaydı ve uzun zamandır buralardaydı.

Bir yandan da. Basacak daha az düğmesi vardı.

Gözlerim karanlığa alışmaya çalışıyordu ama aydan daha fazla yardım aldım. Bulutlar dağıldı ve ayın adayı soluk mavi bir ışıltıya bürümesine izin verdi.

"Hayır! Yardım edin!" diye bağırdı uzaklardan biri. "Kes şunu, seni aptal!"

Burada daha fazla kalamazdım.

Ayakkabılarımı giyip sıkıca bağladıktan sonra içeri girme vakti gelmişti. Dışarıda çok açıktaydım.

İki eğrelti otunun arasından geçerken, yakınlarda birinin koştuğunu duyunca eğildim. Hızlı ayak sesleri, ağır nefes alışlar, birkaç küfür - genç birine benziyordu.

Sonra olduğum yerde kaldım ve yalnız olduğumdan kesinlikle emin olana kadar etrafıma bakındım. Yakınlarda hiçbir hareket, buraya ait olmayan hiçbir ses yakalamadım. Nerede olduğumu bilemezdi, değil mi?

Kamp alanımıza doğru yürümeye başladım, yavaşça, dikkatlice, tüm duyularım artmış bir şekilde. Büyük kayalardan ve çalılardan kaçınmak için yan çizdim ve yukarıdan gelen bitki örtüsünün yüzüme tokat atmasını önlemek için çömeldim. Ormanda her şey daha ıslaktı ve her yer canlıydı.

Belki de bir tişört giymeliydim.

Gözüme bir hareket çarptı ve başımı yana çevirdiğimde sahilde bir şekil gördüm. Ağaç çizgisi boyunca temkinli bir şekilde ilerledi ve ben de bir kayanın arkasına saklandım.

Kalbim çarpmaya başladı.

Bu o muydu? Siluet tanıdıktı.

Başımı dışarı çıkardım ve iki palmiye ağacının arasına baktım.

Her kimse, ormanda birini bulmaya çalışıyordu. İçeri girmeden yaklaştı ve yaklaşık on adım kadar uzaklaştı.

O olmalı.

"Nereye gittin lan sen?" diye tersledi nefesinin altında.

Sırıttım. Bu oydu. Beni izliyordu.

Boynumdan aşağı bir şey damladı, ter ya da ağağlardan damlayan su, belki de her ikisinin birleşimi ve bu küçük şey bana bir şey yaptı. Kirlenmek istememe neden oldu. Çamur, ter, kan, kum, nem, dallar, hepsini hissetmek istedim. Dilimde okyanusun tuzluluğunu ve vücudumun her yerinde ormandan gelen çizikleri istedim. Ama bundan daha fazlasını, parmak izlerini ve ısıruk izlerini. rkler ve kesikler.

"Beni mi arıyorsun, sevgilim?" diye sordum.

Ayağa fırladı ve kaskatı kesildi; daha fazla tepki veremeden -hatta ben bilinçli bir karar bile veremeden- harekete geçtim. Kayadan uzaklaştım, ormandan dışarı fırladım ve ona doğru uçtum. O anlık kararım la, kararımı vermiştim. Onu kumda devirecektim, daha fazla şeyin zarar verebileceği orman zemininde değil.

Max çömeldi ve ben ona ulaşmadan bir saniye önce çarpışmaya hazırlandı ama bu yeterli olmadı. Ona çarparak ikimizi de kuma savurdum ve o da sert bir ses çıkardı. Adrenalin içime pompalandı ve zihnim tek bir hedef dışında temizlendi. Sikimi kıçına o kadar gmecektim ki tadımı alacaktı.

şoku açıktı, ancak hızla öfkeye dönüştü. "Tanrı aşkına, yavaşla biraz," diye homurdandı.

"Ne bekliyordun, önce yemek ve içki mi?" Homurdandım ve onu devirmeye çalışırken yan tarafıma bir yumruk yedim.

Siktir, bu acıttı.

Yeni strateji: nden saldırma. Beni çok kolay savuşturabilir.

Beni üzerinden itti ve ben de onun yanına, kuma düştüm. Ama kaçmak için ayağa kalkmaya çalıştığında uzanıp bileğini yakaladım. Tekrar yere düştü ve ben de dişlerimi gıcırdatarak üzerine srndm.

"Orospu çocuğu!" diye inledi.

Hayatımın diğer tüm yönlerinin yok olması, en baş döndürücü duyguydu. Birdenbire sadece tek bir şey için var olmuştum, o da avımı ele geçirmektir. Ağır nefeslerimiz arka planda kayboldu, her türlü acı ve rahatsızlık adrenalin tarafından yatıştırıldı ve kum ve teri zar zor fark ettim.

Onu kuma sabitledim, bileklerini sıkıca kavradım, sikim tam kıcının üzerindeydi ve ayaklarımı baldırlarının üzerine kilitledim. "Bu iyi olacak." Nefesimi düzene sokmaya çalıştım, Eğildim ve dişlerimi kulağına geçirdim. "Ne kadar mücadele edersen o kadar sertleşirim."

Yalan yok.

Altımda çırpınarak kendini tüketiyordu ve ben her saniyesinde buradaydım.

"Bu işin bittiğini sanıyorsan hayal görüyorsun," diye homurdandı.

Bitti mi? Daha yeni başlamıştık.

Sikimi ona doğru ittim ve boynunun arkasına ağzı açık bir öpücük bıraktım. "Daha önce kendini biraz fazla mı parmakladın? Sonunda senin dar kıcına tecavüz edeceğim zamanı mı düşünüyorsun?"

"Orospu çocuğu," diye tısladı. "Denemekte iyi şanslar. Tutuşunu gevşetmeden başka bir hamle yapamazsın."

Bu bir sorun teşkil ediyordu ama önemli değildi. Onu yoracaktım.

"İtiraf et." Tekrar ileri doğru ittim, çok iyi hissettirecek kadar sürtünme yarattım. "Ormanda öylece durdun, kıcını parmak uçlarına kadar soktun ve adımı inledin."

"Ben yaptım," diye tükürdü. "Seni kibirli piç kurusu."

Sırıttım, nefes nefese kalmıştım. Kibir her zaman işe yarardı. Bir veledi anında kızdırırdı ve Max'in de buna karşı bağlılığı yoktu.

"Elde etmek için zoru oynamak zorunda değilsin bebeğim. Sana istediğin her şeyi vereceğim."

Bu işe yaradı. Öfkesi bir hırıltı ve enerji patlamasıyla ortaya çıktı ve yan tarafına doğru kıvranmayı başardı.

beni üzerinden atabilirdi. Buna hazırdım. Güreşmeye hazırdım.

Karanlıkta bile gözlerindeki bakışı gördüm. Öfkeden mosmor kesilmişti, hayvan oynamak için ortaya çıkmıştı.

O benim için bir uyuşturucuydu. Onun tepkilerinden besleniyordum ve onunla aynı anda alçak bir çömelme pozisyonunda sıçradım.

Ondan sonra... başladı.

Birbirimize yumruklarla, tekmelerle ve sert tutuşlarla saldırdık. Gerçek yaralanmaları önlemek için nereye saldıracağımızı biliyorduk ve sonra geri çekilmemize gerek kalmadı. Beni devirdi, her tarafa kum saçıldı ve kendini üzerime bıraktı. Acı omurgamda patladı, ama kararlılığım daha yoğun bir şekilde alevlendi. Onu ittim ve hızla ayağa kalktım, onu kaldırdım ve birkaç metre ötedeki kayaya doğru savurdum. Küfredip inledi ve ben de onu sert yüzeye doğru ittim. Kendime engel olamıyordum. Onu sertçe öptüm ve kemerine uzandım ama o henüz buna izin vermiyordu. Ufukta teslim olmak görünmüyordu -ancak o da beni öyle bir açlıkla öptü ki neredeyse kontrolümü kaybediyordum.

Beynim ona duyduğum ihtiyaç yüzünden bulanıklaştığında piç kurusu bundan faydalandı ve beni kendi etrafında döndürdü. Göğsüm kayaya çarptı ve beni oraya hapsetti. Bir eli boğazıma geldi ve sert sikini hissettim.

"Belki de onun yerine sikilmelisin," diye nefes nefese kaldı.

Gözlerimi kırptım, gözlerime kum kaçtığı için sulanmıştı. Bu bok acıttı.

Ellerim serbestti ama bir sonraki hamlesini görmek istiyordum. Eğer beni alt etmeyi başarırca, ne isterse yapmasına izin verecektim.

"Bana en iyisini ver." Yutkundum.

Ağır nefesleri boynuma çarptı ve beni oradan öpmek için eğildi. "Bunu ister miydin, tatlım?"

Hay sikeyim. Belki de yapardım.

"Yavaşça içeri girmeye zorlardım," diye fısıldadı.

Tanrım.

Gözlerimi kapattım. Sorun şu ki, sadece ilkel alaşağı etme ve tecavüz oyunlarını hayal etmiyordum. Yatağımda, verdiğimiz kadar aldığımız sert, terli, telaşsız sevişmelerin tembel sabahlarını paylaştığımızı hayal ediyordum.

Şortuma uzandı, ben de ona izin verdim. Ama... çünkü bir sonraki hamlemi çok kolaylaştırıyordu.

Düğme açık, fermuar iniyor.

"Bahse girerim çok sıkıdır," diye mırıldandı.

Evet, öyle diyebilirim, daha önce hiç dip yapmadığımı düşünürsek.

Sessiz kaldım. Bir elini önümden aşağı kaydırды ve sikimi avuçladı, ben de nefes verdim.

Boynumu öptü. "Beni delirtiyorsun, Reid."

Karşılıklı.

Bir an için zevke teslim oldum. Buna mecburdum. Arkamı döndüm ve bir başka yakıcı öpücükte buluştuk. Kavga geçici olarak unutuldu. Sanki hayatlarımız buna bağlıymış gibi öpüştük ve birlikte ne kadar ateşli olduğumuzu görmesi gerekiyordu. Bunu hissetmeliydi. Bu aciliyet hissi sahte olamazdı.

Ancak kısa süre sonra ihtiyacım çok güçlü hale geldi. Hazırlıklı olmadığında, saçlarından bir tutam yakaladım ve kilidini açmak için ayağımı dizlerinin arkasına geçirdim. Sonra onu dizlerinin üzerine ittim, sikimi hızla kavradım ve dudaklarının arasına soktum.

Küfretti ve bana ölümcül bir bakış fırlattı ama yine de devam etti. Beni ağzına aldı ve gözlerini kapattı.

"İşte başlıyoruz," diye nefes aldım. "Benim için iyi bir saksocu ol." Onu ite kaka pozisyona getirdim, böylece onu kayaya sıkıştıran ben oldum ve bir saniye bile geri çekilmedim. İçine girdim ve keskin hamlelerle gırtlığını sikmeye başladım. "Kıçımı sikmek mi istiyorsun? Oyununu geliştiren iyi olur, sevgilim."

Bacaklarımın arkasını kabaca kavradı ve tırnaklarının acı verici bir şekilde içeri girmesine izin verdi.

Bir küfür tısladım ama durmadım. Sadece ara sıra bir iki nefes almasına izin veriyordum ve sonra bir kez daha boğazına tecavüz ediyordum. Lanet olsun, çok iyi hissettiriyordu. Beklediğim kadar öğürmedi ve bu beni kızdırdı. Lanet olası kıskançlık. Kaç partnerini bu şekilde tatmin etmişti?

Çenemi sıktım ve daha hızlı gittim ve bir şekilde filtrelerimi kaybettim...

"Bu yeteneklerini başkaları üzerinde harcamaktan vazgeçmeni istiyorum," diye homurdandım.

Gözleri parlayarak açıldı ve bakışlarındaki yoğunluk geri çekilmeme neden oldu. Tek gördüğüm ateş ve dökülmemiş gözyaşlarıydı ve bu bir yumruk gibiydi. Onu kaldırdım ve tekrar öptüm, nefes nefese kaldı ve tutarsız bir şeyler mırıldandı.

Bu sefer, yumruklarla yuvarlanmadı. Beni itti ve kaşlarını çattı ve fark ettim ki onu dişlerimle yakalamış olmalıyım. Alt dudağının köşesi kanıyordu.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu kısık sesle. "Yeteneklerini başkaları için harcamak mı?"

Hayır, şimdi oraya gitmiyorduk. Solucan konservesini açmıştım ve bunun için daha sonra özür dileyebilirdim.

Onun yerine sikime birkaç vuruş yaptım ve arkasını dönmesini işaret ettim. Onu sikmek zorundaydım.

"Dalga mı geçiyorsun?" diye güldü şakacı bir tavırla. "Şimdi de kavga etmeden bir şey mi istiyorsun? Hayal kurmaya devam et."

Dövüşebilirdim. Çabucak kendimi içeri soktum ve fermuarımı çektim.

"Harika-şimdi yine dilsizsin," dedi. "Varsayılan Reid modu. Hiçbir şey söyleme, hiçbir şey gösterme."

Ne oluyor lan?

"Bütün hafta sonu boyunca beni böyle bir döngüye soktunuz ve şimdi sadece tahmin mi etmem gerekiyor?" diye sordu. "Ne halt ediyoruz biz? Sağlam olduğumuzu söylüyorsun ama öyle miyiz? Eve döndüğümüzde ne olacak? Kitaptaki her çizgiyi aşmamışız gibi mi davranacağız?"

Elimi ağzıma ve çeneme götürdüm, gerginliğin kontrol altına alamayacağım kadar hızlı arttığını hissediyordum.

Öfke, kıskançlık, sahiplenme ve bu... bu lanet olası bitmişlik hissi. Artık rol yapamıyordum. En iyi arkadaşıma özlem duyduğum ve bunu öfkeyle dışa vurduğum ara sıra yaşadığım depresif dönemlerle baş edemiyordum. Atış poligonunda, birbirimize uygun olmadığımıza kendimi ikna etmek için kaç saat harcamıştım? Bir anlam ifade etmediğimize?

"Siktir et, burada işimiz bitti," dedi Max. "Bütün bu kumu yıkayacağım."

Gidemezsin, gidemezsin, gidemezsin.

Onu suyun kenarına kadar izledim ve attığı her adımda içimdeki panik yüzeye daha da yaklaştı. Bunu açıklayamıyordum. Bana neler olduğunu bilmiyordum, tek bir şey dışında. Eğer yürümeye devam ederse, onu kovalayacaktım.

"Max, bekle!"

"Hayır, siktir git!" diye bağırdı omzunun üzerinden.

Kötü hamle.

Bir nefes verdim ve sanki boğuluyormuşum gibi bir ses çıktı. Kalbim tekrar çarpmaya başladı ve derim rahatsız edici bir şekilde karıncalandı. Göğsüm de sıkıştı. Ve daha fazla değil. Bununla başa çıkamazdım.

Peşinden gittim.

Birinin görüşünün bulanıklaşması ve kırmızıya dönmesi kavramını hayatımda hiç anlamamıştım ama bunu ancak bu şekilde tarif edebilirdim. Tek bir hedefim vardı ve o da düşüyordu. Tekrar ayağa kalktığında, benim olacaktı.

Suyun içine doğru yürüdü ve eğilerek kollarına ve bacaklarına su sıçrattı. Suyun altına da dalabilirdi. Ama bu benim için daha iyi oldu. Daha hızlı koştum ve yaklaştığımı duyana kadar durmadım. O sırada iki metre uzaktaydım ve onu kabaca yakalayıp ıslak kumun içine attım.

"Siktirip gitmek diye bir seçenek yok," dedim nefes nefese. Bana küfretti ve kendini yukarı itmeye çalıştı ama ben daha hızlıydım. Aklımda tek bir hedefle kışına oturdum. O biliyordu

Durdurma konusunda ciddiye güvenli kelimelerini hatırlattım. "Bunu nasıl durduracağını bildiğine inanıyorum. -Ama senin istediğini sanmıyorum." Bunu söyledikten sonra, mükemmel poposunu ortaya çıkaracak kadar şortunu indirdim.

"Yemin ederim," diye homurdandı. "Bırak beni." Oh, biraz iniş olacaktı.

Bir elimi zorla altına soktum ve şortunu indirdim. Biraz daha aşağı inmeleri gerekiyordu.

"Bu hafta sonu tek seferlik bir şey değil," dedim ona. Kendi şortumun fermuarını tekrar açtım ve sikimi çıkardım. "Bu benim pes edişim. Benimle yapabilecekken başkalarıyla bir şeyler çözmeye çalışmanı izlemekten bıktım." Bir dalga bacaklarımızın ve onun sırtının üzerinden geçerken sertçe yutkundum. Su bir kum tabakasını yıkadı ve kayanın ona verdiği çizikleri ortaya çıkardı. O kadar seksiydi ki.

"Reid, ben-"

"Bunu duymak istemiyorum," diye tersledim, sabrım hemen tükenmişti. "Bana kinkte kim olduğunu bilmediğinle ilgili aptalca bir söylev daha vereceksin. Bunu aştım artık." Sikimi kavradım ve kıç yanaklarının arasına ittim, o da keskin bir nefes çekti. Lanet olsun, işte bu. Benim için yağlanmıştı. Sikimin başını açıklığının etrafına sürttüm, sonra yavaşça içeri itmeye başladım.

"Konuşmamız gerek," diye inledi. "Kes şunu."

"Hayır. Bu kıcı alıyorum." Bir elimi sırtına koydum ve durmadım. Sikim yavaşça birbiri ardına içinde kaybolurken aramızdaki mesafeye baktım. "O kadar körsün ki, biliyor musun? Rollere ve etiketlere o kadar takılmışsın ki. Senin zaten bir kimliğin var ve o benimkine ait."

Tanrım, çok iyi hissettiriyordu. Gözlerimi kapatmamak için savaşmak zorunda kaldım.

Biraz geri çekildim, sonra tekrar içeri ittim ve ölçülü bir tempo tutturdum.

"Siktir." Max kendini biraz yukarı itti, sadece vücudunun üst kısmı ve parmakları ıslak kumda kayboldu. "Yapabilir misin

yavaşlar mısın? Bu işte yeniyim." Ne?

Sonuna kadar gömüldüğümde yavaşladım. "Ne kadar yeni?" Bunu daha önce yaptığından o kadar emindim ki.

"Etiketleri gündeme getirme riskini göze alarak," diye homurdandı, "ben lanet bir dip değilim."

Gözlerimi kısmıştım. "Seni götürmemi istedin."

"Yani?" diye ısırdı. "Bu benim tecrübeli olduğum anlamına gelmez, sikik."

Ama..

.

Kahr

etsin.

"Neden bana söylemedin?" Sinirli bir şekilde sordum. "Bu, vurulmadan önce konuştuğumuz bir konu, seni aptal orospu çocuğu." Onu inciteceğimden endişelenerek çekmeye başladım ama başını hızla salladı.

"Yapma." Kelimeyi aceleyle söyledi. "Durma. Bana karşı dikkatli olmanı istemedim. Sanki ben..." Sert bir nefes aldı. "Oyuncaklara yabancı değilim ki."

Sik beni. Ama daha önce kimsenin altına yatmamıştı. Ben ilktim.

Lanet olsun.

Sahiplenmeyi bırakma konusunda iyi şanslar.

Tekrar sonuna kadar soktum ve boynunu öpmek için üzerine eğildim. "Hazır olduğunda seni düzgünce becereceğim."

Kararsız bir nefes verdi ve kasıklarını açmaya çalıştığını hissedebiliyordum.

Eminim kendini savunmasız hissetmiştir ve belki de savunmacı ve öfkeli, çünkü ifşa edilmeye alışık değildi.

"Gördün mü?" dedi sessizce. "Senin için korkunç bir ortak olurum."

Nefes verdim ve başımı salladım. "Saçmalık."

"Ama ben-"

"Sakın söyleme," dedim ona. "Bunu duymak istemiyorum. Seni yirmi yılı aşkın süredir tanıyorum Max. Tüm evrelerini yaşadım ve umurunda bile değil." Burnumu ovuşturdum

boynu boyunca. "Acıyı sever misin? Bu adrenalin patlamalarını seviyor musun? Dövüşmeyi seviyor musun?"

Bir kez başını salladı.

Yavaşça geri çekildim ve tekrar içeri ittim. "Yani ikimiz de ilkeliz," diye mırıldandım. "İkimiz de alt etmek için sadomazoşistiz. Sadist ve Üstünüz." Etini ısırdım. "Ama bence ikimiz de diğer tarafı deneyimlemek isteyeceğiz. Çünkü o biziz. Sen ve ben."

Onu fiziksel olarak daha rahat hissettiğimde, telaşsız bir tempo tutturdum ve üzerimize yavaş bir dalga daha geldi.

"Alınmak istiyorsun, değil mi sevgilim? Bu hoşuna gidiyor. Savunmasız hissetmekten nefret ediyorsun, ama yardım edemiyorsun ama tam burada bunu arzuluyorsun. Bunun hayalini kuruyorsun." Bir inilti çıkardım ve aldığım zevkin beni ısıttığını hissettim. Lanet olsun, harika hissettiriyordu. "Kink rollerle ilgili takıntılarını dinlemeyi uzun zaman önce bıraktım." Ve ilk kez, sonunda sadece bir kelime faturaya uyuyordu. Önemli olan. Ki... itiraf etmeliyim ki, onun bunu isteyeceğini hayal bile edemezdim. "Şimdi nedenini anlıyorum."

"Neden ne?" diye inledi.

"Neden dinlemeyi bıraktım?" Elimde değildi. Biraz daha hızlı ve sert gittim. "Hiç mantıklı gelmediler. Hiçbir önemi yoktu." Hâlâ da yok.

"Sırf lanet olsun diye." Acı içinde tıslıyordu ama bu onu benimle birlikte hareket etmekten alıkoymuyordu. İtişlerime karşılık veriyor, her daha derine indiğimde geri itiyordu. "Senin bu rolleri umursamaman başkalarının da umursamayacağı anlamına gelmez. Ben önemsiyorum. Ne olduğumu öğrenmeyi önemsiyorum."

"Ben zaten biliyorum," diye tersledim. Lanet olsun, beni etkilemeye başlamıştı. Her itişinde sigortalarım daha kısa yanıyordu ve bu saçmalığa bir son veriyordum. "Sana ne olduğunu söyleyeceğim, Max." Kalçasını sıkıca kavradım ve kendimi tutmayı bıraktım. "Sen benimsin." Vay anasını. Zevk içimde orman yangını gibi aktı ve bu kelimenin açıkta olması tarif edilemez hissettirdi. Benimsin. Hepsi benim. "Benim sadistim, benim mazoşistim, benim ilkel orospu çocuğum, benim sinir bozucu lanet dişçim-

Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmem gereken adam. Sen benimsin."

Benim üstüm, benim altım, benim iyi yarım.

Hiçbir şey söylemedi ama hareket etmek istediğini hissettim. Ben geri çekildim, o da hemen arkamdan geldi ve bir kolunu arkadan boynuma doladı. Kahretsin, bu benim için işe yaradı. Omzunun üzerinden dağınık bir öpücükle buluştuk ve saçlarımı çekiştirirken inledim.

"Benim ol, sevgilim. Sadece benim."

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı ve beni daha sert öptü; rahatladığımı kelimelerle ifade edemiyordum. Ciddi olmalıydı. Tek bir baş sallamayla bunu kabul edecektim. Bunu taş a yazılmış say.

Etrafına uzandım ve sikini tuttum, ancak çoktan kendini okşadığını gördüm. Ama ben devraldım ve onu orgazmlarımıza yaklaştırdım.

Vücudumun her parçası protesto etti ve pozisyonlarımızı tekrar değiştirmek zorunda kaldım. Onu dört ayak üzerine ittim ve suyun daha fazla güçle yuvarlanmasıyla onu olabildiğince sert bir şekilde becerdim.

Beni tam o sınıra getiren yüksek sesli bir inilti çıkardı ve ensemdede yavaşça yayılan ve güneye doğru ilerleyen tanıdık karıncalanmaları hissettim.

"Doldur beni," diye nefes aldı. "Çok yaklaştım."

Başımın geriye düşmesine izin verdim ve zevk üzerime çökerken derin bir nefes aldım. Gözler kapalı, güçlü itişler, sıkı tutuşlar... Bıraktım. Mutluluğun her zerresi karnımın alt kısmında yoğunlaştığı anda nefesimi tuttum ve boşalmaya başladım.

Tekrar tekrar, boşalmamı kıcının derinliklerine kadar becerdim ve o da teslim olduğunda doruk noktamı körükledi. Çıkardığı sesler çok ateşliydi. Her zaman sarhoş edici derecede seksi bulduğum sert bir inlemesi vardı.

Dizlerimin çıkardığı ses daha az seksiydi. Bana kırk beş yaşımın yanlış tarafında olduğumu hatırlatıyorlardı.

SEVEN

MAX JENSEN

Kamp alanına geri dönme şansım yoktu. Her şeyden önce Reid'e yalnız ihtiyacım vardı. İkincisi, kumla işim bitmişti.

Şortumun fermuarını çekerken yüzümü buruşturdum. Sonra ayakkabılarımı tekmeledim, onlara sonsuza dek veda etmeye hazırdım.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Tekneye," dedim suya girerek. "Sen de öyle. Hadi gidelim."

Orospu çocuğu, her yerim ağrıyordu. Her yerimde kum vardı... Tüm sırtım yanıyormuş gibi hissediyordum, çenem ağrıyordu.

Nedense kığım o kadar ağrıyordu ki kazara her sıktığımda nefesim kesiliyordu ve göğüs kafesim ve kalçalarım boyunca morluklar oluşuyordu.

Su yeterince derinleştğinde daldım ve soğuktan rahatlardım. Su acıtması dışında mükemmeldi. Alt dudağım ve kürek kemiklerimin arasındaki bir nokta kanıyordu.

Yeniden yüzeye çıktım ve yüzümü ovaladım ve onun beni takip ettiğinden emin oldum. Eğer takip etmeseydi, suratına bir yumruk atar ve onu da kendimle birlikte sürüklerdim.

Sonuna kadar gitmeyecekse bana bunu yapamazdı. Söylediği her şey, beni ele geçirme şekli - yarın ya da gelecek ay bir şeyden pişman olursa, kırılırdım. Bu gezegende bu yeteneğe sahip tek kişi oydu.

Aynı anda hem korkutucu hem de sevindiriciydi.

"Benim ol, sevgilim."

Tekneye, Sam'in dümenin yanındaki tentenin altında yaktığı tek fenere doğru yüzdüm.

Telefonunu adaya getiren tek kişi de Sam'di, çünkü telefon suya dayanabiliyordu. Belki Roma da. Askeri geçmişleri nedeniyle hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazlardı. Ağır hizmet teçhizatları vardı.

Yine de, muhtemelen burada hiç telefon çekmiyordu. Reid ve benim teknede kaldığımızı onlara bildirmek için başka bir yol bulmamız gerekecekti. Ne olursa olsun, geri dönmeyecektim.

Reid ve ben aynı anda tekneye ulaştık ve Jet-Ski'lerin yanaşması için yapılmış küçük platforma tırmanabileceğimiz arka tarafa yöneldik.

"Sessizliğin beni rahatsız ediyor," dedi nefes nefese.

Kendimi yukarı çekerken homurdandım. "Köpekbalıklarının beni yakalayabileceğinden daha hızlı yüzmekle meşguldüm."

"Daha önce kalbimi ortaya koymakla meşguldüm," diye cevap verdi.

Ağzım seğirdi ve ona tekrar baktım. Bu konuda ciddi miydi?

Bir parçam bunu kabul etmeyi reddetti ve nedenini biliyordum. Daha önce hiçbir zaman bir seçenek olmamıştık çünkü beni mahvedebilecek tek kişinin peşinden gitmeyecek kadar korkaktım. Eğer o da benim hakkımda benzer şeyler hissediyorsa, muhtemelen benimle ilişki kurabilirdi ve korkularımız geçerliydi. Bu gece beni en iyi yollardan ne kadar mahvetmiş olursa olsun, mantıklı değildik.

Yeni keşfettiğim alınma takıntımı sindirmek için bir ya da iki aya ihtiyacım olacaktı.

Tam üstüne bastı. Kendimi çok savunmasız hissetmişim ve bu aşağılanmanın sınırındaydı ve ben daha fazlasını istiyordum.

"Hadi gel." Beni öne doğru itti ve ben de bir bacağımı oturma alanına doğru uzattım. "Eğer burada uyuyacaksak, tuzdan kurtulmak istiyorum."

Ben de varım.

Şoförün oturduğu bölmelerden birine doğru yürüdü -ne dendiğini bilsem neyse; tekneler hakkında hiçbir şey bilmiyordum- ve yarım düzine su şişesi ile iki havlu çıkardı.

Programa uydu ve onu teknenin suyun akabileceği tarafına kadar takip ettim.

Şortumu çıkardıktan sonra ilk şişeyi açtım ve-

"Bırak beni." Reid onu benden aldı.

Yutkundum ve o bana yaklaşırken kıpırdamadan durdum. Suyu başımdan aşağı döktü ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi, ben de su damlalarını gözlerimden kaçırmak zorunda kalmadıkça yüzüne bakmadım.

Fenerin alçak ışığında, başka bir dünyadan gelmiş bir adam gibi görünüyordu. Gölgeler ve zıtlıklar içindeydi. Ve bir şeyden rahatsızdı.

Sonunda her şeyden pişman olsa bile ben de onun kadar dürüst olmalıydım.

Sinirlerim gerildi.

Omuzlarıma ikinci bir şişe boşalttı ve ellerini tenimde gezdirdi.

"Sana tam on beş yıldır gizli gizli aşığım," dediğimi duydum.

Bu lanet bir itiraftı.

Bakışları benimkilere kaydı ve yaptığı işi bıraktı.

Boğazımı temizledim. "Ağabeyim seni ilk kez eve getirdiğinde bir gecede yaşadığım çocukluk aşkını saymıyorum bile."

Hafifçe gülümsedi ama bu yeterli değildi. O da bu gece kırılganlıkla mücadele ediyordu.

"Yine de bana hep çok zorlama geldi," diye itiraf ettim. "Bunu hiç düşünmedim çünkü... bilirsin işte."

Çok iyi arkadaşlık. O benim kardeşim ve can simidimdi. Bunu kaybetmek benim sonum olurdu ve tercihlerimizin... nasıl sıralandığı göz önüne alındığında, bu çok büyük bir risk gibi gelmişti ve bunu ona söyledim. Kelimesi kelimesine. Çünkü çok korkmuştum.

Çenesini eğerek başını salladı ve ben de bir sonraki şişeyi aldım. Sıra bendeydi.

Başından aşağı dökerken gözlerini kapattı ve parmaklarımı kısa dalgaların arasından geçirdim.

Su damlaları kirpiklerine, burnunun ucuna ve ensesine yapıştı.

Çok güzel.

"Sanırım endişelenmesi gereken kişi benim," dedi sessizce. "Sen sadece Küçükler ve denizaltılarla çıktın."

"Ve bu benim için iyi oldu."

Alçak sesle kıkırdadı. "Touché. Ama şu etiketler...? O anın sıcaklığıyla sana benim diyebilirim ve işim biter, ama ertesi gün uyandığında bunun yeterli olmadığını hissedersin."

Belki de öyleydi. Kovalamacam bitmiş gibi hissediyordum.

Omuzlarını ve göğsünü yıkamak için başka bir şişe kullandığımda gözlerini tekrar açtı. Cildi küçük çizikler ve lekeli izlerle doluydu.

Ve ilk kez ne söyleyeceğimi tam olarak biliyordum. "Ne zaman hayattaki yerimin peşine düşme ihtiyacı hissetmiyorum biliyor musun? Seninle olduğumda. İster sen ve ben olalım, ister çocuklar yanımızda olsun."

Yutkundu ve bir kez başını salladı. "Aynen."

Aradaki mesafeyi kapattım ve onu öptüm, buna ihtiyacım vardı. Bir şişe daha yere düştü ve vücudunu benimkine bastırdı.

İşte bu kadar. Tam orasıydı. Bana doğru bastırdı.

"Rol yapmaya geri dönemem," diye mırıldandı. "Sanırım ben de seninle benzer bir durumdaydım ama tek istediğim benim gördüklerimi görmediğin için seni sarsmak olduğunda, arada sırada bazı zor dönemlerden geçiyorum."

Göz teması kurabilecek kadar geri çekildim ve bana karşı olan duyguları ara sıra çok güçlü bir şekilde yeniden ortaya çıktığında öfkeye ve fiziksel çıkışlara yöneldiğini anlattı.

"Ne zaman izinsiz yürüyüşe çıksan..." Kaşlarımı kaldırdım, benimle birlikte olmak istemediği için huysuzlandığımı hatırlıyordum.

Biraz sırttı ve başını eğdi. Sonra bir sonraki su şişesine yöneldi. "Ama her neyse. Eğer hayatının geri kalanını benimle geçirmeyi kabul edersen, bu harika olur."

Sırttım ve başımı salladım. Demek ikimiz de uzun zamandır bu duyguları besliyorduk ve bir şey söylemeye korkuyorduk çünkü tercih ettiğimiz partnerler bize hiç benzemiyordu.

"Bana sahipsin," dedim. "Ama benden bıktığında-" "Öyle bir şey olmayacak."

Bir iç çekişi bastırdım ve yıkamaya devam etmesine izin verdim. Benimle birlikte bakım işlerini yürütmeye niyetli görünüyordu ve bundan şikâyet edemezdim. Ben de onunla aynı şeyi yapardım.

"Zaten sahip olduğumuz şeylerin daha fazlasını istiyorum, sevgilim. Sen, ben, çocuklarımız-tatiller, çatıda akşam yemekleri, tatiller, iş yemekleri. Sadece..." Omuz silkti ve karnımın ve sikimin üzerine su döktü. "Ek faydalarla birlikte."

Bunları tartışalım.

"Ne gibi?"

Mırıldandı. "Geceyi hep benim evimde geçirmek istediğini fark edeceksin elbette - ta ki daireni tutmanın bir anlamı kalmayana kadar. Alex için de yer var."

Gülümsedim.

"Bir ton seks," diye ekledi. "Merak etme, ben de senin için eğilirim."

Beni kıkırdattı.

Kahretsin, omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyordum ve bunun benim geleceğim olabileceğine inanamıyordum. Her gece aynı yatağı paylaşabileceğimizi ve hep birlikte olabileceğimizi düşünebiliyor muydum? Akşam yemeğini birlikte pişirebilir, kanepede birlikte oyun oynayabilirdik - gecenin sonunda benim eve gitme planım olmadan.

Boğazını temizledi ve bir parmağını döndürdü. "Arkanı dön."

Güzel.

Ne istediğini bildiğime dair bir his vardı içimde. Arkamı döndüm ve korkulukları tuttum.

"Aferin oğlum." Kıcımı tokatladı.

Gözlerimi devirdim ve canımın yanmasını görmezden geldim. Görünüşe göre acıması için kıcıma yaklaşması yeterliydi.

"Başkalarıyla oynamak söz konusu olduğunda sınırları senin belirlemen gerekecek," dedi, şimdi daha sessizdi.

Birden bu konu hoşuma gitmemeye başladı. "Bana kalsa %100 tek eşli olurduk ve başkalarıyla oynadığımız her şey cinsellikten uzak olurdu." Kaşlarını çatarak omzumun üzerinden ona baktım.

"Ben poli değilim, Reid. Seni paylaşmakla da ilgilenmiyorum. Başkalarıyla cinsel olmayan oyunlar kulağa hoş geliyor ama daha fazlası değil."

Alışılmadık derecede utangaç bir gülümseme takındı. "Öyle mi?"

Bir kez başımı salladım, aramızda birinin olduğu tüm zamanları düşündüm. Acı tatlıdan bahsediyorum. Bana verileni almıştım ama aynı zamanda onun başkalarıyla yattığını görmek bana daha çok acı veriyordu.

Kıç yanaklarımın arasına su döktüğünde hem rahatlama hem de acı dalgasıyla irkildim. Neyse ki dikkatliydi. Parmakları açıklığının üzerinde gezindi ve ben

ürperdi. Bir tarafı daha fazlasını istiyordu, diğer tarafı ise hazır olmaktan çok uzaktı.

"Kıçımı incelemeyi bitirdin mi? Biraz sarılmak istiyorum," dedim.

Oturma alanının şezlonga dönüştürülebileceğini biliyordum.

"Biraz ister misin?" Omurgama bastırıldığı öpücüğün içinde sırttı. "Bu bana tapınma gibi gelmiyor. Yanımda olmak için yalvardığını duymak istiyorum."

Kendi kendime sırttım ve dilimin ucuna bir "siktir git" geldi. "Her şeyden pişmanım" ile birlikte. Ama o bunun geldiğini görecekti. Yani, hayır. Onun yerine arkamı döndüm ve kollarını boynuma doladım.

Sırıtişi hâlâ oradaydı.

"Lütfen, Reid." Eğildim ve aşağı uzanıp kıçını avuçlarken onu iffetle öptüm. "Lütfen şuradaki şezlongu benimle paylaş ve geceyi beni kayıp rüyamın gerçekleşmek üzere olduğuna ikna ederek geçir. Bu gerçekten oluyor." Kendini beğenmişliği azalınca gülümsedim. "Tek istediğim bu. Seninle bir hayat. Her zaman sana yakın olmak, her şeyi seninle paylaşmak. Sana benim demek."

Gözlerinde mizahtan eser kalmamıştı. Onu tekrar öptüm ve o da başını salladı.

"Sanırım bunu yapabilirim," diye mırıldandı. Ona inandım. Ne de olsa bana ne olduğumu söylemişti. Onun.

ABOUT THE AUTHOR

CARA DEE

Genellikle garip bir şekilde sessizimdir ya da konu ilgimi çekiyorsa kronik bir gevezeyimdir. Başka bir deyişle, sonsuza dek yazma üzerine tartışabilirim. Özellikle de kurgu üzerine. Aşk hikayesi -büyük bir cazibe ve sürekli mevcut olsa da- benim için ikincildir, çünkü romantik kurgu yazmanın iki (veya daha fazla) insanı aşık edip ateşli seks yapmaktan çok daha fazlası vardır. İnşa edilecek bir dünya, geliştirilecek karakterler, yaratılacak ilgi alanları ve derinlemesine araştırılacak bir ya da iki konu var.

Her kitap benim için bir meydan okuma, yeni bir şeyler öğrenmek için bir fırsat ve parçaları birleştirmek için bir bulmaca. Karakterlerimin canlanmasını istiyorum ve bunu yapmanın bildiğim tek yolu onlara bir içerik -tutkuları, geçmişleri, hedefleri, tuhaflıkları ve güçlü fikirleri- vermek ve gelişmelerine izin vermek. Erkeklerimin ve kadınlarımın ilişkilendirilebilir olmasını istiyorum. Bu da günlük sorunlara ve daha iyi bir kelime bulamadığım için kusurlara yer açmak anlamına geliyor. Karakterlerim asla mükemmel olmayacak.

Bekle... Bunun benimle ilgili olması gerekiyordu, yazımla değil.

Ben yazmayı seven bir yazarım. Her zaman gezinmeyi, twitter'ı, kinking'i, yemek yapmayı, fırınlamayı ve geek'liği seviyorum. Hokey ve aile için de zamanım var. Ama çoğunlukla, sadece yazmayı seviyorum.

Cara ile bağlantı kurun

Web sitesi: caradeewrites.com Bülten

kaydı: caradeewrites.com/newsletter

Facebook okuyucu grubu: [Cara Dee](https://www.facebook.com/CaraDee)

LEAVING ☐ LOCKED

CHARA CROFT

Chara Croft

Copyright © 2024 by Chara Croft

Tüm hakları saklıdır.

Reese Morrison'dan Editörlük ve Beta Okuma

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

ONE

FLETCHER

Kardeşim Everett, iş için bir konferansa giderken kedisini beslemek ve sevmek için evine uğramamı istediğinde bu konuda homurdanmıştım, ancak bu günlük görevi tamamladıktan iki saat sonra hala kanepesinde uzanmış, bir elimle telefonumu karıştırırken bir yandan da kucağıma yayılan cılız tek gözlü kurtarma kedisi Lucy'yi sevdiğimi düşünürsek, tüm bu homurdanmaların çoğunlukla göstermelik olduğunu kabul etmem gerekirdi.

"Belki ben de bir kedi almalıyım," dedim Lucy'ye, yerel kurtarma barınağından gelen sevimli Siyam kedisini ekranımda görebilmesi için telefonumu çevirerek.

Kulağına bir fiske vurdu, sonra telefonumu uzaklaştırdı.

"Haklısın prenses. Senin eline su dkemez."

Ve şimdi bir kediyle konuşuyordum.

İki yıl önce aldığımız kira kontrollü daire için eski sevgilimle kavga etmektense çekip gitmenin daha kolay olduğu kötü bir ayrılıktan sonra üç ay önce memleketime geri dönmüştüm ama memleketimden ayrılalı on yıl olduğu düşünülürse çok şey değişmişti.

Bir kere, tıpkı benim gibi, tüm arkadaşlarım liseden sonra daha yeşil çayırlara kaçmıştı, bu yüzden kasabada hala tanıdığım tek insan kendi ailemdi.

Tek kelimeyle, çok yalnızdım. Ve sadece seks yoksunluğu anlamında söylemiyorum, kesinlikle o da var.

Lucy bana sempati ile miyavladı.

"Biliyorum," diye mırıldandım ona, sesi tekrar memnun bir mırıltıya dönüşene kadar çenesinin altını kaşıyarak. "Ama eski futbol koçumun profilini orada bulunca Grindr'ı silmek zorunda kaldım. Anlıyorsun, değil mi?"

Bana yavaşça göz kırptı, ben de bunu evet olarak algıladım. Kendimden büyük erkeklerden hoşlansam bile, ki hoşlanmıyordum, gençken onun için burpee yaparak geçirdiğim onca zamandan sonra Koç Niles'a çakma fikri bana belli belirsiz ensest gibi gelmişti.

Lucy bana kafa attı.

"İyi, beni yakaladın." Tek taraflı konuşmayı hiç umursamadan ona sıırttım. "Sadece bu değildi. Bir tipim olduğunu ilk itiraf eden ben olacağım ve o benim için yeterince güzel değil."

Böyle bir adamın yatak odasında benim sevdiğim türden bir kontrolden vazgeçmesini hayal edemeyeceğimden bahsetmiyorum bile.

Lucy birkaç saniye sessizce bana baktı, sonra ayağa kalktı, birkaç kez döndü ve kuyruğunu kaldırarak bana göt deliğini gösterdi.

Yüzümü buruşturdum, başımı geriye attım ve tavana bakmaya başladım. "Alınma güzelim ama o kadar da zor durumda değilim."

Ve gerçekten de değildim. Eğer burada kalacaksam sosyal bir hayat edinmek için biraz daha çaba göstermem gerekiyordu -ki bu kesinlikle birileriyle yatmam gerektiği anlamına geliyordu- ama dürüst olmak gerekirse, uygulamayı yükler yüklemeyi silmemin tek nedeni Grindr'da Koç Niles'ın profilini bulmam değildi. Daha fazlasını istiyordum ve sadece biraz sapıkça olmaya açık birinden bahsetmiyordum.

Ayrıldığım eski sevgilim Brian'ı özlemiyordum ama bir çiftin parçası olmayı özlüyordum. Yirmili yaşlarımda başında takılmalar iyiydi, hatta belki de tercih edilirdi, ama şimdi otuzuma merdiven dayamış ve birkaç gerçek ilişkiyi atlatmıştım, gerçekten istediğim şey yine kendime ait biriydi.

Tercihen tatlı, güzel ve itaatkar biri. Daha küçük, ölçeğin daha narin ucunda, liderliği benim almamdan hoşlanan biri. Ne de olsa bir tipim vardı ve aletim her zaman bu tür erkeklere tepki vermişti. Ama bir dahaki sefere, daha derin bir bağlantı da bulmak istiyordum.

Gerçekten aşık olabileceğim birini istiyordum.

"Ve birbirimizi tanımak zaman alır," diye mırıldandım tavana doğru. "Mükemmel adam öylece ortaya çıkacak değil-"

Kapı zili çaldı.

"Kahretsin," diye homurdandım, Lucy miyavladı ve pençelerini kalçama geçirdi, sonra da et ve kot parçalarını da yanına alarak hızla uzaklaştı; zil sesini hemen çılgınca bir vuruş sesi takip etti.

Kaşlarımı çattım, ayağa kalktım ve kapıya doğru aceleyle yürüdüm.

Kardeşimin evi bir dubleksin yarısıydı ve ilk aklıma gelen, diğer tarafı kiralayan yaşlı kadının acil bir durum yaşıyor olması gerektiği idi.

İkinci düşüncem Everett'in eve birkaç gün erken geldiği idi, ama bu fikir o kadar aptalcaydı ki kendi kendime bir kahkaha attım. Burası onun eviydi. Böyle yumruklarıyla ön kapıyı kırmaya çalışmasına gerek yoktu. Anahtarını kaybetmiş olsa bile, arabamı garaj yolunda görür ve normal bir insan gibi bana seslenir ya da mesaj atardı.

Ama en son düşündüğüm şey, yani aklımın ucundan bile geçmeyen şey, kapıyı açtığımda

Everett'in hayat boyu en iyi arkadaşı Holden Sinclair, kapısının eşiğinde duruyordu.

Orada öylece duruyordu ve son derece şahane görünüyordu.

Aletim anında dikleştii, çünkü lanet olsun, sahip olduğumdan bahsettiğim o "tip" mi? Bana bunun tam olarak neye benzediğini hatırlatmaya fazlasıyla hevesliydi ve tatlı küçük Holden'ı tekrar görmekten çok ama çok mutluydu.

Belli ki aletim çocuğun tamamen heteroseksüel olduğunu ve fantezi kurmanın bile yasak olduğunu unutmuştu, çünkü şehirde yaşadığım son seferde hâlâ hapisane yemiydi.

Bekle, "çocuk" değil. Artık değil. Holden Everett'in yaşındaydı, bu da onu, muhtemelen hâlâ heteroseksüel olsa bile, artık yetişkin bir adam yapıyordu.

Ama en azından bu, bakmamızı kolaylaştırdı.

"Merhaba düğme," dedim sırtarak, kızarmış yanaklarını, koyu renk, karışık saçlarını ve bir anime karakterine aitmiş gibi görünen büyük, geniş, bal rengi gözlerini alırken kapı çerçevesine yaslandım.

Holden şok içinde bana baktı, yumruğu hâlâ kapıya vurmak için havadaydı, sanki olduğu yerde donup kalmıştı.

Ona bakıp sırttım -ben gittikten sonra hiç büyümemiş gibiydi, yani hâlâ ufak tefek bir şeydi- ve Ev'in bir süre önce bahsettiği gibi hâlâ Cindy Jensen'la çıkıp çıkmadığını merak ettim.

Ev bu haberi verdiğinde üzerinde fazla düşünmemiştim ama şimdi ne kadar büyük bir uyumsuzluk olduğunu fark ettim. Cindy okulda benden bir sınıf aşağıdaydı, bu da onu Everett ve Holden'dan üç yaş büyük yapıyordu. Ama aynı zamanda hepimiz okuldayken tam bir baş belasıydı.

Anlamamıştım. Holden her zaman çok tatlı bir çocuk olmuştu. Yani ya Cindy değişmişti, ya da benim hatırladığım çocuk büyümüş ve onun üzerine yürüyen kadınlardan hoşlanmaya başlamıştı.

Bu düşünce hiç hoşuma gitmediği için kaşlarımı çattım.

Kaşlarını çatması Holden'ı şoktan çıkarmış gibiydi, çünkü daha da kızardı -ki bunun mümkün olduğunu bilmiyordum- ve sonunda havaya kaldırdığı yumruğunu indirerek iki elini de arkasına götürdü.

Sonra da ceplerine sokmak için getiriyordu.

Sonra onları tekrar çekip çıkardı ve ayaklarını sallayıp bana göz kırparken önünde birleştirdi.

"Fletch? Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, sesi anlaşılmasa da bir şekilde nefes nefese çıkmıştı.

Kahretsin, bir konuda gergindi, bunu söyleyebilirdim. Küçük kardeşimin peşine takıldığı zamanlarda bende uyandırdığı koruyucu içgüdüler kış uykusundan yeni uyanmış gibi başlarını kaldırdılar.

"Bir sorun mu var?"

"Ev evde mi?" diye sordu bana cevap vermek yerine, sertçe yutkunarak, kardeşimin evinin içine bakabilmek için etrafımı görmeye çalışır gibi yer değiştirdi.

"Hayır," dedim, "Bana neler olduğunu anlat Holden," diye eklediğimde sesimin ne kadar talepkâr olduğu konusunda en ufak bir özür bile dilemedim.

Bana göz kırptı, bir an için dudağını ısırdı. Sonra omuzları çöktü ve ayağını sürüyerek verandaya baktı. "Bir şey yok."

Sırıttım ve çenesini kaldırmak için uzandım, böylece gözlerimden böyle kaçamazdı. "Bana yalan söyleme, düğme."

"Artık kimse bana öyle seslenmiyor," diye mırıldandı, yine yüzü kızarmıştı.

Ona sırıttım. "Ama yine de doğru."

Everett onu eve ilk getirdiğinde yanaklarını sıkıp ona "bir düğme kadar sevimli" diyen büyükannemdi ve bu lakap yapışıp kalmıştı.

Ya da en azından benim için öyleydi.

O zamanlar eşcinsel olduğumu fark etmeme daha birkaç yıl vardı, ama ancak bugün yaşıma geldiğimde

Belki de bu lakabı sadece onu kızdırmak için saklamadığımı düşündüm. Belki de her zaman bir tipim vardı.

Kahretsin, ona böyle seslendiğimde kızarması ve kıvranması gerçekten hoşuma gidiyordu.

"Hâlâ Cindy ile çıkıyor musun?" Durup dururken sordum, bu soru onu olduğu kadar beni de hazırlıksız yakalamıştı.

Çünkü, lanet olsun. Holden sorduğum anda pembe yanaklı ve sevimli halinden solgun ve içine kapanık bir hale büründü.

Bundan hoşlanmadım. Hem de hiç.

"Düğme?"

Başını salladı, yere baktı. "Hayır, o... şey, benden ayrıldı sanırım?"

İçimde sıcak, ilkel bir tatmin duygusu parladı. Bu da kendimi hemen bir pislik gibi hissetmeme neden oldu, çünkü belli ki bu konuda üzgündü.

Rahatlatıcı bir sarılma için onu kendime doğru çekmemek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Demek gerçekten de hatırladığım kadar aptalmış."

Gözleri benimkilere dikildi ve nihayet yüzüne biraz renk gelirken tekrar irileşti. "Ne?"

Sırıttım. "Söylediğimi söyledim. Ama gitmene izin veren var mı? Büyük hata. Huuuuge."

Şaşkınlıktan ağzı bir karış açık kaldı ve bana onun hakkında kesinlikle düşünmemem gereken bir sürü kirli fikir verdi. "Sen... Az önce bana Pretty Woman'dan alıntı mı yaptın?"

Biraz daha sert sıırıttım. "Az önce Pretty Woman'dan bir alıntı mı hatırladın, heteroseksüel çocuk?"

"Bu bir klasik," diye mırıldandı, yine yüzü kızarmıştı.

"Anlaştık," dedim. "Şimdi, neden bana neler olduğunu anlatmıyorsun?"

Ben daha konuşmamı bitirmeden başını sallamaya başladı, ellerini beni korumaya çalışır gibi havaya kaldırdı

kapalı. "Hayır, sorun değil. Gerçekten, sorun değil mi? Ev'in dönmesini bekleyeceğim. Yakında evde olur mu?"

Kaşlarımı çattım. "Hayır. Siz hâlâ görüşmüyor musunuz? Everett ikinizin hâlâ yakın olduğunuzu söylemişti. Bütün hafta boyunca şehir dışında olacak."

"Ah, doğru ya," dedi Holden, omuzları çökmüştü. "Unutmuşum. Konferans olayı, değil mi? Benden Lucy'yi beslememi istedi ama Cindy izin vermedi."

Bu kelimeler bir dakikalığına aklıma yatmadı. Ama sonra, nihayet anlamlandırdığımda, kırmızıyı gördüm. "Sana izin vermedi mi?" Hırladım. "Bu da ne demek oluyor?"

"Oh, um," diye mırıldandı, elleri nereye yerleşeceklerini bilmiyormuş gibi çırpınıyordu, "Ben, uh, bu... artık her şey bitti. Biz bittik. Beni terk etti, o yüzden sadece... biliyor musun? Everett'in eve gelmesini bekleyebilirim. Seni görmek gerçekten güzeldi Fletcher, ama artık gitmeliyim."

Arkasını dönmeye başladı ve elim benim rızam olmadan uzandı, bileğini sardı ve onu göğsüme doğru çekti.

"Oh, hayır. Kardeşimden ne istediğini söyle bana."

"Yapamam," diye nefes aldı, gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

Kollarıma böyle birini almayalı ne kadar uzun zaman geçtiğinin farkına varmamı sağlayacak şekilde titriyordu.

Bu düşünceyi bir kenara ittim. Böyle bir şey söz konusu değildi ve libidosu yükselsin ya da yükselmesin, onu bu kadar gergin yapan şeyi tekrar düzeltmeye çalışmayacak kadar telaşlıydı.

"Tekrar dene, düğme."

Lanet olsun, kızardı. Yine gözlerimden kaçarak yere baktı.

"Ben, şey, istemiyorum."

Çenesini tekrar yukarı kaldırdım ve bunu sadece ona dokunmak için yapmadım.

"Çünkü mü?"

"Bu... bu utanç verici."

Sırıttım. "Seni yemek masasına oturmak için yükseltici koltuğa ihtiyaç duyduğundan beri tanıyorum. Elimde seni suçlayacak

Ev'in sekizinci doğum günü partisinde Scooby-Doo iç çamaşırı ve pelerinden başka bir şey giymediğin fotoğrafları. Annem krepleri kurabiye kalıbı şeklinde kestikten sonra onlara zarar verdiğini düşündüğün için bizim evde krep yemeyi reddettiğini hatırlıyorum ve Ev'in bir örümceği dışarı çıkarmak yerine öldürmesi üzerine ağladığını gördüm. Bir yetişkin olarak bana söyleyeceğin herhangi bir şeyin tüm bu utanç verici anların üstüne çıkacağını düşünüyorsan, fena halde yanılıyorsun Holden James Sinclair."

Başını eğdi ama gülümsediğini görmeden önce değil.

"Aman Tanrım, aslında beni daha iyi hissettirmiyorsun, biliyorsun."

Çenesini tekrar yukarı kaldırdım. "Yalancı."

Yine dudağını çiğnedi, sonra o kadar parlak bir şekilde sırttı ki kalbime komik bir şey yaptı. "Tamam, belki biraz. Sanırım tüm sırlarımı biliyorsun." Sonra yüzü tekrar düştü ve iç çekti. "Şey, hepsini değil. Ve bu gerçekten utanç verici."

Hâlâ Ev'in kapısında duruyorduk ve her ne için geldiyse ona yardım etmek istesem de, birdenbire bununla hiç ilgisi olmayan nedenlerden dolayı onu uzaklaştırmasına izin vermek istemedim.

Onu eşikten içeri çektim ve kapıyı arkasından kapattım. "Buraya ne için geldiyse sana yardımcı olabilir miyim lütfen söyle. Ne kadar utanç verici olduğu umurumda değil. Uzun zamandır kardeşimin en iyi arkadaşıysın ve eminim ki seninle ağabeylik ayrıcalıklarına da sahip olabilirim. Sen... ailedensin."

Ne kadar üzgün olduğunu gördüğümde ona karşı biraz korumacı hissetsem bile, bu duyguyu kesinlikle "kardeşçe" olarak sınıflandırmayacağımı belirtmek istercesine aletim seğirdi.

Boğazımı temizledim. "Neredeyse aileden sayılırım," diye düzelttim kendimi. "Ve seninle görüşmediğimizi biliyorum, ama seni her zaman önemsemişimi biliyorsun, değil mi?"

Bir dakika boyunca bana baktı, kızarması her geçen saniye daha da derinleşiyordu. Sonra, sonunda, bana bir

tek, titrek bir gülümseme.

"Tamam. Everett ortalıkta olmadığına göre başka kime soracağımı bilemiyorum, o yüzden teşekkür ederim," diye fısıldadı, elleri titreyerek pantolonunun kemerine uzandı, çözdü ve fermuarını indirmeye başladı. "Sana gösterirsem daha kolay olur."

Beynim bir an için kısa devre yaptı, az önce hissettiğim tüm o korumacı, büyük ağabey, yardım etmeme izin ver saçmalıkları içime dolan sıcaklıkla kül oldu. Çünkü güzel bir genç bana pantolonunun içinde ne olduğunu göstermek istiyordu. Aynen öyle.

Ama sonra bunun aslında küçük, güzel bir genç olmadığını hatırladım. Holden Sinclair'di. Sarsılmış, utanmış ve tamamen dürüsttü.

Şu anda neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama onu önemseydiğim konusunda yalan söylemiyordum. Holden'ı seviyordum. Hep sevmiştim ve hep sevecektim. Ve şu anda bunu kanıtlamanın en iyi yolu sikimi kontrol altında tutmak, ağzımı kapalı tutmak ve benden ne istediğini öğrenmek olacaktı.

Sonra da bunu ona vermek için yeri göğü inletir.

TWO

HOLDEN

Fletcher'ın beni rahatlatmak için gösterdiği süper tatlı çabaya rağmen, hayatımda hiç bu kadar utanmamıştım. Açıkçası bunun benim... benim sorunun yüzünden mi, yoksa Cindy'nin bana yaptıklarının hadım edici gerçeğini ifşa etmek üzere olduğum için mi, yoksa sadece... olduğundan bile emin değildim.

Çünkü o Fletcher Greene'di.

Sonunda kendimi Everett'ten yardım istemeye ikna etmek yeterince zor olmuştu ama Ev anaokulundan beri en iyi arkadaşımdı. Beni sayamayacağım kadar çok kez en kötü halimde görmüştü. Ona kesinlikle her konuda güvenirdim.

Ağabeyi ise farklı bir hikâyeydi.

Fletcher'a güvenmemek için bir nedenim yoktu. O her zaman harikaydı.

Belki biraz fazla harika.

O Ev'in ağabeyiydi, benim değil, ama her nasılsa ona karşı büyük bir kahraman hayranlığı besleyen kişi bendim. Everett kardeşini sevmiyor değildi, çünkü kesinlikle seviyordu. Ama aralarındaki kardeş sevgisi daha çok birbirlerine takıldıkları türdendi.

Acımasızca ve sürekli tartışarak, kardeşler için normal olduğunu tahmin ettiğim şekilde.

Ben bilemem. Ben tek çocuktum.

Ve küçüklüğümünden beri Fletcher'ın övgüsünü, onayını ve ilgisini umutsuzca, çaresizce istemiştim.

Utanç verici.

Yine de bir şekilde bunun kadar utanç verici değil.

Ellerim titredi ve Fletcher bana yumuşak, cesaretlendirici bir gülümseme verdi, bu da kafamı karıştıran ama kesinlikle nefret etmediğim bir şekilde içimi kıpır kıpır hissettirdi.

Yine de fermuarımı indirir indirmez donakaldım.

"Hey şimdi, düğme, endişelenme, tamam mı?" dedi ve omzumu rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Her neyse, yardım edeceğim."

Derin bir nefes aldım. Gerçekten başka seçeneğim yoktu, değil mi? Belki bir çilingir...

Hayır. Bu çok çok daha kötü olurdu.

"Tamam," dedim, çoğunlukla kendi kendime konuşarak.

"Bu, şey, bu." Pantolonumu indirdim.

Sonra, daha da utanarak, ona... cihazı göstermek için külotumu kalçalarımın kadar indirdim.

Fletcher'ın gözlerinin arkasında midemi tekrar kıpır kıpır eden bir şey parladı, ama sonra gözlerini kırptırdı ve bana baktı - ilk başta doğal olarak yaptığı gibi aletim yerine gözlerime - ve orada gördüğümü sandığım her neyse gitmişti.

Boğazını temizledi, sonra bana küçük bir gülümseme verdi. "Yani... iffet."

Başımı sallarken yanaklarıma sıcaklık doldu.

"Bu konuda biraz bilgim var," dedi temkinli bir şekilde.

Öyle mi yaptı? Ne gibi? Birinin sikini kilitlemesine izin verdiğini hayal bile edemezdim... asla. Bu başkasınınkini kilitlediği anlamına mı geliyordu? Kimin? Şimdiden yeni bir erkek arkadaşı mı oldu? Everett bana Fletch'in birinden yeni ayrıldığını söylemişti, ama o-

"Ev'den tam olarak ne konuda yardım istediğini söyleyebilir misin?" Fletcher karmakarışık düşüncelerimin arasına girerek sordu.

"Oh. Um. Evet." Sertçe yutkundum. "Bende... anahtar yok."

Gözlerini kırptırdı. "Kahretsin." Boğazını tekrar temizledi. "Ve sen onu çıkarmak mı istiyorsun?"

Başımı salladım.

"Ne oldu? Anahtarın nerede olduğunu biliyor musun?"

Ellerimi birbirine dolayarak tekrar başımı salladım. Sonra kaşını kaldırınca ağzımdan kaçırđım.

"Cindy'de. Benden ayrıldığında pek de mutlu değildi, o yüzden... onu yanına aldı ve geri alamayacağımı söyledi."

Gözleri tekrar parladı ama bu kez gördüklerim karşısında kafam hiç de karışmamıştı. Fletcher cidden sinirlenmişti.

Cindy'ye.

Bana.

Dudağımı ısırdım, midem bana hissettirdiklerinden dolayı yeniden kıpırdanmaya başladı.

Taşınmasından bu yana geçen onca yıl boyunca Fletcher'ı özlediğimi iddia edemezdım, çünkü bu onun ilgisine özlem duymak anlamına gelirdi ki aslında öz kardeşim olmayan biri için bunu hissetmek delilik olurdu. Ev'le arkadaş olduğumuz için aramızdaki ilişkiyi bir nevi miras olarak devraldığımđan, kendime arkadaşım bile diyemeyeceğim biri.

İlişki-ilişki değil tabii ki ama... evet.

Ama yine de, şimdi onun benim adıma sinirlendiğini görmek, gözlerimin önünde, tıpkı gençliğimizde biri beni ya da Everett'i tehdit ettiğinde yaptığı gibi büyümesini ve korumacı olmasını izlemek, eskiden hissettiğim tüm kahraman tapınmasını büyük, çok büyük bir şekilde geri getirdi.

Çenesi bir an dişlerini gıcırdatıyormuş gibi titredi. Sonra, "Ne yaptı? Onu nasıl bulacağımı söyle."

"Aslında anahtar olmadan çıkarmanın bir yolu olabileceğini umuyordum. Bunun mümkün olup olmadığını biliyor musun?"

Çünkü eğer kaçınabilirsem onunla tekrar uğraşmak istemiyordum.

Fletcher bir an için kızgın görünmeye devam etti, sonra içini çekip başını sallamaya çalışır gibi salladı ve bana küçük bir gülümseme verdi. "Evet, düğme, bu mümkün."

"Tanrı'ya şükür," diye nefes aldım. Günler geçmişti.

Fletcher kafese uzandı, sonra durakladı. "Daha yakından bakabilir miyim?"

Başımı salladım, midem bu sefer o kadar çok kıpırdandı ki zar zor nefes alabildim.

Aletim çok büyük değildi ama en azından ortalama büyüklükte olduğundan emindim. Yine de şu anda utanç verici derecede küçük görünüyordu, yumuşacıktı ve kafesin kıvrımlı metal parmaklıklarının arkasına sıkışmıştı.

Fletcher ne düşünürdü?

Sonra sıcak eli etrafımdaydı ve bu konuda endişelenmek imkânsız hale geldi. Kafeslenmiş sikimi tamamen saran elinin görüntüsü ve kafesi nazikçe bir o yana bir bu yana çevirmesi, parmaklarının taşaklarıma sürtünmesi beni sertleşme konusunda endişelendirmiyordu.

Yapabildiğimden değil, ama aletim hala deniyordu.

Fletcher kafesi bıraktı ve ben de daha çok iniltiye benzeyen titrek bir nefes verdim, tüm bunlar bana ergenlik dönemimi hatırlattı - ailesine açıldıktan hemen sonra, bana her baktığında aletimin sertleştiği zamanlar, ona duyduğum şeyin sadece kahramana tapınma değil, aynı zamanda gerçekten eşcinsel olup olmadığımı bir süre ciddi olarak merak etmeme neden oldu.

Tabii ki bu, Fletcher'ın benim gibi bir çocuğa asla o zamanlar bakmasını dilediğim gibi bakmayacağını fark etmemden önceydi ve başka hiçbir erkek-heck, no

başka biri beni bu kadar heyecanlandırduğında, eşcinsel olmadığımı karar vermişim.

Ayrıca kızlar çok güzeldi. Ben de onlardan hoşlanıyordum. Belki o kadar değil ama seviyordum.

Derin bir nefes aldım ve o anıları bir kenara ittim.

Artık bunun bir önemi yoktu. Bana dokunmuyordu. böyle. Sadece yardım etmeye çalışıyordu.

"Peki, bunu yapabileceğini düşünüyor musun?" diye sordum. "Çıkarabilir misin?"

Bana sırtıttı. "Evet, düğme, bu şeyi senden nasıl çıkarabileceğimize dair birkaç fikrim var. Sadece bazı aletlere ihtiyacımız olacak. Sanırım Everett'in elinde-"

"Ödünç aldım," diye ağzımdan kaçırdım, yeniden utanmışım. "Birkaç ay önce alet çantasını almama izin vermişti, ben de geri getirmek istiyordum ama..."

Dudağımı ısırdım. İyi bir mazeretim yoktu.

"Sorun değil," dedi Fletcher kolayca, sanki yeryüzündeki hiçbir şey onun için çok fazla değilmiş gibi. "Bayan Lucy ile işim burada bitti, o yüzden sizi evinize kadar takip edeceğim ve bu işi orada halledeceğiz."

"Gerçekten sakıncası yok mu?"

Gözleri tekrar parladı ve hızla bağımlısı olduğum bir şekilde midemi kıpırdattı.

"Güven bana, düğme," dedi, sesi biraz alçaldı, biraz daha törpülendi, "hiç umurumda değil."

THREE

FLETCHER

Holden elinde ağabeyimin alet kutusuyla odaya geri dönerken, paketlenmiş bir karton kutuyu Holden'ın koltuğundan yere taşıdım.

Onun evine giderken, bu işi klinikte tutmam ve Holden'ı korkutmadan ona yardım etmem konusunda sikime sert bir konuşma yapmam için yeterli zamanım olmuştu. Holden alet çantasını uzatıp tüm cevapları bildiğime güveniyormuş gibi iri gözlerini tekrar bana çevirdiği anda sikimin tamamen görmezden gelmeye karar verdiği bir konuşmaydı bu.

"Beni nasıl istiyorsun?"

Bir iniltiyi bastırdım. Buna kesinlikle doğru cevap veremezdim. Tabii o güzel küçük şeyi travmatize etmek istemiyorsam.

"Bunları benim için tekrar çıkarman gerekecek," dedim onun yerine, elim tekrar kontrol altına almadan önce kot pantolonunun fermuarına doğru seğirdi.

Ne yazık ki ağızımda aynı şansa sahip değildim.

"Yardım etmemi ister misin, düğme?"

Gözleri irileşti, yanakları yine en sevdiğim renk olan pembeye döndü. Sözümü geri alamadan ya da özür dileyemedi,

Bana kaldırabileceğim tüm fantezi yemlerini verdi. "Evet, lütfen," dedi aynı nefessiz ses tonuyla. onu bugün Everett'in kapısının önünde ilk gördüğümde kullandım.

Gömleğinin eteklerini kaldırdı, sonra sadece bekledi.

O zaman, eski sevgilisinin onu affedilmez bir şekilde terk etmesine rağmen, bir noktada muhtemelen kafese kapatılmaya razı olduğu aklıma geldi. Bu da demek oluyor ki-

"Kontrolü bırakmayı seviyor musun, bebeğim?"

Keskin bir nefes aldı, kot pantolonunun fermuarını açıp dikkatlice indirdiğimde gözleri daha da büyüdü.

"Bebeğim?"

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı. Oops.

Boğazımı temizledim. "Bunun için özür dilerim."

"Sorun değil," diye fısıldadı, o kadar yumuşaktı ki duymam gerektiğinden emin değildim. Özellikle de hemen dudağını çiğnemeye başladığından, nefesleri kısa ve endişeli hale geldiğinden.

Onu zaten olduğundan daha fazla rahatsız etmek istemediğim için boş verdim ve pantolonunu ve külotunu bacaklarından aşağı indirmeye odaklandım.

Ve sonra, lanet olsun, sonunda onlardan çıkıp yarı çıplak, ince, kafesli ve güzel bir şekilde karşımda durduğunda, ona sapıklık etmek için değil, yardım etmek için burada olduğum gerçeğine daha da fazla odaklanmak zorunda kaldım.

Küçük kafese uzandım, aleti o kadar yumuşak ve güzeldi ki, en iyi niyetime rağmen benimki kalınlaşmaya başladı.

"Cindy'nin bana bunu yapmasına izin verdiğim için çok tuhaf olduğumu düşünmüyorsun, değil mi?" diye ağzından kaçırdı, elleri hâlâ gömleğinin kıvrılmış eteğinin etrafında kıvrılmış, beyaz boğumlu bir tutuşa dönüşmüştü.

"Otur, güzel şey," diye mırıldandım, bacakları sinirden pes etmeden önce kanepeye oturmasına yardım ettim. "İşte böyle. Şimdi bacaklarını iyice aç ki üzerinde çalışabileyim. Ve hayır, yatak odasında kontrolü birine vermek istemenin yanlış bir şey olduğunu düşünmüyorum, ne olursa olsun

neye benzediğini." Sert bir bakışla onu kıstırdım. "Sen istediğin sürece."

Çünkü onu bu şekilde kilitli bırakan birinin, ilk etapta onu buna zorladığını düşünmüyorum.

Ama Holden yine benim için kızardı ve başını salladı. "Ben aldırmadım. İlk başta değil. Yine de bu konuda daha nazik olsaydı daha iyi olurdu."

Eski sevgilisinin ona iyi davranmadığına dair bu ipuçlarını vermeye devam ederse yeniden sinirlenecektim. Ona kızmayacaktım elbette. Holden her zaman insanları memnun eden biri olmuştu ve bunun nasıl sonuçlandığını hayal etmek çok kolaydı.

"Sen daha iyisini hak ediyorsun," dedim ona, sesimdeki hırıltıya engel olamayarak.

Yine de doğruydu. Bal gibi tatlıydı ve şu ana kadar tüm işaretler onun yatak odasında da son derece itaatkâr olduğunu gösteriyordu. Hak ettiği şey, ona gerçekten iyi bakacak ve bunun için ona değer verecek biriydi, aslında hiçbir zaman razı olmadığından şüphelendiğim bir tür hastalıklı güç oyununda onun doğasından faydalanmak değil.

Ya da istendi bile.

İçimdeki zorba ve korumacı taraf bu konuda onu sıkıştırmak istedi ama ben bunu yapamadan o ağzından kaçırıldı: "Daha önce yaptığını mı söylemiştin? Hımm..."

Aletine doğru bir el salladı.

"İffet mi?" Parmaklarımı kafesinin parlak parmaklıklarında gezdirerek sııttım. "Biliyorsun ben her zaman kontrolü elinde tutmayı seven biriyim Holden ve buna yatak odasındaki zevkim de dahil. Yani evet, bu konuda biraz deneyimim var. Aletini kilitlememe ve ne zaman kullanacağına karar vermeme izin verecek kadar bana güvenen güzel bir çocuktan daha iyi bir şey yoktur."

Nefesi kekeledi ve bu kez kızardığında boğazına kadar uzandı, altında kayboldu.

Gömleğinin yakası ve beni başka bir uygunsuz uyarılma iniltisini bastırmaya zorluyor.

Hay sikeyim. Kendimi gerçekten toparlamam gerekiyordu, özellikle de Cindy'nin onun istek ve ihtiyaçlarının üzerinden buldozerle geçtiğinden şüphelendiğim için onun adına öfkelenirken.

"Bunun sadece iki taraf için de işe yaradığında iyi olduğunu biliyorsun," diye mırıldandım, dikkatimi onun ne kadar nefis görüldüğünden ve buraya gelme nedenimden uzaklaştırdım.

Kafesi avucumun içine aldım, başparmağımı kilit mekanizmasının üzerinde gezdirdim ve onu kafesi takarken görmenin ne kadar seksi görüldüğüne değil, kafesi ondan çıkarmak için ne yapmam gerektiğine odaklanmaya çalıştım.

"Kulağa hoş geldiğini düşünmüştüm," dedi Holden usulca. "En azından fikir olarak."

"O zaman belki bir ara tekrar denersin," dedim, bu düşünce karşısında içimdeki mantıksız kıskançlık dalgasıyla savaşıyor. "Ama bu sefer onu giydiğin için ne kadar iyi bir çocuk olduğunu takdir edecek ve kontrolü güzel bir şekilde devrettiğin için seni övecek biriyle. Sana doğru davranarak ve sana düzgün bir şekilde bakarak bu kontrolü alma hakkını kazanacak biriyle."

"Sen yapar mıydın?"

Başım yukarı kalktı, kalbim çarpıyordu... ve kan aletime daha da sert çarpıyordu.

Holden biraz ciyakladı, yüzü o güzelim pembeden olgun bir domates rengine dönerken, sanki bunu sormak istememiş gibi ellerini ağzına kapattı.

"Ne?" diye sordum. Ellerini aşağıya doğru çekip göğsüne yaslayarak sordum.

"Benimle olmaz!" dedi çılgınca, başını sallayarak.

Ellerini bıraktım.

Doğru.

Tabii ki hayır.

"Sadece hoşlandığın biriyle demek istemiştim," diye fısıldadı.

Omzumdaki şeytan beni ele geçirdi ve taşaklarını avuçlayarak parmaklarımla kafesini okşadım. "Ama senden hoşlanıyorum bebeğim."

Gözleri irileşti, nefesi boğazında düğümlendi. "Bunu bana takan sen olsaydın, dediğın gibi bunu giymemden memnun olur muydun?"

"Yani, benim için ne kadar iyi olduğunu sana söyler miydim?" Yumuşak siki şişmeye ve parmaklıklara baskı yapmaya başladığında başparmağımı parmaklıkların üzerinde ileri geri gezdirerek sordum. "Kontrolü bana devrettiğın için seni över ve bana güvendiğın için teşekkür eder miydim? Seninle ilgilenmeme izin verdiğın için, tatlım? İhtiyaç duyan, itaatkâr küçük bir şeye dönüşene kadar seni kilitlememe izin verdiğın için, boşalmana izin vermem için bana yalvardığın için?"

Bir kedi yavrusu gibi miyavladı, kalçaları -hâlâ benim için genişçe açılmıştı- titremeye başladı, gömleğinin kumaşını elleriyle büktü ve bana bakarken sıktı.

"Bundan çok mutlu olurdum bebeğim," diye mırıldandım, parmaklarımı taşaklarının arkasında gezdiriyor ve poposunu okşuyordum. "Ve sonunda, benim için bu kadar iyi, itaatkâr, itaatkâr bir çocuk olduğın için hak ettiğın orgazmı vererek seni ödüllendirirdim. Ama bu arada, üzerinde ne kadar güzel görüldüğünün tadını çıkarırdım. Ve neyden daha çok zevk alırdım biliyor musun?"

"Ne?" diye sordu, sözcük bir sestten çok bir nefesti.

Parmaklıkları tekrar okşadım, sikinin yumuşak eti şimdi başkalarından duyduğum gibi erotik olarak acı verici bir şekilde parmaklıklara baskı yapıyordu, teslim ettikleri kontrolün hem fiziksel hem de içgüdüsel bir hatırlatıcısıydı.

"Seni bu şekilde kitlemesine izin verdiğın kişi ben olsaydım, tam burada bundan zevk alırdım. O kadar tahrik olursun ki vücudun bir şeyler yapmaya çalışır... ama yapamaz. Bu nasıl hissettiriyor, düğme? Nasıl bir his?"

Aletinin sıkıştığını ve ben izin vermediğim sürece rahatlamana imkan olmadığını bildiğin için bu kadar şiş ve kapalı olmak?"

Boğuk bir çığlık attı, kalçaları sarsıldı. "Fletch!"

Oh lanet olsun. Sesindeki ham ihtiyaç, kendi uyarılmamı o kadar sertleştirdi ki, az önce bahsettiğim tüm kontrol neredeyse tamamen kaybettiğim bir şeydi ve bu asla yapmadığım bir şeydi.

Aklımı başıma getirdi. Bir an için kendimi unutmuştum. Ama Holden bana sadece sapkınlığın kendisini soruyor, anlamasına yardımcı olmam için bana güveniyordu. Çok ileri gitmiştim.

Ellerimi ondan çektim. "Kahretsin. Çok özür dilerim, button. Sikişmek istememiştim." Elimini yüzümde gezdirdim. "Kendimi biraz kaptırmışım. Gerçekten erkeklerden hoşlanıyor olsan bile, asla yapmamalıydım."

"Eskiden öyle olduğumu düşünürdüm," diye ağzından kaçırdı, tamamen yetersiz özrümü bölerek.

"Ne?" diye sordum. Sesim zımpara kağıdı gibi titreyerek sordum.

"Eşcinsel," diye fısıldadı. "Eşcinsel olabileceğimi, erkeklerden hoşlanabileceğimi düşünmüştüm. Yani, sana. Daha gençken."

"Eskiden böyle düşünürdün," diye tekrarladım, ereksiyonum fermuarımı zorlarken kalbim göğsümde güm güm atmaya başlamıştı.

Başını salladı. Dudağını ısırды. Onu zorlamam, geçmiş zamanı şimdiki zamana çevirmesini sağlamaya çalışmam için beni cezbetti, sadece orada öylece oturarak...

İstedğim her şey gibi.

"Sanırım bana karşı hep çok nazık olduğun içindi," dedi ellerini birbirine dolayarak.

"Güzel mi?"

Kızardı.

"Seni hayatımın çoğunda tanıdım tatlım ve gençken her zaman bu kadar iyi olmadığımdan eminim. Bunun sadece benim ilgimden hoşlandığın için olmadığına emin misin? Herhangi bir ilgi?"

Daha çok kızardı.

Sırıttım. "Ne zaman bizde kalsan yanlışlıkla beni duşta bastığın yıldan mı bahsediyoruz? Çünkü bunu hatırlıyorum ve her zaman nasıl nefes nefese özür dilediğini."

Başını eğdi, yüzünü kapatmaya çalıştı ama ellerini yakaladım ve kendimden uzaklaştırdım.

"Bu çok utanç verici," diye fısıldadı. Hâlâ kafesine doğru sertçe bastırıldığından, küçük güzel siki bu notu almış gibi görünmüyordu.

"Sana gitmeni söyledim, sen de giderdin. Sonra telafi etmeye çalışırdın, her zaman memnun etmeye çok hevesliydin. Benim için iyi olmayı severdin, değil mi? Senden istediğim her şeyi yapmayı severdin. Beni mutlu etmeyi seviyordun, değil mi Holden? Öyle miydi, tatlım?"

Nefes alışları tatlı bir soluk alıp verişe dönüştü, kalçaları hafifçe sarsılıyordu, bunun iki yönlü bir konuşma olduğunu unutmuş gibi bana bakarken gözleri donuklaşmıştı.

"Cevap ver bana," diye homurdandım, yanağını avuçlayarak.

"Evet," diye inledi, gözleri bir an için kapandı. "Ben... Ben sadece bana dokunmanı istedim. Her zaman. O zamanlar tek istediğim buydu."

"Çok gençtin." Başparmağımı alt dudağına götürdüm. "Sadece bir çocuktum. Ama o zaman seni o şekilde görmemiş olmam, şimdi seni arzulamadığım anlamına gelmiyor. Hâlâ bunu istiyor musun bebeğim? Sana dokunmamı istiyor musun?"

"Zaten öylesin," diye fısıldadı.

"Sadece bu kafesi çıkarmana yardım etmek için ihtiyacım olduğu kadar."

Tam olarak doğru değil. O çizgiyi çoktan aşıp yeni, keşfedilmemiş bir bölgeye girmiştik ve ikimiz de bunu biliyorduk. Ama yine de işleri daha ileri götürmeden önce onun bunu gerçekten istediğini bilmem gerekiyordu.

"Böyle bir dokunuş mu istiyorsun?" Onu ittim.

Başını salladı. Sonra başını salladı, çaresizce kafası karışmış görünüyordu. "Ben... çıkarmak mı istiyorum?"

Sırıttım, parmaklarımı sıkışmış, zorlanan aletinin üzerinde gezdirdim. "Bu konuda pek emin görünmüyorsun bebeğim."

O dolgun dudağını ısırıldı. "Demek istediğim, bana dokunmanın tek yolunun bu olmasını istemiyorum."

"İyi çocuk. Böyle söylediğin için teşekkür ederim."

Övgü karşısında inledi, kalçaları tekrar sarsıldı.

Kafeslenmiş sikini avuçladım ve parmaklarımın tekrar onun apış arasına girmesine izin verdim.

"Seni boşaltmamı mı istiyorsun? Sana böyle mi dokunmamı istiyorsun?"

Keskin bir nefes aldı ve gözleri büyüdü.

"Kafesi çıkarmak için bu kadar çaresiz olmanın nedeni bu değil mi tatlım? Çünkü çok uzun zamandır böyle sıkışmış durumdasın ve bir kurtuluşa ihtiyacın var? Çünkü penisin o kadar şişmiş, hassaslaşmış ve zonkluyor ki artık bu hisse zar zor dayanabiliyorsun? Çünkü azıyorsun ve acısa bile iyi hissettiriyor ama ne yaparsan yap kendini boşaltmanın bir yolunu bulamıyorsun?"

Ruhunun derinliklerinden geliyormuş gibi sıcak, muhtaç bir ses çıkardı ve gözlerini benden ayırmadan hızla başını salladı. Gözlerini bile kırpmadan.

"Yaşadığın tüm bu birikim, sonunda orgazm olduğunda orgazmını daha da yoğunlaştıracak, düğme, söz veriyorum. Şimdi istediğin bu mu? Seni biraz rahatlatmamı ister misin? Seni boşaltmamı? İhtiyacın olan bu mu?"

"Oh, Tanrım," diye bağırdı, ben kafesteki sikini sıkarken kalçaları inip kalkıyordu. "Lütfen! Yapamam, yapamam, bilmiyorum. Sen karar ver. Lütfen Fletch. Yapma... Beni düşündürme."

Şiddetli bir tatmin dalgası içimi sarstı. Arzuladığım şey buydu, anlamsız ilişkilerde asla bulamadığım şey. Ve bu hayal edebileceğimden bile daha tatlıydı - sonunda bulmak değil, sonunda Holden'la bulmak.

"Bunu yapabilirim," diye söz verdim. "Ve eğer ciddiysen, kararı bana bırakıyorsan, o zaman bunu

biraz daha kafesle, tamam mı?" "Ne? Ama...

Ama... Söylediğin her şey."

O kadar güzel bir şekilde tahrik olmuş ve hüsrana uğramış bir şekilde kıvrandı ki, kendi şehvetimi kontrol altına alma çabasını başlı başına karanlık bir zevk haline getiren hararetli bir aciliyetle içimde spiraller gönderdi.

İyi şeyler sadece beklemeye değmezdi. Yol boyunca çekildikleri ve tadını çıkardıkları için her zaman çok daha iyiydiler.

Holden'a öğretmek için sabırsızlandığım bir şey, eğer bana izin verirse.

Kafesini nazıkçe çekiştirdim. "Bunu senin için çıkaracağım. Söz veriyorum bebeğim. Sadece benden önce senin benim için geldiğini görmek istiyorum."

İnledi, elleri omuzlarımı kavradı ve beni o kadar lezzetli bir çaresizlikle kavradı ki, onunla tıka basa doymak istedim. "Ama ben... Ben gelemem miyim? Bu şekilde kilitli kalamam. Gelemem."

"Oh, sanırım yapabilirsin," diye mırıldandım, tekrar poposuna masaj yaparak. "Hadi öğrenelim, olur mu?"

Yumuşak, gergin aletine baktı, parmaklıklara o kadar sert bastırıyordu ki neredeyse müstehcen görünüyordu.

"Ama..." diye başladı.

"Şşşt," diye susturdum onu, parmağım dudaklarının üzerindeydi. "Bana güveniyor musun, düğme?"

Yine dudağını ısırarak başını salladı.

"O zaman düşünme. Sadece benim için iyi ol. Seninle ilgileneceğim. Söz veriyorum."

"Tamam," diye fısıldadı, yanakları kızarmıştı, kalçaları titriyordu ve hala genişçe açılmıştı ve yüzünde yumuşak bir heves vardı, bu da beni bir tavşan deliğinden düşmüş ve ıslak bir rüyanın ortasına düşmüş gibi hissettirdi.

Şanslı olsaydım, asla uyanamayacağım bir şey.

FOUR

HOLDEN

Neredeyse biri beni uyuşturmuş gibi hissediyordum, ama kötü, korkutucu bir şekilde değil. Hayır, bu daha çok insanların kulüplerde aldıkları o iyi hissettiren uyuşturucuların nasıl olması gerektiğini hayal ettiğim gibiydi. Hani şu her şeyi seks ve sihir gibi hissettirmesi gerekenler.

Onları hiç denememiştim ama Fletcher'ın -Fletcher Greene!- bacaklarımın arasına diz çöküp benden onun için iyi olmamı istemesinden daha iyi bir şey olduğunu hayal bile edemezdim.

Bunun gerçekte ne anlama geldiği ya da benden ne yapmamı beklediği konusunda hiçbir fikrim yoktu ama yıllardır birbirimizi görmemiş olsak bile ona güveniyordum.

Dahası, ergenlik dönemimde, kayıp, azgın küçük bir ördek yavrusu gibi onun peşinden gittiğimde hissettiğim tüm "eşcinsel miyim?" duyguları şimdi tüm gücüyle geri dönmüştü.

Cindy'nin mesajlarıma cevap vermemesiyle bu kafeste sıkışıp kalmak şimdiye kadarki en korkunç, en aşağılayıcı şeydi. Hiç seksi değildi. Ama şimdi, Fletch bir süre daha açık bırakmak istediğini söylese de, kendimi güvende ve sıcaktan başka bir şey hissetmiyordum.

Hayır, sadece sıcak değil. Sıcak.

Metalin baskısı ve sıkıştırması, aletim hala tamamen ereksiyon olmak için çok uğraşırken neredeyse acı vericiydi. Kesinlikle biraz acı vericiydi ama... değil miydi? Ya da en azından kötü bir acı değildi.

Bunun bir anlamı olup olmadığından emin değildim, sadece onun hoşuna gidiyorsa benim de hoşuma gittiğini biliyordum. Belki de Cindy'nin bana taktığı bir şey olmasına rağmen, şimdi -çünkü onu biraz daha uzun süre takmaya karar veren Fletcher'dı- daralma, beni sıkıca tutuyormuş gibi hissettirdi.

Ve bu fikir beni öyle bir heyecanlandırdı ki, bunu kimseye açıklayabileceğimi sanmıyordum.

Ama buna gerek yoktu. Şu anda önemli olan tek kişi Fletcher'dı ve o da zaten beni anlıyor gibiydi.

Ve bir an sonra, açıklamaya bile çalışmadım, çünkü büyük, sert ellerini iç uyluklarımın etrafına sardı, içimde küçük zevk şok dalgaları gönderdi, bacaklarımı daha da geniş açtı ve kafesi yalamak için eğildi.

Nefesim kesildi, dilinin ıslak sıcaklığı parmaklıkların arasından geçerek hassas bedenimi dağladı ve istemenin ne demek olduğuna dair yeni bir farkındalık yarattı.

"Oh, Tanrım," diye haykırdım, taşaklarım zonklıyor ve aletim hayal kırıklığına uğramış bir heyecanla titreşirken, esaretine karşı zorlanırken içimi büken sıcak, kıvrımlı bir çaresizlik. "Lütfen."

Fletcher bana gülümsedi, gözlerinin kenarları kırışıyor ve kalbimin hızla çarpmasına neden oluyordu. "Şşşt. Sabırlı ol. Oraya varacağız."

Dilini taşaklarımın üzerinde gezdirdi, kalçalarımı yukarı doğru itti ve göt deliğime kadar sıcak bir şerit halinde yalarken daha önce hiç kimseyle olmadığım bir şekilde ona maruz kaldım.

Nefes nefese kaldım, sonra kıvrınarak başını ittim. Ondan uzaklaşmaya mı yoksa daha fazlasını elde etmeye mi çalışıyordum emin değildim ama ağzını gerçekten oraya koymak isteyemezdi, değil mi?

"Fletch!" Nefes nefese kaldım. "Yapamazsın-"

"Sus," diye inledi, beni yerimde tuttu ve yüzünü tam kıcıma soktu, sıcak nefesi içime sıvı zevk şokları gönderdi. "Yapabilirim. Çok güzel kokuyorsun bebeğim. Çok muhtaç. Çok tatlı. Ve tadın daha da güzel. Şimdi kontrolü bana mı bırakacaksın yoksa durmamı mı söyleyeceksin?"

"Ben... Durmanı istemiyorum," diye itiraf ettim, yanaklarımdaki sıcaklık yeniden alevlenirken dudağımı ısırdım. "Söylediğin gibi senin için iyi olmak istiyorum."

Bunu itiraf etmek yanılsmış gibi geliyordu ama söylemek o kadar doğru geliyordu ki kendimi durduramıyordum. Özellikle de Fletcher'ın gözleri, daha önce onun için midemin kıpırdanmasına neden olan aynı sıcaklıkla parladığında.

O bunu seviyordu, ben de onun sevdiği şeyi yapmayı seviyordum.

Ve bana gülümsediğinde, sonra göt deliğimi tekrar yalarken gözlerini gözlerime kilitlediğinde -dilin uzun, yavaş, ıslak sürüklenişi, sahip olduğumu bile bilmediğim sinirlerimi ateşledi- doğru ya da yanlış, sıcak dilinin bana kirli şeyler yaptığını hissetmeyi gerçekten çok sevdiğimi keşfettim.

"Çok iyi," diye mırıldandı, tekrar yapıyordu. Yalama ve emme. Oradaki narin, büzülmüş deriyi nazikçe ısıyor ve yanaklarındaki kirli sakallar iç yanaklarımı törpülediğinde içimden hüsrana uğramış şehvet kıvılcımları gönderiyordu.

Hiçbir şeyin böyle hissettirebileceğini bilmiyordum. Hayal edebileceğim en harika işkence türüydü, çünkü göt deliğime yaptığı her çökmekte olan şey beni daha önce hiç hatırlayamadığım kadar azgınlıktı.

Ve sertleşebilmemin hiçbir yolu yoktu.

"Lütfen," diye tekrar yalvardım, umutsuzca kafeslenmiş horozumu ovuşturdum, ancak bu sadece içimdeki ihtiyacı daha da acil ve ulaşılamaz hissettirdi. "Fletch!"

Kıkırdadı, içimde daha fazla kıvılcım patlarken titreşim beni inletti. Sonra dilini içime soktu.

Ben.

"Oh, Tanrım," diye inledim, tanımadığım birine dönüşmüştüm. Muhtaç ve talepkâr birine, ellerim saçlarında, dizlerim omuzlarında, onu kendime çekmeye çalışıyordum. Diliyle göt deliğimi sikmesini sağlamaya çalışıyordum. Daha derine girmesi için. Bana daha fazlasını vermesi için.

Söz verdiği gibi beni boşaltmak için.

"Lütfen," diye nefes aldım, aletim daha da dolmak için elinden geleni yaparken utanmadan kıcımlı yüzüne sürüyordum, uyarılmam canlı bir canavar gibi hissettiren bir şeye dönüşüyordu, kafesin kısıtlaması bunu imkansız hale getirdiğinde içimden çıkmak için pençeliyordu.

Fletcher topuklarının üzerine oturdu ve bana sırtırtırken başparmağıyla ıslak deliğimi ovdu. "İşte böyle bebeğim. Seni ne kadar iyi hissettirdiğimi göster bana."

Sesinin kısıklığı içime bir ürperti daha gönderdi, bu ürperti az önce ne kadar kontrolden çıktığımı fark ettiğimde duyduğum utancı neredeyse bastıracaktı.

Neredeyse, ama tam olarak değil.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, karnımdaki, kalçalarımındaki ve popomdaki kaslar hâlâ sıkılıp gevşiyor, beni kıvrandırıyor, özlem ve ihtiyaç duymama neden oluyordu. "Ben... Ben ne olduğunu bilmiyorum. Ben sadece..."

"Sana verdiğim şeye ihtiyacın var, değil mi güzel şey?" dedi, gözleri kapalıydı ve bakışları o kadar sıcaktı ki yanacakmışım gibi hissettim. "Sana bu kafesten nasıl zevk alacağını öğretmeme ihtiyacın var. Sadece benim için biraz daha uzun süre taktığın için seni ödüllendirmeme. Kontrolü doğru kişiye verdiğinde ne kadar iyi olabileceğini göstermek için. Sana nasıl bakacağını bilen kişiye. Ona verdiğin hediye takdir eden kişiye. Bana verdiğin."

Kelimelerin ötesinde başımı salladım. Evet. Hepsini. Evet, lütfen. Ona bir hediye olmak istedim. Benden istediği kadar hüsrana uğramış ve azgın kalmaktan mutlu olurdum, sıkışıp kalmak istiyordum.

Eğer isterse, bana şu an baktığı gibi bakmaya devam ettiği sürece sonsuza kadar bekaret içinde.

Ve özellikle de parmağıyla göt deliğimin etrafında dönmeye devam ederse, yuvarlak ve yuvarlak, daha yumuşak, sonra daha sert, tüm bölgeyi yepyeni, mideyi sıkan bir zevkle aydınlatırsa, o kadar iyiydi ki neredeyse beni aletime ihtiyacım olmadığına ikna edebilirdi.

Sonra bana sırttı ve parmağını sonuna kadar içeri itti ve bir an için o kadar yoğundu ki bir parmağım olduğunu bile unuttum.

"Fletch," diye soludum, vücudum ne yapacağımı bilemediğim kafa karıştırıcı bir karışım içinde hem istila edilmiş hem de daha fazlası için aç hissediyordu.

Biraz kaşlarını çatarak parmağını geri çekti. "Kayganlaştırıcı, bebeğim. Bunu daha önce yapmadığını biliyorum ama lütfen bana biraz olduğunu söyle."

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım, beni tüketen tatmin edilmemiş ihtiyacın vızıltısını düşünmeye çalışıyordum. "Ben... ne?"

"Kayganlaştırıcı. Cinsel kayganlaştırıcı. Mastürbasyon yaparken yolunuzu kayganlaştıracak bir şey. Normalde ne kullanıyorsun?"

Daha yeni dilini göt deliğime sokmuştu, aletimin kafeste olduğunu biliyordu ama yine de bu soru yüzümün yanıyormuş gibi kızarmasına neden oldu. "Sadece, sadece elimi mi?"

Kaşları yukarı kalktı. "Gerçekten mi? Hiç kayganlaştırıcı kullanmadın mı?"

Başımı salladım, midem bulanıyordu. Yapmalı mıydım? Bunca zamandır yanlış mı yapıyordum? Hiç olmaması her şeyin bittiği anlamına mı geliyordu?

Ama Fletcher ayağa kalkarak bana göz kırptı. "Sorun değil, düğme. Ben bir şeyler bulurum. Sakın kıpırdama. Seninle işim henüz bitmedi."

Umarım değildir. Aslında, çocukken ona özlem duyarken sahip olmadığımı kendimi ikna ettiğim tüm duygular aniden kalbimi yeniden doldurmak için hücum ederken, gerçek şu ki umuyordum...

Fletcher Greene'in benimle işinin bitmeyeceğini
umuyordum.

FIVE

FLETCHER

Söz verdiğim gibi, Holden'ın banyosunda yaratıcı kayganlaştırıcı ikamelerini kolayca buldum. Ama sonra, küçük bir daire olduğu için ona geri dönerken yatak odasından geçerken başka bir şey daha buldum.

Krem ipek. Siyah dantel.

Ve onu gördüğümde, hayır, onu onun üzerinde hayal ettiğimde öyle sıcak ve saf bir şehvet hissettim ki neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim.

Ama sonra, düşüp unutuldukları belli olan güzel şeyleri şifonyerinin arkasından alırken, kumaş parmaklarımın üzerinden serin saten bir şelale gibi kayarken, bunun muhtemelen hayal ettiğim şey olmadığını anladım. Ne de olsa Holden son zamanlarda bir kadınla çıkıyordu.

Ama yine de, küçük tatlı Holden Sinclair'in tadına bakabileceğimi hiç düşünmemiştim ve bugün zaten bu konuda yanıldığımı kanıtlamıştı, bu yüzden belki yine şansım yaver giderdi ve bu gerçekten de benim bir fantezimin hayata geçmesiydi.

Bunu öğrenmenin tek yolu sormaktı.

Yumruğumu iki seksi iç çamaşırı parçasının etrafında kıvırdım ve beni bekleyen muhtaç çocuğa doğru yola çıktım.

Kanepeye.

"Geri döndün," dedi, kızarıırken ellerini gömleğinin içinde evirip çeviriyordu, bacakları hâlâ iki yana açıktı ve o parlak gümüş kafes bir siren gibi beni kendisine doğru çağırıyordu.

Ona sııttım, sikim pantolonumun içinde sertçe zonkluyordu ve dışarı çıkıp oynamak için yalvarıyordu.

Yakında, ama henüz değil.

"Tabii ki yaptım, düğme. Ve hediyelerle geldim."

Getirdiğim şişeyi tekrar kanepeye, onun yanına koydum ve dantel ile sateni havaya kaldırdım. "Lütfen bana bunların senin olduğunu söyle." Kanepede doğruldu ve başını salladı.

"Hayır mı?

Cindy'nin olmalılar. Bütün eşyalarını çoktan bulduğumu sanıyordum ama onları da diğerlerinin yanına koyabilirsiniz."

Daha önce kanepenin üzerinden kaldırdığım karton kutuyu işaret etti.

"Ya da," diye önerdim, yumuşak kumaşı kalçalarının üzerinde sürüklerken sesimdeki şehvetin boğuk tınısını gizlemek için hiçbir şey yapmadım. "Onları gerçekten istediğim yere koyabilirim."

"Nerede bu?" diye fısıldadı, içinden bir ürperti geçti.

"Senden."

Dondu kaldı. "Cindy'nin kıyafetlerini giymemi mi istiyorsun-"

"Hayır," diye sertçe sözünü kestim. Kendini bana bu şekilde teslim ederken dudaklarında onun adının geçmesini istemiyordum.

Aslında onun adını bir daha asla dudaklarında görmek istemiyordum. "Bulan a l ı r," dedim, elimdeki güzel kaşkorse ve eşleşen külot. "Bana kalırsa, bunlar artık senin."

Erkek vücuduna göre ölçülendirilmemişti ama ince askıları ve bol, dökümlü kalıbıyla üst kısım onun ince bedenine tam oturacaktı.

Peki ya külot? Aleti kilitliyken, onlar da her şeyi gayet iyi örtecektir.

Eğer onları benim için giyerse.

Kahretsin, sadece düşüncesi bile sikimin pantolonumun içinde zonklamasına neden oldu. "Sende gerçekten çok güzel dururlar bebeğim."

Holden dudaklarını yaladı, gözleri kararsızca benimle iki iç çamaşırı arasında gidip geliyordu. "Benim... güzel olmamı mı istiyorsun?"

"Zaten güzelsin ama seni bunların içinde de görmek isterim. Sadece benim için biraz süslenmeye istekli olman hoşuma gider."

Onu zorluyordum, bunu biliyordum. Daha önce hiç bir erkekle birlikte olmamıştı bile ve ben burada onu rahatlık alanından daha da dışarı çıkmaya zorluyordum çünkü güzel erkeklere olan ilgimi bir adım öteye taşıyabilme düşüncesiyle aletim çeliğe dönüşmüştü.

Daha yeni tanışmışken bunu istemek muhtemelen çok fazlaydı.

Ama yine de soruyordum ve sadece onu yumuşak, kadınsı şeyler giyerken görmek istediğim için değil, ki zaten onun içinde büyüleyici olacağını biliyordum ve kesinlikle görmek istiyordum... ama kontrolü bana devretme isteği sarhoş edici olduğu için ve bundan daha fazlasını istediğim için.

Ayrıca ona, kontrolü gerçekten bana teslim ettiğinde ne kadar iyi hissettirebileceğimi kanıtlamak istedim, özellikle de daha önce onun için bu kadar feci bir şekilde yanlış gittikten sonra.

Nabızı boğazının dibinde sert ve hızlı atıyordu, yapmak onun BELİRSİZLİK Açık. Ama ve yol Kanepede kıvranıyordu, gözleri tuttuğum ipeksi şeylere kilitlenmişti ve kafesteki siki hala parmaklıklara sertçe bastırıyordu, bana onun da tamamen karşı olmadığını söyledi.

Bu da benden istediği şeyi yapma zamanının geldiği anlamına geliyordu, ve onu düşündürmemek.

"Ayağa kalk, düğme."

Ayağa fırladı.

"Aferin oğlum. Şimdi kollarını kaldır ve şu tişörtü çıkaralım ki seni istediğim gibi giydirebileyim, güzel şey."

Tekrar kızardı, ama ondan istediğim şeyi yaptı, sikiindeki kafes dışında tamamen çıplak olarak karşımda durdu.

"Siktir, bebeğim," diye nefes aldım, bir an için planımı unutmuştum. "Sen mükemmelsin."

"Ne? Hayır. Ben-"

"Şşt," diye kestim sözünü. "Bu tartışmaya açık bir konu değil Holden."

Hala sana dokunmamı istiyor musun?"

"Yesssssss," diye nefes aldı, göz bebekleri kocaman açılmıştı. "Seni giydireyim mi?"

Yüzünün kızarması derinleşti. "Um, tamam."

Çenesini yukarı kaldırdım ve dolgun alt dudağını okşadım.

"Seni benim için boşaltmak mı?"

Sızlandı, kalçaları kendi cevaplarıyla öne doğru sallanıyordu.

Eğildim, dudaklarımı ağzının üzerinde, çenesi boyunca, kulağına kadar gezdirdim.

"Bunların hepsini senin için yapabilirim," diye fısıldadım, tutmaya niyetli olduğum bir sözdü bu. "Ama fikrini değiştirirsen-"

"Yapmayacağım!" diye bağırdı.

Kıkırdadım, bir elimi uzun, ince sırtından aşağı kaydırarak dolgun küçük kıcını avuçladım, artık kesinlikle dokunma iznim vardı.

"Ama eğer yaparsan," dedim, onu sıkarak. "Sadece söyle, ben de durayım."

Gözlerini sıkarak kapattı ve kesik kesik bir nefes aldı.

"Lütfen, Fletch. Lütfen durma. Bitmesini istemiyorum."

İnledim. Muhtemelen ona bunu söyleten bastırılmış şehvetti. Boşalana kadar bitmesini istemiyordu.

Ama ben daha fazlasını istedim.

Ciddi olmasını istedim.

Holden'ın bir seçenek olduğunu, başından beri beklemem gereken kişinin o olduğunu hiç fark etmemiştim ama artık fark etmiştim... ve bunun bitmesini de istemiyordum.

Onu tutmak istedim.

SIX

HOLDEN

Penis kafesi dışında çıplak, Fletcher'a doğru bastırılmış, eli kıcımda ve sıcak nefesi boynumda gezinirken kanımda beyaz sıcak ihtiyaç kıvılcımları gönderiyor, kendimi içinde bulacağımı hiç düşünmediğim bir pozisyondum.

Ama sonsuza kadar böyle kalabilseydim, kalırdım.

Ne yazık ki -belki de şans eseri- ona başka bir şey için söz vermiştim.

"Aferin oğlum," diye mırıldandı, bu da en iyi aşağılama türüydü.

Çocuk değildim. Artık yetişkin bir adamdım.

Ama belki de aşağılamak, onun böyle söylediğini duymanın karnımda yarattığı titreme için doğru kelime değildi. Beni itaatkâr hissettirdi.

Cindy beni sikimi kafeslemesine izin vermeye ikna ederken bu kelimeyi kullandığında nasıl hissettiğimden emin değildim, ama şimdi bir parçam yüzlerini güneşe çeviren çiçeklerden biri gibi onu özlüyordu.

Ve belki Fletcher ile yapabilirdim. Belki o benim güneşim olabilir.

Bulduğu iç çamaşırlarının üzerindeki fiyat etiketlerini kopararak uzaklaştı. Onun için giyeceğimi söylediğim dantelli, güzel şeyler.

"Bunlar yeni mi?" diye mırıldandı.

"Alışveriş yapmayı severdi," diye cevap verdim, artık bana dokunmadığı için göğsümde panik gibi bir şey yükselmeye başladığında gözlerimi sıkarak kapattım.

Başka bir erkeğe güzel demenin gerçekten doğru olup olmadığından ya da Fletcher'ın benden bu ipeksi kız şeylerini giymemi istemesi hakkında ne hissettiğimden emin değildim, ama bana dokunmasını sağlamak için her şeyi yapacağımı biliyordum.

Aslında bu doğru değildi. Son kısmı öyleydi ama bu konuda ne hissettiğimi bilmemek?

Bu konuda garip hissettim.

Kıvrımlı, yumuşak ya da özellikle kadınsı değildim. Ortalamanın daha küçük bir tarafındaydım, evet ve belki Fletcher gibi kas ve erkeklik fişkırtmıyordum, ama yine de bir erkektim. Erkek olmayı seviyordum. Ve kafamın içinde, erkek olmanın güzel olarak adlandırılmanın o kadar da iyi olmadığı anlamına geldiğini söyleyen bir ses kesinlikle vardı; Fletch için o şeyleri giymek istememeliydim.

Hâlâ Cindy'yle ya da herhangi bir kadınla çıkıyor olsaydım, bana söylediklerinin herhangi biri ya da hepsi bir tür hakaret ya da başka bir şey olacaktı gibi hissediyordum.

Ama aynı zamanda içimde küçük bir heyecan hissettim, çünkü bu kesinlikle bir hakaret değildi. Fletcher'dan gelmiyordu.

"Tamam mı?" diye mırıldandı.

Doğru olduğundan emin olmasam da başımı salladım. Ama güzel şeyleri severdim. Nasıl göründüklerini, nasıl hissettirdiklerini seviyordum... ve ona yapıyor gibi göründükleri şeyi gerçekten seviyordum.

Çünkü sertleşmişti. Kendine dokunmamıştı ya da bu konuda bir şey söylememişti ama aleti... benimkinden çok daha büyüktü, bir kere, ama aynı zamanda artık kesinlikle ereksiyon halindeydi. Kotu çok dar değildi ama

İçlerine sıkışmış uzun, kalın şaftı açıkça görebilecek kadar sıkıydılar.

Peki ya Cindy'nin yeni kaşkorsesini kalçalarımın sürttüğü zaman? Bu o kadar iyi hissettirmişti ki, aletim hala böyle kilitli olmasaydı, ben de odun patlatacağımdan emindim.

İçimden lezzetli bir ürperti geçti. Eğer kendime karşı gerçekten dürüst olursam, içimdeki o belirsizlik hissi, benden yapmamı istediği şeyin biraz yanlış olduğunu söyleyen his... ona evet demeyi ve onunla birlikte gitmeyi daha da heyecan verici hale getirdi.

Bu, onun çökmekte olan, kadınsı şeyleri tutuşunu izlerken beynimin küçük bir parçasının hala korku içinde kıvılcımlanmadığı anlamına gelmiyordu.

Birinin beni böyle görmesinden korkuyordum. Birinin benim itaatkar olduğumu anlamasından.

Ve tüm bunlar bir şekilde beni daha değersiz bir şey haline getirdi.

Çılgınca nefes alıp verişimi sakinleştirmeye ve Fletcher'a odaklanmaya çalışarak gözlerimi tekrar kapattım.

Onun sesi benim de kafamın içindeydi ve bana "mükemmel" diyordu. Güzel şeyler giymekle ilgili duygularım hâlâ biraz karmakarışık olsa da, bu konudaki duygularım çok netti.

Fletcher için mükemmel olmak adına her şeyi yaparım. "Hazır mısınız?" diye mırıldandı.

Başımı salladım ama gözlerimi kapalı tuttum; sonra kollarımı başımın üzerine kaldırıp güzel bluzu üzerime geçirirken hırıltılı bir nefes aldım, serin ipek bir öpücük gibi vücudumdan aşağı kayıyor ve tenimi beklentiyle elektriklendiren lezzetli bir ürperti daha gönderiyordu.

"Gözlerini aç, düğme."

Kendime baktım ve sonra içimdeki o yanlışlık sesi tekrar yükselip beni böyle gören herkesin bu konuda kötü davranacağı konusunda ısrar edince iyice kızardım. Bu tür kıyafetler giymemem gerektiğini düşündüm. Başkaları için sorun olmasa da - insanların istedikleri gibi giyinmelerini tamamen destekliyordum ya da

Cinsiyetlerini değiştirmek ya da onlar için doğru olan her neyse - ben olduğumda farklıydı.

Fletcher'ın bana farklı bakacağını.

Nefesim biraz daha hızlı gelmeye başladı, korku tekrar yaklaşıyordu. Ama nedense, bu korku aletimi çok sıkı bir şekilde sıkıştıran parmaklıklara karşı kabarmasına neden oldu, korku vücutumu karıştırırken bile sertleşmesini engelleyen parmaklıklar, Fletcher'ın ağzını üzerine koymasından sonra daha önce hiç olmadığı bir şekilde karıncalanan ve farkında olan kı deliğimi, aletim umutsuzca kalınlaşmaya ve tam boyuna şişmeye çalışırken sıktı ve sıkılaştırdı.

Ama yapamadı. Kapana kısılmıştı. Fletcher için küçük, sevimli ve önemsiz kalmaya zorlandı.

İçimdeki çelişkili duygular birbirine çarpıp beni sersemletirken ona bakarak mızmızlandım.

"Şşşt, bebeğim," dedi, yaklaşarak. Bir eliyle çenemi, diğeriyle kafesimi kavradı. "Bana bak. İşte böyle. İyi ocuk. Çok güzel. Çok tatlı. Sen iyisin. Yanındayım. Sadece nefes al."

Gözlerinin içine baktım, içimdeki tüm kaos yatışmaya başlamıştı.

Gülümsedi. "Şimdi iyi misin?" "Evet," diye fısıldadım.

Gülümsemesi daha da genişledi, günah kadar seksi ve iki kat daha kötüydü. Sonra geri çekildi ve bir elini göğsümü örten dantel ve ipeğin üzerinde gezdirirken gözlerinin üzerimde dolaşmasına izin verdi.

"Siktir," diye mırıldandı. "Tanrım, bebeğim. Şu haline bak."

Titrek bir nefes aldım. Aşağı bakıp bunu tekrar yapamayacak kadar gergin hissediyordum... ama nedense hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

"Gerçekten beğendin mi?" Fısıldadım, umutsuzca yüzünde beni gülünç bulduğuna dair bir işaret arıyordum.

Bu ipeksi, güzel şey teknik olarak bana uygun olabilirdi ama benim gibi biri için yapılmamıştı. Düz göğsüm için. Geniş omuzlarım. Kollarımdaki kıllar - çılgınca kalın değil, ama

Bir kızda ve bacaklarımda gördüğümünden kesinlikle daha dikkat çekiciydi.

Ellerimi gergin bir şekilde birbirine kenetledim, sonra birdenbire onların farkına vardım. Diğer yerlerim gibi küçüktüler ama aynı zamanda bir kızinkinden daha geniştiler. Damarlı ve çok... erkeksi.

Çünkü mesele buydu. Bedenim küçük olabilirdi ama çok ama çok erkekti.

Ben erkektim.

Ve Fletcher'ın beni içinde görmek istediği bu güzel şey değildi.

"Aptalca görünmüyor mu?" Sesimi biraz yükselterek devam ettim. "Gerçekten iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Holden," dedi, sesinde çikolata kadar koyu ve çökmekte olan bir şey vardı. "Bunun iyi olduğunu sanmıyorum. Seni böyle görmek normalin o kadar ötesinde ki beni öldürebilir. Bence bu inanılmaz bir şey. Bence öylesin bebeğim. Bundan asla şüphe etme."

İçime bir sıcaklık yayıldı. Fletcher'ın hoşuna gitti.

Kendime tekrar baktım, kremi ipeğin pürüzsüz düşüşü ve eteklerinin altındaki kilitli horozumun erotik müstehcen görüntüsüyle omurgamda bir ürperti yuvarlandı.

"Böyle güzel olmak seni geriyor mu?" Fletcher mırıldandı, uzanıp yumuşak kumaşı parmaklarının arasında ovuşturdu, sonra da beni kendine çekmek için kullandı.

Çılgınca başımı salladım, tıpkı o sallanan oyuncak bebeklerden biri gibi, bunu gördüğü için içimde küçük bir heyecan vardı. Beni gördüğünü.

"Kahretsin, sadece güzel değil, aynı zamanda çok da tatlısın," dedi bana sırtarak. Sonra eğildi, dudakları kulağıma o kadar yaklaşıp kadar eğildi ki neredeyse bir öpücük gibiydi.

Nefesimi tuttum. Bunun bir öpücük olmasını istiyordum. Her şeyden çok.

"Gergin olman sorun değil, düğme," diye fısıldadı, konuşurken dudakları bana değdi ve beni inletti.

"Ve sırf ben istediğim için o sınırları zorlamaya istekli olduğunu bilmek çok heyecan verici. Çünkü bu yüzden evet dedin, değil mi?"

"Evet," diye fısıldadım. "Benim için. Sadece benim için."

Başımı salladım, dizlerimin bağı çözüldüğünde utanmadan ona sarıldım.

Ve tıpkı daha önce olduğu gibi beni yakaladı. Bir eli çıplak kıkımda ve tüm vücudum onunkine yapışmış halde beni kendine doğru çekti.

"Benim için iyi olmak istiyorsun," diye mırıldandı, gözleri yüzümü arıyordu ve sikişin sıcak çıkıntısı, kotunun sert kotunun ve üzerime giydiği ipeksi, kadınsı krem rengi lüks parçasının arasından karnıma doğru yanıyordu. "Beni mutlu etmek istiyorsun," diye devam etti, o büyük eliyle kıkımı yoğurarak. "Benim için güzel ol. Benim küçük güzel prensesim. Öyle değil mi bebeğim?"

Gözlerimi kırıştıtarak ona baktım. "Senin... Senin prensesin mi?" Dudaklarımı yaladım, sinirlerim yine tepeme çıkmıştı. "Kadınlardan hoşlanmadığını sanıyordum."

Kıkırdadı. "İstemiyorum. Öyle bir şey değil. Ama sen, prenses? Benim için bu kadar güzel olmaya istekli olmana bayılıyorum. Şu anki halinden daha ateşli bir şey yok, sert küçük meme uçların satenin teninin üzerinde fısıldadığı gibi itiyor. Ve bu..."

Aramıza uzandı ve kafeslenmiş sikimi tekrar avuçladı, kalçalarımın ona doğru itilmesine ve boğazımdan sinirli bir sızlanmanın çıkmasına neden oldu.

"Bu küçük şey kilit altında, ben görevdeyken gereksiz ve lüzumsuz."

Başımı salladım, sızlandım, çünkü kelimeler hala kulağa yanlış, sapkın ve utanç verici geliyordu... ama doğru hissettiriyorlardı.

Mükemmel hissettiler.

"Hoşuna gitmesi sorun değil prenses," diye mırıldandı, kafesimi bırakıp geri çekildi. "Sınırlarını bu şekilde zorlamam için bana güvenmeni ne kadar sevdiğimi bilemezsin."

İçinden geçen o sinir fırtınasını görmek ne kadar da ateşli. Bu lanet bir hediye."

Başparmağını dudaklarıma sürterek bir süre ağzıma baktı, sonra önümde çömeldi ve ayağıma vurdu.

"Şimdi bunu benim için kaldır. İşte böyle. Bunlara gir ve seni daha da güzelleştirelim."

Oh, Tanrım. Külot.

Siyahtı, kaşkorse üzerindeki süslemeye eşleşiyordu.

Siyah ve dantelli.

Ve şimdiye kadar giydiğim tüm iç

çamaşırlarından daha küçüktü. Ama uydular.

Cindy her zaman, neredeyse kaba bir şekilde, bellerimiz aynı boyutta olduğu için kot pantolonumu ödünç almaktan nasıl hoşlandığı konusunda şaka yapmıştı. Ama külot? Arkası o kadar yüksek kesilmişti ki her bir yanağın alt yarısı çıplak kalıyordu ve öndeki küçük kumaş üçgeni, zar zor bir kumaş parçası, beni asla kapatamazdı... eğer aletim zaten sıkışmamış olsaydı.

Fletcher'ın az önce söylediği gibi, şu anda gereksiz ve lüzensuzdu.

"Siktir," diye nefes aldı onları yerine yerleştirirken, kafesimi dantelin arkasına sıkıştırdıktan sonra bakışlarında o kadar çok sıcaklıkla okşadı ki içimden bir inilti çıktı.

Ve evet, aletim tekrar sertleşmeye çalışıyor ve başaramıyordu, içimde gidecek yeri olmayan, gittikçe büyüyen çarpık bir ihtiyaç fırtınası yaratıyordu. Ama Fletcher haklıydı. Şu anda buna ihtiyacım yoktu. Beni güzel biri haline getiriyordu. İtaatkâr olan. Sadece kendi zevki için giydirebileceği prensesi.

Çünkü o güçlü bir alfa erkeğiydi ve benim ırzıma geçecekti.

Dudağımı ısırdım, düşüncelerimin gittiği yönden o kadar çok kızardım ki yanacaktım gibi hissettim. O kelimenin artık var olduğunu bile sanmıyorum. Bu

Everett'in, biz çocukken Fletcher'ın annesiyle birlikte gizlice okudukları değersiz vücut yırtıcıları hakkında güldüğünü hayal meyal hatırladığım bir şeydi.

Ama eğer hala var olsaydı, Fletcher'ın bana tecavüz etmesine kesinlikle izin verirdim.

Tanrım, bu noktada ona yalvarabilirim bile.

"Benim için çok iyiydin prenses," diye mırıldandı, hala önümde çömelmiş, parmakları küçük külotun kenarlarının altında ileri geri kayıyordu. "Ama sana bir söz verdim ve bunu tutmaya niyetliyim. Şimdi benim için arkani dön, tamam mı? Ellerini kanepenin üzerinde birleştir ve bu kıcı bana bırak."

Her tarafım titreyerek ve şu anda ne olduğundan hiç emin olmadan yaptım.

En azından elini bacaklarımın arasından geçirip kafeslenmiş sikimi tekrar kavrayana kadar. "Sadece biraz daha, bebeğim. Sonra bunu çıkaracağız. Ama önce her şey sırayla."

Oh.

Doğru

Bunu yapmak için gelmişti. Hemen hemen unutmuştum. Ve o söz vermişti.

"Önce beni boşaltacaksın," diye fısıldadım, benden istediği şeyi yaparken her tarafım titriyordu.

"Aynen öyle prenses," dedi kısık bir iniltiyle, her iki elinde birer tane olmak üzere kık yanaklarımı avuçladı ve sonra onları birbirinden ayırıp dantellerin arasından titreyen göt deliğime üfledi. "Bunun için hazır mısınız?"

"Evet," diye nefes aldım, aletim sertleşmezken bunu nasıl yapabildiğinden hâlâ emin değildim ama o kadar tahrik olmuştum ki bunun doğru olduğunu umuyordum.

"Bacaklarını aç."

Yaptım, o kadar hızlı yaptım ki, böyle şeyler hakkında endişelenmek için sinirli uyarılmanın o garip, mide bulandırıcı versiyonunun başka bir dalgasının üstesinden gelme şeklim olmasa utanç verici olurdu.

Beni yine yalayacak mıydı?

Oh Tanrım. Bunu gerçekten çok istedim.

Ama onun yerine kıcımı bıraktı ve sonra kokladım... Cindy'nin saç kremi miydi?

Nedenini merak edemedim külotumu çekiştirerek bir tarafa doğru götürdü ve kaygan, kaygan bir parmağını büzüğüme bastırdı.

Onun dili değildi ama yine de çok iyi hissettirdi, biraz inledim.

Kıkırdadı, sonra eğildi ve... ve beni ısırdı! Tam kıcımın yanağından!

"Beni ısırdın," diye nefes nefese kaldım, biraz döndüm.

Bana sıırttı, kendinden o kadar memnun görünüyordu ki o kadar seksiydi ki nefesim boğazımda düğümlendi. Sonra parmağını kıcıma soktu. "Aman Tanrım."

Gözleri ateşle parladı, kapakları yarıya kadar düştü. "İşte bu prenses," dedi, kıcım onu dışarı mı iteceğine yoksa daha derine mi çekeceğine karar vermeye çalışırken yavaşça içeri ve dışarı pompaladı. "Sana ne kadar iyi hissettirebileceğimi göstermeme izin ver."

Başımı kollarımın arasına düşürdüm, kastettiği şeyin bu olması gerektiğini anladığımda nefes nefese kaldım. Ben... Ben gerçekten böyle boşalabilir miydim?

İyi hissettirdi. İyi mi? Ve biraz da garip. Ama çoğunlukla güzeldi çünkü bunu bana yapıyordu, komedi ile ilişkilendirdiğim türden bir "güzel" değildi.

"Fletch!" Aniden parmaklarını büküp içimde bir şeye vurduğunda nefesim kesildi ve bu beni güzelden kutsallığa götürdü.

Kısık ve boğuk bir sesle güldü. "Bu doğru. Sana şu anda sakladığın o güzel küçük alete ihtiyacın olmadığını söylemedim mi? Seninle ilgileneyeğim prenses ve sen de bana izin vereceksin, değil mi? Her şeyle ilgilenmeme izin vereceksin."

"Evet!" Bu bir hıçkırık olarak çıktı, çünkü parmağını içime sokup çıkarmaya devam etti, içimde beni çılgına çeviren noktaya dokundu ve bir şeyler söyledi.

Sevmemem gereken ama sevdiğim şeyler. Daha önce hiçbir şeyi sevmediğim kadar.

Bana sürekli prensesim demesi, sikimden bahsetmesi - sanki çok küçükmüş, önemsizmiş, hiç önemi yokmuş gibi- beynimde çılgınca, kıvranan şeyler yapıyor, neredeyse kafesi çıkarmasını isteyip istemediğimi bile merak etmeme neden oluyordu.

Tek bildiğim boşalmak istediğimdi. Tanrım, umutsuzca boşalmak istiyordum, özellikle de ikinci bir parmağını içime sokup o noktaya daha da sert vurmaya başladığında.

Ama aynı zamanda, ben... yapmadım mı?

Bana o kadar çok, o kadar hızlı hissettiriyordu ki, içimdeki tüm sesler sonunda kapandı ve geriye kalan tek şey ham gerçek oldu.

Burada doğru ya da yanlış yoktu. Sadece Fletcher ve ben vardık ve onun benimle ilgilenmek için devreye girmesi, beni aletimdeki kafesten bile daha sıkı bağlayan bütün bir hayat boyu süren kısıtlamaları ortadan kaldırması vardı.

Onun için küçük, narin ve güzel olmak istedim. Büyük, güçlü, erkeksi olanın o olmasına izin vermek. Beni başka bir şeye dönüştürmesine izin vermek, sadece onu memnun etmek için şekillendirmek. Sadece bunun için var olmak. Onun için.

"Benim için bir tane daha alabilir misin?" diye mırıldandı, parmakları içimde yayılıyor ve kıvrılıyordu, sekse o kadar benzeyen bir hareketle içime giriyordu ki ona cevap verecek kelimeleri bile oluşturmıyordum.

Sadece inledim ve bacaklarımı daha geniş açtım.

"Seni böyle muhtaç halde seviyorum," dedi o koyu çikolata kıkırdamalarından biriyle ve parmaklarını tamamen çekti.

İçimde korkunç bir boş ihtiyaç duygusu sürünerek sızlandım. Ama bu his beni ele geçirmeden önce, tatlı meyvenin kokusunu aldım.

tekrar şartlandırı ve sonra kıcıma geri itti.

"Tanrım," diye boğuldum, içgüdüsel olarak yanıktan uzaklaşmaya çalışırken ayak parmaklarımın üzerine kalktım. İki parmak iyi hissettirmişti ama üç... öyleydi... "Çok fazla!"

"Hayır," dedi, sırtıma sert bir el koydu ve onları daha derine sokmaya devam ederken beni yerimde tuttu. "Alabilirsin. Benim için yap bebeğim. Yapabileceğini biliyorum. Sadece rahatla ve nefes al. İşte böyle. Gördün mü? Şimdiden benim için açılıyorsun." Uyluklarım aşırı his yüküyle titrerken parmaklarını prostatıma doğru çevirdi. "Çok ateşli. Kıcın zevk için yaratılmış. Tek ihtiyacın olan sana bunu verecek doğru kişiydi."

"Sen," diye soludum, kendimi sansürleme umudum çoktan yok olmuştu. "Sana ihtiyacım vardı, Fletch. Lütfen... Lütfen. Sadece seni istiyorum."

"Beni yakaladın," diye homurdandı, parmakları daha da derine itti ve beni şok olmuş bir çığlık atmaya zorladı. "Her şeyim. Bu sıkı kış. Bu yumuşak ten. İhtiyacın olanı sana verdiğimde attığın o güzel çığlıklar. Benim için böyle mi boşalacaksın, yoksa sana daha fazlasını mı vermem gerekiyor?"

"Daha fazla mı?"

Başım dönüyordu, aletim kafesimin parmaklıklarına bastırdıkça ağrıyordu ve içimde adını bile koyamadığım bir şeye karşı derin, umutsuz bir ihtiyaç oluşuyordu.

Parmaklarını tekrar içime soktu ve evet! Bu... İşte buydu. Ama bu yeterli değildi.

"Daha fazla," diye nefes aldım, bir parmak daha kaldırabileceğimden emin olmasam da devam edeceğine güveniyordum. "Daha fazla, lütfen. Sana ihtiyacım var. Buna ihtiyacım var. İhtiyacım var."

"Sikim," diye homurdandı, parmaklarını çekti ve beni tekrar soluk soluğa bıraktı. "Seni becermek istiyorum prenses. İçine öyle derin gömülürken boşalmanı sağlamak istiyorum ki bensiz olmanın nasıl bir his olduğunu asla hatırlamayacaksın."

"Lütfen." Bu kez bir hıçkırıktı, bir yalvarış, bir dua, çünkü kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyordu.
Ve istediğim her şey gibi.

SEVEN

FLETCHER

Fermuarı açıp kendimi dışarı çekmekten başka bir şey yapmaya zahmet etmedim, o yumuşak satenle kaplı, kızarmış, ipeksi tenini bana karşı hissetmek cennet gibi olsa da bunu yapmaya çok hevesliydim.

Bir dahaki sefere. Çünkü kendini bana bu kadar güzel teslim ettikten sonra onunla bir dahaki sefere görüşmemeye dayanmamın imkânı yoktu.

Külotu kalçalarına kadar indirdim, bacaklarının arasında, dolgun küçük kık yanaklarının hemen altında uzanan erotik görüntünün tadını çıkarmak için bir an ayırdım, sonra bir prezervatif taktım, kullanmayalı uzun zaman olmasına rağmen hala bir tane taşıdığım için şükrettim.

Ama bugün bana bahşedilen tek şans bu değildi.

Holden Sinclair'in günahkârca tatlı küçük deliğine sikimi sokmak üzere olduğum gerçeği, onu bugün bana gönderen tanrıya şükretmem için tek başına yeterli olurdu, ama şu anda önümde eğilmiş, dantel ve ipekle çerçevelenmiş deliğini sunuş şekli?

Bu, sonsuza dek değerini bileceğim bir hediye idi.

"Gerçekten mükemmelsin bebeğim," diye mırıldandım, parmaklarımı kaygan deliğinin üzerinde gezdirirken.

Titriyordu, nefesi hızlı, küçük inilti halinde çıkıyordu. "Fletch, lütfen."

"Şimdiden sikim için yalvarıyor musun, güzel prenses?"

"Evet. Evet, lütfen. İhtiyacım var..." Boğuk bir inilti çıkardı, kalçaları geri sallanırken tüm vücudu titriyordu, parmaklarımın ona verdiğiinden daha fazlasını istiyordu. "Söylediğin şeye ihtiyacım var. Bu şekilde kendimi çok boş hissediyorum. Lütfen, lütfen içine koy. Yapamıyorum. Bu çok... Ben sadece... I..."

Nefes nefese kalmış çaresizliği hayal kırıklığına uğramış bir sızlanmaya dönüşürken sııttım, gülümsemem genişlerken yanaklarım ağrıyordu.

Holden'a karşı her zaman zaafım olmuştu ve onu prostatıyla tanıştırmak zaten hayatımın en ateşli cinsel deneyimiydi. Ama o küçük tatlı şeyi böyle çılgınca ve muhtaç görmek? Bu bana zonklayan sikimin ve az önce parmaklarımı gömdüğüm o sıkı, ipeksi sıcaklığın tadına bakmak için ne kadar çaresiz olduğunun çok ötesinde şeyler yaptı.

"Şşşt, bebeğim," diye yatıştırdım onu, tekrar sızlanıp kıcını geriye ittiğinde. "Benim için çok iyi oluyorsun. Yalvarmana gerek yok. Seni boşaltacağıma söz verdim ve tam olarak bunu yapacağım. Ama hâlâ ilk kez yarak yiyorsun, bu yüzden biraz ağırdan alacağız."

İçine üç parmağımı soktuğumda, aletimi saf çeliğe çeviren o alçak, iniltili çığlıkla kendini parmaklara geri verdiğiinde ne kadar duyarlı olduysa, gerçek şeyi daha da çok seveceğinden hiç şüphem yoktu.

Ama yine de biraz yanacaktı ve onun mükemmel küçük deliğine ne kadar sert vurmak istesem de, bu sefer bunu yapmamın bir yolu yoktu.

Hiçbir şeyin Holden'ı incitmesine izin vermeyi planlamamıştım. Benim değil. Ne de sikimin. Şimdi değil. Bana şans verirse, asla.

"Fletch," diye inledi, altımda kıpırdanırken o kaygan, parlak küçük deliği de yalvarır gibi bana göz kırpyordu. "Patlayacakmışım gibi hissediyorum. Ya da yanacakmışım gibi. Ben... Tanrım. Ben... Daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

Tabii ki yapmamıştı. Prostat orgazmı gibisi yoktu ve o kafeste kaldıktan sonra ne kadar bastırılmış olsa da-

Ama sonra omzunun üzerinden bana bakacak kadar vücudunun üst kısmını büktü ve bunun doğru olduğunu, ama kastettiği şeyin bu olmadığını anladım.

Daha önce hiç böyle hissetmemişti.

Holden'ın bana karşı hisleri vardı. Yüzünden okunuyordu.

Kalbim göğsümde yavaş bir yuvarlanma yaptı.

Sadece o değildi. Ben de hiç böyle hissetmemiştim. Elbette, geçmişte birkaç erkek arkadaşına onları sevdiğimi söylemişim ve o zaman yalan söylediğimi fark etmemiştim bile.

Ama şimdi yaptım.

Holden benim için her zaman önemliydi. Sanırım ağabeyimin onu eve sürüklediği ve çocukken bile karşı koyamadığım tatlı, utangaç bir gülümsemeyle o büyük, bal rengi gözlerini bana çevirdiği ilk andan beri kalbimin bir parçasına sahipti.

Sadece o ana kadar onun sadece bir parçaya sahip olmadığını fark etmemiştim. Kalbim onun için yaratılmıştı.

"Sen bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş halisin," diye mırıldandım, sikimin başını deliğine bastırdım ve yavaşça içeri girerken onu hareketsiz tuttum.

Ona yaklaştığım anda nefesi kesildi, sonra inledi, vücudu altımda titriyordu, horoz kafam onun kenarını daha önce olduğundan daha geniş bir şekilde germeye zorladı.

"Bu... Bu daha büyük," diye fısıldadı, başını tekrar aşağı indirirken nefes nefese kaldı, tatlı, sıkı küçük bedeni titriyordu.

Güldüm. Elimde değildi.

"Evet, tatlım, birazcık," diye takıldım ona, ellerimi ince, kabarık küçük kış yanaklarında gezdirdim ve sonra kızarmış teninin yanında çok sıcak görünen krem satenin altından yanlarına doğru kaydırdım. "Daha fazlası için hazır mısın?"

Başını salladı, sırtı bir rüya gibi kamburlaşmıştı. "Lütfen. Yapma... Durmayın."

Asla duramazdım. Şimdi olmaz.

Ve bana kalsa, asla olmaz.

Ama şu anda, hareket etmemi istiyordu ve benim umutsuzca gelme ihtiyacımdan bile daha fazla - vahşi bir canavar gibi kontrolümü pençeliyor - ihtiyacım olan şey ona ihtiyacı olanı vermektir.

Belini sıkıca tuttum, beni kırmak üzere olan bir dizi sığ itişte horozumu inç inç daha derine iterken onu geri yönlendirdim.

Evet. Lanet olsun. İyi.

Ama kışı benim için yavaşça açılırken ondan gelen çılgınca, muhtaç çaresizlik sesleri daha da iyiydi.

"İyi misin bebeğim?" O tatlı deliğe girip çıkarken sarhoş edici manzaraya bakarak homurdandım.

Holden ürperdi, kalçaları benimle buluşmak için geriye doğru sallanıyordu. "Evet."

"Koca sikimle doldurulmak hoşuna gidiyor mu? Senin gibi güzel bir şeyin zevk için neden artık aletine ihtiyacı olmadığını anlıyor musun? Bunun yerine sana bunu vereceğime güvendiğin sürece değil mi?"

"Evet," diye nefes aldı, vücudu beni bir seks tanrısı gibi hissettiren bir zarafet ve doğal bir ritimle hareket ediyordu. Sanki o benim için yaratılmıştı. Sanki ikimiz bu şekilde bir araya gelmiş, birlikte parçalarımızın ayrı ayrı olabileceğinden daha iyi olan bir bütün oluşturmuştuk. "Fletch, evet. Oh, Tanrım. Evet. Sadece... Lütfen. Biraz daha. Daha derine. Lütfen!"

İstekli bir erkeği tahrik etmeyi, zevkini ortaya çıkarmayı ve bir çığ gibi üzerine düşene kadar inkar etmeyi seviyordum. Ama bugün kenara çekilen tek kişi Holden değildi,

ve o kadar tatlı yalvardığında karşı koymamın imkanı yoktu.

Kafesi avuçlamak ve şişmiş taşaklarını okşamak için elimi altından kaydırdım, aldığı zevkin tamamen bana bağlı olduğunun kanıtı beni neredeyse sınıra getirmeye yetiyordu.

"Bebeğim, benim için gelmeni istiyorum," diye inledim, niyetim ne kadar iyi olursa olsun dayanamayacağımı biliyordum. Bu ilk sefer değil. "Bırak sikim seni oraya götürsün. Benim için kendini bırak. Güven bana prenses. Bunu yapabilir misin? Kendini tamamen bana verebilir misin?"

"Evet," diye inledi, kalçaları sallanıyor, vücudu titriyor ve cennet gibi küçük deliği dişlerimi gıcırdatmama neden olacak şekilde sikimi sıkıyordu, daha yeni başlamış olmamıza rağmen pamuk ipliğine bağlıydık. "Evet, ben seninim, Fletch. I... Sanırım her zaman senin oldum. Benden istediğin her şeyi yaparım. Senin için geleceğim. Lütfen, lütfen gelmemi sağla."

Kahretsin, gerçekten mükemmeldi. Ondan duymak istediğim her şeyi bana söylüyordu. Duymak istediğimi fark etmediğim şeyleri bile.

Ve inleyerek kendini bana doğru sürtmeye başladığında, mükemmel küçük kıcı sikimin etrafını sıkıca sardığında, elimde kalan son kontrolümü de kaybettim ve onun sözünü dinledim, kalçalarını eğerek prostatıyla aynı hizaya getirdim ve sonra onu becerdim.

Sert. Derin. Ona verdiklerimi alacağına güveniyor ve ona her şeyimi, her bir parçamı veriyordum.

"Siktir, prenses," diye inledim. "Holden."

Vücudu altımda kıvrandı, yumuşak küçük inlemelerinin, nefes nefese inlemelerinin ve kıkına çarpan toplarımın sesleri odayı erotik bir senfoni ile doldurdu ve ikimiz de sınıra doğru yarıştık.

Vücudunun gerildiğini hissedebiliyordum, titremenin başladığını görebiliyordum ve onun da yaklaştığını biliyordum.

"Aynen öyle bebeğim," dedim, bir elimi onun altına sokup kafesli sikini kavradım. Siktir, bu çok seksiydi. "Bunu yapacaksın"

Şimdi benim için geliyorsun, değil mi? Seni becerdiğim için geliyorsun. Gel çünkü artık benimsin, değil mi prenses? Çünkü sen benimsin ve ben bunu istiyorum. Söyle bebeğim. Benim için söyle."

"Ben seninim," diye boğuldu. "Seninim, Fletch. Sadece... lütfen."

Gelmem için yalvardığını sanıyordum ama beni şaşırttı.

"Lütfen gerçekten ciddi olduğunu söyle."

"Kahretsin, beni öldürüyorsun," dedim, bu kelimeleri ondan duymanın ne kadar iyi hissettirdiğini göğsüm ağrıyordu. "Evet, bebeğim." Taşaklarım sıkıca yukarı çekilmeye başladı. "Kahrolası evet, ciddiym." Sırtındaki gömleği avucumun içinde sıktım ve onu dikleştirdim, kıçına tekrar girerken onu göğsüme yapıştırdım. "Artık benimsin. Benim prensesim. Benim sevimli küçük düğmem. Benim Holden'im. Benimsin."

Haykırdı, kalçaları kekeledi, sonra kemiksiz kaldı, taşakları parmaklarıma çarparken dudaklarından en tatlı, en muhtaç ses çıktı, kıçı kafesin parmaklıkları arasından sızarken şaftımın etrafında sıkılaştı ve ona söz verdiğim serbest bırakma ile avucumu kapladı.

Söz verildi ve yerine getirildi.

"Kahretsin, evet," diye homurdandım, sikimi kıçının derinliklerine gömdüm ve kendi salıverilmem içimden geçerken orada tuttum, yüzümü boynunun tatlı kıvrımına gömüp prezervatifi doldururken beni nefes nefese bıraktı ve onun kadar sert titriyordu.

Bana karşı eridi, boynunu öperken vücudu hala artçı şoklarla titriyordu. Tenindeki tuzlu teri yaladım. Sonra nihayet - kahretsin, bunu neden daha önce yapmamıştım? - nihayet elimi boğazına doladım, başını bana doğru eğdim ve ağzını aldım, ilk kez mutlak teslimiyetinin tatlı tadını tattım.

Ama sonuncusu değil.

İkimizi de temizledikten sonra, nihayet kafesini çıkarmak için doğru aletleri buldum ve ona yeniden aşık oldum.

utangaç bir Şekilde ona bir tane daha alıp alamayacağımı ve anahtarın bende kalıp kalmayacağını sordu, bundan emin oldum. Holden Sinclair ile işim kesinlikle bitmemişti.

Ve eğer istediğimi yapsaydım -ki her zaman yaptım- asla olamayacaktım.

ABOUT THE AUTHOR

CHARA CROFT

Chara Croft başka takma adlar altında başka aşk hikâyeleri yazıyor, ancak bir zamanlar biri ona birbirlerini biraz fazla seven kardeşlerin yer aldığı özellikle kirli ve lezzetli bir tür hikâye yazmasını önerdi ve böylece kirli zihninin düşünebileceği tüm pis-tatlı sapkınlık ve tabu eğlencesini ele almak için yeni bir takma ad doğdu. 🍆

Chara ile bağlantı kurun

Bülten kaydı: geni.us/charanewsletter Facebook
okuyucu grubu: [Chara ve Honey'nin Kirli Küçük Sırrı](#)

DBfiNTëYëU
COLETTE DAVISON

Colette Davison

Copyright © 2024 by Colette Davison

Tüm hakları saklıdır.

Leanne ve Lauren tarafından alfa okuma

Wendy, Tammy ve Myeshia tarafından beta okuma

Sue Brown tarafından düzeltme ve redaksiyon

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

PROLOGUE

JOOLS

"Bu berbat bir şey." Dizlerimi göğsüme çekip çenemi dizlerime yaslıyorum.

Nakliyeciler tüm hayatımı bir kamyonete yüklerken Devin ve ben garajımın çatısında oturuyorduk. Hayatım boyunca burada yaşadım. Gitmek istemiyorum.

"Öyle ama birbirimize yazarız," diyor Devin. "Evet, tabii ki, ama hiç gitmek istemiyorum. Sen de istiyor musun? Geride kalsam annemle babam fark eder mi sence?"

Devin gülüyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. "Fark ederler. Ailem de öyle."

İçimi çektim.

"Ziyaret için İngiltere'ye geri geleceksin, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Birbirimizi bir daha hiç görmeyebiliriz."

Devin beni yanına yatırdı. "Böyle söyleme." "Bu doğru."

Parmaklarını çenemin altına koyuyor ve bakışlarıyla buluşmam için beni ikna ediyor. Sabahın ilk ışıkları kahverengi gözlerindeki bal ve kehribar tonlarını ortaya çıkarıyor.

"Birbirimizi tekrar göreceğiz," diyor.

Titriyorum. "Söz mü?"

"Evet. Bir yolunu bulacağız." Kendinden çok emin konuşuyor ama bu Devin'in ta kendisi.

"Nereden biliyorsun?"

"Alabilir miyim?" Kolumu işaret ediyor. Nefesimi tutarak başımı sallıyorum.

Kolumu dizlerinin üzerine koyuyor ve tırnağıyla derimi çiziyor. Dokunuşu hafif ve nazik ve tırnağının sürüklemesi sadece biraz rahatsız edici. Tenim karıncalanıyor ama yumuşak bir öpücükle dikkatimi dağıtıyor.

Karnım zonkluyor. Yıllardır arkadaş ve daha uzun süredir komşu olmamıza rağmen, erkek arkadaş olmak yeni ve heyecan verici. Ya da babam Avustralya'ya taşınacağımıza dair bombayı patlatana kadar öyleydi.

Öpüşme sona erdiğinde başparmağını tenimde gezdiriyor. "Biz birlikte olmak için yaratılmışız, Jools. Göreceksin."

Çizdiği şeye bakıyorum: içinde baş harflerimiz olan bir kalp şekli. Deri zaten iltihaplı ve parlak kırmızı. Bir dakika içinde geçici beyaz yaralar oluşacak. Cildime çizim yapmasına bayılıyorum. Bunu yapmasına tahammül edebileceğim tek kişi o, yarım saat boyunca sürecektir izler yaratacağına güvendiğim tek kişi. Çenem sallanıyor. Bunu bir daha ne zaman yapma şansı olacak?

"Daha on altı yaşındayız," diye fısıldadım, Devin'den kopmak istemediğimi söylediğimde ailem de aynı şeyi söylemişti.

"Bu kadar dramatik olma, Julian. Daha on altı yaşındasın. Başka çocuklarla tanışacaksın. O da öyle. Birkaç yıl içinde onunla ilgili her şeyi unutacaksın. Okulda tanıştığımız hiç kimseyle görüşmedik."

Devin alnını benimkine yaslıyor. "Yani? Bu senin hakkında hissettiklerimi değiştirmez. Bu bizim için bir son değil, Jools."

"O zaman nedir?"

"Bir duraklama."

PROLOGUE

DEVIN - 6 YIL SONRA

Esaret üzerine aydınlatıcı bir panelden sonra konferans salonundan ayrılıp otelin barına gidiyorum. Gevşemek için bir içkiye ihtiyacım var. Bir tabureye oturuyorum, bir bira sipariş ediyorum ve etrafıma bakarken bira altlığıyla oynuyorum. Bar dolup taşıyor. Katıldığım konferanstan birçok kişiyi tanıyorum ama burada başka otel misafirleri de var.

Bakışlarım çilek sarısı saçları ve parlak mavi gözleri olan bir adama takılıyor. Benimle hemen hemen aynı yaşta ama daha zayıf. Tanıdıklık içime işliyor. Sanki birinin ona baktığını hissetmiş gibi başını çeviriyor ve doğrudan bana bakıyor. Teni bronzlaşmış, bu da yanaklarındaki ve burnundaki çilleri hatırladığımdan daha belirgin hale getiriyor.

"Jools?" İki tabureyi ona yaklaşıtıyorum.

Gözlerini açıyor. "Devin?"

İnsanların yaptığı gibi irtibatı kaybettik. İlk başlarda mektup, e-posta ve kart telaşına düştük. İletişimlerimiz özlem ve kayıpla doluydu ama aynı zamanda ayrı olmanın tadını çıkarmaya yönelikti. Ancak yavaş yavaş mesajlar arasındaki süre arttı, ta ki tamamen kesilene kadar.

Bakışlarını üzerimde gezdiriyor. "İyi görünüyorsun." "Sen de öyle."

Kalbimi çalan çocuk hâlâ nefesimi kesiyor. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim. Amsterdam Avustralya'dan çok uzakta."

"Oz'a dönüş yolundayım. Amsterdam'a defalarca uçtum ama havaalanından ötesini hiç görmedim, bu yüzden bir hafta sonu geçirmeye ve etrafa bakmaya karar verdim. Ya sen?"

"Bir konferans için buradayım."

Başını öne eğiyor. "İşle ilgili bir şey mi? Hafta sonu biraz garip görünüyor."

Kıkırdıyorum. "Hayır. İş değil. Daha çok... oyun." Kaşlarını çattı. "Kafam karıştı."

Yanına oturmak için bir tabureyi yaklaşıtıyorum. "Bu bir kink konferansı."

"A-? Sen-?" Gözlerini kırıştırıyor. "Vay canına. Çok şey değişti..." Bocalıyor.

"Altı yıl."

Parmağını cilalı bar demirinin üzerinde gezdiriyor. "İrtibatta kalmak istedim."

Yüzündeki suçluluk duygusu kalbime yansıyor. İletişimi kesmiş olmamız onun kadar benim de suçumdu. "Benim de."

Ağırlığını bar taburesinin kenarına, bana daha yakın olacak şekilde kaydırıyor. "Seni özledim."

"Aynı."

"Nasılsın?" Nefesi yüzümü ısıtıyor. "İyiim. Sen nasılsın?"

Gülümsüyor. "Evet. Güzel. Görüştüğün biri var mı?"

"Şu anda yok. Ya sen?"

Başını iki yana sallar. "Bunca zaman sonra karşılaştığımıza inanamıyorum."

"Birbirimizi tekrar göreceğimizi söylemiştim." Elimin topuğunu uyluğuma sürtüyorum. Ona sarılmak için can atıyorum.

"Biliyorum, ama yine de çılgınca."

"Belki de. Ya da belki de mutlu bir tesadüftür."

Güzel bir kızarıklık tenini ısıtıyor. "Bu iyi bir bakış açısı."

"Eve dönüş uçağın ne zaman?"

"Yarın akşam. Seninki?"

"Sabahleyin."

Dudaklarını büküyor. "Yeniden bağlanmak için fazla zamanımız yok."

"Duraklatmayı kaldırmak için mi?" Girişimde bulunuyorum.

Kaşlarını biraz kaldırıyor ve sonra başını sallıyor. "Ben gitmeden önce yapamadığımız çok şey vardı. Yapmak istediğimiz çok şey vardı."

"Ama çok korkuyorduk."

"Evet. Gerçekten bu şekilde duraklamayı kaldırabilir miyiz?"

"Eğer ikimizin de istediği buysa. Senin istediğin bu mu, Jools?" "Evet." Başını eğiyor ve gözlerini yarı kapatıyor.

Solgun

Kirpikleri yanaklarına değiyor.

Onu öpmem için beni davet ediyor. Ben de öpüyorum. Sert ama nazık bir öpücükle ağzımı onunkine bastırıyorum. Dilimin ucunu dudaklarının üzerinde gezdiriyorum ve o da karşılık olarak dudaklarını ayırıyor. Tenimin üzerinde elektrik dolaşıyor. Kollarımın arkasındaki ince tüyler diken diken oluyor. Onu öpmeye devam ederken yanağını okşuyorum ve taburedeki pozisyonumu dizlerim bacaklarının iki yanında olacak şekilde ayarlıyorum.

"Vay canına." Dik oturuyor, dudakları tükürüğümüzle parlıyor. Göz kapakları ağırlaşmış ve göz bebekleri şişmiş. O kadar güzel ki.

Cebimden anahtar kartımı çıkarıp gözlerinin önünde tutuyorum. "Yeniden bağlantı kurmak için daha özel bir yere gitmek ister misin?" Çok mu cesur davranıyorum?

"Devin-" Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdiriyor. "Evet?"

Fikrini değiştirecek mi? Benimle aynı kıvılcımları hissetmedi mi?

"Yarın eve dönüyoruz. Yine dünyanın iki ayrı ucunda olacağız."

"Biliyorum. Ama bu gece birlikte olabiliriz. Eğer istersen."

Barın etrafına göz gezdiriyor. "Sapık arkadaşlarından biriyle takılmayı tercih etmez misin?"

Çenesini okşadım. "Hayır. İstediğim tek kişi sensin."

"Ne yani? Bir geceliğine ara mı vereceğiz?"

"Evet."

"Peki sonra?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum."

Tekrar iletişimde kalmak için çaba gösterecek miyiz? Devam edecek mi?

Anahtar kartımı cebime koydum ve kolunu işaret ettim. "Girebilir miyim?" Ona bunu sormayalı çok uzun zaman olmuştu.

Başını sallıyor.

Tırnağımı ön kolunun üzerinde gezdirerek uzun ucu sağına bakacak şekilde ikizkenar bir üçgen çiziyorum. Derisinin tepki vermesi için geçen birkaç saniye boyunca ikimiz de hareket etmiyoruz.

Dermatografisi olduğunu öğrendiğim anı sanki yıllar önce değil de dünmüş gibi hatırlıyorum. Fen bilgisi öğretmenimizin hiçbir uyarı yapmadan üzerimize saldırdığı bir sınav yüzünden endişeleniyordu. Hayal kırıklığını dışa vururken kollarını ovuşturuyordu. Ya iyi yapamazsa? Cildi endişe verici bir kırmızı tonuna büründü ve iki ya da üç dakika sonra beyaz, kabarık yaralar oluştu. Kendini ciddi bir şekilde yaraladığını düşündüm ama bana bunun önemli bir şey olmadığını ve çok az acı verdiğini söyledi ve en hafif bir çizimin bile aynı tepkiye neden olacağını gösterdi.

"Hasta mısın?"

Jools gülmekten kırılmıştı. "Hayır! Doktor dermatografiye neyin sebep olduğunu kimsenin bilmediğini söyledi. Küçük yaralanmalara karşı alerjik bir reaksiyon gösterdiğimi söyledi."

"Kulağa acı verici geliyor."

"Öyle değil. Söz veriyorum. Bence çok havalı. Billy'nin yanına oturmak zorunda kaldığım zamanlar hariç."

"Neden?"

"Kolumu çiziyor ve ben bundan hoşlanmıyorum. İsteseydin üzerimi çizmene izin verirdim."

"Neden ben?"

"Çünkü o sensin."

Hâlâ üzerine çizim yapmasına izin verdiği tek kişi ben miyim, yoksa ayrı kaldığımız yıllar boyunca güvendiği başka insanlarla mı tanıştı? Sormamaya karar veriyorum, onun yerine cildinde parlak kırmızı çizgiler belirirken ona odaklanıyorum.

"Bir Oynat düğmesi," diye fısıldıyor.

"Bana bunu istemediğini söyle, Jools. Bana çekip gitmemi söyle, gideceğim."

Elimi tuttu. "Çekip gitmeni istemiyorum."

"Ne istiyorsun?"

"Sen. Hep seni istedim."

ONE

DEVIN

Zindanın, yani benim zindanımın etrafına bakarken derin bir nefes alıyorum. Bu, Londra'nın merkezinde Viktorya dönemi büyük kütüphanesi tarzında temalı bir kink kulübü olan The Library'de çalıştığım ilk gece. İtaatkârları hemen buraya getirmeyeceğim. Önce onlarla tanışmam, ihtiyaçlarını, isteklerini ve sınırlarını tartışmam ve onlar için sahneler planlamam gerekiyor. Yine de burada olmak güzel, güzel ve neredeyse gerçeküstü.

Biri kapımı çaldı. Arkamı dönüyorum ve kapıda duran adama gülümsüyorum. Kulübün havasına mükemmel bir şekilde uyuyor. Saçları, kırmızıya boyanmış öndeki sarkık bir tutam dışında siyaha boyanmış ve Viktoryen gotik kıyafetler giyiyor, hepsi siyah. Ben sık bir kot pantolon ve gömlekle kendimi yetersiz hissediyorum. O katı görünüyor, oysa benim tarzım cesaretlendirici ve onaylayıcı. Beni eğiten çift bana 'dost canlısı Dom' adını taktı.

"Yan odada kalıyorum, o yüzden kendimi tanıtayım dedim. Ben Stefan." Odaya giriyor ve elini uzatıyor.

Sıkı tutuşuna dikkat ederek sallıyorum.

"Bunu size vermem istendi." Bana bir kağıt parçası verdi.

Bir göz attım ve sonra kaşlarımı çattım. "Bir sapkınlık listesi mi?"

"Kasım ayında yeni bir sapkınlık denemeye ikna etmek için tüm kulüp üyelerine gönderiliyor. Daha önce hiç profesyonel bir Dom'a gitmemiş, ancak listedeki bazı şeyleri güvenle denemek isteyen en az birkaç abonenin gelmesini bekliyoruz."

"Ve muhtemelen ay boyunca mümkün olduğunca çok kişiyi işaretlemek için geri gelecek birkaç kişi?"

"Umut budur."

Gıdıklamadan ilkel oyunlara, kenarlardan ses çıkarmaya kadar uzanan listeyi tarıyorum. 'Ten üzerine yazı yazmak' ifadesini gördüğümde gülümsüyorum. Üç yıl önce Amsterdam'da bir otel odasındaki anım canlanıyor. Teni üzerine yazı yazmak için mükemmel olan güzel bir adam. İngiltere'ye uçmak için ayrıldığımdan beri Jools'u görmedim ama bu onu düşünmeme engel olmadı. Kalbimde asla silinmeyecek bir iz bıraktı. Şu anda ne yapıyor? Avustralya'da sabah mı oldu? Bir zamanlar aramızda tam olarak kaç saat dilimi olduğunu biliyordum, ancak bu bilgi yıllar önce ileri geri mesajlarımız azaldığında kayboldu. O iyi mi? Mutlu mu?

"Nasıl hissediyorsun?" Stefan soruyor.

Gömleğimin eteğiyle oynuyorum. "Gerginim."

"Bu senin ilk konserin, değil mi?"

"Evet."

"Harika olacaksın. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." Ona minnettar bir gülümseme sunuyorum. "Olur, teşekkür ederim."

"Unutmayın, sizin de sınırlarınız olabilir. Yapmak istemediğin şeyler varsa sorun değil."

"Not edildi, teşekkürler."

Stefan gülümser ve kapıyı arkasından kapatarak odadan çıkar.

Listeyi tekrar tarıyorum, zihnimde yapmamayı tercih ettiğim az sayıdaki şeyin üzerini çiziyorum. Bakışlarım 'deri üzerine yazı yazmak'a takılıyor, düşüncelerim binlerce kilometre uzağa, Jools'a gidiyor. Neden mavi gözlü çocuğu aklımdan çıkaramıyorum?

Gri şafak ışığı odaya süzülürken otel odasında onu kollarımda tuttuğum anı hatırladıkça gülümsüyorum. Ayrılmam gereken zamana kadar dakikaları sayıyorduk. Sanki altı yıl ayrı kalmamışız gibi konuşuyor ve gülüyorduk. Sanki birbirimizin hayatından tekrar çıkıp gitmeyecekmişiz gibi. Ayrılmadan hemen önce göğsüne, kalbinin üzerine Pause sembolünü çizdim. Giyindiğimde sembol yükselmişti, beyaz, kabarık ve kızgındı.

"Birbirimizi tekrar göreceğ
miyiz?" "Umarım."

"Bu sefer söz vermiyor musun?"

O zaman ona bakakalmıştım. On altı yaşındayken bu sözü vermek kolaydı ve ben dünyayı istediğim gibi yönlendirebileceğimi düşünecek kadar genç ve aptaldım.

"Bu sefer değil."

Yüz ifadesi düştü ve beni ezdi. Onu öylece bırakıp gitmekten başka çarem yoktu, havaalanına giderken ve sonrasında bir süre kalbim sızladı. İlk aşkınızı asla unutmadığınız doğrudur.

Boş bir merakla, Sydney'in kaç saat ileride olduğunu kontrol etmek için telefonumu kullanıyorum. On. Sabah altı civarı olacak. Jools hâlâ erken mi kalkıyor? Çocukken, okula geç kalmayalım diye beni uyandırmak için telsizleri kullanırdı. Her gün birlikte yürürdük. İlk başlarda, Jools gönüllü olduğu için böyle yapıyorduk. O hayatı boyunca bu bölgede yaşamıştı, ben ise etrafı tanımayan yeni bir cocuktum. Kısa sürede arkadaş olduk ve sonunda daha da yakınlaştık. İç çektim. Geçmişte yaşamayı bırakmalıyım. Jools ve ben uzun zaman önce farklı yönere gittik.

My Kinky Housemate uygulamasından birkaç mesaj aldım. Yirmili yaşlarımda ailemle birlikte yaşayarak biriktirdiğim tasarruflar sayesinde, üç ay boyunca dairemin kirasını karşılayabilecek kadar param var. Ondan sonra, faturaları karşılamama yardımcı olacak bir ev arkadaşına ihtiyacım var ya da daha küçük veya Londra'nın dışında bir yer aramak zorunda kalacağım. Ya da her ikisi de.

Şehirde ve çevresinde kiralar çok yüksek. Zaten işe gidip gelmek için epey bir yolum var. Uygulamayı benzer fikirlere sahip bir ev arkadaşı bulmak için kullanıyorum, böylece ne iş yaptığım konusunda yalan söylemek zorunda kalmıyorum.

Mesajlar gelip daireye bakma talepleri. Kimsenin gerçek adını göremiyorum, sadece kullanıcı adlarını, profillerini ve yüklemeyi seçtikleri resimleri görebiliyorum. Yarın öğleden sonrası için görüşmeleri ayarlıyorum, her birini bir saat arayla ayarlıyorum ve sonuncusunun bana yemek yemek ve işe hazırlanmak için bolca zaman bırakmasını sağlıyorum.

Sonra, bu gece barda buluşacağım denizaltıların bilgilerine bakıyorum. Uzun süredir müşterilerim. Neden bana geçmeyi tercih ettiler? Merak mı? Çeşitlilik mi? Sormayacağım. Onlara ve ihtiyaçlarını karşılamak için neler yapabileceğime odaklanacağım.

Geç uyanıyorum. Sabahın erken saatlerine kadar çalışmaya alışmam gerekecek. Neyse ki düzenli bir dairem var, bu yüzden ilk izleyicim gelmeden önce yapacak pek bir şey yok. Bana tek kelime etmeden dairenin etrafına bakıyorlar, kira ve faturaları soruyorlar -uygulamadaki yazımda bu masraflardan bahsetmiş olmama rağmen- ve sonra daireyi beğenip beğenmediklerine dair bana hiçbir ipucu vermeden gidiyorlar. Odayı onlara kiralamayacağım. Anlaşabileceğim biriyle yaşamak istiyorum.

Bir sonraki izleyici gelmedi, bu da bana düş almak ve yemek yemek için zaman kazandırdı. Üçüncüsü hemen geldi ve izleme boyunca sohbet etti. İyi bir adam ve her konuda çok açık. Elli dakika içinde ejderha oyunları ile ilgilendiğini, esareti sevdiğini, Kütüphane'ye sık sık gittiğini ve aşkta şanssız olduğunu öğreniyorum. Beş yıllık mimarlık eğitimini yeni tamamlamış ve Londra'da bir firmada ilk işine başlamış. Referansları kontrol edildiği sürece

ve o da benim yanıma taşınmak istiyor. Sanırım yeni ev arkadaşımı buldum.

Son görüşmeyi iptal etmek için çok geç, bu yüzden dahili telefonum tekrar çalana kadar on dakika boyunca kendimi meşgul ediyorum. Konuşmadan kapı açma düğmesine basıyorum ve izleyicinin altıncı kattaki daireme gelmesini bekliyorum.

Birkaç dakika sonra kapı çaldı.

Gülümseyerek kapıyı açtım. "Merhaba, ben-" Bocalıyorum, ağzım açık.

Bir şeyler mi görüyorum? Jools önümde duruyor, gözleri tanıma ile geniş.

Elini dalgalı çilek sarısı saçlarının arasından geçiriyor. "Vay canına. Dünya küçük. Dairene bakmaya geleceğimi bilseydim, daha fazla çaba sarf ederdim."

"Jools?"

Sırıttıyor ve kendini okşuyor. "En son kontrol ettiğimde."

Daha fazla çaba göstermesine gerek yok. Alev kırmızısı kazağı, gri, solmuş kot pantolonu ve soğuk, yağışlı Kasım havasına uygun siyah botlarıyla her zamanki gibi muhteşem. Kazak, kaşlarını, şakaklarını, ensesini ve köprücük kemiğini tarayan tüylü bir tarza dönüştürdüğü saçlarındaki kırmızı röfleleri ortaya çıkarıyor.

"İngiltere'de olduğunuzu bile bilmiyordum," diyorum.

Nereden bilebilirdim ki? Üç yıldır onu ne gördüm ne de haber aldım. Bu onun olduğu kadar benim de hatam. E-posta atabilirdim ama hiç fırsatım olmadı. Aramızdaki mesafe göz önüne alındığında, onu tekrar tanımak çok acı verici olurdu.

Ama şimdi burada, tıpkı Amsterdam'da olduğu gibi, sanki kader bizi bir kez daha bir araya getirmeye karar vermiş gibi. Aptalca, idealist sözlerim zihnime doluşuyor. "Birbirimizi tekrar göreceğiz.

"Buraya geleli uzun zaman olmadı," diyor Jools, düşüncelerimin arasına girerek. "Çalıştığım şirket Londra'da bir ofis açıyor ve işleri ayarlamama yardımcı olmam için beni gönderdiler. Şu anda bir otel odasında yaşıyorum ama on iki ay boyunca burada olacağımı düşünürsek, bir ev bulmam gerektiğini düşündüm.

daha kalıcı bir şey." Yumruklarını sıkıyor ve bacaklarına vuruyor. "Bu son kısımdan bahsetmemeliydim."

"Neden?"

"Çünkü kimse bir yıl sonra taşınacak bir ev arkadaşı istemez."

Avucumu alınma bastırıyorum. "Buradasın." "Evet."

"On iki ay boyunca

mı?" "Evet."

"Ve yaşayacak bir yer bulmak için kink dostu bir uygulama mı kullandınız?"

"Evet."

Elimi bırakıyorum. "Kink mi yapıyorsun?"

"Evet. Eğlenceli bir hikâye aslında. Beni içeri davet edin, size her şeyi anlatayım."

TWO

JOOLS

Devin beni içeri aldı ve kapıyı kapattı. Dairesine bakmaya geldiğime dair hiçbir fikrim yoktu. Londra'ya taşındığını bile bilmiyordum. Ama işte buradayız, ikimiz de çabalamadan yollarımız tekrar kesişti. Buna ne denir? Serendipity.

Dairesi temiz, düzenli ve beklediğimden daha geniş. Bir ev arkadaşına ihtiyacı olmasına şaşmamalı. Baktığım diğer tüm daireler ayakkabı kutusu olarak tanımlansa daha iyi olurdu ama burası güzel. Tabii ki bu düşüncemin Devin'le bir ilgisi olabilir. Onunla aynı ortamda bulunmak nabzımın hızlanmasına neden oluyor ki bu çılgınca. Gitmesine izin verdiğim adam o. İki kez. Ona bayılmamalıyım ama bayılıyorum.

Amsterdam'dakinin tıpatıp aynısı. İyi giyimli, yumuşak yüzlü, güçlü çeneli, geniş göğüslü ve omuzlu. Düz, kül sarısı saçları biraz daha uzamış ve uçları çenesinin sağ tarafına değecek şekilde yana yatırmış. Gözleri her zaman olduğu gibi nazik ve içten, kolları da aynı şekilde davetkâr. Ondan daha uzun boylu olmam beni hâlâ şaşırtıyor. Eskiden tam tersi olurdu. On altı yaşıma kadar yaşıma göre kısaydım ve sonra bir büyüme atağı geçirdim, bu da beni çevremdeki neredeyse herkesten daha uzun ve zayıf yaptı.

"Bana kink'e nasıl başladığını anlatacaktın," diyor Devin.

"Ha? Oh, doğru." Düzgün düşünemeyecek kadar onun içinde kaybolmuştum. "Yani...?"

"Üç yıl önce Amsterdam'da bir barda muhteşem bir adamla tanıştım ve sapık olduğumu ağzından kaçırdı."

Devin dudaklarını büzerek sırtıyor. "Seni yoldan mı çıkardı?" "Hayır. O tam bir beyefendiydi. Ama, kancadan sonra-

onun neyle ilgilendiğini bilmek istedim. Ben de araştırdım, bir tavşan deliğine düştüm ve kendim de ilgilenmeye başladım."

"Bu eğlenceli bir hikaye." "Değil mi?"

Bana doğru bir adım atıyor, duraksıyor ve uzaklaşıyor.

"Nasılsın?"

"Güzel. Sen?"

"Evet."

"Londra'ya taşındın."

Gülümsüyor. "Sen de öyle."

"Seni buraya getiren iş miydi?"

"Bir kink kulübünde pro-Dom olarak çalışmaya başladım."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Pro-Dom diye bir şey var mı?"

"Evet."

"Vay canına. Sanırım bu konularda hâlâ çok safım."

Boynumun arkasını ovuyorum.

"Ve yine de My Kinky Housemate uygulamasını kullandın."

"Kiralayacak yer ararken tesadüfen buldum. Sadece ayak parmağımı sapkın sulara sokmuş olabilirim, ama bunun yeterli olacağını düşündüm - ya da en azından umdum."

"Ne iş yapıyorsun?" Devin soruyor.

"Video oyunları için yerelleştirme yapıyorum." Bana boş boş bakıyor.

"Senaryoları çoğunlukla Japonca veya Korece'den İngilizce'ye çeviriyorum."

Bön bön bakıyor. "Bu iki dili de mi konuşuyorsun?"

"Akıcı bir şekilde. Eğlenceli bir gerçek. Japonca bazı Avustralya okullarında ikinci dil olarak öğretiliyor." Ellerimi ceplerime sokuyorum. "Seni tekrar görmek gerçekten çok güzel."

"Ve sen."

"Peki bu neden Amsterdam'dan daha garip?"

Nefes veriyor. "Emin değilim. Gerçi çok fazla konuşmadık."

"Bir sürü konuşma yaptık. Sadece çoğunu seks yaptıktan sonra yaptık." Alt dudağımı ısırdım. "Sanırım bana etrafı gezdirmenin pek bir anlamı yok."

"Neden?"

Çizmelerimin burnunu laminant parkeye sürtüyorum.

"Birlikte yaşamamız tuhaf olurdu."

"Kötü tuhaf mı?"

Başımı eğip ona bakıyorum. "Bilmiyorum. Uzun zaman oldu."

"Öyle."

Yutkunuyorum. Yaklaşmasını ve Amsterdam'da yaptığı gibi beni öpmesini istiyorum.

Boğazını temizliyor. "Bir yıl mı kalacaksın?" "Evet."

"Ya ondan sonra?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Patronumun nerede olmamı istediğine bağlı. Gideyim mi?" Kapıya doğru yarım adım atıyorum.

"Hayır."

Duruyorum. Emredici ses tonu omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

"Sana daireyi göstereyim."

"Çok isterim."

Evini gezmek uzun sürmüyor. Ana yaşam alanı geniş olabilir ama yine de küçük ve rahat, bu da bana her fırsatta Devin'i hatırlatıyor. Büyükannesinin bebeklik kıyafetlerinden yaptığı yorgan boş odadaki yatağı kaplıyor. Ona tatil hatırası olarak aldığım Mickey Mouse kupası odadaki kurutma askısının üzerinde baş aşağı duruyor.

Mutfak. Her odanın etrafındaki raylarda resimler asılı. Ailesiyle ilgili olanlar mutlu anıları canlandırıyor. Diğerleri filmlerden, kitaplardan ve video oyunlarından sanat eserleri içeriyor.

Arkalarında dramatik bir gün batımı olan iki dev robotun metal bir resmini gösteriyorum. "O oyun üzerinde çalıştım."

"Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Dairen gerçekten çok güzel. Neden paylaşacak birini arıyorsun?"

Devin yüzünü buruşturuyor. "Kirayı ve faturaları tek başıma karşılayamam. Daha küçük bir şey aradım ama beğendiğim bir şey bulamadım."

"Anlayabiliyorum. Eminim baktığım dairelerin çoğu bir hapisane hücresinin boyut standartlarını bile karşılamazdı. Yani, ben küçüklüğe alışkınım. Tokyo'da altı ay yaşadım. Küçük yaşamı yepyeni bir seviyeye taşıyorlar. Ama orada başka seçeneğim yoktu. Biraz daha geniş bir yerde yaşamayı tercih ederim." Saatte yüz mil hızla konuşuyorum. Devin'in yanında gergin olmamalıyım ama öyleyim.

"Buraya taşınabilirsin."

Takla atıyor olmalıydım. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Kaşlarını çattı. "Neden?"

"Birlikte yaşayabileceğimiz konusunda hiçbir fikrimiz yok." "Aynı şey herkes için geçerli olabilir."

"Doğru... ama... geçmişimiz olduğu için mi bana soruyorsunuz?"

"Bu kötü bir sebep mi?"

Alt dudağını kemiriyor. "Sanırım hayır." "Bunu isteyeceğini düşünmüştüm."

Benim var.

Dizimi sıkıyor. "Arayı kapatabiliriz. Birbirimizi yeniden tanırız. Eğlenceli olur."

"Devin-"

Bana bakıyor.

"Artık çocuk değiliz."

"Biliyorum. Biz de Amsterdam'da değildik. Çocuk dostu olmayan pek çok şey yaptık."

Yanaklarım ısındı. "Hatırlıyorum." Sesim biraz nefes nefese.

"Seni özledim." Yaklaşıyor.

"Ben de seni özledim ve sorun da bu zaten." "Kafam karıştı."

"Seni unuttuğumu sanıyordum, sonra o barda karşılaştık ve unutmadığımı fark ettim. Sonra bir üç yıl daha geçti ve ben yine seni unuttuğumu sandım. Ama unutamadım. Sana bu kadar yakın olmaya dayanabileceğimden emin değilim." Kendimi patlatmak üzereyim.

"Beni istediğin için mi?"

"Evet." Cevabım bir kelimedenden çok bir sızlanma olarak çıkıyor.

"Neden bana sahip olamayacağını düşünüyorsun?" "Uygulama. Bunu kabul etmek zorundaydık-"

"Boş ver uygulamayı." Aramızdaki mesafeyi kapatıyor, beni kendisine doğru çekiyor, parmak uçlarına kalkıyor ve ağzını ağzıma yapııştırıyor.

Öpücüğün içinde eriyip gidiyorum, dizlerimi bükerek ona hükmetmesini kolaylaştırıyorum. Ve, kahretsin, gerçekten de hükmediyor. Emredici ve talepkâr ama bir o kadar da şefkatli. Etrafımızda statik girdaplar oluşuyor. Vücudumdaki her sinir karıncalanıyor. Zihnim onunla yapmak istediğim, onun bana yapmasını istediğim şeylerle dolup taşıyor.

Öpüşmeyi kesip yüzümü tutarken ve alnını alnıma yaslarken nefesi sertleşiyor.

"Neden seni unutamıyorum? Neden seni istemeyi bırakamıyorum?" Fısıldıyorum.

"Bilmiyorum ama ben de aynı şeyi hissediyorum." Alt dudağımı dişlerimin arasından ısıırıyor, acıtacak kadar sert değil.

"Ne yapıyoruz biz?"

"Durdurmayı kaldırıyoruz.

Eğer istersen." "İstiyorum."

Geri adım atıyor ve kazağımın kolunu yukarı iterek bronzlaşmış kolumu ortaya çıkarıyor. "Bu bronzluğu bir İngiliz kışında kaybedeceksin."

Kıkırdıyorum. "Benim için fark etmez."

Gözlerimin içine bakıyor. "Bakabilir miyim?"

Titriyorum ve başımı sallıyorum. Bakışlarımı kolumu kaşıyan şeyden ziyade ona odaklıyorum. Derim karıncalanıyor ama tepki vermek için yeterli zamanı olduğundan emin olana kadar bakmıyorum. Baktığımda, bir Oynat düğmesi görmeyi bekliyorum. Çenem titriyor ve göğsüm sıkışıyor. Oynat düğmesi çizmemiş. Tıpkı İngiltere'den ayrıldığım gün yaptığı gibi, içinde baş harflerimiz olan bir kalp çizmiş.

"Devin." Başka bir şey söyleyemeyecek kadar bunalmıştım.

Başparmağını hiperaktif cildimin üzerinde gezdiriyor. "Daha sonra çalışmam gerekiyor ama birkaç saat sonra. Akşam yemeğine kal. Arayı kapatırız."

"Çok isterim."

THREE

DEVIN

Yemekten sonra kanepede diz dize oturuyoruz. Jools kırmızı kazağını çıkarıp dar siyah bir tişört giyiyor. Gözleri koyu renkli kumaşın yanında daha aydınlık ve parlak görünüyor.

Konuşurken gözlerine ya da dudaklarına bakmaktan kendimi alamıyorum. Tıpkı hatırladığım gibi canlı ve neşeli. Ne zaman çok konuştuğunu düşünse yanakları kızarıyor. O her zaman geveze biriydi. Çocukken okula birlikte gittiğimizde beni ona çeken şeylerden biri de buydu. "İki dili nasıl öğrendiğini hâlâ anlamıyorum.

çok çabuk," diyorum.

İş hakkında konuşmaya geri döndük. Jools omuz silkti.

"Çabuk tanımla."

"Japonca öğrenmeye on altı yaşında mı başladınız?" "Evet."

"Ve şimdi, dokuz yıl sonra, bu konuda akıcısın ve Korece mi?"

Gülüyor. "Dokuz yıl uzun bir süre."

Ayıldım. "Çok uzun."

"Anlaştık."

"Neden Korece?"

"Kişisel bir meydan okuma olarak başladı. Hoşuma gitti ve devam ettim. Beklediğimden daha hızlı öğrenmem de yardımcı oldu."

"Kendi kendini mi eğittin?"

"Kısmen. Temel bilgilerin ötesine geçmek için özel öğretmenlerle çalışmak zorunda kaldım ve üniversitede her iki dili de akıcı bir şekilde konuşan arkadaşlarım vardı. Bana konuşma pratiği konusunda yardımcı oldular."

"Hayranlık içindeyim."

Boğazını temizliyor ve sehpadan uzun bir bardak kola alıyor. "Benden bu kadar bahsettiğin yeter. Kink'e nasıl girdiğini ve neden profesyonel Dom olmaya karar verdiğini bilmek istiyorum. Amsterdam'da yaptığın şey bu muydu? Eğitim mi?"

"Hayır. Kişisel kullanım için kink ekipmanlarını araştırıyordum. Bu benim pro-Dom olarak ilk işim."

"Bundan önce ne yapıyordun?"

"Yirmili yaşlarıma kadar ailemle yaşamak dışında mı?"

Jools güler. "Hey, bunda utanılacak bir şey yok. Kendi evini almak pahalıdır."

Islık çalarım. "Bir de bana sor. Kuzeyde kalsaydım daha ucuza gelirdi ama Kütüphane harika bir kulüp. Orada çalışma fırsatını kaçıramazdım. On sekizimde okulu bıraktım ve bir barda işe girdim. Daha sonra bir süpermarkette rafları dizdim ve ardından fabrika işi yaptım. Hatta bir süre bisikletle teslimat bile yaptım. Sonunda bir nakliye firmasında ofis işi buldum."

"Oldukça çeşitli."

"Anneme göre kendimi buluyordum." "İşe yaradı mı?"

Dudaklarımı büzüyorum. "Ne yapmak istediğimi bilmiyordum." "Kink'i bulana kadar mı?"

"Evet."

"Peki bu işe nasıl girdin?"

"Eski bir erkek arkadaş aracılığıyla." Kıpırdanıyorum. "Ayrı kaldığımız süre boyunca aşk hayatım hakkında bir şeyler mi duymak istiyor?"

Elini sallıyor. "Bu kadar rahatsız görünmene gerek yok. Dokuz yıl oldu Devin. Arada hayatlarımız olmasına izin var. Ara verdik, unuttun mu? Devam et."

"Graham nefes oyunlarına meraklıydı. Seks sırasında nefesinin kesilmesinden hoşlanıyordu. Ciğerlerine dolan havanın ona daha güçlü bir orgazm verdiğini söylerdi."

Jools kaşlarını çatar. "Kulağa tehlikeli geliyor."

"Eğer ne yaptığınızı bilmiyorsanız öyledir. Bilseniz bile, yine de riskler vardır."

"Lütfen bana daha önce güvenli bir şekilde nasıl yapılacağını öğrendiğini söyle- ne? Seks sırasında onu boğmadan önce."

"Evet, tabii ki. Bu benim kink dünyasına giriş kapımdı. Tek bir şeyi nasıl yapacağımı öğrendim. Beni canlı hissettirdi. Güçlü. Komuta bendeydi. Hoşuma gitti ve bundan zevk aldım. Graham'la ayrıldıktan sonra, kendi zevklerimi ve sınırlarımı anlayabilmek için daha derinlere inmeye devam ettim."

"Ve yaşamak için sapıkça davranmaya mı karar verdin?"

Gülümsüyorum. "Evet. Kink'i itaatkârları güçlendirmek ve kendilerini iyi hissetmelerine yardımcı olmak için kullanmak istiyorum."

Jools bardağını sehpanın üzerine koyar ve o gün garajının çatısında yaptığı gibi dizlerini göğsüne çeker. Yüz ifadesi düşünceli ve biraz mesafeli.

Öne eğildim ve parmak uçlarımı koluna dokundurdum. "İyi misin?"

Yarı gülümsüyor. "Sadece düşünüyordum." "Ne hakkında?"

"Önemli değil."

"Jools."

Titriyor. "Bu emredici ses tonuna alıştırma yaptın, değil mi?"

"Özür dilerim." Bunu onun üzerinde kullanmamalıydım.

Bakışlarını indirirken kirpikleri gözlerini kapatıyor. "Özür dileme, çok seksiydi. Sadece insanların sana gerçekten güvenmesi gerektiğini düşünüyordum." Başını kaldırıp bakışlarıyla beni delip geçiyor. "Ben sana hep güvendim."

Ciğerlerimdeki hava boşalıyor. Üç yıl önce, gençken kazandığım güven sayesinde mi benimle bu kadar kolay yatağa girmişti?

Odanın uzak köşesine doğru bakıyor. "Çok fazla sapıkça şey yapabiliyor olmalısın."

"Evet. Pro-Dom olmaya karar verdiğimde, beni hemen hemen her konuda eğitecek bir çift buldum. Müşterilerime olabildiğince çok çeşitlilik sunabilmek istiyorum. Hoşlanmadığım şeyler var. Yapmayacağım şeyler. Benim markama uymayan şeyler. Aboneler övülmek ve moral bulmak istiyorlarsa beni seçeceklerdir. Aşağılanmak ve küçük düşürülmek istiyorlarsa bana gelmezler. Kütüphane'de onlara bunu verebilecek başka Domlar var." Stefan gibi. "Neyle ilgileniyorsun?"

"Nazik şeyler. Tüylerle falan oynamak. Biraz rol yapma. Oyuncaklarla uğraşmak. Hepsi bu kadar. Bunu sadece bir erkek arkadaşım keşfettim ve uzun süre birlikte olmadık."

Elinin topuğuyla kolunu ovuşturuyor. Çocukken bir şey onu rahatsız ettiğinde ya da emin olmadığında bunu yapardı. Derisinde kırmızı izler belirliyor. Düşüncelerim Stefan'ın dün gece bana verdiği bükülme listesine geri dönüyor, ama bu düşünceyi uzaklaştırıyorum. Jools'u rahatsız eden bir şey var. Eğer o isterse onunla yapmak istediğim şeyleri düşünmemeliydim.

Cildini daha fazla tahriş etmesini engellemek için elimi onunkinin üzerine koydum. "Neyin var?"

Gülümsemesini daha sağlam ve parlak hale getiriyor. "Sanırım senin yanında kendimi yetersiz hissediyorum."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Yetersiz mi? Neden?"

"Çünkü senin çok fazla deneyimin var, benimse neredeyse hiç yok."

"Deneyimsiz olmak sizi yetersiz yapmaz." "Sanırım yapmaz. Ne zaman işe gitmen gerekiyor?"

Kaşlarımı çatıyorum ve saatimi kontrol ediyorum. "Biraz daha vaktim var. Bu konu hakkında konuşmaktan rahatsızlık duyuyor musunuz? Çünkü

Konuyu memnuniyetle hoşunuza gidecek bir şeyle
değiştireceğim." "Konu o değil."

"Sonra-ne?"

"Seninle tekrar karşılaşmak. Bu tartışma. Bu çok fazla,
Devin. Buraya bir daire aramaya geldim ve seni buldum. Ve
bu konuşma, rahatsız edici değil ama ağır. Bu mantıklı mı?
Sana bakıp duruyorum, kim olduğunu hatırlıyorum ve artık
farklı biri olduğunu fark ediyorum. Yaşlanmıştın-"

Parmak eklemimi yanağına sürüyorum. "İkimiz de
öyleyiz." Burnunu kırıştırıyor.

"Özür dilerim. Sözüünüzü kestim. Devam edin."

"Senin çok fazla deneyimin var ve ben, sen kim olduğunu
bulmaya çalışırken, ben son dokuz yıldır suda yüzüyormuşum
gibi hissediyorum."

"Bunu iki dil öğrenen ve altı ayını Japonya'da geçiren
adam söylüyor. Bu nasıl suda yüzmek oluyor?"

Jools'un gözleri parlıyor ve dudakları titriyor. "Benden
daha büyükmüşsün gibi hissediyorum." Yanaklarını
ovuşturuyor ve nefesini içine çekiyor. "Beni görmezden gel.
Gürültülü otel odaları iyi bir uyku için elverişli değildir.
Seninle tekrar karşılaştığım için çok heyecanlıyım. Hepsi bu.
Amsterdam'da daha kolaydı."

"Seksin konuşmaktan daha kolay olduğunu mu söylüyorsun?"

"Sanırım öyleyim." Başını sallıyor. "Hayır. Öyle değil. Daha
kolaydı çünkü sadece bir geceydi. Bunu biliyorduk. Birlikte
geçireceğimiz zaman sınırlıydı, bu yüzden düşünmeye
vaktimiz yoktu, sadece hissediyorduk. Ama şimdi zamanımız
var ve ben bunu beklemiyordum, düşüncelerim ve duygularım
karmakarışık." Ellerini yüzüne bastırıyor. "Beni görmezden
gel."

Ellerini nazikçe çekiyorum ve sonra yanağını okşuyorum.
"Bilesin diye söylüyorum, seni görmezden gelmeye niyetim
yok. Seni unutmadım. Farklı ilgi alanlarını keşfettik. Sen dil
öğrendin, ben-"

"Sapıklık mı var?"

Gülüyorum. "Aynen öyle. Bahse girerim benim için senin sapkınlık ufkunu genişletmek, senin bana Japonca öğretmenden daha kolay olurdu."

Kıkırdıyor. "Belki."

"Fransızca derslerindeki çabalarımı hatırlıyorsun, değil mi?"

"Evet, hatırlıyorum. Ödevine yardım etmiştim. Yapar mısın?"

Kaşlarımı birleştirdim. "Japonca öğrenmek mi?"

Kolunu bacağıma vuruyor. "Hayır. Kink ufkumu genişletmeme yardım eder misin?"

Kalbim pır pır ediyor. "İstediğin bu mu?"

"Senin etrafında olmak istiyorum. Senin sayende sapkınlığı araştırdım. Yani, evet, sanırım öyle. Muhtemelen çalıştığın kulüpte seninle bir seans ayarlamalıyım. Kütüphane mi?"

"Evet, orası. Ama hayır, yapma." Jools

kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü uygulamanın arkadaşlık kuralları olmadığını biliyorsun."

Başını sallıyor.

"Kütüphane de öyle. Ve seni öpmeden kendimi durdurabileceğimden emin değilim."

Jools yutkunuyor ve bakışlarıyla buluşuyor. "Beni öpmekten kendini alıkoymanı isteyeceğimden emin değilim."

Ellerini topladım. "İçeri gir." Başını sallıyor.

"Bir otel odasında yaşamaya devam etmek istemediğinizi ve yeterince uyuyamadığınızı söylediniz."

"Biliyorum, ama-"

"En azından bunu bir düşün. Odayı birkaç gün kimseye vermeyeceğim."

"Tamam."

Ellerini sıkıyorum. "Senin de sapkınlık ufkunu genişletmeme izin vermeyi düşün. Buna da şimdi karar vermene gerek yok."

"İşe gitmek zorunda olduğun için mi?"

"Kısmen. Ama aynı zamanda seni zorlamak ya da acele ettirmek istemediğim için."

"Teşekkürler."

"Burada bekle." Ayağa kalkıyorum, eğiliyorum ve Stefan'ın dün gece bana verdiği listeyi almak için odama gitmeden önce alnından öpüyorum. Ellerine bastırıyorum.

"Ne oldu?"

"Kütüphane, Kasım ayında yapılacak sapıkça şeylerin bir listesini hazırladı. Bir göz atın. Yapmak istemediklerinizin üzerini çiziniz ve gerçekten ilgilendiğiniz şeylerin yanına yıldız koyun. Birlikte bakabiliriz. Eğer istersen." Gülümsüyor. "Bana gülmediğin ya da bir şey söylemediğin için teşekkürler."

Aptalca davranıyorum."

"Sen değilsin. Bu gece burada kalmak ister misin? Oteline dönmek zorunda değilsin."

Ayağa kalkıyor ve ellerini kot pantolonunun üzerinde gezdiriyor. "Geri dönmem gerek ama gitmeden önce numaralarımızı değişelim. Ne olursa olsun, bu sefer irtibatı kaybetmeyelim, tamam mı?"

Onu kendime çektim. Kollarımda titriyor, kucağıma bastırıyor ve yüzünü eğerek onu öpmemi kolaylaştırıyor.

Bunu şefkatle yapıyorum, dudaklarımın onun dudaklarında mümkün olduğunca uzun süre kalmasına izin veriyorum. "Bir daha asla," diye söz veriyorum. Ciddiyim. Zaten çok fazla ayrı zaman geçirdik.

FOUR

JOOLS

Uykusuz şehrin ve gürültülü komşuların korusu beni uyanık tutarken Devin'de kalmadığıma pişman olmak çok kolay. Saat gecenin ikisi ve ben sadece bölük pörçük uyuyabiliyorum. Devin şimdiye kadar evde olur mu? Çalıştığı kink kulübünün ne zaman kapandığı hakkında hiçbir fikrim yok. Hâlâ para ödeyen biriyle oynuyor olabilir. Dudağımı ısıyorum. Bu düşünce beni kışkırtmak yerine tahrik ediyor.

Eğer kalsaydım, onu bekleyebilirdim. Amsterdam'da yaptığım gibi kendimi o ana bırakmalıydım. Aynı geçen yıllara rağmen Devin aklımdan hiç çıkmıyor. Onu istiyorum ama kalbimi dinlemek yerine aklımın yoluma çıkmasına izin veriyorum.

Onunla sapkınlığı keşfetmek harika olurdu. Bunu araştırmamın tek sebebi o. Onu bir daha görüp göremeyeceğimi bilmediğim için çılgıncaydı. Ama işte buradayız, bir geceden fazla aynı şehirdeyiz. Sapkın tarafımı keşfetmemi yardım etmek istiyor. Bana rehberlik etmesini ve öğretmesini istiyorum. Yine de geri çekildim. Ben bir aptalım.

Yuvarlanıyorum, yatağın başucundaki ışığı açıyorum ve bana verdiği sapkınlık listesini alıyorum. Kulübün markası, Kasım ayında denemek için düzinelerce öneriyle birlikte her yerde. Her biri

Bir tanesinin yanında onay kutusu var. Daha önce hiç duymadığım faaliyetlerle dolu listeyi tarıyorum. Yumurtlamanın ya da insan mobilyalarının ne olduğunu bilmesem ilgilenip ilgilenmeyeceğime karar veremiyorum.

Dizüstü bilgisayarımı ve kalemimi alıp yorganın altına giriyorum ve listeyi tek tek inceleyerek bilmediğim her şeye bakıyorum. Devin'in söylediği gibi, yaparken kendimi rahat hissetmeyeceğim şeylerin üzerini çiziyorum ve gerçekten ilgilendiğim şeylerin yanına yıldız koyuyorum. Bu dünyadaki en uzun liste değil ama bir başlangıç noktası.

Dizüstü bilgisayarımı kapatıp yanımdaki yatağa koyuyorum ve listeye bakıyorum. Her zamankinden daha uyanığım. Midem kıpır kıpır ve heyecandan titriyorum. Vücudum bana bunları Devin'le birlikte keşfetmek istediğimi söylüyor, ne kadar çılgınca olursa olsun. Sabaha kadar, cesaretimi kaybetmiş olabilirim. Telefonumu aldım.

Jools: Listeyi gözden geçirdim.

Nefesimi tutuyorum. Muhtemelen uyuyordur. Ya da belki metroda, Kütüphane'den eve dönüyordur. Ya da hala orada, bir denizaltıyla derin bir sahnede olabilir. Bu gece bir cevap beklememeliyim.

Telefonum bip sesi çıkarıyor. Sıçradım, neredeyse odanın öbür ucuna fırlatacaktım. Mesajı okurken kalbim küt küt atıyor.

Devin: Bana gönder.

Jools: Umarım seni uyandırmamışımdır.

Hayır, kulüpteyim, geceyi bitiriyorum.

Saat üçü geçti. Uzun bir gece. Listenin fotoğrafını çekip ona gönderiyorum.

Devin: Uyumakta zorlanıyor

musun? Jools: Evet.

Arkadaş ister misin?

Bir a n için nefes almayı unutuyorum. Evet demek istiyorum, ama...

Jools: Uyumam lazım.

Yardım edeyim.

Yumuşak bir mırıltı çıkarıyorum. Bunu çok istiyorum. Jools: Tamam.

Bana otelinin adresini mesaj at. Oraya vardığımda sana haber veririm, böylece gelip benimle buluşabilirsin.

Anahtar kartı olmadan odalara giremezsiniz. Ona otelin adını ve adresini mesaj atıyorum ve sonra duş alıp dişlerimi fırçalıyorum çünkü neden olmasın? Çok fazla gürültü olmasa bile uyuyamayacak kadar gerginim ve bir şeyler yapmak hiçbir şey yapmamaktan iyidir. Giyiniyorum, böylece Devin'le fuayede buluşabilecek kadar düzgün oluyorum. Tişörtümü giyerken bana mesaj atıyor.

Anahtar kartımı alıyorum ve fuayeye çıkmak için asansörü kullanıyorum. Işık loş ve resepsiyon masasının üzerinde yardıma ihtiyacımız olursa zili çalmamızı söyleyen bir tabela var. Devin deri ceket ve dar indigo kot pantolonuyla harika görünüyor.

Beni kollarına çektik. Dizlerimi büküyorum ve beni öpmesini kolaylaştırmak için yüzümü eğiyorum. Bu sahiplenici bir öpücük, beni tüm varlığıyla istediğine dair hiçbir şüphe bırakmayan bir öpücük. Ona yapışıyorum, öpücüğün gücüyle bacaklarımın kopmasından korkuyorum.

Çenemi okşuyor. "İyi misin?"

"Yorgunum."

Başparmağını sol gözümün altına sürüyor. "Bakalım bu konuda ne yapabiliriz, tamam mı?"

Başımı omzuna yasladım. "Teşekkür ederim."

"Bırak seninle ben ilgileneyim, Jools."

Başımı salladım ve onu odama götürdüm.

"İşte bu kadar." Yatağa oturdum ve ellerime yaslandım.

Odanın ortasında duruyor, başı eğik, yüzünde düşünceli bir ifade var. Ona mesaj attığım zamankinden daha sessiz değil. Pencerenin dışında kornalar çalıyor. Otelin içinde bir yerlerde kapılar çarpıyor. Sesler duvarların arasından süzülüyor.

"New York'u unutun. Londra'ya hiç uyumayan şehir lakabı takılmalı," diyorum.

Bir otel odasından daha kalıcı bir yer bulmalıyım, ama Devin'in teklifini kabul etmemin tek nedeni bu olamaz.

Taşınma teklifi.

Devin donuna kadar soyunuyor. Onu neredeyse çıplak görmek nefesimi kesiyor ve Amsterdam'da onunla birlikte olduğum anıları canlandırıyor. O kadar güzel ki. Elimi tutuyor, beni ayağa kaldırıyor ve şefkatle soyuyor, dudakları kıyafetlerimin ardından tenimin üzerinde fısıldıyor. Daha önce hiç bir erkek tarafından soyulmamıştım. Hiç bu şekilde ilgilenilmemiştim. Beni yatağa götürüyor ve kollarına çekiyor, başımı göğsüne yaslıyor. Kalbinin hafif gümbürtüsü ve nefesinin yumuşak nefesi beni uyanık tutan tüm sesleri bastırıyor. Kollarında kendimi güvende ve sıcak hissediyorum.

Saçımı öpüyor. "Daha iyi misin?" "Evet." Ona sarılıyorum.

"Biraz uyu. Sabah konuşuruz."

Ağır göz kapaklarımın kapanmasına izin verdim. "Liste hakkında mı?" "Liste. Sen. Ben. Biz. Her şey."

"Burada olduğunuz için teşekkür ederim."

"Başka bir yerde olmak istemezdim."

FIVE

DEVIN

Otel odasının hiçbir zaman tam anlamıyla sessiz ya da karanlık olmadığından emin olmama rağmen tuhaf bir şekilde dinlenmiş olarak uyanıyorum. Jools bana sarılmış, başı göğsümde, kulağı kalbimin üzerinde. Büyüleyici. Yüzünün ne kadar huzurlu olduğunu, tüy gibi saçlarının tenimi nasıl gıdıkladığını ve derin uykuda olmasına rağmen bana sarılırken vücudunun sıcaklığını hatırlıyorum. Gitmesine izin verdiğimden de değil. Altında ve etrafında dolanan kolumun uyuşmuş olması umurumda değil. Tek umursadığım burada birlikte olmamız.

Kirpikleri titriyor ve uyandığında inliyor. Bana odaklanırken gülümsüyor. Kalbim kabarıyor ve yükseliyor.

"Günaydın," diye fısıldıyor.

Yanağını avuçluyorum ve başparmağımla okşuyorum. "Günaydın. İyi uyudun mu?"

"Evet." Geriniyor ve sonra daha yakına sokuluyor. "Sanırım bu Avustralya'dan ayrıldığımdan beri uyuduğum en iyi gece." Bana bakıyor. "Uyumama nasıl yardım edeceğini nereden biliyorsun?"

"Çünkü seni tanıyorum. Seni neyin rahatlattığını biliyorum. Seni neyin güvende hissettirdiğini biliyorum."

Kaşlarını çatarken alnının ortasında düşünceli bir çizgi beliriyor. "Bunca yıldan sonra bile mi?"

"Evet."

Burnunu kıvırıyor. "Belki de insanları rahatlatmakta iyisindir. İşinin bir parçası olmalı."

Kıkırdıyorum. "Öyle. Belki de ikisinden de biraz."

"Bu işe yarar." Göğsümün üzerinde daireler çiziyor.

"Sapkın tarafımı keşfetmeme yardım etme teklifin-"

Nefesimi tuttum ve bekledim.

"O zaman da kendimi güvende hissetmemi sağlardın, değil mi?"

Ona sıkıca sarılıyorum. "Evet. Daha önce hiç hissetmediğin kadar güvende." Gülümsüyor ve gözlerini kapatıyor. "Sana inanıyorum."

Onunla oynamak istiyorum ama bu onun kararı olmalı. Onun seçimi. Kütüphane ile oteli arasındaki metro yolculuğu sırasında bana gönderdiği sapkınlık listesine baktım ve seçimlerini ezberledim. 'Deri üzerine yazı yazmak' seçeneğinin yanına bir yıldız, 'bağlanmak' seçeneğinin yanına da bir yıldız koyduğunu fark ettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Daha önce hiç bağlanmamıştı ve bildiğim kadarıyla benden başka kimse tenine bir şey çizmemişti ve ben de bunu onu tahrik etmek amacıyla yapmamıştım. Ben onun tenini bir tapınma duvar halısına dönüştürürken onu bağlamama izin verir miydi?

Gözlerini açtı ve bana baktı. "Bana yardım edecek misin? Bana öğretecek misin?"

İçimdeki duygu yumağını yutuyorum. "Evet. Ne zaman istersen."

Dirseğinin üzerine çıktı ve tekrar gözlerimin içine bakmadan önce dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Şimdi mi?"

"Emin misin?"

"Evet. Düşünmekten bıktım, Devin. Hissetmek istiyorum. Seninle hissetmek istiyorum. Senin yüzünden."

Omuzlarından tutup onu sırtüstü yatırıyorum, ben de üzerine kapanıyorum. Onu sertçe öpüyorum, dudaklarımı masaj yapmak için, dilimi de tatlılığını keşfetmek ve tatmak için kullanıyorum. Nefesinde kalıcı bir nane tadı var.

Burnuna sokuluyorum. "Burada olmaz. Hadi benimkine gidelim."

Parmaklarını çenemde gezdiriyor ve başını sallıyor. "Önce konuşmamız gereken şeyler var."

Kaşlarını kaldırıyor.

"Güvenli kelimeleriniz. Listede tam olarak neyi denemek istiyorsunuz?"

"Yanında yıldız olan her şey. Sen seç."

Başımı sallıyorum. Her ne kadar onu seçimlerime yönlendirmek istesem de, bu onun kararı olmalı. "Ben işemeye gidiyorum. Listene bak ve bana en çok neye ilgi duyduğunu söyle."

Onu öpüyorum ve yanından ayrılıyorum, Jools'un listesini düşünmesi için banyoda gereğinden fazla zaman harcıyorum. Yatak odasına döndüğümde yan yatmış, ona verdiğim listeyi baş ve işaret parmaklarının arasına sıkıştırmıştı. Bir an için nefes almayı unutuyorum. Bu bir rüya mı? Yıllardır sevdiğim çocukla gerçekten oynayabilecek miyim? Tanıştığımız andan beri kalbim onunkiyle sarmaş dolaş. Aradan geçen dokuz yıl ona olan hislerimi bir nebze olsun azaltmadı.

Dönüyor, gülümsüyor ve işaret ediyor.

Yanına gidip, yatağın içine giriyorum. Yüzüm ona dönük uzanıyorum. "Seçimini yaptın mı?"

"Sanırım öyle." Tereddütü çok sevimli. Parmağını 'deri üzerine yazı yazmanın' altına sokuyor. "Tenime çizim yapman hoşuma gidiyor. Bunu yapmasına izin verdiğim tek kişi sensin."

Kalbim ısınıyor.

Kaşlarını çatıyor. "Ama dün gece bunu araştırdım ve bulduğum her şey bunun genellikle aşağılama için kullanıldığını söylüyordu. Bundan hoşlanacağımı sanmıyorum. Ayrıca, sen de bundan hoşlanmadığını söylemiştin."

Ama yine de başroldeydi.

"Yazdığım şey aşağılayıcı olmak zorunda değil. Bu sapkınlığı kendimize ait kılabiliriz, Jools. Bizi tahrik edecek şekilde kullanabiliriz."

Kaşları çatılır ve parlak bir gülümsemeye dönüşür. "Bu hoşuma giderdi. Yazının kalıcı olması gerekiyor, değil mi? Çok

cildim tepki verdiğinden daha uzun süre."

Alnından öperim. "İkisini de yapabiliriz. Keçeli kalem ve kürdan kullanabilirim. Bazı sözcükler kalıcı olur, bazıları ise kısa sürer."

Titriyor. "Yarın işe gitmem gerekiyor." "Bu gece yıkayabiliriz."

Başını iki yana sallar. "Hayır, sanırım bana söylediğin sözleri bir sır gibi saklamak istiyorum."

Görüntü kafamda yanıp sönerken inliyorum: Jools, işte, kelimelerim teninde, kıyafetlerinin altında saklı. "Buna şimdi karar vermeye gerek yok." Ama sabah da aynı şekilde hissetmesini ne kadar istiyorum. "Kısıtlamalar "ı gösteriyorum. "Bunu da yıldızlaştırdın."

"Evet."

"Daha önce bağlandın mı?"

"Hayır. Nate beni bağlamak istedi ama bu ona doğru gelmedi."

"Peki ya benimle?"

Bakışlarına karşılık veriyor. "Sana güveniyorum."

Tüm Noellerim aynı anda gelmiş gibi gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Güvenli kelimeler." Düşüncelerimi kontrol altında tutmalıyım. Ben Dom'um. Jools'la ilgilenmeliyim, o ana kapılıp gitmemeliyim.

"Trafik ışıkları mı?"

"Bu işe yarar. Onları kullanmalısın, Jools. Bir şeylerin yavaşlamasına ya da tamamen durmasına ihtiyaç duymak asla utanç verici değildir. Teoride seksi görünen şeyler bazen gerçekte bunaltıcı olabilir."

"Onları kullanacağım."

"Sadece oynuyor muyuz yoksa-?"

Ağzının sağ tarafını şehvetli bir gülümsemeyle çarpıtıyor. "Benimle oyna, Devin. Benimle oyna ve benimle seviş."

Sanki dudaklarını tatmak için son şansım gibi öpüyorum onu. "Hadi benimkine gidelim."

Ayrı ayrı duş aldıktan sonra metro istasyonuna yürüyor ve daireme doğru yola çıkıyoruz. Jools'un cildinde güvenle kullanabileceği ama kolaylıkla bulaşmayacak kalemler almak için bir dükkâna gidebilmek için bizi erkenden yönlendiriyorum. Onun en sevdiği renkleri seçiyorum: kırmızı, turuncu, sarı. Durgun bir gölde yansıyan gün batımının renkleri. Öpüşürken bizi ısıtan kamp ateşinin alevlerinin renkleri. Ona aşık olduğumu fark ettiğimde soluk tenine yansıyan renkler. Kürdan da alıyorum. El ve ayak bileklerine yumuşak gelecek kelepçeler de dahil olmak üzere ihtiyacımız olan diğer her şeyi aldım.

Biz de konuşuyoruz, bir yandan dokuz yıl arayı kapatma misyonumuzu sürdürürken bir yandan da ortak anılarımızı yâd ediyoruz. İlk öpüşmemiz. İlk geçici dokunuşlarımız. Daha fazlasını istemek ama bu adımı atmak için arzularımızı dile getiremeyecek kadar gergin ve emin olamamak. İlk seferde iletişimimizi kaybettiğimiz ve ikinci seferde çaba göstermediğimiz için özür diliyoruz.

Onu daireme aldım. "Artık bunu düşünmeyelim. Şimdi buradayız, birlikteyiz. Önemli olan tek şey bu."

Jools içinde iş kıyafetleri ve tuvalet malzemeleri bulunan sırt çantasını yere bırakıyor ve bana sarılıyor. "Birbirimize tekrar rastlayacak kadar şanslı olduğumuza inanmakta hâlâ güçlük çekiyorum."

Ona sarıldım.

Başını eğip yanağını omzuma yaslıyor. "Avustralya'ya gitmeden hemen önce ne dediğini hatırlıyor musun?"

Saçlarını okşuyorum. Kelimeler kalbime kazındı. "Biz birlikte olmak için yaratılmışız, Jools. Göreceksin."

"Buna hala inanıyor musun?" "Evet."

"O zaman Amsterdam'da vedalaşırken neden söyleyemedin?"

Göğsüm sıkışıyor. "Çünkü aptaldım. Çünkü kaderin bizi bir kez bir araya getirmiş olmasından dehşete kapılmıştım ve bizi tekrar bir araya getireceğine güvenebileceğimden emin değildim."

"Tasadüf," diye fısıldıyor.

"Böyle bir film yok muydu?"

Kıkırdıyor. "Evet. Çocukken izlemiştik. 'Aptal bir aşk filmi izlemek istemediğin için' suratını asmıştın."

"Aptalcaydı."

Başını kaldırıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Öyle miydi?" Omuz silkiyorum ve biraz ofluyorum.

Jools gülüyor, geri çekiliyor, elimi tutuyor ve kolumu sallıyor. "Beni bağlayıp derime yazı yazacaktın."

Elini sıkıyorum. "Hâlâ bunu mu istiyorsun?"

Nefes alıyor, nefesini bırakıyor ve başını sallıyor. "Evet. Sana güveniyorum."

"Kendini evinde hisset. Ben yatak odasını hazırlayayım."

"Yardım edebilir miyim?"

"Hayır. Sakin ol. Söz veriyorum seninle ilgileneceğim, Jools."

"Yapacağını biliyorum. Bu yüzden gergin olmaktan çok heyecanlıyım."

"Sinirler doğaldır."

Gülümsüyor. "Bunu ben de biliyorum."

Onu kendime çekiyorum ve alnından öpüyorum. "Rahatla. Yakında hazır olacağım."

Yatak odama gidiyorum, çarşafı yenileriyle değiştiriyorum ve en yumuşak kelepçelerimi yatağın etrafına doluyorum. İşimiz bittiğinde el ve ayak bileklerine sürmek için kayganlaştırıcı, prezervatif ve losyonla birlikte kalemleri ve kürdanları komodinin üzerine koyuyorum. Perdeleri kapatıyorum ve başucu lambasını açıyorum. Yumuşak, sıcak bir ışık yayıyor. Biz oynarken Jools üşümesin diye ısıtıcıyı açıyorum ve işimiz bittiğinde onu örtmek için bir battaniye getiriyorum. Son olarak tatlı bir içecek ve bisküvi hazırlıyorum. Ne kadar yükseleceği ya da ne kadar hızlı ve sert düşeceği hakkında hiçbir fikrim yok.

Jools kanepede oturmuş, televizyondaki kanallar arasında geziniyor. Dizini aşağı yukarı oynatıyor. Kanepenin arkasına yaslanıyorum ve boynunun kıvrımını öpüyorum.

"Gerginlik doğaldır ama çok hızlı hareket ediyorsak bana haber verin. Bugün başka bir şey yapabiliriz. Kendinizi daha hazır hissettiğinizde bunu tekrar gözden geçirin."

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Ben hazırım." Onun bu kesin ifadesi benim için yeterince iyi.

Onu yatak odasına götürüyorum ve yatağı, üzerindeki ve yakınındaki her şeyi incelerken verdiği tepkiyi izliyorum. Nefesini içine çekiyor.

"Güvenli kelimelerinizi unutmayın. Yavaşlamayı veya durmayı istemek için asla geç değildir."

"Ben iyiyim. Bu sadece yeni ve heyecan verici. Sapkınlık ve bunu seninle yapmak. Ben iyiyim. Yeşil."

Yüzünü bana çevirip ona sarılıyorum ve onu şefkatle öpebilmek için dizlerini büktüğü için sessizce teşekkür ediyorum. Kıyafetlerini çıkarıp yerine öpücükler koyuyorum. Üzerinde iç çamaşırından başka bir şey kalmadığında duruyorum ve çıkarmaya çalışmadan parmağımı bel bandında gezdiriyorum. Oynamak ve sevişmek istediğini söylemişti. Hâlâ istediği bu mu?

"Senin için çıplak olmak istiyorum," diye fısıldıyor.

İç çamaşırını bacaklarından aşağı kaydırıyorum ve sonra geri çekilip onu hayranlıkla izliyorum. Tişört ve diz hizasında bir şortun olması gereken yerde belirgin bronzluk çizgileri var.

"O zaman hiç çıplak güneşlenmiyorsun."

Bir kahkaha attı. "Ah, hayır." Başını öne eğiyor. "Şimdi ne olacak?"

"Uzan."

İtaat ediyor, yatağa rahatça uzanıyor, masmavi bakışları bana sabitleniyor.

Yanına oturuyorum, kelepçelerden birini elime alıyorum ve iç kısmını bileğine sürüyorum. "Seni zapt etmemden hâlâ memnun musun?"

"Evet."

Kelepçeyi bileğine geçiriyorum ve parmağımın çok sıkı olup olmadığını kontrol ediyorum. Kolunu başının üstündeki yastığa koyuyorum ve sonra diğer bileğini bağlamak için üzerine eğiliyorum. Elini ilkinin üzerine koyuyorum ve sonra dudaklarını usulca öpüyorum. Yatağın alt tarafına geçiyorum, sol bacağını istediğim yere yerleştiriyorum, bağlıyorum ve işlemi sağ bacağıyla tekrarlıyorum. Sersemlemiş bir halde bana doğru uzanıyor. Herhangi bir sıkıntı belirtisi için nefes alışını izliyorum ve yüzündeki ifadeye odaklanıyorum. Gözleri parlak. Dudakları tatlı bir gülümsemeyle kıvrılmış. Vücudu biraz gergin ama endişeli, korkmuş ya da stresli görünmüyor.

"Dokunmamı istemediğin bir yerin var mı? Vücudunda yazmamı istemediğin bir yer var mı?"

Kıkırdıyor. "Yarın işe gidebilmem gerekiyor." "Yüzünüzde, ellerinizde veya boynunuzda kalem kullanmayacağım. Yapar mısın?"

uzun kollu gömlek giyer misin?"

"O kadar resmi giyinmiyorum. Uzun kollu bir tişört giyebilirim. Ya da bir süveter. Kasım ayındayız."

"Ofisin ısıtılmıyor mu?"

"Eh, ben de artık Avustralyalı sayılırım. Herkesten daha sıcak giyinirsem kimse bana göz kırpmaz."

"Kaçınmam gereken başka bir yer var mı?"

Başını sallıyor.

Kasıklarına dikkatle bakıyorum. "Emin misin?"

"Evet. Bedenim senin, De-" Kekeleyerek durdu. "Dom adın var mı? Size 'Efendim' mi demem gerekiyor?"

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum, sonra da bu zar zor hareketi ihtiyaç ve özlem dolu, düzgün, derin bir öpücüğe dönüştürüyorum. "Sadece sen istersen. Vücudun benim mi?"

"Evet."

Kırmızı kalemi elime alıyorum ve köprücük kemiği boyunca 'BENİM' yazıyorum. Kalem teninde dans ederken titriyor ve inliyor.

"Karıncalanıyor," diye fısıldıyor.

"Vızıldıyor." "Güzel mi?"

"Evet. Sen olunca her zaman güzeldir."

Birkaç saniye sonra harflerin etrafında soluk kırmızı çiçekler açıyor, yavaş yavaş koyulaşıp parlaklaşıyor. Birkaç dakika bekleyip yaraların da oluşup oluşmadığını görüyorum.

Oluşuyor ama tırnağımı teninde gezdirdiğim zamanlardaki kadar belirgin değiller. Göğsüne 'güzel' yazıyorum, onu hep böyle görmüşümdür. Onun bir arkadaşın fazlası olmasını istediğimi bilmeden önce bile. Her harfi oluştururken acele etmiyorum, arada yüzündeki tepkiyi görmek için başımı kaldırıyorum. Yüz ifadesi rahatlamıştı. Kaleminden ziyade beni izliyor, hayranlık ve huşu dolu bakışları. Onu ilk zaptettiğimde vücudunda fark ettiğim gerginlik her seferinde biraz daha uzaklaşıyor.

kalem darbesi.

Turuncuya geçiyorum ve sağ uyluğunun iç tarafına 'Seni özledim' yazıyorum. Parmak eklemlerim taşaklarına değdiğinde titriyor. Aleti sertleşiyor ve hazır ola geçiyor. Buna karşılık benim de nabzım artıyor ve kan aletime hücum ediyor. Fermuarımı zorluyor ama onu bırakmaya hazır değilim. Jools'a onu ne kadar istediğimi ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu göstermeye hazır değilim, her ne kadar bildiğinden emin olsam da.

Dudağını ısıyor. "Bunun bu kadar seksi olacağını düşünmemiştim." "Daha yeni başladım." Boyunu okşuyorum -sadece bir kez-

ve sonra eğilip sikinin ucunu öpüyorum. Yarığında bir damla berrak prekum sızarken kendini beğenmiş bir memnuniyetle gülümsüyorum. Onu yalıyorum ve sonra dudaklarımı onunkinin üzerine çarparak tadını ağzına aktarıyorum.

"Devin," diye fısıldıyor.

Turuncu kalemi kürdanla değiştiriyorum ve sol kolunun iç kısmına XOXOXO'yu çiziyorum. "Acıyor mu?" Cevabı biliyorum ama yine de soruyorum.

"Hayır. Acımıyor."

Cildi tepki verene kadar bekliyorum ve sonra parmağımla kabarık çizgileri sevgiyle çiziyorum. Kırmızı kalemi geri alıyorum ve bir V çizgisinin aşağısına 'seksi' yazıyorum, diğerine de tekrarlıyorum. Sarı kalemle karnının üzerine 'çarpıcı' ve kaburgalarının üzerine 'değerli' yazıyorum.

Tencereden temiz bir krdan alıp ucunu boynunun üzerinde gezdiriyorum. "Buraya yazarsam acır mı?" Kürdanı havada boynunun bir tarafından diğerk tarafa doğru çekiyorum.

Yutkunuyor. "Hayır."

'İyi çocuk' kelimesini boynuna bir tasma gibi hafifçe kazıyorum. Her bir harfi yüksek sesle söylüyorum ve gözlerindeki aydınlanmayı izliyorum.

Dudaklarını yalamak için dilini çıkarıyor. "Ben iyi bir çocuğum."

Gülümsüyorum ve şakağına bir öpücük konduruyorum. "yle olduğunu biliyorum."

Parmakları boynuna dokunmak ister gibi seğıriyor ama yapamıyor, ben de onun yerine yapıyorum, kollarından daha hızlı yükselen yaraları okşuyorum.

Yazdığım ilk kelimeye bakıyorum. Cildi artık beyaz değil ve etrafı kabarık. Zamanın geçişini ölçmek için onun tenini kullanabilmem beni eğlendiriyor.

'Değerli' kelimesinin altına turuncu renkle 'aziz' yazıyorum ve sonra durup bakışlarını tutuyorum. "Sana ne yapmamı istiyorsun?"

"p beni."

Sarı renkte 'BENİM' yazıyorum ve sonra onu dudaklarından öperek dllendiriyorum.

"Sarıl bana."

Göğsüne 'güzel' kelimesinin yanına kırmızı bir ifade yazıyorum. Mürekkebin kuruduğundan emin olduktan sonra yanına uzanıyorum ve teni harflerin altında beyazlaşana kadar onu tutuyorum.

"Sık beni."

Sırıtıyorum, oturuyorum ve sol meme ucunun etrafına kk turuncu harflerle yazıyorum. İsim bittiğinde başparmağımla işaret parmağım arasında sıkıştırıp yuvarlıyorum. Nefes nefese kalıyor, inliyor ve sırtını dikleştiriyor. Kirpikleri titriyor. Tepkisi çok sevimli. Bunu sağ koluna sarı renkle yazıyorum ve sonra durup kalemi dudaklarıma vurarak ondan başka bir ifade, başka bir istek istediğimi gösteriyorum.

"Becer beni," diye fısıldıyor.

Bacaklarının arasına uzandım ve güzel deliğinin etrafına turuncu renkte s a v u n m a s ı n ı yazdım. "Daha sonra."

Sızlanıyor ve surat asıyor.

Başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdirerek dudak büküşünü siliyorum. "Senin iyi bir çocuk olduğunu sanıyordum?"

"Öyleyim."

"Sadece muhtaç mı?"

"Senin için mi? Her zaman."

Kalbinin üzerine kırmızıyla 'Devin'e muhtaç' yazıyorum ve sonra sikine tek bir sevgi dolu vuruş yapıyorum. "Bu kime ait?"

"Sen."

İsmim turuncu renkli sikinin uzunluğu boyunca ilerlerken gıcırıyor ve inliyor. Sol bacağının aşağısına büyük, kıvrımlı harflerle 'yetenekli' yazıyorum. Diller konusundaki becerisine ve bunu ne zaman bahsetse gözlerini aydınlatan bir kariyere dönüştürmesine hâlâ hayranlık duyuyorum.

"Şimdi daha hızlı yazacağım. Fazla gelirse söyle."

Başını sallıyor, muhtaç bakışları hâlâ bana sabitlenmiş durumda. Üç kalemi de tutuyorum, böylece aralarında geçiş yapmak daha kolay oluyor ve yazmaya başlıyorum, onu daha önce süslediğim kelimeler ve cümleler arasındaki boşlukları dolduruyorum, renkleri değiştiriyorum, böylece tenini kırmızı, turuncu ve sarıdan oluşan bir goblene dönüştürüyorum. 'Sana inanıyorum', çünkü her zaman inandım ve inanmayacağım bir zamanı hayal bile edemiyorum. "Sana ihtiyacım var". Hem de çok. "Burada olduğun için çok mutluyum". Ne kadar mutlu olduğumu tam olarak ifade edebileceğimden şüpheliyim.

Ben yazdıkça o daha çok kıpırdanıyor ve inliyor. Onu yakından izliyorum, yüzünde acıya dair hiçbir titreşim görmeyince rahatlıyorum. Kıpırdamadan duramamasına rağmen artık tamamen rahatlamış durumda. Derisi tepki verdiğinde nasıl hissettiğini tarif etmek için kullandığı kelimeleri hatırlıyorum. Karıncalanma. Uğultu. Hayal etmesi zor. Bu onu tahrik mi ediyor? Aletin sızıntısına bakılırsa, öyle olmalı. Arada bir durup yarığındaki prekumu yalıyorum ve onu öpüyorum. Ağızımın içinde inliyor ve dilimin ucundaki dölünü tanrıların nektarıymış gibi yalıyor.

Kürdanı ellerinde kullanıyorum, önlerini ve arkalarını sevgi ve onaylama sözcükleriyle kaplıyorum. 'Nazik', 'düşünceli', 'harika', 'ilham verici', 'muhteşem', 'düşünceli'.

Bacaklarını daha uzun cümlelerle dolduruyorum, bazen kalem, bazen de kürdan kullanarak daha geçici bir etki yaratıyorum. 'Gülüşünü seviyorum'. 'Gülüşün çok güzel'. 'Gözlerin büyüleyici'. Her kelimeyi ve cümleyi yüksek sesle söylüyorum, böylece tenine ne kaydedildiğini biliyor. Böylece onun hakkında ne düşündüğümü ve hissettiğimi biliyor.

"Devin!" Gözleri kapalı, nefesi bir dizi hafif inleme ve pantolon.

Karnında 'Seni bir daha asla kaybetmek istemiyorum' ve kaburgalarında 'Her zaman senin için burada olacağım' için yer buluyorum. Sonra duraklıyorum, elim üzerinde geziniyor, kelimeleri kalbime yazmaya cesaret edip edemediğimden emin değilim.

Gözlerini açıyor, irislerinin yoğun mavisi bana odaklanıyor. "Devin?"

Yanağını okşuyorum ve dudaklarını öpüyorum. "Ben iyiyim. Öyle mi?" "Evet. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olduğumu sanmıyorum.

Hayat. Sana ihtiyacım var, Devin. Lütfen. Lütfen benimle seviş."

İç çamaşırimda, aletimin başının kumaşa baskı yaptığı yerde nemli bir nokta oluşuyor. Anında soğuyor. Siktir, ona ihtiyacım var. Soğukkanlılığımı korumak için çok çalışıyorum.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Seni becermemi istediğini sanıyordum?" Ne de olsa deliğinin etrafında öyle yazıyor.

İnliyor ve bağlara karşı direniyor. "Seviş benimle. Becer beni. Hangisi olduğu umurumda değil. Sana ihtiyacım var." Sesi çaresiz bir sızlanmaya dönüşüyor.

Sol uyluğunun iç kısmına 'benimle seviş' yazıyorum ve bu sırada parmak uçlarımin taşaklarını sıyırmasını sağlıyorum. Aleti sarsılıyor. Nefes nefese kalıyor.

"Yazmak istediğim bir şey daha var." "Yer var mı?"

"Birazcık."

Çalışmalarımı inceliyorum. Hangi kelimelerin ve cümlelerin önce geldiğini görmek çok kolay çünkü etraflarındaki deri artık kızgın, kırmızı ya da kabarık değil. Kalbine yakın bir yer buluyorum ve küçük kırmızı harflerle 'Seni seviyorum' yazıyorum.

Onu usulca öperim. "Seni her zaman sevdim."

Jools'un çenesi titrer. "Ben de seni hep sevdim."

Çenesini okşuyorum. "Ve şimdi, güzelim, seninle sevişeceğim." Elimi bağlardan birinin üzerine koydum.

Başını sallar. "Bırak onları. Lütfen mi? Sana tamamen teslim olmak istiyorum."

"Zaten yaptın."

"Lütfen?"

Elleri bağlıyken ve boynundan tırnağına kadar aşk sözcükleriyle kaplıyken onunla sevişmek mi? "Zevkle."

SIX

JOOLS

Kalçamın iç kısmındaki karıncalanma durdu, bu da Devin'in yazdığı son kelimelerin etrafında derimin yükselmiş olması gerektiği anlamına geliyor. Kelimelerin ve cümlelerin çoğu benden saklı, tenimdeki gün batımı gibi kırmızı, turuncu ve sarıdan oluşan bir bulanıklıktan biraz daha fazlası. Ama yazdığı her kelimeyi biliyorum ve hepsini kalbimde saklıyorum. O yavaşça soyunurken kalbim titriyor. Onun için yanıp tutuşuyorum. Bana dokunduğu an çözüleceğime yemin edebilirim. İstediğimden değil. Onu içimde hissetmek istiyorum. Her saniyesinin tadını çıkarmak istiyorum.

O kadar muhteşem ki. Mükemmel. Açılmış bacaklarımın arasına diz çöküyor ve sonra üzerime eğiliyor, beni uzun ve derin öperken elini başımın yanına koyuyor. Parmaklarımı saçlarında gezdirmek istiyorum ama kısıtlamalar bunu yapmamı yasaklıyor. İstesem beni serbest bırakır ama istediğim bu değil. Kapana kısılmış, savunmasız, birinin merhametine kalmış olma hissinden hoşlanacağımı hiç düşünmezdim ama Devin'le hoşlanıyorum. Ona tamamen güveniyorum. Her zaman güvendim.

"Çok güzel görünüyorsun, Jools." Sesinde şefkatli bir hürmet var.

Gülümsüyorum. "Senin sayende."

Alnını benimkine yaslıyor. Naneli nefesi tenimi ısıtıyor.
"Sen her zaman güzelsin."

Ondan duyunca inandım.

Parmaklarına kayganlaştırıcı sıkıyor ve birini deliğime bastırarak hafif bir baskı uyguluyor, bu da nefesimi kesiyor ve inlememe neden oluyor. Sırtımı eğiyorum, başımı yastığa bastırıyorum ve kalçalarımın parmağını kovalıyorum. Onu içimde o kadar çok istiyorum ki.

"Bugün çok muhtaçsın. Amsterdam'da bu kadar muhtaç olduğunu hatırlamıyorum."

"Beni bekletmedin o zaman."

Alt dudağımı ısırtıyor ve sonra küçük acı notasını emerek uzaklaştırıyor. "Bu çok seksi. Sen seksisin."

Tencereden bir kürdan alıyor ve boynuma götürüyor. Daha önce, oyunumuzun başlangıcında oraya yazdığı kelimeler şimdiye kadar kaybolmuş olmalı, değil mi? Otuz dakika ya da daha fazla zaman geçmiş olmalı. Zaman farkındalığım en iyi ihtimalle kırılmalı. Burada, onun yatağına bağlı olarak ne kadar zamandır yattığıma dair hiçbir fikrim yok, umurumda da değil. Güvendeyim, sıcakım ve isteniyorum. Daha ne isteyebilirim ki?

Kürdanı boynuma yeni bir kelime yazmak için kullanıyor. Tenim karıncalanıyor ve nektar arayan mutlu bir yaban arısı gibi vızıldıyor.

"Ne yazıyor?"

İlk defa bana söylemedi.

"Zavallı çocuk." Kürdanı yere bırakıyor.

Yarı gülümserim. "Başını okşamakta ve karnını ovmakta her zaman iyidim."

"Bunu hatırlamana ne sebep oldu?"

"Sen: tenime yazı yazıyorsun ve deliğimi hiç kaçırmadan kızdırıyorsun."

Dudaklarıma doğru kıkırdıyor, içimi titreten bir gümbürtü. Nefesim kesiliyor ama sesi bir öpücükle bastırıyor.

"Ben bunu asla yapamam." Parmağını içime sokarken iç çektim.

"Başka yeteneklerin de var."

Beni ısıtırken öpüyor, dudakları ve dili içimdeki parmak kadar özenli. Altında ve etrafında lapa haline geliyorum. O kadar rahatlardım ki, yatağa bağlı olmasaydım yataktan uçup gideceğimden eminim.

"Devin," diye fısıldıyorum bana ne zaman fırsat verse.

Onun adının her söylenişi, kalbimden ona uzanan kırılmaz bir zincirin halkasını oluşturuyor. Neden bu adamı unutabileceğimi düşündüm ki? Hayatıma devam edebileceğimi ve başka biriyle mutlu olabileceğimi? Kalbim hep ona aitti ve hep öyle kalacak.

"Benim için hazır mısın?" Boğuk sesi içime bir heyecan gönderiyor.

"Evet."

Aletini eldivenle kaldırıyor ve bolca kayganlaştırıcı sürüyor. Bir eliyle kalçamı, diğer eliyle de sikiinin kökünü tutuyor. Şakacı bir şekilde sikiinin başını deliğimin etrafına sürüyor. Oraya yazdığı kelimelerin izini mi sürüyor? Neydi o? Hatırlamaya çalışırken kaşlarımı birbirine vuruyorum.

"Becer beni" dedi.

Evet, işte buydu.

Parmaklarını sol uyluğumun iç tarafındaki 'benimle seviş' yazısının üzerinde gezdiriyor, duraklıyor ve gözlerimin içine bakıyor. Sıcak ışık, gözlerindeki bal ve kehribar lekelerini ortaya çıkarıyor. Onlardan aşk akıyor ve ben onun ağırlığı altında titriyorum. Tekrar kalçamı tutuyor ve içime giriyor. Yavaşça. Vücudumun ona uyum sağlamasına ve etrafında sıkışmasına izin veriyor.

"Oh, lanet olsun, Jools, çok iyi hissediyorsun." Ben cevap vermeye fırsat bulamadan dudaklarıma yapışıyor.

Kalçalarını yuvarlıyor. Bu şefkatli ve güzel, Amsterdam'daki çılgınca sevişmemizden çok farklı, umutsuz ve çiğ. İki adam sanki son kez olacakmış gibi birbirlerine yapışmışlardı. Ama bu ilk kezmiş gibi hissettiriyor, daha fazlasının geleceğine dair bir söz. Parmaklarımı onunkilerin arasında gezdiremiyorum.

ya da tırnaklarımı sırtında gezdiriyorum. Yalan söylemekten, hissetmekten ve sevmekten başka bir şey yapamıyorum.

Benimle sevişirken bir eliyle eğiliyor, diğer eliyle tenimde kalpler çiziyor, kısa ve baş döndürücü patlamalarla tenimin karıncalanmasını ve vızıldamasını sağlıyor, bu da zevkimi artırıyor. Ben tutarlı bir şey düşünmekte zorlanırken o nasıl böyle birden fazla iş yapabiliyor?

"Çok güzelsin," diye fısıldıyor. "Sen de öylesin."

O tanıdığım en çarpıcı adam, içi de dışı da ıslıl ıslıl.

Hızını artırıyor ve elini sikimin üzerine koyuyor, okşuyor, homurdanıyor, içime sürtünüyor. Taşaklarım ağırlaştı. Kasıklarım kelekler uçuşuyor. Çok yaklaştım. Çok yakıным. Dudaklarım sessizce hareket ediyor. Zevke teslim oluyorum. Göz kapaklarımın çırpınarak kapanmasına ve o ve ben hariç her şeyin akıp gitmesine izin veriyorum. Sadece ikimiz süzülüyoruz. Elleri üzerimde, siki içimde, nefesi tenimde, dudakları dudaklarımda. Onun içinde kayboldum, o kadar kayboldum ki korkmalıydım ama korkmuyorum. Onunlayken asla korkmam.

Orgazmım içimden taşarken nefesim kesiliyor ve gözlerimi açıyorum. Onunla bakışlarımızı kilitliyor, gözlerinin kahverengi sıcaklığında boğuluyorum. Evimdeyim. Tanrım, evimdeyim.

Yüzünü omzuma bastırmadan önce birkaç kez sertçe içime giriyor. Vücudu titriyor ve içime boşalıyor. Titriyor ve sertçe nefes alıyor, sonra rahatlıyor, üzerimi örtüyor ve kollarını etrafıma sarıyor.

"Oh, Jools." Sıcak ve terli tenime öpücük üstüne öpücük konduruyor.

Titreyerek ve hâlâ içimdeyken yukarı doğru itiyor, turuncu kalemi kapıyor ve göğsüme dört harf yazıyor. Boş bir deri parçası mı buldu?

"Ne yazıyor?" "Kal."

Devin beni rahatlatıyor ve kelepçeleri çıkarıyor. Sırayla her bir bileğime ve ayak bileğime losyon sürüyor, söz verdiği gibi bana iyi bakıyor. Üzerime rahat bir battaniye örtüyor ve bana yiyecek ve içecek bir şeyler ikram ediyor. Bir bisküvi atıştırdıktan sonra sarılıyoruz. Ben uykuya dalıp çıkarken Devin parmak uçlarını omurgamda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor.

"Alabilir miyim?" Sözleri beni uykumdan uyandırdı. Ne kadar zaman geçti? Umurumda bile mı? "Evet."

Yine tenime yazıyor, sırtımı kelimelerle kaplıyor.

"Jools."

"Mm?"

"Benim yanıma taşın."

Nefesimi içime çekiyorum. Tenime 'kal' yazdığından beri bu soruyu bekliyordum.

"Kalacak bir yere ihtiyacın var. Boş bir odam var. Başkasına vermek istemiyorum."

"Daha önce hiç birlikte yaşamadık."

"Yani? Kimse yaşayana kadar yaşamadı."

Sırıtiyorum. "Bilmediğin kötü alışkanlıklarım olabilir."

"Öyle mi?"

Bunu düşündüm. "Hayır. Hepsini biliyorsun."

Ensemden öpüyor. "Aynen öyle. Seni tanıyorum, Jools. Sen de beni tanıyorsun. "Kal."

Kalbim baş döndürücü bir döngü yapıyor. "Tamam."

Sırtımın küçük kısmına bir şeyler yazıyor. "Ne yazıyorsun?"

"Bizim hikayemiz."

Kaşlarımı kaldırıyorum ve göz ucuyla onu görebilmek için başımı çeviriyorum. "Bizim hikâyemiz mi?"

"Evet. Ben şair değilim, o yüzden bir sone ya da aşk şarkısı beklemeyin."

"Bir soneye ya da aşk şarkısına ihtiyacım yok. Yazdığın her şey güzel olacak."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü kalpten gelecektir."

İç geçiriyor ve omurgamdan aşağı bir yol öpüyor. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim."

"Bir daha asla birbirimizi özlemeyelim."

"Asla."

Kalemi bırakıyor, beni kollarıyla sarıyor ve etrafımda dönüyor. Elimini onunkinin üzerine koyuyorum ve yumuşak, ince saçlarını okşamak için geriye uzanıyorum.

"Duş almak ister misin?"

Başımı sallıyorum. Yazdığı kelimeleri kaybetme riskini almak istemiyorum. Henüz değil. "Bana tekrar yazacak mısın?"

Boynumu okşuyor. "Ne zaman istersen."

Gözlerimi kapatıyorum ve gülümsüyorum. "Bu çok fazla olabilir. Hiç bu kadar seksi hissetmemiştim."

"Sevindim."

"Belki-" Yanaklarım ateşle kızarıırken duraklıyorum. "Ne?"

"Belki de o listedeki diğer bazı şeyleri keşfedebiliriz."

"Bu hoşuma gider. Ne zaman hazır olursan."

Ona sarılıyorum, şımarık bir kedi kadar memnunum. Bir süre sonra etrafımda rahatlıyor ve nefesleri derinleşip eşitleniyor. Yatağımın başucundaki kırmızı kalemi alıp sol kolumun iç tarafında bir yer buluyorum ve 'Ben Devin'e aitim' yazıyorum.

Kulağıma karşı kıkırdıyor. "Bunu bir tişörtün üzerine koymalıyız."

"Uyuduğunu sanıyordum."

"Zar zor."

"Bunu tişörtte görmek istemiyorum."

"Hayır mı?"

"Hayır. Her gün cildime yazabilirsin. Al." Parmaklarımı kalbime dokunduruyorum.

Bana daha sıkı sarılıyor ve "Memnuniyetle" diye fısıldıyor.

EPILOGUE

DEVIN

Jools uyandığında onu öpüyorum. "Günaydın."

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, dudaklarıma karşı inliyor. "Beni böyle uyandırmana bayılıyorum."

"Alarmdan daha mı iyi?"

"Çok daha iyi. İş nasıldı?" Yüzümü okşuyor, daha yeni uyanmış olmasına rağmen dikkatli.

"Harika bir geceydi. Bazı müdavimlerle ve birkaç yeni denizaltıyla sahneler yaptım."

"Eğlenmenize sevindim. Yorgun olmalısın."

Dudaklarını gagaladım. "Sen işe gittiğinde uyuyacağım."

Jools altı ay önce buraya taşındığından beri böyle bir düzenimiz var. Çalışma düzenimiz uyuşmasa da birlikte geçirdiğimiz zamanı en iyi şekilde değerlendiriyoruz. Teknik olarak ona boş odayı vermiş olsam da, orada hiç uyumadı. Benim yatağım hemen bizim oldu. Onun yanımda olmasının her saniyesini sevdim. Son altı ayı eski anıları yad ederek ve birlikte yeni anılar biriktirerek geçirdik.

Jools, "Transfer talebimin kabul edilip edilmediğini bugün öğrenmem gerekiyor," diyor.

"İstedığinin bu olduğuna emin misin?"

Kaşlarını çatıyor. "Neden burada seninle kalmak istemeyeyim ki?"

"Çünkü ailen Avustralya'da."

İç çekiyor. "Doğru, onları özlüyorum ama bu onları bir daha hiç görmeyeceğim anlamına gelmiyor. Biz onları ziyaret edeceğiz, onlar da bizi ziyaret edecek. Benim geleceğim seninle." Sesindeki kesinlik kalbimi sevinçle dolduruyor.

Parmaklarını dudaklarıma götürüp öpüyorum. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum. Bütün gün burada seninle kalmak isterdim."

Burnuna dokunuyorum. "Ayağa kalkmalısın."

"Biliyorum." Kelimeleri uzatıyor, neredeyse huysuz bir çocuk gibi konuşuyor.

"Daha sonra yatağa gelebiliriz."

"Söz mü?"

"Evet." Onu cesaret edebildiğim kadar uzun süre öpüyorum ve sonra şakacı bir şekilde yatağın kenarına doğru itiyorum. "Duşunu aldıktan sonra gel." Hiçbir tartışmaya yer vermeyen bir ses tonu kullanıyorum, zaten olmayacağını bilsem de.

"Evet, efendim." Bana sadece küstahlık yaptığında böyle seslenir. Ben Kütüphane'de 'Efendim'im ama onun benim adımı kullanmasını tercih ederim, Ne kadar itaatkar olursa olsun.

O duş alırken ben kollarımı başımın altında kavuşturuyorum. Ona katılabilirdim ama o zaman asla işe gidemezdi. Birkaç dakika sonra döndüğünde belinde bir havludan başka bir şey yoktu. Cildi duşun sıcaklığından pembeleşmiş ve hâlâ biraz nemli. Bronzluğu kış boyunca solmuş, vücudunu yazmam için daha düzgün bir tuval haline getirmişti. Ayağa kalkıyorum, kırmızı bir kalem alıyorum ve odanın ortasında ona katılıyorum.

"Sana bugün ne kadar güzel olduğunu söylemiş miydin?" diye sordum. "Henüz söylemedim."

Gülümseyerek kaburgalarına yazıyorum. "Sana benim olduğunu hatırlattım mı?"

"Hmm, öpücüklerin bu konuda iyi iş çıkardı."

"Yeterince iyi değil." Kalbinin üzerine "Ben Devin'e aidim" yazıyorum.

"Bugün için bir planımız var mı?"

"Bu benim izin gecem."

Jools'un gözleri parlıyor. "Bugün oynayabilir miyiz?"

"Tabii ki." Karnına 'işten sonra oyun zamanı' yazıyorum.
"Herhangi bir isteğin var mı?"

Başını sallar. "Sen karar ver. Nelerden hoşlandığımı biliyorsun. Beni neyin tahrik ettiğini biliyorsun." Parmağını göğsümde gezdiriyor ve sonra beni öpüyor.

Teni kalemin fırçasına çok güzel tepki veriyor ve harfleri güzelleştiriyor. Havlunun hemen üstüne 'seksi' yazıyorum ve sonra saçlarını öpebilmek için başını eğmesi için onu ikna ediyorum.

"Giyin, yoksa geç kalacaksınız."

Jools hazırlanırken ben kahvaltı hazırlıyorum. Birkaç dakika sonra bana katıldı, gözleri telefonundaydı.

"Her şey yolunda mı?"

Tuhaf, orantısız bir gülümsemeyle cevap veriyor. "Ne? Beni merakta bırakma."

"Avustralya'da bir patrona sahip olmanın faydalı olduğunu söyleyelim."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Transferden haberin var mı?"

Sırıttıyor. "Evet. Artık resmi olarak Londra ofisi için çalışıyorum. Beni kaybettiği için üzgün olduğunu ama neden taşınmak istediğini anladığını söyledi."

"Bu harika." Ayağa kalkıyorum, onu kollarıma alıyorum ve tutku ile rahatlatanın karışımıyla öpüyorum.

"Sanırım artık sonsuza dek seninim."

Ona daha sıkı sarılıyorum ve yüzümü boynunun kıvrımına bastırıyorum. "İstediğin bu mu?"

"Evet." Cevabı nefes nefese. İçten. "Öyle mi?"

"Evet."

Elinin topuğunu sırtımda bir daire çizecek şekilde ovuşturuyor. "Başımdan beri haklıydın."

"Birlikte olmamız gerektiğini mi?"

"Evet ve annemle babam seni unutacağımı söylediklerinde çok ama çok yanıldılar." Parmaklarını çenemin altına koyuyor ve yüzümü yukarı kaldırıyor. "Seni asla unutmam, Devin."

"Bugün işe giderken uzun kollu bir tişört giymek istemezsiniz herhalde, değil mi?"

Jools kaşlarını birleştirir. "Neden?"

"Çünkü yazmak istediğim bir şey var. Al." Parmaklarımı kolunun iç kısmında **g e z d i r i y o r u m .**

Titriyor. "Ofis klimalı." "Bu bir 'evet' mi?"

"Evet."

Parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum, onu yatak odasına götürüyorum ve turuncu kalemi buluyorum. Üzerine yavaşça ve düzgünce yazarken kolunu saygıyla kucaklıyorum. "Benimle evlenir misin?"

Keskin bir nefes çekiyor. Parmaklarını kalemin etrafında kıvrır ve hafifçe çeker.

Kalemi almasına izin veriyorum.

Bir an bana bakıyor. Yanıtını beklerken nefesimi tutuyorum. Nabzım hızlı atıyor. Ne düşündüğünü bilme ihtiyacıyla tenim uğulduyor. "Jools?"

Kalemi kalbimin üzerinde tutuyor. "Yazabilir miyim?" Daha önce üzerime hiç yazmamıştı.

"Tabii ki."

Gülümseyerek göğsümün üzerine tek bir kelime yazıyor. Göremiyorum ama kalem darbelerini hissedebiliyorum. Üç harf. Kalbim çırpınıyor. Aynanın önünde durmamız için bize manevra yaptırırken hiçbir şey söylemiyorum. 'EVET'i arkalı önlü yazmış, böylece aynada doğru şekilde görünüyor. Bir çığlık atıyorum, dönüyorum, onu kucağıma alıyorum ve kendi etrafımda döndürüyorum. Benden uzun olabilir ama daha hafif.

Kollarını boynuma doluyor ve yanağını omzuma yaslıyor. "Şimdi gerçekten işe gitmek istemiyorum."

"Yapmak zorundasın. Merak etme, eve döndüğünde özel bir kutlama planlayacağım."

"Şimdiden sabırsızlanıyorum."

"Ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum."

ABOUT THE AUTHOR

COLETTE DAVISON

Colette'in kişisel aşk hikayesi, gelecekteki kocasıyla tanıştığı üniversitede başladı. Lancaster kalesinin gölgesinde geçen bir flört akşamı, sonunda masalsı bir düğüne yol açtı. İngiltere'nin kuzeyinde kocası, iki güzel çocuğu ve yazılarıyla kendi 'sonsuzlukta mutlu' hayatının tadını çıkarıyor.

Colette ile bağlantı kurun

Web sitesi: colettedavison.com Bülten

kaydı: colettedavison.com/newsletter

Facebook okuyucu grubu: [Colette Davison'ın Rahat Köşesi](#)

FISSLUMAFÇEL
E.M. DENNING

E.M. Denning

Copyright © 2024 by EM Denning

Tüm hakları saklıdır.

Jordan Buchanan tarafından düzenlendi

Leslie Copeland tarafından beta okuma

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

ONE

RILEY

Binanın içindeki müzik, benim keskin ve kesik ritmimden daha derinden gelen bir kalp atışıydı. Kalbim bir tavşan gibi atıyordu. Korktuğum için değil. Damarlarımda dolaşan korku değil, heyecandı. Ham ve gerçek. Aylardır kendimi en canlı hissettiğim andı ve kapıları zar zor geçebilmişim.

Kıyafetim için çok düşündüm. Görevim, hiç çaba sarf etmemiş gibi görünmeden harika görünmektir. Kıçımı örten kumaş parçasına şort denemezdi ve gömleksiz gitmek yerine, tüylerimi sayabileceğiniz kadar şeffaf olan dar, uzun kollu bir numara seçtim.

Burada kimseyi tanıımıyordum ama bu sorun değildi çünkü Danny bana kefil olmuş ve bir üyelik almıştı. Başımın belaya girmeyeceğinden emin olmak için ilk gecemde benimle gelmek istemişti. Ona güldüm ve bunun kulübe gitme amacımı boşa çıkardığını söyledim.

Bela istiyordum. Ya da başka bir şey. Son zamanlarda huzursuzdum ve takılmalar eskisi kadar çekici gelmiyordu. Son denememi altı ay önce Danny ile tanıştıgımda yapmıştım. Danny'nin evinde ateşli bir sevişmeden sonra

Dans pisti, ardından ıslak bir havluyu öpmeye eşdeğer bir öpücük, kaderimizde hiçbir şey olamayacağımızı. Bir şekilde arkadaş olmamız dışında.

Desires'ın bir üyesi olduğunu öğrendiğimde neredeyse kendimi kaybediyordum. Etrafıma bakındım. Buraya daha önce de gelmişim ama mesai saatleri dışında, bu gece burada olan kadar insan olmadığı zamanlarda.

Şimdi nereye baksam et vardı. Üst katın daha da çökmüş olduğu söyleniyordu ve orayı kontrol etmek için sabırsızlanıyordum ama önce bir içkiye ihtiyacım vardı. Kalabalığın arasından yolumu bulup odayı taradım. Ne için? Henüz emin değildim.

Barmen bileğimdeki yeşil bileziği gördü ve beni dostça bir gülümsemeyle karşıladı. "Yenisiniz," dedi bakışlarını üzerimde gezdirerek.

Gördüklerinden hoşlanıp hoşlanmadığını ya da onun için sadece itaatkâr bir genç kız olup olmadığını merak ediyordum.

Bara yaslanıp kıcımlı dışarı çıkardım, kimsenin beni fark edip etmediğini görmek için aval aval bakmamaya çok dikkat ediyordum. "Burada içki içmek için bir kızın ne yapması gerekir?"

Barın arkasındaki adam - isim etiketine göre Angelo - başını bana doğru salladı. Barın arkasındaki buzdolaplarından birine uzandı ve bir şişe su çıkardı. Bana, seçimine itiraz etmemi isteyen bir bakış attı.

"Su mu?"

"Susuz kalma dostum. Desires'a hoş geldiniz."

Elimde su, barı terk ettim ve odanın etrafında döndüm. Ne aradığımı biliyor muydum? Hayır, ama gördüğümde tanıyacağıma dair bir his vardı içimde. En azından bu işin böyle yürümesini umuyordum. Birine bakacaktım ve kıvılcımlar uçuşacaktı ya da yanıp sönen büyük bir işaret yanacak ve onu gösterecekti.

Yarım saat ve birkaç başarısız göz teması denemesinden sonra, bu işte berbat olduğumdan şüphelenmeye başlamıştım. Daha önce hiç sapık biriyle birlikte olmamış değildim, ama kesinlikle bu tür sapık biriyle birlikte olmamıştım.

Bunu yaşıyan ve soluyan kimse yoktu. Ve benim istediğim de buydu. Onu bir deri gibi giyen, içinde dışında olduğundan daha rahat olan birini istiyordum. Yoğun birini. Ama burada gördüğüm ve içimi titreten her insan ya bir geceliğine ya da sonsuza dek kapılmıştı.

Bara dönmek ve buradaki herkes ve her şey hakkında çok fazla şey biliyormuş gibi görünen barmen Angelo'yla yüzleşmek istemedim. Bakışları röntgen ışını gibiydi. O kadar şeffaf mıydım?

Muhtemelen.

Bir duvara yaslandım ve olan biteni izledim. Desire'ın alt katı oldukça uysaldı. Üniversitedeyken kardeşlik partilerinde daha fazla sefahat görmüştüm. Bakışlarım merdivene kaydı ve bedenimin de beni takip ettiğini fark ettim. Merdivenlerin başına gelene kadar birbiri ardına dikkatli adımlar attım.

Acaba Alice Harikalar Diyarı'na girerken böyle mi hissediyordu? Ben de kendimi bedenime göre fazla büyük hissetmeye başlamıştım. Bir odaya girip tavşan deliğinden aşağı düşerken her şey gergindi ve midemde sinirler uçuşuyordu.

Seks salıncağına bağlanmış çıplak bir itaatkâr. Vücudu gergin, terli ve her yeri pembeydi. Bu bana onun şimdiye kadar çok şeye katlandığını düşündürdü ve nasıl olup da bu darmadağınık hale geldiğini merak ettim.

Ağaç gövdesi büyüklüğünde kolları olan çok daha iri bir adam, denizaltının kayışla bağlanmış açık bacakları arasında duruyordu. Eldivenli eli kayganlaştırıcıyla parlıyordu. Adam elini yavaşça, şefkatle denizaltının deliğinden içeri kaydırırken nefesim kesildi, göğsümde düğümlendi. Göğsünü, kalçasını okşadı. Muhtemelen rahatlatıcı şeyler söylediğini izledim ama odanın diğer ucundan kelimeleri seçemiyordum.

O oda seks, şehvet ve çaresizlik kokuyordu ve bu beni daha da yaklaştırdı. O adamın parçalandığını görmek istedim. Onun gibi olmak istediğim için değil, gerçekten. İçimde hiç bu kadar büyük bir şey olmamıştı ve bunun bir hevesle yapılabilecek bir şey olmadığını hissediyordum. Ama bu fikir

Birinin seni bu kadar iyi tanıyacak, vücudunu kendi vücudundan daha iyi öğrenecek ve ona her türlü ahlaksız şeyi yapabilecek kadar uzun süre sahip olmak, sikimin zonklamasına neden oldu.

Yirmi dakika kadar sonra yumruk odasından çıktım. Döl ve kayganlaştırıcı kokusuyla yoğun olmayan bir havaya ihtiyacım vardı. Suyumu açtım ve diğer yarısını içtim, şişeyi yan odanın hemen içinde diğer boşlarla birlikte bir masaya bıraktım.

Bu oda daha çok benim tarzımdı. Alçak, rahat mobilyalar, yumuşak müzik ve konuşan insanlarla bir tür salon gibiydi. Fısıldaşmalar. Öpüşüyorlardı. Bazı erkekler diz çökmüştü. Bir adam Dom'unun kucağındaydı ve Dom'u başka biriyle konuşurken sevgiyle parmaklanıyordu.

Bu odanın diğer tarafında bir içecek istasyonu vardı ve küçük buzdolabından bir su daha almaya gittiğimde, üstünde bir menü gördüm. Hayır, menü değil. Bir liste. Birden otuza kadar numaralandırılmış şeylerin listesi. Listedeki çoğu şeyin ne olduğunu biliyordum ve hepsi de lezzetli bir şekilde kirliydi. Bazıları diğerlerinden daha fazla. Listedeki bazı şeyler kalbimin beni korkutacak şekilde çarpmasına neden oluyordu.

"Bu birinin sapıkça yapılacaklar listesi gibi bir şey mi?" Sinirden yüksek sesle sordum. Umarım herkesten istenen bir tür kontrol listesi değildir.

Kadife gibi bir ses, "Bu, insanları ufuklarını genişletmeye teşvik etmek içindir," dedi.

Döndüm ve... kahretsin. Kadife sesi muhteşemdi. Bakışlarım vücudunda gezinirken giydiği dar siyah tişörtün geniş omuzlarına ve sivrilen beline nasıl yapıştığına dikkat ettim. Siyah kot pantolonu da dardı ve üzerindeki devasa ereksiyondan hiçbir şey saklamıyordu.

Gözlerim tekrar yüzüne ulaştığında, keskin çenesi ince bir tırnak tabakasıyla kaplı, dolgun dudakları, parlayan mavi gözleriyle bana sırtıyordu.

"Gördüğün şeyi beğendin mi?"

Burada ne bulmayı umduğumu hatırlamadan önce "Evet," diye nefes aldım. "Evet, efendim," diye düzelttim.

Gözleri bileğimdeki bileziğe kaydı. "O da senin kadar yeşil."

Yorumunun beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştım. "Herkes bir yerden başlar."

Sözlerini zihninde evirip çeviriyor gibiydi, sonra bana başıyla onay verdi. "Ben Adrian."

Adım sorulmamıştı ama bekleniyordu. "Riley."

"Burada yenisin Riley."

"Arkadaşım Danny bir üye."

Adrian'ın gözleri hâlâ elimde tuttuğum listeye kaydı. "Beğendiğin bir şey var mı?"

Dudaklarımı ıslattım ve listeye bir daha bakmadan yere bıraktım. "İlgimi çeken pek çok şey görüyorum."

Konuşurken bakışlarını üzerimde tuttum. Cüretkâr ifadem onun muhteşem dudaklarının bir kez daha kıpırdamasını sağladı.

Adrian uzandı ve kenara koyduğum listeyi aldı. Hızlıca taradıktan sonra bana geri verdi. "Listede ilgini çeken bir şey görüyor musun?"

"Ufkumu genişletmeme yardım etmek mi istiyorsun?" Listeyi tekrar elime aldım ve bir kez daha gözden geçirdim, bakışlarım Adrian ve liste arasında gidip geliyordu. Sorusunu tekrarlamadı, onun yerine aramızda havada asılı kalmasına izin verdi.

"Bana yersiz gelen birkaç şey görüyorum." "Öyle mi? Nasıl yani?" Adrian bir kaşını kaldırdı ve meydan okuma. Sanki çoktan yanlış adım atmışım da beni düzeltmek için ne kadar aptal olduğumu açıklamamı bekliyormuş gibiydi.

"Liste seks partilerinden somnofiliye kadar uzanıyor ve sonra uyluk sürme ve sadece parmaklar var."

"Sence bunlar buraya ait değil mi?"

"Zafer delikleri ve üremeden sonra biraz uysal görünüyorlar, değil mi?"

Adrian listeyi benden aldı ve tekrar bir kenara koydu. Benim alanıma girdi ve ben onun hafif ama baharatlı kolonyasının kokusunu aldım. Yüzümü tenine gömmek ve onu içime çekmek istedim. Onu tatmak istedim. Dokunuşunun da bakışları kadar sıcak olup olmadığını merak ettim.

"En basit eylem bile korkutucu derecede erotik olabilir. Doğru partnerle." Adrian'ın sözleri bir okşamaydı. Bir teklif ve meydan okuma bir aradaydı. Daha önce salıncaktaki çıplak itaatkâr olmak istemiştım, belki de kıcımda dev bir yumruk olmadan. Sonra kısa bir süre adamın kucağında, üzerinde hisse senedi opsiyonları hakkında bir konuşma sürerken parmaklanan kişi olmayı merak ettim.

Şimdi mi? Artık sadece Riley olmak istiyordum. Onun olmak.

"Kulaklarımın arkası ıslak bir gençken yaptığım şeylere benziyor."

Adrian güldü. "Öyle. Ama bu tekrar yapmaya değmeyeceği anlamına gelmez. Ve tekrar. Ve tekrar." Adrian o kadar yakınımda duruyordu ki muhtemelen uyarılmışlığımın ve endişemin kokusunu alabiliyordu. Onun kadar yoğun biriyle hiç tanışmamıştım. Teninin içinde, kendisi için seçtiği rolde bu kadar rahattı.

"Bir tür ergen şenliğiyle aklımı başımdan alabileceğini mi sanıyorsun?"

Adrian bana baktı ve sıırttı, gözlerinde mizah dans ediyordu. "Sanırım şimdiden aklını başımdan aldım."

Sonra benden bir adım uzaklaştı. Yakınlığını aniden kaybedince vücudum buz kesti.

"Oynamaya hazır olduğunda gel beni bul Riley." "Ne?"

Kelime kahkahayla ağzımdan döküldü.

"Etrafınıza biraz daha bakın. Seçeneklerinizi keşfedin. Bekliyor olacağım."

Adrian döndü ve uzaklaştı, odadan çıkarken yuvarlak, mükemmel kıcı benimle alay ediyordu. Beni orada öylece bıraktı. Şaşkın. Acı içinde. Sikim şortumun içinde zonkluyordu. Bir şeye çok yaklaşmıştım ve ne olduğunu anlayamadan ortadan kaybolmuştu.

Ama öyle olmadı. Hayır dememişti. Hazır olduğumda gelip onu bulmamı söylemişti.

Suyun kapağını kapattım ve bir yudum aldım. Oyun başladı.

TWO

ADRIAN

"Bu gece oynamayacağını sanıyordum," diye mırıldandı tanıdık bir ses kulağıma. Hâlâ Riley'nin tur atmasını izliyordum. Tecrübesizliği onu öne çıkarıyordu. Kendine güvenini göstermek ister gibi odalarda dolaşüyor ama bunu tam olarak başaramıyordu. Bu kadar çok çıplak ten ve görülecek günahkâr manzara varken olmazdı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedim Rory'ye. "Adamlarınızı daha önce gördüm. Andrew ikinizle tanıştığından beri çok yol kat etmiş."

Rory gururla gülümsüyordu, aşkı gün gibi ortadaydı. Üç adam biraz alışılmadık bir şekilde bir araya gelmişti. Rory ve Nick'in bir dargın bir barışık ilişkileri vardı. Nick bir değişkendi ama Rory'de sadece baskınlık vardı. Sonra Andrew çıkageldi. Gençti. İtaatkâr. İkisine de umutsuzca aşıktı. Muhtemelen beş yıldır birlikteydiler ve Nick ile Rory'nin rehberliğinde Andrew harika bir itaatkâr haline gelmişti.

Rory bana en keskin bıçaktan daha az kesici olmayan yumuşak bir bakış gönderdi. "Konuyu değiştiriyorsun, Adrian." Bakışları odayı taradı ve Rory'nin nereye baktığını kontrol etmeme gerek kalmadan anladım. "O çok güzel. Çok yeni."

"Onaylamıyor musunuz?"

Rory'nin gözleri tekrar benimkilere kaydı ve ben de onun zarif gülümsemelerinden biriyle ödüllendirildim. Saçlarının geri kalanı hâlâ elektrik mavisi olsa da, gözlerinin etrafındaki çizgiler artık daha derindi ve saç diplerinde daha fazla gümüş vardı.

"Aslında tam tersi. Genç adamı tanımıyorum ama seni tanıyorum. Onun için doğru olanı yapacaksın. Burada deneyimli partnerlerle arası iyi olan ama her şeye hâlâ şehvet ve dehşetle bakan biriyle nasıl başa çıkacağını bilmeyen ya da hatırlamayan pek çok erkek var."

"Katılıyorum."

"O zaman neden orada değil de buradasın?"

Rory'ye sıırıttım. Her zaman ileri gider, her zaman doğrudan konuşur, yine de her zaman istediğini diğer erkeklerde olmayan bir zarafetle söylemeyi başarırdı.

"O yeni. Beni seçmesini istiyorum. Buradaki her seçeneğe bakmasını ve yine de beni seçmesini istiyorum."

"Ya yapmazsa?" Rory suçlayıcı kaşlarını yeniden kaldırarak beni yargılamak istercesine sordu.

"O zaman beni seçmez. Ama içimde iyi bir his var." Riley'nin odadan çıkışını izledim; birkaç adamın bakışları onu takip etti ama bedenleri takip etmedi.

"Umarım ne yaptığını biliyordur, Adrian. Seni tekrar dışarıda görmek güzel." Rory omzumu dostça sıktıktan sonra adamlarını bulmak için hızla uzaklaştı. Onları son gördüğümde Andrew kışında bir yumrukla salıncağa bağlanmıştı. Rory muhtemelen şimdiye kadar onu daha iyi öpmek istemiştir.

O gittikten sonra yorumu uzun süre aklımda kaldı ve beni son ilişkiye geri götürdü. Dostça bitmişti ama yine de bitmişti. Sevdiğin birini kaybetmek asla kolay değildi, karar karşılıklı olsa bile. Hatasız olsa bile. Eski sevgilim ve ben basitçe birbirimizden uzaklaşmıştık. Aynı şeyleri istemeye başlamıştık ama ilişki sona erdiğinde, bırakın aynı sayfada olmayı, aynı bölümde bile değildik artık.

Birini kaybetmek, güzel bir şekilde yapıldığında bile zordu. Eşyalar düzgün yığınlar halinde ayrılıp kutulara yerleştirildiğinde ve yollar el sıkışmalarla ve hüznle karışık sevgi dolu gülümsemelerle ayrıldığında. Arkadaş kalacağımıza söz vermiştik. Ama olamadık. Ama bu sorun değildi. Bu birbirimize verip de tutmadığımız ilk söz değildi ama en azından sonuncusu olmuştu.

Riley'ye sığılması için birkaç dakika verdiğime göre duvarın yanındaki yerimden kalkıp onu bulmaya gittim. Göz önünde olmak istedim, beni görmesini istedim. Onu izlediğimi bilmesini istedim. Bekliyordum.

Bir içki içmek için bara doğru yürüdüğüm ve onu orada kışını dışarı çıkarmış, ilgi için yalvarırken gördüğüm andan itibaren bağlanmışım. Angelo onu fark edişimi izlemiş ve bakışlarımın odada onu izlemesine izin verdiğimde bana gülümsemişti.

Desires'da kötü bir dom olduğundan değildi. Steve, üyeleri taramak ve kulübünde neler olup bittiğine göz kulak olmak için olağanüstü bir iş çıkardı. Daha sonra kiminle olursa olsun Riley'ye kötü bir şey olmayacaktı, ama seçtiği kişi ben olmak istedim.

Onu bir ses gösterisi yaparken buldum. Bu gece tamamen sınırları zorlamakla ilgiliydi. Keşif. İnsanları sınırlarını zorlamaya ve konfor alanlarından çıkmaya teşvik etmek. Belki dışına değil ama sınırına kadar.

Riley, şık gümüş çubuğun yarıktan içeri kayışını görünce perçinlendi. Odayı dolduran sesler boğuktu, sanki dom bir süredir bu işi yapıyormuş gibiydi. Riley beni ona bakarken yakaladı ve arkasını döndüğünde durduğum yerden başka bir yere geçtim. Orada olmadığım zaman yüzünde beliren şaşkınlık ve hayret ifadesi hayal kırıklığına dönüştü, bu yüzden bir sonraki sefer beni bulduğunda olduğum yerde kaldım. Bakmasına izin verdim. Ben de bakmasını istedim.

Onunla oynamak aptalca bir oyundu. Yakala ve bırak. Alay et ve sataş. Ama işe yarayacağını umuyordum. Tek yapabildiğim

Ellerimi onun üzerine koymayı düşünüyordum. Bana karşı erimesini istiyordum. Herkesinkinden çok onun uyarılmışlığının kokusunu alabilecek kadar yaklaşmak istiyordum.

Onun demoyu izlemesini izledim. Arada bir, hala orada olduğumdan emin olmak için bana bakıyordu. Kılımı bile kıpırdatmadım. Başka bir yere bakmadım. Neler olduğunu anlamak için sondajı izlememe gerek yoktu. Görmüştüm. Yapmıştım. Başkaları tarafından seslendirilmiş ve seslendirilmiştim. Bu kulüpte ve dışında pek çok şey yapmıştım. Bir sürü karışıklık. Tekrarlanmayacak bazı deneyler.

Riley için bundan daha fazlası olacağımı umuyordum.

İlk görüşte aşk mıydı? Pek sayılmazdı. Ama Riley çok güzeldi. Çarpıcıydı. Eros'un tatlı yay ağzı, ustaca şekillendirilmiş kıvrıcık saçları, sarışın denemeyecek kadar koyu ama tam kahverengi de değildi. Neredeyse benimle aynı boydaydı, benim 1.80'ime karşılık o 1.80'di. Bana sorarsanız mükemmeldi.

Cazibe tuhaf bir şeydi. Ne zaman ortaya çıkacağını ve onu kimin tetikleyeceğini asla bilemezsiniz. Riley içeri girdiği andan itibaren nefesimi kesmişti, gözlerindeki masumiyet yüzüne yansımıştı. Onu bozmak için can atıyordum. Onu almak ve öğretmek. Ona bilmek istediği her şeyi ve hatta bilmek istediğini henüz bilmediği bazı şeyleri göstermek için.

Ses çıkaran çubuk nihayet dışarı çekildiğinde, itaatkâr orgazmı boyunca bağırdı, sızlandı ve nefes nefese kaldı, yalvardı, göğsü spermiyle beneklenirken yarı hıçkırdı. Bakışlarımı onun titreyen halinden ayırdığımda Riley gitmişti.

Dom'un titreyen sevgilisiyle ilgilenmesini kıskançlıktan da öte bir duyguyla izledim. Yükseklik harikaydı. Birinin kontrolünüz altında olmasından daha iyi bir şey neredeyse yoktu. Senin bakımın. Onlara çok şey vermek için size bakan biri. Bakım sonrasını sevdim. Her şey bittiğinde ve kan hala akarken sessiz anları sevdim.

sanki bir baraj patlamış gibi damarlarımda dolaşıyordu. Bazen en çok bunu özlüyordum.

Kontrolün bende olması istendiğimi hissettirdi, ancak bakım sonrası kendimi gerekli hissettirdi. Gerekli. Muhtemelen bu benim nasıl bir adam olduğumu, nasıl bir dom haline geldiğimi anlatıyordu. Asla bir adamı çarmıha bağlayıp kırbaçlayacak biri olmadım. Asla bir erkeği yatağa bağlayıp bir sikiş makinesinin deliğini mahvetmesine izin veren biri olmazdım.

Onu parçalara ayıran ben olmak istedim. Parça parça. Ve bunu Riley'e yapmak istiyordum. Onu dişlerimle parçalara ayırmak ve öpüp tekrar birleştirmek istiyordum. Gözyaşlarının tadına bakmak istiyordum. Etkileşimimiz zihnimde bir döngüde oynadı ve cehennem gibi bir gece geçireceğime ikna oldum.

Eğer Riley bana geri dönerse.

Konuştüğümüz odaya döndüm ve kendime bir içki aldım. Bu, daha samimi, düşük basınçlı bir sahnenin tadını çıkarmak isteyen domlar ve onların subsları için üst kattaki daha evcil odalardan biriydi. Riley'nin çok geçmeden döneceğini biliyordum, daha doğrusu umuyordum.

Beklemek isteyerek bir şişe suyumu bitirdim, başka bir dom ile sohbet ettim ve sonra işemeye gittim. Döndüğümde Riley orada beni bekliyordu. Gözleri yuvarlak, göz bebekleri şişmiş, bütün gece ısırıldığı için dudağı kızarmıştı. Neredeyse bir saat önce ilk tanıştığımız yerin yakınında duruyordu. Beni görünce gözleri parladı ve ona doğru bir adım attım.

Oturamayacak kadar huzursuz olduğum için Riley'ye dokunmadan yaklaşabildiğim kadar duvara yaslandım. Yanan tenimden daha soğuktu ve temas ettiği omuzlarımda bir rahatlama sağladı. Ama sadece bir dakikalığına.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" Riley'ye sordum. Bana bakışını, en derin düşüncelerinin yüzünde yanıp sönmesini şimdiden sevmiştim. Çıplak açlık. Açıkta bırakılmış beklenti. Şehvet. Korku. İstek. İhtiyaç.

Riley uzun ve yavaş bir nefes verdi. "Çok bunaltıcıydı." "Bazen öyle olabiliyor."

Gözlerini kaçırdı ve listeyi tekrar eline aldı. Bu gece kulübün her yerinde kopyaları vardı. Steve'in ortağı Matty kulüpte her zaman farklı türden etkinlikler düzenlemeyi hayal ederdi ve bu da onun planlarının sadece en yenisiydi.

"Ne kadar tecrüben var Riley?"

"Bir kulübün içinde iyi vakit geçirebileceğimi bilecek kadar dışarıdayım. Eğer..." Durakladı ve bakışlarıyla beni kısırdı. "Eğer doğru partneri bulursam."

"Güvenli sözcüklere aşına mısın? Bu gece onlara ihtiyacımız olacağından değil ama birbirimizi tanımak iyidir. Sınırları belirleyin."

Riley biraz gözlerini devirdi ama tavırdan çok sinirden, diye düşündüm.

"Yeşil iyidir. Kırmızı kötüdür. Sarı ise ortada bir yerdedir."

Gözlerimi kısarak duvardan uzaklaştım ve Riley'ye yaklaştım. Benden sadece biraz daha kısa olmasına rağmen, kendimi tam boyuma kadar çektim, botlarım da fazladan bir inç kaldırma sağlıyordu.

"Seni bir güzel pataklamalıyım." Titreyen elinde tuttuğu listeye bir fiske vurdum.

Riley meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Eğer izin verirsem."

Ona sııttım. "Yeterince adil. Asıl soru şu, küçük meleğim, bana izin verecek misin?"

"Bana şaplak mı atacaksın?" Riley başını salladı. "Hayır." Aramızdaki hava çatırdadı.

"Ama?"

"Ama o listeden birkaç şey denemek istiyorum." Riley bakışlarımı kısa bir süre tuttuktan sonra bıraktı. "Efendim."

"Seçme hakkım var mı?"

Riley sesli bir şekilde yutkundu. "Eğer seni memnun edecekse."

Kahretsin, bu adam iyiydi. Taze bahar çimleri kadar yeşildi ama bazı temel şeyleri biliyordu.

"Güvenli sözlerin?" Tekrar sordum. Küstahlık beklerken, sadece saygıyla **k a r ş ı l a n d ı m .**

"Kırmızı durmak için. Yavaşlamak için sarı. Gitmek için yeşil."

"Çok korkutucu bir şey seçmeyeceğim, merak etme."

Güvenli bir kelimeye ihtiyaç duyacağından oldukça şüpheliydim. Riley'yi bu odaların yarısına sokmamın ve bu şeylerin yarısını yapmamın imkânı yoktu. Buradaki ilk gecesinde olmaz. Belki de hiçbir zaman, eğilimlerine ya da ne kadar iyi eşleştiğimize bağlı olarak.

Riley derin bir nefes aldı ve nefesini verirken rahatlamaya çalıştı. Tekrar göz teması kurduktan sonra başını salladı ve benim hamlemi yapmamı bekleyerek bakışlarını kaçırdı.

"İnsanların seni izlemesi hakkında ne hissediyorsun, küçük melek?"

Gözleri kocaman açıldı ve yanakları pembeleşti.

"Yeşil."

THREE

RILEY

Adrian'ın bakışlarının ağırlığı açıktı. Daha önce bile, ben odaları dolaşırken ve o arka planda insanları izlememi seyrederken, bana nasıl baktığını hissetmiştim. Ve şimdi yine ona yakındım, kaderini aleve doğru çeken bir pervane gibi ona doğru eğiliyordum.

İnsanların beni izlemesini umursuyor muydum? Tabii ki hayır. Yine de bu biraz gergin olmadığım anlamına gelmiyordu.

"Bana listeden bahset Riley. Bana ne seçtiğini söyle."

Adrian'ın sesindeki emir beni ürpertti.

"Edepsiz konuşma. Uyluk sürme." Bu seçenekler güvenli hissettirdi. Akli başında. Listedeki diğer şeylere kıyasla daha uysal geliyorlardı ve onları seçtiğim için neredeyse utanıyordum. Ama sadece burada olduğum için bile sınırlarım zorlanmıştı. Adrian'ın alanıma girmesine izin vererek, beni dikizlemesine izin vererek. Bunu başkalarının görebileceği bir yerde yapmaya istekli olup olmadığımı soruyordu. Sınırlarımın yıprandığını hissetmeme neden oldu.

"Bununla çalışabilirim." Adrian'ın sırtışı karanlıktı, neredeyse vahşiydi. Sanki ona bir meydan okuma vermiştim ve beklentilerimi aşmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır görünüyordu.

Seimlerimi sorgulamadı ve beni kendine çekti, vücutlarımızı birbirine bastırdı. Ondan sadece bir santim kısaydım, belki biraz daha fazla. Dudakları yanağımda gezindi. Nefesinin tenimdeki sıcaklığı beni yeniden ürpertti.

İçgüdüsel olarak kollarımı boynuna doladım. Adrian'ın eli sırtımda bir iz bıraktı. "Başlamadan önce," diye sesi aletimin zonklamasına neden olacak şekilde tizleşti. "Biraz aşığılanmaya bir itirazın var mı?"

Bana adımı sorabilirdi ve ben de ona söyleyemezdim. Zaten onun yakınlığıyla sarhoş olmuştum. "Ne demek istiyorsun?"

"Sana küçük sürtüğüm diyebilir miyim? Henüz sana izin vermemişken, bana sürtünürken ne kadar pis görüdüğünü söyleyebilir miyim?"

Adrian'ın sözleri beni olduğum yerde dondurdu. "I-"

Sikim zonkluyordu. O işaret edene kadar ona sürtüğümü fark etmemiştim. Bana sürtük denmesi hoşuma gidiyor muydu? Bu konuda jüri kararını vermemişti ama bana onun denmesi hoşuma gitmişti. "Bana ne istersen diyebilirsin. Hoşuma gitmeyen bir şey olursa söylerim."

Tekrar öğütmeye çalıştım ama Adrian'ın elleri kalçalarımı buldu ve beni yerimde tuttu.

"Kıpırdamadan dur." Sesi de vücudu gibi sertti. "Benim için iyi bir çocuk ol. Bunu yapabilir misin?"

"Evet."

"Efendim ya da babacığım, eğer sizin için uygunsa. İkisi de umurumda değil ama ya biri ya da diğeri olmalı."

Bir şehvet ve korku düğümünü yuttum. Bu iki kelimeyi de daha önce samimi bir ortamda hiç kullanmamıştım. Babacığımın ağızımdan çıkarken kulağı çok hoş gelmesinden, çok iyi hissettirmesinden ölesiye korkuyordum. Efendim daha güvenli hissettirdi. Babam kadar korkutucu ve hayat değıştirici değildi.

"Evet, efendim. Hareketsiz kalabilirim."

Adrian'ın dudakları boynumun kıvrımını buldu ve beni oradan öptü, yumuşak ve şefkatli, dudakları tenimde bir hayalet dokunuşu gibiydi. "İyi çocuk."

Ona karşı kızışmaya başlamamak için gerildim.

"Buradaki her erkek senin küçük sürtük şortuna bakıyor."
Adrian parmaklarını tenimde, gömleğimin altında, şortumun üstünde gezdirdi ve arkasında ısı izleri bıraktı. "Seni alt kattaki barda gördüm Riley. Kıcını dışarı çıkarmıştın."

Adrian'ın eli aşağı kaydı. Parmakları şortumun üzerinden kıcımın kıvrımlarını sıyırdı. "Olağanüstü bir kıç."

"Teşekkür ederim." Titreyerek nefes aldım. Henüz söylediği şey bile değildi ama kullandığı ballı dil, her heceyi tatlı ve yapışkan, günahkâr yapıyordu.

"Buraya ne aramaya geldin?" diye sordu Adrian. Elleri kıcımı kavradı ve umutsuzca hareket etmek, ona sürtünmek istedim ama bunu yaparsam beni durduracağını biliyordum.

Cevabım sinirli bir inilti oldu. Kelimeler kifayetsiz kaldı. Buraya bunun dışında ne aramaya gelmişim?

"Ne düşündüğümü biliyor musun?" Adrian sorusuna cevap vermeme gerek duymadan devam etti. "Bence buraya beni aramaya geldin. Beni gördüğün anda tek düşünebildiğin sana yapabileceğim şeylerdi. Bence o salıncakta bacakların açık bir şekilde sallanmak istedin."

Tekrar inledim ve ona karşı sallanmaya çalıştım, ama Adrian beni anında hareketsiz bırakan bir tsk-tsk sesi çıkardı.

"Ne kadar da muhtaç bir sürtük. Merak etme. Yakında seninle ilgileneceğim."

"Söz mü?" diye sordum, çünkü tek yapmak istediğim yine sızlanmakken hâlâ konuşabildiğimi kendime kanıtlamam gerekiyordu. İnlemek, sızlanmak ve ona karşı sallanmak.

"İhtiyacın olan bu mu? Seni iyi hissettireceğime söz vermemi mi istiyorsun?"

Başımı salladığımda Adrian devam etti, "O zaman ben de öyle yapacağım. Söz veriyorum seni öyle bir boşaltacağım ki yıldızları göreceksin. Bunu bu odadaki herkesin önünde yapacağım. Bizi izlediklerini biliyor muydun?"

Başımı salladım. Doğrusu, orada başka birinin olduğunu unutmuştum, ama şimdi Adrian onları tekrar odak noktasına getirdiğinde, gözlerini üzerimde hissettim. Odanın öbür ucundan gelen sert nefeslerin farkındaydım. Tenin tene çarpma sesi farklı bir yönden geliyordu. Etrafıma yayılan seks kokusu başımı döndürüyordu.

"Elimi pantolonuna sokuşumu ve seni parmağım ile sikişimi izleyecekler. O daracık deliğine girmenin ne kadar kolay olduğunu göreceksin ama hiçbirinin sana dokunmasına izin vermeyeceğim. Neden biliyor musun?"

Başımı salladım.

"Çünkü sen benim sürtüğüksün. Söyle."

"Ben senin sürtüğünüm." Sesim bir sürtük gibi çıkıyordu. Muhtaç ve nefessiz. Şehvet sarhoşu. Bir cümleyi bir araya getirmekten aciz.

"Bu doğru. Sen benim sürtüğüksün. Herkesin güzel aletini görebilmesi için o küçük sürtük şortunu indirmeme izin verecek misin? Herkesin sikinin nasıl gerildiğini ve sızdığını izlemesini istiyorum."

Kendimi Adrian'a yaklaştırdım ve yüzümü boynuna gömdüm. Kendimden saklanmam gerekiyordu. Odadaki insanlardan. Kendi sesime benzemeyen bir sesle ona çaresizce yalvarmamı sağlayan arzu telaşından.

Adrian oraya varmak için çok zaman harcadı. Beni biraz daha okşadı. Sıcak ellerini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Kıçımı avuçladı. Belimi kavradı. Parmaklarını saçlarımdan arasından geçirdi. Nazik dokunuşlar ve kirli kelimelerle beni parçalara ayırdı.

Sonunda Adrian şortumu aşağı kaydırды, kıçımı ortaya çıkardı, sikimi ve taşaklarımı serbest bıraktı. Artık çıplak olan Adrian beni kendine doğru çekti. Kalın parmakları kıçımın etli yanaklarına girdi ve sikime dokunmayacağını anladığımda içimde hayal kırıklığı kabardı. Beni teşhir etti ve sonra kıçımı tutmaya ve bana tüm kirli şeyleri anlatmaya geri döndü.

ona yapmak istediği şeyler. Bu sırada kan kulaklarımda uğulduyor, başımı döndürüyordu.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Adrian sordu, parmakları kığımın kıvrımında tüy gibi hafifti. Bu dokunuş beni o anda bana yapabileceği herhangi bir şeyden çok daha fazla çıldırttı. Zaten çok heyecanlıydım, bana nazikçe dokunması beni çılgına çevirdi.

Sinirli bir kahkaha attım ve ona karşı koydum ama bu sefer beni durdurmak yerine izin verdi.

"İhtiyacın olan bu mu?" Adrian kulağıma mırıldandı. "Bacağı mı becermeye mi ihtiyacın var?"

Başımı salladım ama bunun onun için yeterince iyi olmayacağını bilmeliydim.

"Kelimeleri kullanmanı istiyorum. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Orgazma ihtiyacım var," dedim ona, çok ihtiyaç duyduğum sürtünmeyi aramak için ona doğru hareket ettiğimde sesimdeki aksaklıkları saklamadan. Pantolonunun kötü tenimi tamamen rahatsız edici olmayan bir şekilde ısırdı.

Adrian bir parmağını kığımın kıvrımından aşağı kaydırıldı. Bu tek temas bile sikimin zonklamasına neden oldu. Ağzımı açtım ve Adrian'ın boynunu öptüm, şehvet dolu seslerimi onun etine gömdüm.

Kalçalarım sarsıldı ve Adrian yanaklarımı elleriyle kavrayıp birbirinden ayırdı. Tanrım, hiç o an hissettiğimden daha boş hissetmiş miydim? Boştum. İçine şehvet dökülmüş boş bir kabuk.

"Zavallı küçük sürtük. Bir de kendini görmelisin. Bu şirin yanaklarını herkes için açarsın, değil mi?"

Başımı salladım. Fısıldadığı her kelime beni büyüsünün daha da altına sürüklüyordu. Büyülenmiş. Büyülenmiş.

"Sen. Sadece sen," dedim ona, tekrar bacağına bastırarak. Tanrım, yine de ten istiyordum. Onun tenini benimde. Onun sıcaklığını istiyordum. Sikini sikimde hissetmek istiyordum.

"Bu doğru. Bakabilirler ama dokunamazlar, değil mi?"

Adrian'ın ağızından çıkan her hece ona karşı hamle yapma isteği uyandırıyor ama o beni hareketsiz tutuyor, yaptığım her hareketi kontrol ediyormuş gibi hissettirecek şekilde beni kendine hapsediyordu. Eğer cızırtılı kotun üzerinde kendimi çiğ çiğ becermemi isteseydi, yapardım. Tek yapması gereken sormaktı.

Adrian başını çevirdi ve burnunun ucunu yanağımda gezdirdi. Dudakları ateşten izler bırakarak bana sürtündü. Bir kolumla onu kendime çektim, boynuna doladım ve boştaki elimi vücudundan aşağı kaydırarak ona beni durdurması için bolca zaman tanıdım. Durdurmadı.

Elimi aşağı kaydardım ve pantolonunun üzerinden çıkıntısını avuçladım. Kahretsin, Adrian kocaman olmuştu. Ve sertti. Ve şimdi bana sürtünüyor, sikini oraya aitmiş gibi elime bastırıyordu.

"İstediğin bir şey mi var?" diye sordu. Sözleri müstehcen geldi, hatta kıcımın çatlağında duran parmaklarından bile daha müstehcendi. Açıkta kalan etimden bile daha çok içimi görme şekliydi. Beni içine çekme şekli. Şimdiden bu belki yıllardır, belki de tüm cinsel geçmişimde yaptığım en ateşli şeydi ve şimdiye kadar neredeyse hiçbir şey yapmamıştık. Her şey hissiyattan ibaretti. Beklenti. Bastırılmaz susuzluk herkesin görebileceği şekilde açığa çıkmıştı.

"Bana dokunabilirsin Riley. Sikimi çıkar. Belki iyi bir çocuk olursan daha sonra emmene izin veririm. Belki seni yatırır ve gırtlığını sikerim." Adrian'ın sesi daha karanlık, daha şehvetli bir hal almıştı.

Pantolonunu açmak için mücadele ettim ama biraz uğraştıktan sonra başardım. Adrian bana yardım etmedi. Vücudumla oynadı. Parmaklarını kıcımın kıvrımlarında aşağı yukarı gezdirdi. Aralarına girip deliğimi nazikçe yokladı. Adrian'ın parmakları omurgamda geziniyor, arkalarında ürperti bırakıyorlardı.

Siktir, Adrian'ın güzel bir siki vardı. Kalın. Uzun. Bir erkeği başkaları için mahvedebilecek türden bir sik. Ağızım sulandı ve bakışlarımı ondan ayırmak için mücadele etmek zorunda kaldım. Adrian'ı okşamaya başladım ve bileğimi yakaladı.

Elimi çekip avuç içi yukarı bakacak şekilde kaldırdığında donup kaldım. Peygamber çiçeği rengindeki gözleri benimkilerle temas etti ve bir süre bakışlarımı tuttu. Bir yıl. Bir ömür boyu. Avucuma tükürmeden ve elimi tekrar bacaklarının arasına itmeden önce.

Çaresiz bir ses çıkardım ve kalçalarım sallandı, ona doğru itildim. Sikeyim. Boşalmaya o kadar yaklaşmıştım ki nefes alamıyordum. Düzgün düşünemiyordum. Ona karşı pompalamaktan ve aynı anda sarsılmaya çalışmaktan başka bir şey yapamıyordum. Şehvetimde koordinasyonsuzdum. Özensiz. Sınır tanımıyordum. Adrian elimi çekip kolumu kaldırdığında ve diğer elimi tekrar boynuna doladığında tamamen rahatlamıştım.

Adrian bakışlarımı tuttu, dudaklarının kenarında küçük bir gülümseme belirdi. Yavaşça işaret parmağını ağzıma bastırdı. "Em. Güzel ve ıslak olsun."

Göz temasını bir saniye daha sürdüremez ve onun üzerine boşalamazdım. Göz kapaklarımın çırpınarak kapanmasına izin verdim ve bana söyleneni yaptım. Parmağının tadı olağanüstü değildi. Ten ve tuz gibi. Seks ve günah. İhtiyacım olan her şey gibi.

Tükürükle kayganlaşmış parmağını ağzımdan çıkardığında, yerine dilini koydu. Yavaşça öptü. Yavaşça. Aramızda kaynayan sıcaklığı yoğunlaştırdı. Deliğime girdiğinde nefesim kesildi.

"Aynen öyle Riley. Parmağımın üzerinde kendini becer. Kendini boşaltmak için beni kullan."

Tanrım. Çok fazlaydı ama yeterli değildi.

Çok fazla kırılganlık. Çok fazla içimi görüyordu. Farklı yönlerden bana çarpan çok fazla his. Ama yeterince sürtünme yok. Yeterince kontrol yok. Bedenimin içinde yeterince Adrian yok.

FOUR

ADRIAN

Riley ne kadar çözülrse o kadar muhteşem oluyordu. Deliği parmağımın etrafında sıkıydı ve ona her şekilde sahip olmanın nasıl bir şey olacağını bilmek istememe neden oldu. Riley bana karşı kıvranıyor, inanılmaz sert sikini bana doğru sürüyordu.

Yüzünü inceledim. Kaşlarının çatıklığı ve güzel kırmızı ağzı, dudakları bir davet gibi ayrılmıştı. Riley'nin pantolonuma sürünürken yüzünü buruşturmasını da kaçırmadım. Sert kot başka bir zaman için eğlenceli olabilirdi ama bu gece Riley'nin zevkten başka bir şey hissetmemesini istiyordum. Acı değil, zevk.

Parmağımı nazikçe kıcından çıkardığımda inledi. Sanki aynı anda olabildiğince çok yerime dokunmaya çalışıyormuş gibi kendini bana daha da sert bastırdı.

"Lütfen," diye yalvardı kırık dökük, sesi cızırtılı ve azap doluydu.

"Shhh. Sorun yok, Angel." Pantolonumu dizlerime kadar indirdim. "Seni tenimde hissetmek istedim. Sorun olur mu?" Ağzım kulağına kaydı ve kabuğunu dudaklarımla, dilimle sıyırdım.

Riley titredi. İnledi. Bana doğru sallandı ve en yumuşak sesi çıkardı.

"Doğru," dedim ona. "İhtiyacın olanı al. Buradaki herkes şu anda ne kadar tatlı olduğunu izliyor. Benim için ne kadar sürtük olduğunu, ne kadar muhtaç olduğunu. Güzel sikini bacağıma sürtmeni izliyorlar ve kendi bacakları olmasını diliyorlar. Senin için açgözlüler."

Riley boğuk bir ses çıkardı, belki korku, belki de şehvet. Ne olduğunu çözemedim ama Riley yalvarmaya başladı. Neredeyse aklı başından gitmişti, kıvranıyor ve bana karşı kamburlaşıyordu.

"Lütfen, lütfen, efendim. Size içimde ihtiyacım var." Riley tekrar tekrar yalvarırken kelimeleri titriyordu, her kelime bir öncekinden daha tatlı ve daha çaresizdi.

Parmağımı tekrar emmesini sağladım. Tükürük en iyi kayganlaştırıcı değildi ama ilk başta bakışlarımı tutması, parmağımı sikimmiş gibi yalaması hoşuma gitti. Dilini emiyor, döndürüyor ve müstehcen şeyler yapıyordu, bu da sikimin karşılık olarak sızmasına neden oluyordu.

Parmağımı tekrar içine soktuğumda Riley rahatlamış bir çığlık attı. Kollarımda gevşedi, tenime karşı nefes aldı ve yanağımı öperken gülümsedi. "Teşekkür ederim baba."

Riley ağzından baba kelimesi çıktığında neredeyse donup kalacaktı.

Bunu düşünmesi için ona zaman vermedim. İsteddiği bu değilse bana baba demesini istemezdim ama bunu duyunca içimin burkulduğunu itiraf etmeliydim. Pek çok insan için pek çok şey olmuşum ama nadiren baba olmuşum.

"Şimdi daha iyi hissediyor musun tatlım?" Deliğine daha derin bastırdım ve Riley kollarımın arasında neredeyse kemiksiz kaldı.

Başını salladı, sanki artık konuşmak için kendine güvenmiyormuş gibi, söylemek istemediği daha fazla şey söyleme ihtimaline karşı.

"Kendini iyi hissetmek için beni kullanmanı istiyorum. İşte bu kadar," diye onu övdüm ve hemen ardından bana karşı utanmazca hareket etmeye başladı. Çıplak ten çıplak tene.

Odadaki diğer insanların farkındaydım ama varlıkları artık sonradan akla gelen bir şeydi. Onlar sadece dekordu. Sahne dekorları. İnsan şeklindeki karton kesimler. Bu odadaki tek gerçek şey Riley ve onun bana hissettirdikleriydi. Güçlü. Koruyucu. Gerekli.

Ağzımı onunkinin üzerine eğdim ve çaresizliğini tattım. Arzusunu. Bana karşı sürtünmeye devam ederken ağzının içinde yolumu yaladım, hareketleri keskin ve hızlıydı. Parmağım daha derine, bu açıyla gidebildiği kadar derine doğru kıvrıldı ve Riley parmağımın üzerinde kendini becerdi. Parmağıma binmekle kalçama vurmak arasında gidip geliyordu.

Tenim terlemişti. Yapış yapıştı. Riley öpüşmeyi kesti ama nefes nefese kalıp kıvrılırken ağzını benimkine yakın tuttu.

"İşte bu," dedim ona tekrar. "Benim için ne kadar sürtük olduğuna bak. Seni alıp doğru dürüst sikmemi bile bekleyemiyorsun. Bu halinle çok güzelsin. Eminim boşaldığında da çok güzel olursun."

Riley inledi. "Çok yaklaştım."

"Benim için gelecek misin, tatlım?" Boştaki elimi sırtının küçük kısmına bastırdım. Elimini aşağıya kaydırıp kıcını kavrayarak onu kendime daha sıkı bastırdım ve itişlerini daha kısa, daha amaçlı hale getirdim.

Riley parmağımın üzerinde geriye doğru sallandı. Kalçama doğru ilerledi. Ağzı benimkini aradı ve dudaklardan çok nefes ve dilin olduğu özensiz öpücükler paylaştık ve o kadar mükemmeldi ki o anda ölebilirdim.

"Kahretsin," dedi Riley'nin sesi zevkten çatlayarak. "Ben... lütfen boşalmama izin verin. Lütfen."

"Gelebilirsin. Herkese benim için ne kadar ateşli olduğunu göster. Herkese benim olduğunu göster."

Riley geldi, cılgınca bacağıma doğru pompaladı, kıcı sortundan dışarı sarktı, parmağıma bindi,

Boynuma umutsuzca ağız açık öpücükler. Boğazıma.

Kolaylıkla deneyimlediğim en ateşli şeydi. Göğsüm bu tatlı adama karşı duyduğum gurur ve sevgiyle kabardı, hâlâ bana sürtünüyordu, döllerı sikinden aşağı kayıyor ve sanki beni kendisininmişim gibi işaretliyormuş gibi tenime bulaşıyordu. Bu fikirden nefret etmiyordum.

Bizi döndürdüm ve Riley'i duvara yasladım. Onu kızdırmadan önce parmağımı yavaşça kıkından çıkardım ve bu sefer itiraz etmedi. Orada durdu, bana göz kırptı, biraz sersemlemiş, biraz doymuştu ama açlık hala gözlerinde parlıyordu.

"Benim sıram, tatlım," dedim ona, kendimi kaydırarak ona sürtünmeye başladım. Onun bana yaptığı gibi aletimi kalçasına dayadım. Onu duvara yaslayarak gözlerinin içine baktım. Bakışlarını bir meydan okuma gibi tuttum. Sikim sertleşmişti ve çaresizlikten aklımı kaçırmak üzereydim.

Riley'nin bana ne yaptığını görmesine izin verdim. Beni ne kadar çılgın hissettirdiğini. Basit bir şeyin ne kadar harika hissettirebileceğiyle aklını başından almak istedim. Genellikle sadece cinselliklerinde ilk geçici adımlarını atan gençler tarafından yapıldığı için reddedilen bir şey.

Ellerim kollarından bileklerine kadar indi. Kollarını başının üzerine kaldırdım ve orada sabitledim. Riley boğuluyormuş gibi gözlerimin içine baktı.

Eğilerek dudaklarına nazik bir öpücük kondurdum. İçime doğru hafifçe eğildiğini, bacağıının açısındaki hafif değişikliği hissettim. Bir teklif. Bir taviz. İzin. Bir yalvarış.

Öpücüğü derinleştirdim. Dilimle ağzının kıvrımlarını haritaladım. Ona karşı yavaşça sallanırken onu nefes nefese öptüm. Kalbim kaburgalarımaya çarpıyordu, ona karşı yavaş ve nazik hareket edişimle bir tezat oluştıuruyordu.

Riley bana doğru bastırdı ve ben de onu biraz daha kuvvetle duvara yapıştırarak karşılık verdim. Riley benimle duvar arasında sıkışmış olabilirdi ama

Pasif. O da benim yoğunluğuma karşılık vererek beni öptü. Hava almak için ayrıldığımızda nefesini tenimde hissettim. Gözlerimi kırıştıtararak ona odaklandığımda bakışlarını üzerimde buldum. Yer değıştirdi ve bacağıının açısını değıştirerek kalçasını taşaklarıma bastırdı.

"İstediğın bu mu?" Ağzımı kulağına götürdüm ve lobunun altına nazik öpücükler yerleştirdim. Bana karşı titriyordu, nefesleri ağır ve düzensiz geliyordu. "Seni böyle kullanmamı mı istiyorsun? Senden zevk almamı. Beni deli ediyorsun Riley. Karşı konulmazsın."

Ağzımı Riley'ninkinin üzerine eğdim ve onu uzun, sert ve derin bir şekilde öptüm. Kalçalarımın artık kendine ait bir aklı vardı ve sanki onu tüm vücudumla öpüyormuşum gibi kendimi ona doğru ittim. Sanki bu bir öpücükten daha fazlasıydı. Güzel bir itaatkâr için kendini kaybeden bir adamdan daha fazlasıydı. Sanki itiraf etmeden aradığım bir şeyi buluyormuşum gibi.

Riley çok tatlıydı. Mükemmeldi. Biraz alaycı, biraz bunalmış. Çok isteksiz, diye düşündüm, bana baba dediğı zamanki işkence görmüş halini hatırlayarak. Rahatlama ve mahcubiyetin muhteşem bir şekilde bir araya getirilmiş hali gibi görünüyordu.

Daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum. Vücudum onun için yanıyordu. Karnımda bir sıcaklık birikmişti. Çaresizlik beni pençesine almıştı ama beni uçurumun kenarına getiren Riley oldu, öpücüğü kesip nefesimi içime çektim.

"Lütfen."

Zar zor bir fısıltı, zar zor bir sestti. Ama odadaki tek şeydi. Evren sadece ikimize ve zevkimize indirgenmişti. Nazık yalvarışı beni paramparça etti.

"Oh, lanet olsun..." Orgazmım içime çarparken nefes nefese kaldım. Riley'ye karşı eskisinden daha büyük bir güçle sallandım, onunla bütünleşebilecekmişim gibi boşalırken kendimi ona doğru sürtüyordum. Nefes alamıyor, düşünemiyor ya da artçı şokları atlatmaktan başka bir şey yapamıyordum.

Farkına vardığım ilk şey, onu ne hale getirdiğim oldu. Bizi de. İkimiz de döl ve ter içinde kalmıştık. Riley'nin kollarını bıraktım ve o da kollarını bana doladı ve beni bir şekilde kendine çekti. İnanılmaz bir şekilde. Yüzünü boynumun kıvrımına gömdü ve bana tutundu. Nefesimizi tutarken göğüslerimiz kabardı. Bir duşa ihtiyacımız vardı. Ve bir içkiye. Ve umarım bir sohbeta.

Uzandım ve şortunu yukarı çektim, az önce içine hapsettiğim yapışkan pisliğe aldırmadan kendi pantolonumu düzeltmeden önce arkasındaki yarı sertleşmiş sikini dikkatlice ayarladım. Daha sonra değiştirdim. Şimdilik kanepede bir yer bulup Riley ile kıvrılmak ve yeniden toparlanmak istiyordum.

Ellerimizi birbirine doladım, parmaklarımızı ördüm, kaymaması için benimkilerle kilitledim. Orgazmım beni sıcak ve keyifli hissettirdi. Bize birkaç su alıp kanepeye oturduğumda bazı insanlar merakla bize bakıyordu. Riley'yi kucağıma çektim ve sanki binlerce kez böyle oturmuşuz gibi bana yaslandı.

Riley şişesini çevirerek açtı ve durmadan önce yarısını içti. Birkaç derin nefes aldı ve kendini kontrol altına aldığından emin olduğumda ben de suyumu açtım ve onu takip ettim.

Riley içkisini tazeledi ve bana yaslandı. "Bu olması gerekenden daha ateşliydi."

"Kink, erotik olmak için seks salıncakları, yumruklar ve sesler olmak zorunda değil. Beklenmedik olmak için."

Riley iç geçirdi ve bana biraz daha sokuldu. "O listedeki her şeyi denemek istememe neden oluyorsun ama aynı zamanda bunun kadar iyi olma ihtimalinden de korkuyorum. Ya da daha iyisi. O kadar sert boşaldım ki sanırım beyin hücrelerimi kaybettim."

"Eğer istekliysen, seninle başka şeyler de yapmak isterim. Bakalım, kalçalara binmeyi ve edepsiz konuşmayı listeden çıkardık."

"Parmaklamak."

Sırıttım ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Oh, tatlım, seni parmaklamaya başlamamıştım bile."

Riley uzandı ve şortunu düzeltti. "Hayatımı sikeyim, böyle şeyler söyleyemezsin."

"Hiç sadece bir amaç değil de ana olaymış gibi parmaklandın mı?" Parmak uçlarımı bacağında gezdirdim.

Riley bir süre düşündükten sonra, "Kulağa yoğun geliyor," diye cevap verdi.

"Tek yapman gereken sormak," dedim ve topu onun sahasına bıraktım.

FIVE

RILEY

Gecenin ilk orgasmı beni bitkin düşürmüştü ama şimdi Adrian'ın daha fazla ilgisine sahip olma fikri beni yeniden tahrik ediyordu. Açık ve basitçe söylemek gerekirse, onun için bir fahişeydim.

Etrafımızdaki şeylerin farkında olmalıydım. İnsanların. Tenin birbirine çarpması ve bana ait olmayan inlemeler bazen süzülüyordu ama çoğunlukla Adrian'dan başka bir şey fark etmiyordum. Boyutlarımız birbirine yakındı ama bana sarıldığı için kendimi daha küçük hissediyordum. Güvende. İnanılmaz derecede azgın.

Bir cevap bekledi ama dilimi bir türlü çalıştıramadım. Ona tekrar baba diyeceğim korkusuyla boğazım düğümlendi. Kendimi açacağım ve gizli arzularımın herkesin görmesi için ortaya dökülmesine izin vereceğim.

Adrian parmak uçlarını vücudumun üzerinde tekrar tekrar gezdirirken düşünmek neredeyse imkânsızdı. Kalçamdan aşağı ve yukarı. Kolumda. Eğildi ve yanağımı öptü. Becerikli parmaklarıyla çenemi yakaladı ve başımı çevirerek nazikçe ikna etmek gibi bir tadı olan bir öpücük için ağzını eğdi. Sanki bir hayır cevabını kabul edecek, bir evet cevabını gerçekten takdir edecek ama her iki cevabı da

Ben. Dudakları dudaklarımda, kalp atışlarımız senkronize bir şekilde bu anda kalmak anlamına gelecekse hiç almamaktan bile mutlu olabilirdim.

İşte bu düşünce beni kendimden uzaklaştırdı. Ciğerlerime bir nefes çektim.

"Bunu istiyorum," dedim ona, ama bunu yaparken bir yaprak gibi titredim. Söylemediğim kelimeleri duyabildiğini hissettim. Takıntımın ne olduğundan emin değildim ama benim diyebileceğim birinin olmasını çok istediğimi itiraf etmek bana çok büyük ve aşılmaz geliyordu. Üzerime titreyecek ve bana babalık edecek biri. Bunu istediğimi itiraf etmenin neden bu kadar zor olduğunu bilmiyorum. Belki de onu o kadar çok arzuladığım için, bir kez sahip olmak, onu elimde tutamazsam beni bitirecekmiş gibi geliyordu.

Bu yüzden Adrian'a doğru eğilmek yerine ondan uzaklaşmalıyım ama kendimi çaresiz buldum. Kulaklarıma bal gibi damlattığı zevk vaadine karşı koyamadım.

"Burada hâlâ rahat mısınız, yoksa daha özel bir yere mi gitmek istersiniz?"

Umurumda değildi.

Hayır. Bu bir yalandı. Önemseyordum. İnsanların onun beni ne kadar çok istediğini görmesi hoşuma gidiyordu. Gösteriş yapmak beni iyi hissettiriyordu. Güçlü. Güçlü. İstenmek.

"Ben burada iyiyim."

Adrian yakınlardaki birine dönüp kayganlaştırıcıyı uzatmasını istemeden önce bir öpücük daha çaldı. Utanç verici olmalıydı, ama daha çok kayganlaştırıcıyı kendisi almak için beni bırakmak istememesi hoşuma gitmişti. Ben mi, sahiplenici? Asla.

Adrian hakkında böyle hissetmek için bir nedenim yoktu. Yeni tanıştığım bir adam. Ama onda beni çağıran bir şey vardı. Onun içinde benimle konuşan, ruhuma fısıldayan ve onu yumuşatan bir şey. Bunu istememe izin veriyordu... en azından onunlayken.

Belki de romantikleştireliyordum. Sadece seksti. Çoğu standarda göre, sapıkça bir seks bile değildi. Bu konudaki en sapıkça şey beni en az etkileyen şeydi ve

seyircilerimizdi. Adrian şortumu çıkarabilmesi için kıcıımı kaldırmamı isterken bakışlarını üzerimde hissediyordum. Şortu bir ayak bileğimin etrafına dolayarak bıraktı, öyle bir şekilde asılı duruyordu ki, tamamen bir kenara atmış olmasından daha uygunsuz hissettiriyordu.

Adrian beni olduğum yerde tuttu. Kucağına yatırdı, bacaklarımı araladı ve iki kaygan parmağını önsöz söylemeden içeri kaydırıldı. Bir kolumu omuzlarına doladım, diğer kolum yanımda sallanıyordu. Sikime uzanmaya başladım ama Adrian elimi hızla uzaklaştırdı.

Dudaklarım şakağıma değdi. "Dokunmak yok."

Adrian'ın parmakları daha derine, daha sert bastırdı. Kıvrılıp kanalımın duvarlarını okşuyor, kısa nefes verişlerle ciğerlerimdeki havayı boşaltıyorlardı.

Adrian'ın parmaklarının içimde yarattığı hissin içine daldım. Altımdaki güçlü bedeni beni destekliyordu. Gözlerimi kapatarak kendimi Adrian'ın içimde uyandırdığı duygulara bıraktım. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım ama insanların beni parçalara ayrılırken görebileceğini, Adrian için kendimi nasıl açtığımı görebileceğini bilmek heyecan vericiydi. Utangaç olmalıydım ama Adrian'ın istediği buydu. Onun ve diğer herkesin görmesi için kendimi açmamı, çıplak kalmamı istiyordu.

Yer değiştirdi ve sonra daha fazla kayganlaştırıcı damladı. Ben ipucunu anlayana kadar yüzü benimkine sokuldu. Ağzının benimkini bulması için tam zamanında başımı çevirdim. Onun için zaten açtım, ama sanki ona ait olan bir şeyi reddetmeye çalışmışım gibi beni öptü.

Parmakları, dilinin ağzımı yağmalamasının yanında neredeyse ikincil bir müdahaleydi. Bu hissin içinde kaybolmuştum. Ağrıyordu. Çaresizdim. Her parçamı tüketmesini istiyordum. Bu şekilde dokunulmanın ne demek olduğunu bilmeden nasıl bu kadar uzun süre var olabilmıştım? Şimdiye kadar Adrian gibi birini nasıl bulamamıştım? Tek istediğim sonsuza dek onun olmakken, gecenin sonunda ondan nasıl uzaklaşabilirdim?

Üçüncü bir parmak içime girdi ve Adrian'ın ağzına doğru soluk soluğa kaldım. Sonra ona sarıldım, elimi saçlarının arasına soktum. Bedenim artık bana ait değildi. Ona aitti ve bunu, sikime tek bir nefes bile değdirmeden beni tekrar serbest kalmanın eşiğine getirerek kanıtladı.

Kucağında kıvrandım, kendimi parmaklarına yasladım, kendimi akılsız hissettirecek şekilde daha fazlası için yalvardım. Öyleydim. Tek istediğim buydu. Bana ne verirse. Aletim zonkluyordu. Daha önce serbest bırakıldığım için o kadar hassastım ki sert bir esinti bile beni harekete geçirebilirdi.

Adrian beni tekrar öptü. İki giriş noktası arasında çekildiğim, hangisine daha fazla eğileceğimden emin olamadığım bir dans gibiydi. Bu beni ihtiyaçtan çıldırtıyordu. Şimdiye kadar yaptığım ve yapmak istediğim her şey, hayalini kurduğum şeyler, hiçbiri Adrian'ın gerçekliğiyle kıyaslanamazdı.

Hızını arttırdı. Beni parmaklarıyla sikerken kayganlaştırıcı fışkırıyordu. Bacaklarımı daha fazla açtım ve ona daha iyi erişim sağlamak için vücudumu eğmeye çalıştım. Sonra birdenbire ellerinden kurtuldum, ters çevrildim ve boş kanepeye sırtüstü yatırıldım. Adrian üzerime abandı ve beni sertçe öptü. Dişlerimiz birbirine çarptı ve yeni açtığım beni daha sert sikmesine izin verdiğinde inledim.

İnledim ve parmaklarına sarıldım. Benimkini saçlarına soktum, yumuşak tellerini kavradım ve onu son kez tadacakmışım gibi var gücümle öptüm. Buraya sadece bir şeyleri kontrol etmek için gelmişim, bir şeylere rastlayacağımı hiç düşünmemiştim. Sonra Adrian geldi ve dünyamı tersine çevirdi.

İçimde bir tane daha olduğuna inanmasam da Adrian beni zevkin doruklarına çıkardı ve orada tuttu. Öpüşmemizi kesip bana baktı, gözleri karanlık ve sahiplenici bir şeyle parlıyordu. Benim onun tarafından tutulmak istediğim kadar onun da beni tutmak istediğini söyleyen bir şey. Endorfin yüzünden kafamda romantizm yaratmış olabilirim ama ona gerçekten aşık olabileceğimi düşünmüştüm. Belki de

Yolun yarısına gelmiştim bile. Adrian'ın parmakları içime girip çıkarken düşünmek, nefes almak, hatta hareket etmek bile zordu. Makaslıyordu. Geriyordu. Büküyordu. Kör parmak uçları prostatıma bastırđı ve Adrian'ın yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı.

"Gelmek ister misin, Angel?"

Lanet olsun. Takma isim kullanmasını sevmekten nefret ediyordum. Daha önce hiç kimse bana kendi evcil hayvan ismini vermemişti. Mucizevi ya da orijinal bir şey değildi ama beni onunmuşum gibi hissettiriyordu.

"Lütfen." Sanki evrende sarılabileceğim tek şey oymuş gibi ona sarıldım.

"Lütfen ne?" diye sordu, gözlerini bana dikerek. Bana meydan okuyordu. Kabul etmekte tereddüt ettiğim o parçama sahip çıkmam için bana meydan okuyordu.

"Lütfen ne?" diye tekrarladı, ona vermemi istiyordu, beni geri tutan, insanlar çok fazla görür diye istediğim şeylere uzanmamı engelleyen o küçük arzu. Ama Adrian onu görmüştü ve daha fazlasını istiyordu.

Ben de ona verdim. Kendimi tutan son parçamı da teslim ettim.

"Lütfen baba. Lütfen gelmeme izin ver."

Adrian'ın gülümsemesi karanlık bir kışın ardından gelen güneş gibiydi. "Gelebilirsin, Angel. Baban için gel. Bana ne kadar tatlı olduğunu göster."

Ben boşalmaya başladığımda daha konuşmasını bile bitirmemişti. Zaten bir kez orgazm olmuşken, içimde bir şey kalması beni şok etmişti. Aletimden sadece dölleri akıyordu ama tüm vücudum içimi parçalayan zevkin gücüyle sarsıldı ve beni parçalara ayırdı.

Beni tekrar bir araya getirmek.

Orgazmım azalırken, Adrian bana dokunmaya devam etti. Beni öpmeye devam etti. Ağzımın kenarlarını. Yanağımı. Çenemi. Boynumu. Yine ağzı, dili ve nefes veriğiyle sanki beni hayata döndürüyordu. Parmaklarını nazikçe çekti

ve onları özledim. Onlarsız kendimi inanılmaz derecede boş hissettim.

Yüzüm ağrıyana ve durmak zorunda kalana kadar öpüştük. Ciğerlerim oksijensizlikten yanana ve başım dönene kadar. Sonra beni tekrar kucağına çekti ve sarıldı. Yarı giyinik olmam umurumda değildi. Şortum kaybolmuştu ve muhtemelen yerdeydi ya da belki de tamamen gitmişti. Zaten onlara ihtiyacım yoktu. O anda tek ihtiyacım olan Adrian'dı.

Parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi ve bir şekilde bir battaniye belirdi ve beni onunla örttü. Yumuşak kumaşın sıcaklığının beni sardığını hissedene kadar üşüdüğümü fark etmemiştim. Adrian bana biraz daha su içirdi, atıştırmalıklar verdi ve sonunda, kafam berraklaşmaya başlayıp nabzım normale döndüğünde, hala onun kucağında olduğumu fark ettim, hala onu bırakmaya korkuyormuşum gibi ona yapışmışım.

Korku devam ediyordu ama kendimi bıraktım. "İyi misin Riley?" Adrian sordu.

Sorunun saçmalığına güldüm. Tabii ki iyiydim. Kendime asla izin vermediğim türden bir seks yaptıktan sonra neden iyi olmayayım ki? Bana, tüm çatlaklarıma ve boşluklarıma mükemmel bir şekilde uyduğunu hissettiğim birini bulmuşken neden iyi olmayayım? Sanki hiç sormadığım soruların cevabıymış gibi.

"Ben-" İyi olduğumu söylemek istedim. Yalanı söylemek ve onu gerçek yapmak için.

Ama yapamadım.

"Sorun yok," diye yatıştırdı Adrian ve kendimi inandırmaya çalıştığım saçmalıklara katılmasam da, bunu ondan duymak farklıydı. Ona güvenmek için hiçbir nedenim yoktu ama güvenmişim. Ona en savunmasız yanıma göstermişim ve o da bunu alaya almak yerine el üstünde tutmuştu.

"Bunu tekrar yapabileceğimizi söyleseydin çok daha iyi olurdu." İşte. Dürüstlük. Ve zor bile değildi. Tamam, bu da bir yalandı, çünkü benim sorumla onun arasındaki boşluk

Cevap sonsuzluk gibiydi, uzun ve soğuk. İstek, jilet gibi keskin, tenime baskı yapıyordu.

Adrian'ın parmakları çenemin altını okşadı. Sonra avucu yanağımı kavradı. Sıcak. Güvenli. İstenilen. Jilet hissi azaldı.

"Bu hoşuma giderdi." Adrian bana hayallerimin cevabını verdi. "Bunu çok isterim."

"Güzel." Nefes verdim ve ona yaslandım, tüm şefkatini içime çekmeme izin verdim.

Birkaç saat önce Desires'a girdiğimde, ne aradığımı konusunda kesin bir fikrim vardı. Beni bağlamak ve şaplak atmak isteyen birini bulacağımı düşünmüştüm. Bana ne kadar sapık olduklarını göstermek için. Ve ben buna hazırdım.

Adrian'ı ve dürüstlüğünü beklemiyordum. En basit şeyleri bile hayatımın en erotik deneyimine dönüştürmesini.

Adrian'ı hiç beklemiyordum ve içimde beni şaşırtmaya devam edeceğine dair bir his vardı.

Umarım benim için daha fazla sürprizi vardır, çünkü onunla işim bitmemiştir. Hem de hiç.

ABOUT THE AUTHOR

E.M. DENNING

EM Denning'in yirmiden fazla aşk romanı var ve size duygusal olarak sevimli, yumuşak ve bulanık hikayeler getireceğine güvenilebileceğiniz bir yazar haline geldi. Arkadaşları arasında şekerleme ve iğneleme sevgisiyle tanınıyor. Boş zamanlarını eline geçirebildiği kadar çok aşk romanı okuyarak geçiriyor.

EM Denning ile bağlantı kurun

Web sitesi: emdenning.com Bülten

kaydı: emdenning.com/subscribe Facebook

okuyucu grubu: [EM Denning'in Sevgilileri](#)

AfLEPTOOFAR
GIANNI HOLMES

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gianni Holmes'. The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke extending to the right.

Copyright © 2024 by Gianni Holmes

Tüm hakları saklıdır.

Editör: Tanja Ongkiehong Düzeltmen:

Adrianna Marchesotti

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

PROLOGUE

IGGY

"Kee eve döndü! Kee evde!" Kalbim boğazıma fırladı ve yatak odamın penceresinden dışarı bakarken geçici olarak orada sıkıştı. Gümüş sedan araba garaj yolunda sert bir fren yaptı. Yine hızlı sürüyordu ve üvey babam bu konuda onunla tartışacaktı ama umurumda değildi. Son bir buçuk saat boyunca sokağı izledikten sonra, son dört aydır onu görmedikten sonra, onunla sadece telefonda konuştuktan sonra, sonunda söz verdiği gibi eve gelmişti.

Arabanın kapısı açıldı ve boyunu uzatarak dışarı çıktı. Onu karşılamak için koşmak istesem de bekledim. Ve izledim. Arabadan kimsenin inmesine izin vermeden ön kapıya doğru ilerledi. Son seferinde uzun bacaklı bir sarışın getirmişti ve giydiği kıyafetler üvey babamın tansiyonunu yükseltmişti.

Yalnız gelmişti!

Onu paylaşmak zorunda kalmazdım.

Başım dönüyordu ve heyecandan sersemlemiştim, çıplak ayaklarım parkelere çarparak odadan fırladım ve merdivenleri ikişer ikişer indim.

"Evde koşmak yok!" Üvey baba bağırdı.

"Emredersiniz, efendim!"

Ama koşmaya devam ettim. O kadar sık ceza almıştım ki bu yeni bir şey değildi ve Kieran buna değerdi.

Ön kapı açıldı ve ben istediğim gibi kendimi Kieran'ın kollarına atmak yerine durdum. Artık on yaşında değildim. On üç yaşındayken bazı şeylerin farkındaydım, mesela çılgın hormonlarımın benden büyük üvey kardeşimi fark etmeye hakkım olandan daha çekici göstermesi gibi.

Ya da gökkuşağı tarlasındaki bir tavus kuşundan daha neşeli olduğumu anlamamın sebebinin üvey kardeşim olduğunu.

"Kee, eve gelmişsin!"

Parlak mavi gözlerinin kenarları kırılarak sırttı. Kalbim çırpındı.

Güzel, artık boğazıma takılmıyor.

"Hey, bücür. Buraya gel." Benim aksime, beni omuzlarımdan tutup başıma kilitlemekte tereddüt etmedi. Yıkıldı ve saçlarımı öptü. Sanki içim onun şefkati yüzünden yumuşacak olmamış gibi onu ittim.

"Saçımı mahvediyorsun!"

Buklelerin doğru görünmesi için ne kadar zaman harcadığımı bilmiyor muydu?

"Ne zamandan beri saçını önemsiyorsun?" Beni bıraktı ve ellerini iki yana açtı. "Kız arkadaşın var mı?"

"Tabii ki hayır." Yüzüm kızardı. Ona erkeklerden hoşlandığımı söylememiştim. Üvey babam Kieran'la biseksüel olduğum konusunda tartıştığından beri kimseye söylememiştim. Hiç hoşgörölü değildi. Bazen annemin en kötü kocayla evlendiğini düşünürdüm ama ona iyi davranıyordu ve Kieran'a sahip olduğum için evliliklerinden pişmanlık duyamazdım.

Kieran başıma gelen en iyi şeydi. Sınıfımdaki diğer çocukların kendilerine kötü davranan üvey kardeşleri ve üvey kız kardeşleri vardı ama benim yoktu. Kieran en havalısıydı. Tanıştığımız ilk anda oyun kumandalarından birini bana fırlatmış ve oturup onunla oynamamı söylemişti.

"Erkek arkadaşın var o zaman?" Kieran sordu. "Saçmalama."

Yanağıma dokundu. "Sanırım çok fazla itiraz ediyorsun. Her neyse, bak sana ne getirdim."

Kot pantolonunun ön cebini karıştırdı ve küçük, şeffaf bir poşet çıkardı. "Nedir bu?" Bir düğmeye benziyordu.

"Buldum. Bana düğme koleksiyonu yapmaya başladığını söylememiş miydin?"

Çantayı ondan alırken yanaklarım yandı. Beni gömleğinden bir düğme çalarken yakaladıktan sonra düğme koleksiyonu hakkında yalan söylemiştim. Bunu Kieran'ın Eşyaları koleksiyonuma eklemek istediğimi ona nasıl söyleyecektim? O zaman ona aşık olduğumu anlayacaktı ve bu çok garip olacaktı.

Aptal değildim. Küçük aşkım muhtemelen onun şimdiye kadar tanıştığım en havalı adam olmasından kaynaklanıyordu, ama kısa sürede geçecekti, tıpkı birine aşık olduğum diğer tüm zamanlar gibi.

"Tamam, teşekkürler." Çantayı cebime soktum. Artık gerçek bir düğme koleksiyonuna başlamam gerekecekti.

"Bakmayacak mısın bile?"

"Sonra oynarım. Bana gönderdiğin yeni oyunu oynamak ister misin?" "Elbette, ama önce bir sorum var."

Canlandım. "Evet."

Ivır zıvırlarımızı
severdim.

"Ayakkabı bağının ucundaki küçük parçaya ne denir?"

"Hah." Gözlerimi devirdim. "Çok kolay. Bir aglet."

"Kahretsin. Bu konuda seni yakaladığımı sanmıştım."

"İyi denemeydi. Ama ben her şeyi biliyorum."

Her şeyi değil ama çoğu şeyi biliyordu. Beynim bilgiyi bir süngerin suyu emdiği gibi emerdi. Eidetik bir hafızam vardı ve bir sürü kitap okurdum.

"Bir gün senin bilmediğin bir şey öğreneceğim."

Üvey babam kaşlarını çatarak salona girdi ama Kieran'ı üzecek bir şey söylemedi. Kieran'ın bavulunu ağırlığının altında sendeleyerek merdivenlerden yukarı sürükledim. Sonra o bavulunu açarken ve getirdiği eşyaları bana fırlatırken yatağa oturdum.

Yatağın üzerine bir dergi düştü ve her zaman okuyacak ilginç bir şeyler bulmaya hevesli olduğum için dergiyi kaptım. Dergiyi sanki yanıyormuş gibi yere bıraktım ama bakışlarımı ayıramadım. Kapakta, Kieran bir kanepede oturmuş sigara içiyor, soluk bacaklı ve üzerinde tek bir kıyafet bile olmayan ince bir adam da onun kucağına tünemişti. Duman çıplak bedenlerini sarmış, adamın başı geriye eğilmiş, Kieran'ın eli boğazındaydı. Kieran doğrudan kameraya baktı... bana.

"Hey!" Kieran yataktan dergiyi kaptı ve kafama vurdu. "Bu senin gözlerin için değıl, tamam mı?"

Başımı salladım ve yataktan fırladım.

"Nereye gidiyorsun?"

"Anneme bir konuda yardım etmem gerektiğini hatırladım."

Doğruca odama koştum ve kapıyı kapattım. Bir saniye daha kalsaydım, ereksiyonumla kendimi utandıracaktım.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Kieran, üvey babasının akşam yemeğinde üniversiteden döndüğü ilk gece olduğunu ve evde kalmasını istediklerini söylemesine rağmen dışarı çıktı. Annem ve üvey babam odalarına gidene kadar bekledim, sonra da koridoru geçip Kieran'ın odasına girdim. Bunun yanlış olduğunu biliyordum. Ellerim titriyordu ama biraz daha bakmam gerekiyordu. Yanılmış olmalıydım. Belki de Kieran'a benzeyen bir adamdı. Herkesin bir dublörü olduğunu söylememişler miydi? Kieran'ın böyle bir şey yapmasına imkân yoktu.

Dergiyi çekmecelerden birinde, tişörtlerinin altında buldum. Hayır. Görsel ikiz falan değildi. Kieran o adama yetişkin şeyler yapıyordu. Dergiyi tişörtümün altına sıkıştırdım ve hızla odadan çıktım.

"Uff!" Sert bir bedene çarptım. Üvey babama. Çığlık attım ve geriye sıçradım. Dergi yere düştü. Gözlerimi kocaman açtım.

donda.

"Nedir bu?" Üvey baba dergiyi almak için eğildi. Çenesini sıktı, burun delikleri açıldı ve yüzü kıpkırmızı oldu. Tökezleyerek geri çekildi ve göğsünü tuttu. "Nereden buldun bunu?"

"BEN-BEN-BEN-"

"Biliyordum!" dedi şiddetle. "Dışarı çıktığı anda her şeyin ters gideceğini biliyordum. Bu! Bu pislik onun bi olmasının sebebi."

"Ben-ben-"

"Odana git," diye tersledi. "Seninle sonra ilgileneceğim."

Dehşet içinde odama koştum ve kapıyı kapattım. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. Hepsi benim hatamdı. Kieran'ın başını belaya sokmuştum.

Gömleğimle yanaklarımı ovdum, telefonumu aldım ve onu aradım. Arama iki kez kesildi. Sonra bir mesaj geldi.

Kieran: Beni 30 dakika sonra ara.

Meşgulüm. Ben: Bekleyemez.

Telefonum çaldı ve cevapla tuşuna bastım. Ekranda Kieran'ın yüzü belirdi. Akşam yemeği sırasında giydiği lacivert tişörtü giymemişti. Aslında hiç tişört giymemişti. Çıplak göğsünde kırmızı izler vardı.

Ekran bulanıklaştı ve içimden bir hıçkırık koptu.

"Iggy, sorun ne?" Uzandığı yataktan zıpladı.

"Ama ne hakkında-"

"Sus," dedi arka plandaki kıza. "Iggy, ne oldu?"

"Üzgünüm."

"Ne için üzgünüm? Iggy, sen ne yaptın?"

"Bana kızacaksın."

"Yapmayacağım. Yemin ederim.

Sadece söyle bana." "Üvey babam dergiyi gördü." "Ne?"

"Bunu görmesini istememiştim."

"Ne oluyor, Iggy? Sana ona dokunma demiştim."

"Biliyorum. Özür dilerim."

İçini çekti. "Yola çıkıyorum. Bu iş hiç hoş olmayacak."

Şaka yapmıyordu.

Yarım saat sonra merdivenlerin tepesinde oturmuş, üvey babamla aralarında geçen tartışmayı dinliyordum. İki yıl önce onlarla yaşamaya başladığımdan beri yaptıkları en kötü kavgaydı.

"Seni üniversiteye bunun için mi gönderiyorum?" Üvey baba avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

"Sana gitmek istemediğimi söylemiştim."

"Ben de bir planın olduğu sürece buna gerek olmadığını söylemiştim. Planın bu mu? Üniversiteyi sikerek bitirmek mi? Nerede senin terbiyen?"

"O çekimden iyi para kazandım."

Et ete değdi ve nefesim kesildi, ellerimi yumruk yaptım. Keşke kulaklarımı kapatıp sesi engelleyebilseydim ama artık çok geçti. Annem kulaklarımı defalarca yumruklamıştı ama bana daha önce hiç tokat atmamıştı. Üvey babam Kieran'ı nasıl fiziksel olarak incitebilirdi?

Hepsi benim hatamdı.

"Bir daha bana elini sürme, ihtiyar."

"Bunu kendi başına sen açtın. Bu pisliği yapmayı bırakacak mısın?"

"Aslına bakarsan, onların yeni fuckboy'u olmak için bir yıllık bir sözleşme imzaladım. Senden izin isteyeceğimi mi sandın?"

"Çık dışarı! Defol git evimden. Sadece kendini değil, küçük kardeşini de kirlettin."

Bu onun hatası değil. Bakmak isteyen bendim.

"Onu sakladım, tamam mı? Dergiyi bulmasına izin vermek gibi bir niyetim yoktu ama seni rahatsız eden aslında bu değil, değil mi?" Kieran'ın acı kahkahası yukarıya doğru süzüldü. "Sen ikiyüzlüsün. Peki ya garajda bulduğum kirli dergilerin?"

Ben 14 yaşımdayken? Sadece bir erkekle olduğu için kızgınsın."

"Eve bir erkek getirseydin bununla yaşamaya hazırdım ama bu çok ileri gidiyor. Hiçbir oğlum eğlence için seks satmayacak. Bu saçma şeyi yapmakta ısrar edersen, eğitimini finanse etmeyi bırakacağım. Üniversiteye veda edebilirsin."

"Tamam. Süslü bir diplomanın yapabileceğinden daha fazlasını yapacağım zaten.

Bırakacağım."

"Ve sakın buraya dönüp yüzünü gösterme. Beni duyuyor musun, Kieran? Sen benim için ölüsün. Burası artık senin evin değil."

"Sorun değil, Harrison. Şu andan itibaren artık benim babam değilsin."

Ayak sesleri merdivenleri tırmandı. Odama koşacak kadar hızlı değildim. Kieran neredeyse bana takılıyordu. Korkuluklara takıldı ve kaşlarını çattı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Özür dilerim. Lütfen gitme."

Başını iki yana salladı. "Burada kalamam, bücür." "Suçu ben üstleneceğim."

Saçımın bir tutamını çekti. "Bunun için suçu üzerine alamazsın. Sana o şeylere dokunma demedim mi? O yetişkinler için. Sen daha çocuksun."

"Ben çocuk değilim!" Ayağa fırladım.

"Ben de senin yaşımdayken kendime bunu söylerdim. Bak, Iggy, gitmem gerek."

Başımı salladım, gözyaşlarım daha sert akıyordu. Onları görmesi umurumda değildi. O gidemezdi.

"Hey, ölecek değilim ya. Numaram sende var. Konuşmak istediğin zaman beni ara."

"Nereye gideceksin?"

"Henüz bilmiyorum ama bir yer bulacağım. Buradan ayrılmaya hazır olduğunda benimle kalabilirsin. İster misin?"

Evet demek istiyordum ama annemi bırakmak istemiyordum ama o da üvey babamı bırakmıyordu. Ona izin verdi.

ve nadiren devreye girerdi.

"Bunu düşünmek için çok zamanın var, tamam mı?"

Kieran eşyalarını topladı. Her şeyi çok hızlı bir şekilde arabasına yükledik. Yarım saat içinde beni nasıl bırakabilirdi? Ne yapmam gerekiyordu? Her tatilde eve gelmesini dört gözle beklerdim.

Artık onsuz bir tatil olmayacaktı.

"Görüşürüz evlat." Kieran arabasına bindi ve ben gözyaşlarımı kırptıştırarak bakışlarımı yere indirdim. "Hey, Iggy?"

Başımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Bir dahaki sefere seni gördüğümde, cevabını bilemeyeceğin bir soru soracağım."

Dudaklarım titreyerek gülümsedim. "O zaman çok çalışacağım." Ve çalıştım.

ONE

IGGY

Yılın yönetmeni, en iyi eşcinsel video yönetmeni ve en iyi sinematografi olmak üzere üç Pleasure Pulse ödülünü elimde tutmama rağmen, partiden sonra bir oda dolusu porno yıldızının arasında bir bakire gibi kaldım. Teknik olarak öyleydim de. Yine de umarım kimse sudan çıkmış balık gibi hissettiğimi söyleyemezdi.

Sadece aitmiş gibi görün. Gülümse. Flört edin. Kaynaşın.

Yüzüm işbirliği yapmadı. Ciğerlerim çalışmıyordu.

Ayaklarım hareket etmiyordu.

Ödül töreni sırasında kendimi daha rahat hissetmiştim. Etkinlik, sahnedeki devasa ekranda sahnelerin ve videoların anlık görüntülerinin gösterilmesi dışında daha ana akım Oscar'lara benziyordu. Performanslar gerçek cinsel ilişkiye dayanıyordu. İki eşcinsel başrol oyuncusu/sunucu, bu tür bir ödül şovundan bekleneceği üzere, herkesi gülmekten kırıp geçiren, durmaksızın müstehcen ve kaba şakalar yaptı.

Parti sonrası için çoğu insan resmi kıyafetlerini bir kenara bırakmış ve daha çok profesyonel kişiliklerine bürünmüştü. Göğüslerin, kalçaların ve yarakların ipek ve dantel üzerindeki izleri hayal gücüne çok az şey bırakıyordu. Birden fazla kez insanlar birbirlerinin yüzlerini emerek selamlaştı.

Daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu.

Son bir yıldır yetişkin eğlence sektöründe olduğum için böyle bir etkinlikte rahat olacağım düşünülebilirdi ama benim rolüm sadece sayıları hesaplamaktı. Eğer Kieran'a yalvarıp yakarmasaydım ve rüşvet vermeseydim, beni artı-biri olarak kabul etmezdi.

Yine de dikkatinin konuştuğu esmer kızda olduğu düşünülürse, artı iki olabilirdim. Dişlerimi sıktım ve kıskançlıkla savaştım, tıpkı katı ailemden uzaklaşıp onunla yaşamaya başladığımdan beri son iki yıldır yaptığım gibi. Yirmi iki yaşında beni bir erkek olarak görmeye başlayacağını düşünmek hayalcilikti.

Kieran sadece sektörde değil, herkes arasında popülerdi. Kelimenin tam anlamıyla bir playboydu. Artık kamera önünde sahne almıyordu ama son zamanlarda ara vermiş gibi görünse de kapalı kapılar ardında çok şey oluyordu.

"Üstte mi altta mı?"

Gözlerimi kırptım. Parmaklarında birkaç yüzük olan iri yarı bir adam karşımda duruyordu.

"Pardon?" Aval aval baktım, kim bakmazdı ki? Yılın en iyi erkek oyuncusu ödülünü kazanan Danny Driller -üst üste üçüncü kez bu ödülü kazanmıştı- bana sıırıttı.

Siyah file atleti yontulmuş gövdesine yapışıyor, göğüs kaslarının kıvrımlarını ve karın kaslarının çıkıntılarını vurguluyordu. Karmaşık dövmeler pazılarının üzerinde yılan gibi kıvrılıyordu.

Dar siyah deri pantolonu bacaklarını ağız sulandıran bir mükemmellikte sarıyordu. Pantolon bir çift parlak siyah savaş botunun hemen üzerinde bitiyordu. Beline gevşekçe asılmış gümüş bir zincir, zayıf kalçalarını vurguluyor ve dikkatleri derinin altındaki belirgin çıkıntıya çekiyordu. Bu çıkıntı, genç erkekleri sert bir şekilde becerme konusundaki şöhretiyle birleşince ona adını kazandırmıştı.

Benim zevkime göre biraz fazla sertti, ama çocukları onun sikini boğmaktan ve kendilerini kanıtlamaktan memnun görünüyorlardı.

onu alabilirdi. Ona bakmak bile dişlerimi sıkmama neden oluyordu.

Dudaklarında kendinden emin bir gülümseme vardı ve gözleri muziplikle karışık bir şekilde parıltıyordu.

"Alt mı üst mü olduğunu sordum," dedi.

"Umm." Dudaklarımı yaladım. Daha önce hiçbir şey denememiştim ama yüzde 99 emindim. "Bir dip."

"Hem de güzel bir tane. Adın ne tatlım? Seni daha önce buralarda gördüğümü sanmıyorum."

Yanaklarım alev aldı. "Ben Iggy."

"Iggy. Bir videon var mı? Bir ara seni izlemeyi çok isterim."

"Hayır, efendim."

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırdı ve ilgisini açıkça belli eden bakışlarını vücudumda gezdirdi. "Temsil altında mısınız?"

"Hayır, efendim."

"Sevimli, kibar ve imzasız. Benim kim olduğumu biliyor musun, Iggy?"

"Evet, efendim. Sen Danny Driller'sın."

"İyi çocuk. Sende bir şeyler var, Iggy. Kameraların seveceği bir şey. Çıplak vücudun sikimin etrafında sımsıkı. İzleyiciler buna bayılır, ne diyorsun?"

Parmaklarını inanılmaz dar pantolonunun içine soktu, bir kart çıkardı ve bana uzattı.

Kıpırdandım, kalbim küt küt atıyordu. Danny Driller'ın yoğunluğu kafamı karıştırdı. İçimdeki her şey kaçıp Kieran'ı bulmak için çılgık atıyordu ama aynı zamanda tehlike beni içine çekiyordu. Danny Driller, Kieran'ı artık onun küçük üvey kardeşi olmadığımı görmeye zorlayabilecek türden bir adamdı.

Danny'yi alabilseydim.

Karta uzandım. Bir el öne fırladı ve onu parmaklarımın arasından aldı.

Kieran.

Beni bileğimden yakaladı ve yanına çekti.

"Danny, uzun zaman oldu. Şimdi ne numaralar çeviriyorsun?"

Danny güldü. "Bunun sana ait olmasına neden şaşırmadım? Yetenek avcılığında hep bizden öndeydiniz. Fiyatını söyle."

Kieran kaşlarını çattı. "Ona paranız yetmez."

"Beni deneyin. Ona yatırım yaparsam kaybetmeyeceğime dair bir his var içimde."

"Ona paran yetmez çünkü satılık değil. Geri çekil, Danny."

"Rızaya önem verdiğini sanıyordum. Neden bunu onun elinden alıyorsun? Bana hayır diyecek kişinin o olması gerekmez mi?"

Danny'ye cevap vermek yerine, Kieran beni omuzlarımdan tuttu ve uzaklaştırdı. Bana bir öpücük verdi.

"Arkana bakma." Kieran kolumu çekti. "Yoksa gerçekten o pisliği becermeyi mi düşünüyorsun? Bunu aklından çıkar, Iggy. Böyle bir şey olmayacak."

Dudaklarımı büzdüm. "Yapmayacaktım ama o haklıydı. Bu benim seçimim, sizin değil."

"Seni buraya getirirsem beladan uzak duracağına söz vermiştin."

Topuklarımı sıktım ve o da durdu. "Tek yaptığım işime bakıp senin şuradaki Bayan Göğüs Şişirme ile konuşmanı bitirmeni beklemektir."

"Iggy!"

"Ne?" Meydan okurcasına çenemi kaldırdım. Düşüncelerim kaba olabilirdi ama aktrise verdiği onca zamandan nefret ediyordum.

"Sanırım bu kadar parti yeter. Hadi gidelim." "Ama ne-"

"Gidelim, Iggy." Çenemi yakaladı ve eğdi, bakışları çenemi delip geçti. "Şimdi üvey kardeşin için iyi bir çocuk ol."

Nefesim kesildi ve dilim damağıma yapıştı. Konuşan Kieran değildi. Bu Max Score'du.

-Partnerlerine gösterdiği ilgi ve onlarla tatlı tatlı konuşmasıyla ünlü seksi, biseksüel aktör, her izleyiciyi rol arkadaşlarına imrendirirdi. Çektiği her videoyu izlemiştim ve Max Score'un sesini her yerde tanıyabilirdim.

"Hadi gidelim."

Ve böylece, Kieran tekrar kontrolü ele aldı. Lanet olsun.

Max'le muhtemelen bir şansım vardı ama Kieran'la asla. Onunla barışmıştım. Kieran beni güvende tutmak için camdan bir kuleye hapsetmek isteyen aşırı korumacı üvey kardeşti.

Ama Max'e ihtiyacım vardı, bekâretimi alırken nazik ve şefkatli olacak bir adama.

TWO

KIERAN

Iggy başı dik bir şekilde mutfağa girdi ama her zamanki neşeli selamlamasını yapmadı. Parlak gülümsemem neredeydi? Sarılmam? Yanağıma kondurduğu öpücük?

İçimi çektim.

Yüzündeki o kararlı ifadeyle birbirimizi iyi tanıyorduk. İki gün önce onu Pleasure Pulse partisinden uzaklaştırdığım için hâlâ kızgındı. Hepsi benim hatamdı. Bütün yalvarmalarına rağmen onu oraya hiç götürmemeliydim. Yaşamak için seks yapan insanların katıldığı bir ödül töreni, bir bakireyi artı bir olarak getirmek için doğru yer değildi.

"Günaydın yok mu?" diye sordum. "Birbirimizi neredeyse kırk sekiz saattir görmedik. Ve sen de aramalarımı kabul etmedin."

Ödül töreninden hemen sonra, bazı oyuncu seçimi videolarını çekmek için Houston'a giden bir uçağa yetişmem gerekiyordu. Sınıfa gitmeden önce onu yakalamak için mümkün olan en erken uçağa Cummington'a döndüm.

Iggy buzdolabını açtı ve bir sürahi portakal suyu çıkardı.

"Sana kahvaltı getirdim." Havaalanından gelirken en sevdiği kahvaltılıklardan almıştı. Beni eninde sonunda affedeceğini biliyordum -her zaman affederdi- ama bu yol daha hızlıydı.

"Hayır, teşekkürler."

En azından konuşuyor.

"Emin misin? Tüm favorilerini aldım. Çikolatalı truffles bile var."

Alt dudağını ısırdı ve bakışları kruvasanlara, keklere, meyveli parfelere, otlı çırpılmış yumurtalara ve somon füme simitlere kaydı.

"Bu çok fazla yiyecek." Küçük bir hediye kutusunu işaret etti. "Peki bu ne? Götlüğünü telafi edeceğini mi sanıyorsun?"

"Pekâlâ, eğer istemiyorsan-" Mermer tezgâhın üzerine uzandım ama ben kutuyu alamadan o kaptı. Yüzümü asmamak için yanaklarımın iç kısımlarını ısırdım.

"İstemediğimi söylemedim. Senin bir pislik olmanı telafi etmeyeceğini söyledim. İkisi de doğru olabilir, biliyorsun." Bir sandalyeye oturdu ve kurdeleyi gevşetti. "Portakal suyu lütfen."

Otoriter emri karşısında başımı sallayarak ona biraz portakal suyu doldurdum ve tepkisini bekledim. Küçük kutuyu açtı, kâğıt mendili ayırdı ve nefesi kesildi.

Bingo.

Onu en iyi ben tanırken bana nasıl kızgın kalabilirdi?

"Kee." Adım dudaklarından bir okşayışla döküldü. Şunlar Aynı dudaklar ayrıldı ve kasıklarımnda tanıdık kıpırdanmalar başladı. Yutkundum.

"Bu mükemmel." Parmağının ucuyla hakiki 14 ayar altın kolyenin ve kolye ucunun üzerinde gezindi.

"Evrenin en güzel sayısı nedir?" Yumuşakça sordum. Cevabı bildiğini biliyordum, yani teknik olarak

Her zamanki ıvır zıvır sorularımızdan birinde onu yakalamaya çalıştım.

"Altın oran phi ile gösterilir." Kolyeyi çıkardı ve görmek için havaya kaldırdı. "Hatırladın mı? Bundan sekiz yıl önce bahsetmiş olmalıyım ve önemli bir şey değildi."

Söylediğiniz her şey önemli.

Yarısını, hatta dörtte üçünü anlamasam bile, rastgele gerçekler ve sayılar hakkında saatlerce saçmalamasını dinleyebilir ve hiç yorulmazdım.

"Seni dinliyorum, Iggy. Her zaman dinledim." Kolyeyi ondan aldım. "Bırak takayım."

"Ama pahalı olmalı. Her gün giyemem." "Elbette takabilirsin."

Zinciri boynuna geçirdim ve bağladım. Kolyeyi yerleştirdi. "Nasıl görünüyor?"

"Güzel." Çünkü o çok güzeldi ve bu yüzden kimsenin ona dokunmasına ve onu kirletmesine izin veremezdim. Tatlı ve masumdu ve ilk kez özel biriyle, onu seven biriyle birlikte olmayı hak ediyordu.

Benim gibi biri.

Ama o kişi ben olamam.

Ailelerimiz çıldırırdı. Zaten beni onu yoldan çıkarmakla ve üniversiteye gitmek için evden uzağa taşınmasına neden olmakla suçlamışlardı. Gerçeği asla kabul etmek istemediler - onu boğmuş ve aşırı korumuşlardı. Onlardan uzaklaştığı için rahatlamıştı.

Ama sen de aşırı korumacı davranmıyor musun? Bu farklı bir şey.

Nasıl

yani?

Öyle

işte.

"Seviyor musun?" Kafamın içindeki konuşmayı kovalamak için sordum.

"İtiraf etmekten nefret ediyorum ama ediyorum. Şimdi sana nasıl kızgın kalabilirim ki?"

"En iyi üvey kardeş ben miyim?"

Yüzünü buruşturdu. "İyisin."

"Yiyecek misin o zaman?"

"Tabii ki. Zaten sen gittiğinde karnımı doyurmayı planlıyordum."

Gülüşerek adanın öbür ucunda ona katıldım ve yemeğe başladık. Somon fümeli simitten bir ısırık aldı ve inledi. Onu boynunda hediyeyle görmek çok hoşuma gitmişti. Ben yavaşça öğütürken o bir kolyeyle nasıl görünürdü...?

Kahvemi elime aldım. İğrenç, soğumuştı ama genç üvey kardeşimi içine gömülü sikimle düşündüğüm için bunu hak etmiştim.

"Tanrım, bu çok iyi." Parmaklarını yaladı. "Beni çok iyi tanıyorsun, Kee." Kaşlarını çattı. "Bunun o kadar da iyi bir şey olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Bu çok iyi bir şey. Seni nasıl mutlu edeceğimi bildiğim anlamına geliyor."

İç çekti. "O zaman neden partiden sonra kalmama izin vermedin? Hayır, unutmadım ama bu kahvaltı ve hediye konuşmamızı kolaylaştırdı."

"Houston'a giden uçağı erkenden yakalamam gerekiyordu. Bunu biliyorsun."

"Ama sebep bu değil. Sana bakire olduğumu söylediğimde, beni engellemeni beklemiyordum."

"Sadece erkekler uygun olmadığında. Danny Driller dev bir sik ve ben onun uzantılarından bahsetmiyorum. O bir pislik."

"Söylediğin her şey seksi ima etmek zorunda mı?" Kaşlarını çattı.

"Doğru ama. Eskiden birlikte çalışırdık."

"Biliyorum."

"Öyle mi?"

Başını eğdi. "Bundan birkaç kez bahsedildiğini duymuş olmalıyım."

İzlemiş miydi? Yoksa Danny ile çektiğim üçlü videoyu izlemiş miydi?

Kızıl saçlı mı? Ya da bir kadın ve onun "kocas" ile biseksüel bir dörtlü yaptığımız?

"Evet, birlikte birkaç video çekti ve altlara davranışını beğenmedim. Gereksiz yere agresifti."

"Alttakiler her zaman bundan hoşlanıyor gibi görünüyor."

Başımı salladım. "Çok safsın, Iggy. Onlar aktör. Bazıları hoşlanmasa bile hoşlanıyormuş gibi yapar. Bazı yapımcılar iyi bir çekim yaptıkları sürece senin bir sahne hakkında ne hissettiğinle ilgilenmezler."

"Eğer söylediğiniz kadar kötüyse, nasıl oluyor da hala sahneye çıkabiliyor?"

"Çünkü en az kendisi kadar etik olmayan yeni bir yapımcı buldu. Yetişkin eğlencesine kötü bir isim veriyorlar. Danny kamera karşısında iyi vakit geçirmekten çok adamlarını mahvetmekle ilgileniyor. Ne kadar çok canları yanarsa, o kadar çok zevk alıyor. O bir sadist."

"Ama sadizm bazıları için eğlencelidir."

"Dip tamamen gemiye bindiğinde."

"İlgilenmiyorlarsa hayır diyemezler mi?"

"Elbette yapabilirler, ama bu çocukların bazıları kirayı ödemekte zorlanıyor, bu yüzden doğru fiyat için bunu yapacaklar."

"Oh."

"Gerçi tüm stüdyolar böyle değil." "Sizinki öyle değil."

"Deneyimlerimi başkaları için geliştirmeye çalıştım." Parmaklarımı masaya vurdum. "Evet, ama bu yüzden seni Danny the Douche ile görmek beni korkuttu."

"Tamam, bunu anlıyorum. Pek çok konuda hâlâ toy olduğumu kabul ediyorum ama hata yapsam bile benim kararlarım da saygı duymak zorundasın. Bu şekilde öğreneceğim."

"İlk seferinin bir porno yıldızıyla mı olmasını istiyorsun?"

Yutkundu ve bakışlarını indirdi. "Bence daha hızlı olur, böylece ne zaman olacağı konusunda endişelenmeme gerek kalmaz. Dersler, ıvır zıvır, Buttons Up ve stüdyonun muhasebe işlerine yardım etmek derken, biriyle çıkmak için pek vaktim olmuyor."

Çıkmak zorunda değilsin. Bilmen gereken her şeyi sana öğretebilirim.

"Muhasebeyi bırakmak ister misin? Bulabilirim-" "Hayır! Yardım etmeyi seviyorum."

"En azından bunun için size ödeme yapmama izin verin."

Iggy başını sertçe salladı, sık bukleleri başının etrafında sallanıyordu. "Olmaz öyle şey. Üniversite masraflarımı zaten ödüyorsun-"

"Çok değil çünkü çok bilmiş kendine tam burs aldı."

"Ama bu sadece masrafların bir parçası. Ayrıca, geri kalan her şeyi benim için yapıyorsun. Bu benim geri verme yolum, böylece beleşçi olmuyorum."

"Sana ne zaman beleşçi gibi hissettirdim?"

"Yapmıyorsun. Kee, harikaydın ama sen de beni şımartıyorsun. Ve bunu inkâr etmeye çalışma. İnkâr ettiğini biliyorum."

"Bunu hak ediyorsun. Ailemiz benim yüzümden sana çok sert davrandı."

"Bu onların suçu, senin değil. Tekrar bir araya geldiğimiz için mutluyum.

Sen gittiğinde seni çok özledim." "Ben de seni özledim."

Ailelerimiz buluşmamızı ya da konuşmamızı yasaklamıştı, ancak Iggy her zaman bir yolunu bulmuştu. Evden ayrıldığı günden beri birbirimizi bir daha yüz yüze görmemiştik, ta ki elinde bir sırt çantasıyla kapıma gelip artık dayanamadığını söyleyene kadar.

"Kee."

"Hmm?"

"Hiç emeklilikten ayrılmayı düşündün mü?" Bekle...

Ne?

"Bu işte iyiydin."

Iggy söylediklerinden pişman olmuş gibi alt dudağını ısırdı. "Yani, iyi reytingler aldığınızı duydum. Ve pek çok ödül kazanmışsınız."

"Artık üretimde yer almayı tercih ediyorum." Sesim sert çıkmıştı, ben de boğazımı temizledim.

"Tamam. Houston nasıldı?
Houston nasıldı?" "Oyuncu
seçimi harika geçti."

Iggy portakal suyundan uzun bir yudum aldı. "Tartışmamız
yüzünden Cummington'a geri dönmek için acele etmedin,
değil mi? Birkaç gün kalabilirdin."

"Ve bu geceki büyük trivia gecenizi
kaçıracak mısınız?" Gözleri büyüdü.

"Hatırladın mı?"

"Tabii ki. Başka türlü 'Iggy'nin Bir Numaralı Hayranı'
tişörtümü nasıl giyebilirdim ki?"

"Üzerinde öyle yazan bir tişört almadın."

Sırıttım. "Bekleyip görmen gerekecek."

THREE

IGGY

Bilgi yarışması podyumunda durdum, zihnim yıllarca okumaya doymadığım bilgiler ve rakamlar arşivinde hızla ilerliyordu. Öğrenci birliği bu yıl kendini aşmış, kasvetli üniversite salonunu canlı bir zekâ ve rekabet arenasına dönüştürmüştü. Takımımız, Brainy Bunch, meydan okumaya hazırды ama benim aklımın sadece yarısı sorulardaydı.

Wade ve Jenna, takım arkadaşlarım, bir araya toplanmış ilk soruyu tartışıyorlardı - belirsiz bir ülkenin başkenti. Çok kolaydı. Dikkatimi vermeye çalıştım ama bakışlarım sürekli girişe doğru kayıyordu. Kalabalığı taradım, o tanıdık yüzü aradım ama her seferinde boş çıktım ve içimi bir hayal kırıklığı kapladı.

Burada olacağına söz vermişti. Kieran asla sözünü tutmazdı.

"Iggy, biraz yardım lütfen," diye fısıldadı

Jenna. "Zaman!" diye duyurdu zaman ustası.

"Üzgünüm, Brainy Bunch, ama soru Oz'un Quizzard'larına gidiyor."

"Iggy, odaklanamıyorsun." Wade kaşlarını çattı. Cevabın bana ihtiyaç duymayacakları kadar açık olduğunu söyleyebilirdim ama

Kelimeleri yuttum. Kieran gelmediği için üzgündüm.

"Özür dilerim. I..."

Odada bir fısıltı dolaştı ve kafalar kapıya doğru döndü. Biri kıkırdadı. Bir başkası öksürdü. Kieran sessizce odaya süzüldü; dar siyah kot pantolonu, kırmızı tişörtü ve siyah deri ceketıyla şahane görünüyordu. Kaskını bir kolunun altında taşıyor, binici eldivenlerini çıkarıyor ve tüm ilgiden habersiz, ön taraftaki boş bir koltuğa doğru yürüyordu.

Bana bir başparmak işareti yaptı ve dudakları sırtarak gömleğini gösterdi.

Iggy'nin bir numaralı hayranı.

Bu, bozmasına aldırmayacağım bir sözdü. Yüzüm yanıyordu ama ona sırtıtmaktan kendimi alamadım.

"Sakin olun öğrenciler," dedi sınav yöneticisi. "Bilgi yarışmacıları, cevabınız yanlış. Brainy Bunch, soruyu denemek ister misiniz?"

"Hayır," dedi Jenna, aynı anda ben de "evet," dedim.

Kaşlarını kaldırdı ve ben de başımı salladım. "Cevap vermek isteriz. Cevap Immanuel Kant."

"Bu doğru. Şimdi sorunuz, Brainy Bunch. Bilinen en eski sürekli uygarlığa ev sahipliği yapan ülke hangisidir?"

"Bu Çin olurdu."

Kalabalığın içinde Kieran varken, kendimi gösterme ihtiyacı hissettim. Sorulara hızla cevap verdim ve kısa süre sonra kendime karşı oynadığım belli oldu. Son bölümden önceki beş dakikalık ara sırasında Kieran'a doğru koştum. O kızlar bunca zamandır onun etrafında mı oturuyordu, yoksa ona daha yakın olmak için mi taşınmışlardı? Bu hiç hoşuma gitmemişti.

"Selam, Kee, gelmişsin."

"Üzgünüm biraz geciktim. Trafiği hafife almışım."

"Artık buradasın. Önemli olan tek şey bu. Peki ne düşünüyorsun?"

Ona gülümsedim. Tanıdığı en zeki insan olduğumu fark etmiş miydi?

"Harika gidiyorsun," dedi usulca. "Yenilmesi gereken kişinin sen olduğu çok açık, ama Iggy..."

Kaşlarımı çattım. Bir ama mı vardı? "Neymiş o?"

"Bir takımdasınız. Tek başınıza oynamıyorsunuz. Tüm cevapları bilseniz bile, takım arkadaşlarınıza zaferinize katılmaları için bir şans verin. Anladınız mı?"

Sözleri canımı yaktı ama onları düşündüm ve benzer üzüntü ifadeleri takınan Wade ve Jenna'ya baktım. Biz kazanıyorduk. Mutlu olmaları gerekirdi.

"Haklısın. Tam bir aptalım."

"Sen değilsin. Şimdi git biraz kış tekmele. Birlikte."

Final turu çok daha iyi geçti ve ben de daha çok keyif aldım. Takım arkadaşlarım birçok soruyu biliyorlardı ama cevap vermek için daha fazla zamana ihtiyaçları vardı. Bilgi yarışmasının bittiğini gösteren zil çaldı ve yine gülümsüyorlardı. Bizim takımın kazandığı ilan edildiğinde sarıldık ve çığlık attık.

"Brainy Bunch bir trivia gecesini daha kazandı," dedi sunucu. "Bir ay boyunca sinema bileti, Roast & Toast'tan sınırsız kahve ve gurme atıştırmalık sepeti kazandılar. Unutmayın, her ay bir kez trivia gecemiz var ve sonunda Brainy Bunch'ı tahtından indirebilecek bir takım arıyoruz!"

Wade, "Seni kimse yenemez," dedi.

"Kimse bizi yenemez." Kazandığımız tüm hediyelerin bulunduğu hediye çantamı tutarken gülümsedim. Trivia gecesi ödüllerden ziyade eğlence için olsa da, yine de eli boş dönmek güzeldi.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Kieran yaklaştı.

"Teşekkürler." Sepeti ona uzattım, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi aldı.

Wade beni kaburgalarımından dürttü. "Bizi tanıştırmayacak mısın?"

Doğru ya. Jenna tanışmış olsa da o henüz Kieran'la tanışmamıştı. "Kee, bu benim arkadaşım Wade. Jenna'yı zaten tanıyorsun."

Kieran benim üvey kardeşim ve oda arkadaşım."

"Hepimiz muhteşem Kieran'ı duyduk." Wade açıkça Kieran'ın kaslı kollarına baktı, benim cılız kollarıma hiç benzemiyordu. "Ama Iggy senin ne kadar seksi olduğundan hiç bahsetmedi."

Kieran kıkırdadı. "Görünüş özneldir. Belki de beni o şekilde düşünmüyordur."

"Bu çok garip olurdu." Wade alnını tokatladı. "Bunda garip olan ne?" Kieran sordu.

"Annenle baban evli, değil mi? Yıllardır üvey kardeş değil miydiniz?"

"Teknik olarak, ama biz sadece iki yıl önce yeniden bir araya geldik." "Ama yine de bu Noel için garip olurdu."

"Wade!" Jenna onu çimdikledi. "Hala pizza yemek istemiyor musun?"

"Evet, tabii ki." Sonunda gözlerini Kieran'dan kaçırdı ama ben rahat bir nefes alır almaz dikkati tekrar Kieran'a yöneldi. "Bizimle gelmek ister misin, Kieran?"

Benim gözetimimde olmaz!

"Başka planlarımız var," dedim. "Öyle mi?" Kieran sordu.

"Evet, hatırlamıyor musun? Bu gece hesapları gözden geçiriyorduk."

Kaşlarını çattı, ama sonra bana bilmiş bir gülümseme verdi. Ne yaptığımı anlamamıştı, değil mi?

"Ah, unuttuğum için aptalım. Üzgünüm, Wade. Belki başka bir zaman?"

Midem bulandı. Neden Wade için açık bir davetiye bırakıyordu? Takım arkadaşım mı ilgileniyordu? Wade asosyal bir şekilde yakışıklıydı; kızıl kıvrıkcık saçları, çilleri ve ince bir yapısı vardı. Kieran'ın film çektiği günlerde ilgilendiği türden bir adamdı.

"Gitmeliyiz." Kieran'ın kolunu tuttum. "Antrenman için plan yapmak üzere sizi arayacağım."

"Iggy'den numaranı alacağım!" Wade bağırdı.

Cehennem gibi.

Otoparka girene kadar Kieran'ın kolunu bırakmadım. "Neye sırtıyorsun?" Nefesimi tuttum. Tanrım, onun aptalca yakışıklı yüzündeki sırtışı tokatlayabilirdim.

"Bakalım doğru anlamış mıyım?" Sesi alçaktı, alaycıydı ve tüylerim diken diken oldu. "Ben sana engel olamıyorum ama sen bana yapabiliyorsun, öyle mi?"

Kahretsin. Benim içimi görmüştü. "Yaptı ın şeyin intikamını alıyordum."

  te, bu kulağa inandırıcı geliyor.

"Elbette." Kelimeyi uzattı, söylediğim tek kelimeye bile inanmadı ını belli ediyordu. "Sanırım eve gidip hesap tablolarının üzerinden ge ece iz."

"Tabii ki." Suratımı asmadan durabilmem  a ırtıcıydı.

"Pek   . Gidelim o zaman. Ben sipariş vereceğim."

Hediye sepetimi tutarak motosikletine bindim ve on be  dakika içinde onun evindeydik. O yemek sipariş ederken ben de üzerime rahat bir şeyler giymek için do ruca yatak odama gittim. Oturma odasına girdi imde iki barda a şarap dolduruyordu.

"Tüm bu hesap tablosu konuşmalarını halletmek için g    bir şeye ihtiyacım olacak. En azından çıktılarını alabilir misin? Bilgisayar ekranına bakmaktan nefret ediyorum."

Kıkırdadım. "Otuz ya ındasın. Senin ku a ın bilgisayara a ına olmalı."

"Bilgisayara a ınayım. Kelimeler çok küçük."

"Bu yüzden yazı tipini büyütebilir ya da yakınla tırabilirsiniz." Kieran k  ımı tokatladı.

"Ukalalık yapma."

 nlememi bastırmak için alt duda ımı ısırđım. Bana biraz daha şaplak atabilmesi için bilgisayar masasının üzerine e ilip  ortumu indirsem çok olur muydu?

"Sadece sorun   z yorum," diye mırıldandım.

"Ve neden benim g mleklerimden birini daha giyiyorsun?" Arka taraftaki materyali yumrukladı ve karnıma doğru sıkıca çekti, parmakları  ortumun üstündeki teni sıyırdı. "Bir tane

Eğer kıyafetlerimi yıkamadan çalmaya devam edersen, beni bir gün çıplak bırakacaksın."

"Çamaşırlarını yıkamamak senin hatan. Anlaşma şu ki, onları ben yapacağım ve istediğim her şeyi alacağım."

Kayıp boxer'ı fark etmiş miydi?

Sakin ol. Kaybolduğunu fark etse bile, boşalırken sikinin üzerine sürdüğünü bilemez.

"Otoriter küçük twink." Ama göz kırptı. "Seni evcilleştirecek doğru adamı bulana kadar bekle."

Ya çoktan yaptıysam ve o bunu bilmiyorsa?

"Hah!" İhtiyacım olan dosyayı buldum ve yazıcıya gönderdim. "Bir erkek arkadaş için zamanım yok. Belki mezun olduktan sonra, ama o zaman da yüksek lisans yapmak isteyeceğim. Hatta doktora bile yapabilirim. Eğer başarabilirsem."

"Eminim yapacaksın. Sana son derece güveniyorum, küçük kardeşim."

"Teşekkür ederim, ağabey." Sırtarak yazıcının tükürdüğü kağıtları aldım ve eksiksiz olup olmadıklarını kontrol ettim. Yığının en altında, hesap çizelgesinin bir parçası olmayan iki kağıt parçası buldum. "Yaramaz Kasım Kontrol Listesi mi?" Kağıtlarda, her birinin yanında bir onay kutusu bulunan seksle ilgili öğelerin bir listesi vardı.

"Kahretsin, bu senin gözlerin için değil. Neden tekrar yazdırdı?" "Yazıcı işi almış ve basmış olmalı benimkinden önce. Bu ne için?"

"Kasım ayı için yaramaz bir meydan okuma. Houston'dayken, rol verdiğimiz adamlardan biri bana gösterdi. Her yerde insanlar listede olmayan müstehcen bir faaliyette bulunuyor. Bunun stüdyo için eğlenceli bir fikir olacağını düşündüm. Adamlardan birkaçı kabul etti, bu yüzden henüz denemedikleri yeni sapkınlıklar seçiyorlar ve biz de bunu hayran kitlemizle paylaşacağız."

"Oh." Maddelerin listesi uzundu. Son derece uzun. Bazılarını hiç duymamıştım. "Yumurtlama nedir?"

"Bazı insanlar içlerine yumurta bırakılması fikrinden hoşlanıyor."

"Aman Tanrım."

İlk defa.

Nefesim daralmaya başladı. Bekâretimi alacak birini bulursam, bu Yaramaz Kasım yarışmasına katılabilir ve "ilk kez" ibaresini listeden silebilirdim. Kieran boğazını temizledi ve ben de başımı kaldırdım. Okuyamadığım tuhaf bir ifadeyle beni izliyordu.

Bu fikri ona nasıl açabilirdim? Asla kabul etmezdi.

Dahili telefon çaldı.

"Bu yemek olmalı," dedi. "Kaldır şunu, olur mu? Hesap çizelgeleri yapıyoruz ve bu hiç de seksi değil."

Çok kötü oldu. Elektronik tablolar benim süper gücümdü.

FOUR

KIERAN

"Ve bu kadar çocuklar. Her zamanki gibi çok güzeldi." Kamera için ikna edici bir performans sergiledikten sonra hâlâ yatakta yatan Matthew ve Dane'e döndüm. Kelimenin tam anlamıyla gerçek bir çifttiler ama daha da önemlisi, kimyaları objektiften taşıyordu. Her performansları ateş gibiydi, utangaç ve tereddütlü oldukları seçme kasetleri bile.

Mali açıdan zor durumda oldukları için şirketimize gelmişlerdi. İlk başta, ne kadar izleyici çekecekleri konusunda şüpheliydim, ancak ne kadar borç içinde boğulduklarını görünce onları geri çevirmek istemedim. İlişkilerinin tutarlılığından ve tek eşli doğasından hoşlanan daha muhafazakâr bir hayran kitlesine hızla hitap ettiler. Bu izleyicileri elimde tutmayı hiç düşünmemiştim ama binlerce kişi sırf onlar için izledi.

"Hey, susamış görünüyorsun."

Elime bir şişe su tutuşturuldu. Iggy'nin burada ne işi vardı? Beni kampüste bekliyor olması gerekiyordu. Hesap çizelgeleri üzerinde çalıştıktan sonra, onu yemeğe çıkarmam için benden söz almıştı. Geç kalmamıştım, değil mi?

Saatime baktım. Olmadı. Onu almam için birkaç saat daha geçmesi gerekiyordu.

"Burada ne yapıyorsun, Iggy?"

"Sanırım 'teşekkür ederim, Iggy' ya da 'çok düşüncelisin, Iggy' demek istedin."

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Şişenin kapağını açtım ve sıvıyı yudum yudum içtim. Vay be. Bu iyi hissettirdi. Elimin tersiyle ağzımı sildim. "Ama su için teşekkürler."

"Rica ederim. Son dersim iptal oldu ve bir arkadaşım bu yöne gidiyordu, bu yüzden buraya gelip sizi beklemenin benim için daha uygun olacağını düşündüm."

"Hâlâ çekim yapıyoruz. Ne zamandır buradasınız?"

"O çifti izleyecek kadar uzun. İnanılmazlardı."

İnledim. "Çekim yaparken stüdyonun yasak olduğunu biliyorsun."

"Bu, işinize dahil olmadan önceydi."

"Kitaplar üzerinde çalışarak. Bunun için burada olmanıza gerek yok."

Başını eğdi ve ellerini kalçalarına koydu. "Belki de izlemek istiyorumdur."

Iggy'ye sert bir bakış attım. Cebimden arabamın anahtarlarını çıkardım ve yüzünün önünde salladım. "Evine git."

"Arabayı kullanmama izin mi veriyorsun?"

Onu stüdyodan çıkarmak için her şeyi yaparım.

"Evet. Bugünlük bu kadar yeter demeden önce bir video daha çekmeliyim.

Evde bekleseniz daha iyi olur."

"Fikrini değiştirip kalmama izin vermeyecek misin?"

"Hayır."

Gözlerini devirdi ve ben de onu dizlerimin üzerine yatırmak için can attım.

"Peki. Sanırım sonra görüşürüz."

"Seni geçireyim."

"Yapmak zorunda değilsin."

İtirazını görmezden geldim ve arabama binip gitmesini sağladım. Kaldırıma yanaştığında içime bir huzursuzluk çöktü. Onu daha ne kadar koruyabilirdim? Bencillik mi ediyordum? Ailelerimizin evliliği yüzünden ona dokunamıyordum. Mantıklı adım, yolundan çekilmek ve aşk hayatını çözmesine izin vermektir.

Konu Iggy olunca mantıklı olamamam çok kötü. Bekâretini bozacak ilk erkeğe kendini sunmasını engelleyemezdim. Eninde sonunda beni dinlemesine gerek olmadığını anlayacaktı.

Gülümsemeye zorlayarak stüdyoya geri döndüm. Hâlâ kaydetmem gereken bir video vardı.

"Hey, Kieran." Bir sonraki üçlü video için sırada olan Milo, oyuncuların Yaramaz Kasım yarışması için seçtikleri sapkınlığın yanına isimlerini eklemeleri için duvara bantladığım listeyi bana yaklaştı. "Sanırım adımı ekleyen son kişi bendim. Al bakalım."

"Teşekkürler Milo." Kağıdı rulo yaptım ve arka cebime koydum. Ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırды, aklında başka bir şey varmış gibi görünüyordu.

"Ne oldu?"

"Çocuklar ilk seferinde Iggy ile kimi eşleştireceğinizi merak ediyordu."

Ha?

"Onun kaydolmasına izin verdiğine inanamıyorum. Onu kendin için sakladığına dair bir şaka var ama şimdi herkes üvey kardeşinin bekaretini bozacak kişi olmak istiyor." Kıs kıs güldü. "İnsanlar hâlâ kızlığını bozmak diyor mu?"

"Biliyorsam ne olayım, ama kimse benim gözetimimde Iggy'nin bekaretini bozamaz." Cebimden kâğıdı çıkardım ve listeyi taradım. Kahretsin. Iggy'nin adı "ilk kez" ve "fotoğraf/video "nun yanında yazıyordu. Adamlardan biri beni kızdırmak için mi onun adını yazmıştı?

Hayır. El yazısı kesinlikle Iggy'nindi. Karalamaları zar zor okunabiliyordu, reçete dolduran bir doktorunki gibiydi.

"Orospu çocuğu."

"Bu onun listede olmadığı anlamına mı geliyor?"

"Tabii ki hayır. Iggy bir şovmen değil. Aktüer olmak için çalışıyor."

Sesimin sertliği karşısında irkildim. Omurgamdan aşağı bir ürperti aktı. Bir an için babamın beni evden kovduğu ve hayatından çıkardığı zamanki sesimi duydum. Boğazım düğümlendi, yutkunmakta zorlandım. Iggy'yi kovmak istemiyordum ama onu oyuncularımından biriyle seks yaparken de kaydedemezdim.

Eğer ısrar ederse, sadece bir adam onun deneyiminin her saniyesinden zevk almasını sağlayabilirdi. Ne de olsa sadece bir ilk deneyimi vardı ve bunun mükemmel olması gerekiyordu.

"Dostum, bu berbat. Çocuklar hayal kırıklığına uğrayacak." Telefonunda öfkeyle bir şeyler yazarak uzaklaştı.

Telefonum gelen bir mesajla titredi ve ardından hızla başka uyarılar geldi. Cihazı cebimden çıkardım. Milo mesajı grup sohbetinde göndermişti.

Yanlış alarm. Bakire teklifte bulunmadı.

Üç küçük nokta dans ediyordu ve mesajlar yağıyordu.

Booooo.

Kahretsin, sonunda birimiz o kıça dokunacak sanmıştım.

Güzel bir kıcı var, değil mi? Her şeyi güzel.

Sence Kieran ona çıkma teklif etmeme kızar mı?

Telefonumun sesini kapattım ve cebime geri koydum. Iggy'ye dokunma arzularına bir son vermeliydim. Iggy meydan okumasında ısrar ederse, müdahale etmekten başka çarem kalmazdı çünkü çalışanlarımdan biri ona çıkma teklif ederse cehenneme kadar yolu vardı. Çoğunluğu iyi adamlardı ama kimse Iggy için yeterince iyi değildi.

FIVE

IGGY

Ön kapı çarparak kapandı. Yerimden sıçradım, kalbim boğazımda taklalar atıyordu. Patlamış mısır kucağımdaki plastik kaseden uçup halıya, giysilerime ve kanepeye yağdı. Seksen beş inçlik televizyon ekranında, siyah-beyaz korku filminde devasa bir örümcek avına doğru uğursuzca süzülüyordu. On dakika sonra başlattığıma pişman olmuştum ama merakım bir saat sonra beni ekrana yapıştırmıştı, yine de derim sanki o örümcekler etimde geziniyormuş gibi karıncalanıyordu.

"Iggy!"

Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmek için elimi göğsüme götürdüm ve televizyonu durdurdum. Kieran beni ektikten sonra nihayet eve gelmişti. Film, adımlı listede görüp görmediği konusunda endişelenerek kendimi duvara çarpmaktan alıkoymamı sağlayacaktı. Bu akşamki yemek "randevumuzu" bu yüzden iptal ettiğinden neredeyse emindim. En azından benim kafamda, bu bir randevu olacaktı. Randevu gecelerimizi severdim.

Keşke o da bir randevuda olduğumuzu bilseydi.

Kieran hışımla oturma odasına girip ışık düğmesini çevirdi ve ben de ani aydınlığa karşı gözlerimi kısıtım. "Hey!"

"Özür dilerim," diye mırıldandı. Derin nefes alırken göğsü şişti, sonra nefesini yavaşça verdi. "Yerde neden bu kadar çok patlamış mısır var? Ağzına hiç aldın mı?"

"Bu benim ikinci partim." Gülümsemem titredi. Neden ne yaptığımdan bahsetmemişti? Listeyi henüz görmemiş miydi? Ya arzumu hiç kabul etmediyse?

Kaşlarını çattı. "Lütfen bana akşam yemeğinde sadece bunu yemediğini söyle."

Omuz silktim ve giydiğim gri gömleğinin yakası sağ omzumdan aşağı kaydı. Bakışları kumaşın hareketini takip etti ve derin bir nefes aldım. Tenim karıncalanıyor ve onun bakışlarından daha fazlasını arzuluyordu.

"Şey, akşam yemeği planlarımız vardı ve sen sözünü tutmayınca başka bir şey düşünemedim."

Kieran parmaklarını saçlarında gezdirdi. Bitkin görünüyordu, gözlerinin altında yorgunluğun koyu halkaları vardı. İç çekerek yanımdaki kanepeye oturdu. Aramızda sessizlik uzanıyordu.

Filme devam etmek için kumandayı kaldırdım ama o elimden aldı. "Ben de henüz yemek yemedim."

"Oh."

"Bir şeyler sipariş etmeme ne dersin?"

"Umm, tamam."

"Çin yemeği iyi mi, yoksa başka bir şey mi istersiniz?"

"Hint, belki?"

"Pekâlâ. Şimdi gidip sipariş vereceğim."

Ayağa kalktı ama ben kolundan tutup onu geri çektim.

"Bana söylemek istediğin başka bir şey yok mu?"

Kieran dudaklarını yaladı ve başını salladı. "Hayır, biz iyiyiz."

"Kee, konuş benimle."

Elimi avucunun içine aldı ve sıktı. "Ne söylememi istiyorsun, Iggy?"

"Sadece aklındaki söyle." "Beni bırakıp gidebilesin diye mi?"

"Kieran." Kaseyi yere bıraktım ve daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yaparak kucağına oturdum. Asla yapmaya cesaret edemediğim bir şey. "Seni bırakıp gitmeyeceğim. Anlat bana."

Beni omuzlarımdan tuttu ve sertçe sarstı. "Aklından ne geçiyordu? Delirdin mi sen?"

Sersemlemiş bir halde, görüşüm normale dönene kadar gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Bu ne içindi?"

"O Yaramaz Kasım listesine adını yazdırmaya hakkın yoktu."

Sırtımı dikleştirdim. "Öyle mi? Kaç yaşındayım, Kee?"

"Bu konunun dışında."

"Hayır, öyle değil. Ben bir yetişkinim, bebek değil. Bu tür şeylere kendim karar verebilirim."

"Seni kaybetmenin yolu bu değil-"

"Bakirelik. Söyleyebilirsin. Kutsal bir kelime gibi değil ve bu yüzden ondan kurtulmak istiyorum. Hiç seks yapmadığım sürece bana camdan yapılmışım gibi davranacaksınız. Sanki kimse bana dokunacak kadar iyi değilmiş gibi."

"Neden bu kadar acele ediyorsun? Bekleyip doğru adamı bulmak istemiyor musun?"

"Acelem mi var? Tanrı aşkına, yirmi iki yaşındayım. Sen daha onlu yaşlarındayken sevişiyordun."

"Bu farklı."

"Ne kadar farklı? Sen ikiyüzlüsün. Yaramaz Kasım yarışmasının eğlenceli olduğunu düşünüyorum ve bu benim ilk seferim için iyi bir fırsat olacak."

Adem elması yavaşça sallanıyordu. "Bu da başka bir şey. Eğer seks yapmak istiyorsan, neden tüm dünyanın göreceği şekilde kamera önünde olmak zorunda? Neden benim aktörlerimden biriyle olmak zorunda? Tinder ya da Grindr'da erkek bulabilirsin."

"Oradaki tüm erkeklerin tek bir şey isteyen sapıklar olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Ama..." Kelimeler boğazında düğümlendi. Kanepenin arkasına yaslandı. "Akşam yemeği planımızı neden iptal ettiğimi bilmek ister misin, Iggy? Çünkü o gece

Bu konuyu konuştuğumuzda sana öfkelenmemem için biraz buhar ver."

"Neden kızgınsın? Bu senin bedeninin değil. Sen benim gerçek kardeşim bile değilsin."

Kieran ellerini çıplak kalçalarımnda sıktı. "Haklısın. Ben senin kan kardeşin değilim, bu yüzden senin için endişelenmeme gerek yok."

"Demek istediğim bu değil."

Başını iki yana salladı. "Unut gitsin. Sahneyi hangi adamla yapmayı düşünüyordun? Varsayımsal olarak konuşuyorum."

"Milo'yu
düşünüyordum." "Söz
konusu bile olamaz."

"Neden?"

"İlk zamanlarda iyi olmayacak. Çok sabırsız."

"Christian, o zaman?"

"O yapmaz. Fazla rezervasyonu var."

"Lamont mu?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

"Sadece onun doğru kişi olduğunu düşünmüyorum."

"Hadi, Kee." Kucağından ittim ve önünde volta attım. "Bu işi ciddiye almıyorsun. Eğer adamlarınızdan biriyle ilk kez kamera karşısına geçmeme izin vermezseniz, başka bir stüdyoya giderim."

Öfkeyle kalkıp gittim.

"Uff!" Bir kol karnıma dolandı ve beni ayak parmaklarımın ucuna kadar kaldırdı. Kieran beni vücuduna doğru çekti, ön tarafı sırtıma bastırdı ve yüzünü boynuma gömdü. "Bunu yapmana izin veremem, Iggy. Eğer bir rakibe gidersen, sana iyi davranacaklarını nereden bileceğim?"

"Bana başka seçenek bırakmıyorsun." Kolunu tırmaladım ama beni o kadar sıkı tuttu ki ciğerlerim spazm geçirdi. Hırıldadım. "Kieran, beni havadan mahrum bırakıyorsun."

Tutuşunu gevşetti ama gitmeme izin vermedi. "Bir seçeneğin var." Sıcak nefesi kulağımı ısıttı. "Tek erkek benim

sizin için doğru olanı yapacağını ve ilk seferinizden keyif almanızı sağlayacağını biliyorum."

Kalbim, dev örümceğin televizyon ekranında görüldüğü andan daha hızlı çarpıyordu. Adamlarından birinin benimle ilk kez sevişmesini mi önerecekti? Gözlerimin kenarları yaşlarla doldu ve hızla gözlerimi kırptım.

Bana karşı hiçbir şey hissetmiyor muydu? "Bana," diye fısıldadı.

Derin bir nefes aldım. Az önce... demiş miydi?

"Beni seç." Kieran beni kendisine doğru çevirdi ve yüzümü avuçladı. "Senin yanında başka kimseye güvenmiyorum, Iggy."

"B-b-b-b-b..." Yavaşça nefes verdim ve bir deneme daha yaptım. "Ama Max Score emekli oldu."

"Bu seferlik emeklilikten çıkacağım. Senin için." Elinin tersiyle yanağıma hafifçe dokundu. "İlk seferinde olması gereken her şeyi ve daha fazlasını yapmak için."

Dizlerim fazla pişmiş spagettiye döndü ve destek için kollarını kavradım. "Peki ya ailelerimiz? Eğer ikimizin seks yaparken çekilmiş bir videosunu görürlerse-"

"Ne? Beni dışlayacaklar mı? Yine mi?"

"Ama-"

"Ama ne, Iggy?" Bana dikkatle baktı. "İstediğin bu, değil mi? Bekaretini kasette kaybetmek. Sana bunu verebilirim. Ve çok daha fazlasını."

Ağzım kurudu. Son cümle içimi ısıtan kısık bir sesle söylenene kadar sesi her bir kelimeyle birlikte düşüyor gibiydi.

"Senin için garip olmayacak mı?" Sert dudaklarımın arasından zorla çıkardım.

"Neden görmüyoruz?" Kieran çenemi yukarı doğru kaldırdı ve dudaklarını dudaklarımın üzerine yerleştirdi. Kalbim durdu, sonra hızlanarak üç katına çıktı. Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Kieran beni öpüyor. Ağzını oynattı ve gözlerimi kapatıp görüşümü engelledim ama diğer duyularım daha önce hiç yapmadıkları bir şekilde canlandı.

Saat beş yönündeki gölgesi yanağımı sıyrarak tenimin karıncalanmasına ve meme uçlarımın sızlamasına neden oldu.

"Kier-" İniltimi yuttu, diliyle ağzımı yokladı, alay etti, tattı. Öpüşmeyi derinleştirirken ellerimi boynuna doladım ve saçlarının arasından geçirdim.

Tanrım, onu öpmek hayal ettiğimden bile daha güzeldi. Birbirimize bastırduğumuz için vücudum uğulduyordu. Bir el belime yerleşerek beni daha da yaklaştırdı ve kalın bir çıkıntı karnıma bastırdı. Ayak parmaklarımın üzerinde durdum ama yine de öpücükten alabileceğim her şeyi almak için boynumu eğmek zorunda kaldım.

Kieran yavaşça ağzımı bıraktı. "Garip hissediyor musun?"

Konuşmamı nasıl bekliyordu? "Hayır."

"O zaman anlaştık." Başparmağını alt dudağıma sürttü.

"Şimdi mi?"

Kaşlarını çattı. "Tabii ki hayır. Sektörde neyimle tanındığımı hatırlıyor musun? Seni becerebilmem için önümüzdeki hafta içinde alabileceğin tüm hazırlığa ihtiyacın olacak."

İçimden bir titreme geçti. "Bütün bir hafta beklemek zorunda mıyız?"

"Sana söyledim, Iggy. Her dakikasından zevk almanı sağlayacağım."

SIX

KIERAN

Iggy yatağın kenarına oturmuş, bacaklarını sıkıca birbirine kenetlemiş ve ellerini kucağına bastırmıştı. Yatak odasına girdiğimi duymamıştı, bu da bana onu ve tüm gergin hareketlerini gözlemlene şansı verdi. İpek bornozunu çekiştirdi, saçının bir tutamıyla oynadı ve kulağını çekti.

Daha önce midemdeki düğümleri hafifletmek için bir kadeh şarap içmişim ama onun endişesi beni garip bir şekilde sakinleştirdi. Uzman olan bendim. Bu deneyimi onun için iyi hale getirmem için bana güveniyordu. Benden başka kimseyi kabul etmemişti, o yüzden bunu yapmak zorundaydım.

Iggy'yi diğer erkekler için mahvetmeliydim. Bu sadece yasak meyveyi tatmak için değil, aynı zamanda onu ikna etmek için de tek şansımdı.

-Ve ben. Mantıklı olduğumuzu.

Iggy başını kaldırdı ve bakışlarımız çarpıştı. Altın kahverengisine batırılmış narin kemikleriyle çok güzeldi. Gözleri benden uzaklaştı ve omurgası daha dik olamazdı.

Onu rahatlatmanın bir yolunu bulmalıyım.

Kameralar tripodların üzerinde, "Bakire Üvey Kardeşimi Dev Sikimi Alması İçin Eğitmek" başlıklı bir mini diziye dönüştürmeye karar verdiğim şeyin ilkinin kaydetmeye hazır bekliyordu. İsmi

bayattı ama yetişkin filmleri izleyenlerin hoşuna gidecek türden bir şeydi. Arama motorları başlığı kolayca kataloglayabilirdi.

"Iggy." Yavaşça ona yaklaştım ve bana bakması için onu zorladım.

"Evet?"

"Avrupa Birliği'nde kaç ülke var?"

Iggy'nin dönüşümü anında oldu. Yüzü kaşlarını çatarak buruştu. "Bundan daha iyisini yapabilirsin."

"Yoksa cevabı bilmediğin için mi?" Alay ettim. "Şimdi de bir bilgi meraklısına hakaret ediyorsun."

"Bana hâlâ bir cevap vermedin." "Yirmi yedi."

Gülümsedim. Planım işe yaramıştı. İlk gecemiz hakkında gergin olamayacak kadar önemsiz şeylere odaklanmıştı. Ona düşünmesi ve isterse vazgeçmesi için iki gün vermiştim. Zamanı dolmuştu.

"World Wide Web'i kim icat etti?" Elini tuttum ve onu ayağa kaldırdım.

"Kolay bir tane daha. Tim Berners-Lee. Bunlar yeni başlayanlar için sorular."

"Dünyanın en büyük çiçeği nedir?"

"Hmm." Başını eğdi. "Bu iyi bir tane. Buna ceset çiçeği dendiğini biliyorum."

"Bilimsel adı."

"Touché. Bu Rafflesia arnoldii."

Çenesini kavradım ve ağzımı onunkinin üzerine yerleştirdim. Iggy dudaklarını araladı ve dilinin nane tadını alabilmem için içeri girmeme izin verdi. Bir an hareketsiz kaldı ama sonra karşılık vererek dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Gözlerini kapattı, kirpikleri yanaklarına çarpıyordu. Birkaç dakika önce odadaki gerginlik dağıldı.

"Hangi hayvan en uzun gebelik süresine sahiptir?" Ağzına karşı fısıldadım.

"Fil." Dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirdi. "Yirmi iki ay."

Başparmağımı alt dudağında gezdirdim ve içimden bir ürperti geçti. "Nasıl hissediyorsun? Emin misin-"

Iggy kollarını boynuma doladı ve vücudunu benimkine sürterek beni sertçe öptü. Bir iniltiyle onu kalçalarının arkasından yakaladım ve kaldırdım. Bacaklarını belime doladı. Vücudu sanki benim için yaratılmış gibi üzerime oturdu. Küçük inlemeleri, sızlanmaları, ellerini saçlarımın arasına sokuşu kalbimin hızla çarpmasına neden oldu.

Arkamızdaki yatak beni çağırıyordu. Onu yatağa yatırmak ve onu hazırlamak için en azını yapmak çok kolay olacaktı. Bacaklarını geriye katlamak ve vücuduna girmek çok kolay olacaktı. Kendimi onun bedeninde kaybetmek ve çözülmek çok kolay olacaktı.

Ama yapamadım.

Dudaklarımı onunkilerden ayırdım. "Çok hızlı hareket ediyoruz." "Bundan şüpheliyim. Vücudum çok sıcak, Kieran."

"Ve bu sadece başlangıç."

Iggy kollarımdayken en-suite banyoya doğru yürüdüm. Mum ışığının yumuşak, titrek parıltısı odayı sıcak, altın rengi bir tonla yıkıyor, duvarlara dans eden gölgeler düşürüyordu. Her yere mumlar yerleştirmiştim: derin, pençe ayaklı küvetin kenarlarına kümelenmiş, mermer lavabonun üzerine dizilmiş ve yüzer rafların üzerine dizilmişlerdi. Hava vanilya ve lavantanın hafif, sarhoş edici kokusuna gebeydi.

Buharlı suyun üzerinde narin bir gül yaprağı tabakası nazikçe yüzüyordu. Zengin bordo rengindeki pelüş, kabarık havlular yakındaki bir taburenin üzerinde özenle katlanmıştı.

"Vay canına." Iggy boynunu büktü ve etrafına bakındı. "Bunu benim için mi yaptın?"

Vücudumdan yere doğru kaymasına izin verdim.

"Evet." "Ama kamerayı göremiyorum."

"Çünkü bunlar kameraya kaydetmek istemediğim anlar. Sadece bizim için olan anlar."

"Oh."

"Neden burada olduğumuzu biliyor musun, Iggy?" Bakışlarını indirdi. "Beni hazırlayacak mısın?" "Aynen öyle."

Bunu yapmak için gönüllü olmuştu ama ben teklifi reddetmiştim. Vücudunu bana emanet etmişti.

Kıyafetlerimi çıkardım ve ereksiyonum serbest kaldı.

"Yüce Tanrım."

Kıkırdadım. "Ne?"

"Kocaman olmuşsun."

"Biliyorum. Korkuyor musun?" "Biraz."

"Üzülme. Sana zarar vermeyeceğim. Asla."

Iggy bana baktı, sonra yavaşça başını salladı. Bornozunun bağını çözdüm ve ayaklarına kadar uzanan ipek kumaşı iterek ayırdım. Altında çıplaktı. Ve hayal edebileceğimden çok daha mükemmeldi. Bir yıldan uzun süredir birlikte yaşarken onu nasıl olur da hiç çıplak görmemişim? Kazara bile görmemişim. Ama umursamadım. Onu ilk kez mum ışığı altında görmek çok daha güzeldi. Benim sert ve kaslı vücudumun aksine, o daha ince, daha zayıf ve son derece güzeldi.

"Kee..."

Dudaklarımı yaladım.

"Hmm?" "Gördüklerin hoşuna gitti mi?"

Beğenilmeyecek ne var ki?

"Hem de çok."

Ellerimi saygıyla onun köşeli kalçalarına koydum ve onu öptüm. Onu öpmeye bayılıyordum. Heyecanlı küçük puflar yüzüme çarpmadan önce nefesini olabildiğince uzun süre tutması deneyimi sonsuza dek aklımda yaşayacaktı. Ve sanki bana tutunmazsa devrilecekmiş gibi sallanıp kollarıma yapışması.

Onun dayanağı olmayı seviyordum.

Onu serbest bırakmak işkence gibiydi ama kendimi zorladım. Yere bir havlu koyarken ona mesanesini boşaltmasını söyledim.

ve lavman solüsyonunu hazırladı. Lavaboya yaslanmış, dudağını çiğniyordu.

"Times Meydanı'na ilk yeni yıl topu ne zaman düştü?" diye sordum.

"Ha?"

"Soruya cevap ver, Iggy." "Umm, 1907."

"Benim için diz çök, bebeğim."

Sevgi sözcükleri ağızımdan kaçtı ve yanaklarımı ısırđım. Neyse ki Iggy söylediklerimden çok lavmanla meşgul görünüyordu. Kıçını havaya kaldırarak dizlerinin üzerine çöktü.

"Acıyacak mı?"

"Biraz rahatsızlık hissedeceksin ama başa çıkamayacağın bir şey değıl. Öyle değıl mi bebeğim?"

Kahretsin, şimdi de ben mi söylüyorum?

"Tamam. Sana güveniyorum."

"Aferin oğlum."

Lavmanı uyguladım ve sıkarak onu solüsyonla doldurdum. Kıvranıyordu, ben de sırtını nazıkçe ovdum. "Çok iyi gidiyorsun, Iggy. Başlığı çıkaracağım ve içinde tutmanı istiyorum."

Uslu bir çocuk gibi göt deliğini sıktı. Dikkatini dağıtmak için ıvır zıvır sorularıma devam ettim. Boşaldı ve ben tatmin olmadan önce onu tekrar yıkadım. İşimiz bittiğinde her şeyi kaldırdım, ellerimi yıkadım ve onu ısıtılmış küvete götürdüm. Bacaklarımın arasına oturttum.

"İyi misin?"

"Evet, o kadar da kötü değıldi. Sırada ne var?"

"Biraz bekleyeceğız, sonra seni banyoya götüreceğım ve oradan başlayabiliriz."

"Tamam. Kee?"

"Hmm?"

Göğsünü okşadım, meme uçlarıyla oynadım.

"Bana senin hakkında bilmediğim bir şey söyle."

"Bugün öğle yemeğinde taco mu yedim?"

Iggy kıkırdadı, ben de gülümsedim. Rahatlamıştı. Güzeldi. "Öyle değil. Anlamalı bir şey."

"Pekâlâ. Düşünmeme izin ver." Boynuna ve omuzlarına küçük öpücükler kondurdum. "Babam beni ilk kovduğunda sana her şeyin yolunda olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Öyle mi?"

"Öyle değildi. Bir süre evsiz kaldım, birkaç kez arabamda uyudum. Dürüst olmak gerekirse, bir ara her şeyi sineye çekip sürünerek geri dönmenin eşiğine gelmişim."

"O zaman neden yapmadın?" "Senin yüzünden."

"Ben mi?"

"Evet, eğer başarısız olacağımı bilseydin, ayrılabilecekken ayrılacak kadar güçlü olmazdın."

"Oh, Kee. Her zaman beni düşünüyorsun." Iggy kucağıma oturdu ve kollarını boynuma doladı. Dudaklarını dudaklarıma yerleştirdi ve ağzımın içinde inledi. Kıcını avuçladım ve onu kalkık sikimin üzerine oturtması için yukarı çektim. Baskı iyi hissettiriyordu, özellikle de içine gömülme şekli.

"Daha fazla bekleyemem," diye inledi.

Ben de bekleyemedim.

Rekor bir sürede bizi yatak odasına götürdüm. Onu yatağa yatırıp video kaydediciyi açtığım da ikimiz de hâlâ ıslaktık. Iggy'ye katıldım ve onun üstüne uzandım. Bacaklarını açarak benim için bir yer hazırladı. Kalbim o kadar doluydu ki gözlerim yaşlarla doldu.

Bunu hayatının en güzel gecelerinden biri yapacağım.

Iggy'nin vücudunu öpücüklere boğdum ve onu aşk ısırıklarıyla kapladım. Dişlerimi etine her batırdığımda titriyordu. Altımda nefes nefese kaldı, kalçalarını gıcırdattı, çarşafı kavrıdı, yalvardı.

"Lütfen. Kee, lütfen."

Onun güzel sikini ağzıma aldım ve yüzüm kıllarına değecek şekilde boğazıma kadar emdim. Ağladı

parmakları saten çarşafın etrafında kenetlenip açılıyordu.

"Aman Tanrım."

Kalçalarını eğdi, kafasını yatağa bastırdı ve yukarı doğru itti. Birkaç saniye boğazımı sikmesine izin verdim, sonra kalçalarını aşağıda tuttum ve kendi hızımda üfledim. Dilime karşı sertleşmişti, prekumunun acı tadı ağzımı dolduruyordu.

Kahretsin, bir erkeğin bu kadar çok prekum sızdırması normal miydi? Yoksa çoktan gelmiş miydi?

Aletini bıraktım ve kıcını öptüm. "Benim için yayılmanı istiyorum bebeğim."

Acınası bir inilti çıkardı ama bacaklarını daha da açtı. Bir yastık aldım ve kalçalarının altına koydum. Tam açısını bulduğunda, deliğine doğru üfledim.

"Kee, ne yapıyorsun?" diye fısıldadı.

"Sana söyledim. Dilim ve parmaklarımla başlayarak seni sikimi almaya alıştıracacağım." Deliğine tükürdüm ve tükürüğu etrafa yaymak için başparmağımı kullandım. Başparmağımın ucu deliğine takıldı ve nefesi kesildi.

Ona dilimi verdim.

"Fuuck!" Kelime Iggy'nin ağzından patladı.

Aynen öyle, bebeğim.

Deliğini kapattım, yaladım ve ağzıyla alay ettim. Bacakları omuzlarımla iki yanında titriyordu, bu yüzden dilimi sıkı kaslara bastırarak daha derine indim. Kayganlaştırıcı parmağımı içine sokmamı kolaylaştırdı ve parmağımın etrafındaki sıcaklık o kadar yoğundu ki neredeyse boşalıyordum.

"Oh siktir. Oh fuck." Iggy'nin çığlıkları odayı doldururken onu yavaşça parmaklarıma alıştırdım.

"Bana nasıl hissettirdiğini söyle, bebeğim."

Hıçkıra hıçkıra ağladı. "ok iyi. Lütfen durma. İstiyorum... İhtiyacım var..."

Tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyordum. Sikini tekrar ağzıma aldım ve orta parmağımı prostatına doğru ittim. Sikini emerken kıcını parmaklamak

günahkâr. Çıgllıkları yükseldi. Bacakları seğıirdi. Karnı sıkıştı.

Döl ipleri ağzıma fışkırdı. Prostatına masaj yapmaya devam ettim, her damlasını sağdım ve yuttum. Bir iniltiyle yatağı doğru yığıldı ama ben durmadım. Kalçasından deliğıne doğru öptüm ve her şeye yeniden başladım.

SEVEN

IGGY

Kelepçeler yeniydi. Son dört gündür Kieran vücuduma taparcasına tapıyordu ve bunun tüm kanıtları kasetteydi. Sadece bize özel olduğunu düşündüğü anlar dışında -Lavman ve sonrasında beni kendine doğru çektiği, temizlediği, ıvır zıvır sorularla dikkatimi dağıttığı ve beni yatağa yatırdığı zamanlar gibi.

Milyon yıl geçse de seksin böyle olmasını beklemezdim. Günler ve geceler süren sonsuz bir işkence. Kieran beni parmaklayıp öpene kadar kıcımın seksi olduğunu hiç düşünmemiştim. Her gün. Saatlerce. Sadece dili ve parmakları.

Şimdi onu
arzuluyordum.

Onu
arzuluyordum.

Ve bu beni korkuttu çünkü son dört gün içinde bir kez bile gelmemişti. Oh, geldim. Dağınık bir şekilde. Yüksek sesle. Sessizce. Sayısını unuttuğum kadar çok kez boşaldım. Ama asla karşılık vermeme izin vermedi. Onu öpebilirdim. Ona dokunabilirdim, ama onu becermeme izin vermedi.

"Neden bu kadar ciddi görünüyorsun?" Kieran çıplak bir halde odaya girdi. Ona ters ters baktım. Aletini kullanmıyorken ve benim ona dokunmama izin verilmiyorken neden soyunmaya zahmet etmişti?

"Sana neden dokunamadığımı hâlâ anlamıyorum."

Yatağın üzerine iki dildo yerleştirdi, biri küçük, ince, diğeri daha uzun ve daha şişman, ancak yine de tamamen erekte olmuş halini ölçmüyordu.

"Hmm. Senin için bir meydan okumam var." Canlandım. "Evet?"

"Eğeri bu gece bunu kaldırabilirsen" -iki silikon oyuncaktan daha büyük olanını kaldırdı- "bir dahaki sefere sikime boşalabilirsin."

Meydan okuma kabul edildi.

Öpücüklerle başladı. Hep öyle yapardı ama bu sefer öpücükleri ayaklarımdan ağızma kadar takip etti. Hayatım boyunca bana yalan söylenmişti. Nefes almak istemsiz değildi. Öyle olsaydı, havasızlıktan neredeyse bayılacağım noktaya kadar nasıl nefes alacağımı unutmazdım. Kieran boynumu ısırıp vücudumda daha fazla aşk ısırığı bırakırken derin kıkırdaması göğsünde gürledi. Onlara her baktığımda içimi bir heyecan kaplıyordu.

"Derin nefes al, bebeğim. Tuttum seni."

Şiir bundan daha güzel olamazdı.

Tuttum seni.

Kieran beni yağladı ve iki parmağını içime soktu. Onları kabul etmek çok daha kolaydı, ancak zaten çok dolu hissetmememe rağmen yapay penis hakkında şüphelerim vardı.

"Şu haline bak, iki parmak alıyorsun, bebeğim," diye mırıldandı. "Bir parmağı bile zor aldığın zamanları hatırlıyor musun? Şimdi kendine bir bak. Ne kadar da heveslisin."

"Evet." Bağlarımı çekiştirdim. Kahretsin. Kollarımı hareket ettiremediğim için meme uçlarım neden karıncalanmıştı? Onun merhametine kalmıştım.

"Kahretsin bebeğim, şu seksi deliğeri bak. Yakında seni becereceğim, bunu biliyorsun, değil mi? Bana izin verecek misin?"

Parmaklarıyla deliğeri vurdu ve ben haykırdım. "Evet. Evet, lütfen. Bunu çok istiyorum."

"O zaman bana bunları alabileceğini göster."

Küçük dildoyu yağladı ve yavaşça kıkımın içinde gezdirdi. Parmaklarından farklı hissettiriyordu.

Silindirik şekli beni onun parmaklarından bile daha fazla dolduruyordu.

"Ne kadar iyi bir çocuksun. Orada kal. Hayır, kımıldama. Orada kal ve o kıcı eğitmeme izin ver."

Ellerimi yumruk yaparak inledim. Silikonu daha sıkı bir şekilde içime soktu, sikim karnımın üzerine akana kadar daha hızlı girip çıktı. Genelde bu kadar çok sızdırdığım için utanıyordum ama bana bunu seksi bulduğunu söylemişti. Yine de bunun normal olup olmadığını bilmiyordum ama o mutlu olduğu sürece önemli olan tek şey buydu.

"Kee." Adını mırıldanarak söyledim. Karın kaslarımın gerginleştiğini ve içimdeki sıcaklığın kızardığını hissetmek beni birazdan olacıklara hazırladı.

Kieran'ın dildoyu çıkarması dışında, ani basınç eksikliğinden kaynaklanan baş ağrısı buzlu suya dalmak gibiydi.

"Kieran." Bedenim artçı sarsıntılarla sarsıldı. Kalbim kulaklarımda o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki onun yatıştırıcı sözlerini zar zor duyabiliyordum.

"Sakin ol, sakın ol bebeğim. İyisin." Parmakları kalçalarımda daireler çizerek beni toprakladı ve sıcaklığı beni sardı. "Henüz gelmen için hazır değilim."

"Sen ne..." Büyük bir dildoyu dikkatlice kayganlaştırıcıyla kaplıyordu, bakışlarımla karşılaştığında dudaklarında bir gülümseme dans ediyordu.

"Anlaşmamızı hatırla. Hazır mısın?" Sertçe yutkundum ama başımı salladım.

Gülümsemesi daha da sıcaklaştı ama bu beklentimi azaltmadı. Tekrar bacaklarımın arasına yerleşti, oyuncağın ucunu bana doğru yerleştirirken bir uyluğuma masaj yaptı. Kalbim hızla çarpıyordu.

"Dünyanın en eski şehri neresidir?" diye o kadar yumuşak fısıldadı ki video kaydının bunu algıladığından şüphelendim.

Yapay penisin yuvarlak başı deliğime doğru bastırdı ve durdu.

"Soruya cevap ver, Iggy."

Soru neydi?

Birkaç kez göz kırptım. Yapay penisi çekti. "Halep, Suriye."

"İşte bu daha iyi." Yavaşça itti, gerilmeye alışmam için bana zaman verdi. İçimde bir yanma oluştu ama kısa sürede hafif bir sızıya dönüştü.

"Daha fazlasını kaldırabilirsin, değil mi bebeğim?" "Evet."

Kieran dildoyu içimde hareket ettirdi. Yavaşça sürüklemesi ve itmesi nefes alış verişimizi yansıtıyordu ve çok geçmeden içine doğru eğiliyordum. Her sığ itiş beni daha fazlası için soluk soluğa bıraktı, ta ki tam bir teslimiyet içinde onun altında kıvranana kadar.

"Tanrım, Kee."

"İyi gidiyorsun bebeğim. Seninle gurur duyuyorum. Sadece birkaç santim daha... Kahretsin, bu mükemmel. Sen mükemmelsin."

Bacaklarımı göğsüme doğru çekerek ona daha iyi erişim sağladım. Alnından karnıma ter damlıyordu.

"Siktir," diye inledi. "Kahretsin, Iggy, içinde olmak için sabırsızlanıyorum."

"Evet, evet," diye yalvardım utanmadan. "İçime sok onu. Sikini içimde hissetmek istiyorum, Kieran. Yalvarmamı mı istiyorsun? Lütfen, lütfen."

Dildoyu içime daha sert, daha hızlı soktu ve çığlıklarım yalvarışlarımı böldü. Bu sefer hiç olmadığım kadar yükseğe tırmandım. İçimdeki silikonu pompalarken sol eliyle bana mastürbasyon yaptı ve istediğim şey olmasa da, sert bir şekilde boşaldım, karnımın üzerine cum püskürttüm.

Düşüş-ah kahretsin, düşüş gerçekleştiğinde dünyadaki en muhteşem histi, sanki ağırlıksızdım ve süzülüyordum. Zaman geçti, önemsizdi. Kendimde değildim, mutluluk kozamı terk etmek istemiyordum ama Kieran usulca adımı söyledi.

Onu çok seviyorum.

Kendime geldiğimde, bağlarımdan kurtulmuştum ve küvetin içinde, başım göğsünde, onun kucağında oturuyordum. I

seksi sevdim. Olağanüstüydü ama sadece ikimizin olduğu, kameraların olmadığı o sessiz anları da seviyordum. Omurgamdan aşağı bir ürperti aktı.

"Hey, iyi misin?"

Sesindeki endişeye gülümsedim. "Hmm." Kollarımı boynuna doladım ve daha da sokuldum. "Bebeğin iyiden de öte, Kieran."

Eli kalçamda sıkılaştı, sonra gevşedi. "Harika." "Peki ya sen?" Başımı kaldırdım ve kaşlarımı çattım. "Peki ya sen? geldin mi?"

"Bu seninle ve senin zevkinle ilgili. Gelip gelmemem önemli değil."

Hayal kırıklığımı görmemesi için başımı eğdim. Neden bunu söyleyip duruyordu? Benimle birlikte olmak istemiyor muydu? Benimle gerçekten sadece zevk almamı sağlamak için mi seks yapıyordu? Peki ya onun ihtiyaçları, yoksa ben onları karşılayamaz mıydım?

"Cuma akşamına ne dersin?" diye sordu
usulca. İki gün vardı. "Tamam."

Çenemi eğdi. "İyi olduğuna emin misin? Başka bir gün seçebiliriz ya da... eğer tereddütlerin varsa hiç seçmeyebiliriz."

Zorla gülümsedim. "Saçmalama. Bunun için hazırlanmıyor muyduk? Sadece biraz yorgunum, hepsi bu. Cuma mükemmel."

EIGHT

KIERAN

Iggy'nin cumbada oturup sabaha baktığını görünce dudaklarımdan bir gülümseme geçti. Banyo kapısı açıktı ve lavantalı vücut yıkama suyunun kokusu havaya yayılmıştı. Bornozun iki parçası bacaklarının iki yanına düşmüş, gün ışığının altında parlayan güzel altın tenini ortaya çıkarmıştı.

Tanrım, çok çarpıcı.

Geniş yatak odası Iggy'nin eşsiz kişiliğini yansıtıyordu. Duvarlar soluk mavinin rahatlatıcı bir tonuna boyanmıştı ve ünlü düşünürlerin posterleri ve ilham verici alıntılarla süslenmişti. Bir duvarın karşısında, ders kitaplarından romanlara kadar çeşitli kitaplarla dolu, her biri yazar adlarına göre titizlikle düzenlenmiş ve sırtları dışarı çıkmış sağlam, ahşap bir kitaplık duruyordu.

Cumbanın yanına küçük bir masa yerleştirmişti; masanın üzerinde defterler ve kalemler, yanında da son doğum gününde ona aldığım gümüş rengi şık dizüstü bilgisayar duruyordu. Masanın üstündeki mantar panoda çoğu bize ait fotoğraflardan, bilet koçanlarından ve birlikte yaşadığımız dönemden hatıralardan oluşan bir kolaj sergileniyordu.

Asıl göze çarpan şey, karşı duvara monte edilmiş, titizlikle düzenlenmiş vitrinlerdi. Bunların içinde

cam önlü kutularda her biri benzersiz düzinelerce düğme vardı. Bazıları vintage, bazıları moderndi ama hepsi özenle iğnelenmiş ve dönemlerine göre kategorize edilmişti. Koleksiyon odaya renk ve bireysellik katıyordu.

Pelüş, lacivert bir yorgan, üzerine birkaç kırlent serpiştirilmiş, özenle hazırlanmış yatağını örtüyordu. Çok fazla yastığı vardı ama yarısını ben aldığım için şikâyet edemezdin.

"Kee." Döndü ve ayağa kalktı. "İçeri girdiğini duymadım."

Ona doğru yürüdüm ve dudaklarını eğdi. Bu anlaşmamızın bir parçası değildi ama onu öpmek nefes almak kadar tanıdıktı. Dudaklarını ayırdı ve ben de dilimle ağzını doldurarak öpüşmeyi derinleştirmek için tüm avantajı kullandım.

İşte onlar, sevdiğim küçük inlemeler.

İşler kontrolden çıkmadan geri adım attım. "Beklettiğim için özür dilerim."

"Sorun değil. Yine de kampüse zamanında varacağım. Neden bana henüz giyinmememi söyledin?"

Ona elimdeki popo tıkacını gösterdim. "Benim hediyem." "Umm, tamam. Takmamı ister misin?"

"Ben yapmak istiyorum. Yatakta dizlerinin üzerine çök."

Iggy dediğimi yaptı. Her zaman yapardı. Bornozunu o güzel kıcının üzerinden kaldırdım ve kumaşını sırtına yerleştirdim. Bütün hafta kıcı üzerinde çalıştığıma değmişti. Öne doğru eğildim ve poposunu yaladım, sonra dilimi içinde gezdirdim. Tüyleri diken diken olmuştu.

"Oh," diye nefesi kesildi. "Kieran, bunu yapmana bayılıyorum."

Tabii ki yaptı. Yanaklarını avuçladım ve onu daha geniş açtım, sonra altına uzandım. Aletini okşadım, deliği dilimin etrafında sıkılaşıp kadar ona mastürbasyon yaptım ve adım haykırarak pahalı çarşafların üzerine boşaldı.

Yatağa düştü. Gülümseyerek popo tı k a c ı n ı yağladım ve yavaşça içine bastırdım. Yeterince büyük değildi.

ama deliğine rahatlama şansı vermezsem daha sonra daha çok zevk alacaktı.

"Nasıl oldu? Acıyor mu?"

"Hayır. Uyuyor."

Ayağa kalkmasına yardım ettim. "O zaman bugün ne kadar dayanabilirsen o kadar tak. Ara vermek istersen çıkarabilirsin ama tekrar tak, tamam mı?"

Başını salladı. "Düğme derneği toplantısını unuttuğum için özür dilerim."

"Sorun değil. Eve gelmen için bir saat kadar daha bekleyebilirim." Yanağını okşadım. Hâlâ toplantısını unuttuğu için üzgün görünüyordu. "Aceleye gerek yok. Bu hafta sabır hakkında hiçbir şey öğrenmedin mi?"

Gülümsemesine rağmen, gülümsemesi gözlerine tam olarak ulaşmadı. Onun nesi vardı? Aslında dünden beri anlam veremediğim bir alt akıntı fark etmişim. Bunu bu gece için gergin olmasına bağlıyordum ama ya yanıyorsam?

"Dersler için giyinmeliyim."

Ellerimi indirdim. "Pekâlâ."

Iggy ile geçireceğim gece için her şeyi hazırlamak üzere çekimlerden bir gün izin almıştım. Biraz rahatlamak isterse diye güzel ve pahalı bir şişe şarap, sonrasında canımız isterse yiyebileceğimiz bir akşam yemeği, çikolatalı pasta, mumlar ve onun en sevdiği çiçek olan menekşe rengi krizantemler.

Listemdeki son görev ona vereceğim hediye almaktı. Her şeyi planlamıştım. Onunla seviştikten sonra hediye ona verecek ve onun hakkında ne hissettiğimi söyleyecektim. Ne yanlış gidebilirdi ki?

Bir mesaj aldığımda kırmızı ıskta duruyordum. Biri bana bir fotoğraf göndermişti. Hemen mesajı açtım.

ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Mesaj Milo'dan geliyordu. Iggy kanepesinde kışkırtıcı bir şekilde kısa yeşil bir bornoz giymiş, danteli belli edecek şekilde gevşekçe düğümlemişti.

Nononono.

A r k a m d a bir korna çaldı. Işık değişmişti. Siri'ye Milo'yu aramasını söylerken gaza bastım.

"Hey, Ki-"

"Seni orospu çocuğu!"

"Şimdi bekle-"

"Ona dokunursan seni öldürürüm Milo!"

"Sakin olur musun lan? Eğer söylediklerimi dinlersen-"

"Hayır, sen beni dinle, pislik. O yasak bölge. Bunu söylediğimde ciddiydim."

"Neden? Çünkü onu gizliden gizliye kendin için istiyorsun."

"Evet!" Bağırdım. "Evet, haklısın. Onu tamamen kendim için istiyorum. Onu seviyorum, lanet olsun."

Hattın diğer ucunu sessizlik doldurdu.

"Kieran?"

Iggy. Sesi çok tereddütlüydü. Çok mu geç kalmıştım?

"Bebğim, iyi misin? Sana dokundu mu? Hemen geliyorum." "Ciddi misin?" diye sordu.

"Ne?"

"Az önce beni sevdiğini söyledin. Ciddi misin?"

"Elbette biliyorum. Tek yaptığım senin için doğru olanı yapmaya çalışmaktı çünkü seni çok seviyorum."

"Oh, Kieran, ben de seni

seviyorum." "Seviyor musun?"

"Evet, seni hep sevdim."

"Kafam karıştı, Iggy. Beni seviyorsun ama o herifle seks mi yapıyorsun?"

Birisi boğazını temizledi, Iggy olamayacak kadar derinden. "Birbiriniz hakkında ne hissettiğinizi itiraf etmeniz için kafalarınızı birbirine vurduktan sonra benimle böyle mi konuşuyorsunuz? Hmm?"

"Oraya nasıl gitti ki? Iggy'yi tekrar hatta bağla."

"Ona giyinmesini söyledim. Kapıma geldi ve benden bekaretini almamı istedi çünkü senin ondan gerçekten hoşlandığını düşünmüyordu ve sadece ilk seferinin tadını çıkarmasına yardımcı olmak istiyordu."

"Bu fikre nereden kapılmış olabilir?" "Dikiz aynanız var mı?"

"Bunun konuyla ne alakası var?" "Araştırın."

Dikiz aynasına baktım. "Dalga geçmeyi bırak, Milo. Kimse yok..."

Tekrar baktım. Birisi bana bakıyordu. Bana. Kahretsin. Bunu nasıl bu kadar berbat edebildim?

"Ona dokunmadım çünkü bütün dişlerimi saklamak niyetindeyim," dedi Milo. "Ama itiraf etmeliyim ki cazip geldi. Hâlâ da öyleyim. Eğer yarım saat içinde burada olmazsan, olabilecekler için beni suçlama."

Orospu çocuğu gülerek telefonu kapattı. Motoru çalıştırdım ve on dakika içinde apartmanına vardım. Kapı zil sesiyle açıldığında, dairesine koştum. Milo ortalıkta yoktu ama ürkek bakışlı Iggy tırnaklarını kemirerek kapıda duruyordu.

"Özür dilerim. Her şeyi berbat ettim. Beni affedecek misin?" "Ah, bebeğim." Kollarımı uzattım ve Iggy kollarıma koştı. I

büyük bir öpücükle ayaklarını yerden kesti. "Affedilecek bir şey yok. Daha önce bir şeyler söylemeliydim. Ailelerimiz evli olmasaydı çok daha erken söyledim ama seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Alnımı onunkinin üzerine koydum ve gülümsedik. Kahretsin, bunu itiraf etmek iyi hissettirdi. "Milo nerede?"

"Gitti. Sen geldiğinde burada olmak istemediğini söyledi. Söz konusu ben olunca sinirlenmenle ilgili bir şey."

"Ne öfkesi? Tek yapmak istediğim ona ellerini bana ait olandan uzak tutmasını söylemektir." Dudaklarını gagaladım. "Ve ona teşekkür etmek."

NINE

IGGY

Bütün hafta boyunca Kieran'la yatağa her girdiğimde gerilmiştim. İtirafından bu yana, onun kapsamlı sevişmesini deneyimlemek için sabırsızlanıyordum. İlk seferimizi belgelemek için kameraları zar zor kurmayı başardık. Mumları yakma ya da bana aldığı çiçekleri serpmeye zahmetine girmedik. Eve girdiğimiz andan itibaren birbirimizi okşamaya başladık.

Bir kez daha kendimi kıyafetlerimi çıkarmış halde buldum. Lavmanımı çoktan yapmıştım, bu yüzden Kieran kayganlaştırıcıyı aldı ve beni yatağa yatırdı. Talepkâr öpücüklerine, farklı öpücüklerine boyun eğerken ona sarıldım. Her zaman kendini tutuyor, yaptığı her şeyi ölçüyor, bana zevk vermek için hassas hesaplar yapıyordu.

Bu sefer öyle bir şey olmadı. Ve ben de bundan faydalandım.

"Seni emmeme izin ver."

Bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çöktüm ve kalın shaftını avuçladım. Ağırlığı yabancı ama heyecan verici geliyordu. Dilimle onunla alay ettim, shaftını yaladım, sonra geri döndüm ve horozunun başını ağzıma emdim. I

Çok fazla pratik yapmamış olabilirdi ama bütün hafta onu izlemiştim ve her zaman hızlı öğrenen biriydi.

Kieran gözlerini kapattı ve parmaklarını saçlarıma doladı. "İşte bu, bebeğim. Tanrım, bu işte şimdiden çok iyisin."

Kalçalarını eğdi, ağzımı nazikçe sikerken bir yandan da övgü dolu sözler fısıldıyor ve beni teşvik ediyordu. Ben de onun ritmini yansıttım, sırf bana yapabileceğimi söylediği için onu ağzımın daha derinlerine aldım. Öğürdüğümde ve dudaklarımın kenarından tükürük damladığında bile geri adım atmadım.

"O kadar mükemmel ki." Kalçalarını daha hızlı şaklattı. "Kıcını sikimle bu şekilde çalıştıracağım bebeğim. Bana binerken adımı haykırmanı sağlayacağım."

Sözleri beni teşvik etti, olacakların vaadi beni hiç olmadığım kadar yükseğe çıkardı. Çenem ağrıyana ve boğazım çiğnenene kadar onu emdim. Ona bunu yapmanın beni ne kadar tahrik edeceğini kim bilebilirdi? Sikim kaya gibi sertleşmişti ve meme uçlarım alay edilmek için can atıyordu.

"Bebeğim, dur." Kieran inleyerek ağzımdan çekildi. Nefes nefese kalmıştı, gözleri şehvetle parlıyordu. "Buraya gel." Beni vücuduna doğru çekti ve öpücüklere boğdu. Sert eller kıcımı sıktı ve bıraktı. Yanaklarımın arasına girdi, ben daha fazla dayanamayana kadar sikini ağrıyan deliğime sürttü. Altı gün boyunca alay edilmiş ve işkence görmüştüm.

"Kieran, senin için hazırım."

"Ne istiyorsun?" Alt dudağımı ısırды, dişlerinin arasında gerdi.

"Seni içimde hissetmek istiyorum. Dilini değil, parmaklarını değil, sikini."

"Tatlı meleğim." Sırt üstü yatmam için bizi çevirdi ve kayganlaştırıcıya uzandı. Güvenli seks hakkında çoktan konuşmuş ve prezervatife ihtiyacımız olmadığı konusunda anlaşmıştık.

Kieran yağladı ve yavaşça popo tıkaçımı çıkardı. Elinin her dönüşüne sürtünene kadar oyuncağı içime birkaç kez vurmak için kullandı.

Sonra onu hissettim - tıkaçın silikonunu değil, girişime doğru iten sert kası.

"Sakin ol oğlum." İstekli kalçalarımı tuttu. "Yavaş ve istikrarlı..."

Çevresi beni yakacak kadar gerdiğinde itirazım sona erdi. Kieran başparmağını yatıştırıcı bir tavırla kalça kemiğime bastırırken bir yandan da kendini girişime doğru yönlendirdi. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı, içlerindeki yoğunluk neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Nefes al," dedi, bu ana kadar yaptığımız alıştırmaları nazikçe hatırlatarak. Ben de öyle yaptım, kalçalarının sığ itişleriyle ritim tutarak nefes alıp verdim.

"Kişi başına en çok çikolata tüketen ülke hangisidir?"

Göz kırptım. Ne? "İsviçre."

İçimde daha derine battı ve parmaklarımı sırtına geçirdim. Daha fazla dayanamadım. Kalçalarını salladı ve içime dolan zevk, tutuşturmak için çakılmış bir kibrit gibiydi.

"Televizyonda reklamı yapılan ilk oyuncak neydi?"

İnleyerek parmaklarımı Kieran'ın saçlarına geçirdim ve çekiştirdim. "Yemin ederim Kieran, eğer şu ıvır zıvırları kesip beni sikmezsen, ben-"

Kieran'ın ağzı açık kaldı, sonra benimkine çarparak beni yuttu.

Evet! Evet!

Bana tüm ağırlığını verdi, bir eliyle popomu kavradı, kalçalarımı açtı verdi, böylece her işkence edici sürüş onu içimde kabzasına kadar itti. Beni sonuna kadar gerdi ama zevk ve acının karışımı inanılmazdı.

Dudaklarını boynumda gezdirdi, emdi ve her santimini ısırды, ardında kalıcı olacağından emin olduğum izler bıraktı. Kalıcı olmalarını istiyordum. Diğer eli sikimi buldu ve itişleriyle aynı anda okşadı. Benimle alay ediyor, beni çıldırtıyordu.

"Kieran..." Nefes nefese kaldım, sesim ancak fısıltıyı geçiyordu. Beni derinden sahiplenen bir öpücükle susturdu ve acımasız ritmine devam etti, kalçalarının her itişisi üzerime zevk dalgalarının çökmesine neden oldu. "Daha sert, lütfen. Dayanabilirim. Her şeyini hissetmek istiyorum."

Yer değiştirdi, kalçamdaki tutuşunu sıkılaştırdı ve üzerimde daha rahat bir şekilde konumlandı.

Değişim anında oldu. Daha hızlı bir tempo tutturdu, her hamlesi bir öncekinden daha sert, daha derin ve daha güçlüydü. Bedenim onun amansız saldırısının ritmiyle sarsıldı. Onu sıkıca kavradım, parmaklarımı sırtındaki kaslara geçirdim.

"Siktir, bebeğim," diye homurdandı. "Çok sıkı. Seni incitmek istemiyorum..."

Ama ben daha yüksek sesle ağlarken ve tırnaklarımı sırtında gezdirip kan çekerken bile vazgeçmedi. Bu amansız darbelerin bitmesini ve aynı zamanda devam etmesini nasıl isteyebilirdim? Ama eğer yakında bir şey olmazsa... bir şey olmak zorundaydı.

Kalçalarımı tekrar tekrar yatağa çarptı. Bir eli kalçamdan kayarak sikimin dibine dolandı, parmakları hafifçe okşayarak itişleriyle senkronize bir şekilde hareket etti.

"Karşı koyma." Çene çizgim boyunca ateşli öpücükler bıraktı. "Bırak olsun."

Ona güvenerek kendimi bıraktım, kendimi onun içinde kaybettim, onun misk kokusu, terinin tuzluluğu, kaslarının sertliği, sikinin içime girip çıkan çıkıntıları ve damarları. Çıglık atarak boşaldım, hayatım pahasına ona yapıştım, coşku nabız gibi üzerime atıyordu.

Kendini içime olabildiğince derine gömerken boğazından alçak bir hırıltı yükseldi. Serbest bırakılmasının fışkırması beni doldurdu. Kalçalarını birkaç kez daha agresif bir şekilde itti ve kendini vücudumun içine boşalttı.

"Siktir." Nefes nefese kaldı, sıcak nefesi kulağımı gıdıklıyordu. Tüylerim diken **diken** oldu. Dudaklarını fırçaladı

Yumuşak, durgun bir öpücükle benimkine karşı. "Bay Patates Kafa," diye fısıldadım. Kieran başını kaldırdı. "Ne?"

"Televizyonda reklamı yapılan ilk oyuncağın ne olduğunu sormuştunuz.

Bay Patates Kafa."

Kieran'ın şaşkın bakışı yerini sırıtmaya bıraktı. Başını arkaya attı ve güldü. "Tanrım, seni seviyorum."

Dudaklarını dudaklarıma değdirmesi cevap vermemi engelledi.

Ben de seni seviyorum.

Daha mutlu olamazdım.

TEN

IGGY

"Kieran?"

Yanıt yok.

Neredeydi o? Sırt üstü yuvarlandım ama çok hızlı hareket ettim. Kahretsin, kığım acıyordu. Dün gece vücudumu rahatlatmak için küvette iki saat geçirmiş olmalıydık ama ılık su ve onun nazik bakımı acıyı sadece biraz hafifletmişti. Ağrıyan tek şey kığım da değildi. Kalçalarım ve hatta boynum bile ağrıyordu.

Seksin bu kadar çok kası çalıştırdığını bilmiyordum.

Alt dudağımı ısırdım ve tavana baktım ama Kieran yatağa geri dönmedi. İlk seksimizden sonraki gün beni yalnız bırakmıştı. Bunu neden yapsın ki? Mükemmel, özenli bir partner olmuştu. Muhtemelen saçmalıyordum ama yatakta kahvaltı bekliyordum. Kieran beni sık sık şımartırdı. Dekanın listesine girdiğim ilk yıl, Cabo'ya bir geziyle bana sürpriz yapmıştı.

O ana kadar her şeyi doğru yapmıştı. Dün gece bana hayal ettiğim her şeyi vermişken nasıl kızabilirdim ki? Yataktan kalktım ve kendimi rahatlatmak için yavaşça banyoya gittim. Duş aldım ve

Dişlerimi fırçaladım ama yatak odasına girdiğimde hâlâ gelmemişti. Saat dokuzu çoktan geçmişti.

Onu arama isteğime direndim. Dolabından bir gömlek çaldıktan sonra kahvaltı yapmak için aşağı indim; bir kase mısır gevreği ve biraz meyve.

Ön kapı açıldı. Kalbim küt küt atmaya başladı ve saklanacak bir yer bulmak için etrafıma bakındım.

"Ne halt ediyorsun sen?" Mırıldandım. "Sadece Kieran."

Hiçbir şey farklı değildi.

Her şey farklıydı.

Öpüşmüştük.

Ve dokundu.

Ve becerdin.

Birbirimize "seni seviyorum" dedik ama bu bizim için ne anlama geliyordu?

Kieran kapı aralığında durdu. "Iggy, uyanmışsın."

"Evet. Kahvaltı hazırlıyordum."

"Mısır gevreği?" Kucağındaki kâğıt torbaları tezgâhın üzerine bıraktı, adanın etrafından dolaştı ve beni öptü. "Sen uyanmadan dönerim diye umuyordum. Kendini nasıl hissediyorsun? Rahatsız mısınız?"

Kıpırdandım. Oh, iyi bir fikir değildi. Umarım yüzümden belli olmuyordur. "O kadar da kötü değil."

"Biraz ibuprofen alabilirsin. Sen aldın mı?" Başımı salladım.

"Kımıldama."

Koşarak yatak odasına gitti ve elinde iki hap ve bir bardak suyla döndü. "Al bakalım."

Kalbim eridi. Çok şefkatliydi. Bu sabah yalnız uyansam ne fark ederdi ki?

"Teşekkür ederim." Hapları aldım ve biraz suyla yuttum. Acı dayanılmaz değildi ama kıcıma buldozer girmiş gibi hissetmemeyi tercih ederdim.

"Sana meyveli parfe aldım."

Bana bir meyveli parfeden daha fazlasını almıştı. Sıcak kruvasanların, kahvenin ve çeşitli hamur işlerinin kokusu mutfağı doldurdu ve midem guruldadı.

"Bu çok güzel görünüyor."

"Yani bunu alabilir miyim?" Yarısı yenmiş mısır gevreği kâsemi aldı.

"Evet."

Çıplak omzumu öptü. "Yine gömleklerimi mi çalıyorsun?"

"Hey, dün gecedен sonra, senin olan benimdir." Oh kahretsin.

Sadece seks yapmıştık, evlenmemiştik. Ne diyordum ben?

Sırıttı. "Kulağa hoş geliyor."

Mısır gevreğini çöpe attı. "İstedğin başka bir şey var mı?"

"Sarılmak mı?"

"Ah, bebeğim." Beni kollarıyla sardı, isteyebileceğim en sıcak sarılmaydı bu. Soğukta dışarıda kaldıktan sonra yakılan sıcak bir ateş gibiydi. Fırtınadan sonraki gökkuşağı gibi. Yüzümü göğsüne gömdüm, derin bir nefes aldım ve... bir hıçkırık çıktı.

Kieran kaskatı kesildi. "Iggy?" Geri çekilmeye çalıştı ama ben ona yapıştım. "Iggy, sorun ne? Bir şey mi yaptım?"

"Yalnız uyandım." Duygularımı gizlemeye çalışmama rağmen kelimeler ağzımdan döküldü. "Bundan hoşlanmadım."

Tanrım, benim neyim vardı? Onu bıraktım ve yüzümü ovaladım. "Özür dilerim. Bu doğru çıkmadı."

"Ama böyle hissediyorsun, değil mi?" Gözyaşlarını ellerinin tersiyle sildi. "Seni yalnız bırakmak istememiştim, söz veriyorum."

"O zaman neden yaptın?"

"Dün senin için bir şey alacaktım ama onun yerine seni almam gerekti. Bu sabah şehirden ayrılmadan önce o kişiyi yakalamam gerekiyordu."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Cebinden küçük bir kutu çıkardı. "Çok fazla değil ama bir tanesinin peşinde olduğumu biliyorum. Bunu gördüğümde, senin için almak zorundaydım."

Çok ciddi görünüyordu. Kapağı açtım ve elimi ağzıma kapattım. Siyah kadife kakmanın üzerinde bir düğme vardı ama sıradan bir düğme değildi. Düğme, sarı altın ve minenin güzel bir karışımıydı ve narin bir çiçeğin karmaşık bir tasarımına sahipti. Sola bakan detaylı koç başı, 1819 ile 1838 yılları arasında 18 ayar Fransız som altından el işçiliğiyle yapıldığını gösteriyordu. Fiyat etiketi birkaç bin dolardı, bu yüzden koleksiyonuma gireceğini hiç düşünmemiştim.

"Kieran, bu... Bir tane bulduğuna inanamıyorum," diye fısıldadım, parmaklarım hafifçe titriyordu.

Gülümsemesi güneş kadar parlaktı. "Bu özel düğmenin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum, Iggy. Yılın büyük bir bölümünde arıyordum ve açık artırmaya çıkarıldığını görünce fırsatın kaçmasına izin veremezdim."

Gözlerim yaşlarla doldu. "Beni gerçekten anlıyorsun, değil mi?"

Kieran'ın ifadesi yumuşadı ve kollarını tekrar bana dolayarak beni kendine çekti. "Elbette seviyorum. Seni mutlu görmeyi seviyorum ve düğmeler ve ıvır zıvır seni mutlu ediyor."

Ona baktım, kalbim minnettarlık ve sevgiyle kabarıyordu. "Bil bakalım ne oldu? Sana önemsiz bir sorum var."

İnledi. "Önemsiz şeylerle aram iyi değildir. Sana sorduğum soruların yarısına doğru cevap verip vermediğini bile bilmiyorum."

Bir kahkaha patlattım, kalbim mutluluktan sersemlemişti. "Bu cevaplayabileceğin bir soru, söz veriyorum."

"Tamam, bir deneyeceğim."

Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Bu dünyada seni en çok kim seviyor?"

Kieran nefesini içine çekti ve yüzünde bir gülümseme belirdi. Bir an için, sanki yüz hatlarımın her ayrıntısını inceliyormuş gibi bana baktı.

"Sen," dedi, sesi bir battaniye gibi beni saran kesinlik ve sıcaklıkla doluydu. "Iggy, sensin."

"Doğru."

Her zaman en çok seni sevdim.

Son

ABOUT THE AUTHOR

GIANNI HOLMES

Gianni Holmes, yabancı dil ve yeni kültürler öğrenmekten hoşlanan bir lise öğretmenidir. Mobil oyunlar oynamaktan hoşlanıyor ve Pure Sniper'ın en iyi nişancılarından biri olarak kabul ediliyor. Yapmayı en sevdiği şey, okuyucuları aşık edecek çılgın fikirler bulmaktır.

Gianni ile bağlantı kurun

Web sitesi: gianniholmesauthor.com Bülten

kaydı: gianniholmesauthor.com/newsletter

Facebook okuyucu grubu: [Gianni'nin Mücevherleri](#)

01NéS KAPALI
KATE HAWTHORNE

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kate Hawthorne', with a stylized, cursive script.

Copyright © 2024 by Kate Hawthorne

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

YAZARIN NOTU

EM, Amy, Jordan, Hanna, ML ve Kate'e sevgilerimi ve teşekkürlerimi sunarım.
Bir yan karakteri asla çok uzun süre yalnız bırakamayacağımı bilen Hawthorne hayran kulübü.

ONE

NIKO

"Gyi yolculuklar," dedim, Christian ve Kale'in üst düzey kahverengi taÇ evinin kapısını kapatırken yüzüme sahte bir gülümseme yerleÇmiÇti. Gerçi, Christian beni dünyanın öbür ucuna götürmeden önce ikimizin de gerçek bir sarayda yaÇayıp çalıÇtığımızı düÇünürsek, üst d ü z e y kelimesi özneldi. Daha doğrusu, o sarayda yaÇıyordu, ben de orada çalıÇıyordum, en büyük kardeÇi ve tahtın varisi Prens Phillip tarafından iÇe alınmıÇtım. Christian üç erkek çocuğun en küçüğüydü ve çoğu son doğan gibi dramatik bir yeteneği vardı. Şehre yaptığı bir ziyaret sırasında operadaki güvenlik görevlisinden cüretkâr bir kaçışla başlayan olay, parmağında bir yüzük ve sahip olduğum her şeyin üç büyük bavula tikiştirilmesiyle son bulmuştu.

Christian en başından beri Kale'ye aşıktı ve ben ikisinden de çok önce sonumuzun Amerika'da olacağını biliyordum. YaÇanacak en kötü yer değildi ama evimdeki havanın kokusunu özlemiÇtim, esintideki limon ve adaçayı gibi. New York duman ve benzinden ibaretti ama o kadar da kötü değildi. Şehri seven insanlar olduğunu biliyordum ama kendimi henüz onların saflarında bulamamıştım.

Kale için kraliyet ailesine aÇık olmak kendi payına düÇen zorlukları da beraberinde getirmiÇti, en büyüğü de bendim. Christian'ı ülke dışına çıkarmak bir şeydi; bunu güvenlik olmadan yapmak tamamen başka bir şeydi. Bu yüzden... benim yer değıştirmem.

Normalde günün sonunda evde, Kale'nin beni yakınında tutmak ama ayak altında bırakmamak için kiraladığı geniş dairede olurdum. Bu gece farklıydı çünkü ikisi de hafta sonu için şehir dışına gitmişlerdi ve aslında onların yokluğunda eve bakmamı önerdiler. İkisi de bana fazla seçenek bırakmamıştı ama beni eğlendirecek kendi eşyalarım olmadan çabucak sıkıldım.

Talimatlarım günün yirmi dört saati onların evinde kalmamı gerektirmiyordu, bu yüzden anahtarlarım, cüzdanım ve telefonum için ceplerimi hızlıca kontrol ettim ve ardından kapının tokmağını çevirerek açtım. Kısa bir süreliğine daireme dönmemde bir sakınca yoktu, sadece birkaç kitap ve daha rahat kıyafetler alabilecek kadar. Ama verandaya adımımı attığımda, New York'ta görmeyi beklediğim son kişiyle karşılaştım, özellikle de Kale ve Christian şehir dışındayken.

"Parrish," diye mırıldandım, kapıyı arkamdan çekerek kapattım ve bizi göğüs göğüse ve neredeyse göz göze bıraktım.

"Bu benim en sevdiğim küçük oyuncağım değil mi?" diye mırıldandı Parrish neredeyse. Aksine, kürek kemiklerim kapıya çarpana kadar bana yaklaştı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"En iyi arkadaşım Niko'yu ziyarete geldim. Yoksa neden bu iğrenç ve aşırı kalabalık şehirde olayım ki?"

Homurdandım, gözlerimi devirdim ve nefes alabilmek için yan adımlarla uzaklaştım.

"En iyi arkadaşın ve Amerikalı hafta sonu için şehir dışına gittiler," dedim onaylamayan bir kaş çatarak, "bir çiftliğe."

"Bir ne?"

"Gerçekten bunu senin için tanımlamama ihtiyacın var mı?"

Ağzının kenarları neşeyle sadist bir sırıtışa dönüştü. "Senin bu tavrına şaplak atmayı özledim. Bunu biliyor muydun?"

Yanaklarım yandı ve kaldırıma inip görmek istediğim son adamdan uzaklaşmak için adımlarımı ikişer ikişer attım. Yatağa girdiğim son adamdan. Patronumun en yakın arkadaşı, Parrish Bernadotte.

GliÇkimiz ya da iliÇkisizliğimiz her zaman çekiÇmeli olmuÇtu. Parrish, Christian'ın içinde büyüdüğü servetle boy ölçüşebilecek kadar zengin bir aileden geliyordu ve buna uygun bir kişiliği vardı. Kendinden emin ve kibirliydi, sonucun eğlenceli ya da en azından bir süre için eğlenceli olacağını hissettiğinde asla geri adım atmak istemiyordu.

Onun hakkında tek bir şey bile bilmeden önce gözünü bana dikmişti ve kendimi onun için dizlerimin üzerinde, bir saray oyuğunun gölgelerine sıkışmış, bir ağız dolusu yarak ve dölle boyanmış bir gırtlakla bulmam uzun sürmemiştir. Ondan sonra her şey hızla gelişti, kaygan bir yokuşta sık sık beni çıldırtması gereken ama bunun yerine sertleştiren türden sataşmalarla sona erdi.

"Eminim biliyorsundur," diye mırıldandım.

Parrish merdivenlerden inerken beni izledi. "Eğer Christian gittiyse, sen nereye gidiyorsun?"

"Fark eder mi?"

"Bunca yolu boşuna gelmedim," diye surat astı.

"Bütün bu yolu onun için geldin," dedim.

"Ve o burada değil, bu yüzden senin yapman gerekecek." Parrish kolunu omzuma attı ve ben yutkundum, gözlerimi onun aptalca yakışıklı yüzü yerine çatlak kaldırımda tuttum.

"Temiz kıyafetler almak için eve gidiyordum," diye homurdandım.

Başını benimkine vurdu, yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış vardı. "Bu kulağa çok sıkıcı geliyor Niko."

"Şey." Omuz silktim.

"Christian seni hiç buralarda Kara Kapı denen küçük, pis bir kulübe götürdü mü?"

Yüzümdeki kızarıklığın asla geçmeyeceğinden emin bir Gekilde, Parrish'in yanımda olmasına ve yüzüme bakmamasına minnettardım. Kara Kapı'ya birden fazla kez gitmiştim ve Christian ile Kale'in orada yaptıkları Geyleri de birçok kez görmüştüm. Kale aylar önce benimle ikisinin birlikte yaptıkları, benim göreceğim türden Geyler hakkında konuşmuştu... Benim onayımı istediğini, ben yanımdayken ne kadar ileri gidebileceğini anlamak istediğini anladım.

Ve doğruyu söylemek gerekirse, izlemeyi umursamadım.

Bazen onları izlemek beni sertleştirir ve bana dokunacak kimse olmasa bile. Dokunulmamış sakin verdiği acı bazen zevk gibi geliyordu.

"Çok uzun zaman oldu Niko," diye mırıldandı Parrish kulağıma. "Senden beri kimseyi becermedim ve sana fahişe dediğimde pembenin o güzel tonuna büründüğünü biliyor musun? Başka hiç kimse ağladığında senin kadar mükemmel görünmüyor, tatlım."

Elimi yumruk yapıp yanıma koydum ve nefesimin altında Parrish'e, Christian'a, Kale'e ve tüm dünyaya küfrettim.

"Benimle Kara Kapı'ya gel Niko. Benim için tekrar dizlerinin üstüne çök."

Parrish'e hiçbir zaman hayır diyememiştim. Ona hiçbir zaman hayır demek istememiştim ve şimdi de buna başlamayacağımı bilecek kadar kendimi iyi tanıyordum.

"Peki," diye kabul ettim. "Kara Kapı'ya gideriz."

TWO

PARRISH

Meğer kulübün listesinde Niko'nun adı zaten varmış ve kendimi bir misafir kartıyla içeri sokmak yeterince kolaydı. Etkileyici bir güvenlikleri vardı ve kapının arkasındaki herhangi biri Niko'yu sikimde boğulurken görse bile bu konuda bir şey söylemeyecekleri anlamına gelen ayrıntılara gösterilen özeni takdir ettim.

Bir erkekle birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Christian evi terk edip en sevdiğim küçük oyuncağımı da yanında götürdüğünden beri sanki bir ömür geçmiş gibiydi. Elbette, Niko'nun onun arkadaşlığını önemsemediğimi düşünmesine izin vermeyi seviyordum, Christian için okyanusu aştığıma inanmasını istiyordum, oysa gerçekte asla inanmazdım. Christian'ı kardeşim gibi seviyordum, ama görüntülü sohbetler iyiydi.

Peşinde olduğum kişi Niko'ydu. Niko ve onun şiş dudakları, yuvarlak kalçası ve güçlü elleri. Niko ve sikimi emiş şekli, sanki dünyadaki tüm zamanlara sahipmişiz gibi, aramızda hiçbir sır yokmuş gibi, sadece ten ve ter.

"Dürüst olmak zorundayım." İçeri girdikten sonra kolumu omuzlarına attım. "Şimdiden sertleştin. Bir içki almadan önce seni becerebilir miyim?"

"Her zaman olduğun gibisin," dedi, sikini ayarlamak için uzanırken.

"Değişmemem için bana yalvarmıştın. Yoksa unuttun mu?"

Niko'yla son kez birlikte soyunduğumuzda ona dayanılmaz derecede acımasız ve şımarık şeyler söylemiştim. Her iğneleme ve alay, ikimizin de karnına sperm fişkırana kadar sikinin daha fazla sızmasına neden oldu.

Çok kolaydı, çok lezzetliydi.

Aklı başına geldikten sonra yüzünü boynuma gömdü. Gitmek istemiyordu, aramızdaki şeyler daha yeni başlamıştı ama hayat bize babamın rütbesinin ya da banka hesabının bile bizi kurtaramayacağı bir darbe vurmuştu.

"Bu kulüpte en çok neyi seviyorsun?" Bara doğru ilerlerken sordum çünkü ben fazlasıyla hazır olmama rağmen Niko'nun biraz gevşemek için genellikle bir içkiye ihtiyaı oluyordu. Kendini biraz sıvı cesaretle hazırlamamışsa, onunla konuşmaya başladığımda kafasının içinde kaybolması çok kolaydı.

"İçkiler sert," dedi. "Mükemmel."

Onu bara götürdüm ve çerçeveli bir menüyü bize doğru çektim. Niko yaklaştı, elimdeki akrilik parçasına baktı, boğazından stresli bir homurtu ıktı.

"Bu nedir?" diye sordu.

"Bir seks menüsüne benziyor," dedim, arkasına bakmak için çevirdiğimde, pantolonumun içinde kendi sikimin canlanmasına neden olan son derece uygunsuz seks eylemlerinin bir listesini buldum.

"Yaramaz Kasım," diye yüksek sesle okudu. "Bir arkadaş bulun ve yeni bir şey deneyin."

"Otuz günde otuz şey," dedim parmağımı kulübünü özenle hazırladığı kıvrım sıralarında gezdirerek. "Sadece bu gecemiz olması çok kötü."

"Ne?" Niko o kadar hızlı hareket etti ki neredeyse beni deviriyordu. Tabelayı sıkıca kavradım ve diğer elimle yüzünü tuttum.

"Ne ne?" Parmağımı ve başparmağımı çenesine sıkıştırarak sordum.

"Yarın mı gidiyorsun?"

Uyarılma, omurgamın tabanında sıcak ve alçak bir şekilde alevlendi.

Ondan gerçekten çok uzun süre ayrı kalmıştım. Ne kadar duyarlı olduğunu, ne kadar çok istediğini neredeyse unutmuştum.

"Bu bir misafir kartı," diye hatırlattım ona. "Burada bir gece." Omuzları çöktü, utanç yüzünü renklendirdi.

Çenesini serbest bıraktım ve avucumu sıcak yanağına hak ettiğinden biraz daha sert vurdum.

"Birini seç," diye homurdandı, kendini benden ayırdı ve plastik menüyü göğsüme soktu. Bir barmene işaret etti ve kendine bir viski aldı, duruşu o kadar gergindi ki birini ona bağlayabilirdim ve iyi bir kırbaçla onları ayakta tutabilirdi.

Tanrım, Niko'yu severdim.

Sevdiği şeyler için kendinden nefret etmesine bayılıyordum. Bu benim için o şeyleri çok daha eğlenceli hale getirdi.

Bir kadeh viskiyi yuttuktan sonra, "Bu," dedim. Şöyle bir baktı ve parmağımın üçüncü sıranın ortasını gösterdiği yere kadar takip etti.

"Elbette." İkinci viskiyi sipariş etti, bu sefer suyla birlikte. Beni ve kurallarımı iyi biliyordu.

Çenemi omzuna yasladım, dudaklarım kulak memesinin üzerinde gezindi. "Seni aşağılamayı seviyorum, tatlım."

Bana karşı titredi, o kadar hafifçe arkasına yaslandı ki vücut ısısındaki değişikliği hissetmesem fark etmeyecektim.

"Ben de bunlardan bir tane daha istiyorum," dedim parmağımı eller serbest orgazm çağrısı yapan satıra doğru sürükleyerek. "Bunu yapabileceğini biliyorum. Hatta haftada en az bir kez en son ne zaman olduğunu düşünerek mastürbasyon yapıyorum."

"Keşke New York'a hiç gelmeseydin," diye yalan söyledi.

"Henüz değil, bilmiyorsun," diye söz verdim, dişlerimi boynunun dibindeki ince deriye batırarak. "Ama yakında olacaksın."

THREE

NIKO

Parrish viskiyi elimden aldı, pahalı likörü yudumlarken ateşli ve tehlikeli bir ifadeyle beni izledi. Tanıştığımız ilk günden beri benimle alay eden ve bana sataşan bir beladan başka bir şey olmamıştı. Bazen sarayda işe girmenin hayatımdaki en büyük lütuf mu yoksa lanet mi olduğunu merak ediyordum ve Parrish'in gür ağzı tenimi yakarken iki seçenek arasındaki farkı göremiyordum.

Parrish'le olan ilişkimin de diğerleri gibi bağıladıgını düşünüyordum. Christian ve Kale'in ilişkisinden farklı olarak, gölgelerin örtüsü altında bir duvara karşı. Haftalarca damarıma basmış, beni dürtmüş, bana isimler takmış ve işim yüzünden beni küçümsemişti. Ve her gece eve azgın ve sinirli bir Çekilde gidiyordum, Parrish'in bütün gün kulaklarıma söylediği onca Çey yüzünden inanamayacağım kadar tahrik olmuştum.

Sonunda canıma tak edince onu duvara doğru ittim, ön kolum adem elmasına sertçe bastırdı ve benimle mücadele etmek yerine inledi. Göt herif bana doğru inledi, kalçalarını öne doğru eğdi ve ereksiyonunu kalçama doğru itti. Ben uzaklaşmadan, elini

Aşağı indi ve sertleşen boyumu eline aldı, ikimizi de döndürdü, böylece sırtımı duvara dayadım, sonra parmaklarından başka hiçbir şey yapmadan pantolonumun içine boşalmamı sağladı.

Ertesi sabah kahvesini kasten üzerime dökmüş ve yerde bıraktığı pisliği temizlememi emretmişti. Bir hizmetçi çağırabilirdim - çağırmalıydım - ama havluyu çoktan eline almıştı ve ben itiraz edemedim beni dizlerimin üstüne çöktürdü. Haftalardır beni aşağılayarak konuşurken, ayaklarının dibinde diz çöktüğümde, elimde ıslak bez, Parrish kulağıma eğildi ve bana iyi çocuk, en iyi çocuk dedi.

Neredeyse ikinci kez pantolonuma boşalacaktım.

Dağınıklığı temizlemeyi bitirdikten sonra beni yoluma gönderdi. Beni aynı koridorda, aynı öğleden sonra gölgelerinde yakalayana kadar bana iki saatlik bir erteleme verdi, eli yine pantolonumun içindeydi, yumruğu sıcak ve sıkı bir şekilde aletimin etrafındaydı. Parrish kulağıma her türlü ismi fısıldadı, en sevdiği ise sürttü. Gerçi bazen onun yerine bana tatlım diyordu ve beynimdeki sinapslar tamamen tekliyordu.

Christian aşık olup Amerika'ya taşınmaya karar verene kadar aylarca bu şekilde devam ettik. Phillip beni de onunla birlikte gönderdi ve o zamandan beri her Gey altüst olmuştum. Christian ve Kale, The Black Door'daki konuk listesinin yarısından daha sapıktı ve ben de birden fazla kez bu sapıklıklara tanık olmuştum. Böyle bir yerde olup bitenlere yabancı değildim, her ne kadar kişisel anlayışım onların yaşadıklarıyla aynı seviyede olmasa da. Onları Kara Kapı'ya kadar takip etmek zorunda kaldığım her gece, kendimi işime, statüme, rütbeme kızgın buluyordum. Parrish'in benimle alay ettiği her şey, benden kurtulmak için takıldığı her şey beni yakıyordu. Kendim için istediğim şeylere sahip olamadığının gerçek hayattaki hatırlatıcıları.

Dairemi ve maaşımı alabilirdim. Gerisi beklemek zorunda kalacaktı.

Parrish kolunu göbeğime doladı, bekleme zamanımın en azından geçici olarak sona erdiğini hatırlatan sıcak bir bant gibi.

"Seni boşaltmadan önce Niko, taşındığından beri beni neden aramadığını bilmek istiyorum," dedi ve beni bardan uzaklaştırıp köşedeki küçük bir sandalyeye doğru çekti. Minderin üzerine çöktü ve beni kucağına çekti, ayaklarımla bacaklarımı ayırdı ve koluyla sırtımı göğsüne bastırdı.

"Çalışıyordum."

"Daha önce çalıştın," dedi. "Yine çalışacaksın."

"Bilmiyorum, Parrish." Gözlerimi kapattım ve ona yaslandım, tanıdık ama bir şekilde hala acımasız olan sıcaklığında rahatladım.

"Daha iyisini bilmediğin için mi?" "Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Çünkü çok erken, çok aceleyle gittin. Senden ne beklediğimi açıklayacak zamanım olmadı."

Parmaklarımı ön kolunun üstünden geçirdim ama hiçbir yere gitmiyordu. Parrish'in boyu ne kadar ufak tefek olsa da, ben ondan uzun olsam da o da benim kadar güçlüydü. Boyum daha uzundu, kaslarım daha fazlaydı, sikim daha kalın ve uzundu ama bu onun bana mümkün olan her şekilde hükmetmesine asla engel olmamıştı.

Bazen bana bunu hatırlatmaktan da hoşlanırdı.

Bir gece gün batımından dakikalar sonra bana "Bak ne kadar zavallısın," demişti. Dilim onu ayak bileğinden dizinin arkasına kadar yaladı ve bana "Senin yarı boyutunda bir adam tarafından alt edildim" dedi.

"Ne bekliyordun ki?"

"Yap," diye düzeltti, ellerinden birini uyluğumun iç kısmına doğru sürükledi. Dokunuşu narin ve yumuşaktı, sonra tırnaklarını geçirdi ve pantolonumun pahalı yünleri arasından bulabildiği en hassas deriyi çimdikledi.

İçgüdüsel olarak onunla savaşmak istedim ama beni kucağında sabit tuttu, parmakları yapışmayı başardıkları küçük deri parçasını büküyordu.

"Seninle olan ilişkimin bitmesine hazır değildim Niko."

Bunu o kadar basit ve ilişkimizin o ana kadarki bağlamından o kadar uzak bir şekilde söyledi ki. Anlamı nasıl işleyeceğimi bilemedim, bu yüzden ona beynimin anlamlandırabildiği sadece beş kelimeyi sordum.

"Ne bekliyorsun, Parrish?"

FOUR

PARRISH

Bir cevabım yoktu.

Evde Niko'dan beklediğim şeyler, aramızda okyanus varken bana verebileceği şeyler değildi. Daha önce bile... yaptığımız şeylerin hiçbiri hakkında konuşmamıştık. Sadece rol yapıyorduk, tıpkı Christian'ın iÇ göremez hale geleceğini bildiğim halde dünyanın öbür ucuna uçuş kiralayarak rol yaptığım gibi, çünkü Niko'nun görevden alınmasını istiyordum, böylece onu yatağıma geri alabilecektim.

"Bunu daha sonra konuşabiliriz," dedim ona, elimi yanan sıcak ve sert horozunun etrafında tutarak. "Şimdilik, yapılacaklar listesinde halletmemiz gereken iki madde var."

"O zaman muhtemelen elini üzerimden çekmelisin," diye homurdandı.

Ona daha sıkı sarıldım. "Sen kim oluyorsun da bana neye dokunacağımı söylüyorsun Niko? Sen hiç kimsesin, değil mi?"

"Hiç kimse," diye tekrarladı, kalçaları kucağımdan kalkarken.

"En azından önemli biri değil. Öyle değil mi?" Elimi kucağından çektim ve barda sipariş ettiği sulandırılmış viskiye uzandım. Bardağı onunkine doğru kaldırdım.

Bir yudum daha içmesine izin verdim, sonra kendim için bir yudum aldım.

Dudaklarını yaladı. "Doğru."

Viskinin geri kalanını bitirdim, böylece ona ulaşma şansı olmadı. Kafasının güzel olmasını istedim, sarhoş olmasını değil.

"Git bize biraz su getir," dedim ona, bardağı tekrar masaya bırakıp onu kucağımdan iterek.

Niko öne doğru tökezledi, ayağa kalktı ve ereksiyonunu düzeltmek için hareketlendi, ama ağzımın çatısına karşı sessiz bir tıslama sesiyle onu durdurdum.

"Hayır," dedim parmaklarımı bara doğru savurmadan önce. "Ayakçım olmanın seni nasıl erekte ettiğini görsünler. Aslında, hepsinin bildiğinden emin ol."

"Bunu nasıl yapabilirim Parrish?" diye sordu, ağzı kaşlarını çatarak.

"Bilmiyorum." Ona sııttım ve bir bacağıma diğerinin üzerine katladım, ayak bileğim karşı dizimin üzerinde duruyordu. "Neden onlara söylemiyorsun?"

Gözlerindeki mücadeleyi görebiliyordum. Benimle tartışmak istiyordu ama aynı zamanda onu boşaltmamı da istiyordu ve ikisine birden sahip olamazdı. Ondan her şey dışında fazla bir şey istemedim ve bir protesto benim için güvenli bir kelime kadar iyiydi. Çenesini oynatırken onu izledim, sonra benden uzaklaşıp bara doğru yürüdü. Bir içki sipariş etmek için eğildi ve daha yakına eğilip konuşmaya devam etmesini dikkatle izledim. Niko bacaklarının arasını işaret etti ve barmen başını sallayarak Niko'ya hafifçe göz devirterek karşılık verdi. Bu tür şeylere alışık olmadığını sanmıyordum. Black Door'un açıkça belirtilmiş bir açık kapı politikası vardı ve personel de genel rıza kuralının istisnası değildi.

Niko yüzü kıpkırmızı, siki eskisinden de sert, bir elinde soda, diğerinde suyla döndü. Yere işaret ettim ve o da hemen dizlerinin üzerine çöktü. Pratik yapmamış olabilirdik ama kas hafızası gerçektir.

Ait olduğu yeri henüz unutmamıştı. Onu en çok istediğim yere. Ve tekrar düşündüm, ondan ne bekliyordum? Bundan mı?

"Çıkar şunu Niko," dedim, ayağımı yere indirerek açılmış bacaklarımın arasına girebilmesini sağladım.

İçkileri masaya bıraktı ve kemerime doğru ilerledi, deriyi daha önce hiç olmadığı kadar hızlı çözdü. Sonra iki eli de pantolonumun içindeydi, siyah külotumun bel bandının arkasından sikimi çıkarırken çaresiz ve istekliydi.

"Aferin oğlum," diye övdüm onu, parmakları tekrar gevşemeden önce beni daha sıkı kavradı. "Şimdi em. Nasıl sevdiğimi hatırlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı, başını eğdi ve dilinin kenarını aletimin zaten sırlıklam olan yarığında gezdirdi.

"O zaman bir işe yara."

Dudaklarını sikimin kabarmış başının etrafına kapattı ve ağzında, sikim içinde boğuluyormuş gibi hissedene kadar tükürük biriktirdi. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve onu daha da aşağıya ittim. Tükürük dudaklarının arkasından dışarı akıyor, shaftımdan aşağıya doğru akıyor ve taşaklarımda birikiyordu ve Niko daha hızlı hareket etmeye çalıştı, dilini beni yalamak için kullandı.

Yarım yamalak saksoları
severdim. Islak oral
seks.

Yüksek sesle oral seks.

Niko üçünden ikisine vuruyordu ve saçının kökündeki hızlı bir bükülme ona üçüncüyü hatırlattı. Ağzını sikimden çektiğimde yüksek sesle inleme gösterisi yaptı ve duvara karşı masadaki çift gözlerinde merakla içkilerinden başlarını kaldırdılar. Niko'nun dikkati dağılmadan onu tekrar sikimin etrafına ittim.

"Buradaki herkesin senin nasıl bir sürtük olduğunu bildiğinden emin ol, Niko. Ne kadar zevk aldığını bildiklerinden emin ol.

sakso çekmek," dedim.

Ve yaptı da.

Christian'la yıllarca arkadaşlık ettiğim için onu izlemekten payıma düğeni almıştım ama teğhircilik konusunda tuhaf bir çekilde yeniydin. Niko'nun sürtükçe inlemesine bakan çiftin her ikisinin de sikleri ellerindeydi. Göz ucuyla hareketleri seçebiliyordum ama Niko sanki ikimizin de hayatı buna bağlıymış gibi sikimi yutarken ne yaptıklarını umursamak imkânsızdı.

"Sen en iyi saksocusun, Niko. Siktir." Sandalyeden kalktım ve gırtlığı sikimin ucuyla dolana kadar sikimi ağzına soktum.

Öğürdü ve tükürdü, tükürüğü çenesinden aşağı ve kalçalarımın doğru uçuştı. Kendimi, o bayılmadan yapabildiğim kadar ağzının içinde tuttum ve tam boşalmaya hazır olduğum anda çektim. Ağzı beni oraya götürmek için fazlasıyla uygun bir iş çıkarmış olsa da, yolun geri kalanını kenara göndermek için şaftımı bir kez salladım ve muffled bir homurdanma ile yükümü yüzüne püskürttüm. Döl yanağına, ağzına, göz kapağına ve kirpiklerine sıçradı. Yüzünde o kadar çok döl vardı ki, onunla işim bittiğinde bir kovanın içinde elma aramaya gitmiş gibi görünüyordu. Sikim hala kalp atışlarımla aynı anda atıyordu ve salgımı gözeneklerine bulaştırmak için sızan sikimi kullandım, kaslarım yeterince gevşeyene kadar elim hala saçlarında sıkıca duruyordu bırakmam için.

FIVE

NIKO

Kara Kapı'ya en az yarım düzine kez gitmiştim ama hep köşelerde gizlenmiştim. Orada olmaktan utandığım için değil, görünmemeye çalıştığım için. Christian'a göz kulak olmak için oradaydım, ne eksik ne fazla. Orada Parrish'le birlikte, dizlerimin üzerinde, ağzımda onun siki ve yanaklarımda onun dölüyle olmak tamamen başka bir deneyimdi.

"İyisin Niko," diye övdü Parrish, saçlarımı yüzümden geriye doğru okşayarak, "ama ağzındaki yükümü hak edecek kadar iyi değilsin."

"Nasıl olabilirim?" Fısıldadım.

Parrish ve benim birbirimize karşı oynadığımız tüm oyunların özü buydu. En iyi delik, en iyi saksocu bendim ama yine de yeterince iyi değildim. İlişkimiz onun kaba sataşmaları ve benim acı iğnelemelerimle başlamıştı, ama birlikte yatağa girdikten sonra bile zalimlik devam etmişti. Bu konuda kızgın değildim. Parrish'in söylediği şeyler beni inanılmaz derecede sertleştiriyordu. Bazen bende bir sorun olup olmadığını merak ediyordum ama Amerika'ya taşındığımdan beri kulüpte bu kadar çok gece geçirdikten sonra durumun böyle olmadığını biliyordum.

Köşede, ben Parrish'in sikini emerken birbirlerini okşayan bir çift vardı. Onlarda yanlış bir şey yoktu. Koridorun sonundaki özel odalarda çok daha ahlaksızca şeyler yapan insanlar vardı ve onlarda da yanlış bir şey yoktu. Parrish'te ve bende yanlış olan hiçbir şey yoktu ve bana kötü davrandığında tahrik olmamın bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey bana baktığında gözlerinin ışıldamasıydı, sanki ağzı bir şey söylese de vücudu başka bir şey söylüyordu.

"Bana teşekkür ederek başlayabilirsin." Parrish ince bir bacağını diğerinin üzerinden geçirdi ve bu sırada koluma tekme attı. Ayağını hafifçe salladı ve ne istediğini anladım.

Geriye doğru kaydım ve ağzımı ayakkabısının ucuna bastırdım.

"Bana katlandığın için teşekkür ederim," dedim ve masadan suyu alıp uzun bir yudum aldığını görmek için tam zamanında kafamı kaldırdım. Boğazı çalışıyordu ve bir sonraki öpüşümde onu oradan öpmek istedim. Onu yalamak, ısırmak ve emmek.

Yanıt olarak mırıldandı ve ben de ayakkabısının yan tarafını öptüm, sonra bağcıklarına doğru ilerledim. Döl yanaklarıma ve pahalı siyah deriye bulaştı ve ayağını dudaklarımdan çekip sivri parmağını çenemin altına bastırdı.

"Bu ayakkabılar senin bir ayda kazandığından daha pahalı Niko. Onları kirletmeyin."

Hemen başımı salladım ve dilimi kullanarak deriye bulaştırdığım döllerini temizledim. Parrish sandalyenin üzerindeki tüneğinden burnunun ucuyla bana bakıyor, diğer ayağını bacaklarımdan arasında gezdiriyordu. Aletim o kadar sertleşmişti ki canımı acıtıyordu ve ayağının aletime yaptığı baskı acımı hafifletmek için hiçbir şey yapmıyordu.

"Aşağılama konusunda harikasın tatlım, ama seni tanıyorum ve ellerin olmadan hiçbir yere varamazsın," dedi ve su şişesinin kapağını geri çevirip yere koydu.

Sesinde bir tehdit vardı ama bunu görmezden gelmeye çalıştım ve dikkatimi dilime değen derinin tadına, ayağının sikime ve taşaklarıma yaptığı yakıcı baskıya odakladım.

"Çıkar onu," dedi sonra, ayağını sallayarak. "Onu görmek istiyorum."

Ona baktım, ayağını yoldan çekerken yanaklarım alev alev yanıyordu. Kemerimle ve fermuarımla uğraştım, sonra iç çamaşırlarımın bel bandının arkasından sikimi çıkardım. Taşaklarım aşırı hassastı, kendi ellerim neredeyse dayanamayacağım kadar fazlaydı.

Parrish hızlı hareket ederek ayakkabısının burnunu kesemin arkasına geçirdi. Öne doğru eğildi, kendini koltuktan kaldırdı ve ayağına şok edici bir basınç uygulayarak taşaklarımın arkasındaki ve deliğimin önündeki çok hassas noktaya bastırdı.

Geriye doğru yuvarlandım, ellerim arkamdayken düşmeden önce kendimi yakaladım. Bacaklarım altımdan çıktı, bir denizyıldızı gibi yayıldı ve utanç içinde yüzümü kapatmayı her şeyden çok istedim. New York'un en seçkin kulübünün zeminine yayılmıştım ve sikim pantolonumdan dışarı çıkmış, tavana doğru uzanıyor ve bir gayzer gibi fişkırıyordu. Beni izlerken mastürbasyon yapan en az iki kişi vardı, Parrish'in uzanıp kendini pantolonuna geri sokmak için gereğinden uzun süre uğraşmasını da sayarsam üç kişi.

Etrafımda dolaştı ve yanıma çömeldi, "Hepsi seni izliyor" dediğinde odayı dolduran konuşma uğultusundan onu duyabileceğim kadar yakındı.

Yutkundum ve kendimi tamamen yere bıraktım. "Hepsi biliyor ki, sana vermek istesem bile Bu gece döllerimi yutacak kadar iyi değilsin Niko." Parrish'in ağzı kötü niyetli bir sırıtışla yukarı kıvrıldı. "Herkes seni burada görüyor, değersiz bir hiçmişsin gibi dilinle ayakkabılarımı temizliyorsun."

Kaslarım gerildi, kasıldı, gevşedi ve gerginlikten kemiklerimin kırılacağından emin olana kadar tekrar kasıldı.

"Sorun şu ki, senin içine boşalmayı gerçekten istiyorum. Belki de hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok," dedi usulca. "Ama eğer boşalırsam, işimiz bittikten sonra o gevşek göt deliğinden dışarı sızacak. Bacaklarından aşağı akar ve uyluklarının iç kısmındaki tüylere yapışır. Peki ne için Niko?"

"Hayır." Başımı salladım.

"Hayır," diye taklit etti beni, sonra da güldü. "Spermlemlerimi boşa harcarsın, bunu biliyorum. İçinden sızar çünkü sen güzel şeyler yaşamayı bilmiyorsun Niko. Sen bilmiyor musun? Değerli şeylere nasıl bakacağını bilmiyorsun."

Parrish avucunu alnıma dayayıp beni yere doğru ittiğinde yüzümü buruşturarak gözlerimi kapattım. Vücudumu kendi vücuduyla kapladı, dizini daha önce oynadığı noktaya bastırdı.

"Benim bir değerim var Niko," diye fısıldadı kulağıma, nefesi sıcak ve nemliydi. "Ve sen hiçbir şeysin."

Orgazmım bir iniltiyle geldi, gömleğime sıcak bir meni patlaması oldu. Sırtım yerden kalktı, bedenim Parrish'in başından beri planladığı gibi acımasızlığına teslim oldu.

Başından beri istediğim gibi.

SIX

PARRISH

Niko'yu küçük düşürmek bana hayatımın en iyi orgazmlarından bazılarını yaşatmıştı ve Christian'la birlikte New York'a gittiğinden beri onu gerçekten özlemiştim. En iyi arkadaşımı ve en sevdiğim oyuncağımı bir çırpıda kaybetmek hayatımın en kötü gününü yaşatmıştı ve onların gidişinden bu yana ilk kez kendimi gülümserken ve doyarken buldum.

Koltuğuma geri yaslanmadan önce Niko'yu bir kez daha yere ittim. Niko'nun göğsü kabarmış, döller bir yarışın sonundaki konfeti gibi karnına saçılmıştı. Gözleri kapalıydı ve nefesini benim hoşuma gitmeyecek kadar uzun süre tuttuğunda ayakkabımın ucuyla kaburgalarına vurdum.

"Devam et," diye mırıldandı, bir kolunu gözlerinin üzerine atarak. "Söyle."

"Ne diyeceğim
Niko?" "Bilirsin
işte."

"Kaltak olduğun için eller serbest geldiğini söylememi ister misin?" Sodaya uzanıp bir yudum alarak sordum.

Yutkundu, bütün yüzü kızardı.

Eğildim, dirseklerimi dizlerime dayadım ve yüzümü onunkine yaklaştırdım. "Yoksa sana ne kadar sevdiğimi söylememi mi istiyorsun?"

Saçlarını geriye doğru taradım, konuşurken kendi kalbim de kabarıyordu. "Nasıl oluyor da geceleri uyuyamadığımda senin benim için gelişini düşünüyorum ve o zaman her şey anlam kazanıyor?"

Niko kolunu çekerek gözlerini açtı, gözbebekleri hâlâ uyarılmanın etkisindeydi.

"Bazen," dedi sessizce, kulübün gürültüsünden zar zor duyulabilecek bir sesle, "seni düşünerek geliyorum."

"Sadece bazen mi?"

Niko ofladı, siki hâlâ sertti. "Bazen boşalmama izin vermiyorum."

"Neden olmasın?" Ben sordum.

"Çünkü çok kolay geliyor."

"Bunun için çalışmayı seviyor musun? Bunu mu demek istiyorsun?" "Beni bunun için çalıştırman hoşuma gidiyor."

Mırıldandım, onu gömleğinin yakasından tutup dizlerinin üzerine çektim. Darmadağınık, bitkin ve daha fazlası için çaresiz bir halde tekrar bacaklarımın arasına yerleşti.

Niko'nun bana hissettirdikleri tuhaf bir şeydi. Kendimi bildim bileli Christian'la en iyi arkadaş olmuştum ve gerçek bir kraliyet mensubu olan bir en iyi arkadaşla sahip olmanın kendine özgü zorlukları vardı.

Yetiştirilme tarzım boyunca hiçbir zaman Christian'dan önce gelme şansım olmamıştı. Kendi ailem söz konusu olduğunda bile, Spencer'ların ihtiyaçları her zaman önce gelirdi. Ama Niko'yla birlikte, benim için dizlerinin üzerine çöktüğünde, sırtını döndüğünde, benim için geldiğinde... onun dünyasında benden daha önemli kimse yoktu. Güç baş döndürücü ve tehlikeliydi ve o Amerika'ya gidene kadar ona ne kadar bağımlı hale geldiğimi fark etmemiştim.

"Biraz daha anlat," dedim, buz bardağımın etrafında döndürerek açıklamasını bekledim.

Bunun yerine, boğazı ereksiyonunun rengiyle eşleşen koyu bir pembeyle kızardı.

"Bana daha fazlasını anlat Niko," dedim yine, onun çok sevdiği o ses tonuyla.

Titredi, kirpiklerinin koyu renk yelpazesi arasından bana bir bakış fırlattı. Hâlâ döl içindeydi ama hatırladığından emin değildim. Niko her zaman başkalarının onu nasıl algıladığıyla ilgilenirdi ama benimleyken tüm bunları bir kenara bırakıp anı yaşıyordu. En pahalı viskiden bile daha sarhoş ediciydi.

"Ayrıntılı olarak,"
diye ekledim. İyi bir
ölçü için.

"Bir oyuncak kullanıyorum," diye fısıldadı, yanakları boğazı ve aletiyle aynı renge dönmüştü. "Onunla kendimi beceriyorum."

"Bir oyuncak sana deliğinin ne kadar özensiz olduğunu söylemez." Niko titredi. "Biliyorum."

"Bir oyuncak size sadece yük bekleyen işe yaramaz küçük bir penis kılıfı olduğunuzu hatırlatmaz, değil mi?"

Gözlerini kapattı, topuklarının üzerine çöktü ve ellerinin arkasını uyluklarının üst kısmına dayadı. Niko kendini teslimiyetin mükemmel bir resmine dönüştürmüştü ve ben buna bayılmışım.

Onu severdim.

"Beni özlemişsin," diye hayret ettim, aynı nefeste kendi hislerimin farkına vardım.

Niko beni en az benim onu özlediğim kadar özlemişti ve küçük kaçamaklarımız ne kadar eğlenceli olsa da, ikimizin de değiş tokuşa ihtiyacı olan bir yanımız vardı. Benim bir kez olsun ilk olmaya ihtiyacım vardı ve Niko'nun da beni oraya koymaya ihtiyacı vardı. Bunu açıklamak ya da anlamak bana düşmezdi, çünkü doğru yollarda birlikte çalışıyorduk ve New York'a taşınması ikimizi de üzgün ve azgın bırakmıştı.

"Üzgünüm, eğer bu-"

"Sakın buna cüret etme." İçkimin geri kalanını yuttum ve yanlış bir kelime daha söylemesini engellemek için elimle ağzını kapattım. Burun delikleri alevlendi, nefesi şişti

Nefes verirken parmağımın yan tarafı sıcaktı. "Böyle olduğun için özür dilemeye kalkma sakın."

Yutkundu, adem elması sallanıyordu, dudakları avucuma değiyordu.

"Bu düşündüğümüzden de fazla, değil mi?" diye sordum. Hızlı bir baş sallama.

Elimi tıkaçtan kancaya geçirdim, parmaklarımı yanaklarına bastırdım ve onu yerden kaldırıp kucağıma çektim. Kolayca -birden fazla şekilde- geldi; ürkek bir nefes vererek göğsüme yaslandı ve düşmesini engellemek için kollarını omuzlarıma dayadı. Bu pozisyon onu benden daha uzun yaptı ve ben de başımı arkaya eğerek ona, yüzündeki döllere, kirli sakallarına ve terine baktım.

"Seni becermek için yanıp tutuşuyorum," diye fısıldadım, kollarımı sırtına doladım ve onu daha yakına çektim. "Senin o açık göt deliğinin içine girmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki, ne yapacağımı bilemiyorum. Sen de mi bunu istiyorsun? Seni bir oyuncak gibi ağzını açıp sızdırmamı mı istiyorsun?"

Cevabı yumuşak ve cızırtılı geldi. "Seni çok özledim."

"Bu bir evet mi?"

Kirpikleri dalgalandı ve onu kendime doğru çektim, cevabını yutmak için tam zamanında ağızlarımızı birbirine yaklaştırdım.

"Evet."

SEVEN

NIKO

Ne?

O.

Sikey

im.

Parrish'le aramızdaki şeyler birdenbire eskisinden daha gerçek olmaya başlamıştı ve onu daireme ancak geri getirebilmişim ki tekrar üzerime atladı. Elleri kıyafetlerimi yırtıyor, dili ağzımı yağmalıyordu. Parrish'le seks her zaman iyiydi ama bu farklı bir şeydi.

Daha fazlası.

"Seni tekrar boşalırken görmek istiyorum," dedi ve ikimizin de tişörtlerini çıkaracak kadar uzun süre öpüşmeye ara verdi. "Yatak odan nerede?"

Güldüm, parmaklarım fermuarını tırmalıyordu.

"Banyo olmayan tek oda," dedim ona.

"Christian ve milyoner erkek arkadaşının size daha büyük bir yer ayarlayabileceğini düşünürdünüz."

"Fazla odaya ihtiyacım yok," dedim.

Parrish mırıldanarak ikimizi de kısa koridordan geçirip yatak odama götürdü. Işıkları yaktı ve beni yatağa itti. Pantolonumun yarısı inikti, bir bacağım serbestti, diğeri hâlâ bileğime dolanmıştı.

"Şu kullandığın oyuncak nerede? Çıkar onu."

Karnımın üzerine yuvarlandım ve komodinin küçük çekmecesine gidip sekiz inçlik dildoyu ve yarım kullanılmış bir şişe kayganlaştırıcıyı çıkardım. Parrish oyuncağın büyüklüğüne bakarak kaşlarını çattı ama bu konuda bir şey söylemedi.

"Bana nasıl yaptığını göster," dedi duvara yaslanıp sikini eline alarak.

"Onu becermek istemiyorum," diye sızlandım. "Seni becermek istiyorum." "Bu hakkı henüz kazanmadın."

İçimi bir ürperti kapladı, zalimliği de şefkati kadar afrodizyaktı.

Çok az bir isteksizlikle kendimi sırtüstü yatırdım, ayaklarımı şiltenin üzerine koydum ve bacaklarımı açarak onu görmesini sağladım.

"Kenara yaklaş," diye homurdandı. İtaat ettim.

"Parmaklarınla başla," dedi sonra. "Kendine zarar vermeni istemem."

Omurgamın tabanından ısı patladı ve elime kayganlaştırıcı döktüm, bacaklarımın arasına ulaşmadan ve iki kaygan parmağımı içime itmeden önce her şeyi kaydırdım. Yataktan kalkarken sırtım eğildi ve sikim yeniden canlandı. Parrish'in beni bu kadar sertleştirmesi utanç vericiydi ama odanın diğer ucundan gelen yüksek sesli onay iniltisi bunu unutmama yardımcı oldu.

"Aynen böyle," diye fısıldadı, sesi neredeyse hırıltılıydı. "Seni açmak için fazla bir şey gerekmiyor, değil mi?"

Üçüncü bir parmak daha ekledim, gerildikçe inliyordum.

Parrish duvara yaslandığı yerden, "Her zaman gelmemene şaşmamalı," dedi. "Kendini becerme konusunda benim kadar iyi değilsin."

"Küstah herif," diye mırıldandım.

"Ağzı bozuk Fleshlight," diye karşılık verdi. "Ciddiymişsin gibi kendini becer Niko ya da vaktimi boşa harcama."

Hiç sormadan parmaklarımı çektim ve dildoya geçtim. Eğer kendimi becermemi istiyorsa, bunu yapacaktım.

onu. Gerçekte sahip olduğumdan çok daha fazla öfkeyle, oyuncağın emme tabanını başlığıma çarptım ve yastığı ve çarşafı yolumdan fırlattım.

"Tam uyuduğun yerde," dedi nefesinin altında, ben pozisyonumu değiştirip gergin deliğimi uzun ve kalın oyuncakla hizalarken.

Aylardır mükemmelleştirmeye çalıştığım garip düzende bir ayağımı komodine dayayarak tek hamlede tüm uzunluğu aldım.

Parrish, "Bana bu oyuncaktan bahsettiğine sevindiğimi itiraf etmeliyim," dedi.

Başımı yana çevirdim ve onun yatağa doğru ilerleyişini izledim. Başımın yanına tırmandı, yüzüme bindi ve dizlerini pazularıma gömdü. Parrish önce göt deliğini ağzımda gezdirdi, sonra taşaklarını, sonra da sikini kaldırıp dilime doğru itti.

"Göt deliğinin beni boşaltacak kadar dar olmasının tek yolu iki kat doldurulmuş olman," dedi inleyerek ve sikini boğazımın arkasına gömdü. Ellerin ve dizlerinin üzerine çökerek, kalçalarının kısa şaklamalarıyla ağzımı sikti ve ben de aynı şekilde yatak başlığımdaki dildoyu siktim.

Yüzü sikimden birkaç santim uzaktaydı. Nefes verirken çıkardığı sıcak nefeslerin shaftımın şişmiş ve gerilmiş derisi üzerinde dans ettiğini hissedebiliyordum ama Parrish eğilip beni ağzına almak için hiç hareket etmedi. Yakınlık ve inkârla ilgili bir şey beni uyuşturucu gibi sarmış, taşaklarımı vücuduma doğru çekmişti. Parrish'in aleti ağzımdayken nefes almak giderek zorlaşsa da, başka bir orgazm vaadi hemen elimin altındaydı.

Sadece bu düşünce bile ereksiyonumun karnıma doğru seğirmesine neden oldu ve Parrish beni yalamak ya da emmek yerine üzerime tükürdü. Aletimin ucuna kalın bir tükürük damlası kondu ve bana işe yaramaz bir oyuncak dedi, hepsi bu kadardı. Sikini bir kez daha arkama doğru kaydırıldı.

Boğazım, oyuncağın en kalın kısmının etrafında şişen göt deliğim ve ellerimin serbest olduğu bir başka orgazmın sancıları içindeydim.

Ben boşalırken Parrish güldü, o kadar hızlı üzerimden kalktı ki ciğerlerime dolan ani hava neredeyse bayılmama neden oluyordu. Ağladım ve yatak başlığıma doğru savruldu, beklenmedik bir şekilde serbest kalmanın sertliği boyunca sürerken karnıma çılğınca fışkıran cum fışkırdı.

"Siktir, seni istiyorum," dedi, eğildi ve dildoyu yatak başlığından çıkardı. Oyuncak hâlâ içimdeyken, Parrish beni tekrar döndürdü ve sikinin ucunu ağzımın etrafında gezdirdi.

"Sıgmayacak," diye nefes nefese kaldım, istediğim tek şeye yer açmak için dildoyu içimden çıkarmaya çalışıyordum.

Onu.

EIGHT

PARRISH

"Eğer içine boşalmamı istiyorsan Niko, bunu başaracaksın. O yüzden sızlanmayı bırak ve rahatla," dedim Niko'nun taşaklarından aşağı kayganlaştırıcı dökerken. Islanmıştı ve yatak takımı mahvolmuştu. Yatak muhtemelen sırlıslık olmuştur ama umurumda değildi. Önemli olan tek şey Niko'nun içine girmek ve asla çıkmamaktı.

İki parmağımı yapay penisin çevresini sararak içine soktum, üçüncüyü sokmam için yer kalana kadar parmaklarımı kaydurdum. Altımda, Niko terledi ve nefes nefese kaldı, aramızda gerçek bir yeri olmayan bir sürü dört harfli kelime mırıldandı ama yine de...

Ve yine de.

"Seni istiyorum," diye fısıldadı bana doğru eğilerek. "Sana ihtiyacım var. Oh, Tanrım... lütfen."

"Sığmayacağını düşünmüştüm," diye alay ederek serçe parmağımı içeri soktum. İçinde, parmaklarımı yapay penisin etrafında kıvırdım, tüm elimi oraya sokmadan yapabildiğim kadarıyla onu içeriden becerdim.

Bu başka bir gün için yüce bir hedeydi.

"Çok gevşedim Parrish," dedi sonra, gözleri acı çekiyormuş gibi kapanmıştı. "Beni doldurmana ihtiyacım var,

Lütfen."

"Gerçekten de gevşek," diye kabul ettim, kasları aktif olarak parmaklarımı ne kadar sıkı olduğu için kesmeye çalışsa da. Aşağılanma oyunumuzun bir parçasıydı ve eğer sikimin zonklayan ısısı herhangi bir gösterge ise, bundan en az onun kadar hoşlandım. Daha fazla değilse bile.

Kalçalarımı oynatarak sikimin başını oyuncağın altına soktum ve yavaş bir hamleyle parmaklarımı sikimle değiştirdim. "Döllerimi içinde tutmak için seni tüm yaraklarla tıkamalıyım. Öyle değil mi Niko?"

Ağzını araladı, soluk soluğa ve titreyerek nefes alana kadar hiçbir ses çıkmadı.

"Acıyor," diye boğuldu, parmakları kollarımın, kaburgalarımın, karnımın, ulaşabildiği her yerin etrafından dolaşıyordu. "Acıyor. Siktir, bu çok fazla."

"Kapa çeneni," diye uyardım ama vücudumun yapmak istediği tek şey patlamak ve Niko'yu döllere boğmakken konuşmak neredeyse imkânsızdı. "Kapa çeneni, kapa çeneni. Konuşmayı kes."

Öne doğru eğilerek alnımızı birbirine bastırdım, nefesimi tutmak için durakladım, böylece daha başlamaya fırsat bulamadan kendimi bitirmemiş olacaktım. Gerçi itiraf etmeliyim ki Niko ile aramızdaki şeyler uzun zaman önce başlamıştı. Ve şimdi aramızda bir okyanus olsa da, bunun bir sonu olduğunu düşünmüyordum. Niko ve oynadığımız berbat oyun hayatımın en güzel yanıydı ve bundan geri dönüş yoktu. Eğer bu evden ayrılmam, onu New York'a kadar takip etmem anlamına geliyorsa, yapacağım şey buydu.

"Parrish."

Adım bir yakarış gibi geliyordu. Niko'nun saçlarını yüzünden uzaklaştırdım, alnını sertçe kavrayarak onu yatağa bastırdım çünkü yanlış bir şekilde nefes alırsa boşalacaktım.

"Biliyorum," dedim ona, geri çekilmeden önce bir santimden fazla çekilmedim.

Tüyleri diken diken olmuştu ve kollarını bana doladı. Tırnaklarını sırtıma geçiren Niko bacaklarını daha da açtı ve sonra belime doladı. Bu değişim daha fazla baskı yaratarak deliğini yapay penisin ve benim sikimin etrafına aynı anda sıkıştırdı.

"Boşalacağım," diye uyardım onu, kendimi yine hareketsiz kalmaya zorlayarak.

"Yapmanı istiyorum," dedi, kelimeler ağzımda nefes nefese kaldı. "Ona ihtiyacım var. Oh..."

Ben kıpırdamaya başladım ve Niko duraksadı, akılsızca mırıldanmaların ve sadece onun muhteşem ağzından duymayı hayal ettiğim türden saçmalıkların olduğu yere geri döndü.

"İçinde bir orgazm daha olduğunu biliyorum," dedim, avucumu ereksiyonunun altına kaydırarak kadar geri çekerek. Onu kavramadım ya da hareket ettirmedim. Sadece ağırlığını avucumun içinde tuttum, prekumun kaygan iplerinin avucuma sızdığını hissettim.

kalçalarımın her pompalanışında parmaklarım.

Sonunda Niko'yu çıldırtacak ve beni hazır olana kadar tutabileceğim sınıra yeterince yaklaştıracak kadar yavaş ve sabit bir hız ayarlamayı başardım. Yine de hazır olabileceğimden emin değildim. Onun içinde bu kadar derin olmak, onunla kaplanmak, onunla çevrili olmak... dışarı çıkma, giyinme, bir uçağa binip eve gitme düşüncesi?

Niko'dan ayrılmak artık bir seçenek değildi.

"Ya kalırsam?" Dişleri kulak memesini ısırırken sordum. "Ya günlerini Christian'la, gecelerini de benimle geçirseydin?"

"Ne diyorsun sen?"

Dudaklarımı yaladım.

Çenesini yaladım.

"Ya seni her sabah dölle doldurup işe göndermeden önce o sürtük, açık deliğini tıkasaydım?" Dişlerimi birbirine geçirdim, taşaklarım çalkalanıyordu. Orgazm kaçınılamayacak kadar yakındı, bu yüzden denemeyi bıraktım. "Her adımında dölleri kalçandan aşağı süzülürken işini yapmaya çalıştığını bir düşünsene."

"Parrish."

Yine benim
adım.

Bir fısıltı.

Bir dua.

"Bir sırrım var," diye fısıldadım, vücudum kaskatı kesilmeden önce ona son bir kez daha sokuldum, orgazmımın şok dalgaları içimde bir fırtına gibi koptu. Sanki vücudumdaki tüm kan bacaklarımın arasına hücum etmiş, spermlerimi Niko'nun vücuduna daha önce hiç olmadığı kadar derine pompalamak için sikimde merkezileşmişti. Görüşümün kenarları karardı ve başımı geriye attım, boşalırken onun adını haykırdım.

Niko aramıza uzandı ve dildoyu içinden çıkardı. Deliği açılıp büzüldükten sonra sertçe kenetlenip taşaklarımdan yeni bir döl dalgası sağarken, serin bir hava akımı shaftımı yıkadı. Topukları uyluğuma o kadar sert battı ki kramp girdi ve ben de üzerine yığıldım, midem zaten kendi yarattığı karmaşaya bulaştı. Niko'nun ağzından çıkan seslere bakılırsa bir orgazm daha yaşamayı başarmıştı ki bu gerçekten de etkileyici ötesiydi.

Bunu yapabileceğinden emin değildim.

Hâlâ sert olan sikimi içinden çıkardıktan sonra "Sırrı ne?" diye sordu.

Sırt üstü uzandım, uzun ve titrek bir nefes verdim ve yüzümü ona dönebilmek için başımı yana çevirdim.

Niko da benim hissettiğim kadar iyi sikilmiş görünüyordu, sürekli kızarmıştı ve gecenin erken saatlerinden kalan dölleri yanaklarındaki kirli sakallara bulaşmıştı. Saçlarını tekrar yüzünden geriye doğru tarayarak ona içimdeki en yumuşak gülümsemeyi verdim ve sonra ağlamaya başladı.

NINE

NIKO

Parrish'ten tam zamanında yuvarlanarak uzaklaştım ve onun arayış içindeki kavrayışından kıl payı kurtuldum. Yatağın kenarına oturup parmaklarımı saçlarımda taramak için kendime iki saniye verdim ve sonra ayağa kalktım, kıcımdan ve kalçamdan aşağıya damlayan dölle yalınayak banyoya doğru yürüdüm. Parrish yataktan fırladı ama o bana ulaşamadan ben banyodaydım ve kapı kapalıydı.

Kapıyı kilitledim ve yere kaydım, kollarımı dizlerime dayadım ve başımı aşağı sarkıttım. Kıcımdan karo kaplı beyaz zemine dökülen kayganlaştırıcı ve döl görüntüsü beni rahatlatmadı ve başka bir çığlığı bastırmak için dudaklarımı dişlerimin arasında ısırdım.

"Sorun ne Niko? Yanlış bir şey mi söyledim?" Parrish'in sesi kapının diğer tarafından neredeyse çıldırmış gibi geliyordu. "Çok mu ileri gittim?"

"Sorun yok," dedim. "Ben iyiyim."

"Pek çok şey olabilirsin ama yalancı değilsin."

Alaycı bir homurtu çıkardım, kafamı kapıya vurdum. Diğer tarafta, Parrish'in aşağı kaydığını ve sessiz bir gümbürtüyle yere düştüğünü duydum.

"Ben iyiyim," dedim tekrar, daha inandırıcı olmasını umarak.

"Peki." Bıyık altından güldü. "Ben değilim." "Çok mu ileri gittin?" diye sordum.

"Kapıyı aç, sana söyleyeceğim."

Dilimi dişlerimin önünde gezdirdim. "Sır neydi?"

"Kapıyı aç ve sana her şeyi anlatayım."

Kapıyı açmak istemedim ama bacaklarım, kollarım ve ellerim kendi istekleriyle hareket etti. Kapı açıldı ve işte karşımdaydı, New York'ta kiraladığım dairenin koridorunda yerde oturuyordu, çırılçıplaktı ve siki kalçasında yumuşak ve ıslaktı. Banyoda yerdeki yerime döndüm, bacaklarımı sıkışık alanın izin verdiği kadar uzattım.

"Kapı açık," dedim ona.

"Seninle çok ileri gittim," dedi nazikçe, ağzı yüzünü buruşturarak.

Dudaklarımı yalayarak başımı salladım ve gözyaşlarımı geri kııptım.

Durum çok saçmaydı, ben ağlayan biri değildim. Hiç olmamıştım ama yine de yeni sikilmiş ve aşağılanmıştım, kıcımdan döl sızarken ve gözlerimden yaşlar akarken yerde oturuyordum ve duramıyordum. Bir elimi yüzüme sürerek dikkatimi tavana çevirdim, böylece Parrish'in yüzündeki özrü görmek zorunda kalmayacaktım.

"Çok ileri gittim," dedi tekrar, sanki ilk sefer yetmemiş gibi, "ve sana aşık oldum."

Kaşlarım havaya kalktı ve başımı ona doğru salladım, nabzım boynumda tekledi. "Ne dedin sen?"

Çekinerek uzandı, elini yavaşça indirmeden önce kalçamın üzerinde gezdirdi ve bizi tekrar temas ettirdi. Eli sıcaktı, titreyen kaslarımın etrafında geniş bir kavrayışı vardı.

"Sana aşığım." Parrish dizlerinin üzerine çöktü, sonra kendini zorla küçük banyoma soktu ve

Kucağıma oturup yüzümü ellerinin arasına aldı. "Sana aşık oldum."

"Neden?" Ben
sordum. "Fark
eder mi?"

Gözlerim istemsizce yuvarlandı ve Parrish eğildi, ağızlarımızı birbirine yaklaştırdı ve o ana kadar bana hiç göstermediği bir sabır ve nezaketle dudaklarımı yaladı. İnledim, onun altında uysallaştım ve ellerimi isteksizce kalçalarının kabarıklığına koydum.

"Neden ağlamaya başladın?" diye sordu, ağzımın kenarına nazik öpücükler kondurarak, normalde bana dokunma ve elleme şeklinden çok farklıydı.

"Çünkü ben de sana aşığım," diye itiraf ettim, alnımı onunkine bastırarak.

Parrish'in yanaklarıma dokunan parmakları daha da derinleşti ve ben onun gözlerinin içine bakmak zorunda kalana kadar başımı salladı.

"Tekrar söyle."

"Ben sana aşığım." Gözlerimi kırıştırdım, gözyaşlarım akıyordu. "Seni seviyorum ve sen burada değilsin. Gideceksin ve-"

Sözümü kesti, ağızlarımızı birbirine çarptı ve tekrar sertleşene kadar beni öptü. Ben sertleşene ve kalçaları bana karşı dönene kadar beni öptü, iniltieler dudaklarından süzülüp dilime döküldü.

"Eğer kalmamı istiyorsan,
kalırım." "Bu o kadar kolay değil."

"Öyle değil mi?" Parrish geri çekildi, kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

"Senin hayatın Şans Adası'nda."

"Seninki de öyleydi."

Yutkundum, başımı banyo duvarına yasladım ama Parrish boğazının arkasından mutsuz bir ses çıkararak beni tekrar kendine çekti.

"Yapma bunu," diye azarladı, sözlerinde gerçek bir sıcaklık ya da uyarı yoktu. "Sakın... gitme."

"Bu çok saçma."

Ağzının kenarı alaycı bir gülümsemeye dönüştü. "Birlikte yaptığımız diğer her şeyi katlanılabilir bulmanı kesinlikle sevimli bulduğumu itiraf etmeliyim, ama seni sevdiğim ve seninle kalmak istediğim fikri saçmalık."

"Diğer şeyler..."

"Saçma da değil," dedi ben daha sevişme şeklimizi küçümseyemeden. "Sevdiğin şeyi sevmeye iznin var. Benim de öyle... Sevdiğin şeyi sevmeye de iznin var... kimi seversen..."

Parrish tekrar durdu, yakınımı eğildi ve ağzını benimkinin üzerinde gezdirdi. Bu bir öpücükten çok bir soruydu ve ben de ellerimi sırtının kıvrımlarına doğru kaydırıp dilimi ağzına sokarak cevap verdim. İnledi, kalçalarını benimkilerin üzerine bastırdı ve beni istediği şekilde öpebilmek için başımın açısını değiştirdi.

Parrish'le ilgili olan şey buydu. Ya öyle ya böyle olduğunu uzun zaman önce fark etmiştim ve kaderin bir cilvesiydi ki aynı kumaştan kesilmiştik.

"Tanrım, seni tekrar istiyorum," diye inledi ağzımın içinde, aramıza uzandı ve parmaklarını her iki sikimizin etrafında kıvırdı. "Seni nefes almak istediğimden daha çok istiyorum."

"Bir daha boşalabileceğimi sanmıyorum," diye uyardım, yerden öyle sert kalktı ki neredeyse tuvalete düşüyordu.

Hâlâ yakın, dudaklarıma gülümsedi.

"Bunlar tehlikeli sözler Niko, çünkü bana bir meydan okuma gibi geliyor."

Bileğini oynatarak siklerimizin ortasındaki baskıyı artırdı ve ben haykırdım, yeni bir gözyaşı dalgası daha yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. Parrish'i seviyordum, o da beni seviyordu ve onun için boşalmayı her şeyden çok istiyordum ama bunu yapıp yapamayacağımı bilmiyordum.

"Yap beni," diye mırıldandım, dokunuşunun verdiği acıya karşı gözlerimi kapattım. "Beni boşalt."

TEN

PARRISH

Evdeki yarım kalmış işlerimi tamamlamam ve Amerika'ya taşınmamı sağlayacak tüm evrak işlerini halletmem iki ayımı aldı. Bu daha uzun bir süreç olabilirdi ama neyse ki para konuşuyordu ve bende bol miktarda vardı. Beni sevdiğini söylediğinden beri Niko'yla her gün konuşuyordum ama ona karşı tamamen dürüst değildim.

Ona taşınmaya hazır olduğumu söylememiştim. Çoktan hazır olduğumu.

Christian biliyordu ama ona gizlilik yemini ettirmiştim. Korumasını arkasından becerdiğimi öğrendiğinde çok memnun olmuştu ama sanırım bunun nedeni Niko'nun dikkatini asıl ait olduğu yerde tutacağımı bilmesiydi.

Benden.

Christian sayesinde Kale'nin onlara The Black Door'da bir randevu gecesi planladığını öğrenmiştim, Niko'nun yemek boyunca somurtmasını izlemiştim, dikkati ancak üçlü kulübe vardığında biraz canlanmıştı. Giriş yaptılar ve ben de onları içeriye kadar takip ettim, gözlerimi üzerlerinden ayırmayacak kadar yakın ama görünmeyecek kadar da gerideydim. Barda Kale, Niko'yla birkaç sessiz konuşma yaptıktan sonra Christian'ı özel bir odaya götürdü.

Niko kaşlarını çatarak limonlu suyuna baktı ve cebinden telefonunu çıkardı. İki saniye sonra cebimdeki telefonum çaldı ve kendimi gülümsemekten alıkoyamadım.

Niko: Uyandın mı?

Cevap vermek için bir dakika bekledim. Ben: Ben.

Niko: Senin olduğun yerde geç oldu. Ben: O kadar da kötü değil.

Sırıttım ve köşede boş bir koltuk bulana kadar odanın çevresinde dolandım.

Ben: Neredesin? Niko:

Siyah Kapı.

Ben: En son seninle orada olduğum zamanı hatırlıyor musun?"

Odanın öbür ucundan bile Niko'nun yeni tıraş edilmiş yanaklarının kızardığını görebiliyordum.

Niko: Canlı bir şekilde.

Ben: Ben de, ama dürüst olmak gerekirse, bence bu gece daha iyi görünüyorsun. Siyah sana çok yakışmış.

Bir kahkaha attım, Niko'nun içkisini ve telefonunu aynı anda karıştırmasını izledim, sonra ikisi de barın üzerine düştü. Önce telefonuna uzandı, geniş ve çılgın gözlerle odayı taramadan önce mesajımı tekrar okudu. Beni köşede bulması sadece bir geçişini aldı ve o yaklaşırken ayağa kalktım. Niko bana çarptı, iri cüssesiyle nefesimi kesti ve dudaklarımızı sert bir öpücükle birbirine yapıştırdı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, hava almak için yeterince ara verdi ama cevap vermeme yetmedi.

Onunla dalga geçtim, çünkü onu özlediğimi bilsem de, ona dokunabileceğim ve onu kızdırabileceğim şekilde tekrar karşımda olana kadar ne kadar özlediğimi fark etmemiştim.

"New York'ta mı?" Alt dudağını ısırarak sordum. "Ben burada yaşıyorum."

"Ne?"

Gözleri kocaman, şaşkın, memnun ve yine yaşlarla doluydu. Önlem olarak, parmak eklemimin kenarını kirpik çizgisinin altından geçirdim ve ilk kaçıyı yakaladım.

"Ben burada yaşıyorum," dedim tekrar.

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü ve sanki hayatının geri kalanında takınacağı bir ifadeymiş gibi yerine yerleşmeden önce uzaklaştı. Bu katlanılamayacak kadar güzeldi ve yüz ifadesinin eskisinden çok daha şehvetli bir şeye dönüştüğünden emin olana kadar ağızlarımızı tekrar birbirine yaklaştırdım.

"Zavallı şey," diye fısıldadım, onu daha önce hiç olmadığı kadar çok istiyordum ve ilişkimizi düzgün bir şekilde sürdürmeye hazırdım. Gömleğinin yakasını avucumun içine aldım ve onu üzerimden ittim. "Mesafe seni unutkan yapmış."

İtiraz etmek için ağzını açtı ama farkına vardı ve zaten öpücükten şişmiş dudaklarını kapattı.

"Beni bu şekilde öpme hakkını kazanmadın," dedim ve koltuğuma geri gömüldüm. "Ama denemek istersen önerilere açığım."

Bir nefes çekti, sonra bir nefes daha ve bir nefes daha, her nefes alışında omuzları çöküyordu.

"Seni boşalırken izlemeyeli uzun zaman oldu," diye yalan söyledim.

İki gün önce benim için mastürbasyon yapmasını sağlamıştım. O sahte siki kıcına kadar soktuğumda öyle bir boşalmıştı ki, boğazındaki çukurdan çenesine kadar akmıştı. Ama telefonda izlemekle bizzat görmek tamamen farklı şeylerdi.

"Senin için geleceğim," diye fısıldadı.

Ayağımı bacağının arkasına doladım ve baldırına dengesini bozacak kadar sert bir tekme attım. Bir iniltiyle dizlerinin üzerine çöktü ve ben de ayakkabımın burnunu bacaklarının arasında hızla büyüyen şişkinliğe sürttüm.

"Kuralları biliyorsun Niko," dedim ve cep telefonumu cebime geri koyup tüm dikkatimi ona verdim. "Hayır

yoksa sayılmaz."

"Seni çok özledim," dedi parmakları öfkeyle fermuarını çekerken. Sonra fermuarı indirdi, iç çamaşırını da çıkardı ve işkence etmeye bayıldığım o sert siki aramızdaydı, sızıntı yapıyor ve kalp atışlarıyla birlikte nabız gibi atıyordu.

"Sana inanıyorum," diye mırıldandım, öne doğru eğildim ve jöleli saçlarını alnından uzaklaştırdım. Şakağını öptüm, sonra koltuğumda arkama yaslandım ve bacağımı ona destek olarak verdim. "Ama yine de bunu bana kanıtla."

ABOUT THE AUTHOR

KATE HAWTHORNE

Kate Hawthorne, karakter odaklı LGBT romantizminin yazarıdır ve yüksek ateş ve sapıkça bir bükölme ile duygusal olarak yoğun hikayeler hazırlamasıyla bilinir. Tutku ve endişenin çarpıştığı dünyalar yaratan Kate'in kitapları, korkusuzca kendini keşfetme ve herkes için mutlu - bazen alışılmadık olmasa da - sonlar peşinde koşan karmaşık kahramanlar getiriyor.

Kate ile bağlantı kurun

Web sitesi: katehawthornebooks.com Bülten
kaydı: katehawthornebooks.com/extra Facebook
okuyucu grubu: [Kate Hawthorne'un Haremi](#)

UYKU TUTMA
LUNA DAVID

LunaDavid

Copyright © 2024 by Luna David

Tüm hakları saklıdır.

Kurgu Anita Ford tarafından yapılmıştır

Jennifer Griffin tarafından redaksiyon

Morningstar Ashely, Kat Horn ve Steph Carrano tarafından beta okuma

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

TETİKLEYİCİ UYARILAR

Somnofili, evsizlik tartışmaları, pedofiliden kısaca bahsedilmesi (ana karakterlerden herhangi birinin dahil olmadığı).

AUTHOR'S NOTE

#OwnVoices #Neurodivergent

Kitapta DEHB olan MC'lerden birinin beyninin kırık olduğundan bahsettiği bir alıntı var. Lütfen benim DEHB'li nöroderjik bir yazar olduğumu ve sık sık beynimin bozuk olduğu konusunda şaka yaptığımı bilin, bu sadece teşhisimin gerçekliği hakkında biraz gönülsüz olma yolum.

Beynimin bozuk olduğunu düşünmüyorum - sadece nörotipik bir beyinden farklı çalışıyor. Ancak, gerçek şu ki, bazen DEHB'm beni durumlarda veya eylemlerde engellediğinde hayal kırıklığına uğruyorum ve işte o zaman böyle bir şey söyleyebiliyorum. Karakterlerimde her zaman kendimden bir parça vardır ve Jules'un mücadeleleri bazen nasıl hissettiğimi yansıtıyor.

ONE

ROMEO ARES

Club Zenith'e arka kapıdan girdim, görünmekten kaçınmak istiyordum. Gecenin bu saatinde aşırı ihtiyatlıydım ama bu alışkanlığımı bozmak istemiyordum. Her yerde gözler vardı ve ben kaderi kışkırtmayacaktım.

Beyefendiler kulübünü sıfırdan inşa ettim ve özellikle Blackthorne Hollow'un üst kademelerine hitap eden en lüks mekanı yaratırken alınan her karara dahil oldum. Şehirde böyle tek yerdi ve tüm yerel elit erkeklerin olmak istediği yer olmasını sağladım.

Sadece ayda bir kez hafta içi rastgele bir gün, mesai saatleri dışında, kapanış ve temizlik ekibi çoktan gitmişken iş nedeniyle geldim. Ben ve ailem dışında hiç kimse bu lüks, sadece üyelere açık kulübün sahibi olduğumu bilmiyordu ve öyle de kalacaktı. Kağıt ve para izleri o kadar derine gömülmüştü ki, bir adli muhasebeci bile takip etmesi için ekmek kırıntıları verilse bile bulamazdı.

Her şeyin nasıl başladığını düşündüm. Kulüp, 1900'lerin başından beri Ares ailesinin ilk doğan her oğlu için olduğu gibi benim için de bir geçiş töreni olmuştu; hepimizin kendi kârlı işimizi kurmamız beklenirdi. Orada

Geçiş töreninin nasıl, ne zaman ya da nerede başladığına dair çok az kural vardır.

İstenildiği kadar erken başlayabilirdi ama en geç yirmi beş yaşına kadar. Tek şart, işin ailenin kendisiyle bağlantısının kurulmasının imkansız olmasıydı. İş, özel kuruluşlar ve paravan şirketler altında ne kadar derine gömülürse ve iş ne kadar başarılı olursa, oğul ailenin başına o kadar çabuk geçebilirdi.

Ancak, geçiş töreninde başarısız olursanız, ikinci doğan erkek çocuğa kendi işini kurma ve ailenin başına geçme şansı verilirken aynı zamanda sıfırdan başlamak zorundaydınız. Diyelim ki küçük kardeşim Lorenzo işi devralmakla biraz olsun ilgilenseydi bile bunun olmasına izin vermezdim. İlgilenmiyordu, bu yüzden de başarımla için elinden gelen her şeyi yapıyor, ihtiyacım olduğunda kendi uzmanlığını sunuyordu.

Ares ailesinin başı olarak babamın yerini alacağımı küçük yaşlardan beri biliyordum. Ancak geçiş törenimi beklemek yerine, ilk gençlik yıllarımdan başlayarak organizasyonumuzdaki her önemli işi sıfırdan öğrendim. Sonuç olarak, geçiş törenim ne olursa olsun, eninde sonunda görevi devralacağım belliydi.

Geçiş töreni işinizi açmak için kullandığınız para her zaman babanızın büyükbabasından gelirdi. Büyükbabam Giuseppe Ares, aramızda her zaman özel bir bağ olduğu için cömert davranmıştı. Babam gibi bana da işlerimiz hakkında çok şey öğretmişti ve acele edip bir an önce bir iş kurmak yerine, hazır ve başarılı olduğumdan emin olmak için kendimi hızlandırmamı öneren oydu.

Girişimcilik alanında yüksek lisans yapmak için yirmi beş yaşına kadar beklemiştim ama planlarımı üniversiteden önce yapmaya başlamıştım. Ve bir adli muhasebecinin bile ekmek kırıntılarıyla bulamayacağını bilmemin nedeni

Kulübe adımızı vermemizin nedeni, ben işletme okumakla meşgulken kardeşimin de kendi faydalı bölümüyle meşgul olmasıydı.

Renzo ailenin para babasıydı ve tüm işlerimizin suistimal edilmeden yürütülmesini sağlıyordu ki bu neredeyse imkânsız bir görevdi. Neyse ki, en küçük kardeşim Amadeo, askerlerimizin Capo'su konumundaydı ve herhangi bir yasadışı faaliyete karıştığımızı kanıtlamaya çalışmayı aklından bile geçiren herkesin ağır bir şekilde cezalandırılmasını sağladı. Suçlarının ne kadar kötü olduğuna bağlı olarak, ya dilleri kesilir ve neredeyse ölene kadar dövülürler ya da işkence edilerek öldürülürlerdi. Bunun tehdidi genellikle birilerinin ailemize bulaşmasını engellemek için yeterliydi.

Ares soyadının her zaman organize suçla bağlantılı olduğunu ve olacağını herkes biliyordu. Bu yüzden Ares adını taşıyan herkes bunu kanıtlamanın hiçbir yolu olmadığından emin olmayı hayatının işi haline getirmişti. Ares kardeşler hesaba katılması gereken bir güçtü, ancak büyük ailemizin geri kalanı da bizi tamamen koruyordu.

Kulübü ayda sadece bir kez ziyaret etsem de - resmi bir sıfatla - benim olan ve sadece bana ait olan yegane şeylerden biriydi. Ve asla gerçekleşmeyeceğini bilsem de, Ares ailesini bir şey alaşağı ederse, Club Zenith'i çalışır halde tutacağımı biliyordum. O benim bir parçamdı. Geleceğim için yaptığım bir yatırımdı, her ne olursa olsun.

Çalışanlarım her zaman koruma altındaydı, bu nedenle herhangi bir kulüp üyesi onlara bulaşmaya kalkarsa, adamlarım icabına bakılacağını biliyorlardı. İzlenen video gözetimi kulübün her santimini kapsıyordu ve ihtiyaç duyulduğunda güvenlik getiriliyordu. İzlenmeyen tek yer benim ofisim ve üst kattaki kişisel alanımdı. Bu kayıtlara sadece ben ulaşabiliyordum.

Sadakat de bir öncelikti, bu nedenle her yıl tam yan haklar ve ikramiyelerin yanı sıra düşük maliyetli

Gerekirse çocuk bakımı. Kulüp çalışanları, kendilerine ya da aile üyelerinden birine bir şey olması durumunda, bunun halledilmesine yardımcı olacağımızı biliyorlardı.

Mutlu çalışanlar sadık çalışanlardı ve sadakat cömertçe ödüllendirilirdi. İş başvuruları için sürekli büyüyen bir dosyamız vardı çünkü kulaktan kulağa yayılıyordu. Ve bir kez işe girdiğinizde, tüm çalışanların imzaladığı sözleşme şartlarından herhangi birini ihlal etmediğiniz sürece, istediğiniz kadar kalırdınız.

Kulübün arka tarafında ve üye alanlarından uzakta bulunan özel asansöre ulaştığımda, elimi parmak izlerimi tarayan dijital bir pedin üzerine koydum ve asansörün kapılarını açtım. İkinci kata çıktığımda, elimi aynı dijital güvenlik pedine koydum ve ofisimin kapısını yumuşak bir çıt sesiyle açtım.

Oda büyüktü ve eve gidemeyecek kadar geç saatlere kadar çalıştığımda ara sıra kullandığım bitişikteki yatak odasıyla birleştiğinde, kulüp müdürüm için daha küçük bir ofisle birlikte ikinci katın çoğunu kaplıyordu. Pelüş ofis koltuğuma kaydım ve çalışmaya başladım, mali raporlara göz attım ve ardından personelim o ay kulüp üyelerim hakkında topladığı bilgileri kontrol ettim.

Çalışanlarımın sadece işlerini yaparak ve pozisyonları ne gerektirirse gerektirsin üyelere "hizmet" ederken dinleyerek ne kadar çok şey öğrenebildikleri beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Eğer sağladıkları bilgiler bu müşterilerin lehine ya da aleyhine kullanılacak kadar iyiye, sağladıkları bilgiler kullanılarak işlem yapılır yapılmaz çeklerinde bir ikramiye görüneceğini biliyorlardı. Bu, çalışanlar ve işveren için bir kazan-kazan durumuydu ve onları kulüpte kalmaya teşvik ediyordu.

En iyi çalışanlarımdan ikisi erkek ve kız kardeşti ve ikisi de yirmili yaşlarının ortalarında ve sonlarında olmalarına rağmen genç delikanlılarla karıştırılabilirlerdi. Müdürüme göre, her zaman genç görünmekten nefret etmişlerdi, ancak işe alınır alınmaz en iyi iki çalışanım oldular.

popüler fahişelerdi. Artık genç görünümlelerinden o kadar da nefret etmiyorlardı çünkü aldıkları ücret, ikramiyeler ve müşterilerden aldıkları bahşişler çok lüks bir hayat yaşamalarını sağlıyordu.

Kardeşler az önce kucağıma siyasi bir bomba bırakmıştı. Önümde duran bilgi muhtemelen birkaç yıldır elde ettiğim en büyük kazançtı. Görünüşe göre, kulübüme kendi evinden daha sık uğrayan Belediye Başkanı James Moorehouse, reşit olmayanların porno izlemesini seviyordu ve aktif bir katılımcı olduğunu ima etmişti.

Sadece reşit görünmeyen fahişeleri seçer ve kardeşlerin anlattığına göre onlara sık sık çok gençmiş gibi davranırmış. Son derece muhafazakar bir Hristiyan aile değerleri platformunda yarışan belediye başkanının bir pedofil olduğunun ortaya çıkması oldukça ironikti. İronik ama şaşırtıcı değil. Üst sınıftan elit insanları tanıdıkça, birçoğunun ne kadar ahlaksız olduğunu daha iyi anlıyorsunuz.

Üç yıldır görevdeydi ve bence bu üç yıl çok fazlaydı. Beklenti içinde ellerimi birbirine sürterek, sandalyemde arkama yaslanıp telefonumu çıkarırken ve kulübümün birçok müşterisi için elit bir gizli özel dedektif olarak ek iş yapan en iyi bilgisayar korsanımız kuzenim Elio'ya şifreli bir mesaj gönderirken sıırtmamı engelleyemedim. Bu, kulüpten öğrendiklerimi doğrulamanın yanı sıra aile için kendi bilgi toplama yöntemi idi. Çalışanlarımdan aldığım bilgileri doğrulayana kadar asla harekete geçilmedi.

Elio bilgiyi aldıktan sonra ihtiyacımız olan tüm kanıtları toplamak için işe koyulacaktı. Daha sonra bunu cebimizdeki gazetecilerden birine sızdırırdı ve ben de arkama yaslanıp belediye başkanının iskambil kâğıtlarından evi yıkılana kadar sabırla beklerdim. Birinin belediye başkanı olarak seçilmesini dört gözle bekliyordum.

Ares ailesinin siyasi işlerine karışmış bir belediye başkanı. Aslında, aklımda mükemmel bir kadın vardı.

Telefonu masama bırakırken, ana katta hareket algılandığına dair bir uyarı aldım. Arkadan girdiğimde birinci kattaki hareket sensörleri de dahil olmak üzere alarmı tekrar açtığımı biliyordum, bu yüzden etrafta hareket eden her kimse ben gelmeden önce içeride, kameraların görüş alanının dışında saklanmış olmalıydı. Kulüpte kör noktalar olması ihtimaline karşı güvenliğin bunu araştırmasını sağlamalıydım.

Çok sinirlenmiştim ve kulübüme gelecek kadar aptal olan her kimse onun kışını tekmelemek için can atıyordum. Ofis kapısına doğru ilerleyerek belimdeki kılıftan silahımı çektim ve merdivenlere yöneldim. Telefonumun ekranına birkaç kez dokundum, uyarıları kapattım ama video gözetimini açık tuttum ve gizli oyuktaki asansörün yanında açılan kapıya gelene kadar karanlık merdiven boşluğunda sessizce ilerledim.

Ana katta durarak güvenlik kameralarını açtım ve barların yakınındaki tüm kameraları kontrol ettim - ve her birinin arkasındaki depoları ve ofisleri

-Davetsiz misafirin vardiya değişimleri ve banka mevduatları için orada tutulan kasalara girmeye çalıştığını varsayarak. Kimseyi göremeyince, konumu bulana kadar ekranlarda gezinmeye devam ettim.

Genç bir adam olduğunu düşündüğüm ama daha çok bir çocuğa benzeyen kişinin erkekler soyunma odasında üniformadan bebek pembesi bir eşofman altı ve ona uygun kırpılmış kapüşonlu bir tişörtlü geçişini izlerken şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. Beni şok etmek çok zordu, ama bu? Bu beni şaşkına çevirdi. Burada olmasına kızmıştım ama bir şey çalmaya çalışıyormuş gibi görünmediği için onu dövmeyecektim, en azından fazla dövmeyecektim. Sadece biraz hırpalayacak, hayatını tehdit edecek ve kışına tekme basacaktım.

Ve sonra diş fırçası ve diş macunu çıkardığında kendimi bir kez daha şaşırmış buldum.

ve dişlerini fırçaladı. Bir dakika sonra, küçük bir poşet çıkarıp birkaç hapi salladığını ve sonra lavabodaki suyla birlikte geri attığını gördüğümde aklımdaki son şey ona karşı sakin olmaktı.

Görünüşe göre bir dayağa ihtiyacı vardı. Haneye tecavüz yeterince kötüydü, ancak kulübümde kişisel uyuşturucu kullanımı kalıcı olarak yasaklanmaya tek yönlü bir biletti. Eğer biri Club Zenith'te uyuşturucu kullanacaksa, bunlar sadece paranın satın alabileceği en iyi yasadışı maddeler olmalıydı. Bu, kimsenin sokakta aşırı doz almayacağı ve kulübün acil servis ve polis çağırması gibi sorunlara yol açmayacağı anlamına geliyordu. Telefonumu cebime atıp merdiven boşluğunun kapısını açtım ve kulübün ön tarafındaki soyunma odasına doğru ilerledim.

Soyunma odasının kapısını iterek açtım ve onu kamerada en son gördüğüm yere, arka tarafa doğru yöneldim. Beni duymamış olmalıydı çünkü banklardan birine oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış ve ellerini boynunun arkasında sıkıca kavramıştı. Bu çocuğun neler yaşadığını bilmiyordum ama bir suçluya benzemiyordu. Şansı yaver gitmeyen, gidecek yeri olmayan, seçenekleri tükenmiş kayıp bir genç adama benziyordu.

Yine de kendimi buna zorladım çünkü kulübüm mümkün olan en uzak seçenektir. Ve o benim sorunum değildi. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, silahım hâlâ elimdeydi ve çocuğun yalnız olmadığını anlamasına yetecek kadar ses çıkaracaklarını bildiğimden dolaplara yaslandım.

Yüksek sesli bir solukla doğrulduğunda vücudu sarsıldı. Onun -kuşkusuz muhteşem olan- yüzündeki mor gözün başlangıcını gördüğümde şaşkınlıkla doğruldum, muhtemelen sabaha tamamen şişmiş olacaktı. Sonra ayağa kalktı, ellerini korku dolu bir çaresizlikle uzattı. Ağzını açıp konuşmaya çalıştı ama gözlerinden yaşlar süzülürken anlam veremediğim bir mırıldanma ile kekeleme arası bir ses çıktı.

Tanrım. Çocuğu tepeden tırnağa taradım ve tam benim tipim olduğunu fark ettim. Çarpıcı, yarı boyumda, narin, duygusal ve muhtaç. Kendi oğlum olmayalı uzun zaman olmuştu ama şu anda hayatımda güzel bir genç için zamanım yoktu.

Kahretsin, yine de hoş bir dikkat dağıtıcı olurdu. Ailenin başına gelenlerden sonra çok ihtiyacım olan bir şeydi. Çalıştırdığımı bilmeseler de yanımdaki fahişelerden hiç yararlanmadım ve Ares ailesini yönetmek fazla boş zamana izin vermiyordu.

Ama sonra aklımdın nereye gittiğini fark ettim ve bir an için bile olsa onun benim tipim olduğunu düşündüğüm için sinirlendim ve içimden gözlerimi devirdim. Bu tamamen alakasızdı. Bu çocuğın kulübümden defolup gitmesi gerekiyordu. Ama bana tam olarak nasıl girdiğini ve burada ne halt ettiğini anlatana kadar değil.

Silahı kılıfına soktum -silahlı olsa bile benim için bir tehdit olmadığını biliyordum- kollarımı tekrar göğsümün üzerinde kavuşturdum ve orada durup ona baktım. Küçük pislik, sanki bir fark yaratacakmış gibi, büyük kahverengi köpek yavrusu gözlerini üzerimde kullanarak bana yaklaşmaya cesaret etti. Ama bu düşünce aklımdan geçer geçmez yanıldığımı anladım. Eğer dikkatli olmazsam, o yalvaran gözler beni bir pervane gibi kendine çekebilirdi.

Hay sikeyim.

TWO

ROMEO ARES

Davetsiz misafir ellerini yalvarırcasına birbirine kenetledi, bu da hain aletimin pantolonumun içinde seğirmesine neden oldu. Çünkü çocuk sadece muhtaç değildi, aynı zamanda yalvarma konusunda da iyiydi. İçimi çektim ve kaşlarımı kaldırdım, kendini toparlamasını bekledim, birkaç derin nefes aldı ve sonunda çaresiz bir yalvarışla kekelemeyi başardı. "Lütfen polisi aramayın. Buraya bir şey çalmaya gelmedim, söz veriyorum."

"Peki size tam olarak neden
inanmalıyım?" "Ben burada
çalışıyorum!"

Ona ters ters baktım çünkü kulüpte kimlerin çalıştığını biliyordum, çünkü her birini tek tek incelemiştim. "Saçmalık. Bütün fahişelerimi tanırım ve sen daha on altı yaşında bile değilsin."

Hakaret olduğunu düşündüğü belli olan bu durum karşısında yüzünü buruşturarak kaşlarını çattı, bu da onun bir ergen gibi görüldüğünü ve davrandığını kanıtlıyordu. "Hey, ben yirmi iki yaşındayım ve her ne kadar bir fahişe olmayı çok istesem de -özellikle de senin kişisel fahişen olsaydım, çünkü lanet olsun, harikasin- ben sadece temizlik ekibinin bir parçasıyım."

Gevezeliği karşısında dudaklarımın seğirdiğini hissettim ama kararlılığımı pekiştirdim ve ona yaklaştım, muhtemelen biraz fazla agresif bir şekilde, çünkü bir adım geriye sıçradı ve dizlerinin arkasını banka vurdu. Neredeyse bankın üzerinden diğer tarafa devriliyordu ama poposu banka çarptığında kendini tuttu ve yere yığılmamak için bankın yan tarafını kavradı.

Belli ki yüzümdeki şüpheyi görmüştü, çünkü ellerini havaya kaldırarak yalvardı: "Hayır, yemin ederim! Bak!"

Çaresizce bağırması üzerine ona doğru eğildim ve dişlerimi gösterdim. Elini sırt çantasına sokarken gözleri irileşti ama daha bir şey çıkaramadan silahımı şakağına dayamıştım. "Yavaşça," diye mırıldandım tehditkâr bir şekilde.

İnledi ve tüm vücudu istemsiz bir şekilde ürperdi. Sikim bunu fark etmediyse ne olayım, piç kurusu. Yüzümde bir sırtıtışla, hareketlerini salyangoz hızına yavaşlatmasını izledim, bu da neredeyse iç çekmeme neden oldu, günlük hayatında bu kadar dramatik olup olmadığını ya da sadece kafatasına bir kurşun tehdidi altında olup olmadığını merak ettim.

Elini sırt çantasından çektiğinde, siyah üniforma polosunun üzerindeki temizlik şirketimin logosunu ortaya çıkarmak için bir gömlek uzattı ve sonra pekmez kadar yavaş bir şekilde çantayı tekrar karıştırdı, üniforma pantolonunu çıkardı ve çalışan rozetini çıkardı. Bu çocuğun parlak gözlü, sırtan, siyah gözlü versiyonu bana bakıyordu. Beni şaşırtmaya devam ediyordu ve nefret ettiğim bir şey varsa o da sürprizlerdi. Cüzdanını çıkarıp bana yedek kanıt olarak ehliyetini gösterirken umutsuzca hareket ediyordu.

"Julien Gallo."

Julien o kadar hızlı başını salladı ki beynini nasıl sağlam tuttuğundan emin olamadım, bana gülümsedi. "Ben de Jules diyorum. Ama gördün mü? Burada çalışıyorum."

Gözlerimi ona diktim. "Ne zamandan beri?"

Omuz silkti, bana baktı, gülümsemesi yüzünden kayıp gitti ve yerini hemen hüzne bıraktı. "Yaklaşık bir haftadır. Ama sanırım artık durum böyle değil."

"Hayır mı?" Silahımı bir kez daha kılıfına koyarken sordum.

"Yani, ben de öyle tahmin ediyorum zaten. Beni mesai saatimden sonra burada yakaladınız."

"Ahh, evet. Yaptım, değil mi? Peki sen tam olarak neden buradasın?"

Omuz hizasında, katlı, dalgalı, açık kahverengi saçlarının diplerine kadar kızararak kucağına baktı, iş kıyafetleriyle oynuyordu. "Ben sadece, umm... gidecek başka bir yerim yok muydu? Oda arkadaşım dün gece beni evden attı."

"Yani dün gece de burada mı uyudun?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hayır, efendim! Yemin ederim." "O zaman nerede?"

"Temizlikten eve geldiğimde saat sabahın ikisiydi ve Jared on dakika sonra beni kapı dışarı etti. Beni kapı dışarı etmeden önce üzerime bir eşofmandan fazlasını alamadım. İki yerel barınağı denedim ama hiç boş yatak yoktu. Ben de otobüs durağında bir bank buldum."

Lanet olsun, bu çocuğa. "Ne yani, bu gece sığınak yok mu?"

"Hm-mmm," dedi, gözlerini kaçırırken başını salladı ve çatlamış dudağını ısırıldı. "Vardiyam bitmeden önce bir yatak bulmaya gittim ama sokağa çıkma yasağı var ve bunu başaramazdım."

"Yani yeni işvereninizin tesisleri kullanmanızda bir sakınca görmeyeceğine mi karar verdiniz?"

Julien titrek bir nefesle bakışlarımı karşıladı. "Bunu planlamıyordum ama vardiya bittiğinde ben... Ben..." Gözlerini kapatarak, kendisine kızgın olduğunu tahmin ettiğim bir ifadeyle başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Başka nereye gideceğimi bilemedim. Dün gece çok üşüdüm. Rahat bir kanepede uyuyabileceğimi ya da bir yere kıvrılabileceğimi düşündüm."

koltuklardan birine oturup kimse içeri girmeden sıvışmak."

"Buradaki tüm çıkışlarda güvenlik olduğunu biliyorsunuz. Sizi içeri almadan önce patronunuzun silahı etkisiz hale getirdiğini fark etmiş olmalısınız."

"Evet, ben sadece... Patlayacağını düşünmüştüm ama kimse kontrol etmeye gelmeden çoktan gitmiş olurdum."

"Şunu açıklığa kavuşturalım... Burada yasadışı olarak kendini evinde gibi hissedeceğini, işvereninden faydalanacağını, iş sözleşmende imzaladığın tüm kuralları çiğneyeceğini, tesisleri kullanacağını, bunu yaparken yasadışı maddeler alacağını ve aslında kendini evinde gibi hissedeceğini mi düşündün?"

Başını çılgınca sallayan Jules ayağa kalktı, kucağındaki giysiler yere düştü. "Başka ne yapacağımı bilemedim. Lanet olsun. Üç işte çalışıyorum ve asla bir sığınma evine yetişemeyecektim. Dışarıda uyumaktan korkuyordum, bekle! Yasadışı maddeler mi? Ben uyuşturucu kullanmam, dostum! Ne oluyor lan?"

Elimi ince boynuna doladım ve sıktım, refleks olarak yutkunurken adam elması avucumun altında sallandığında hastalıklı bir tatmin duygusu hissettim. Alnımız neredeyse birbirine değecek şekilde yüzüne doğru eğilerek homurdandım, "Yapma lan. Burada güvenlik anlamında sahip olduğumuz tek şeyin dış kapılardaki alarmlar olduğunu düşünüyor gibisin. Bu kulübün her santimini kaplayan hareket sensörlü kameralar var. Patronun gittiğinde saklandığın yerden çıktığın anda bir bildirim aldım. Kameralar görüntü ve ses kaydı sağlıyor."

"Siktir. Ben... Ben hiç kamera görmedim."

"Belli ki. Tasarımları gereği gizlidirler."

"Kahretsin. Bak, özür dilerim. Fırsat ayağıma gelene kadar bunu yapacağımı bilmiyordum. Bir daha olmayacak. Bir yolunu bulacağım. Ama dostum, ben yasadışı uyuşturucu kullanmam."

Dostum mu? Tanrı aşkına, bu çocuk.

"Cehennem gibi. Küçük bir poşetten birkaç hap yuttuğunu gördüm. Eğer bu da sokak uyuşturucusu olduğunu göstermiyorsa, ne gösterir bilmiyorum."

Gözleri kocaman açıldı ve başını salladı. "Onlar reçeteli ilaçlardı. Yemin ederim. Bak, sana göstereceğim."

Onu hâlâ boğazından tutuyordum ve çok daha küçük olan eliyle bileğimi kavramak için kolunu kaldırmasını izledim. Ters ters baktım ve hırlayarak elini salladım. "Kendine dikkat et, evlat."

Ben geri çekilip kollarımı tekrar göğsümün üzerinde kavuşturana kadar ellerini havada tuttu. Dönerek çantasını karıştırdı ve küçük bir kilitli poşet çıkardı -her ne haltsa-yüzüme doğru salladı, ifadesi zafer doluydu.

İçimi çekerek gözlerimi devirdim ve yüzümü ovaladım, hayal kırıklığı neredeyse gözeneklerimden sızıyordu, emindim. Neden hâlâ onu yakasından tutup dışarı atmadığımı bilmiyordum. Tamam, bu tam olarak doğru değildi. Çocuk kesinlikle büyüleyiciydi ve şu ana kadar anlattıkları beni eğlendiriyordu, bu yüzden işime geri dönmem gerektiğini bilerek -ama bunu görmezden gelerek- sorgulamalarımın devam ettim.

"Yani beni poşetinizdeki ilaçların reçeteli olduğuna mı ikna etmeye çalışıyorsunuz? Poşetlerdeki ilaçlar kelimenin tam anlamıyla yasadışı madde diye bağırır."

Jules kaşlarını çatarak tekrar çantasını karıştırdı, telefonunu aldı ve birkaç kez tıkladıktan sonra yüzüme doğru salladı. Gördüğüm şey, üzerinde reçete numarası ve ilaç bilgileri olan bir reçete şişesinin yakın çekim görüntüsüydü. "Madem şişe sende, neden çantaya koyuyorsun?"

İçini çekti, dönüp telefonu ve çantayı sırt çantasına geri koydu, sonra tekrar bana döndü. "Dışarıda olursam ve yeniden doldurmak için reçete numarasına ihtiyacım olursa diye bir fotoğrafı var. Ve eğer bilmen gerekiyorsa, ben sakarım ve bir gece şişe yere düştü ve ben de lanet şeyi bulmak için etrafta koşuştururken üzerine bastım

ve kırdım. Ben de onları koymak için oda arkadaşımın uyuşturucu çantalarından birini çaldım."

"Yani sen uyuşturucu bağımlısı değilsin ama oda arkadaşın öyle."

"Evet. Şey... O bir satıcı ve keş. Eğer bu reçetenin bende olduğunu bilseydi, benden çalardı. Bu şekilde, apartmanda bir yerde kaybedersem benim olduğunu bilmeyecek. Ve bana öyle bakma. Dilenciler seçici olamaz. Pek fazla seçeneğim yoktu. Bok herifin teki, gerçekten, ama fazla para almadı çünkü kardeşime büyük bir iyilik borcu vardı. Yemek, temizlik, market alışverişi gibi evdeki her şeyi ben yapıyordum. Yani..."

"Peki, seni neden kovdu?"

Yanakları alev alev yanan Jules nefes nefese kaldı ve somurtarak mırıldandı, "Ön kapıyı kilitlemeden bırakarak onu mahvettiğimi söyledi, ama bu sadece ilk taşındığımda bir kez oldu çünkü beynim bozuktu ve mantram yoktu. Ama-"

"Peki beynin tam olarak nasıl bozuldu?"

"Bende DEHB var -bu arada iki hap da bunun için- ve sürekli bir şeyler unutuyorum, ama dediğim gibi, kafamda bir mantra varsa, genellikle tekrar olmasını engelleyebiliyorum." Konuşmak için ağzımı açtım ama sözümü kesti. "Her evden çıkışımda kafamda tekrarladığım mantra; telefon, anahtarlar, sırt çantası, kapı ve bu şeyleri yanımda ya da halletmiş olarak evden çıkana kadar tekrar tekrar tekrarlıyorum."

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve az önce büyük bir açıklama yapmış gibi bakışlarımla buluştuğunda başını salladı. Bir kez daha bir şey söylemek için ağzımı açtım ve tekrar söze girdi, sesi öncekinden daha yüksekti, aniden heyecanlanmış ve sinirlenmişti. "Oh, ve evden çıkarken söylediğim mantra yüzünden tekrar yapmadığıma eminim, ayrıca kapının kurcalandığı da belliydi. Sadece zulası ve parası çalındığı için suçlayacak birini arıyordu."

Gözlerimi kısarken alaycı bakışım tüm gücüyle geri dönmüştü. "Hikâyeniz hâlâ tutmuyor. Dün kovulmuştun ama gözündeki morluk taze görünüyor, yani bugün yaralanmış olmalısın."

"Evet, şey... Bugün dışarıda olacağını bildiğim için geri döndüm ve sırt çantama ve spor çantama sığdırabildiğim kadarını aldım. Ama sonra içeri girdiğini duydum, ben de çantaları pencereden attım ama iki kat aşağıda olduğu için onu atlatmaya çalıştım. Yatak odasında olduğunu ve gizlice çıkabileceğimi düşündüm ama mutfaktaydı ve geri geldiğim için beni tartakladı."

"Ve kulübü temizlediğiniz için, kimsenin haberi olmadan burayı kullanabileceğinizi düşündünüz."

Jules ayaklarına baktı, omuz silkti ve mırıldandı, "Dün gece bu dolaplarda bazı kilitlerin kaldığını fark ettim ve bir kilidim vardı ve eşyalarımı birine koyup bir şeyler bulana kadar birkaç gece burada uyuyabileceğimi düşündüm. Geri dönersem beni öldürür ama o satmadan ya da atmadan önce almam gereken daha çok eşyam var."

Kararlılığımı sertleştirerek, "Evlat, kulübüm çalışanlarımın başları derde girdiğinde kalmaları için değil. Burası kendini toparlayamayan çocuklar için döner kapısı olan bir rehabilitasyon merkezi değil."

"Evet, anlıyorum. Özür dilerim. Mecbur kalırsam giderim, ama lütfen beni kovmayın. Kalacak başka bir yer bulabilmem için bu işe ihtiyacım var."

Onun için üzölmeye başladığım gerçeğı beni çok sinirlendiriyordu. Jules eşyalarını alıp içini çektiğinde, eşyalarını kendim kapıp onu arka kapıya süröklelemek üzereydim. "Bak, haplar etkisini göstermeye başladı ve ben de bayılmak üzereyim. Çok şey istediğimi biliyorum ama kabin koltuklarından birinde üç saat kadar uyumama izin verirsen her şeyi yaparım. Sadece bu gece için, yemin ederim. Etrafta dolaşıp uyuyacak bir yer bulmaya çalışacak vaktim yok."

Uyuyacağım. İlaçlar beni uyutmayacak ama sabah kimse gelmeden kalkmam için bir alarm kuracağım."

"Seni uyutmak mı? Ve hala bunların reçeteli ilaçlar olduğuna inanmamı mı bekliyorsun?"

Gözlerimi ona dikerek, onun alanına girdim. Bunu beklemiyordu, dengesini kaybetti ve geriye düşerken kollarını savurdu. Kolunu tam zamanında yakalayarak yere yığılmasını önledim. İhtiyacım olan tek şey buydu.

"Evet, DEHB yüzünden zihnimi kapatıp uyuyamıyorum, bu yüzden doktorum reçete yazdı ve beni bayıltıyor. Bak, burada bir daha asla uyuyamayacağımı biliyorum, ama bu noktada, sen beni polise ihbar etmeden senin sokağında uyumak için her şeyi yapmaya hazırım."

Bana yaklaştı ve bakışlarımla buluşmak için yukarı baktı, o lanet olası yavru köpek gözleri neredeyse beni mahvediyordu. Tam kararlılığımı güçlendirmek üzereydim ki bedenini bedenime bastırdı ve küçük ellerini göğsüme koydu.

"Buraya ilk geldiğinde ve o zamandan beri birkaç kez bana nasıl baktığını gördüm. Ve sana muhteşem olduğunu söylememe gerek yok. Uzun, karanlık ve tehlikeli. Tam benim tipim. Yani her şeyi yaparım dediğimde, her şeyi kastediyorum."

"Gerçekten mi? Bırak cinsel eğilimlerimi, beni tanımıyorsun bile. Bir şey demek istediğinden emin misin? Çünkü gerçekten emin olmalısın, ufaklık. Kelimenin hiçbir anlamıyla nazik değilim. Cinsel partnerlerimde iz bırakmayı severim."

"Mmm, bu tam da ihtiyacım olan şeye benziyor. Büyük, güçlü, otoriter bir baba tarafından işaretlenmeye bayılıyorum."

"Bana baba diyemezsin. Baba sadece henüz tanışmadığım özel bir çocuk içindir ve senin o olduğundan şüpheliyim. Kim olduğumu bilseydin diğer yöne doğru koşardın."

"O zaman bana kim olduğunu söyle." "Hiç şansın yok, evlat."

"O zaman bunu yapana kadar sana baba demek zorundayım." Cüretkârlığı karşısında homurdandım. "Peki ya ben o özel çocuk olsaydım ve sen beni tattırmadan kapı dışarı etseydin? Parmaklarının arasından kayıp gitmeme izin verme. Tam da aradığın çocuk olabilirim."

"Oldukça şüpheli."

Bu çocuk inanılmazdı. Kim olduğumu bilmiyordu çünkü bilseydi, çok tehlikeli bir durumda olduğunu ve geceyi geçirmek için yanlış yeri seçtiğini bilerek kaçmaya çalışırdı. Ayrıca buradan tek parça halinde çıkacağına dair hiçbir söz olmadığını da bilirdi. Hoşgörümle tanınmazdım.

Ama geri çekilmek yerine göğüs kaslarımı okşadı, sonra sert aletini üst kalçama bastırarak kendini bana sürttü. Oh, bu çocuk ne sunduğunun farkında değildi, benim hakkımda hiçbir şey bilmediğini bir kez daha kanıtladı - aksi takdirde, kendini asla böyle lezzetli bir tepside sunmazdı. Onu parça parça ayırır, sonra da tekrar bir araya getirmek yerine enkaz halinde bırakırdım.

THREE

ROMEO ARES

Jules sikini bana sürtmeye devam ederken, bir santim bile kıpırdamadım ve ona sıkılmış bir bakış attım, sikim kalkıp dikkatimi çekse bile ondan etkilenmediğimi düşünmesine izin verdim.

Bedenim beynimi görmezden geldi ve onun küçük, narin, güzel bedeninden geri adım atmak istemedi. Mükemmel, pembe, aşk tanrısının yayı dudaklarından, çillerle dağılmış minik, kalkık burnundan ve içinde kehribar benekleri olduğunu fark ettiğim büyük, dipsiz kahverengi gözlerinden bahsetmiyorum bile.

Çok inandırıcı bir dudak büküş ve yalvaran bakışlarla bana göz kırparken fısıldadı, "Sadece bir gece. Beni istediğin gibi kullan. Sevmediğim tek şey çiş oyunu, kan oyunu ve dışkı. Ama bunun dışında her şeyi yapabilirsin. Beni istediğin şekilde almanı ve sabah bunu hissettiğimden emin olmanı istiyorum. Lütfen."

Kahretsin, ama bu çocuk bütün düğmelerime basıyordu. Sorun şu ki, bana ilaçlarının onu komaya sokacağını söyledikten hemen sonra flört etmeye, dokunmaya ve beni tahrik etmeye devam etti.

"Bayılmak üzereyken hiçbir şey yapamazsın, değil mi?"

Şaşırtıcı bir şekilde, küçük bir inilti duydum ve gözlerinin büyüdüğünü ve tüm vücudunun sanki kendini tutamayacağı kadar tahrik edici bir şey söylemişim gibi titrediğini izledim. Alt dudağını ısırdı, sonra titreyen bir nefes aldı. "Hayır, ama ben uyurken bana istediğin her şeyi yapabilirsin. Somno sonsuza dek sikiş listemde olacak."

Kahretsin, eğer bu beni şok etmediyse. Ama bakışlarımı tekrar yüz hatlarında gezdirdiğimde, bunu kastettiğini anladım. Neredeyse nefes nefese kalmıştı ve hâlâ küçük aletini kalçama sürtüyordu. Gözlerimi kısarak bir elimle kalçasını, diğer elimle de boğazını kavradım ve nefes almasını sağlayacak kadar sıktım. Yine de o kadar kolay pes etmeyecektim. Beni ikna etmesini istiyordum.

"Yani bu gece bana söylediğin diğer tüm saçmalıkların üzerine, şimdi de bana somnofiliden hoşlandığını mı söylüyorsun?"

"Yesss! Lütfen baba." Acı dolu yalvarışları doğrudan sikime gidiyordu ve her ne kadar benim oğlum olmadığını bilsem de, ona yapmamasını söylediğim halde bana sürekli baba demesi kendimi kontrol etme yeteneğimi etkiliyordu.

Sonra gitti ve nefes nefese, seksi küçük sesi fısıldarken onu ve kendimi inkâr etmeyi daha da zorlaştırdı, "Babama şımarıklık ettiğim için terbiye ettiğin yaramaz çocuğu oynayabilirim. Cezalandırıldıktan sonra her zaman çok uykum gelir ve beni yatağa götürüp yatırırsın, ama ben uykuya dalarken bile bana olan arzuna engel olamazsın. Ve derin bir uykuya daldığımda, sadece senin zevkin için hareket ettirebileceğin, bağlayabileceğin, şaplak atabileceğin ve becerebileceğin güzel bir bebeğim, çünkü kötü çocuklar boşalamazlar, değil mi baba?"

Her türlü kontrolü kaybetmeye ne kadar yakın olduğumu bilmesine izin vermemek için inlememi tuttum. Bu çocuğun - bu yabancının- beni yıllardır olmadığım kadar tahrik ettiği gerçeğini gizlemek için karanlık bir kıkırdamayı zorladım. Hay sikeyim. Somnofiliyi hiç böyle bir şey olarak düşünmemiştim bile.

uzaktan beni tahrik ediyordu ama o anlattıkça ben daha çok istiyordum.

Tam pes etmek üzereyken gözlerini ovuşturup esnedi ve ben de ona dik dik baktım. "Tanrım, evlat, şu anda herhangi bir şeye razı olabilir misin?"

Jules homurdanarak bana sırttı. "Evet, bu lanet şeye rıza gösteriyorum. Yani, ağır makineler kullanmamalıyım, ama şu anda senin tarafından becerilmeyi yarın gece sığınakta bir yatak istemekten daha çok istediğimi yüzde yüz söyleyebilirim."

"Yarın gece sokağa çıkma yasağını yine kaçırdığında böyle hissetmeyebilirsin."

Jules omuz silkti ve bana çapkın bir gülümseme verdi. "Bunun için yarın ben endişeleneceğim."

"Peki ya seni eyersiz götürmek istersem?"

Titrek bir nefes alırken gözlerinde bir parıltı belirdi. "CYBE'siz olduğumu ve PrEP kullandığımı söyleyebilirim."

"Tesadüfe bakın ki ben de öyleyim, yani bu çok işe yarıyor. Ve seni döllerimle doldurma ve sonra orada tutmak için bir tıkaç yerleştirme düşüncesi kesinlikle çok çekici. Tüm deneyimi videoya çekip ilk elden görebilmen için sana göndermem konusunda ne düşünüyorsunuz? Sen uyurken sana yaptığım her şeyi görmemeni ve duymamanı hiç istemem."

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı, bir inilti ve uzun bir "Yessssss..." sesi çıkarırken yüzü bir coşku maskesine dönüşmüştü.

Tepkisine kıkırdadım ve daha da yaklaştı, bir parmağını göğsümden aşağı, kemerimin üzerinden çekti ve sonra parmağını fermuarımın arkasına sıkışmış sert horozumun uzunluğu boyunca okşadı. Yüz hatlarımı sertleştirdim ve bakışlarıyla buluşup gözlerimi kısımadan önce sikimin üzerinde duran parmağına baktım.

"Bana dokunabileceğini söyledim mi, evlat?"

Küçük nefesi ve tüm vücudunun titremesiyle ucumdan prekum sızdı. Sonra gidip dudağını ısırarak zorunda kaldı.

Mürekkep gibi kalın kirpiklerinin arasından bana baktı. "Özür dilerim, baba."

Elimde olmadan sııttım ve başımı salladım. "Bana yalan söyleme. Hiç de üzgün değilsin, velet."

"Bir cezayı hak ediyorum, değil mi?"

Yine o asık surat ifadesiyle beni olması gerekenden daha fazla heyecanlandırdı. "O konuya geleceğiz. Şimdi soyunmanı istiyorum."

Yorgun olduğu o kadar belliydi ki, saniyeler içinde kıyafetlerini çıkardı. Orada öylece durdu ve hiç utanmadan beni doyurdu. Ve bunun iyi bir nedeni vardı. Çocuk tam bir afetti. Bir parmağımı döndürdüm ve yavaşça tam tur dönmesini izledim.

"Görüyorum ki istediğin zaman emirlere uyabiliyorsun. İşte birkaç tane daha. Sana bir soru sormadıkça ya da özgürce konuşmanı söylemedikçe konuşmak yok. Sana izin verilene kadar dokunmak yok. Anlaşıldı mı?"

"Evet, baba."

Kızardı ve şımarık şeftali kıcının üstündeki gamzeler; ortalamadan küçük, neredeyse karnına değecek kadar sert kavisli siki; zayıf fiziği ve v-kesim karın kasları arasında Jules Gallo ile ilgili her şey düğmelerimin her birine çarptı. Hatta sahip olduğumu bilmediğim bazılarına bile.

Eşyalarını dolabıma yerleştirdikten sonra boynunu kavradım ve parmaklarımı ensesindeki kalın saçlara geçirdim, başını arkaya yatırana kadar kavradım ve çektim. Göz bebeklerinin hiç bu kadar büyüdüğünü görmemiştim. Onun hevesi bana her türlü şeyi yaptıırıyordu.

"Hadi o zaman, madem cezalandırılmak için yalvarıyorsun."

Elimi saçlarından çekip boynuna indirdim, öyle sert kavradım ki inledi ve onu soyunma odasından dışarı çıkardım. Giriş ile kulüp arasındaki koridorda yürüdük, sonra iki ucunda iki bar bulunan ana odaya doğru ilerledik, büyük, gösterişli bir

Aralarında hem masa üstü kabinleri hem de daha küçük, lüks oturma alanları içeren oturma alanı.

"Beni nereye götürüyorsun?"

"Sana konuşman için izin vermedim." Göz ucuyla ona baktım ve dudaklarını dişlerinin arasına aldığııı gördüm. Ya konuşmamak için kendini zor tutuyor ya da daha büyük ihtimalle sırtmamak için kendini zor tutuyor gibiydi. Gülümsememi engelleyemedim. Şımarık küçük pislik.

Her birinde bir kral yatak, küçük bir oturma alanı ve tam donanımlı bir banyo bulunan lüks döşenmiş özel odalardan birine gitmek yerine bizi asansör boşluğuna götürdüm. Asansör ve ofisim için dijital güvenlik pedlerini kullandım ve daha iyi düşünmeden önce konuşacakmış gibi bir nefes aldığııı duydum.

"Aferin oğlum," diye mırıldandım, o meraklı küçük ağzını kapalı tutması için çok şey gerektiğini biliyordum. Başını bana doğru çevirdi, biraz kasıldı. Ona küçük bir sırtış attım ama başka bir şey yapmadım.

Oradan odanın sol arka köşesine doğru yürüdüm ve başka bir kapıdan geçerek gece geç saatlere kadar çalıştığım ve eve gidemeyecek kadar yorgun olduğum zamanlarda kullandığım banyolu odaya girdim. Işıklar otomatik olarak yanıyor ve odayı yumuşak bir altın tonuna boyayan bir dimmer üzerindeydi. Duvarlar gümüş grisine boyanmıştı, ahşap ve döşemeli tüm mobilyalar ise siyahtı. Yorgan koyu lacivertti, pelüş ve ipeksi bir dokunuşa sahipti. Evdeki yatak odam da hemen hemen aynıydı.

Kendime alt kattaki özel odalardan birini kullanmak istemediğimi söyledim çünkü onlar daha yeni temizlenmişti ama itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de kendimi kandırıyordum. Buraya hiç kimseyi getirmemiştım ve bunu yapmanın aptalca bir hareket olduğunu biliyordum ama kendimi durduramıyordum.

Gerçek şu ki, bu çocuğu kendi alanımda istiyordum. O bir fahişe değildi, kulübümün erkeklerini hiç kullanmadım. Eğer bir akşam için birini isteseydim, kulübü

"üye," her zaman bir çalışan dışında birini getirirdim. Ama bu bile çok nadirdi. Kulübün bir üyesi olarak ziyaret ettiğimde, görmek ve görülmek, iş konuşmak, anlaşma yapmak ve bölgemin üst kademelerine göz kulak olmak içindi.

Kapıyı arkamızdan kapattıktan sonra Jules'a döndüm, yüzü olabildiğince istekliydi ve aleti daha da sertleşmiş görünüyordu, sikinin altından, taşaklarının orta çizgisinden aşağıya damlayan parlak bir precum izi, bana sadece bir sonraki nereye gideceğini hayal etmemi sağladı. Lanet olsun, çok güzeldi.

Kral yatağın kenarına geçtim ve o kıpırdanana kadar ona baktım. O bir veletti ve cesurdu, ama benden etkilenmediğini bilmek çok güzeldi. Aslında, benden aşırı derecede etkilendiğini söyleyebilirim, çünkü neredeyse titreşiyordu ve ona yapmak istediğim her şey için çok hazırды.

"Gel." Önümdeki zemini işaret ettim. Ulaşabileceğimiz bir yere geldiğinde, bakışlarımla buluşana kadar boğazını sıktım. "Daha önce belirttiğim kuralları hatırla. Güvenli kelimelerin kırmızı dur, sarı yavaşla, yeşil ise evet baba, daha fazla lütfen."

Çıkardığı küçük kıkırdama suratımı asmamı zorlaştırdı ama yüz hatlarımı sert tuttum, bir yandan da onun masum ve sevimli tepkisi karşısında vücudumda elektrik çarptı. Bu çocuk benim sonum olabilirdi. Boğazını bıraktım, komodinin çekmecesinden biraz kayganlaştırıcı, arnika kremi ve bir tıkaç aldım ve bunları üstüne yerleştirdim. Sonra örtüleri geri çektim, arduvaz renkli ipek çarşafı ortaya çıkardım ve yatağın kenarına oturdum, gözlerim onunkileri tutuyordu.

"Arkanı dön, ayaklarını omuz genişliğinde aç, eğil ve yere dokun." Titreyerek nefesini içine çekti ve ben de onun talimatları harfiyen yerine getirmesini dikkatle izledim.

Lanet olsun, ama o büzüşme şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeydi. Sıkı, kılsız ve parmaklarım, ağzım ve sikim için hazırды. O deliği mahvedecektim.

Gecenin sonunda çocuk günlerce komik bir şekilde yürüyecekti. Ama ancak kıçına kıpkırmızı olana kadar şaplak attıktan ve bu geceki günahları için hak ettiği morlukları aldıktan sonra.

Başlamadan önce kıçını büyük ellerimle kavradım ve inleyene kadar sıktım. Ona birkaç hafif şaplak attım, umarım bu ona yanlış bir güvenlik hissi verir ve sonra başparmağımı yaladım, güzel ve ıslak hale getirdim ve penetrasyondan sadece utangaç bir şekilde nazıkçe, titreşimli bir baskı uygulamadan önce hafifçe büzülmesini okşadım.

Hafif dokunuşlarım karşısında çıkardığı miyavlayan inilti, daha önce bir partnerden duyduğum hiçbir şeye benzemiyordu. Savunmasız ve cesurdu ve ilk karşılaşmamızda kendini bırakacak kadar kendinden emin olduğunu bilmek, sikimin pantolonumdan çıkmaya çalışmasına neden oldu. Sakinleştirmek için sikimi kumaşın üzerinden kavramak zorunda kaldım.

Sallandığını ve dizlerinin büküldüğünü fark ettiğimde, kolumu ortasına doladım ve kucağıma oturana kadar çektim. Yan dönüp bana baktı, dudaklarında şaşkın bir gülümseme vardı, gözleri yavaşça kırpışıyor. Elimde olmadan ben de gülümsedim. Uyuşturucular iyice etkisini göstermeye başlamıştı.

"Uykuya dalmak üzere olduğunu söyleyebilirim. Ama sanırım yine de seni cezalandıracağım. Muhtemelen ben durana kadar seni uyanık tutacak, ama belki de doğru yaparsam, altuzaya girecek ve sonrasında uyuyakalacaksın. Hâlâ istediğin bu mu?"

Jules yavaşça başını salladı, hâlâ gülümsüyordu. Kaşlarımı kaldırdığımda, "Evet, baba" dedi.

"Aferin oğlum. Sadece temellerimizi korumak için, sen ne renksin?" "Ben rengim... evet, baba, daha fazla, lütfen."

Sırıltısı o kadar geniş ve aptalcaydı ki kıkırdadım. "Renk, oğlum." "Çok yeşil, baba."

"Aferin oğlum. Kucağıma uzan."

O itaat etmek için çabalarken ben geri çekildim. Yerine oturduktan sonra, vücudunun üst ve alt kısmının yatakta olduğundan emin olmak için onu daha yakına çektim, böylece acının

Gel. Başını kollarına yasladı, yüzü kızarmıştı ve ifadesi hülyalıydı. Lanet olsun, bu çocuk teslimiyetiyle büyüleyiciydi.

"Saymana gerek yok, sadece rahatla. Ben başlamadan önce söylemek istediğın bir şey var mı?"

"Hayır... Evet..." Sırıtarak, sonunda devam edene kadar birkaç saniye bekledim. "Sabah, bu gece yaptıklarını görebilmek ve hissedebilmek istiyorum. Lütfen baba."

"Bu konuda endişelenmene gerek yok. Bir çocuğı asla beni hatırlayacağı bir şey olmadan bırakmam. Şimdi gözlerini kapat."

Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Ve tam ellerimi sert, pürüzlü kalçalarına koyup sıkarken, yanıt olarak mırıldandı ve "Sabah söylemeyi hatırlamazsam, bu gece için teşekkür ederim, baba" dedi.

Nedense kalbim sıkışmaya başladı. Bu çocuğı mahvetmek üzereydim ve yarı uykulu halde bile bana peşinen teşekkür ediyordu. Bu tür bir tatlılık nadirdi ve ayakları üzerinde durmasına yardım etmek istememe neden oldu. Baba demesine alışmaktan ve hatta bunu duymayı ummaktan nefret ediyordum. Dişlerimi sıkarak tüm bu düşünceleri zihnimin gerisine ittim ve onları görmezden gelmeyi planladım.

Yine de sözlerini görmezden gelmek istemedim ve hak ettikleri ilgiyi gösterdim. "Rica ederim, Jules."

Derin bir nefes alıp vermek, beni baskın kafa yapıma geri döndürmek için uzun bir yol kat etti. Bu çocuk ne kadar büyüleyici olursa olsun, hayatım dikkat dağıtıcı hiçbir şeyi kaldıramazdı. Gözlerimi kapatarak kendimi merkezledim ve onun cezasına başladım.

FOUR

ROMEO ARES

Elimi kaldırıp indirdim ve Jules'e ilk tokadı attım. Yakında gelecek olan en sert vuruşuma yakın bile değildi, ama kışını daha yukarı itmeden önce nefes nefese kalması ve ardından inlemesi için yeterliydi, şüphesiz bundan muazzam bir zevk alacağını bilmeme izin verdi.

Devam ettim, on beşe ulaştım, darbe üstüne darbe yağdırdım. Her biri bir öncekinden daha sertti, kelimeleri anlaşılmaz ve kırık hale geliyordu ve yanılmıyorsam alt uzaya yaklaşıyordu. Gözleri hâlâ açıktı ama ağır ağır kapanıyordu, birkaç damla gözyaşı döküldü ve ben yirmiye varıp durduğumda sesleri yavaş yavaş kesiliyordu.

Bilincini zar zor koruyordu ama cezasının bittiğini anladığını söyleyebilirim çünkü derin bir nefes aldı ve sonra vücudu ürperirken nefesini bıraktı. Onu nazıkçe ters çevirdim ve kollarıma çektim, ikimizin de bu deneyimden huzur içinde çıkmasına izin verdim.

Eğildim ve yorganı yataktan tamamen attım, böylece onun güzel vücudunu yatağın ortasına yüzüstü yatırabildim; kollarını başının altına yastık gibi koymuştum.

Ona anlamsızca şaplak atarken ve muhteşem deliğini görebilmek için bacaklarını iki yana açtığımda da öyleydiler.

Parmaklarımı usulca saçlarında gezdirirken eğildim. "Benim için çok iyi bir çocuk oldun, cezanı çok güzel çektin," diye kulağına fısıldadım. "Devam etmeden önce yaralarına biraz arnika kremi süreceğim."

Zar zor da olsa "Hayır, lütfen" dediğini duydum ve gülümsemekten kendimi alamadım.

Üzülmediğimi anlaması için parmaklarımı saçlarında gezdirmeye devam ettim ve fısıldadım: "Bana hayır deme, unuttun mu? Bu gece için baban benim. Tüm morlukları yok etmeyecek, sadece kızarıklıkların en kötüsünü yok edecek ve acıyı daha kontrol edilebilir hale getirecek. Yarın aynada kendine baktığında gördüğün şeyi seveceğine söz veriyorum."

Kremi kızarmış yanaklarına ve uyluklarının üst kısmına sürdükten sonra komodinin üzerindeki mini buzdolabının bulunduğu çekmeceyi açtım ve bir şişe su çıkardım. Daha sonra çok fazla içeceğini bildiğim için birkaç yudum içmesi için manevra yaptım. Biraz homurdandı ama bakım sonrası ihtiyacımı karşılayacak kadar içti.

Yatağa yanına oturdum ve uyuduğunu anlayana kadar sırtını, kıcını ve bacaklarını hafifçe okşadım. Arnica'yı komodinin üzerine geri attım ve kıyafetlerimi çıkarmaya başladım -sonunda sikimi hapsoldüğü yerden kurtardım- ve yatağın diğer tarafındaki şezlongun üzerine koydum. Kaya gibi sertleşmişim, prekum sızdırıyordum ve bu çocuğa asla unutamayacağı, daha doğrusu videoyu izleyerek tekrar tekrar deneyimlemek isteyeceği güzel bir sikiş yaşatmaya hazırdım.

Onunla tıpkı uyanıkken yaptığım gibi konuşmaya karar verdim çünkü konuşmadan izlemek ne kadar ateşli olursa olsun, tekrar oynatmak ve sadece çıkan sesleri değil, söylenen kelimeleri de dinlemek on kat daha erotik olacaktı.

Ve bu muhteşem, ufak tefek, izinsiz giren suçluya söyleyecek çok şeyim vardı.

Yatağın üzerine diz çöktüm ve kalçalarının arasına girdim, yanaklarını kavradım ve onları olabildiğince açtım, derinin gerginliğini izledim. En azından fiziksel dokunuşumun farkında olduğunu biliyordum ama büzüşüp açılmasını görmek beni neredeyse bitiriyordu.

"Şu haline bak. Çok güzelsin. Deliğin benim için sıkılıp gevşiyor. Kahretsin, uykunda bile benimle alay ediyorsun. Bir çocuk uyurken nasıl velet gibi davranabilir?"

Eğilerek, kısından kıvrımına kadar yaladım. Taşaklarını bacaklarının arasına çektim ve teker teker emdikten sonra geri çekip serbest bıraktım. Bunun üzerine inledi, ben de tekrar yaptım, uykudayken uyarılma sesini sevdim.

"Siktir, evlat. Benim için soyunduğunda, muhteşem sikin ve taşakların ağzımı sulandırdı. Çok küçük ve narinler, tıpkı geri kalan her şeyin gibi. Hala döllerimle doluyken seni ters çevireceğim ve sonunda seni uykunda orgazm olmaya zorladığımda taşaklarının dolu ve ağır olduğundan emin olacağım. Ve o küçük sikinin göğsüne boşalmasını izlemekten büyük keyif alacağım."

Deliğini bir kez daha yaladım ve sonra dilimi gidebildiği kadar derine soktum, küçük iniltisi beni tahrik etti. Ayağa kalkarak kayganlaştırıcı şişesini almak için eğildim ve parmaklarıma biraz sıktım. Kayganlaştırıcıyı tüm kıvrımlarına sürdüm ve sonra tam büzüşmesinin üzerine biraz daha sıktım. İşaret ve orta parmaklarımı o deliğe sürterek oraya baskı uyguladım ve Jules'un bilinçsizce kalçalarını küçük dalgalanmalarla hareket ettirmesine bayıldım, açıkça daha fazlası için yalvarıyordu.

"İşte böyle, ufaklık. Babanın parmaklarına nasıl sürtündüğüne bak. Bakalım o güzel deliğini gerip sikime hazır hale getirdiğimde nasıl hoşuna gidecek."

İşaret parmağımı yavaşça içeri kaydırdım, vücudunun sadece bir parmağı sıkıca kavrayışı karşısında gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Basamak. Hay sikeyim. Sadece o sıkışmayı hissederek bile, sabah uyandığında ve ona verdiğim her şeye cesurca tepki verdiğinde bu çocuğa tekrar sahip olacağımı biliyordum. Serbest bırakıldığında kesinlikle büyüleyici olacaktı.

Parmağımı içeri ve dışarı hareket ettirip prostatını bulduğumda yumuşak bir inilti çıkardı. Üzerine bir, iki, sonra üçüncü kez hafifçe bastırdım. Bunu her yaptığımda, nefes nefese küçük sesi "Uh, uh, uh" diye devam etti, belli ki ona verdiğim şeyden zevk alıyordu. Denemeden bile beni öldürüyordu.

Hayatım boyunca hiç bu kadar sertleşmemiştim. Somnofili benim için yeniydi, ama bu kadar iyiye tekrar tekrar yapmayı planlamıyorsam lanet olsun. BDSM sahnesinde bir Dom olmaya ve bir itaatkârın kontrolünü bana bırakmasına yabancı değildim, ama bu tamamen yeni bir seviyeydi. Bu sadece kontrol değildi; çocuk tamamen savunmasız ve korumasız olduğu için bu mutlak sahiplenmeydi. Tıpkı daha önce söylediği gibi, o benim küçük insan bebeğimdi ve ben malımı oynamak için dışarı çıkarıyordum.

Kaydı daha sonra izlediğimde aynı şekilde tahrik olacağımı biliyordum. Hatta belki o gitmeden önce birlikte izleyip tavşanlar gibi sevişebilirdik. Evet, aynen öyle. Aynen öyle yapardık.

İkinci parmağımı da soktum ve karşılığında küçük bir inilti duydum, küçük kalçaları bakımlarım altında güzelce yükselip alçalıyordu. Daha fazla kayganlaştırıcı ekledim ve her geçişte prostatına vurduğumdan emin olarak üçüncü bir parmağımı içeri kaydırdım.

Kolunun yanağının altından çıkıp yattığı çarşafı kavrayışını izledim ve "Jules, uyanık mısın oğlum?" diye fısıldadım.

Sonunda artan nefes alıp verme ve sessiz miyavlamadan başka bir yanıt alamayınca, parmaklarımı çekip sikimi biraz daha kayganlaştırmadan önce bir dakika kadar daha devam ettim. Kahretsin, ikimizin de ilk seferimizde çiğ sikecek kadar cüretkâr -daha çok aptal- olduğumuz gerçeği

karşılaşmak tam bir akıl tutulmasıydı. Tek gecelik olsun ya da olmasın, erkeklerimle asla korunmadan sevişmezdim.

Bu cesur, şımarık çocuğun nesi vardı da tüm koruyucu içgüdülerimi görmezden geldim?

Yine de o anda umurumda bile değildi. Çünkü yağlanmış sikimi onun hazırlanmış deliğine doğru yönlendirirken ve sonunda sadece sikimin başıyla iç halkaları geçebildiğimde neredeyse boşalırken, sanki bakire bir gençmişim ve bu benim ilk seferimmiş gibi orgazmımı engellemem gerektiği gerçeği dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

Sikimin geri kalanını onun dar kanalına sokmaya zorladığımda, çaresiz küçük inlemeleri, sikimin bir mengene gibi sıkılmasıyla birleştiğinde neredeyse beni öldürüyordu. Tamamen oturduktan sonra durmak zorunda kaldım. Alnımı kürek kemiklerinin arasına yasladım ve kontrol altına alıncaya kadar yavaşça nefes alıp verdim.

Kıçımın tek gecelik ilişkisi. Jules'un vücudunu keşfetmem ve dayanıklılığını test etmem gerekecekti, onunla hem eski favoriler hem de yeni deneyimler olmak üzere birçok başka şey denemekten bahsetmiyorum bile. Bu noktada bu sağlam bir plan gibi geldi çünkü bu kesinlikle tekrar olacaktı ve ona da söyledim.

"Bunu sabah izleyeceğiz ve sonra sen uyandığında şu anda yaptığım her şeyi yapacağım. Seni yavaşça alacağım, hızlıca alacağım, yumuşakça alacağım ve sertçe alacağım. Ve sonra gelecekte her şeyi tekrar yapmak için planlar yapacağız."

Sonunda kendimi kontrol altına aldığımda, yavaşça hareket ettim, neredeyse sonuna kadar çektim ve sonra dibe vurdum. Kıcı çok sıkıydı. Daha iyisini bilmesem, sikimi olabildiğince sert bir şekilde sıkıldığını düşünürdüm.

Hızım sabitlendiğinde ve kendimi kontrol etmek yerine Jules'a konsantre olabildiğimde, kalçalarının benimkilerle birlikte hareket ettiğini fark ettim.

Bilinci tamamen yerinde olsaydı ne yapardı bilmiyorum. Nefes alış veriş tıpkı benimki gibi hızlanmıştı ve daha önce çarşafı kavrayan eli şimdi yastıklarından birinin köşesini tutuyordu. İnlemiyorsa inliyordu; inlemiyorsa miyavlıyordu; miyavlamıyorsa homurdanıyordu. Her şey benim hızıma bağlıydı.

"Kahretsin, bebeğim, uyuyor olmana rağmen, sana verdiğim zevkin her zerresinden zevk aldığını söyleyebilirim. Duyabiliyorum, hissedebiliyorum ve Tanrım, uyarılmışlığının kokusunu bile alabiliyorum. Eğer dikkatli olmazsam, sen benim tercih ettiğim uyuşturucu olacaksın."

Onu yerinde tutmak için kollarımı göğsünün altından geçirip ellerimi omuzlarına doladım ve onu küçük bir oyuncak bebek gibi becerdim. Kalçaları onunkilere çarptı ve ortak tepkilerimiz beni daha da sertleştirdi. Onun tadına bakmaya ihtiyacım vardı, bu yüzden kalçaları içeri ve dışarı pistonlanırken, yaladım, kemirdim ve sonra boynunu ve kulağını ısırdım, kalçalarımı yavaşlattım, böylece ek uyaranlara verdiği tepkileri kaçırmayacaktım.

Nefesini içine çektiğinde ve vücudu ürperdiğinde, boynunu ısırdım ve yaladım. "İşte benim iyi oğlum. Benim için çok reaktifsin," diye fısıldadım.

Verdiği yanıtların tatlılığı birdenbire beni daha da yavaşlattı ve çok nadiren yaşadığım bir dürtüye teslim olmamı sağladı. Onunla ilgilenmek istiyordum, sadece onu boşaltmak değil. Bilinci yerinde olmasa da, uykuda bile tensel hazzı hissetmesini istiyordum.

Onun üzerinde ilkelleşme arzum birdenbire uyanık olmasını istediğim bir şey gibi geldi. Vücudunu işaretlerken gözlerini izlemek, onu ısırp tırmalarken ve tüm gücümle kavrarken ellerini üzerimde hissetmek istiyordum.

Yumuşak, yavaş, alaycı ve nazık bir şefkat şu anda istediğim şeydi ve hiçbir anlam ifade etmese de onunla başka türlü yapamayacağımı biliyordum. Kendini

Bana, tamamen yabancı birine güveniyordu ve bu da işleri fazla ileri götürmediğimden emin olmak istememe neden oluyordu.

İlkel oyun ve sert muamele istemişti ama ben onun güvenine olan saygımı göstermek istedim. Ve her zamanki tercihim olmadığı için şaşırmış olsam da, içine daldım ve beni tüketmesine izin verdim. İkimizi de tüketmesine izin verdim.

FIVE

ROMEO ARES

Ellerini yatağın üzerinde başının yanında düz duracak şekilde hareket ettirdim ve parmaklarımı onunkilerin arasına soktum, çok daha büyük olan bedenimi onun narin bedeninin üzerinde kıvrırken parmaklarımı hafifçe kavradım. Yavaşça girip çıkmalar dayanıklılığımı test ediyordu ve bana bitişe doğru bir yarıştan çok bir yolculuk gibi geliyordu. Sinapslarım tüm silindirlerde ateşleniyordu ve kulağına inledim.

"Harika hissediyorsun. Kalın sikimi çok iyi alıyorsun. Baban senin küçük dar deliğine bayılıyor oğlum. Lanet olsun."

İtişlerim devam ederken, şimdi biraz daha hızlı, kalçalarım bir ritim buldum, kalçalarım sıkıldı ve serbest bırakıldı ve aletim her zamankinden daha sert ve bu muhteşem çocuğun vücudunun derinliklerine precum sızdırıyor. Onu yetiştirme ve daha önce çekmecemden aldığım yeni tıkaçı kullanarak onu güzel ve dolu tutma düşüncesine takıntılı hale geliyordum.

"Baban seni döllerile dolduracak. Ve bunun için bana teşekkür edeceksin çünkü sen küçük bir sürtüksün."

Ellerinden birini bıraktım ve kolumu altına kaydardım, sikini kaya gibi sert buldum ve çarşaflarımın her tarafına precum sızdırdım. "Sertleştin ve benim için sızdırıyorsun. Sikeyim,

Bu çok ateşli. Seni becerirken o küçük güzel aletini sağacağım. Hoşuna gider mi?"

Yavaşça içinden çıktım ve onu nazikçe ters çevirdim, sonra eğildim ve bacaklarını ayırdım. Daha fazla kayganlaştırıcı sürerek yavaşça santim santim içine girdim. Bu çocuğun yaşı ve davranışlarıyla bakire olmaktan çok uzak olduğunu biliyordum, ama Jules'un sikimi sıkacağı kadar sıkı birini daha önce hiç hissetmemiştim.

Taşaklarımın derinliklerine indiğimde, hâlâ yağlanmış olan elimi onun sert küçük shaftının etrafına sardım ve kendi itişlerimle aynı zamanda onu nazikçe okşadım. Tanrım, aletin küçük olması neden hoşuma gidiyordu? Avucumun içine mükemmel bir şekilde oturuyordu. Tatlı, yumuşak bir mırıltı çıkardı ve bu güzel ses karşısında gözlerimi kapattım. Bu çocuk bir kedi yavrusuydu. Beklenmedik bir şeydi ama onun hakkında bildiklerime bu kadar iyi uyması hoşuma gitmişti.

Eğilip fısıldadığımda göğsümden yumuşak, derin bir hırıltı yükseldi, "Demek sen busun, ha? Küçük, tatlı bir dişi kediciik. Beni şaşırtmaya devam ediyorsun, evlat. Ama artık bildiklerime göre, bir kediciğin daracık amını beceriyor olmak hoşuma gidiyor."

Bu düşüncenin beni nasıl daha da tahrik ettiğine şaşırdım, çünkü tahrik edici olacağını hiç düşünmediğim bir şeydi, ona biraz daha hızlı girip çıktım. Jules'un sikini daha sert sıkıttım, boğuk bir çığlık ve ıslak deliğinin sıkışmasını sağladım. Onu itişlerimle aynı anda pompalamak tepkilerini ortaya çıkarmaya devam etti. Bu çocuktan gelen hafif hareketler ve yumuşak sesler yavaş yavaş benim kişisel afrodizyağım haline geliyordu.

"Sanırım muhteşem kediciğime Jewel adını vereceğim. Çünkü çok güzelsin, ben senin daracık amını zevkim için kullanırken sen benim için huzur içinde uyuyorsun. Benim için mırıla, tatlı çocuk."

Sözlerimle ilgili bir şey, sikimi sıkarken nefesini içine çekmesine neden oldu. Homurdandım ve kalçalarım sarsılarak içinde kabardı. "Sana tüylü kedi kulakları alsam nasıl olur? Onları benim için takar ve

dikkatimi çekmek için etrafta dolanıyorsun. Sanırım küçük zilleri olan bir tasma seni hizada tutacaktır, değil mi?"

Sözlerime küçük yumuşak miyavlamalarla karşılık veriyor, uyurken bana tepki verecek kadar bilinçli olduğuna beni daha da ikna ediyordu. Boştaki elimi başının altına götürdüm ve saçlarını kavradım, sikini kavrayışımı yumuşattım ve çekiştirmeyi bıraktım, uykusunda bile hayal kırıklığına uğrayacağını biliyordum. Küçük iniltisi ve kalçalarındaki hafif kıpırdanma beni sırttırdı.

Usulca kıkırdayarak ona istediğini verdim, yumruğumu sıktım ve sonra sikini birkaç kez salladım. Kalçalarını salladı ve yine küçük bir kedi yavrusu gibi miyavlayarak keskin bir nefes aldı.

"Aferin oğlum. Sanırım yürürken sallanan uzun bir kedi kuyruğu olan bir tıkaca ihtiyacım olacak. Ve küçük bir yaramazlık yaptığında seni kaşımdan alıkoyacak küçük eldivenlere ne dersin, hmm?"

Jules sırtını kamburlaştırdı ve siki elimde biraz kasıldı, avucuma biraz prekum fışkırttı ve tekrar sikimi sıktı. Siktir, siktir, siktir, tam anlamıyla mükemmeldi. Her ne kadar ikimiz için de kendimi tutmak istesem de, boşalmam gerekiyordu ve boşaldığımda bunun aklımı başımdan alacağını biliyordum. Ama onun boşalmak üzere olduğunu bilene kadar boşalmayacaktım, umutsuzca aynı anda boşalmamızı istiyordum.

"Çok iyi gidiyorsun, küçüğüm. Uyurken çok uslu bir kedicik oluyorsun, daracık amını babanın sikine bastırıyorsun. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Seni çok sert boşaltacağım."

Vücudu titreyip titrek bir nefes aldığında yüzümdeki geniş sırtışı engelleyemedim. "Oh, bunu istiyorsun, değil mi? Babanın da aynı anda boşalmasını mı istiyorsun? Bunu ben de istiyorum, kedicik."

Tek tepkisi bir başka titreme ve sızlanma oldu. Beceriksizce üzerine eğildim, aletim neredeyse deliğinden kaymak üzereydi ve dolaptan tıkacı ve kayganlaştırıcıyı aldım.

komodin. Oyuncağı yağladım ve yeni yağlanmış elimi tekrar şaftının üzerine koydum. Ona vurana kadar hızımı artırdım, kalçalarım kıcıyla buluşurken tenimizin birbirine çarpma sesi odada yankılanıyordu.

"Siktir, siktir, kedicik. Çok, çok, çok iyi."

Yatak başlığı duvara çarpıyordu ve bu çocuk -bu kesinlikle büyüleyici çocuk- hâlâ kendinde değildi. Ama bu ondan gelen zevk seslerini durdurmadı, örneğin ona her çarpışımnda "Uh, uh, uhs" gibi, sanki aletim ondan bu sesleri yumrukluyordu. Bu çocuğun beni tanımadan bana verdiği kontrol beni o kadar sert vurdu ki neredeyse parçalanıyordum, ama bir iplikle tutundum. Sadece deliğı sikimi sıktağında sonunda bıraktım, sikini avucumda daha sert ve daha hızlı salladım.

Kalçalarım kekeledikçe ve itişlerim kısa ve sarsıntılı hale geldikçe, dibe vurmadan ve kendimi onun derinliklerinde tutmadan önce bir hırıltıyla boşaldım. Vücudumu onunkinin üzerine kıvırdım, alnımı omzunun boynuyla buluştuğı noktaya yaslادım, fışkırma üzerine fışkırma onun derinliklerine doğru fırlamaya devam etti.

Boğuk bir çığılık duyana kadar ona hala mastürbasyon yaptığının farkında değildim ve sonra elim ve güzelce kesilmiş karın kasları onun spermiyle boyandı. Aletim, sanki çocuğun orgazmına tepki olarak son kez boşaldı ve ben olduğum yerde kaldım -bir elim hala saçlarını, diğeri aletini tutuyordu- nefeslerimiz tekrar eşitlenene kadar ikimiz de nefes nefese kaldık.

Vücudu adeta yatağıının içinde erimişti, sonunda bitkin düşmüştü ve hala tamamen uyuyordu. Ama başımı kaldırdığımda yüzünde minik, son derece büyüleyici, tatmin olmuş bir gülümseme vardı. Ve o anda, gözlerimde Jules'tan daha mükemmel bir şey olmadığını biliyordum.

Kalkıp onu temizlemek için bir havlu almam gerekiyordu ama bir şey beni ele geçirdi ve özünü tatmak için parmaklarımı yalamadan önce tüm spermini pürüzsüz karnına sürdüm.

İşim bitmişti ama yine de bunun bir son olmadığını biliyordum. O uyurken bile ondan çok etkilenmişim ve bu, dünyada yapmam gereken son şey olsa bile biraz araştırmayı hak ediyordu.

Uzanıp yağlanmış tıkaçı aldım ve sonra yavaşça doğruldum. Yumuşamaya vakit bulamadan sikimi çıkardım ve onun dehşet dolu iniltisi beni sırtıtmaya itti. Aptal, çaresiz küçük kedi yavrusu. Hemen tıkaçla değiştirdiğimde, tatmin olmuş bir iç çekti ve tekrar yatağın içine eridi.

Sonunda kalkıp sıcak, ıslak bir bez getirdim ve onu temizledim. Bir kez daha, yayvan bacaklarının arasına diz çöktüm ve onu doyasıya yaladım, gözlerim kusursuz teninin her santimini alıyordu, kendimi kaptırdığımı ve onunla bir saplantıya tamamen yaklaştığımı biliyordum. İçimi çektim ve onun yanına doğru ilerleyerek yorganı ikimizin üzerine çektim.

Ona olan bu hayranlığımı bir kenara bırakıp uyumam gerekiyordu. Ama kolumu onun altına kaydırığımı, böylece başını pazuma yasladığımı ya da onu bana olabildiğince yaklaştırdığımı, sırtını önüme hizaladığımı kimsenin bilmesine gerek yoktu. Kaçmaması için kolumu ona dolamaktan ya da bacağımı kalçasının üzerine atarak onu yerinde sabit tutmaktan kendimi alıkoyamadım. Arzularıma teslim oldum, omzunu öptüm ve rahat bir pozisyona yerleştim.

Tam da olmak istediğim yerde uykuya dalmaya başlarken, "İyi geceler ve iyi uykular, benim muhteşem küçük kediciğim," diye mırıldandım.

Mırıldanırken "İyi geceler baba" diye fısıldadığını duyduğuma yemin edebilirim ve sonra ikimiz de sessizliğe gömüldük.

Saatler sonra, her günkü gibi sabahın beşinde erkenden uyandım; odanın uzak duvarındaki tek büyük pencerenin üzerinde karartma perdelerim ve karartma perdelerim olduğu için mutluydum.

Jules biz uyurken dönüp bana doğru kıvrılmıştı, ipeksi saçları çenemi gıdıklıyor ve yumuşak, ritmik nefesleri çıplak göğsümün üzerinde geziniyordu. Sanırım bilinçsizce elimi sıktım çünkü kolunu zar zor bir sarılmayla bana doladı.

"Mmm, babacığım" diye mırıldandı ve sabah odunu gibi bir şey yaptı. Uyandığını düşünerek biraz daha uzaklaştım ve ona baktım ama gözleri kapalıydı ve yüzü hala uykunun rahatlığı içindeydi. Parmaklarımı usulca saçlarında gezdirdim ve tekrar uykuya dalmadan önce küçük bir ürperti yarattım. Çok sevimliydi.

Onu daha da yakınımı çektim, başının üstünü öptüm ve küçük elinin hiç düşünmeden hareket ederek tenimi hafifçe okşamasının keyfini çıkardım. Birkaç saniye daha böyle devam ettikten sonra tekrar gevşedi ve ben de onu yakınımında tutmaya devam ettim. Şaşırtıcı bir şekilde, bedenim onunkiyle birlikte kapandı ve sabah uyandıktan sonra nasıl bir daha asla uykuya dalamadığımı düşünürken, işte tam da bunu yapıyordum.

EPILOGUE

JULIEN GALLO

Uyandığımda babamla karşı karşıyaydım, kolları beni sımsıkı sarmıştı, sanki uykudayken bile kaçmamı istemiyordu. Bu kalbimin hızla çarpmasına neden oldu ve bana zaten vermiş olduğu şeyin daha fazlasını almak için onu uyandırma arzum her saniye arttı. Yavaşça geri çekilip uyuyan formuna baktım.

Adam tam anlamıyla ıslak bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş haliydi; gece kadar koyu renk saçlarının her iki tarafı da neredeyse deriye kadar traş edilmişti, üst kısmı uzun ve kalındı ve düz bir şekilde arkaya doğru taranmıştı. Zeytin rengi teni onu altın tonlarında bronzlaşmış gibi gösteriyordu. Yüzünde de hoş bir saat beş gölgesi vardı.

Açık ara, hayatımda gördüğüm en güzel adamdı ve bu da bir şey ifade ediyordu. Çoğu insan onu tanımlamak için bu kelimeyi kullanmazdı çünkü neredeyse hiç gülümsemezdi. Koyu kahverengi gözleri her zaman değerlendiriciydi, sanki bir bakışıyla sizi anlamaya çalışıyormuş gibiydi ve düşünceli, tehlikeli bir hava yayıyordu. Sert bir duruşu vardı, omuzları geride ve başı dikti. Görünüşe göre aşırı derecede

ama tüm etkileşimlerimize göre, bunun her bir parçasını hissetmeyi hak ediyordu.

Onu ilk gördüğümde ölesiye korkmuştum, elinde silah, dolaplara yaslanmıştı, gözleri sanki o bakışla bana vursa beni ikiye bölecekmiş gibi kısılmıştı. Korkunun ilk zonklaması vücudumda dolaştıktan sonra -kalp atışları, gergin kaslar ve nemli avuçlar- ona ilk kez iyice baktım ve soğuk ve nemli tenimden kızarmış tene ve başımdan ayak parmaklarıma kadar uzanan sıcaklığa geçtim.

Tek kelime etmemiş olması onu gerçekten anlamamı sağladı. Adamın tehlikeli, hatta ölümcül olduğunu hemen anlamıştım, ama bu beni korkutmak yerine vücudumda bir heyecan yaratmış ve sinapslarımı ateşleyerek her santimetrekarede koşturmuştu. Nefes nefese, beni tutuklatmaması için yalvarmadan önce ona çok uzun süre bakmıştım.

Vücudunu ilk kez görmek sabah odunumu çelik bir çubuğa dönüştürmüştü. Giydiği takım elbiselerden asla anlayamazdınız ama adam tepeden tırnağa dövmeliydi - renk yoktu, tamamen siyahtı. Bilmediğim bir dilde kelimeler ve tanımadığım desenler vardı ama yine de güzellikleri hoşuma gidiyordu. Onun benim tipim olduğunu söylemek yüzyılın en hafif ifadesi olurdu.

İlk seferimizden sonra, yaptıklarımız ve sabah bana yapacakları konusunda dehşete düşmem gerekirdi ama düşmemiştim. Sadece bir gece önce bana verdiği her şeyin daha fazlasını istemiştim. Hayatımın en iyi cinsel deneyimiydi.

Ama aynı şeyi bir yıl önce o gece tanıştığımızdan beri yaşadığım diğer tüm deneyimler için de söyleyebilirdim. Birlikte yaptığımız her şey yeni ve heyecan vericiydi ve Romeo Ares'le olan hayatımı kesinlikle seviyordum. Bu da bana dün geceyi düşündürdü. İyi olduğunu biliyordum çünkü bacaklarımın arasında o belirgin acıyı hissettim ve dölünü içimde tutan tıkaç beni daha da canlandırdı. Dokunmak için geriye uzandığımda, prostatıma değecek kadar hareket ettirdim ve sessiz bir iniltiyi tutamadım. "Aklından bile geçirme

onu kullanarak kurtulamazsın, kedicik. Bırak onu çıkarmayı. Bu babanın işi."

Sarsıldım ve yanaklarımın utançtan pembeleşmesine neden olan bir gıcırtı çıkardım. Bana attığı sırtıştan ucumdan precum sızmaya başladı. Lanet olsun, bu adam bir gün benim ölümüm olacaktı. Dudağımı ısırdım ve sonra ona kirpiklerimi kırıştırarak en cilveli gülümsememi verdim. "Yapmayacağım. Söz veriyorum baba. Sadece dokunmak istedim."

"Mm-hmm. Senin numaralarını biliyorum, velet." Alaycı bakışları beni kıkırdattı. "Kıçın kullanılmış gibi hissediyor mu, tam istediğin gibi?"

"Tanrım, evet. Dün gece için teşekkür ederim baba. İnanılmaz olduğunu biliyorum."

Romeo kıkırdadı. "Öyle mi? Doktorun bize verdiği ilaçlarla bilincin yerinde olmasa bile mi?"

"Mmm, seninle her zaman öyledir. Evet, ne kadar iyi olduğunu biliyorum. Somno hoşuna gitti mi?"

Göğsünden derin bir gümbürtü yayıldı. "Kahretsin, evet yaptım. Ve birlikte izlediğimizde sen de izleyeceksin."

Mmm, lanet olsun, bunu dört gözle bekliyordum. Sırtarak babamın karnını dürttüm. "Küçük Gabrielle'in bize Club Vertigo'da gösterdiği Yaramaz Kasım sapkınlık listesine bayılacağını biliyordum. Kuzenin Luca'nın ahlaksız bir zihni var, tüm bu sapkınlıkları bulup kulübün web sitesinde yayınladı. Ve bu listedeki otuzun sadece on beşinci günüydü! Daha deneyecek çok şeyimiz var."

"Mmm," diye kabul etti babam, onu dürttüğüm parmağı tutup şakacı bir şekilde ısırdı. "Belki daha sonra, cezayı iyi çektiğini düşündüğümde, videoyu izleyebilir ve listeden üstünü çizmek için başka bir sapkınlık seçebiliriz."

"Oh! Evet, evet, evet!" Bunun sesini severek, onu sırt üstü yatırana kadar yatakta kıpırdandım ve sertleşen sikinin üzerine oturdum, yanaklarımın arasında dinlenmesini sevdim. Üzerine eğildim ve beynim onun söylediklerinin geri kalanını işlediğinde onu öpmek için eğildim.

dedi ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak doğruldum. "Hey, cezamı çekmekle ne demek istedin?!"

"Surat asmak yok, ufaklık."

Romeo'nun sırtışıyla sikim yeniden sızmaya başladı çünkü lanet olsun, adam benim kriptonitimdi ve hep öyle kalacaktı. Ve o benimdi. Tamamen benim. Kalçalarını altımda dalgalandırırken aynı zamanda sikimi avucunun içine aldı; gözlerim geri dönerken bu his omurgama bir ürperti gönderdi.

"Baba, benimle dalga geçmeyi bırak! Ben huysuzum. Dikkatimi böyle dağıtamazsın ve bana somurtmamamı emredemezsin. Bu benim yüzüm. Onunla ne istersem yapabilirim."

Romeo sikimi bıraktı ve boğazımı o kadar sert ve hızlı kavradı ki kendimi hazırlayacak zamanım olmadı. "Yine de yapabilir misin?"

Dar gözlü bakışlarıyla karşılaştığımda hırıltısı bedenimde yankılandı. İçimdeki tüm mücadele bitti ve eline doğru yığıldım. Lanet olsun. Sınırı aşmıştım. Yine. Neden ağzımı kapalı ve beynimi sessiz tutamıyordum ki?

Çok daha az boğaz çürüklerim ve şaplaklarım olurdu, bu kesindi. Her ne kadar aldığım her işareti ve cezayı gizliden gizliye sevsem de. Cezaları sevdiğimden ya da mazoşist olduğumdan değil, babam beni davranışlarımı düzeltecek ve kuralları çiğnediğimde beni yola getirecek kadar sevdiği için.

Bakışlarımı onunkilerden ayırdım ve başımı salladım -sıkı kavrayışının mümkün kıldığı kadarıyla- ve hüznle fısıldadım, "Hayır baba, yapamam. Bedenim senin. Özür dilerim. Yanlış söyledim. Bazen çok aptal oluyorum ve konuşmadan önce düşünmediğim zaman bundan nefret ediyorum."

Kavrayışı çenemi kavrayacak kadar gevşedi ve başımı kaldırıp gözlerinin içine bakmamı sağladı. Yüz ifadesi nasıl hem kınayıcı hem de şefkatli olabiliyordu, hiçbir fikrim yoktu. Ama her iki şeyi de gün gibi açık bir şekilde gördüm.

"Affedildin ama o videoyu birlikte izlemek önümüzdeki iki gün boyunca yasak. Çünkü ağzın başını daha fazla belaya soktu. İlki dün gece soyunma odasındaki sahnemiz sırasında olmak üzere yirmi dört saatten kısa bir süre içinde üç suç işlemek kabul edilemez. Başka bir zaman kink listesini ikiye katlamamız gerekecek, çünkü bugün ve yarın hiç seks olmayacak. Ayrıca daha sonra müthiş bir şaplak seansı alacaksın. Ve eğlenceli türden değil. Anlaşıldı mı?"

Tüm vücudum söndü ve gözlerim yaşlarla doldu. Bu şimdiye kadarki en kötü cezaydı. Sadece benden seksi esirgediği için değil, kendisinden de esirgiyordu. Bu da kuralları çiğnemenin ötesine geçip hayal kırıklığı bölgesine girdiği anlamına geliyordu ve asla yapmak istemediğim bir şey varsa o da Romeo'yu hayal kırıklığına uğratmaktı.

Başımı salladım, fısıldayarak, "Evet, baba. Çok özür dilerim."

"Öyle olduğunu biliyorum, kedicik." Tutuşu yumuşadı ve sonra iki eliyle yüzümü kavradı ve beni şimdiye kadar verdiği en yumuşak öpücüklerden birinin içine çekti. Gözlerimi kapatıp gözyaşlarımın düşmesine izin vererek içine gömüldüm.

Cezalandırılmam oldukça yaygındı - bana boşuna velet demezdi - ama genellikle ne yaptığımı hemen anlar ve işleri daha da kötüleştirmekten kendimi alıkoyardım. Aksi takdirde, daha sert bir ceza verirdi.

O yastıklara yaslanana ve ben de onun üstünde, başım çenesinin altında yatana kadar bizi hareket ettirdi. Birkaç uzun dakikadan sonra dudağımı ısırdım ve sonra ona bakmak için kendimi biraz doğrulmaya zorladım. "Surat asmam ve aptal olduğumu söylemem hakkında sana cevap verdiğimi biliyorum. Ama soyunma odasında neyi yanlış yaptım?"

Başparmağını az önce ısırđığım alt dudağımın üzerinde gezdirdi, dudağımı ısırmama izin verilmediğini sözsüz bir şekilde hatırlattı. Kahretsin, her şeyi berbat ediyordum, değil mi? Bu sefer özür dilemedim çünkü yüzündeki ifadeden bu ihlal için bir özür beklemediğini ya da buna ihtiyacı olmadığını anlamıştım.

"DEHB'nizden bahsediyordunuz ve beyninizin bozuk olduğunu söylediniz."

Hay sikeyim. "Kendim hakkında böyle şeyler söylememe konusunda çok daha iyi oldum. Bunu yaptığımın farkında bile değildim. Karakterini bozmadığına ve beni azarlamadığına şaşırdım."

"Daha iyi oldun. Çok daha iyi, bu yüzden cezalarımı şimdiye kadar erteledim ve aynı zamanda şimdi daha şiddetli olmalarının nedeni de bu. Seni tekrar hizaya sokmak için sert bir hatırlatmaya ihtiyacın var. Ve ikimiz için de çok şey ifade eden bir sahneyi asla durdurmam."

Yüzüme küçük bir gülümseme yayıldı ve onu öpmek için eğildim. "Böyle rol yapmamıza bayılıyorum. Her şeyi yeni ve heyecanlı kılıyor. Ama yıldönümü rol oyunu şimdiye kadar yaptığımız en iyi rol oyunuydu."

Babam başını arkaya yaslayarak derin bir kahkaha attı ve ben de bu neşeli sese bayıldığım için sııttım. "Şimdiye kadar yaptıklarımızın en iyisi olduğunu bilemezsin, uyuşturulmuşun."

Sııtmamak için dudaklarımı dişlerimin arasına aldım ama sonra ciddileştim ve yüzünü sıktım. "Yine de biliyorum. Beni çok derinden sevdiğin için dün geceyi özel kılmak için her şeyi yapardın."

Eğildim ve geri çekilmeden önce ona çok derin bir öpücük verdim. Ciddileştik, söylediklerimin doğru olduğunu biliyorduk ve bu ikimiz için de büyük bir olaydı. Birbirimizi böylesine eşsiz bir şekilde bulmak sanki kaderimizde varmış gibi hissettirdi. Kismet. Serendipity. Ne dersiniz deyin.

O gece en savunmasız olduğum anda soyunma odasına girmişti. Hayattan daha büyüktü ve gerçekte kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ona ilk görüşte aşık olmuştum. Ertesi gün onun Blackthorne Hollow'daki patronların patronu olduğunu öğrenmek tam bir akıl tutulmasıydı. Elbette, adını duymuştum. Ares ailesini herkes biliyordu ve Romeo Ares karanlık köşelerde fısıldanan bir isimdi. Herkes bu korkunç suç patronunun kötü tarafına geçmekten kaçınırdı. O da en az kendisi kadar korkulan biriydi.

saygı görürdü. Ama o geceden önce onu hiç görmemiştim.

Muhtemelen tepelere doğru kaçmam gerekirdi. Ama o gece içten içe onun benim için doğru kişi olduğunu ve bunun asla değişmeyeceğini biliyordum. Bir önceki geceyle ilgili her şey, bir yıl önce o gece yaşananların aynısıydı... somno hariç. O gece tamamen uyanıktım ve vücuduma yaptığı her şeyin farkındaydım ve bunun bir bağımlılık haline geleceğini biliyordum. Asla kurtulmak istemeyeceğim bir bağımlılık.

"Bu doğru, kedicik. Ve sana olan sevgim, birlikte olduğumuz sürece daha da artacak. Bu yüzden tatlı kışına bahse girebilirsin ki rol yapma ve yıldönümümüzde tanıştığımız ilk geceyi yeniden yaşayabilmek senin en iyi fikirlerinden biriydi ve her yıl tekrarlamayı çok isterim."

"Dün gece bana ne yaptığını izlemek için sabırsızlanıyorum. Listedeki tüm bu yeni şeyleri denediğin için teşekkür ederim. Sanırım Yaramaz Kasım bittiğinde üzüleceğim."

Kıkırdayarak göz kırptı ve itiraf etti: "Luca ile listeleri elinden geldiğince uzun süre devam ettirmesi ve kulübünün web sitesinde yayınlaması konusunda konuştum bile. Belirli mücadelelere ayrılabilirler ama bir yolunu bulacağını söyledi."

Sırıttım ve ona doğru sallandım. "Evet, kuzenin harika! Ohhh, buna Kirli Aralık diyebiliriz!"

Babam gırtlaktan bir kıkırdama çıkardı, yüzümü kavradı, beni aşağı çekti ve hızlı bir öpücük verdi. Bu hızlı öpücük, beni tamamen harekete geçiren derin, yakıcı bir öpücüğe dönüştü. Onu en çok sevdiğim yerde, üstte olacak şekilde bizi döndürerek ensemdeki saçları kavradı ve çekiştirdi. Kahretsin, bu iyi hissettirdi.

Paylaştığımız her bakış, aramızdaki her dokunuş ve okşayış ve evet, verdiği her ceza her zaman sınırsız miktarda sevgi, sahiplenme ve saplantıyla doluydu. Bazıları için bu son ikisi büyük tehlike işaretleri gibi görünebilir. Ama aramızda, bu bir gereklilikti ve ben

başka türlü olamazdı. Başından beri duygularımız karşılıklıydı. İkimiz de birbirimiz için ölür ve öldürürdük.

"Yıldönümümüz de tanıştığımız ilk gece kadar güzeldi. Belki her yıl bu rol oyununa eklemek için yeni bir sapkınlık seçeriz. Bu bana şunu hatırlattı," dedi gözümün etrafındaki makyajı ovuştururken. "Gabrielle seni gerçekten yumruk yemiş gibi göstermek için mi geldi?"

Burnumu çektim çünkü sahte mor gözü tamamen unutmuştum. "Evet, harika değil miydi? Hollywood'daki filmler için makyaj yapmalı. Gerçi Gabrielle'i ondan alırsa Luca'nın bunu onaylayacağından şüpheliyim."

"Evet, katı Domlar kölelerinden uzun süre ayrı kalmaktan nadiren hoşlanırlar. Şimdi, bu kadar yeter. Hadi duş alıp üstümüzü değiştirelim, böylece eve gidip güzel bir kahvaltı yapabiliriz."

"Mmmm, Fransız tostı istiyorum. Sence Isabella bana biraz yapar mı?"

Elimi tuttu ve beni çekiştirerek yataktan kaldırdı. "Sen Biliyorum sen onu favori kişi içinde ve Lanet olası bileşik. Ama bugün bunu istediğini bildiğinden emin olacağım." "Benimle her zaman ilgilendiğin için teşekkür ederim baba. Seni seviyorum. sen."

"Bir şey değil, bebeğim. Ben de seni seviyorum."

Son

ABOUT THE AUTHOR

LUNA DAVID

Luna David kitap, kahve veya bitter çikolata ile ilgili her Şeyi seviyor ve zaman geçirmek için bu uunu birleŐtirmekten daha iyi bir yol dŐnemiyor. AŞk romanlarını doymak bilmeden okuyor ve güçlü Alfa erkeklerinin ruh eŐlerini bulduğu aėdaŐ romantizmi tercih etse de, türü ne olursa olsun iyi yazılmış, romantik hikayelere bayılıyor.

Okumayı sevdiği Şeyleri yazmayı da seviyor. Kitaplarında güçlü baskın erkekler ve korumak için ölecekleri erkekler yer alıyor. Biraz BDSM ve kink eklediğinde mutlu olduğu yere varıyor. Kitaplarını yazmayı sevdiği kadar okumaktan da keyif alacağınızı umuyor. Mutlu okumalar!

Luna ile bağlantı kurun

Web sitesi: lunadavid.com Bülten

kaydı: lunadavid.com/subscribe

Facebook okuyucu grubu: [Luna David'in Delileri](https://www.facebook.com/LunaDavid)
linktr.ee/LunaDavid

SIFfINß **SOUND**
MORTICIA KNIGHT

Morticia Knight

Copyright © 2024 by Morticia Knight

Tüm hakları saklıdır.

Kurgu: Pippa Wood

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

OYUN LİSTESİ

Snow Patrol: Daha Sıcak İklim

Peter Gabriel: In Your Eyes

ONE

GEN

Charles River Suites Hotel'in geniş ziyafet salonuna göz gezdirdim. Bu lüks tesis Boston'un en iyilerinden biriydi ve ne zaman bir randevumu etkilemek istesem Banyan's Cove restoranına giderdim. Sodamdan bir yudum aldım ve şampanyaymış gibi davranmaya çalıştım. Kireç fanteziyi mahvediyordu.

Kendi kendime homurdandım. En son bir randevuyu bir yere götürdüğümde, şu anda içinde bulunduğum yıl değildi ve sadece Zane'e iyilik olsun diye gitmeyi kabul etmişim. Ama sorun değildi. Çıktığım sözde randevular ya el sıkışıp görüşürüz demekle ya da el sıkışıp görüşürüz demeden önce birbirimizden ayrılmakla sonuçlanıyordu. Bu ihtimallerin hiçbiri tutmamıştı.

"Gelebildiğine sevindim, Gene."

Acılarında boğulan bir sarhoş gibi bara yaslandığım yerden döndüğümde, uzun zamandır iyi arkadaşım olan Marc'ın bakışlarıyla karşılaştım. Onunla karşılaşmaktan duyduğum endişe, gördüğüme gerçekten sevindiğim birini görünce yok oldu. Son dakikada gelmeye karar vermemin tek nedeni oydu.

Ne kadar mutlu göründüğünü görünce sııttım, gülümsemesi geniş ve rahattı. "Böyle önemli bir olayı nasıl kaçırabilirim? Sizi daha önce tebrik etmeliydim ama ikiniz de iyi dileklere boğulmuş gibiydiniz. Söylemeliyim ki, tören dokunaklıydı ve resepsiyon..." Elimle odanın etrafını işaret ettim. "Kesinlikle muhteşem."

Aslında Marc ve Foster'ın tasma törenini kaçırmak için pek çok neden düşünmüştüm - çoğu bencilceydi. Kırkıma doğru tahmin ettiğimden daha hızlı ilerlemek beni huysuzlaştırıyordu. İhtiyacım olan tek şey, beni uçurumun kenarına itmek için sonsuz aşkı kutlayan neşeli bir olaydı.

Marc omzuma içten bir şaplak attı. "Dürüst olmak gerekirse endişelendim. Senden haber alamadım ve uzun zamandır kimse seni kulüpte görmedi. Seni bir şekilde kırmış olabileceğimizi düşündük."

Bir inilti tuttum. Neredeyse kaçmamın bir başka nedeni daha vardı. Club Sensation'daki kinkster dostlarımın çoğu oradaydı -ki öyle olacağını biliyordum- ve her birinin bir açıklama isteyeceğinden emindim. Birçoğunun en istikrarlı Domlardan birinin, dans kartı her zaman dolu olan bir adamın neden altı aydan fazla bir süredir uğramadığını merak ettiğini biliyordum.

Mesajlara yanıt verme konusunda da pek iyi değildim.

Dirseğimi bara yaslayarak rahat görünmeye çalıştım. Elbette, Marc deneyimli bir Dom olmasının yanı sıra bir psikologdu, bu yüzden her an zihinsel olarak -ya da belki sözlü olarak- benim şaşkın olmayan, her şey yolunda davranışına saçmalık diyebilirdi.

"Şey..." Derin bir nefes aldım. Bu etkinliğe kaçınılmaz sorgulamaya hazırlıksız gelmiş değildim. Ancak, acınası hikâyem yüzünden kendimi gülünç hissetmeye başlamıştım. "Biraz ara verip yeniden değerlendirme yapmayı düşündüm. Biraz perspektif kazanmak için bir süre kulüpten uzak kalmaya ihtiyacım vardı." Boğazımı temizleyerek

"Artı, taşınmak." diye devam etti. Katlandığım destansı mücadeleye inandırıcılık katmak için gözlerimi devirdim. "Bu çok zordu."

Marc bir kaşını kaldırdı. "Arkadaşlarından da mı izin alıyordun?"

Tamam, yani götlük yapıyordum. Bazen, nasıl uygun bir Dom olunacağını unutup unutmadığımı merak ediyordum. İletişim çok önemliydi ama ben kıcına iyi bir şaplak atılması gereken acemi bir köle gibi davranıyordum.

Uzun bir iç geçirdim. "Özür dilerim Marc. Kendime acıyordum ve iyi davranmıyordum. Herkesle -özellikle de seninle- iletişim halinde olmamam için hiçbir mazeret yok."

Marc'ın yüz hatları yumuşadı ve kolumu sıktı. "Senin için her zaman burada olduğumu, her şeyi her zaman konuşabileceğimizi anladığımı sanıyordum."

Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım. "Evet. Hepsi benim suçum."

"Hey. Bitti ve bitti, değil mi?" Marc gülümsedi. "Bundan sonra ilerleyelim." Kaşları çatıldı ve çenesini ovuşturdu. "Beni ilgilendirdiğinden değil ama Alec burada."

Midem sıkışmıştı. Alec'i neredeyse bir yıldır görmemiştim ve açıkçası Marc'ın davetinde olmasına şaşırmışım. Tabii ki, tören balayı süitinde sadece en yakın arkadaşlar için düzenlenmişti ve ben de mümkün olduğunca etkileşime girmemek için kapının yanında gizlenmişim. Çoğunlukla başarılı olmuşum.

Kaşlarımı çattım. "Öyle mi? Neden? Alec'in artık kulübe gitmediğini sanıyordum." Burnumun kenarını çimdikledim, başım ağrımaya başlamıştı - ki bir damla şampanya içmeden bu hiç de adil değildi. "Şimdi bunun beni ilgilendirmedeğini söyleme sırası bende. Bunu söylediğimi unut."

Marc kıkırdadı. "Önemli değil. Dinle, merhaba demek için zaman ayırmaya değeceğini düşünmeseydim bu konuyu açmazdım." Omuz silkti. "Nasıl olduğunu bilirsin. Bazen

İnsanlar kendileri hakkında daha önce kabul etmek istemedikleri bir şeyi fark ediyorlar."

Kadehimi yere bıraktım, içimi bir kızgınlık kapladı. Sadece Alec'ten bahsetmek Dom tüylerimi mahvedebilirdi. O, kaçıp giden meşhur biriydi. Başından beri ona sahip olduğumdan değil.

"Bu oldukça gizemliydi."

Marc başını salladı. "Biliyorum. Ama bana izin verilmemişken kişisel bir şeyi açıklamak bana düşmez." Sırıttı ve bir kaşını kaldırdı. "Yine de seni sordu. Sadece söylüyorum." Marc tekrar gülümsedi. "Oğlumu bulmam gerek. Partinin geri kalanında iyi eğlenceler."

Onu daha fazla sorguya çekmeden, başka bir şey söylemeden döndü ve gitti. Ne oluyor be? Şimdi, izlendiğime dair esrarengiz bir his üzerime çöktüğünde çok sinirlenmişim. Etrafımı gizlice kontrol ederken kravatımı biraz gevşettim. Asılı bırakıldığım için hiç eğlenmiyordum.

Başımı sallayarak gitme zamanının geldiğine karar verdim. Gelmekle doğru şeyi yapmış, kendime ve kim olduğuma dönmek için ilk adımı atmıştım. Marc'ı tebrik ettim ve bir süredir görmediğim birkaç tanıdığımı merhaba dedim. Kapıdan ilk çıkışımda aşırıya kaçmanın bir anlamı yoktu.

Elimdeki boş bardağı ittikten sonra döndüm ve ileriye doğru attığım ilk adımda Alec'le burun buruna geldim. İçgüdüsel olarak, yere düşmesini engellemek için kollarından tuttum. Aklımdan ona dokunmanın, sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakınımda olmasının ne kadar harika olduğu düşüncesi geçti. Odunsu bir kolonyanın hafif kokusu burun deliklerime ulaştı ve zamanda geriye doğru sarsıldım, göğsüm sıkıştı. Bu onun her zaman sürdüğü kokuydu.

"O-oh, özür dilerim." Alec kekeledi. "Gideceğinizi fark etmemiştim." Dudaklarını yaladı, sonra bakışlarını indirdi, gerginliği hissediliyordu. "Seni rahatsız etmeyeceğim."

Uzaklaşmaya başladığında, hala onu tuttuğumu fark ettim. Onu o kadar hızlı bıraktım ki, momentum tökezlemesine neden oldu.

"Beni rahatsız etmiyorsun," diye ağzımdan kaçırdım. "Ve dikkatli ol. Kendine zarar vermeni istemiyorum."

"Bilmiyor musun?"

O gülünç derecede sevimli yavru köpek gözleriyle bana baktı. Sıcak kahverengi irisler koyu kirpiklerle çerçevelenmişti ve her zaman bakıp durmak istememe neden olan açık, ciddi ifadeyle birleşmişti. Kestane rengi saçları onu son gördüğümünden bu yana biraz daha uzamıştı ve saç tellerinin artık biraz dalgalı olduğunu fark ettim.

"Tabii ki hayır." Kaşlarımı çattım. "Ben kin tutmam."

Sadece kendime acıyorum.

Alec ayak ayak üstüne atarak ceketinin kolunu çekiştirdi. "Oh. Um, bu iyi. Çünkü ben...şey, görüyorsunuz..." Alt dudağını çiğnerken kaşları çatıldı. "Bu muhtemelen kötü bir fikirdi."

Dişlerimi sıktım, onu rahatlatmak için duyduğum aşırı ihtiyaç yüzünden kendime kızdım. Gergin olmasına ya da kendinden emin olmamasına gerek olmadığına dair ona güven vermek. Birlikte sahneler çekerken yaptığım gibi onu güçlendirmek.

Aşık olduğumu sandığım zaman.

Onun ıstırabına tanıklık etmek acıya dönüşüyordu. "Sorun yok, Alec." Ona dokunmadım ama dokunmak istediğimden emindim. "Bana bir şey söylemek için geldin ve ne olduğunu duymak istiyorum. Neden biraz daha mahremiyet için lobiye gitmiyoruz?"

Alec başını salladı ama gözlerime bakmadı. Elbette, sahneleri çekerken bu protokolümüzün bir parçasıydı ama bunu neden yaptığını anlayamıyordum. Utanmak daha doğru olabilirdi.

Kalabalığın içinde yolumuza devam ederken konuşmadık, elim sırtının alt kısmındaydı ama temas etmedik. Mümkün olduğunca hızlı hareket edip başımı sallayarak ve hızlıca bir selam vererek diğerleriyle etkileşime girmekten bilinçli olarak kaçındım.

gölümsedi. Alec'in başı öne eğikti, bu yüzden endişelenecek bir şey yoktu. Marc ve belki de kulüp sahibi Zane dışında diğer üyelerle ne kadar tanışık olduğundan emin değildim.

Kulüpte başka erkeklerle etkileşime girmiş olabileceği fikri üzerinde düşünürken midem sıkıştı ve içime mantıksız bir kıskançlık saplandı. O hiçbir zaman benim olmamıştı, sadece ara sıra oyun arkadaşım olmuştu. Neredeyse hiç cinsel temasımız olmamıştı. Büyük açıklamasını yaptıktan sonra kollarımdan kaçıp başka bir Dom'a gittiğine inanmakta zorlanıyordum.

Geniş, yüksek tavanlı lobinin ön tarafına yakın bir köşede bir yer fark ettim. Aralarında mermer kaplı küçük bir masa bulunan iki kadife döşemeli berjer koltuk, kabarık bir Ficus ağacının yanında boş duruyordu. Alec'in atmaya hazırlandığı bomba için mükemmel bir kamuflaj. Genelde duygularımı iyi idare ederdim ama Alec beni başka hiçbir erkeğin etkilemediği bir şekilde etkiledi.

Zane onu benimle ilk tanıştırdığında, amacı çoğunlukla vanilya olan bir adamın kink'i keşfetmesine yardımcı olmaktı. Alec derin bir benlik krizine dalmıştı ve şehir merkezindeki başka bir kulüpte birkaç kez bir Metres görmüş olsa da, hiç bir Dom ile birlikte olmamıştı. İşte bu noktada Zane benim mükemmel bir uyum sağlayacağımı düşündü. Sensation'da deneyimsiz bir denizaltıyı kabul etmeye istekli birkaç Efendi'den biriydim. Çoğu Dom tek başına ya da düzenli bir partnerle gelmeyi, keyifli bir akşam geçirdikten sonra eve gitmeyi tercih ederdi.

Ben yapmadım. Bir denizaltının merakına, heyecanına ve korkusuna tanık olmaktan her zaman keyif almışımdır, çünkü onlara bu deneyime kendilerini bırakmanın onları nasıl özgürleştirebileceğini göstermişimdir. Alec farklıydı. Evet, onunla ilk kez yaşadığım tüm o anları istiyordum ama onların benim olmasını da çok istiyordum. Bu deneyimlere sahip olmak, ona başka hiçbir erkeğin sahip olmadığı şeyleri vermek istiyordum. Sonunda, bu aktiviteleri paylaşacağı tek erkek olma hayalleri kurmaya başladım.

Alec bana öğretmenliği bırakmaya hazır olduğumu, ihtiyacım olan tek öğretmenin kendisi olduğunu öğretti.

Sandalyelere ulaştığımızda boğazım düğümlendi. Şimdi buradaydık ve Dünya'nın açılıp beni kıyametime sürüklemek üzere olup olmadığını merak ediyordum.

"Neden oturmuyorsun?"

Diğerine oturmadan önce sandalyelerden birini işaret ettim. Alec oturduğu yerde rahatlamadı. Bize doğru bakan biri genç bir adamın minderin kenarına tünediğini, başını eğdiğini, ellerini dizlerinin üzerinde kavuşturduğunu ve parmaklarını büktüğünü görürdü. Bir de ben vardım, arkama yaslanmış, bacak bacak üstüne atmış, bir dirseğimi sandalyenin koluna dayamış, diğer dirseğimi de dizime koymuştum, sanki dünyada hiçbir şey umurumda değilmiş gibi.

Alec parmaklarını bükmeye devam ederken yüzünü buruşturdu. "Umarım partideki zamanınızı mahvetmiyorumdur."

"Bu ne söylemek üzere olduğunuza bağlı."

Yukarı baktı. "Sadece arkadaşlarınızla takılmak için buradasın demek istedim. Sana engel olmak istemem."

Resepsiyona davet edilmeyi nasıl başardığını hâlâ anlayamadım. Marc onu bu kadar iyi tanıyor muydu? Gerçi resepsiyon tüm kulüp üyelerine açık olduğuna göre, Alec bunca zamandır kulübe devam ediyor olmalıydı. Endişem öfkeye dönüştü -çoğu da kendime yönelikti. Alec kulübe katılmaya ve başka erkeklerin ilgisinden zevk almaya devam ederken, ben evimden uzaktaki evim olan kulüpten kaybolmuş muydum?

Bu düşünce sadece mantıksız değil, aynı zamanda kafa karıştırıcıydı. O geceden sonra geri dönmememin tek nedeni kulübün bana onu hatırlatacak olmasıydı ve başka bir denizaltının beni zerre kadar ilgilendirmeyeceğini biliyordum. Marc'ın davetine katılmak, yaşayanların kink diyarına yeniden katılmaya hazır olduğumu duyurmanın bir yoluydu. Ama bunun yerine, kalbimin kırılacağı ikinci raunda başlamak üzere olduğumdan korktum.

Nasıl devam edeceğimi düşünürken Alec bana iri gözlerle baktı ve cevabımı bekledi.

"Bir süredir kulüpten kimseyi görmedim, bu yüzden resepsiyona dönmeden önce biraz soluklanmak için bana iyi bir bahane veriyorsun." Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Bu kadar uzun süre kimseyle görüşmedikten sonra ortaya çıkmanın benim için garip olduğunu kabul ediyorum."

Alec'in çenesi gevşedi ve vücudu gerildi. "Anlamıyorum. Kulüpte olmanın senin için her şey olduğunu sanıyordum."

Sertçe yutkundum. Alec'e rol yapmak anlamsızdı ve açıkçası enerji kaybıydı. Ya kalıp konuşmayı ya da çekip gitmeyi seçebilirdim.

Yürüyüp gidemedim.

"Hayır, Alec. İşte burada yanılıyorsun. Her şey kulüpten ibaret değildi."

TWO

ALEC

Neredeyse sandalyeden düşecektim. Gene bununla ne demek istemişti? Benden bahsediyor olamaz, değil mi? Aramızdaki şeyler bittikten sonra olmaz. Ne kadar korkak olduğumdan nefret ediyordum. Kendime -ve şimdi Gene'e- aylarca çektirdiğim acıların sebebi korkunun kalbimi yönetmesine izin vermemdi.

Derin bir nefes aldım. Şu anda erkek gibi davranmam gerekiyordu. Kendimden saklanarak zaten yeterince zaman kaybetmiştim. Gene'in yüz ifadesine bakılırsa sabrı tükenmek üzereydi ve ben de bir kez daha deneme şansımı kaybetmekten korkuyordum.

"Özür dilerim." Kendimi onun gözlerine bakmaya zorladım. "O şekilde ayrılmak yanılttı ve çok çocukçaydı."

Bana sıfır duyguyla baktı. Çenesinin hafifçe kıpırdaması, başının neredeyse fark edilmeyecek şekilde eğilmesi, sözlerimin bir etkisi olabileceğine dair tek fiziksel ipucuydu.

"Bunu söylemen çok cesurçaydı. Minnettarım."

Tamam. Beklediğim bu değildi. Sanırım iri ve yetkili tavrı günlük hayattaki kişiliğinin bir parçasıydı. Ve Tanrım, onun delici gri gözleri bana bakarken nasıl doğru düşünebilirdim ki? O

istediğimi fark etmediğim her şeydi. Bir güç kulesi, acımasızca dürüst, nazik ve çok yakışıklı. Yıllar boyunca erkekleri çekici bulsam da, hiçbir zaman cazibeme göre hareket etmemiştim.

Ama Gene farklıydı. Onun dokunuşu vücudumda ürperti yaratmıştı, keskin yüz hatları ve delici, gri gözleri, ellerini her yerde hissetmek istememe neden oldu, dudakları benim üzerimde, beni tamamlamak için sürerken sert, çıplak vücudunu bana bastırdı.

"Kendimi pek cesur hissetmiyorum," diye itiraf ettim. "Eminim seni yönlendirdiğimi düşünüyorsundur ama..." Hâlâ suçluluk duygumla boğuşuyordum. "Söz veriyorum, yaptığım bu değildi. Sana söylediğim her şeyde ciddiydim."

Gene sandalyede kıpırdandı, ellerini sıkmaktan parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. "Bunun nasıl mümkün olduğundan emin değilim. Sana bir sözleşme teklif ettim, heyecanını dile getirdin ve ertesi gün imzalı bir kopyayla evime geldin. Sonra, muhteşem ilk öpüşmemizden sonra -en azından benim açımdan- "Bunu yapamam" diye bağırarak benden koptun ve hayatımdan hızla çıkıp gittin."

Boynumda ter birikiyor, yakamı ısılatıyordu. Adamın çok iyi bir hafızası vardı.

"Biliyorum, biliyorum." Elimin tersini üst dudağımın üzerinde gezdirdim. Dışarıdaki Kasım havasının buz gibi soğuğuna rağmen lobi bir fırın gibiydi. "Korkmuştum. Tanıştığımızda, sana erkeklere ilgi duyduğumu ama asla harekete geçmediğimi söylediğimde, bu benim için geçilmesi gereken büyük bir köprüydü. Seninle her şeyi istedim-istedim-ama kulüp, sapkınlık..." Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. "Deney yaptığımı sanıyordum." Yanağımın içini ısırdım, devam etmekten korkuyordum ama bunun son şansım olduğunu biliyordum. "Aşık olmayı beklemiyordum."

Gene doğruldu, gözleri bir canavar görmüş gibi irileşmişti. Belki de artık onun için öyleydim, onu tuzağa düşürüp sonra da terk eden çirkin, şeytani bir şey

kaderi ne olursa olsun. Benden de gecikmiş duygular duymak istemezdim.

"Keşke bana ne hissettiğini söyleyecek kadar güvenebilseydin. Aynı şeyleri hissetmeseydim bile seninle alay etmez ya da seni itmezdim."

Devam etmek için ağzımı açtım ama verdiği yanıtla ilgili bir şey beni durdurdu. "Bekle... Yani... sen de mi bir şeyler hissediyordun?"

Evet, cevabını duyunca dehşete düştüm. Umarım benimle alay etmemek konusunda söylediklerinde ciddidir.

Gene oturduğu yerde kıpırdandı ve uzun, zarif parmaklarını başının tepesinde gezdirdi. Özenle taranmış simsiyah saçlarının arasına serpiştirilmiş küçük gümüş teller onu benim için daha da çekici kılıyordu.

"Alec, sana bir sözleşme teklif ettim. Seni öptüm." Gene alnını ovuşturdu. "Açıklığa kavuşturayım. İlişki kişisel olmadığı sürece asla bir denizaltıyı öpmem." Bakışlarıyla beni sabitledi. "Bu da çok fazla öpüşmediğim anlamına geliyor."

"Oh."

Boğazımda bir yumru oluştu. Resepsiyona gelme amacım belki onunla konuşma fırsatı bulmak, kaçmakla hata yaptığımı düşündüğümü söylemekti ama şimdi hayatımın en büyük hatasını yapıp yapmadığımı merak ediyordum.

Birkaç dakika sessiz kaldık ve içimi bir endişe kaplamaya başladı. Eğer önümüzdeki birkaç dakika içinde bunu düzeltmeye çalışmazsam, Gene bana iyi bir hayat sürmemi söyleyebilir ve sonra da temelli çekip gidebilirdi.

"Özür dilerim. Ne kadar üzgün olduğumu bilemezsin."

Kendimi ifade etmekte hiçbir zaman çok iyi olmadım, bu da durumuma yardımcı olmuyordu. Annem beni ergenlik çağında doğurduktan sonra beni koyu Katolik büyükannem büyüttmüştü ve aklımdan geçenleri söylemem sürekli engellenirdi. Büyükannem de beni böyle yetiştirmişti. Kızının isyan etmiş olması onu pek etkilemiş gibi görünmüyordu.

Gene kaşlarını kaldırdı. Sanki o zamanlar bu konuyu tartışmamıştık. Nasıl mücadele ettiğimi biliyordu ve her zaman sabırlı ve cesaretlendirici olmuştu. Gözlerim yandı. Belki de sabrı tükenmişti.

"Bu gece buraya bu yüzden mi geldin?" Ses tonu yumuşamıştı. "Özür dilemek için mi? Yoksa daha fazlası mı var?"

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" Doğrudan ne istediğimi sormak acı vericiydi.

Gene'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "İstiyorum." Öne doğru eğildi ve kavuşturduğu ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Seni çok özlediğimi itiraf etmekte bir sakınca görmüyorum. Ama bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun Alec. İznine ihtiyacım var."

Keskin bir nefes aldım. Gene'in ortaya çıkıp böyle bir şeyi itiraf etmesini ya da bunun doğru olabileceğini beklemiyordum.

"Sende," diye ağızımdan kaçırdım.

Bu kez Gene'in gülümsemesi genişledi. "Ayrıntılar, hatırladın mı?" Tekrar konuşmadan önce çenesine vurdu. "Bunca zamandır kulübe gittiğini varsayıyorum. Birlikte çalıştığın Domlar uygun protokolü mü izliyordu? Yoksa şu anda gereksiz yere gergin misin?"

Kaşlarımı birleştirdim. "Kulübe gittiğimi nereden çıkardın? Senden ayrıldığımdan beri Club Sensation'a adımımı atmadım. Beni orada görmediğinde bunu fark edeceğini düşündüm."

Gene doğruldu. "Pekala. Sanırım ikimiz de birbirimiz hakkında varsayımlarda bulunuyorduk. Ayrıca özür dilemem gerekiyor. Kaçan sen olmana rağmen seni terk ettim. Dom'un olarak iyi olduğundan emin olmak benim sorumluluğumdur."

Kalbim güm güm attı. O da mı kulübe dönmemişti? Bireysel korkularımız yüzünden bu kadar zaman boşa gitti.

"Aslında, Efendi Zane ertesi gün benimle iletişime geçtiğinde, sağlık kontrolü isteyen kişinin siz olduğunuzu söyledi. I

Beni terk ettiğini hiç düşünmedim." Sertçe yutkundum. "Tam tersi."

Gene başını salladı. "Yine de ulaşmalıydım. Bir notla bile olsa, bir şeyle, herhangi bir şeyle. Harekete geçmememin doğru bir şey olduğunu, kaçtığımda irtibatı kestiğini ve benim de bu çizgiyi aşmamam gerektiğini düşündüm." Elime uzandı. "Ama bu benim kendi korkaklığımı. Benim için çok şey ifade ediyordun."

Kalbim sanki bir mengenenin içinde sıkılıyormuş gibi hissediyordum. "Duygularınız hâlâ geçmiş zamanda mı? Gerçekten bilmem gerekiyor efendim."

Gene'in eli benimkinin etrafında sıkılaştı. "Yapma... Hazır olmadığın sürece olmaz. Bir daha benim için bu unvanı kullandığını duymaktan umudumu kesmiştim."

"Hâlâ kalbindeysen, bunu her zamankinden daha fazla kastediyorum demektir."

"Alec, tatlım, gerçek olmaktan asla vazgeçmedi." Diğer elimi tuttu ve ikisini de avuçlarının arasına sıkıştırdı. "Ben de kulübe asla geri dönmedim. Sen yanımda olmadan buna dayanamazdım."

Yanaklarım kızardı. Şimdi kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyordum. Cidden sıçıp batırmıştım. D/s yönü olsun ya da olmasın, hiç kimse bana bu kadar özenli ve şefkatli davranmamıştı.

"Oh, Tanrım. Tekrar söylemek zorundayım. Çok özür dilerim. Bu yaptıklarımı haklı çıkarmaz ama sana karşı hissettiklerimden dolayı çok korkmuştum."

"Bana nedenini söyleyebilir misiniz?"

İletişim. Sadece Gene değil, ondan önceki Dommes'lar da bana bunu öğretmişti. Ona ne kadar ciddi olduğumu göstermeliydim.

"Çünkü bu gerçek bir ilişki anlamına geliyordu. Ailenin seni kabul ettiğini biliyorum ama benimki kabul etmiyor. Sadece büyükannem ve birkaç teyzem kaldı." Homurdandım. "Annemle yıllardır görüşmüyoruz, o yüzden bunun bir önemi yok. Her neyse, açılmanın ne anlama geleceğinden korkuyordum. Arkadaşlarım bile." I

Omuzlarımı silktim, eski korkularım artık beni bir zamanlar sahip oldukları demir pençeyle tutmuyordu. "Ama sensiz olmak, onların kabulüne sahip olmamaktan çok daha kötü."

Tepkisini kontrol etmek için gözlerimi kaldırdım ve yumuşak gülümsemesiyle karşılaştım. Umut var mıydı?

"Seninle gurur duyuyorum, Alec. Tüm bunları tek başına yaşamak zorunda kaldığın için de üzgünüm. Keşke sana yardım etmek için yanında olabilseydim."

"Bana hep ne derdin? Olan oldu, ya da buna benzer bir şey?"

Kıkırdadı. "Çok iyi. İşte böyle. İlerleme zamanı." Ellerimi sıktı. "Merak ediyorum. Eğer artık kulübe gitmiyorsan, Marc ve Foster'ın davetinden nasıl haberin oldu?"

Şimdi sapık gibi konuşacaktım. Ama bir peni için.

"Tavsiye almak için Üstat Zane'i aradım. Kulübe yeniden katılmak isteyip istemediğimi sordu ve evet dediğimde artık kutlamaya davetli olduğumu söyledi." Yüzüm tekrar ısındı. "Siz çok iyi arkadaş olduğunuz için Marc'la konuşmamı önerdi. Seni burada bulabileceğimi, bunun kulüpte yeniden bağlantı kurmaktan daha iyi olacağını söyledi. Ama senin artık kulübe gitmediğinden hiç bahsetmedi."

Gene gülümsedi, yüzünün köşeleri kırışmıştı. "Sana benim hakkımda hiçbir şey söylemezdi. Birbirimize geri dönüş yolumuzu organik olarak bulmamızı istedi." Tekrar kıkırdadı. "Önce biraz zorlamayla."

Sersemlik üzerime çöktü. Bu gerçektir. Gene ilgileniyordu, bir kez daha denememizi istiyordu. Kaldığımız yerden devam edebileceğimize ya da büyük bir mutlulukla imzalayıp sonra terk ettiğim sözleşmeyi geri alabileceğime inanacak kadar aptal değildim. Ama nasıl başlayabileceğimize dair bir fikrim vardı.

Yastığın üzerinde kıpırdandım. "O zaman sanırım listeden haberin yok? Bilirsin, son zamanlarda kulübe gitmediğine göre."

Kaşlarını çattı. "Liste mi?"

"Evet." Boğazımı temizledim. "Sosyal medyada dolaşan bir liste var, kink sayfaları falan gibi. Zane Usta konuştuğumuzda bahsetmişti. Kasım ayı için bir meydan okuma, listeden daha önce hiç denemediğiniz iki sapkınlık seçiyorsunuz."

Gene'in kaşları havaya kalktı. "Devam et."

Tek omuz silktim. "Bunun yapabileceğimiz bir şey olabileceğini düşündüm. Yeniden başlamamız için bir temas noktası."

"Peki, denemek istediğin bir şey var mı? Sadece gerçekten keşfetmek istediğin bir etkinlikse ilgilenirim."

Başımı salladım. "Aslında, evet. Bunu uzun zamandır düşünüyordum ama bu benim için bir güven meselesi. Gerçekten hoşlandığım Dommes'lardan birine sormayı düşündüm ama bunu yapmaya kendimi ikna edemedim. Seninleyken kendimi güvende hissediyorum."

"Anlıyorum. Seçtiğiniz şey size verebileceğim bir şeyse katılmayı çok isterim."

Bu sefer sanki yanaklarım alev almış gibi hissettim. "Bir keresinde bahsetmiştin. Ses. Bu konu hakkında çok düşündüm."

Gene dudaklarını yaladı ve düşük ıııkta yanaklarında bir kızarıklık gördüğüme yemin edebilirim. "Bu büyük bir adım."

"Size güveniyorum efendim. Böyle bir şeyi başka biriyle yapmak istemezdim."

Hafif bir hırıltı çıkardı. "Güzel. Bu şekilde devam edelim."

"O zaman yapacak mısın?"

"Evet, oğlum." Bakışları benimle kilitlenirken gözleri karardı. "Bu benim uzmanlık alanlarımdan biri. İkinci şey ne olabilir?"

İkinci tercihim, tahrik olmaktan çok koca bir tavuk olmamla ilgiliydi. "Duyusal yoksunluk listede vardı ama ben özellikle gözlerimin bağlanması istiyorum."

Gene'in kaşları havaya kalktı. "Öyle mi? Bunu hiçbir Dommes'la yapmadın mı?"

Bir parçam, oynamadan önce ne yapıp yapmadığımla ilgili ilk tartışmamızın en ince ayrıntısına kadar hatırlamadığı için incinmişti. Ancak mantıklı yanımla aptallık ettiğimi biliyordu. O konuşma neredeyse bir yıldır yapılmamıştı.

"Hayır. Bu benim istediğim bir şey değil."

"Anlıyorum. Listedeki her şey arasından bu iki aktiviteyi seçmenize neden olan şey nedir?"

Ellerimi kavuşturup minderin üzerinde kıvrandım. Beni çağırmasına ve her şeyi gün ışığına çıkarmam için ısrar etmesine bayılmışım. Gördüğüm birkaç Dommes, en içteki arzularımı, ihtiyaçlarımı veya korkularımı açığa vurmaktan kaçındığımda beni sıkıştırmamıştı. Çok fazla şey yapmama izin verdiler.

"Sensation'dan önce gittiğim kulüpte bir gösteri." Yanaklarım kızardı. "Meraktan gittim ve bir tren kazası gibi olacağını varsaydım. Yakınımda olmasını istemediğim ama gözümü de kaçıramayacağım bir şeydi. Gözlerimi kaçıramadım ama bu korkudan değildi. Hiç bu kadar uzun ve sert boşalan bir erkek görmemiştim." Homurdandım. "Bunun mümkün olduğunu bilmiyordum."

Gene sırtıttı. "Bu yüzden denizaltılarıma bunu yapmaktan çok hoşlanıyorum."

Kaşlarımı çattım. Diğer denizaltılara böylesine aşırı zevk verirken kafamda canlanan görüntüler beni öfkeliendirdi. Böyle hissetmeye hakkım yoktu, ama bu duygular tarafından saldırıya uğramamı engellemedi.

Gene öne doğru eğildi ve elinin tersiyle çeneme dokundu. "Merak etme tatlım. Senden beri başka bir denizaltıyla birlikte olmadım."

Diğer şey de buydu. Beni her zaman görürdü, bir şeylerin yolunda gitmediğini bilirdi.

"Hiç kimseyle birlikte olmadım."

Bekâr olduğumu itiraf etmeyi planlamamıştım ama bunu bilmesine ihtiyacım vardı. Yüz hatları yumuşadı.

"İkinci şey?"

Birkaç kez göz kırptım. "Oh! Doğru. Sen bunu yaparken gözlerimin bağlı olmasını istiyorum." Burnumun kenarını çimdikledim. "Sondajı kastediyorum."

"Hmm. Anlıyorum." Gözlerini kısarken kaşları kırıştı. "İçindeki çubuğun hissini daha da yoğun yaşayabilmen için mi?"

Çenem gevşedi. Oops. "Uh..."

"Gerçek, Alec."

Omuzlarım düştü. Her şeyi berbat etmiş olabilirim.

"Aletimin içine girmesini izlemek istemiyorum. Başıma gelen her şeyin daha aşırı hissettireceği kısmı düşünmemiştim."

Gene başını salladı. "Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim." Ayağa kalktı ve iki elimi tutarak beni de yanında götürdü. "Artık gitmeliyiz. Senin eve gidip biraz dinlenmeni istiyorum, ben de aynısını yapacağım. Yarın Pazar olduğu için bütün gün bizim olacak." Başını öne eğdi. "Yoksa yanlış bir varsayımda mı bulunuyorum?"

Başımı salladım. "Hayır, hâlâ Pazartesi'den Cuma'ya kadar müzede küratörlük yapıyorum."

Gene gülümsedi. "Harika. Dikkatli bir şekilde yatırım yaptım, bu yüzden ajanstaki birçok görevimden geri adım attım. Artık zindanda muhtaç bir çocukla geçirecek daha fazla zamanım var." Göz kırptı. "Reklamcılık bunun kadar ilginç bir faaliyet değil."

Kıkırdadım. "Umarım öyle değildir."

Gene parmaklarımızı birbirine doladı ve bizi otelden dışarı çıkarmaya başladı. "Evdeki zindanımı da hazırlamam gerekiyor. Bu seninle kulüpte yapmak istediğim bir şey değil."

Nefesim kesildi. Beni hemen eve götürmesi için ona yalvarma isteğimi bastırdım. Bana sözleşmeyi teklif ettiği gece olduğu gibi kollarında uyumak istiyordum. Kıyafetlerimizle uyumuştuk ama kendimi hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim. Ayrıca bu onun evinde çaldığımız tek zamandı. Kulüpteki ertesi gün, inşa ettiğimiz her şeyi yok ettiğim gündü.

Ama Şimdi benim için iyi bir ocuk olma zamanıydı.

THREE

ALEC

Gene'in evinin önüne geldiğimde bir an paniğe kapıldım. Geri dönüp kendimi ona verme fikrinden vazgeçmeme neden olacak kadar değil ama dikkatimi çekmeye yetecek kadar. Yeterince uzun süredir pişmanlıkla yaşıyordum. Sonsuza dek kaybettiğimi düşündüğüm adamla birlikte olma şansımı heba edecek değildim.

Sessiz Lexington mahallesindeki orta yüzyıldan kalma çiftlik evinin garaj yoluna döndüm. Kariyeri ona şehrin Manor bölgesinde yaşama imkânı sağlamıştı ve titizlikle korunan evine ilk kez gittiğimde çok etkilenmişim. Yaşam alanına bu kadar özen göstermesi bana güven hissi vermişti. Gene'e karşı en başından beri savunmasız olmama izin verebileceğimi fark ettim.

Caddeye değil, araziye park etmem gerektiğini açıkça belirtmişti. Bu küçük koruma eyleminin heyecanı, ilk emri verdiğinde olduğu kadar güçlüydü. Benimle ilgileneceğini, Dom kimliğinin sadece bir unvan olmadığını doğal olarak biliyordum. Kelimenin tam anlamıyla bunu kastediyordu.

Gene bana sadece tüm dikkatinin bende olduğunu ve güvenliğim, mutluluğum ve refahım için endişelendiğini söylemezdi. Söylediklerini uygulardı. Bir gece önce bana söyledikleri, şimdiye kadar kendime itiraf etmek istemesem de her zaman bildiğim bir şeyi dile getiriyordu.

Ben Gene'e aittim. Ben ona aittim ve o da kendisine ait olanla ilgilenirdi.

Park ettikten ve dikiz aynasında saçlarımı hızlıca gözden geçirdikten sonra arabamdan indim. Tam kapıyı kapatmak üzereyken gece çantama göz attım. Gene beni gece kalmam için davet etmemişti. Henüz davet etmemişti. Bir keresinde geceyi onun kollarında geçirmiştım, bu da onu terk etmeme neden olmuştu. O da biliyordu, ben de biliyordum. Tekrar bir performansla ilgilenmediğinden şüpheleniyordum.

Muhtemelen daha yavaş hareket etmeye çalışıyordu, bu da bana acı veriyordu. Uzun zamandır kendi kendime acıdığım ve pişmanlık duyduğum için son sürat gitmeye hazırdım ama o Efendi'ydi. Hiçbir şey değilse bile, beklemek zorunda kalmanın cezasını hak ediyordum.

İç çekerek arabanın kapısını kapattım ve kaldırım taşlı yürüyüş yolundan eve doğru ilerledim. Kapıyı çalmak için elimi kaldırdım ama ben daha çalamadan Gene kapıyı açtı. Onu görünce çenem düştü. Onu zarif ve sofistike bir takım elbise içinde görmek bir şeydi, rafine zarafetin en üst noktası. Kulüpte deri kıyafetlerini giydiğinde de muhteşemdi. Ama bu görünüm benim yeni favorimdi.

Gene, ince, siyah bir kot pantolonun içine sıkıştırılmış, parlak, vücudu saran spandeks gümüş rengi bir atletle karşımda duruyordu. Zaten ne kadar güzel yapılı olduğunun farkında değildim. Kollarında yatmıştım, bana sarılmıştı. Ama onu bu şekilde, hayal gücüne hiçbir şey bırakmadan sergilerken görmek dizlerimin biraz titremesine neden oldu.

Gene gülümsedi, kenara çekilip içeri girmemi işaret etmeden önce kapıyı daha geniş açtı. Gariplik üzerime çöktü ve tereddüt etmeme neden oldu. Bir öpücük için çok mu erken? Bu

Öyle olmalı. Yoksa neden beni kollarına almak yerine içeri girmem için el sallıyordu?

Gene arkamdan kapıyı kapatırken döndüm ve gözlerimiz buluştu. İkimiz de konuşmadık ve rahatsızlığım arttı. Buluşmayı kabul ettikten sonra her şeyi sıradan bir şekilde bırakmıştık ama Gene'in eve gidip biraz dinlenmem konusundaki ısrarı yeniden bir araya gelmemize hızlı bir son vermişti.

Gene bana doğru küçük bir adım attı ve ben düşünmeye fırsat bulamadan, artık korkmadan ona uzandım. Uzun zamandır arzuladığım dokunuşu gerçekleştirmeliydi, bu ihtiyaç tereddütlerimden daha güçlüydü. Gene başını benimkine yaslarken bana sessizce sarıldı ve ben de yüzümü onun sert göğsüne bastırdım. Kollarımı beline doladım ve sanki uçup gidecekmiş gibi ona tutundum.

"Seni özledim," dedim, sesim titriyordu. "Nasıl bu kadar aptal olabildim bilmiyorum."

Gene beni sıktı, sonra bıraktı ama ellerimi kendi ellerinde topladı. "Sanırım biraz durup protokol ve güvenlik sözcüklerini tekrar gözden geçirmemiz gerekiyor. Son birlikteliğimizden bu yana kulübe gelmediğini bildiğimden, sanki yeniden başlıyormuşsun gibi hissediyorum. Bu da kendin hakkında kötü konuştuğun için sana kızmayacağım anlamına geliyor." Göz kırptı. "Sanırım bu kuralı unuttun."

Önceki dinamiğimizin anısı geri geldiğinde boğazımda bir yumru oluştu. Unutmuştum. Onu özlemenin ıstırabına o kadar kapılmıştım ki, kuralların ne kadar rahatlatıcı olduğunu ve benim de onları özlediğimi düşünmeyi ihmal etmiştim.

Başımı salladım, sesim çatlar ya da daha da kötüsü saçma bir şey söylersem diye konuşmak için kendime güvenmiyordum.

Gene bir kolunu omzuma doladı. "Tatlım, her şey yolunda. Her şey yolunda. Belki bunu da unutmuştundur diye söylüyorum, güvenli kelimen ne zaman kullanırsan kullan her zaman geçerlidir."

Tekrar başımı salladım ama diğer kurallardan bazıları aklıma geldi, özellikle de kelimelerimi kullanmakla ilgili olan.

"Teşekkür ederim," diyebildim. "Haklısın. Sanırım topraklanmak için bir dakikaya ihtiyacım var."

Dudaklarını şakağımın üzerinde gezdirdi, o kadar kısa sürdü ki ben daha bağ kuramadan bitti. Gene beni geniş oturma alanındaki rahat süet kanepeye yönlendirdi. En uçtaki resimli pencere, arka çit boyunca uzanan geniş çimlere ve bakımlı bahçeye bakan bir manzara sunuyordu. Yazın onunla dışarıda dinlenmenin, açık havadaki sandalyelere uzanmanın, ellerimizde soğuk içeceklerle günümüzün nasıl geçtiğini konuşmanın nasıl bir şey olabileceğini düşündüm.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve bu hatalı düşünceden dolayı kendimi zihinsel olarak azarladım. Hiçbir söz verilmemişti ve ikimizin de beklentileri yoktu. Ama kahretsin, ben onlara hazırdım.

Kanepenin pelüş kumaşı içine gömüldüğümde beni sarmaladı. Gene'in bana katılmaması beni şaşırttı. Elini çektiğinde daha sıkı kavradım.

"Nereye gidiyorsun?"

Birden kendimi çok muhtaç, çok yapışkan hissettim. Gene bana gülümsedi.

"Söylediğim gibi buraya gelmeden önce kahvaltı yaptınız mı?"

"Evet, efendim."

"Güzel. O zaman başlamadan önce seni beslememe gerek yok. Ama ikimiz için de bir bardak portakal suyu almak istiyorum." "Tamam."

Elini bıraktım ve kendime protokolü tekrar hatırlattım. Susuz kalmayın, şekerinizi yükseltin. Gene'in benden yapmamı istediği her şeyin bir amacı vardı.

İçkilerimizle döndüğünde, saygılı bir mesafeyi koruyarak yanıma oturmadan önce bana sözsüz bir tane uzattı. Sessizliğimizi koruduk, aramızdaki dinamik garip olmaktan ziyade rahatlatıcıydı. Gene kendimi bulmam için sessiz bir alan yaratmıştı. Bakışları benden bir şey talep etmiyor, sadece teselli ediyordu. Bu benim için

Onun her zaman kontrollü ama mümkün olan en besleyici şekilde olmasını severdim.

Sertçe yutkundum. Eğer kendime aşkı düşünme izni verirsem, bırakın geceyi, önümüzdeki beş dakikayı bile atlatamazdım.

Sonunda sesimi yeniden bulduğumda, kelimeler bir anda ağzımdan dökülüverdi. "Burada olduğum için ne kadar mutlu olduğumu bilmeni istiyorum. Artık aramızdaki bağdan şüphe duymuyorum. Ben hazırım efendim. Sadece bir sahnede yaptıklarımız için değil, her şey için." Devam etmeden önce derin bir nefes aldım, "Kulüpte, toplum içinde, hatta ailelerimizin yanında bile saklanmayacağım. Bir daha kaçmayacağım."

Gene yanağımlı okşadı. "Sen benim cesur oğlumsun. Ama sana baskı yapmıyorum. Her şey kendi zamanında olacak, tamam mı?"

Avucuna doğru eğildim, gözlerimi kapadım ve tenimizin değdiği yerdeki sıcaklığa odaklandım. Birkaç dakika geçtikten sonra beni nazıkçe kucağına çekti. Kalp atışlarının ritminde kendimi kaybetmeden önce, "Kuralları gözden geçirmeye, sınırlarını aşmaya hazır mısınız?" diye fısıldadı.

"Evet, efendim," diye boğuldum, sinirlerim yine beni alt etmekle tehdit ediyordu.

"İşte," dedi bana bir bardak uzatırken. "Biz konuşurken bundan bir yudum al." Gözlerini bana kilitledi. "Endişeli olduğunu biliyorum, bu yüzden odaklanmana ihtiyacım var. Şu anda bunun senin için çok fazla olduğuna karar verirsem dururuz."

Midem daraldı. "Gitmek zorunda mıyım?"

Gene parmaklarını ensemdede dolaştırdı. "Sen istemedikçe olmaz. Eğer bugün olan tek şey birlikte vakit geçirip birbirimize yeniden bağlanmamızsa, o zaman mutlu bir adam olacağım. Unutma, baskı yok."

Sanki Gene'in sözleri beni endişeden felç eden büyüyü bozmuş gibi, üzerime bir sakinlik dalgası çöktü.

"Teşekkürler. Bu yardımcı olur." Avuç içlerimi kotumun üst kısımlarına sürttüm. "Gergin olsam bile, ne yapacağım konusunda heyecanlıyım."

bugün yapıyoruz. Ama daha da önemlisi, burada seninle olduğum için mutluyum." Küçük bir kahkaha attım, duygularım allak bullak olmuştu. "Dün gece Marc'ın davetine gitmek uzun zamandır yaptığım en akıllıca şeylerden biriydi."

Gene'in yüzüne bir sırıtma yayıldı. "Ben de öyle." Kendi meyve suyundan sağlıklı bir yudum aldı ve bardağı sehpanın üzerine koydu. "Hadi başlayalım."

Önce benim güvenli sözcüklerimle başladı. Her zaman renkleri kullandım çünkü alıştığım şey buydu. Sonra teker teker, sözleşmemiz için müzakere ettiğimiz kuralları ve sınırları gözden geçirdi, o akşamın anısı zihnimin her köşesini doldurdu ve kalbimi kavradı. O konuştuğunda, sessizliği dolduran sadece onun sesi olana kadar dünya kayboluyor ve bana bir zamanlar paylaştığımız her şeyi hatırlatıyordu. Gene'le tekrar birlikte olmak her zamanki kadar rahatlatıcı ve korkutucuydu.

Gene sözleşmemizi bir kenara bıraktı. "Değiştirmemiz gereken bir şey var mı?"

"Hayır. Kulağa harika geliyor."

Kıkırdadı. "Kendinden oldukça emin görünüyorsun."

Başımı eğdim. Aramızda neredeyse on yaş olmasına rağmen, zaman zaman onun yanında kendimi çocuk gibi hissediyordum. Yine de benimle aşağılayıcı konuşmazdı. Daha çok hükmedici bir duruşu vardı. Bir insan tüm kontrolünü ona devretmeye nasıl karşı koyabilirdi bilmiyorum.

Gözlerimi kaldırdım. "Ne istediğimi biliyorum."

Gözbebekleri büyüdü ve nefes alış verişindeki hafif yükselmeyi fark ettim. "Güzel. Hadi başlayalım."

Ayağa kalktı ve bana elini uzattı. Hiç bitmeyen pişmanlık tuzağına düşmemek için kendimi zor tuttum. Gecenin geri kalanında her şeye sanki ilk kez oluyormuş gibi davranacağıma dair kendime söz verdim. İlk sahnemiz. İlk sözleşmemiz. İlk öpüşmemiz. Ve tabii ki sesleri üzerimde ilk kez kullanacaktı.

Parmaklarımız birbirine dolanmış bir şekilde el ele tutuşarak oyun odasına doğru ilerledik. Gene bodrum katını bitirmişti.

Zindan olarak kullanılabilirdi ve giriş mutfağın yanındaki çamaşır odasından sağlanıyordu. Merdivenlerin dibine vardığımızda Gene cebinden bir anahtar çıkarmak için elimi bıraktı.

Bana yan gözle baktı. "Haftada iki kez gelen bir temizlikçim var."

Kıkırdadım, başımı salladım. "İyi karar."

Kapının kilidini açtıktan sonra odaya girdi ve duvardaki bir düğmeyi çevirdi. Odanın her tarafına yerleştirilmiş birkaç küçük, gömme ışık yandı ve sıcak bir parıltı yaydı. Alçak ışığa alışmaya çalışırken gözlerimi kısıtım. Görebildiğim kadarıyla hiçbir şey değişmemişti. Sağda şaplak sehpası, ortada minderli bir zemin üzerinde haç, tepede asılı zincirler. Aletin arkasında Gene'in tüm aletlerinin ve oyuncaklarının bulunduğu bildiğim bir dolap vardı.

Sola döndüm ve donakaldım. Sanki bir şeyler farklıymış gibi görünüyordu. Sondaj gösterisini izlediğimden ve Gene'in zindanındakine benzer bir sandalye kullandıklarından beri bunu bekliyor olmalıydım, ancak kulübe gitmek yerine onun zindanını kullandığımız tek seferde bunu gördüğümü hatırlamıyordum.

Gene tıbbi sandalyeyi işaret etti. "Senden soyunmanı istemedenden önce, yaklaşıp bir göz atmanı istiyorum. İsterseniz inceleyin, içine tırmanın, ayaklıkları ve üzengileri ayarlayın. Nasıl isterseniz."

Teklifini kabul ettim ve sandalyeye sanki beni ısıracakmış gibi yaklaştım. Kendime bunu isteyen ben olduğumu hatırlattım. Ne dilediğine dikkat et... Ellerimi siyah vinil kaplı dolgunun üzerinde gezdirdim. Bir doktorun muayenehanesinde olmak bana hiç seksi gelmemişti. Ofiste benimle sevişen ateşli bir doktorun hayalini hiç kurmamıştım ve buruşuk kâğıtların üzerinde oturmak da bana bir şey ifade etmiyordu.

Ama çıplak kığım serin plastik kumaşa değiyor, vücut ısım sonunda deri ve vinilin birleştiği yerde ter birikene kadar örtüyü ısıtıyor, ayaklarım üzengilerde,

Dizlerim birbirinden ayrılmaya zorlandı, Gene bir parçama nüfuz etti, ihlal edilmeyi isteyeceğimi hiç düşünmemiştim...

Elimin tersini ağzıma götürdüm, boğazımdan çıkan ses geniş ve açık odada bir çığlık gibi yankılandı. Sandalyenin yanında çelik bir tepsi vardı ve yüzeyi kaplayan havlunun üzerine birkaç parça eşya yerleştirilmişti. Bazı steril kayganlaştırıcı paketleri, bir çift lateks eldiven, alkollü mendil ve uzun dikdörtgen kırmızı bir kutu dikkatimi çekti. Başka koşullar altında, bunun küçük bir müzik aleti, belki de bir pikolo içerdiğini tahmin edebilirdim. Ama ben daha iyi biliyordum.

"Hala yeşil miyiz?"

Elini kendi elimle kapattım. "Evet, efendim. Bunu istiyorum." Dudaklarını parmak eklemlerime bastırdı ve geri çekildi. "Soyun. Yavaşça yap. Bana ne kadar acı çektiğini göster.

beni memnun et."

Dudaklarım aralandı ve uçuşuma yaklaşırken derin bir nefes aldım. Aklımda, sapkınlık bir tarafta, bir erkekle yakınlaşmak diğer taraftaydı. Eğer bir adım atarsam, belki de bu iki şey bir olabilirdi. Artık aramızda herhangi bir ayrılık olmasını istemiyordum, onunla tam bir ilişkiye hazır olup olmadığımı ikinci kez tahmin etmek istemiyordum.

Onun evinde olacağımızı bildiğimden, giymek için basit bir şey seçmiştim. Koyu renk kot pantolonun içine sokulmuş orman yeşili düğmeli bir gömlek, siyah boxer külot ve bir atlet. Vans pantolonumu çıkardım, sonra doğru gardırop seçimini yapıp yapmadığımı düşünerek kendimi korkutmadan önce kolay yolu seçtim ve paçaları açarak gösterime başladım.

Gene ellerini önünde kavuşturmuş karşımda duruyordu, sanki gizli gündemimi biliyormuş gibi dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. Yine de yapacak bir şey yoktu. Hiçbir zaman dışa dönük, partilerin neşesi, dans kulüplerinde pistteki müthiş hareketlerimle parlayan biri olmamıştım. Mucizevi bir şekilde hareket etme yeteneği kazanmış kartondan bir adam gibi göründüğümü hayal ederdim.

Ellerim titriyordu, bu yüzden gömleğimin üst kısmındaki ilk düğmeye uzanırken hızımı yavaş tutmaya odaklandım. Usta Gene'in bakışları vücudumun her yerini dolaştı ve onun her kas seğirmesini, nefes alış verişini ve açıkta kalan tenimin her yeni santimini izlediğini hayal ettim. Çözdüğüm her düğmeyle birlikte içimi bir özgürlük duygusu kapladı. Önemli olan tek şey efendimi memnun etmekti.

Gömleği yavaşça çekerek açtım, bir tarafını omzumdan kaydardım, sonra diğerini, sonunda göğsümü ortaya çıkardım. Artık çıplak olan tenime değen hava, göğsümdeki meme uçlarını sıkı tomurcuklar halinde sıkılaştırdı. Vücudum spor salonunda geçirdiğim saatlerle ya da genetiğin doğal bir armağanı olarak şekillenmemiştir. Ancak bu benim vücudumdu ve Gene'in bana yaydığı geniş gülümseme kendime olan güvenimi artırıyordu.

"Devam et," diye teşvik etti, sesi göğsünün derinliklerinde yankılanıyordu.

Temel işlevini unutmuş gibi görünen titrek ellerimle kemeri çözdüm. Deri, yumuşak bir şingirtı sesiyle ilmeklerden kolayca kayarak odadaki artan gerilime katkıda bulundu. Kemerini gömleğimin yanına bıraktım, gerisini daha fazla erteleyemeyeceğimi biliyordum. Gene ne kadar yavaş soyunmamı isterse istesin, sonsuza kadar bekleyemezdi. Kot pantolonumun fermuarını açtıktan sonra aşağı doğru itmeye başladım ama Gene avucunu açarak elini kaldırdı.

"Bekle. Arkanı dön."

Keskin bir nefes aldım ama hemen itaat ettim. Neden böyle bir istekte bulunduğunu tahmin etmek için roket bilimci olmaya gerek yoktu.

"Çok iyi," dedi yumuşak bir sesle. "Başparmaklarını ilmeklere geçir, sonra pantolonunu aşağı indirirken olabildiğince yavaş hareket et. Bacaklarınızı düz tutun."

Emriyle içimden bir ürperti geçti. İtaat kendi başına bir uyarılma biçimiydi ve bunu Efendi Gene'den daha iyi kimse bilemezdi. Omzumun üzerinden baktım ve devam etmeden önce bir anlığına göz göze geldik. Kot pantolonumu kırımın kıvrımından geçirip kalçalarımın altına indirdim.

Eğilmekten başka çaremin kalmadığı bir noktaya gelmiştim, külotumun örgü kumaşı arka tarafıma doğru uzanıyordu. Yine de olabileceğim kadar açıkta değildim. Çıplak değildim ama sertleşmişim. Arkamı döndüğümde, yapışkan iç çamaşırı tüm sırlarımı ortaya çıkaracaktı.

"Kımıldama," diye fısıldadı Gene.

Gene'in sabitleyici eli sırtımın alt kısmına inip diğer eliyle omzumu kavradığında donakaldım, dar paça kot pantolondan ne kadar zarif bir şekilde çıkabileceğimi merak ediyordum.

"Sana yardım edeyim."

Gene kalkmama yardım etti ve başıma bir kan hücumu geldi.

"Sakin ol," dedi. "Dengeni bulana kadar bir süre hareketsiz kal."

Sanki daha önce hiç eğilip sonra kendi başıma kalkmamışım gibi. Ancak sinirlerim ve bir süre başımın aşağıda kalması başımı döndürmüştü. Kendi kendime kıkırdadım ama hemen ardından kalbime bir bıçak saplandı.

Bir kez daha, Gene'in diğer erkeklere hizmet etmesini, onları güvende ve sağlam tutmasını, her düşüncesini onların rahatına göre ayarlamasını mantıksız bir şekilde kıskanıyordum. Gene'in cinsel geçmişi beni rahatsız etmiyordu. Ama bu? Sadece bir gün bana karşı bu kadar sahiplenici hissedebileceğini umabilirdim.

Gene'in göğsümdeki elinin sıcaklığı beni şimdiki zamana geri getirdi. Yanağıma yumuşak bir öpücük kondurdu ve kalbim yerinden fırladı.

Gene gözlerinin kenarları kırışarak gülümsedi. "Bundan oldukça keyif aldım, tatlım. Teşekkür ederim."

Neredeyse ağzımı açıp bana neden eskisi gibi 'oğlum' demediğini soracaktım, ama bu sevecen ifadeyi kullanmayı bırakmasını istemiyordum. Kelime seçiminin geleceğimiz için iyi bir işaret olduğuna karar verdim.

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım, bu yüzden biraz gergindim."

"Harika iş çıkardın." Kalçamın arkasına dokundu. "Hadi, kotu çıkaralım."

Bana söyleneni yaptım, neden beni sonuna kadar soymadığını merak ediyordum. Ben pantolondan çıkarken bir kolunu belime doladı. Geriye sadece iç çamaşırım ve çoraplarım kalmıştı.

Gene ellerini göğsümün üzerinde yavaş daireler çizerek gezdirdi. "Seni sandalyeye götürmeden önce, güvenli kelimeni her şey için kullanabileceğini tekrarlamak istiyorum - sadece sesler veya maske için değil."

Kaşlarımı birleştirdim. "Elbette. Tekrar kaçabileceğimden mi endişeleniyorsun?"

Tamam, bunu yüksek sesle söylemek istememiştim ama söylediğime memnun oldum. Onu bir daha terk etmeyeceğime dair güvence vermeme rağmen, bu oturup olgun bir konuşma yaptığımız sırada oldu. Onun zindanında yarı çıplak ve sert bir haldeyken değil.

Gene cevap vermeden önce bir süre bekledi. "Tamamen dürüst olmak gerekirse, evet demek zorundayım. Ama senin ne kadar tahrik olduğunu fark edene kadar aklımın ucundan bile geçmedi." Küçük bir iç geçirdi. "Bizimle ilgili tek endişem ne kadar fiziksel yakınlığa hazır olduğun. Daha önce yaptığımızdan daha fazlasını yapmak istemiyorsan ya da şimdilik tüm cinsel temasları beklemek istiyorsan sorun değil."

Fiziksel olarak paylaştığımız tek şey, iyi bir çocuk olduğum bir sahneden sonra bana mastürbasyon yapması ya da sikini emmemi emretmesiydi. Bu özel eylem sadece bir kez gerçekleşmişti, ama içimde bir şeyleri değiştiren şey buydu. Ağzımdaki sıcak, sert etini düşünmeden duramadığım noktaya kadar tekrar bir performans arzuladığımda, ona daha fazlasını istediğimi söyledim.

"Biliyorum." Başımı salladım. "Anlıyorum. Ve yaptığımız herhangi bir şeyi durdurmam gerekirse güvenli kelimemi kullanacağım." Alt dudağımı ısırdım, onu ne kadar zorlayabileceğimden emin değildim. Ama bazen eylemler sözlerden daha yüksek sesle konuşur derler. Bileğini kavradım,

Sonra elini ereksiyonumun üzerine koydu. "Seninle her şeyi istediğimi söylediğimde, her şeyi kastetmiştim."

Gene saçlarımdan bir tutam yakalayıp başımı geriye doğru çekince bir nefes verdim. Dudaklarımızı birbirine yapıştırdı, dilini ağzıma soktu, beni daha önce hiç yaşamadığım bir saldırganlıkla öptü, her darbesi aramızdaki bağı daha da derinleştirdi. Tanrım, bunu nasıl da özlemiştim. Ona bir kez onay verdiğimde, öpücüklerinin bir marka gibi olacağını, sadece ona ait olduğumu açıkça iddia edeceğini hayal etmiştim.

Öpüşmeyi kesti ve ben de bir yudum hava çektim. Hâlâ saçlarıma dolanmış olan parmakları gevşedi ve dudaklarını nazıkçe şişmiş dudaklarımin üzerinde ileri geri gezdirdi. İçimi çektim ve ona sarılarak rahatladım. Bir yanım sondajı atlayıp doğrudan sevişmeye geçmesini diliyordu.

Gene beni düşündü, sanki bir sonraki hamlesini düşünüyormuş gibi gözlerimin içine baktı. Acaba o da benimle aynı şeyi mi düşünüyordu?

"Gel hadi." Kıçımı okşadı. "Kıyafetlerinin geri kalanını çıkar ve sandalyeye tırman."

Odunum hızla azaldı. İşte bu kadar. Gösteri zamanı.

Külotumu çıkardım ve çoraplarımı çektim, bunları striptiz kıyafetleri yığınma ekledim. Kenarından kalın kayışlar sarkan heybetli sandalyeye doğru ilerledim. Tükürmeden yutkundum. Sanırım beni hareketsiz tutmak istemesi mantıklıydı. Soğuk vinilin üzerine tırmanırken boğazımı temizledim, yarı eğik mobilya parçasında rahat etmek için kıçımı oynattım. İzlediğim demonun her anını hatırlamak için çok uğraştım ama beynim bulanıklaşmıştı.

Pürüzsüz yüzeye yerleşirken gözlerimi kapattım. Ama bir Efendi'nin bana hükmetmesi böyle bir şeydi işte. Hatırlamak zorunda değildim. Kontrolü ona bırakmaktan başka bir şey yapmama gerek yoktu.

Yuvarlanan metal arabanın takırtısı kulaklarımı tırmaladı ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gene gülümseyerek bana baktı ve sonra güven verici bir elini karnıma koydu. Sanki bana güveniyormuş gibi bir havası vardı.

Onun hakkında otorite ve sert olabilirdi, ama birçok yönden büyük bir yumuşaklıktı. Dommeler'larımı görmeyi bırakmam için bana ilham veren şey onun tavrıydı. Onun sayesinde daha fazla ilgiye ve daha az şiddete ihtiyacım olduğunu fark ettim.

Gene gözlerimin üzerine küçük gümüş çivilerle süslü, yastıklı, siyah saten bir maske yerleştirdi. "Bu bir süredir birlikte ilk sahnemiz olduğundan ve her iki karışıklık da senin için tamamen yeni olduğundan, seninle her şey hakkında konuşacağım."

"İyi plan."

Son kelimedede sesim çatallaştı, bu da onun kararının neden akıllıca olduğunu daha da pekiştirdi.

Alnımdaki birkaç saç telini geriye doğru taradı. "Seni bağlamadan ve maskeyi takmadan önce sana sesleri göstermek istiyorum. Özellikle de senin üzerinde kullanacağım sesi." Kırmızı kutunun kapağını tıklatarak açtı ve kapağı kaldırarak çeşitli kalınlık ve uzunluklarda bir dizi metal çubuğu ortaya çıkardı. Her birinin tepesinde gümüş bir top vardı. Kutunun altındaki sıranın sonunda, penis tıkaçları olduğunu anladığım bölmeler vardı. Bu noktada beynim kısa devre yapmıştı ve cevap veremiyordum. Korkunç tıbbi aletler hakkında fikrimi sormayacağını umuyordum.

Çantadaki en küçükten üçüncü çubuğu gösterdiğinde gerildim. Hepsinin de oldukça uzun görüldüğü gerçeği üzerinde durmamaya çalıştım. Kendime Gene'in ne yaptığını bildiğini ve benimle her konuda konuşacağına söz verdiğini hatırlattım.

"Bununla başlayacağım. Ölçüleri altı milimetre. Çoğu erkek üretrasının çapı altı ila sekiz milimetre arasındadır, bu yüzden iyi olacaktır. Ama yavaş gideceğim."

Ağzım çöl gibiydi ve sandalyenin kollarına ölümüne tutunmuştum. Gene sandalyenin diğer tarafındaki kayışı almak için üzerime eğildi. Belimden bağladı, sonra beni istediği şekilde konumlandırmaya devam etti. Beni tutmaya devam etti, daha fazla kayış bağladı.

omuzlarım, göğsüm ve uzuvlarım. Ayaklarımı bileklerimden tutarak kaldırdı ve daha geniş açmadan önce üzengilere yerleştirdi.

Bu şekilde açıkta ve Gene'in merhametine kalmış olmak ereksiyon halimi yeniden canlandırıyordu. Seslendirme demosundan hatırladığım önemli bir bilgi, tamamen sert olmanın Gene'in sesi içime almasını zorlaştırabileceğiydi. Ucumun çok hassas olması ya da açıklığın çok sıkı olmasıyla ilgili bir şey. Aletimi kendi haline bırakabileceğimden şüpheliydim, bu yüzden Gene'in halletmesi gereken başka bir ikilem olacaktı.

Kendi kendime homurdandım. Gene'in bana ait herhangi bir şeyi istediği gibi kullanmasıyla ilgili bir sorunum yoktu.

Beni zapt etmeyi bitirdiğinde, Gene maskeyi gözlerimin üzerine taktı. Başımın arkasındaki lastiği kurcaladı, örtüyü görünüşte tatmin olacak şekilde yerleştirdi.

"Rahat mı?"

"Evet. Aslında güzel."

"Bir de bana sor." Gene başımı okşadı, nazik dokunuşlar beni rahatlatı.

"Dolguyu beklemiyordum. Bulut gibi. Yumuşak ve rahatlatıcı." Titreyerek güldüm. "Bu muhtemelen saçma görünüyor. İyi açıkladığımdan emin değilim."

"Mükemmel bir iş çıkarıyorsun."

Şimdi sesin benim için olduğunu ve maskenin takılı olduğunu gördüğümde, doğru kararı verdiğime her zamankinden daha çok ikna olmuştum. Metal bir çubuğun sikime girmesi görmek istediğim bir şey değildi.

Tepsiden gelen seslerle gerildim. Bir dakika. İçime yabancı bir nesne sokmaya başlamadan önce beni hazırlamak için bir şeyler yapması gerekmiyor muydu? Belki de maske kötü bir fikirdi. Küçük bir gözyaşı duydum ve güçlü alkol kokusu burnumu kıştırdı. Gene soğuk pedi aletimin ucuna yerleştirdi ve ben de bağlarımın içinde sarsıldım. Çok sertleşmem sorunu anında çözülmüştü.

"Çubukları çoktan sterilize ettim ve kullandığım diğer her şey steril ambalajlarda. Zevk için kendine dokunarak kuralları ihlal edersen, güvende olduğundan emin ol."

Şaka yapıyor olmalıydı. "Endişelenmeyin efendim. Bunu kendime yapma şansım yok."

Gene kıkırdadı. "Asla asla deme. Pek çok erkek bunu son derece zevkli buluyor."

"Gösterideki adam iyi vakit geçiriyor gibi görünüyordu."

Hiç bu kadar yüksek sesle bağırان birini duymamıştım.

Daha fazla yırtılma sesi duyulabiliyordu ve Gene'in bana biraz daha eziyet etmeye hazırlanırken sırttığını hayal ettim. Eldivenli parmaklarını artık yumuşamış olan sikimin etrafına doladı ve uzun, yavaş çekişlerle sikimi okşadı. Eli kaygandı ve keskin bir kokunun olmaması kayganlaştırıcı paketlerine geçtiğini gösteriyordu. Her birkaç çekışten sonra başparmağını yarığımın üzerinde gezdiriyor, sanki beni açıklığının uyarılması fikrine alıştırıyordu.

Gene tamamen sertleşmeden önce beni okşamayı bıraktı ve lanet maske beni hayal gücümle baş başa bıraktı. Beklediğimi sandığım an bu olmalıydı. Dudaklarımı yaladım, nefes alışım daha da hızlandı. Kırmızı. Kırmızı. Kırmızı. Bu kelime zihnimde yankılandı. Ya da sarı. Sarı da olur.

Aletimin ucu hafifçe sıkıştırıldığında bir nefesle iç çektim, ardından yarığıma bir şey sokuluyormuş gibi garip bir his geldi.

"Sesi almak için açılışınızı hazırlıyorum. Hiçbir şey zorlanmayacak. Üretranız çubuğu kabul edebiliyorsa, yerçekimi süreci kolaylaştıracaktır."

Sözleri beni duraksattı. Sondaj kavramını bana birkaç kez açıklamış, internette araştırma yapmış ve genel olarak kavramış olsam da, içime zorla bir şey sokulduğu korkusunu hâlâ üzerimden atamamıştım.

Gene yarığım üzerinde çalışmaya devam ederken tısladım, açıklığı manipüle ediyor ve neredeyse temas anında ısınan daha soğuk kayganlaştırıcı ekliyordu. Hafif bir yanma oluştu ama korkunç derecede rahatsız edici bir şey değildi. Eğer bu kadar yoğun olsaydı, iyi olurdu.

Çelik çubuğun küt ucu yarığıma girdiğinde tekrar nefesim kesildi, tüm vücudum kaskatı kesildi. Kısıtlayıcı kayışlar yüzünden zar zor hareket edebiliyordum, etrafım karanlıkla çevriliydi ve aletimin yırtılıp açıldığını hissetmek çığlık atma isteği uyandırdı. Bunun yerine dişlerimi sıktım ve başımı bir o yana bir bu yana salladım.

"Konuş benimle, tatlım. Hâlâ yeşil miyiz?"

Öyle miydin? Lanet olsun. Bu kadar ileri gitmiştim. Neden boktan kısmı geçip iyi şeylere ulaşmayayım?

"Yeşil."

Gene dudaklarını alnıma bastırdı, sıcak nefesi tenimde gezindi. "Seninle gurur duyuyorum, Alec. Aletin sesi kolayca alıyor, bu yüzden bundan sonra olacıklardan gerçekten keyif alacağını düşünüyorum."

Bolca gelen olduğu sürece ben de varım.

Ama dikkatim yüzde yüz Gene'in çubuğu üzerimde kullanma şekliyle büyülenmişti. Sesin her kayışında aletimin daha derinlerine iniyor, her nazik hareketinde yanma daha da şiddetleniyordu. Ayak parmaklarımı kıvırdım ve eklemlerimin çatlayacağını düşünene kadar sandalyenin kolunu kavradım.

Endişelenmem gerekip gerekmediğini sorma şansım olmadan, ses içime doğru kaydı. Gidebildiği kadar uzağa gitmiş olmalıydı çünkü çubuğun tepesindeki topun horoz kafama çarptığını hissettim. Ve sikimdeki his çok büyüktü. Devasa.

"Bu...?" Boğazımı temizledim ve kendime nefes almam gerektiğini hatırlattım. "Tamamen mi?"

"İyi karşıladın." Gene çubuğun tepesine hafifçe vurdu, hafif bir titreşim içimde sıçradı. Etrafımı saran karanlık işini yapıyordu. Onun beklentisi

Bir sonraki hamlesi, bana yapmayı seçtiği şey tarafından esir alınan dikkatim, bana var olduğunu hiç bilmediğim bir heyecan verdi. "Hiç olmadığın kadar sert boşalmaya hazır mısın?"

Bu ciddi bir soru muydu? "Evet, efendim. Bildiğinizden daha hazırım."

Yavaşça başladı, sikimdeki çelik parçasını zar zor hareket ettiriyordu. Gene'in bana karşı temkinli davrandığının her zaman farkındaydım. Varsayımım her zaman bunun benim sorgulayıcı, vanilya kıcımdan kaynaklandığı yönündeydi. Ama şimdi, hareketlerinde benim deneyimsizliğimden daha fazlası var gibi görünüyordu. Onun için önemli olduğum için bana böyle özenli davranıyordu.

Gözlerim yaşardı. Her şeyimi. Kalbimi çalan bu adama her şeyimi verebilirdim.

"Konuş benimle, Alec. Hâlâ yeşil miyiz?"

Konuşmak için dudaklarımı araladım ama tek yapabildiğim kısık bir inilti oldu. Bu da neydi böyle? İçimde bir sızı oluşurken yanma hissi arka plana düşüyordu. Bu kötü değildi, yakın bile değildi. Yumuşak kayış, eylemin çöküşü, hiç keşfedilmemiş kısımlarımın uyarılması-evet. Bunu tekrar isteyecektim.

Gene sustu ve ben ona devam etmesi için bağırmak istedim. "Alec. Soruma cevap vermedin."

"Evet," diye boğuldum. "Yani, yeşil. Kesinlikle yeşil." "O zaman daha fazlası için hazır ol."

Ayak parmaklarımı tekrar kıvırdım. "Daha" kulağa harika geliyordu.

Sikimi sikme hızını artırdı. İçeri ve dışarı, içeri ve dışarı. Çubuğu asla daha aşağıya itmedi - güvenlik açısından bunun iyi bir fikir olmadığından eminim. Ama bazen içimde döndürüyordu, çok fazla değil, ama yaptığında, his gerilmiş gibiydi.

Gene durakladı ve ben nefesimi tuttum. Durmayacaktı, değil mi? Demodaki adamın yaşadığı gibi patlayıcı bir orgazma doğru giderek kabaran bir dalgaya binerken değil.

Ama benimle işi henüz bitmemişti. Gene kaygan parmaklarıyla yanaklarımın arasında geziniyor, deliğime ulaşıyordu.

bana hiç dokunmamıştı. Aşağı doğru kaymaya çalıştım ama zar zor hareket edebiliyordum.

"Sabır, tatlım. Sana istediğini vereceğim."

Başparmağı gibi hissettiği şeyi ağzımın kenarında gezdirerek sinirlerimi canlandırdı. Dar deliğimdeki baskıyı artırırken, çubukla beni tekrar sikmeye başladı. Bu ikili his beni çıldırtacaktı. Hareket edememek, beni uçuruma yaklaştırmaya katılamamak neredeyse başa çıkabileceğimden daha fazlaydı.

Gene'in başparmağı kıcıma girdi. İçimde birkaç kez dolaştırdıktan sonra çıkardı ve yerine parmağını koydu. Daha önce Dommes'lardan biri tarafından sikilmiştim, bu yüzden uzun zaman geçmesine rağmen bu his tamamen yeni değildi. Ama aynı anda hem sikimin hem de götümün sikilmesiyle, kendimi hiç bu kadar inanılmaz bir şekilde kullanılmış hissetmemiştim.

"Oh, lanet olsun."

Gene'in parmak kaymış üzerinde benim Bez, ve a sarsıntı içimden bir zevk dalgası geçti. Dalga büyüdüğüçe taşaklarım sıkılaştı, doruk noktam ufukta belirdi.

Ama tam zirveye ulaştığımda, his azaldı. Sesin boşalmamı engellediğini fark ettiğimde hayal kırıklığı içinde dişlerimi gıcırdattım.

Gelme ihtiyacı geçmedi. Bunun yerine, aşamadığım çimento bir duvara, acı veren, amansız bir baskıya dönüştü.

"Lütfen..." Fısıldadım.

"Biliyorum bebeğim," diye fısıldadı Gene. "Bir dakika daha dayan."

Bir dakika mı? Hayatta kalamazdım, bu mümkün değildi. Baskı arttı, ihtiyaç o kadar dayanılmazdı ki gözlerimden yaşlar süzüldü.

Gene tam bezime bastırırken çubuğu çıkardı ve vücudum bağların içinde sarsıldı. O kadar sert boşalıyordum ki başım dönüyordu ve tekrar tekrar küfürler savuruyordum. Genelde bir anlık coşku ve birkaç atımlık

boşalmam bir coşku patlamasına dönüştü. Ne kadar saçma olduğunu bilsem de, sanki boşalmayı hiç bırakmayacakmışım gibi hissediyordum.

Terden kayganlaşmış sandalyeye yığılıp, vücudumdan daha fazla ter akarken nefes nefese kalana kadar Gene'in parmağını ve çubuğu tamamen çıkardığını fark etmedim. Geriye sadece sikimde hafif bir yanma ve kıcımda bir boşluk kalmıştı. Bu o değildi, değil mi? Ona hâlâ içimde ihtiyacım vardı.

Maske çıkarıldı ve birkaç kez gözlerimi kırptım. Gözlerimi kapattıktan sonra, parlak bir ışığın açıldığını belli belirsiz fark ettim. Üzerime spot ışığı tutan muayene lambası kenara itildi ve yerini Gene'in üzerimde gezinen gülümseyen yüzü aldı.

"Tanrım, çok güzeldin. Nasıl hissediyorsun?"

Bana yaşattığı muhteşem deneyim için doğru kelimeleri bulabileceğimden şüpheliydim ama bunu yaptığımıza memnun olduğumu da belirtmek istiyordum.

"Mutluluk. Sanki uçup gidebilirmişim gibi."

Dudaklarımı derin bir öpücükle yakaladığında, dilini ağzımın içinde yavaş okşamalarla gezdirdiğinde, anladığını biliyordum. Gene her şeyi anlıyordu.

FOUR

GEN

Bağları çözdükten sonra, gevşek Alec'i kollarıma aldım ve zindanın en ucundaki yatağa taşıdım. Onu nazikçe yatırdım, gelmeden önce hazırladığım yastık yığınının hafifçe yasladım. Yatağın yanındaki küçük masada da iki şişe su vardı, birinin kapağını açıp ona uzattım.

"Birkaç güzel yudum al, bebeğim."

Şimdiden ona sanki benimmiş gibi tepki veriyordum, sanki bize özgü eğlence aktivitelerinin peşinden koşarak hafta sonumuzun tadını çıkaran bir çiftmişiz gibi. Ama gerçek bu değildi - en azından henüz değil.

Sesleri kullanmayı önerdiğinde, ilk içgüdüm onu vazgeçirmek oldu. Daha az yoğun bir şey seçmesi için onu cesaretlendirmeyi düşündüm. Şimdi anlıyorum ki, yeni sapkınlıkları deneme yeteneği konusundaki endişem, bunalıp beni tekrar terk edeceği korkusundan kaynaklanıyordu. Nihayetinde, onun isteklerini kabul etmemin nedeni de buydu. Bilinmeyi kucaklama konusunda gerçekten ciddi olup olmadığını görmek için niyetinin gerçekliğini bilmem gerekiyordu.

Alec koluma uzandı, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Benimle uzanmayacak mısın?"

Güzel, doygun oğluma gülümsedim. Parmaklarımla içine girmeme izin vermişti ki bu beklediğimden de fazlaydı. Şimdilik bundan memnundum. Makosen ayakkabılarımı çıkardım ve onunla birlikte yatağa tırmandım. Sarsılarak doğruldu ve ben donakaldım.

"Sorun ne, Alec?"

"I..." Kaşlarını çattı. "İstemiyor musun...?" Gözlerini indirdi. "Sevişeceğimizi sanıyordum."

Kalbim yerinden fırladı. Hayır, kesinlikle kaçmıyordu. Yatağa oturdum, parmaklarımızı birbirine geçirdim.

"Seninle bu şekilde birlikte olmak harika olurdu ama henüz hazır değilsen bu bir anlaşma bozucu değil." Başparmağımı teninde gezdirdim. "Bu oldukça iyi bir orgazmdı," dedim kıkırdayarak. "Bir süre dinlenmek isteyebileceğini düşündüm."

Alec bakışlarımı tuttu, yanakları kızarmıştı ama gözleri yalvarıyordu. "Dinlenemiyorum, efendim." Bana doğru uzandı, yakınlık için sessiz bir yalvarış. "Dün gecedan önce bile, ikinci bir şans umarken, seni içimde düşündüm. Lütfen?"

Uzun bir nefes aldım, kalbim korku ve özlemin güçlü karışımıyla güm güm atıyordu. Onun ihtiyacının ağırlığı benimkiyle eşleşiyordu. Aramızdaki bağın yoğunluğu, her zaman Alec'e ait olan temel bir parçamı çekiştiriyordu.

Eğildim ve kalkmadan önce ona yavaşça bir öpücük verdim. İlk başta bana tekrar uzandı ama tişörtümün eteğini tutup çıkarınca rahatladı. Aç bakışlarla soyunmamı izledi, çıplaklığım verdiği tepki güven vericiydi. Onun ham arzusu beni cesaretlendirdi, son birlikteliğimizdeki suskun denizaltıyla tam bir tezat oluştuyordu.

Tekrar yatağın üzerine kayarak kendimi Alec'in yanına bıraktım. Vücut ısısı içime işledi ve bedenlerimiz aynı hizaya gelene kadar beni kendine çekti. Parmaklarımı dağınık saçlarının arasından geçirdim ve alınlarımızı birleştirdim.

"Sadece nefes al," diye fısıldadım ayrık dudaklarına.

Parmaklarımı kolunda gezdirdim, sonra kalçasının kıvrımında gezdirdim. Boynumun kıvrımına sokuldu ve boğazımın dibine yumuşak bir öpücük bıraktı. Onun şefkatli ilgisiyle nefesim kesildi, dudaklarının sıcak dokunuşu omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

Onu sırtüstü yatırırken bir başka ateşli öpücükle ağzını aldım. Bir kolumu boynuna dolayarak, dilimle ağzını yağmalarken başını yerinde tuttum. Vücudumu yana kaydırarak, diğer elimi aramıza soktum ve parmaklarımı yarı sert horozunun etrafına sardım, uzun çekişlerle onu okşadım. Onu sert ve hızlı bir şekilde alma dürtüsüne karşı koymak zordu, ama ilk seferini olabildiğince zevkli hale getirme arzum galip geldi.

Başparmağımı yarığına dokundurduğum anda Alec altımda gerildi. Aleti sondajdan dolayı hâlâ hassas olacaktı ve tekrar boşalabileceğinden şüpheliydim. Ama onun sevgilimin dokunuşunu hissetmesini istedim, kink seansımızdaki klinik değişimi değil.

Kesesinin arkasına uzandım, deliğini aradım, sikimi alacak kadar yağlanıp yağlanmadığını kontrol ettim. Devam etmek için ne kadar can atsam da öpüşmeyi kestim, sonra vücuduna doğru uzanırken kulak memesini ısırdım. O gelmeden önce küçük masanın üzerine bir prezervatif ve kayganlaştırıcı tüp bırakmışım. Daha önce oraya koyduğumda aklımdan küstahlık ettiğim düşüncesi geçmişti. Ama şimdi bunu yaptığım için minnettardım.

Alec'in üzerine geri kayarak prezervatifi taktım ve kendime bol miktarda kayganlaştırıcı sürdüm, tatlı oğluma uyguladığım ritmi yansıtarak sikimi yavaşça okşadım. Beni sessizce izledi ve beklentisinin yanı sıra endişesini de hissettim. Alt dudağını dişlerimin arasında yakaladım, dolgun et parçasını serbest bırakmadan önce hafifçe çektim.

"Güvenli sözcüklerini unutma bebeğim," diye hatırlattım ona nazikçe, başparmağımın ucunu şiş dudaklarına sürterek. Başını salladı, yanaklarına renk gelmişti.

Daha fazla kayganlaştırıcı sıktım, sonra girişini aradım, her yerini tatmama izin vereceği günün hayalini kurdum. Deliğine girdiğimde boynunu kaldırdı, ben kıcıyla oynarken utanmadan altımda kıvranıyordu. Bir parmak daha ekledim, acele etmedim, işleri bir sonraki seviyeye taşımadan önce anın tadını çıkarmasına izin verdim.

Beni incitmeden alabileceğinden emin olduktan sonra parmaklarımı çıkardım ve kalçalarımın üzerine oturdum. "Bacaklar yukarı, bebeğim."

Tereddüt etti ve bacaklarını kaldırdı. ne doğru eğilirken bacaklarını dirseklerimin üzerinden geçirdim, sonra bir elimle sikimi girişine yerleştirdim. Gözlerimi ona kilitledim ve güvenli bir şekilde konuşması için durakladım.

Alec elini kaldırdı ve yanağımı okşadı, dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. "Evet."

O tek kelime beni neredeyse çözüyordu.

Yavaşça içine girdim. Yavaşça, dikkatlice -vücudum daha derine dalmam, özlemini çektiğim şeyi talep etmem için çığlık atıyordu. Bunun yerine, ona uyum sağlaması için zaman verdim, aletim yavaş yavaş taşaklarına kadar vücuduna batarken kalçalarımı salladım.

Pasağı etrafımda sıkıştı, sıkı sıcaklık beni çok yakında sınırın ötesine itmekle tehdit ediyordu. Dudaklarından yumuşak iniltiler dökülmeden önce bir nefes verdi, kaşları çatıldı. Sevişirken Alec'in yüzünü izledim, tepkilerinden bylendim, yüz hatlarında oynayan her duyguyu hafızama kaydettim. Gözleri kapanmış, dili üst dudağında geziniyor, ben her vuruşumda ağzı kocaman açılıyordu.

Kısa süre sonra Alec her hamlemi kendi hamlesiyle karşılıyordu. Her ne kadar ilk seferimizin sonsuza dek sürmesini istesem de, onun içinde olmak için çok uzun süre acı çekiyordum.

İnlemeleri daha da aresizleştike kendimi kontrol edemez hale geldim. Kalçalarını daha sıkı kavradım, ona daha sert ve daha derin sokmak için kaldıraç kullandım. Eli sikine gitti, ama ben onu tokatlayarak uzaklaştırdım, devraldım ve zamanla onu pompaladım

benim itişlerimle. Alex gırtlaktan bir ses çıkardı ve bacaklarını etrafıma sardı.

Taşaklarım gerildi ve tekrar boşalabileceğini umarak hızlı, sert çekiştirmelerle onu sarsmaya başladım. Yanıt olarak inledi ve parmaklarını ön kollarıma geçirdi.

"Gene... Efendim..." Dişlerini sıktı. "Lütfen..."

Ne istediğinden emin değildim, tek bildiğim çözülmenin eşiğinde olduğumdu. Kendimi tutmak artık bir seçenek değildi. Orgazmım içimden geçerken inleyerek donup kaldım. Serbest bırakıldığımı haykırdım ve ardından Alec'in sikini okşama hızımı artırdım. Birkaç saniye daha geçti ve küçük bir sperm fışkırması yumruğuma sıçradı. Tahmin ettiğim gibi neredeyse tamamen boşalmıştı ama tekrar boşalması beni memnun etmişti. Başka bir şey olmasa bile, bu deneyimden nefret etmemişti.

Dirseklerimin üzerine düştüm, nefesimi yeniden kazanmaya çalışırken tüm gücüm tükenmişti. Henüz konuşamıyordum ama Alec'in yüzüne, çenesine ve boğazına yumuşak öpücükler kondurarak ikimize de kendimize gelme şansı verdim. Alec kollarını boynuma doladı ve beni üzerine çekti. Onu ezmek istemedim ama o tutundu, ben de karşılığında onu kucakladım.

Dakikalar geçtikçe sikim yumuşadı. İçinden çıkmadan önce prezervatifi yakaladım, sonra da yatağın yanındaki çöp sepetine attım. Alec'in sarılışı gevşememişti, ben de bizi yan yatırdım. Bir süre sarıldık, tembel öpücükler ve okşamalar paylaştık.

Baloncuğumuzu bozmak istemedim ama oğlumu kontrol etmem gerekiyordu. "Nasılsın?"

"Söyleyemez misin?"

Önce duygularının incindiğini düşündüm, sonra gülümsemeye başlayınca benimle dalga geçtiğini anladım.

"Velet." Kıçını çimdikledim, bu da ürkek bir ciyaklamaya neden oldu. "Eğer benim oğlum olacaksan, her zaman iyi olduğundan emin olmama alışman gerekecek."

Alec gerildi, gözleri büyüdü. "Ciddi misin sen?"

Kendi kıcıımı tekmelemek istedim. Elbette yine de emin olamayacaktı. Kafamdaki düşünceleri benim onunkileri bildiğimden daha fazla bilmiyordu. Her şeyi paylaşması için onu dürtüklüyordum ama yine de açık sözlü olmamıştı. Ben ne istediğimi biliyordum. Ama bu onun bildiği anlamına gelmiyordu.

"Çok." Başparmağımı yanağında ileri geri gezdirdim. "Eğer yeni bir sözleşme istiyorsan, bunu yapabilirsin."

"Sadece sözleşme mi?" Sesi titriyordu ve sesinin bu kadar stresli çıkmasından nefret ediyordum.

"Aklımdan geçen tüm düşüncelerle seni kolayca bunaltabilirim. Dün gece seni ilk gördüğümde sana kızmaya hazırdım."

Yüzünü buruşturdu. "Seni suçlayamam."

"Ama gerçekte böyle hissetmiyorum. Aramızda olanlara duyduğum öfke daha çok ne kadar üzgün olduğumla, aşık olduğum birini kaybetmenin beni ne kadar yıktığıyla ilgiliydi."

Alec'in gözleri parladı. "Bunu duyduğuma inanamıyorum -"Umut etmeye cesaret edemedim." Alt dudağı titredi. "Konuştuğumuzda kendimi rezil edeceğimden emindim ve bu gece benimle buluşmayı kabul ettiğinde..." Hıçkıra hıçkıra ağladı. "Hiç başlamadıysak bile en baştan başlamamız gerektiğini düşündüm."

"Oh, bebeğim."

Onu sıktım, yatıştırıcı sözler fısıldarken sırtını ovdum. Birkaç dakika geçtikten sonra bana sarılarak rahatladı ve ben de bir öpücük çaldım. Tanrım, bu öpücükler. Son birlikteliğimizle ne kadar da zıttı. Her zaman onu öptüğümde bunun onu uzaklaştırdığına, bunun bir erkekle paylaşılamayacak kadar mahrem bir eylem olduğuna inanmıştım. Ama bu sefer, öpücüklerin kalmasını sağladığından emindim.

Alec geri çekildi ve yanağımı okşadı. "Bu gece çantamı arabadan alabileceğim anlamına mı geliyor?"

Bir kahkaha attım, geldiğinden beri artan duygularımın bir kısmını serbest bıraktım. "Bu iş bana kalsaydı, bir gecelik çantadan çok daha fazlasını getirirdiniz. Ama

- " Parmağımı dudaklarının üzerine koydum. "Acele etmeyeceğiz. Senin hızına göre hareket edeceğiz."

Dudaklarını birbirine bastırdı, sonra hafifçe başını salladı. "Tamam, ama umarım seni ne kadar çok sevdiğimi söyleyip durmamın bir sakıncası yoktur."

Ciddi olduğundan emindim ama bu tüm korkularımın yok olduğu anlamına gelmiyordu. Yine de içimin derinliklerinde aramızdaki bağa ve bu kez bu bağın bizi yolumuza ne çıkarsa çıksın taşıyacağına inanıyordum.

Burun buruna gelebilmek için eğildim. "Bunu söylediğini duymaktan asla bıkmayacağım."

Alec gülümsedi. "Yarın gece kulübe gidebilir miyiz?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Eğer sadece oynamak istiyorsan, bunu burada da yapabiliriz."

Tek parmağıyla çenemin kenarlarında gezindi. "Herkesin birlikte olduğumuzu, benim olduğunu bilmesini istiyorum."

Alec sürprizlerle doluydu.

"Bu hoşuma giderdi." Ben de gülümsedim. "Ama herkesin senin de benim olduğunu bilmesine izin vereceğimin farkındasın değil mi?"

Sırıttı. "Buna güveniyorum."

ABOUT THE AUTHOR

MORTICIA KNIGHT

USA Today Bestselling ve ödüllü yazar Morticia Knight, gecelerinin çoğunu bazen tatlı ama genellikle ekstra baharatlı erkekleri seven erkekler hakkında yazarak geçiriyor. Swoony kitap erkek arkadaşlarını, sonsuza dek sonra ve çeşitli ortamlarda acı / rahatsızlık, aile bulma, yaş farkı ve güç değişimi gibi temaları seviyor. Masallarını paylaşmak istediğinden daha uzun yıllardır hazırlıyor olsa da, yayınlanmış bir yazar olarak maceraları 2011'de başladı.

Oregon'daki küçük bir kasaba Morticia'nın evidir; yükselen çam ağaçları, bol miktarda yaban hayatı ve dere kenarı manzarası onun sonsuz hayal gücünü harekete geçirir.

Morticia ile bağlantı kurun

Web sitesi: morticiaknight.com

Ücretsiz hikaye ve bülten kaydı: bit.ly/MorticiaKnightNews Facebook

okuyucu grubu: [Morticia'nın Şövalyeleri!](https://www.facebook.com/MorticiaKnights)

Çevrimiçi mağaza: <https://etsy.com/shop/morticiaknightbooks>

E#ÇIFÇÇLO#Y

R.A. FRICK

RA Frick

Copyright © 2024 by R.A. Frick

Tüm hakları saklıdır.

Kenar Danışmanı: Shea

Latex Danışman: Wilson

Düzeltilen: Julie Hanson

Editör: Jenn ReadsBooks

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

AUTHOR'S NOTE

Edging Glory, yeni deneyimler yaşamak için bir partner arayan iki otistik kinkster hakkında kısa bir hikaye. DEHB tanısı aldım, ancak Otizm spektrumu için bir teşhis koymamayı seçtim, bu yüzden otizm ve DEHB hakkında kendi deneyimlerimden ve başkalarından gelen girdilerden yazdım. Hikayede hangi karışıklıkları denediğimi ve hangileri hakkında arkadaşlarımdan tavsiye aldığımı anlatmayacağım, ancak çoğunu denediğimi söyleyeceğim!

Aşağıdaki TW listesini okumak spoilera neden olabilir.

Bu kısa film şunları içerir:

Rıza gösteren yetişkinler arasında seks (her ikisi de cis-erkek), yabancılarla anonim seks, trans olan ana karakter olmayanlarla seks, teşhircilik, röntgencilik ve sayfada olmayan yeni karışıklıkların denenmesinden bahsedilmesi; bunlarla sınırlı olmamak üzere: iğneler, rol yapma, grup seks, aşağılama ve diğerleri.

Kinks: kenar, iffet içinde dick, zafer deliği, lateks, feminizasyon, Baba / erkek, evcil hayvan oyunu (yan karakterler), prostat orgazmları, aşağılama ve zevkli utanç.

Cinsellikler: demi cinsel ve demi romantik

Diğer: Otizm, DEHB

ONE

DADDY SHELDON

"Gus, misafirlerimizin üzerine salyanı akıtamazsın." Arkadaşım A, bulldog'unu geri çekmek için tasmaından çekiştiriyor. Gus homurdanıyor ve öfkeyle ofluyor ama ıslak, dişlek sırtışı durmuyor. "En azından önce izin almadan olmaz."

"Bu kural insan evcil hayvanlar için de geçerli mi?" Pantolonumdaki salyaları silerek ve kulaklarının arkasını kaşımak için uzanarak sormadan edemiyorum. Gus'ın kulaklarını, arkadaşıminkini değil. A gülüyor ve ciddi olduğumu anlamıyor ama astı bizi duyuyor.

"Aslında öyle." Cielo son birkaç basamağı inip rahat girişe giriyor ve A'nın geniş omuzlu gövdesinin üzerinden beni görebilmek için bir adım yukarıda duruyor. Cielo'nun mavi saçları muzip bir gülümsemeyle bana bakarken yana düşüyor. "Ama kelimelerimi kullanma konusunda Gus Gus'tan daha iyiyim."

"Ağzını her zaman tıkayabilir ve bunu değiştirebiliriz," diye alay ediyor A ve kolunu Cielo'nun beline doluyor. "Seni bağlarız ve ağzın tıkalıyken ve salyaların akarken şaplak atarız."

A'nın kocası Q, kucağında kıvranan bir köpek yavrusuyla ikisinin arkasından geliyor. "Oğlumuzu tehdit mi ediyorsun?"

Q daha çok benim gibi bir baba dom, A ise Cielo'nun idarecisi. Onları yıllardır tanıyorum, ancak yakın zamanda kurtardıkları bulldog karışımı dört ayaklı yeni yavrularıyla tanışmak için ziyaret ediyorum. İnsan dinamikleri kafa karıştırıcı ve sürekli değişiyor. Hayvanları anlamak daha kolay.

"Bu Pumbaa olmalı?" Beyaz ve kırmızı benekli yavru köpeği görünce dudaklarımın aralanacağını hissederek gülümsememe engel olamıyorum.

"Öyle ve o bir aşık." Sanki bu kötü bir şeymiş gibi bir cevap.

Q diğer ikisinden daha uzun, bu yüzden yavru köpeği ondan almak için kollarımı uzatıyorum ve aralıksız yalamalarla karşılaşıyorum. Yüzüme doğru homurdanıyor ve hapsiriyor ve A'nın köpeği babalarına geri vermek üzereymişim gibi ellerini uzattığını görüyorum. Vermeyeceğim.

"Gelmiş geçmiş en tatlı köpek yavrusu değil misin sen? Evet, öylesin," diye kandırıyorum, onu düşürmemek için kıpır kıpır bedenini kendime bastırıyorum. "İstedığın kadar üzerime salyalarını akıtabilirsin, Pumbaa. Adını sevdiğimi söylemiş miydin? Gus ve Pumbaa kardeşler için harika isimler."

"Teşekkürler," diye yanıtlıyor Cielo ama benim gözlerim sadece Pumbaa'yı görüyordu. "Neden gidip oturmuyoruz? Çok uzun süre kucakta tutulmaktan hoşlanmıyor."

"Ah," diye başımı sallıyorum, Q ve A'nın ben fark etmeden çoktan girişten ayrılıp üç katlı evlerine doğru ilerlediklerini fark ediyorum. Köpeklerinin kendine ait bir odası olduğunu hatırlıyorum ama orası üst katta ve Q kısa bacaklı yavruyu beni karşılamak için aşağı taşıdığına göre, Pumbaa henüz basamakları çıkmayı öğrenmediği için yukarı çıkmadığımızı varsaymak zorundayım. "Tabii ki."

Arkadaşlarım oturma odalarında ellerinde içeceklerle oturuyorlar ve atıştırmalıklar sehpa yerine daha yüksek bir büfenin üzerinde. Yavru köpek koruması yürürlükte. A bana bir içki ikram ediyor ve ben de suyu ondan alabilmek için Pumbaa'yı isteksizce yere bırakıyorum. A, Cielo için bir Dom ama

aynı zamanda bir servis subayı. Ben ev sahipliği konusunda iyi değilim ama o bundan hoşlanıyor gibi görünüyor.

"Ee, neler yapıyorsun? Biriyle çıkıyor musun?" Cielo soruyor.

İtaatkârların utangaç olduğunu kim söylediye dedikodu yapmayı seven pek fazla itaatkâr tanımıyordu. Cielo her zaman doğrudan konuya girerdi. Bazen yapmamalarını tercih ettiğim zamanlarda.

"Çoğunlukla çalışıyorum," diye itiraf ettim, Pumbaa'nın Gus'ı oynatmaya çalışmasını izlerken. Büyük bulldog sadece bir gözünü açıp küçük kardeşine homurdandı, bu yüzden Pumbaa onu oyalamak için bir çiğneme oyuncağı buldu. DEHB'im ilaç tedavisiyle en aza indirildi ama yine de dikkatim dağıldıktan sonra bana ne sorduklarını kendime hatırlatmam gerekiyor. "Birkaç hafta önce bir randevum vardı."

"Oh, nasıl gitti? İkinci bir randevu yok muydu yoksa sadece bir takılma mıydı?" A çayını yudumlayıp öne doğru eğilerek soruyor. Dedikoduyu en az Cielo kadar seviyor ve bana çay capsini hatırlatarak kıkırdamama ve başımı sallamama neden oluyor.

"Hayır, anlaşılmadı." Beynim, en son rastgele nörodiverjan takıntım olan amfibiler hakkında konuştuğumu fark ettiğim anı tekrarlıyor ve kafamı kaldırıp sevgilimin gözlerinin donuklaştığını görüyorum. Saate baktı ve onlar tatlı isteyip istemediğimizi sormadan önce gitmesi gereken bir yer olduğunu söyledi. "Sanırım güçlü ve sessiz bir tip istedi" diye iç geçirmeden önce tüm bunları onlara anlattım.

"Boo, ne kadar sıkıcı." Cielo gözlerini deviriyor ve ortaklarına doğru bir el sallıyor, "Babalar sohbet edebildikleri zaman edepsiz konuşmalarda daha iyidirler."

"Bildğim iyi oldu." Q, bakışları altında kıpırdanan sevgilisine hoşgörülle gülümsüyor. Tek bir bakışımın çok şey ifade edebileceği o kolay ilişkiyi istiyorum. Dikkatini tekrar bana verdiğinde kafamın içindeyim. "Romantik bir partner mi arıyorsun yoksa daha çok sapkınlık açısından bir eşleşme mi?"

"Oh, hmm, ikisi de mi?" Sanki soruyormuşum gibi cevap veriyorum. Pumbaa'yı kaldırıp tumbul yavru karnını okşarken sorduğu soruyu düşünüyorum. Ben ne istiyorum? Hayvanları sevmek

yardımcı olur

Zihnimi boşaltıyorum ve kelimeler üzerinde fazla düşünmeden akıp gidiyor.

"Sadece birlikte sahne almak için değil, aynı zamanda çıkabileceğim bir kink partneri istiyorum. Ama ikisini bir arada bulamadım. Bazı insanlar kişiliğimden hoşlanmıyor, bazıları da benimle aynı şeylere ilgi duymuyor. İdeal olarak, bir baba gibi olmak isteyen birini istiyorum. Aşırı besleyici değilim ya da her şey için bana ihtiyaç duyan küçük bir çocuk istemiyorum ve tek eşliliğe ihtiyaç duyacak kadar sahiplenici değilim ve bunlar herkesin bir baba-erkek ilişkisinde istediği ortak şeyler gibi görünüyor."

"Biz tek eşli değiliz ya da erkek arkadaşımızın hayatını mikro yönetmek zorunda olan babalardan değiliz," diye belirtiyor Q ve A'ya dönüyor, o da sözsüz bir anlaşmayla başını sallıyor. Yıllardır birlikte oldukları için psişik bir iletişimleri var ve bu beni kendi partnerimi daha da çok sevmek için özlem duymama neden oluyor. Q dikkatimi tekrar ona çekiyor, "Sheldon... Önümüzdeki ay insanların yeni sapkınlıklar deneyebileceği eğlenceli bir etkinlik düzenleyeceğimizi bilmelisin. Belki orada ortak ilgi alanlarına sahip biriyle tanışabilirsin?"

"Ne tür bir etkinlik?"

"Bir liste olacak," diye araya giriyor A, "ve insanların her zaman denemeyi merak ettikleri en az bir tanesini seçmeleri gerekiyor. Çevrimiçi ve zindanlarda. Elbette bunu X Club'da yapıyoruz."

Q ve A, San Francisco kink topluluğundaki diğer birkaç liderle birlikte X Club'ı yönetiyordu ve Cielo da orada bir eğitmendi. Queer deri topluluğu dışında arkadaş olmadan önce onlarla ilk kez orada tanıştım. Sahip oldukları spor salonuna da gidiyordum ama işlerimin yoğunluğu nedeniyle X Club'a pek sık gitmiyordum. Bu liste kink'e geri dönmek için eğlenceli bir yol gibi görünüyor.

"Listeyi tanıtmak için bir sonraki açık oyun partisini Cadılar Bayramı'nda yapacağız, ardından Kasım ayında, ayın ilk partisinde, tüm karışıklıkları güvenli bir şekilde denemek için alanlar kuracağız," diye açıklıyor Cielo, elleri hareket ediyor ve Pumbaa'nın heyecanla havlamasına neden oluyor, en küçük evcil hayvanının olup olmadığını görmek için zıplıyor

ebeveynler oynayacak. "Güvenli, aklı başında ve rızaya dayalı, öyle değil mi Pumbaa?"

Yavru köpek bir kez daha havlıyor ve başını kaşımam için kucağıma geri yerleşiyor. "Eğer Pumbaa buna onay verdiyse, nasıl karşı çıkabilirim ki?"

Arkadaşlarım kıkırdıyor ve başka konulara geçiyoruz ama bu fikir aklıma takılıyor. Daha fazla araştırma yapmam ve listeyi görmem gerekiyor, ancak yeni şeyler deneme ve yeni karışıklıklar öğrenme fikri beni heyecanlandırıyor. Belki benimle aynı şeylerle ilgilenen başkalarıyla tanışırım...

TWO

BECKETT

Lateks giymekle ilgili beni her zaman farklı bir kafa yapısına sokan bir şey var. Malzeme pürüzsüz ve bir şekilde doğası gereği şehvetli. Bazıları için seksi, dar kıyafetler giymek güçlendirici bir hisken, diğerleri için daralma bir boyun eğme eylemidir.

Benim için lateks teslimiyetle ilgili.

Üniversitede bir kink partisine rastladığımdan beri boyun eğmeyi araştırıyorum. Tiyatro bölümünden sıradan bir tanıdığım zindanlar ve ustalar hakkında konuştuğumu duydu ve herkes deri veya iç çamaşırı giyerken ben büyücü kılığında içeri girene kadar ikimiz de hatanın farkına varmadık. O zamanlar hala bakireydim, sadece on dokuz yaşındaydım ve neredeyse panik atak geçiriyordum. Benimle yatakhane kadar yürümeyi teklif etti ama merakım galip geldi.

On yıl sonra, hala bir ineğim ama aynı zamanda kink topluluğuna da katılıyorum. Şu anki kıyafetim ağzım, gözlerim ve meme uçlarım için fermuarlı kırmızı lateks ve ayrıca sikimin üstünden başlayıp kıcımın üstüne kadar uzanan bir fermuar. Bir sahnede olmadığım sürece ağız ve gözler açık kalıyor. Meme uçları lateks çok fazla

terli ya da bir üst onlara işkence etmek istiyor. En büyük fermuar mı? Banyo dışında nadiren kullanılır.

Daha fazla seks yapmak istemediğimden değil. Otizmim sosyal ipuçlarını okumakta kötü olduğum anlamına geliyordu, ancak yabancılarla yatmakta sorun yaşamadım. Sadece insanlara ısınmak için biraz daha zamana ihtiyacım var ve onların da benim ilişkiye açık olduğumu fark etmeleri gerekiyor. Benimle flört ettiklerini kesinlikle fark etmiyorum! Son zamanlarda kendimi demiromantik olarak tanımlamayı düşünüyordum. Doğru geliyordu.

Asıl mesele kiminle yatmak istediğimdi, ama herhangi bir yolun yanlış olduğunu düşündüğümünden değil; sadece cinsel olarak neye ilgi duyduğumu bulmam gerekiyor. Bazı kadınlarla birlikte oldum ve bunlardan birkaçı transseksüeldi. Şu anki oyun partnerim Charlie, sahnelerimizden sonra düşüncelerim hakkında konuşmama izin veren trans bir femme Daddy Dom. Son görüşmemizde fark ettiğim şey, kendimi kadınların kadınlıklarından ziyade sikleri veya straponlarıyla ve bunların beni zihinsel ve fiziksel olarak nasıl hissettirdiğiyle daha ilgili bulduğum.

"Belki de sikilmeyi cinsiyetten daha çok seviyorumdur. Panseksüel mi?" Evcil kurbağam Frank'e soruyorum - parlak yeşil bir Avustralya ağaç kurbağası - ve o bana gülümsüyor. "Yani katılıyor musun? Demiromantik Panseksüel. Bu şimdilik işe yarar."

Frank altı yaşında ve sadece birkaç santim uzunluğunda, bu yüzden onu bir ya da iki gün daha beslememe gerek yok. Akvaryumunun ve ısıtma lambasının yanından geçip pencereadaki sise bakıyorum. Neredeyse gün batımı, bu yüzden sis içeri giriyor ve normalde seçebildiğim bir parça görüntüyü engelliyor.

Stüdyo dairem ailemin şehir evinin arkasındaki tepede, teknik destek müşteri hizmetleri işimde kendi evimi karşılayabilmemin tek yolu bu. Evden çalıştığım için annem bana yemek yemem ve çamaşırlarımı yıkamam gerektiğini hatırlatmak için uğruyor. Etrafımdaki giysi yığınlarına bakarken bir sistemim olduğunu hatırlıyorum. Hangilerinin temiz ya da kirli olduğunu ve hangilerinin asılması gerektiğini biliyorum.

Annemle haftada birkaç kez birlikte yemek yapıyoruz ve

babamla ayda en az bir kez film gecesi düzenliyoruz.

Bir gün kendi hayatımla onlarınki arasında daha fazla boşluk olmasını isteyebilirim ama ailem harika insanlar ve beni yargılamadan her konuda konuşmama izin veriyorlar, hatta sapkınlıklarım hakkında bile.

Banyomla yatağım arasındaki boy aynasına doğru yürürken ellerimi dar kalçalarımın üzerindeki kaygan malzemede gezdiriyorum. Takım elbisem uzun boyuma göre özel olarak dikilmişti -bir buçuk metre boyunda ve yüz otuz kilodan biraz fazla olan bu bedene uygun bir beden değil- ve Charlie'nin bana yapabileceği bazı şeyleri hayal ediyorum.

Charlie bir sahnede vücudumu iyi hissettirme konusunda harika, ancak yaş oyunu için biraz seviyor ve cinsel olarak kadınlara ilgi duyuyor. Ben küçük ya da kadın değilim, bu yüzden platonik kalıyoruz. Dinamiğimizde daha çok bir kink akıl hocası veya abla.

Aynada kendime baktığımda, insanların beni çekici bulup bulmadığına dair hiçbir fikrim yok. Annem her zaman " ok güzel mavi gözlerin ve Fabio saçların var Beau," der ki bence bu bir iltifat.    nc  Beauregard Beckett olduğum için bana Beau diyen tek kişi o, ama babam da kendisinin Beau olmasından ayırt etmek için bebekken bana Beckett derdi. Okulda benimle daha az dalga geçtiler, bu yüzden artık sadece soyadımlı kullanıyorum.

Babamdan bana da miras kalan uzun, dağınık sarı saçlarımı toplayarak bileğimden bir saç bağı geçiriyorum. X Club'a gittiğimde kap onumu takacağım ama parti öncesi derse yetişmek istiyorsam yola çıkmam gerekiyor.

Maskemi, telefonumu ve yedek kıyafetlerimi kink çantama tıktıştırıp siyah tren kotumu ve ona uygun savaş botlarımı giyiyorum. Ailemin arka avlusuna inen yolu takip ederek bodrumdan geçip garaj kapısından çıkıyorum ve kulaklıklarımı çıkartıyorum. Gürültü engelleme özelliği şehir gürültüsünden ve yüksek sesli müzikten etkilenmememe yardımcı oluyor ama kulaklıklar konuşmaya odaklanmak için üretilmiş, bu yüzden kulüpte bırakabilirim.

Yirmi dakikalık bir yürüyüşün ardından şehir karanlığa gömülürken neon X Club tabelası yanıyor ve kıyafetimin parlak kumaşından yansıyor. Tanıdığım ama adını hatırlayamadığım bir adam,

Kapıda beni üye olarak kaydediyor ve merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Çivili ve kıvrımlı beyaz deri giysiler giymişler, böylece yoldan geçenler doğrudan kulüp alanına bakamıyor. Parlak mavi saçlarından tanıdığım Cielo, ceketimi ve çantamı koyduktan sonra oyun alanına girerken bana el sallıyor.

Cielo parti öncesi ip güvenliği dersini veriyor ama ben o derse daha önce katılmıştım. Salona doğru ilerliyorum ve Charlie'yi toplulukta Dom olarak tanıdığım, bazıları kulübün liderleri olan diğer bazı kişilerle sohbet ederken buluyorum. Rahatsız etmek istemediğim için Charlie serbest kalana kadar ellerim arkamda birkaç adım ötede sabırla bekliyorum.

Tamam, biraz sallanabilirim ama çoğunlukla onların konuşmalarını duymazdan gelebiliyorum.

"... Kink listesi. Kasım... Yeni sapkınlıklar dene..."

Boyum sayesinde parmak uçlarımda ilerleyebiliyorum ve etrafında toplandıkları duvarı görebiliyorum. Duyuru panosuna iştirilmiş, üzerinde 'Yaramaz Kasım' başlığı dışında ne olduğunu anlayamadığım bir bilgi tabelası var.

"Beckett, Beckett," Charlie'nin adımı tekrarlayan sesi dikkatimi ona çekiyor. Sırıttıyor ve ben fark etmeden önce adımı kaç kez söylediğini merak ediyorum. "İşte orada."

"Merhaba Charlie. Bu liste olayı ne hakkında?"

"Ben de seninle bu konuda konuşacaktım." Yakındaki boş bir yüksek masayı işaret ediyor. "Bakmadan önce sohbet edelim, böylece beklentilerimizi belirleyebiliriz."

"Elbette," diye kabul ediyorum, ancak merakım neden bahsettiklerini görmek için yalvarıyor.

Charlie'nin en sevdiğim yönlerinden biri de beni bunaltmamak için ön görüşmeler yapması. Ayakta durup bana oturabileceğimi söylemesini bekliyorum, ki bu da ben kapüşonumu ve tasmamı takıp Charlie cebindeki kırmızı deri tasmayı takana kadar gerçekleşmiyor. Kulüpte her zaman deri giyiyor ama derilerinin bile ekstra cepleri var. Rulo haline getirilmiş bir el havlusu çıkarıp

böylece kıyafetim malzemeye temas etmeyecek, latekse alerjisi olan biri oturursa diye.

"Otur," diye emrediyor Charlie. Evcil hayvanlarla oynamayı tam olarak sevmiyorum ya da en azından beni tam olarak o kafa yapısına sokabilecek birini bulamadım, ama deniyorum. "Aferin oğlum."

"Teşekkür ederim." Ona göz kırpıyorum ve kıpırdanmamak için ellerimin üzerine oturuyorum. Bana 'iyi çocuk' denmesi bir iltifat, bunu biliyorum ama bu ifadeye çok da bağlı değilim. İltifat kabul etme konusunda da berbatım.

"Şuradaki listenin adı Yaramaz Kasım," diye başlıyor Charlie, sorularımı ağzımdan kaçırmamak için dilimi ısırığımı biliyor. İşini bitirdiğinde istediğim her şeyi sorabilirim. "Yaygın BDSM fantezileri olan otuz sapkınlık var. Kulübün amacı, bunları güvenli bir ortamda denemek isteyen insanlar için istasyonlarda bu öğeleri kolaylaştırmak, aynı zamanda sadece eğlenmek ve yeni şeyler denemek."

Daha fazlası olup olmadığını görmek için bir süre bekledikten sonra söze giriyorum. "Denemediğim karışıklıklar var mı? Kaç tane yapabiliriz? Parti ne zaman?"

"Evet, ilk sorunuza cevabım, çok var." Charlie, sabırlı baba ifadesi olarak düşündüğüm bir şekilde gülümsüyor, ben de devam etmesini bekliyorum. "Sana bir ya da iki, en fazla üç tane seçmeni öneririm. Ve asıl parti iki hafta sonra. Onları burada denemek zorunda değilsin, ancak bazılarını kulüp dışında ve uzman gözetimi olmadan güvenli bir şekilde yapmak zor olacaktır."

"Ne gibi?"

"Hmm, iğne oyunu, birincisi." Charlie arkasına yaslanıyor ve tasmamı tutan eliyle çenesine vurarak beni daha dik oturmaya zorluyor. Rahat kontrolü seviyorum ama bahsettiği sapkınlığı değil.

"Bunun benim için olduğunu düşünme. Ben dövme bile istemiyorum." Başımı sallıyorum ve yeni insanların listeye baktığı yere bakıyorum. "Başka ne var?"

"Gidip bakalım ve senin için bir çift seçelim."

"Evet." Tasmamı hatırlayıp bir adım geriye çekilmeden önce yerimden kalkmışım. Charlie'nin gülüşü karşısında biraz kıpırdandım çünkü biraz aşağılanmaktan hoşlanıyorum. Kötü anlamda utanmıyorum ama bu listeyi görmek için sabırsızlanıyorum. "Yani, evet, efendim. Hazır olduğunuzda."

Belki oradaki bir şey cinselliğimi daha kesin bir şekilde anlamama yardımcı olabilir. Hiç değilse hoşlanmadığım şeyleri daha iyi öğrenirim.

THREE

DADDY SHELDON

Kulüp henüz dolu değil ama kostümlerin ve kink ekipmanlarının karışımını seviyorum. Bazılarını tanıdığım ve bazıları benim için yeni olan bir grup Dom, Yaramaz Kasım Kink Listesi etrafında toplanmış ve denizaltısı olanlar planlar yapıyor.

Q ve A'nın kulübü yönetmesine yardımcı olan çift cinsiyetli Dom Shepherd, "Sanırım July, Roman'la sondaj yapmayı denemek istiyor," diyor, tıpkı denizaltılarının ögle yemeğinde makarna istediğini söyleyebilecekleri gibi.

"Ses çıkarmak eğlencelidir," diyor kömür rengi takım elbiseli gümüş saçlı Dom, keskin yüzünde sadist bir sırıtışla başını sallıyor. "Basil için dokunaçlarla ilgileniyorum. Başka bir kişinin dahil olduğu şeyler dışında her şeyi yaptık. Paylaşmıyorum."

Bahsettiğini varsaydığım sapkınlıklar bir grup seks, boynuzlama ve bir zafer deliği. Daha önce seks partilerine katılmıştım, ancak bir randevum veya oynayabileceğimi bildiğim biri olmadığı sürece her zaman garip hissediyorum. Boynuzlama, iyi kurulmuş çok eşli veya açık bir ilişki için bir şey gibi geliyor. Bu ben değilim ve önümüzdeki iki hafta içinde de değişecek gibi görünmüyor.

Zafer deliği ilgi çekici. Yıllar boyunca onları gey kulüplerinde ve rastgele erkek odalarında gördüm, ama hiç

Birini denedim. Anonimlik ve teşhircilik karışımı kulağa hoş geliyor. A'nın bana tarif ettiği gibi, test sonuçları için ön kontroller ve sınırları gösteren bir tabela ile güvenli bir şekilde yapmak, olasılığı daha da yapılabilir hale getiriyor. O istasyonu kesinlikle kontrol edeceğim.

Listedeki birkaç tanesini denedim ve beğendim. Ten üzerine yazı yazmak, doğru durumda hoşuma giden aşığılama ve küçük düşürme oyunları ile iyi gider. Belki buna katılacak birini bulabilirim?

Botlarımın iyi bir bot boyasına ihtiyacı var, ancak bunu listede göremedim ve posterleri ve kayıt formlarını asarken arkadaşlarıma bu konuyu açtım. Q, insanların bunu da denemek istemesi ihtimaline karşı etkinlikte bir servis bot boyacısının da olacağını söyledi. Ayakkabı boyacılarına saygı duymadan deri camiasında yer alamazsınız.

"Tıbbi rol yapma babam için yeni bir şey olacak." Babası aynı zamanda denizaltı olan bir Dom olan Ash, ellerini birbirine sürttü, kafasında çoktan plan yaptı. Ash, onları iyi tanımadan önce profesyonel bir Dom'du ve listedeki her şeyi denediklerinden emindim.

Bu Yaramaz Kasım listesi dünyanın her yerindeki fetiş sitelerinde ve kulüplerde yapılıyor ve partnerleri olan ve olmayan insanların keşfetmesine olanak sağlamasını seviyorum. İstersem herhangi bir grup oyununa katılabilirim ve istenmeyen biri olma konusunda endişelenmeme gerek yok. Onların fantezilerinin gerçekleşmesine yardımcı olurum.

Ama fantezileri için başka bir çifte katılmak istemiyorum. Birlikte büyüyeceğim kendi partnerimi bulmak istiyorum.

Kulüp birkaç dakika içinde açılıyor, bu yüzden birlikte durduğum grup tabelanın bulunduğu duvardan uzaklaşıp hazırlanabilmek için koridora doğru ilerlemeye başlıyor. Ben de onları takip edip sokak kıyafetlerimi çıkarmak üzereydim ki aniden parlayan kırmızı bir ışık dikkatimi çekiyor.

Dar, kırmızı lateks bir zıbın giymiş, uzun boylu, erkeksi vücutlu bir kişi boynundaki tasmadan geriye doğru çekiliyor. Çıplak elleri dışında tenini pek göremiyorum ama gözleri

göz alıcı bir mavidir ve dolgun dudaklarının etrafında kirli sakal vardır. Uyumlu kapüşonunun üst kısmında, dalgalı koyu sarı saçlardan oluşan bir at kuyruğunun tepeden dışarı çıktığı bir delik var. Erkeksi ve kadınsı ve tamamen çekici.

Lateks hiç ilgi duyduğum bir şey değil ama parlak malzemeye çerçevelemiş şık kaslarını ve paketini görmek, kanım güneye akarken kendimi ayarlamama neden oluyor. Tasmaını tutan kişiyi neredeyse unutuyordum. Charlie'yi tanıyana kadar yolu yarılamlışlardı. Her zaman kadınlarla çıkmıştır, bu yüzden partner seçimine şaşıyorum, ta ki kendime oynadığı her kişiyle romantik bir ilişki içinde olmak zorunda olmadığını hatırlatana kadar.

"Charlie, nasılsın?" Bana ulaştıklarında ellerimizi sıkarak onu selamlıyorum. Çocuk onun diğer tarafında kalıyor, gözleri sadece duvardaki listede. "Yaramaz Kasım listesiyle ilgileniyorum..." Cümlemin orada asılı kalmasına izin verdim, içimde bir şey onların birbirleriyle olan ilişkilerini bilmeye ihtiyaç duyuyordu.

"Bu Beckett, bu gecelik evcil hayvanım." Charlie tasmanın ucunu tutuyor ama Beckett dönmüyor, böylece onun güzel gözlerini tekrar görebiliyorum. "Çok meraklıdır."

"Hangi sapkınlıklar dikkatini çekiyor?" Utangaç olup olmadığını merak ederek soruyorum.

Beckett duraklamadan ya da arkasını dönmeden, "Kenar, efendim," diyor. "Kendi başıma biraz denedim, ama bir mastürbasyon seansından fazlası için değil."

Hiç utangaç değil. Açık sözlülüğü ve alçakgönüllülüğü ferahlatıcı. Bu tür şeyleri kendime saklamak için kendimi eğittim ama yine de doğrudan konuya girmeyi tercih ediyorum. Ve Sir kelimesini kullanması bana Beckett'in itaatkar olma dinamiğini sevdiğini söylüyor.

Charlie sırtıyor ve çocuğun tavırlarına alışkın olduğu belli olan kollarını kavuşturuyor. "Parti öncesinde bunu ayarlamana yardımcı olabilirim ama sadece kontrollü bir ortamda deneyebileceğin bir şey seçmelisin. Başka türlü keşfedemeyeceğin bir fantezi."

Kahretsin, yardım etmeyi teklif etmek istedim. Bir partneri saatlerce, hatta günlerce bir sahneye hazırlamaya bayılırdım. Yüzünün büyük bir kısmını görmesem bile Beckett benim için çok şey ifade ediyordu.

"İki tane seçmem gerektiğini söylemiştin." Onu profilden görmek için öne çıktığımda çenesini ovuşturuyor. Gözleri listenin her yerinde geziniyor ve en çok denemek istediğine karar vermek için zihninin fazla mesai yaptığını neredeyse görebiliyorum. "Zafer deliği diğer birkaçını birleştirebilir. Ama ya bir şeyi ya da birini yapmak istemezsem?"

"A'nın bana söylediklerini açıklamak için araya giriyorum: "Bu düzenek, daha halka açık ihtişamlı deliklere kıyasla rıza için inşa edilmiştir. "Sınırları ve son test sonuçlarını içeren bir form doldurulacak. Deliğin dışında insanların okuması için bir tabela olacak ve bir Zindan Gözlemcisi her zaman orada olacak. Bariyerleri mi, sadece belirli cinsel eylemleri mi tercih ettiğinizi ya da lateks gibi şeylere alerjiniz olup olmadığını söyleyebilirsiniz." Bana dönüp şaşkınlıkla başını eğdiğinde kıkırdıyorum. "Bunun senin için bir sorun olduğunu sanmıyorum."

"Hayır, latekse alerjim yok." Beckett başını sallıyor ve atkuyruğu ileri geri sallanıyor. "Bu düzeni sevdim. İki seçeneğim var."

"Her zaman fikrini değiştirebilir ve başka bir şey yapabilirsin," diye belirttim. "Daha iki hafta var."

"Teşekkür ederim." Beckett bana gülümsüyor, sonunda göz göze geliyoruz ve nutkum tutuluyor. Charlie'ye dönerek başını salladı. "Eminim."

Bir cevap vermeyi düşünemedim ya da iletişim bilgilerini soramadan Beckett uzaklaşmaya başlıyor ve Charlie veda ediyor. Tasmaşını yine unutunca neredeyse boğulacaktı ama fark etmedi.

Beckett bana özel bir ilgi göstermedi ya da dış görünüşüyle benimle ilgilenmedi ama onda anlam veremediğim bir şeyler var. Eğer o partide zafer deliğinde olacaksa, ben de nerede olacağımı biliyorum.

Kasım yeterince hızlı gelemez.

FOUR

BECKETT

İki haftadır Yaramaz Kasım partisi için beklentiler oluşturun, bu da kendimi zihinsel ve fiziksel olarak sınırladığım anlamına geliyor. Charlie kayıt formunu doldurmamı ve kenar için uygun oyuncaklara sahip olmamı sağlıyor, ancak bunun dışında planlarımın büyük bir parçası değil. Bütün mesele insanlarla anonim olarak oynamak.

Uzun kıvrıkcık saçlı sakallı adam - dikkatim listeye odaklanmışken ismini yakalayamadım - yardımcı oldu. Güvenlikle ilgili korkularımı yatıştırdı ama aynı zamanda beni delikten sikmek için sıraya girip girmeyeceğini de merak ediyorum. Kendimi beni kimin sikeceğine dair fanteziler kurarken buluyorum ve onun da onlardan biri olduğu fikri kendimi kilitlediğim kafeste sikimin seğirmesine neden oluyor.

Asıl soru şu: Beni becermesini istiyor muyum? Onun bir erkek olması, beni dölle doldurabilecek biyolojik bir sikten aldığım zevk dışında bir faktör değil. PrEP kullanıyorum, bu yüzden diğer kişinin yakın zamanda test sonuçları varsa ve aynı zamanda ilaç kullanıyorsa engele gerek yok kutusunu seçtim. Birlikte olduğum trans kadınlar benimle her zaman bariyerler veya straponlar kullandılar ve garip bir konuşma olmadan nasıl bir şey olduğunu gerçekten hissetmek istiyorum.

O adam belki de zafer deliğiyle ilgilenmiyordu ve sadece yardımcı oluyordu, ama umarım en azından bir cis erkeği beni becerir, böylece bu konuda nasıl hissettiğimi görebilirim. Ayrıca orada birine sakso çekmeyi de çok istiyorum. Dizlerimin üzerinde, ağzım sadece onların kullanabileceği bir delikken, ben sınırdayken ve boşalamazken... Aletim kafese doğru geriliyor ve vücudumun bu düşünceye nasıl tepki verdiğini bana bildiriyor.

Aletimin ve taşaklarımın etrafındaki siyah, reçine kaplı cerrahi çelik bant boşalmamı engelliyor ve kafes yarı sertlikten daha fazlasına izin vermiyor. Acil durumlar için anahtarı boynuma takıyorum ama bir haftadır bekaretten çıkmadım. Uzun, kalın bir sikim var, bu yüzden kendime işkence ettiğim kenarlarla acı veriyor.

Kıçıma bastırmak için metal halkanın etrafına sarılmış bir vibratör var. Gün ortasında kendimi temizlediğim zaman da dahil olmak üzere saatlerdir titreşip duruyor. Kendimi birkaç kez sadece duşla orgazmın eşiğine getirdim. Giyinmek ve kulübe yürümek ilginç bir deneyimdi ve dalgalar üzerimden geçerken en yakın elektrik direğine veya duvara tutunmak için birkaç kez durmak zorunda kaldım.

Şimdi, Yaramaz Kasım partisi için açıldıktan hemen sonra X Club'ın salonunda oturuyorum. Pembe-siyah ekose, mikro-mini bir etek tercih ettim, böylece becerilirken diğer insanların lateks alerjisi konusunda endişelenmeme gerek kalmıyor ve buna uygun olarak üzerinde pembe renkte 'Sürtük' yazan siyah bir crop top giydim. Normalde giydiğimden daha feminen, ama yaşamayı umduğum deneyim için beni içine soktuğu kafa yapısını seviyorum.

Toplanan konuklar, herkes hazırlıklarını tamamlarken oyun alanına açılan kapalı kapıların yanında sohbet ediyor. Kulübün iki ana lideri olan Q ve A kapıları açıyor ve parti zamanının geldiğini duyuruyor.

"Herkes kaydolduğu istasyonu bulsun ya da gösterinin tadını çıkarmak için iplerin dışında kalsın," diye sesleniyor A. "Hadi yaramazlık yapalım!"

Kulüp gecenin erken saatleri için normalden daha dolu, bu yüzden iki görkemli delik alanından birinde ilk sırada olduğumu bilmekten memnunum. Charlie soyunma kabininden girerken bana el sallıyor. Tasmaındaki kısa boylu kızın akşam için plan yaptığı kişi olduğunu görüyorum. Aslında Charlie'nin beni zafer deliğinde ziyaret etmeyi planlayıp planlamadığını bilmiyorum, ama her iki durumda da iyiyim.

"Merhaba Beckett. Bu akşamki evcil hayvanım." Arkasından gelen kızı işaret ediyor ve eteğinin altından lastik bir kuyruk çıktığını görüyorum. El sallamaktan başka bir şey yapamayacak kadar hevesliyim, insanların başlarının üzerinden bakmak için dönüyorum.

"Hey, Charlie," diye selamlıyorum onu ve açık kapılardan geçmeye devam ediyorum. "Zamanımdan önce kontrol etmek için yerime gitmek istiyorum."

"Sana eşlik edeyim."

Yükseltilmiş oyun alanından arkaya doğru ilerliyoruz ve sağda seks partisi için birbirine itilmiş iki yatak, solda rol yapmak için tıbbi bir düzenek ve üzerinde tabela olan büyük, kafesli bir alan görüyorum: "Dikkat! Kesici aletler ve elektrikli oyunlar" yazılı büyük bir kafesli alan görüyorum. Bunların ortasında ahşap bir duvar ve omuz yüksekliğine ulaşan kapalı bir kutu var.

Üç duvarlı alan için kaydoldum, çünkü kutunun içinde bir pozisyonda kalmak için bir yatak var ve her iki tarafta da bir delik var. Klostrofobik görünüyor ve o kadar uzun süre hareketsiz oturabileceğimi sanmadığım için bunu tercih etmediğime memnunum. Bir çift kadın kutuya doğru yürüyor ve deri koşum takımı takan daha tıknaz olan, daha uzun boylu olanı yan tarafı açarak içeri alıyor ve ben bir sonraki saat boyunca kendi yerime odaklanmak için dönmeden önce onu öpüyor.

Koyu lekeli ahşap duvarın ortasında oval bir delik var. İnsanları beklediğimden daha fazla görebileceğim ama boyum için iyi olacak. Sadece küçük bir daire olsaydı, bunu ayarlamamanın zor olduğunu görebilirdim. Ön köşeye yaslanmış beyaz tahta benim

limitler de dahil olmak üzere, şu andan itibaren on beş dakikalık bir başlangıç zamanı ile bilgi.

"İçeriye görmek ister misiniz?" İri yarı, yaşlı bir adam soruyor. Kendisini Zindan Gözcüsü olarak tanıtan floresan turuncu bir kol bandı takıyor.

"Evet." Bilgilerimi gösteriyorum, ancak listede sadece B olarak görünüyorum. "İlk ben kalkıyorum."

"Mükemmel." Gülümsüyor ve içeri girebilmem için bariyerin kancasını açmak üzere uzanıyor. "Seni hazırlayalım ki kimliğin gizli kalsın. Siz ikiniz de geliyor musunuz?"

"Ne istediğine bağlı." Charlie takip etmiyor ve bana bakıyor. "Burada kalmamı ister misin?"

Seçeneklerimi değerlendirirken deliğe baktım ve yüksek sesle "Belki bir dakikalığına deliğin dışında durabilirsin, böylece nasıl olacağını görebilirim?" diye düşündüm.

Charlie başıyla onaylıyor ve oyun alanına giriyor, ben arkadaki dar girişe yönlendirilirken evcil hayvanıyla birlikte duvarın önünde bekliyor. Üçgen şeklindeki odada eğilmeyi kolaylaştıracak kısa bir şaplak sehpa var. İçinde su ve kayganlaştırıcı olan çantamı ön köşeye, adamın gitmeden önce işaret ettiği temizlik malzemelerinin yanına koyuyorum. Bank ağır değil ve onu geriye doğru iterek diz çöküyorum, yüzüm açıklığa yakın olacak şekilde yastıklı zeminin önünde ve ortasında. Deliğin üst kısmı burnumun etrafında duruyor ama öne doğru eğilmek beni tam doğru yüksekliğe getiriyor.

Charlie dildosunu çıkardı ve deliğe sokarak ucunu ağzıma almama izin verdi. Vibratörüm doğrudan prostatıma bir dizi güçlü darbe göndermek için o anı seçiyor ve silikon malzemenin üzerinde inliyorum, zevk dalgası içimden geçerken kendimi ona bırakıyorum.

"Sanırım hoşuna gitti," diye kıkırdıyor Charlie, ama müziğin, konuşma seslerinin ve darbeleri oyunların arasında onu zar zor duyabiliyorum. Pembe straponunu ağzımdan çıkarıyor ve loş kulüpte gölgesini seçebiliyorum

Charlie onu duyduğumdan emin olmak için eğildiğinde titreşimler azalıyor ve doğru düşünmeme izin veriyor. "Bir şeye ihtiyacın var mı ya da içeride seninle kalmamı ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim." Muhtemelen beni göremiyor olsa da başımı sallıyorum. "Bir şeye ihtiyacım olursa DM'yi çağırırım. Teşekkür ederim," diye ekliyorum.

Charlie yanağımı okşamak için uzanıyor ve bacaklarının uzaklaştığını görüyorum, ardından evcil hayvanının eteğinin altında sallanan kuyruğu geliyor. Bu da çok ateşli ve şimdi deneyecek yeni bir sapkınlığım daha var...

Tezgâhı geriye çekip alçaltıyorum, böylece sürünerek aşağı indiğimde kığım deliğın ortasına yerleşiyor. Biraz zaman alacağını biliyorum, bu yüzden kendimi öne doğru çekiyorum ve penis başıma gelen bir çimdik beni irkilttiğinde pişman oluyorum.

Vibratör beni azdırırken deliğimi yoldan geçenlere gösterme düşüncesi sikimi tekrar sınırlara doğru zorluyor. Bir hafta boyunca orgazm olmamak, her gün kenarda olmak beni acıya alıştırdı. Kafeslenmiş sikimin ve hassas taşaklarımın banka sürtünmesi hâlâ rahatsız edici. Daha geriye yerleştiğimde, teşhir edildiğimi biliyorum. Ben bir teşhirciyim, ve ve ekstra katman . sadece benim En savunmasız kısımların görünür olması, pozisyona sıcak bir aşağılanma duygusu katıyor.

Geriye uzanarak, başlığımın düşmesine dokunuyorum. vibratör sürekli, düşük bir uğultuya gelene kadar.

Tek yapabildiğim beklerken bankın kenarına çarpmamaya çalışmak.

FIVE

DADDY SHELDON

"İşler gecikti," diye açıklıyorum Q'ya, sokak kıyafetlerinden deri kıyafetlerime geçtiğim salondaki gümbür gümbür bas sesinden. "Planladığım gibi kuruluma yardım edemediğim için üzgünüm."

Q omzuma vurup sırtarak, "Veri bilimci işleriyle meşgulsün, anlıyorum," diyor. Benim kırk bir yaşımdan sadece on yaş büyük, teknoloji meraklısı değil, bu yüzden iş unvanımın ötesinde ne yaptığım hakkında hiçbir fikri olmadığını biliyorum. "Kapıları daha yirmi otuz dakika önce açtık. Eğlenmek için vaktiniz var ve önemli olan da bu."

"Teşekkürler."

Çantamı bir bölmeye sokarak Q'yu daha karanlık olan zindan alanına kadar takip ediyorum. Alt alanda büyük oyun düzenekleri bulunurken, yükseltilmiş sahnede haçlar, ipler ve darbeli oyunlar var. Belirli bir noktayı nerede bulabileceğimi sormadan Q, LED aydınlatmalı platformda kırbaçlar ve bastonlarla ilgili bazı soruları yanıtlamaya başladı.

Kendime sadece Yaramaz Kasım istasyonlarının ne olduğunu gözlemlediğimi söyleyerek, Glory Holes'u bulana kadar kalabalığın arasından ilerliyorum. Bir adam büyük siyah bir kutunun içine giriyor ve bir kadın da aynı şeyi kutuya ulaşmayan ahşap bir duvara karşı yapıyor.

Tavan. Alt kısmın zemindeki kancalara sabitlendiğini görebiliyorum, ancak duvara bastırıldığında üst kısımda biraz sallanıyor. Bir dakika izledikten sonra duvarın bir yere gitmediği anlaşıyor.

"Çizmelerinizin boyanmasını ister misiniz, efendim?"

Döndüğümde, Kink Pride bayrağının asılı olduğu dış duvarın karşısındaki siyah bankın önündeki taburede oturan bir bootblack buluyorum. Üzerinde Uluslararası Bay Bootblack yaması olan deri bir yelek, onlar/onlar zamirleri düğmesi de dahil olmak üzere başka yamalar, ayrıca şort ve iyi durumda botlar giyiyorlar. Onlarla daha önce topluluk içinde tanıştığımı hatırlıyorum ama isimlerini kullanacak kadar emin bir şekilde hatırlayamıyorum. Arkalarında genç bir adam duruyor, kolları arkada ve aralarında karalama yapmak için tüm malzemeler yerleştirilmiş.

"Yağmur." Hemen cevap vermediğimde bana isimlerini hatırlatmak için tekrar konuşuyorlar. "Burada arkadaşına ders veriyorum ve gönüllülere ihtiyacım var."

Bank, zafer deliği düzeneğine bakıyor ve bir parlaklık işime yarayabilir. Ayrıca, IMBB'yi kazanan herkes işini bilir. "Elbette. Haraç olarak gönüllüyüm."

Oturup Rain'e ve acemi çizme karacısına en son ne kullandığımı ve ne kadar zaman geçtiğini bildiriyorum. Rain kullandıkları ürünü şöyle açıklıyor: "Huberds daha çok ağza dayalı bir çizme tapınması için harika. Yenilebilir, lezzetli ve aynı zamanda iyi bir kayganlaştırıcı. Ancak bu sefer o kadar yakın ve kişisel olmayacağız."

Kıkırdayarak planlarını kabul ediyorum, sonra da konuşmalarını dinlerken zafer deliğindeki femme kişinin geri adım atmasını izliyorum. Işık düşük, ama mor renkli bir tepe ışığı tam deliğin üzerinde parlıyor. Dolgun dudakları seçebiliyorum, iyice sıkılmış bir ağızdan salyalar damlıyor. Kim olduğunu söyleyemiyorum ama sanırım şu anda içeride bir erkek var.

Bir hafta önce Charlie'yle iletişime geçtikten sonra, yanındaki çocuğun partneri olmadığını öğrendim. Beckett, bir cis-erkeğe bağlı bir horoz tarafından becerilmeyi merak ediyor.

boşalmış olma ihtimali. Charlie bana başka bir şey söylemedi çünkü Beckett mı yoksa başka biri mi olduğunu bilmememin daha eğlenceli olacağını düşünüyordu. Ayrıca sormam konusunda benimle dalga geçti ama aldırmadım.

Saç kremine geçmeden önce botlarımı temizlemelerinin verdiği rahatlama hissiyle, yaklaşık yirmi metre ötedeki yerimden tabelayı seçebiliyordum. Aşağıdaki listeyle birlikte tabelayı da okudum. Bir form doldurmuştum ve sıramı almak için listede üçüncü sırada olduğumu gördüm. Denemeye gittiğimde Beckett'ın orada olmasını ummalıydım.

"B, 29, cis-erkek" kulağa onun gibi geliyordu.

Bir sonraki satırı daha küçük puntolarla okumak daha zordu: "İki hafta önce test edildi, PrEP kullanıyor, sıvı bağı olan partneri yok. Son negatif testler ve ilaçlarla bariyerler gerekli değildir. Alerjisi yok."

Sonra, altında, "Açık: Parmaklardan, belden bağlamalı veya biyo-sikişten anal almak; Oral vermek; Döl dolu olmak."

Sikmek. Nadiren yaptığım sapkınlıklarımın biri daha.

Fermuarlı deri atletimin içinde kendimi ayarlarken, iki ayakkabı boyacısına bakıyorum ve Rain'in bana sırtıttığını görüyorum. "İşimi iyi yapıyor muyum, yoksa başka bir sahne mi ilgin çektii?"

"Ah, harika hissettirmediiğinden değil, ama..." Ben sözümü kesiyorum ve onlar da dikkatimi sabitlediğim yere doğru bakıyorlar.

"Zafer deliğı için mi kaydoldun?" "Evet, vermek için."

"Kulağı çok ateşli geliyor," diye yorum yaptı acemi ve Rain onu botlarıma yönlendirdi.

Aromatik sarı balmumuna geçiyorlar, onu deri yüzeye sürüyorlar ve bana her zaman hoşuma giden bir tür ayak masajı yapıyorlardı. Deliğın olduğu noktaya odaklandığımda adamın kıcını net bir şekilde görebiliyorum ve sikinin ve taşaklarının etrafında bir şey görebiliyorum. Bir kafes ve belki de prostatını uyaracak bir şey?

Sikim sızıntı yapıyor ve ben de bu hızla devam edip onu atletimin üst bandına doğru yönlendirmeye karar veriyorum. Yağmur

hiçbir şey söylemezken, o kişinin geri adım atıp bekleme deliğine batarak görüşümü çalmasını izliyorum. O ilk mi yoksa ikinci mi bilmiyorum ama sıra bana geldiğinde hazırım.

Eğer kitap karartma dersini erken bitirmek zorunda kalırsam, iyi bahşış vereceğimden emin olabilirsiniz. Kendim için zafer deliğine adım atma şansımı asla kaçırmayacağım.

SIX

BECKETT

İki kişi ağızımı ve kıcıımı becerdikten sonra, kafesin içinde güvende olan aletim aşırı uyarılmaktan neredeyse uyuştu.

Zafer deliğine gelen ilk kişi eldiven giyerek beni parmaklıyor ve prostat orgazmının eşiğine getiriyor. İlk başta beni sikmek için takma penis kullanıp kullanmadıklarını anlayamıyorum ama prezervatifin ısısı, ayrıca esneme ve kabarma şekli taklit edilemez. Dizlerimin üzerine çöküp ağızımı siktiklerinde prezervatifi siklerine geçirdiklerini görüyorum, sikleri uzun ve kesik. Belki de bir mikrop fobisi?

Temiz traşlılar, muhtemelen ağdalılar, bu da aletlerini daha da büyük gösteriyor ve cinsiyetleri hakkında hiçbir fikrim yok. Bu fikir beni zaten heyecanlandığımdan daha da fazla heyecanlandırıyor.

İkinci kişinin de biyolojik bir siki var ama onun dışında kadınsı. Kıcıımın ve ağızımın onlar tarafından sertçe sikilmesinden, kenar ve sürtük zihniyetimi beslemekten mutluyum, ama aynı zamanda kutuda tek başıma olmaktan da huzursuz oluyorum.

Normalde, iletişim kurmak için en üstteki kelimeleri ve sesleri verebilirim, ancak delik küçük ve alçak ve iletişim kurmanın tek yolu kendimi geri çekmek. Etkili ama dokunulmayı seviyorum.

Delikten sadece acıyan taşaklarıma ya da ıslak dudaklarıma dokunabiliyorlar, başka bir şey yapamıyorlar. Beni doğru düzgün sikebilmeleri için duvara yaslanmaları gerekiyor.

DM her kişiden önce gelip hala iyi olduğumu teyit ediyor, ancak bunun dışında kutunun dışındaki dünyadan izole edilmiş durumdayım. "Nasıl gidiyor? Bir tane daha ister misin?"

Bankta oturup suyumu yudumlarken vücudum titriyor ve ter içinde kalıyorum. Ona cevap vermek için aşırı uyarılmanın neden olduğu gözyaşlarımı yutmam gerekiyor. "Evet, bir ya da iki tane daha yapabilirim."

"Pekâlâ." Başını salladı ve bana bir başparmak işareti yaptı. "Vardiyamın on dakika içinde bitmesi gerekiyor, ancak bir sonraki kişi için kalacağımdan emin olacağım, böylece kontrol edebilirsiniz.

"Teşekkürler. Adını duyamadım?"

"Herkes bana Flowers der," diyor ve arka girişten geçerken el sallıyor. Flowers iri yarı ve bronz tenli ama lakabının mantıklı olduğunu görebiliyorum.

Bir sonraki kişiyi biraz görmek istediğime karar vererek dizlerimin üzerine çöküyorum ve ağzımı açarak davet ediyorum. Bir süre daha iyi bir seks bebeği olabilirim.

Siyah deri pantolon giyen yeni bir kişi öne çıkıyor ve eşleşen atletinin önündeki fermuarı açarak kıvrıcık siyah saçlarını ve lezzetli aletini ortaya çıkarıyor. Kalın, kesik ve yanlardan koyu renkli baş kısmına kadar uzanan koyu renkli bir damarı olan siki görünce dudaklarımı yalıyorum.

Alt dudağımı okşamak için bir elini aşağıya uzatıyor ve onu duyabildiğimi bildiğinden emin olmasam da sözlerini seçebiliyorum. "İyi bir çocuk ol ve babanın aletini yala."

Diğer elini kullanarak, alt çenemi açık tutmak için başparmağını kullanırken horozunu ağzıma yönlendiriyor. Bu ince güç, sözleriyle birlikte vibratörümle birleşerek beni sikiğin etrafında inletiyor. Boğazımı sikerken ağzımın içinde şiştiğini hissediyorum, deliğimi istediği kadar hızlı ve sert kullanıyor. Salya dudaklarımı ve çenemi kaplıyor

ve duvar beni durdurmasaydı ben de onu takip edecektim.

"Aferin oğlum." Deliğın üstünden konuşmak için eğiliyor, görecek kadar yakın değil ama duyması daha kolay. "Kıcını sikmemi ister misin?"

"Evet, efendim." Sesim titriyor ve tüm bedenim çözülmemiş bir zevkle titriyor. "Lütfen?"

"Hmm, lütfen'ini sevdim, ama daha fazla yalvarmaya ihtiyacım var. Sikimden ne istiyorsun?"

"Kıcımı sikmeni istiyorum, lütfen," diye başlıyorum ama o sadece mırıldanıyor. Kahretsin, bu çok ateşli. Daha fazla kelime bulmak için çabalıyorum ve kendimi en karanlık arzularımı paylaşıırken buluyorum. "Tam bir sürtük gibi döllerinizle dolmak istiyorum. Lütfen beni çiğ çiğ becerin, efendim?"

"Bu daha iyi. Dölümü hak edip etmediğine ben karar veririm." Sanki bu düşünce onu da en az benim kadar tahrik ediyormuş gibi aletinın tabanını tuttuğunu görüyorum. "Ama senin için boşalmak yok."

Kıkırdamam beni şaşırtıyor ama orgazm olma ihtiyacıyla neredeyse histerik bir haldeyim. "Tam orgazm olamıyorum efendim. Kafes ve penis halkası."

"Güzel," diye homurdanıyor ve onun erkeksiliğinin beni tahrik ettiğini fark ediyorum. Kesinlikle hoşuma gidiyor, yani bu bir soruyu cevaplıyor. "Belki sana prostat orgazmı yaşatabilirim. Bana kıcını göster evlat."

Tezgahı yerine itmek için çabalayarak kıcımı ve ayaklarımı mümkün olduğunca duvara bastırıyorum. Neyse ki duvar ve delik iyi cilalanmış, yoksa çoktan kış yanağıma bir kıymık batmış olurdu.

Adam deliğimi ortaya çıkarmak için yanaklarımı açıyor, bir parmağını çatlağımdan aşağıya, şişmiş büzüğümün üzerinden geçirerek yağlanmış bir parmağını içeri itiyor. Hâlâ oldukça yağlıyım ve son iki sikişten dolayı oldukça hazırlıklıyım, ama ilgisini takdir ediyorum. Prostatıma dokunduğunda öne doğru sarsılıyorum ve onu yerinden oynatıyorum. Çok iyi hissettiriyor ama daha fazlasını istiyorum.

Geri çekildiğimde beni tekrar parmaklamak yerine, ucunun sıkı kas halkama bastırdığını hissediyorum. "Evet!"

Sik beni, lütfen," diye inliyor ve yalvarıyorum, beni duyamayacağını bilsem de. Bu gerçek beni daha da cesaretlendiriyor, "Doldur beni baba."

Aynı anda bu kelimeleri kullanmak içimde bir heyecan yaratıyor, direncimi kırıyor ve parmağıyla bulduğu aynı hassas noktaya ulaşana kadar içime giriyor. Geri çekilmek yerine, yanaklarımı ayırmak için geriye uzanıyorum ve hiçbir şeyin yoluma çıkmadığından emin oluyorum. Hızını artırıyor ve keşke bizi ayıran bir buçuk santimlik duvar olmadan tüm uzunluğunu hissedebilseydim.

Zafer deliğinin duvarları sallanıyor ve öne doğru kaymamak için bir elimle kendimi destekliyorum. Diğer elimle vibratörümü açmak için bacaklarımın arasına bir el sıkıştırıyorum. Prostatıma tekrar tekrar girmeden önce sanki hissedebiliyormuş gibi kekeliyor. Titreşimler apış aramdan geçerek o noktaya yapılan saldırıyı ikiye katlıyor. Karnımda biriken sıcaklığı hissediyorum ve kırım aletinin etrafında sıkılaştığında başka bir yıkık orgazm yaşamak üzere olduğumu düşünüyorum.

Kafesin içinde kilitliken sikim esniyor ve bir sıvı fışkırması hissediyorum. Vücudum kasılıyor ve görüşüm kararıyor. Boşalmıyorum ve taşaklarım rahatlamıyor ama aldığım zevkin sıcaklığı içime işliyor.

Arkamda, adamın durabildiği kadar derine inene kadar daha sert ittiğini hissediyorum, siki içimde seğirip şişerken hala sıkı olan kırım onu kavıyor. Kahretsin, sanırım az önce boşaldı. Kendi sikim bu düşünceyle kafesi tekrar doldurmaya çalışıyor ama gidecek hiçbir yeri yok.

Sonunda geri çekildiğinde, ılık sıvının onu takip ettiğini hissediyorum ve parmağı dölünü tekrar içime itmek için orada. Eğer orgazm olabilseydim, bu hareket onu yapardı. Vibratörümü kapatmak için geri uzanıyorum ama eli benimkini uzaklaştırıyor.

Delikten, boşaldıktan sonra hırıltılı sesini duyuyorum, "Açık kalsın. Babanın sikine tekrar boşalmak istersen sonra beni bul."

Başka bir şey söylemeyince, delikten bakmak için çabaladım. Deri atleti ve kayışlarıyla çerçevelenmiş kıllı, çıplak bir kış görüyorum, deri yeleği ve botları da ona uyuyor. Uzun, koyu kıvrıkcık saçları omuzlarına kadar uzanıyor ama kalabalığın içinde kaybolurken onu daha fazla göremiyorum.

Onu bulmak istiyor muyum? Bir zafer deliğinin tüm amacı anonimliktir. Saçına bakılırsa Charlie'yle tanıştığım Dom olduğunu düşünüyorum ama o zaman adını hatırlayamadım. Beni çok iyi becerdi ve eller serbest prostat orgasmı yaşattı. Kafesimin anahtarı boynumda... Onu bulabilir ve gece için kilidimin açık olup olmadığına karar vermesine izin vermeyi teklif edebilirim. Bundan hoşlanıp hoşlanmadığını bilemem ama sormaktan zarar gelmez.

Bildiğim bir şey var. Kimse bunu geçemeyecek. Flowers vardiyasını devralması için DM'yi getirdiğinde, onlara bir sonraki dibi getirebileceklerini söyledim. Belirli bir yabancıyı bulmaya çalışacağım.

Eşyalarımı topladığımda ve yastıklı zeminden tezgaha kadar her şeyi temizlediğimde, zafer deliğinden yeni bir bakış açısıyla ayrılıyorum. Eşcinsel olduğumu fark ettiğim için mutluyum. Daha önce emin değildim ama artık eminim. Eril ya da dişil, sikilmekten hoşlanıyorum. Bir partner sikime binmek isterse binebilir ve bu beni memnun eder ama kendim için bir etikete sahip olduğum için mutluyum.

Zafer deliğinin bana kazandırdığı bir başka şey de yeni bir sapkınlık. Zafer deliği de değil. Kenar yapmak eğlenceliydi ve sonunda bittiğinde boşalmanın nasıl hissettireceğini dört gözle bekliyordum, ama o adamın dölüyle dolu olmak beni her şeyden çok sik kafesimde acıtıyordu.

Ancak, devam eden prostat titreşimleri de yardımcı olmuyor.

Eğer onu bulamazsam, rahatlamadan daha ne kadar devam edebileceğimden emin değilim. Ama bu kenarın bir parçası, bu yüzden ne zaman biteceğini bilmiyorum.

Boyum iki oyun alanı arasındaki geçitte kalabalığı görmemi sağlıyor ve Charlie'yi fark ediyorum. Gösterinin bir kısmını görüp göremeyeceğini merak ediyorum ve sormak için yanına gidiyorum.

Gülümseyip yanındaki kıza dönüyor ve benim dikkatimi diğer tarafındaki hareket çekiyor. Bize zafer deliğiyle ilgili detayları anlatan seksi adam onun yanında duruyor. Uzun, kıvrıkcık saçları ve deri yeleği bana o olduğuna dair umut veriyor.

Kıllı kalçalarını ve sakalını çekici buluyor muyum? Evet. Evet, buluyorum. Peki beni tekrar becermesini istiyor muydum? Kesinlikle.

SEVEN

DADDY SHELDON

Duvara karşı sevişmek bir deneyimdir. Bazı açılardan heyecan verici. Konuşmadan boşalabilmek, istediğiniz şekilde kullanmak için istekli deliklere sahip olmak ve herhangi bir garip an olmadan yürüyüp gidebilmek. Deliğin içine giriyorum, oradaki kişinin tanıştığım adam mı yoksa başka bir yabancı mı olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Ve bu inkar edilemez derecede ateşli.

O kadar eğlenceli olmayan yönleri de vardı. Eğilemiyorum ya da ona tutunamıyorum. Tepesine tutunmak için uzanmadığım sürece duvarda tutunacak bir şey yok. Çok uzun boylu değilim, bu yüzden biraz zorlanıyorum ve sonunda dış kenarları kavriyorum. Partnerimin tepkilerini duymak da hoşuma gidiyor. Cidden sıcak ve özensiz bir oral seks sırasında sikimin üzerinde inlemesi ve sikimin etrafında sıkılaştıkça kıcı dışında, çocuğun eğlenip eğlenmediği hakkında hiçbir fikrim yok.

Çiğ olarak becerilmek için yalvarması, kendi erken boşalmamı engellemek için bana ulaşmamı sağladı. Benden önceki birçok sikişten şişmiş kıcıyla onun istekli bedenine girmek, kontrol konusunda başka bir alıştırma. Dış prostat masajını açtığı anda ve ben onu içinde hissettiğimde? Orgazmımın yakın olduğunu biliyorum.

Onu bir şekilde boşaltmadan boşalmak istemediğim için prostatını hedefliyorum ve boşaldığında bunu hissediyorum. Kıcı inanılmaz derecede sıklaşıyor ve beni uçurumun kenarına gönderiyor. İçinde ne kadar kaldığımı bilmiyorum, salıverilmemle nefes nefese kaldım, ama çekildiğimde son bir kez fışkırdım ve spermimin onun kıcının üzerindeki oyuncığa damladığını gördüm.

Harcamamı vücudunda biraz daha tutmak için kıcını parmaklarken, temizlik mendilini alıyorum ve duvarda bıraktığım pisliği temizliyorum. Elinin oyuncuğun üzerinde belirdiğini görüyorum. Sadece kapatmayı planladığını tahmin edebiliyorum ve onu biraz daha gergin tutma dürtüsüne sahibim.

Eğilerek, beni duyabilmesi için kıcının yanındaki deliğe doğru konuşuyorum. "Açık kalsın. Babanın sikine tekrar boşalmak istersen sonra beni bul."

Kalmaya karar vermeden ve tekrar zafer deliğinden becerilip becerilmediğini görmeden önce, uzaklaşıyorum. Eğer beni tekrar görmek isterse, beni bulacaktır. Başka bir mendil kullanarak kendimi temizliyorum ve sikimi saklıyorum.

Yükseltilmiş oyun alanının yanındaki sebilden su alıp fazla uzağa gitmiyorum. Becerdiğim kişinin gerçekten Beckett olup olmadığını görmek istiyorum. İsimsiz bir sikiş deliğini kimin terk ettiğini görmek muhtemelen yanlış, ama bilmem gerek.

DM başka bir DM ile kutuya giriyor ve ben daha dik duruyorum. Bir sorun mu var? İki zafer deliğinin arasından bir kadın çıkıyor ve yüzümün şaşkınlıkla buruştuğunu hissediyorum. Beyaz tahtaya bakılırsa kesinlikle bir erkekle sikişmişim. Erkek yazan tabelaya ek olarak bir delik ve taşaklar.

Başka bir adam arkasından yaklaşıyor ve kara kutuya karşı öpüşüyorlar ve onun diğer görkemli delikte olması gerektiğini anlıyorum. İlk vardiya muhtemelen bitmiştir. İki DM de dışarı çıkıyor ve birinin beyaz tahtayı temizlediğini görüyorum.

"Eğlendin mi?" Charlie yanımdan sordu, gerçi onun yürüdüğünü fark etmemiştim.

"Yaptım," diye çitliyorum, göz ucuyla ona bakıyorum, böylece zafer deliğinden kimin çıktığını izlemeye devam edebiliyorum.

"Orada Beckett'ın olup olmadığını bilmiyor musun?" "Sanırım bekleyip görmeniz gerekecek." Charlie sırtı ve tasmaındaki kıza döner. Bazen Domlar da şımarık olabiliyor.

Her an olabilir.

Charlie'yle tanıştığım çocuk, uzun, çıplak bacakları ve siyah savaş botları üzerinde sallanarak dışarı çıktı. Beckett'tı.

Göğsünde 'Sürtük' yazan kadınsı bir kıyafet giymiş, soluk karnı açıkta, çok kısa ekose bir eteğe giden mutlu bir iz var. Sikim seğiriyor ve onunla birlikte olursam ikinci raunda geçebileceğimi biliyorum. Kilidini açıp sikime binmesini istiyorum ki tepkilerini görebileyim ve duyabileyim. Onu tekrar doldurana kadar bekletmesini sağlayın, sonra kim bilir ne kadar süre bekarete kaldıktan sonra patlamasını izleyin.

Beckett sanki birini arıyormuş gibi başını ileri geri çevirir. Gözleri Charlie'ye takılıyor ve ona doğru ilerlemeye başlıyor. Kahretsin, beni aradığını umuyordum. Mekândan çıkıp bize doğru bir adım attığında beni görüyor ve yavaşlıyor. Gülümseyip bize doğru gelmeye devam edene kadar nefesim tutuluyor, önümde durana kadar durmuyor.

"Baba" diye hitap etmiyorsun, değil mi?" Beckett gülümsüyor ve başını eğerek bana bakıyor ama gözlerimle buluşmuyor.

Ben de gülümseyerek ona uzanma isteğime karşı koyuyorum. "Çoğu insan bana Sheldon Baba der."

"Baba Sheldon. Bu senin adın mı soyadın mı?"

"Son, aslında," diyorum ona. "İnsanlar genellikle bunun ilk adım olduğunu varsayıyor ve sormuyor. Kink sahnesinde soyadlar nadiren paylaşılır."

"Ben Beckett. Bu benim soyadım, çünkü ilk ismimi sevmiyorum," diyor ve elini uzatıyor, bakışları dudaklarımdan vücuduma ve tekrar geri dönüyor. Duraksamadan devam ederken elini tutuyorum. "Az önce beni zafer deliğinden siken sen miydin? Kusura bakma, havadan sudan konuşmada ve göz temasında kötüyüm."

"Bendim," diye itiraf ediyorum, sıcak, uzun parmaklı elini elimde tutarak. "Ve umurumda değil. Ben de otizm spektrumunda DEHB'liyim."

Beckett'ın gözleri sonunda benimkilerle buluşuyor ve ağzı, ağzını sikmem için bana sunduğu mükemmel O'yu oluşturuyor. "Gerçekten mi? Ben de AuDHD'yim!"

"Sende bir şeyler olduğunu biliyordum," diyorum ona ve birbirimize sırtıyoruz, etrafımızdaki herkes kayboluyor. "Göz teması veya küçük bir konuşma gerekmediği için zafer deliğinden hoşlandın mı?"

"O kısmı sevdim." Beckett başını sallıyor ve bir elini daha bırakmadığım yere koyarak başparmağımdan bileğime kadar okşuyor. "Ama sanırım kişiyi tanımayı daha çok seviyorum."

"Babanın sikine binmek ister misin Beckett?"

"Evet, biliyorum... Sheldon Baba," diye ekliyor Beckett ve içimi bir ürperti kaplıyor. "Ve eğer istersen bu gece bekaret anahtarımın sen sorumlu olabilirsin?"

"Bu hoşuma giderdi."

Beckett ellerimi bırakıp boynundan uzun bir metal zincir çıkarıyor ve benimkine takmam için bana uzatıyor. Zinciri yeleğimin içine sokuyorum ve tepeden tırnağa aramızda bir santim mesafe kalana kadar onun alanına giriyorum.

"Bir yer bulmadan önce seni öpebilir miyim?" Bir elimi kaldırıp yanağının yanında gezdirerek soruyorum. Sıcaklığını hissedebiliyorum ama kabul etmesini bekliyorum.

"Lütfen," diye nefes alıyor Beckett, gözlerini ve aramızdaki mesafeyi kapatarak. "Dokun bana."

Yüzünü ellerimle kavrayarak kendimi dudaklarına bırakıyorum. Ben onu tadarken kalçalarımı kavırıyor, en son onun sikimi emdiğini biliyorum. Dudaklarında su ve tatlı bir şeyle birlikte ön spermimin tadını alabiliyorum. Ağzını yalayan Beckett bana doğru bastırıyor ve kafesinin sert şeklini büyüyen ereksiyonuma karşı hissedebiliyorum.

İsteksizce geri çekiliyorum ve bana bakana kadar burnunu benimkiyle ovuyorum. "Hadi düz bir yüzey bulalım ve

Kilidini açacağım."

EIGHT

BECKETT

Baba Sheldon beni kulübün içinde, seks partisi için kullanılan iki yatağın yanından, gösteri yapmak için kullanılan pleksiglas kutunun yanından, genellikle bakım sonrası ve seks için kullanılan kanepelerin olduğu bir alana götürüyor. Burada insanlar konuşuyor, ama konuşmaları ve müzik ana zindan alanından daha sessiz.

Koltukların çoğu dolu ama zindana daha yakın olan küçük bir koltuk boş. Bana "bu olur mu?" anlamında bir işaret yapıyor ve ben de başımı sallıyorum. Üzerindeki su geçirmez örtüden vücut sıvıları beklediklerini anlıyorum ve Sheldon Baba'nın oturmasına izin veriyorum. Yan yana oturabileceğimiz kadar geniş değil, bu yüzden beni kucağına almak için elimi çektiğinde şaşırmadım.

Baba Sheldon'ın kalçalarına oturarak yeleğinin düğmelerini açıyor, böylece seksi vücudunu görebiliyorum. Eteğim yukarı kalkıyor, kafesi ve şu anda ilginç bir mor tonuna dönüşen sikimi ortaya çıkarıyor. Kendimi vibratörümle tam onun çıkıntısının üzerinde aşağı doğru iterken buluyorum, ancak bu durumumu daha da kötüleştiriyor.

"Kıpırdama oğlum." Baba Sheldon kaşlarını kaldırıyor ve ben kendimi itaat etmeye zorlarken eteğimi tutuyor. Bunu yaptığımda, o

gölümsüyor ve parmaklarını kafesimin üstündeki saçlarda gezdiriyor. "Sana dokunabilir miyim Beckett?"

"Evet, her yerde. Bunu yapmanı istiyorum."

"Eğer kilidini açarsam, penis halkasının takılma ihtimali nedir?"

"Oh, yüksek mi? Bir hafta oldu," diye itiraf ediyorum. "Daha önce hiç bu kadar uzun süre bekarette kalmamıştım. Ama deneyebilirim."

Sheldon fermuarını açıp sert aletini serbest bırakarak, "Geri çekil," diye talimat veriyor. Onu emdiğim zamanki kadar büyük değildi, bu yüzden daha gidecek çok yeri olduğunu biliyorum. "Sen de bana dokunabilirsin ama ben senin deliğinle oynamak istiyorum."

"Tamam, seninle oynayabilirim baba," diyerek ona haber veriyorum. Koltuğumuzun yanındaki çantadan kayganlaştırıcıyı çıkarıp ona uzatıyorum. "Fazla acıdan hoşlanmıyorum ama ne olacağına sen karar ver. Duraklamayı ya da durmanı istersem sarı ya da kırmızı diyeceğim."

Baba Sheldon'ın göğsündeki zevk gümbürtüsü yüzündeki şehvetli bakışla eşleşiyor. Kayganlaştırıcıyı alıyor ve deliğimi bulmak için bacaklarımın arasına uzanmadan önce iki parmağını kaplıyor. Birini sokuyor ve ikincisini eklemek için çekip çıkarıyor.

"Ağrın var mı?"

"Evet," diye inliyorum prostatımı tekrar bulduğunda. "Ama çok kötü değil. Seni alabilirim."

Noktamı parmaklıyor ve aynı anda elinin topuğuyla vibratörü içime sürüyor ve prostat orgazmı tekrar içimden geçerken beklenmedik bir şekilde fışkırıyorum. Acı veren bir masaja yavaşladığında taşaklarım geriliyor ve gevşiyor. Aşırı uyarılmışım ve aletim geri çekilmeye çalışıyor.

Baba Sheldon anahtarı boynundan çıkarıyor ve ben ereksiyonumu izlerken kilide sokuyor. Parmaklarını kıcımdan çıkarıyor ve iki eliyle kilidimi açıp kafesi serbest bırakıyor, taşaklarımı horoz halkasından geçiriyor, ardından hem sikimi hem de taşaklarımı oyuncağın deliğinden geçiriyor. Çabucak, elini aletin tabanının etrafına sarıyor.

aletimi, sünnet derimi aŗađı çekerek baŗımı ortaya çıkartıyor ve ben rahatlamadan gitmiyorum.

"Henüz değil, oğlum. Baban yapabileceğini söyleyene kadar olmaz."

Rahatlama, zevk ve acı birbirine karıŗıp duyularımı karıŗtırırken, "Evet baba," diye inliyorum. Anahtarı ve çıkardığı parçaları bana uzatıyor ve elini sıkıyor. Eğilip kafesi ve oyuncağı çantama koymak için mücadele ediyorum.

"Aletimi yağla," diye talimat veriyor Baba Sheldon, aletimin gitmesine izin vermiyor. Tüpü kalamla sandalyenin kenarı arasına fırlatıldığı yerden alıyorum ve onu okŗamaktan zevk alıyorum. "Ah, ah, ah. Oynama."

Alt dudağımı hiç dŗnmeden bzyorum ve Sheldon Baba beni bir öpücüğün içine çekiyor. Kirli ve sıcak bir öpücük ve o durup beni susturana kadar elinin içine girmeye alıŗtıđımı fark etmiyorum.

"Beni sıraya diz ve babanın sikini al, Beckett." Baba Sheldon'ın yumuŗak ama emredici bir ses tonuyla ismimi kullanması beni itaat etmek için acele ettirdi. "Boŗalmadan önce seni tekrar doldurmak istiyorum."

Ucu kaslarımı kolayca itiyor, ağırlığım beni çok az bir çabayla uzunluğundan aŗađı gönderiyor. Zafer deliğindeki dölleri hâlâ içimde ve yolu kolaylaŗtırdıđını hayal ediyorum, daha fazlasını istediğim doğal bir kayganlaŗtırıcı.

"Oh, kahretsin, baba," diye inliyorum, tamamen oturup içime girdiğinde.

Bir kalçamı kavırıyor ve beni sikinde yukarı ve aŗađı yönlendiriyor. "Harika hissediyorsun."

Baba Sheldon'ın parmakları hâlâ aletimin tabanını sıkıca sarıyor ve buna minnettarım. Yoksa ilk hamlesinde boŗalırdım. Her ne kadar boŗalmak istesem de, bunun bu kadar çabuk bitmesini istemiyorum.

"Bir haftadır kilitli olduğunu mu sylemiŗtin?" diye soruyor, tutunmak için omuzlarını kavradığım baŗka bir hamleyle. "Bunca zamandır kendini mi kesiyordun?"

"Evet, baba. Dildolar, vibratörler ve biraz da müstehcenlik. Tanıŗtıđımız o geceden beri boŗalmadım," diye itiraf ediyorum ve

Sevdiğim türden bir utancın sıcaklığı üzerime çöküyor.

"Güzel." Şeytan emojisi gibi sırtıyor. "Hiç bu kadar uzun süre gergin kaldın mı?"

"Hayır baba," diye itiraf ediyorum, tepkimi gizlemek için yüzümü saçlarına bastırırken yüzümün alev aldığını hissediyorum.

"Hemen sonra işemen gerekecek, ama seni tuvalete götürene kadar tutmanı istiyorum."

"Evet, baba," diye kabul ediyorum, tam olarak anlamamış olmama rağmen ve onun için bu terimi tekrar kullanmaktan duyduğum zevki hissediyorum.

Baba Sheldon aletimi bırakıyor ve içime pompalıyor, sert ve hızlı bir şekilde iterken kalçalarımı kullanarak beni kullanması için bir seks bebeğiymişim gibi yukarı ve aşağı kaldırıyor. Benden önce boşalıp boşalmayacağından emin değilim.

"Kıçını dolduracağım Becket, sonra da benim için boşalacaksın." Baba Sheldon aramızda göğsüme doğru inliyor ve yaklaşan orgazmımın ve onunkinin işaretlerini hissedebiliyorum.

Alt karnımda hissettiğim sıcaklık yayılıyor ve sinirlerim aydınlanıyor, ama ben boşalamadan kükrüyor ve kalçalarımı yerinde tutuyor. Bana bakmak için geri çekilen Baba Sheldon bir kez daha içime giriyor ve siki deliğimin içinde şişerken orgazmının vücudunda dalgalandığını hissedebiliyorum.

Hiç dokunulmadan, aletim patladı. Ses çıkarmadan boşalıyorum, Sheldon Baba'nın karnına ve göğsüne, hatta boynuna kadar defalarca fışkıran dölleri izlerken dudaklarımdan sessiz bir çığlık dökülüyor. Kıçım aletinin etrafında sıkışıyor ve son bir kez daha ateş ettiğini hissediyorum. Göğüs kafesinden döllerimin bir kısmını topluyor ve tadına bakmak için ağzına götürüyor, sanki nadir bir lezzet üretmişim gibi yalayıp yutuyor.

"Tadın da hissettiğin kadar güzel evlat. Umarım bunu tekrar yapabiliriz."

"Tekrar gidebilir miyim bilmiyorum." Aletinin üzerinde kıpırdanıyorum, ereksiyonum yerini yeni bir rahatsızlığa bırakıyor. "İşemem gerektiği konusunda haklıydın."

"Gelecekte demek istedim." Baba Sheldon kıkırdıyor ve ben hâlâ onun sikinin üzerindeyken ayağa kalkıyor. O yürümeye başlarken ben de kollarımı ve bacaklarımı ona doluyorum. "Hadi duşa girelim ve orada işeyebilirsin."

Sheldon Baba'nın önünde duşa işeme düşüncesi beni zevkli bir aşağılanma dalgasıyla yıkıyor. "Bir sapkınlık daha ortaya çıktı," diye mırıldanıyorum saçlarına.

"Yardım edebildiğime sevindim oğlum," diye fısıldıyor baba Sheldon ve boynumu öpüyor. "Sanırım birlikte çok eğleneceğiz."

Beynim kelimelerle ifade edemiyor ama tüm kalbimle katılıyorum.

EPILOGUE

DADDY SHELDON

Beckett ile zafer çukurunda oynadıktan altı ay sonra resmen çıkmaya başladık. Bir hafta ya da daha uzun süreli planlar yaparken haftada birkaç kez birlikte olmaya başladık ve şimdi neredeyse her gece birlikteyiz. Dün gece eve gitmem dışında... nedenlerden dolayı.

Beckett baba/erkek dinamiğine yeni alıştı ama bunu bir ördeğın suya alışması gibi benimsedi. İlk gece erkeklerle yatma konusunda yeni olduğunu bile bilmiyordum. Şaşırtıcı bir şekilde, her şeyin yeni olmasından dolayı eşcinsel paniğı yaşamadı.

Birbirimizde, nöro-baharatlı beyinlerimizin nasıl çalıştığını anlayan bir partnerimiz var. Daha önce hiç böyle romantik bir partnerim olmamıştı. İkimiz de AuDHD ile farklı şekilde başa çıkıyoruz, ancak dinamiğimizin yapısı ikimize de yardımcı oluyor. Beckett'in neye ihtiyacı olduğunu ve ne istemediğini her zaman tam olarak biliyorum çünkü bana söylüyor. Açıkça iletişim kuruyoruz ve kolay kolay kırılmıyoruz.

Bizim ilişkimizde otizmlı olmak bir süper güç.

Bir araya geldiğimizde ikimizin de hiper-cinsel olması yardımcı oluyor, ancak artık ilişkimizin ana odağı bu değil.

"Frank'i besledin mi?" Beckett başımın üstünden kurbağanın teraryumunun yanındaki kâğıda bakarak soruyor, burada unutmamak için yemleri takip ediyor... genellikle. "Dün unuttum."

"Dün gece sen uyuduktan sonra yaptım. Sadece henüz yazmadım." Beckett benden beş santim uzun olduğu için omzunu öpüyorum ama o hâlâ benim oğlum. Tarihi ve saati karalamak için pencere kenarındaki parlak kurbağa kalemimi almak üzere tankın üzerine uzanıyorum. "Hatırlattığın için teşekkürler."

"Unutmuşum çünkü sakinle dikkatimi dağıttın."

Dün gece onun için birden fazla prostat orgazmının yaşandığı bir kenar sahnesi olmuştu ve hâlâ kilitliydi.

"Yaptım. Sen de şirin poponla dikkatimi dağıttın."

"Dikkatini dağıttım baba. Seksi olmak senin suçun."

Beckett bana sürtünmeye başlayınca kıkırdıyorum, kolumu beline dolayıp onu kendime çekiyorum. Yanağını öperken, sevimli kabarcık poposuna bir şaplak atarak hoplamasına devam ediyorum.

"Kızgınlık dönemindeki bir yavru musun?"

Beckett kocaman gözlerle başını sallıyor. "Yakında gelmezsem ölebilirim Sheldon Baba."

"Öyle mi? Ama o zaman geç kalırız."

Verandasında tasmalı evcil hayvanlara izin veren yerel bir bara yemeğe gidiyoruz. Q ve A köpeklerini getiriyorlar ve Cielo da tasmalı olacak, ancak sormak için aradığımızda bar kurbağalara izin verilmediğini söyledi. Beckett, tasmalı olduğunu söyleyebilmemiz için Frank'e uyacak bir koşum takımı düşünüyor.

Beckett, "Erken gelecektik, bu yüzden düşünürsen, bizi zamanında tutacak bir şeye ihtiyacımız var," diye gerekçelendiriyor ve ben de pes etmeyi düşünüyorum.

"Sadece birkaç gündür kilit altındasın, değil mi?" Bunun doğru olmadığını bildiğim halde takılıyorum.

"On gün baba," diye mızızlanıyor Beckett ve dolgun dudaklarını seksi bulduğumu bildiği bir şekilde büzüyor. Dayanamayıp alt dudağını dişliyorum ve oğlumdan bir inilti yükseliyor.

Şimdi ilgilenilmesi gereken bir ereksiyonum var. Yatağında durana kadar onu geri götürüyorum, omuzlarını iterek yatağa düşmesini sağlıyorum. Benim için nefes nefese kalan ona bakarken kendimi ayarlamak için pantolonumdaki çıkıntıyı kavıyorum.

"Seni zavallı şey, bu durumu derhal düzeltmemiz gerekecek."

Beckett başını sallayıp doğruluyor ve pantolonuma uzanmaya çalışıyor. Elinin arkasına bir tokat atıp kaşlarımı kaldırıyorum ve beklemesi için tekrar uzanmasını sağlıyorum. Bekâret anahtarının zincirini boynumdan çekmek gömleğimi çıkarmadan yeterince kolay ama ona sürprizimi göstermek istediğime karar veriyorum. Etek ucundan tutarak başımın üzerine kaldırıyorum.

"Göğsünü mü tıraş ettin?"

Beckett nefesini tutup doğruluyor ama bu sefer ona izin veriyorum. Uzun parmakları anahtarın durduğu yerde geziniyor, metalin altında yeni bir dövme var. Göğüs kaslarımın arasında ve kalbimin üzerinde, siyah bir iskelet anahtarı derime kalıcı olarak kazınmış durumda.

"Elimizde birkaç tane olduğu için mevcut bekaret anahtarınızın bir kopyasını istemedim," diye açıklıyorum, ne düşündüğünü duymak için bekliyorum.

"Bu yüzden mi dün gece giyinik-Dom, çıplak-sub yapmak istedin? Ve bu sabah neden yalnız uyandım?"

"Evet." Ciddi sorularına gülümsüyorum. "Yalan söylediğim için özür dilerim. Hâlâ bandajlıydım."

"Çok güzel baba," diye fısıldıyor Beckett, sıcak nefesi hâlâ hassas olan tenime dokunuyor, ardından parmakları geliyor ve ben acının sızısıyla tıslıyorum. Yüzüme bakıyor ve başını eğiyor. "Bu sonsuza dek sürecek."

"Sadece altı ay olduğunu biliyorum..." Çıldırarak üzere olduğundan endişelenerek kendimi koruyorum. "Ne düşünüyorsun?"

"Kıllı göğsünün gitmesine üzülsem de bunun kalıcı olmadığını biliyorum. Bunu seviyorum baba." Beckett anahtarın üstündeki temiz teni öpmek için öne doğru eğiliyor, dokunuşu ve söylemek istediğim kelimelere bu kadar yakın olması içimde bir ürperti yaratıyor. Benden önce davranıyor. "Seni seviyorum."

"Oh, benim tatlı, yaramaz oğlum. Seni seviyorum."

Yüzünü ellerimin arasında tutarak onu öpmek için eğildim, duygularımı Beckett'a akıttım, o da bana karşılık verdi. Onu aylardır seviyorum ve artık onsuz bir hayat düşünemiyorum.

Beckett önce çekiliyor, mürekkebimi tekrar görmek için metal zinciri kaldırıyor. Parmakları anahtarın üstündeki en koyu noktanın üzerinde geziniyor. "Bu bir 'seni seviyorum' dövmesi mi?"

"Hem evet hem hayır," diyorum Beckett'ın dağınık saçlarını geriye itip yüzünü izlerken. "Birlikte geçirdiğimiz ilk geceyi hep hatırlamak istiyorum. Ve anahtar sahibin olarak benimle yaşadığımız eğlencenin. Bir noktada oyunumuzu değiştirip bunu yapmayı bırakabiliriz ama artık her zaman üzerimde benim olmanı ne kadar sevdiğimi gösteren bir şey olacak."

"Ben seninim, baba."

"Ve ben de seninim." Onu tekrar sırt üstü yatırmadan önce bir öpücük daha vermek için eğildim. Beckett daha az şişti ve kafesi çıkarmak daha kolay olacak. "Şimdi arkana yaslan ve babanın koca sikini emmesine izin ver."

"Tamam, baba." Beckett ona uymak için acele ediyor ve onu eğittiğim gibi iki elini başının arkasına koyuyor. "O zaman seni emebilir miyim?"

"Evet, yapacaksın," söz veriyorum.

Anahtarı kilide sokup çevirerek kafesi çıkarıyorum ve önce taşaklarını, sonra da sertleşen sikini halkadan içeri itiyorum. Sikini ağızma almak için üzerine eğildiğimde Beckett rahatlamış bir şekilde nefes alıp inliyor. Uzun süre dayanamayacağını bildiğim için kot pantolonumun düğmelerini açarak onları ve külotumu ereksiyonumu serbest bırakacak kadar aşağı itiyorum.

Çekip ağızımı sildim ve pantolonumu kalçalarımın altına sokuluyorum ve sünnet derisini aşağı itmek için eğiliyorum, böylece onu tekrar içime alabiliyorum.

"Mm, evet, baba!"

Beckett kafası bacaklarımın arasındaki yataktan sarkana kadar dönüyor. Hiç vakit kaybetmeden ağızma sokuluyorum ve sünnet derisini aşağı itmek için eğiliyorum, böylece onu tekrar içime alabiliyorum.

Bu yatarken pek işe yaramıyor ama sırt üstü yatarken Beckett'ın bacaklarını yukarı katlayıp kıcına ulaşabiliyorum. Prostatını sıyırdığımda parmağımı ikinci boğuma kadar gömdüm ve o da boşaldı. Püskürtme üzerine püskürtme ağzımı dolduruyor ve zevkini uzatmak için başının etrafını yalayarak yutuyorum.

İşinin bittiğini düşündüğümde, sikimi ağzına sokmak için ayağa kalkıyorum. "Beni boşaltsan iyi edersin, çünkü ben boşalana kadar durmayacaksın."

Beckett kendine gelmek için birkaç nefes duraklıyor, sonra beni derinlere alıyor. İlk kez bir araya geldiğimizde oral seks becerileri özensiz ama hevesliydi, ama şimdi bir uzman. Başımın etrafında yutkunuyor ve bir elini dibimde dolaştırıp diğer eliyle taşaklarımı okşuyor. Sarkık aleti dışında hâlâ tamamen giyinikti ve birbirimizi soyunamayacak kadar çok istememize bayılıyor.

"Aferin oğluma. Babanın sikini al." İşeme dürtümün güçlü olduğunu bildiğimden, sikiinin başını çimdiklemek için uzanıyorum. Ben aşağı doğru ittikçe boğazı şişiyor ve taşaklarım vücuduma doğru gerilirken bu manzara vücudumu ısıtıyor. "Geliyorum, her damlasını yut-"

Orgazmım içime hücum ederken sözlerim kesildi. Eğer sikim boğazına sıkıca yerleşmiş olmasaydı, orgazmın şiddetiyle yere yığılırdım. Beckett'ın yükümü yutarken nefes alabilmesi için yeterince geri çekiliyorum, sonra yanındaki yatağa çöküyorum.

Beckett banyoya koşarken, "Hemen döneceğim baba," diye sesleniyor. Kapıyı kapatma zahmetine girmiyor ve sifonu çekip ellerini yıkamadan önce rahatladığını duyuyorum.

Oğlumun üzerime tırmandığını hissettiğimde gözlerim kapalı. "Mmph. Bana bir dakika ver, sonra gidebiliriz."

Beckett sakalıma sokuluyor. "Önce beni tekrar kilitleyecek misin baba? Anahtarımın sende olduğunu bilmek hoşuma gidiyor - hem kalıcı hem de çıkarılabilir olan."

"Evet, tatlı çocuk," diyerek saçlarına gülümsüyorum ve kollarımı ona doluyorum, "Senin anahtar sahibin olmaktan mutluyum. Her şeyde

yol."

Bu sapıkça kısa hikayeyi okuduğunuz için teşekkür ederiz.
X Club serimin dünyası. Umarım antolojideki diğer hikayelere de
göz atar ve her nerede olursanız olun bir yorum bırakırsınız.
Kitaplarınızı alın!

ABOUT THE AUTHOR

R.A. FRICK

R. A. Frick Kuzey Kaliforniya'da doğdu ve büyüdü. Çocukken arkadaş edinmek için hikayeler anlatmaya başladılar ve hiç durmadılar. En sevdikleri şeyler aşk romanları, şampanya ve bitter çikolatadır, tercihen aynı anda. Öğretmenlik yapmadıkları, okumadıkları, yazmadıkları ya da iki çocuk yetiştirmedikleri zamanlarda San Francisco Körfez Bölgesi'ndeki arkadaşlarını ziyaret ediyor ve corgi cinsi köpekleriyle oynuyorlar.

R.A. Frick ile bağlantı kurun

Web sitesi: rafrickauthor.com Bülten

kaydı: rafrickauthor.com/about Facebook

okuyucu grubu: [RA'nın Queer Fricktion'](https://www.facebook.com/RA'nın-Queer-Fricktion/)

HIDING FROM MUGhTER
SHAW MONTGOMERY

Shaw

Telif Hakkı © 2024 Shaw Montgomery Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Jennifer Smith ve Erin Nelson'a teşekkürler.

ONE

ASHTON

"Bu gece çalışman mı gerekiyordu?" Micha'nın sözleri rahattı ama ses tonunda bana saçmalama gibi bir ima vardı.

Sikeyim.

"Um, hayır." Belli ki, seçme sırasının bende olması gereken gecelerde geç saatlere kadar çalışmak zorundaymışım gibi davranmak umduğum kadar ince olmamıştı. "Hafta sonu için işim bitti."

Bu konuda biraz sinirli olmam, ruh halim hakkında çok şey söylüyordu çünkü koca adamımı hayatın kendisinden daha çok seviyordum ve o da bana kızgın bakışlarını atmaya başlamıştı.

Çok inceydi. Yüksek sesle öfkelenecek bir tip değildi. Hayır, daha kötüsü... hayal kırıklığına uğradı. Ugh. Tam bir pisliktim.

Micha kanepeye yaslanıp televizyondaki seçenekler arasında gezinirken rahat görünüyordu ama seğiren ayağı onu ele veriyordu. Bu onun tek özelliği idi ve bunu belli etmemeye dikkat ediyordum, bu yüzden ayağının aşağı yukarı hareket ettiğini görmek görüldüğü kadar sakın olmadığını açıkça ortaya koyuyordu. "Biliyor musun, istersen gidip izleyebileceğimiz yeni bir film vardır."

Ugh.

Tam bir şerefsizdim.

"Bugün Cuma." Kaşlarımı çatarak kitaplıktaki kavanoza baktım. "Ve bugün benim cumam. Ben seçerim."

Bir kavanozu penis kurdelesıyla süslemek gibi sapıkça el sanatlarıyla dolu bir geceden sonra, kavanozdan sapkınlık ve BDSM konuları çıkarma saçma oyunu, çok stresli olmadan işleri renklendirmek için yaptığımız saçma bir şey olarak başlamıştı... ama şimdi stresli hale gelmişti. Her hafta dönüşümlü olarak kavanozdan bir tane seçtiğimiz bir yılın ardından, sadece bir avuç kalmıştık ve her nasılsa en çok gerildiğim konular bunlar olmuştu.

Asla sarhoş olmamalıydim.

Birden fazla içkiden sonra nasıl olduysa tüm çekingenliğimi kaybettim ve sorulara dürüstçe cevap verdim.

Bu çok tehlikeliydi ve saklamak istediklerim için hile yapıp balık tutamayacak kadar kendime saygım olsa da, onlardan kaçınmaya çalışacak kadar şüpheli ahlakım vardı.

İşte bu yüzden bana bir an bile inanmamış gibi bakan sinirli bir ortağım oldu.

Gerçekten zekiydi.

"Ashton, ne istediğini neden sorguladığımı anlıyor musun?" Ne yazık ki çok makul olan bu sorusu karşısında çok masum görünmemeye çalışıyordum. Buna hiç inanmayacaktı ve ben de daha suçlu görünecektim.

"Um..." Ugh. Başımı belaya sokacak sorular sorup duruyordu. "Evet. Ama endişelenecek bir şey yok."

Gerçeği üstü kapalı bir şekilde anlatmaya çalışmak duruma yardımcı olmadı.

Hayır.

Beni koltuktan kaldırdı ve kucağına oturttu.

Bazen ilişkimizle ilgili en sevdiğim şeylerden biri aramızdaki boyut farkı oluyordu ama bazen de bu durum bende hoşnutsuz beş yaşındaki bir çocuk gibi somurtma isteği uyandırıyordu.

"Sabırlı olmayı denedim." Micha bu planın artık geçerli olmadığını düşünüyordu. "Sana açık uçlu sorular sormayı denedim."

Oh, evet.

"Pardon?" Onlara karşı tam olarak bir pislik gibi davranmamıştım ama yardımcı da olmamıştım.

Ofladı.

Ugh.

"Düşüncelerin üzerinde çalışman için sana zaman verdim." Bakışları daraldı ve bana ters ters baktı. Aletime bunun seksi olmaması gerektiğini ve Micha'nın bizimle oynamaya çalıştığını düşünüyorsa aptalın teki olduğunu hatırlatmak zorunda kaldım. "O planlar işe yaramadı."

Duh.

Konuştüğümüz kişi bendim ve belli ki o kısmı unutmuş.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim. Niyetim bu değildi." Şu anda içinde bulunduğumuz durumdan kaçınmak benim amacımdı ama bu fevkalade başarısız oldu. "Kavanoz gecesini atlayıp başka bir şey yapmak ister misin? Biraz streslisin."

Yılın küçümsemesi burada.

"Sakso ister misin? Dondurma almaya ne dersin?" Bir oduncu ile bir motorcunun bebeği olmuş gibi görünen bir adam için tatlıları severdi ve dondurma en sevdiği şeylerden biriydi. "Biraz çikolatalı dondurma yiyebilirim."

Zayıflıyordu.

"Gelip bana tavsiye edip etmeyeceğimi sorabilirsin." Tek kaşımı kaldırarak ona hızlı bir öpücük gönderdim. "Benimle ilk flört etmeye çalıştığında çok tatlıydın."

Beni sinirlendirmemeye çalışırken sevimli bir şekilde garip davranıyordu, ama fark etmediği şey onun benim yürüyen fantezim olduğuydu ve onu görünce neredeyse boşalıyordum.

Sonunda kıkırdayarak başını salladı ve bana tekrar ters ters bakmaya çalıştı. "Bu konuşmadan kurtulamayacaksın."

sadece sevimli görünerek."

Kesinlikle deneyecektim.

Kucağında kıpırdanırken başımı eğdim ve dudak b ü k t ü m . "Yine ilk randevumuza gidiyormuş gibi yapmak istemiyor musun?"

Homurdandı. "Bu bizim ilk randevumuz değildi ve bunu sen de biliyorsun."

Ha.

"Ama bu tartışmayla da dikkatimi dağıtamayacaksın." Ve bu sefer beni yakaladı, sonunda yine ters ters baktı. "Yine de iyi denemeydi."

"Teşekkür ederim." İç çekerek ona sarıldım ve başımı omzuna yaslayabilmek için kıvrıldım. "Çok çalıştım."

"Biliyorum." Sırtımı okşayarak başımı öptü. "Öyleyse bu durumla başa çıkmak için yeni bir yol deneyelim."

Durumdan memnun olmadığımı anlaması için bir kez daha dramatik bir şekilde iç çekmek zorunda kaldım ama o sadece sessizce kıkırdadı ve göğsü sarsıldı. "Madem ısrar ediyorsun."

"Seviyorum." Büyük boy kanepeye yaslanarak sırtımı okşamaya devam etti ve bir süre daha yerleşti. Bu onun hiçbir yere gitmiyoruz pozisyonuydu ve kendimizi böyle bulduğumuzda çuvalladığımı biliyordum. "Sanırım bu sefer sorunu konuşarak çözmeyi deneyeceğiz."

İğrenç.

Konuşmak berbattı.

"Eğer işe yarayacağını düşünüyorsan deneyebiliriz." Gözlerimi kapatıp dudak büktüm ve tekrar iç çektim ama o beni görmezden geldi.

İstedığı zaman bu konuda gerçekten iyiydi.

"Bence denemeye değer, bu yüzden başlangıç olarak bana kavanozu neden görmezden geldiğini açıklayacaksın." Ben sadece inlediğimde göğsü tekrar sarsıldı. "Pekâlâ, daha basit bir soru. Seçim sırası sana geldiğinde kavanoz gecesinden kaçınmaya çalıştığını ikimizin de bildiğini anlıyor musun?"

Tamam, bu daha kolaydı.

"Evet, daha incelikli olmaya çalışmalıyım." Bu benim güçlü yanımdı değildi. "Gülmeyi kes."

O da kesinlikle kurnaz değildi.

"Özür dilerim." Kendini kontrol etmeyi başardı ve başımı öptü. "Bunu tekrar deneyelim."

Henüz unutmamış mıydı?

Kızarmıştım.

"Kavanozdaki herhangi bir konu hakkında güvenli sözcük kullanabileceğini hatırlıyor musun?" Başımı sallamam kafasını karıştırdı ve mırıldanarak hareketsiz kaldı. "Bunu hatırladığına emin misin?"

Onu çıldırtıyordum.

"Evet, kavanoza bir şey koyan biz olsak bile, sarı yapıp geri koyabilir ya da kırmızı yapıp çıkarabiliriz. Bazen merak ettiğimiz şeyler değişir ve bu sorun değildir." Kavanoza dibe vurmayı koymuştu ama üç farklı kez sarardıktan sonra sonunda kırmızılaşmıştı.

Üstüne çıkmak istemediğimi düşünerek neden oraya koyduğunu bile bilmiyordum ama sonunda tüm benliğini benimle paylaşması gerektiğini düşündüğünü itiraf etmişti.

Sevimliydi ama yatak odasında tüm işi bana yaptırmıyordu.

"Kavanozda kırmızı olmasını istediğin ama bunu bana söylemekten çekindiğin seçenekler var mı?" Daha cümleyi tamamlamadan sesinde şüphe vardı, bu yüzden başımı salladığımda şaşırmış gibi görünmedi.

"Tamam, ben de öyle düşünmüştüm." İkimiz de bana ters gelen şeylere hayır deme konusunda oldukça iyi olduğumu biliyorduk. "Oh."

Ugh.

"Kavanozda denemek istediğin için utandığın seçenekler kaldı mı?" Sesinde artık şüphe yoktu ama çok fazla merak vardı.

Evet demeyi başaramadım ama omuz silktim.

Bunun ilerleme kaydetmek olduğunu biliyordu, bu yüzden zorlamaya devam etti. "Kavanozun içine yapmak istemeyeceğimi bildiğin bir şey mi koydun?"

İnatçı olacağımı hatırlamadan önce kendimi başımı sallarken buldum.

Ateş et.

"Hayır. Sen çok açık fikirlisin." Ve biz tanışmadan önce çeşitli sapkınlıkları keşfetmişti. Ben biraz sıkıcı bir geçmişe sahiptim ve o bunu düzeltmemeye yardım etmeden önce neredeyse vanilya gibiydim.

"Yani kavanoza benim için sorun olmadığını bildiğin ama istemekten utandığın ve sadece seçilmemelerini umduğun konuları mı koydun?" Böyle söylediğinde kulağa çılgınca geliyordu.

"Şey, onları senin seçmeni umuyordum, böylece iş o noktaya gelirse güvenli sözcük kullanabilirsin. Eğer onları seçmeseydim, bu konuda o kadar endişelenemezdim." Hmm. Bu şekilde söylediğimde kulağa daha akli başında gelmedi. "Bir noktada mantıklıydı."

Yine kaba bir ses çıkardı ama bir öpücük aldım, bu yüzden şikayet etmemeye karar verdim.

"Senin için mantıklı olduğunu biliyorum." Kaba bir ses çıkarma sırası bendeydi ama o beni görmezden geldi. "Yapacağımız şey şu. Geriye sadece bir avuç konu kaldı, bu yüzden onları ortaya koyacağız ve utandıkların hakkında çok mantıklı bir konuşma yapacağız."

Ugh.

İyi bir ortak ve Dom olmasından nefret ediyordum.

İlişkimizin hükmetme ve boyun eğme tarafı rahat ve gevşekti, ancak arada bir, bir şey onun Dom tarafını tam olarak vurdu ve oynamak için ortaya çıktı. Ne yazık ki, bu genellikle benim baş belası olduğum şeyler etrafında dönüyordu.

"Peki." Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Beni kucağından indirmeden önce bunu çözmem gerekiyordu. "İyi bir konuşma yapacağız."

Beni kucağına aldı.

Lanet olsun. Bazen kısa olmak berbattı.

"Homurdanma." Bu emri yerine getirmeye çalışırken Micha ofladı. "Kavanozu al."

Büyük bir duvarı kaplayan kitaplığın önünde durup kıcıma bir şaplak attığında hâlâ nasıl kaçacağımı düşünüyordum. "Şimdi."

Bazen tam bir pislik oluyordu.

"Anlıyorum." Sadece yavaş davranmıştım.

"Gördün mü?" Homurdandı. "Aferin oğlum."

"Bu hile yapmaktır." Bu cümleyi çok sevdiğimi biliyordu.

"Hayır, bu benim kaynaklarımı kullanmak." Micha bizi geri götürüp tekrar kanepeye oturturken omuz silkti, beni hâlâ kapana kısılmış halde tutuyordu. "Ve beynimi, çünkü sanırım sarılardan çok uzun süre kaçmana izin verdiğim için çok nazik davrandım.

uzun."

Lanet olsun.

Bir şekilde bunu kendime ben yapmıştım ama nasıl olduğunu anlayamıyordum.

"Onları denemeye henüz hazır olmadığına karar vermek bir şeydir ve fikrini değiştirmek bile sorun değildir, ama onlardan kaçırıyorsun." Micha'nın hayal kırıklığına uğramış tonu geri gelmişti ve en kötüsü de ikimize de kızgın olmasıydı.

"Şimdi son konulara bakacağız ve onlar hakkında konuşacağız." Kavanozu benden alarak yanımızdaki kanepeye koydu. "Bir şeyi denemek için heyecanlı olduğumuzu söyleyebiliriz. Bu konuda gergin olduğumuzu ama bunun bir sorun olmadığını söyleyebiliriz. Sarı diyebilir ve ilk düşüncelerimizi açıklamak için elimizden geleni yapabiliriz. Ancak yapmayacağımız tek şey, tepki vermeyi tamamen reddetmektir. Sizi güvende ve mutlu tutmak için bilgiye ihtiyacım var. Bu her şeyden önce gelir."

İç çekmem hiç dikkatimi çekmedi. Penis kurdelesıyla süslediğim cam kavanozu açıp son kâğıt parçalarını da atarken beni görmezden geliyormuş gibi yaptı. Beş tane vardı. Bazılarının izini kaybetmişim ama ilk kâğıdı çevirdiğinde kıkırdadım ve üzerinde ayak parmakları yazıyordu.

İç çekme sırası Micha'daydı. "Neden bunu seçtiğimi hâlâ bilmiyorum. Ayaklar seksi değil."

"Benim kitaplarımdan birini okuyordun." Micha çok okuyan biri değildi ama çok okuduğum için ara sıra merak ederdi. Bu benim en sevdiğim rahatlama yoluydu ve onun da en sevdiği rahatlama yollarından biri omzumun üzerinden okuyup karakterlerin ne yaptığına dair yorum yapmaktı.

"Bu doğru." Oflayıp puflayarak kâğıdı yere bıraktı. "O karakter çok... hevesliydi."

Ve Micha insanların heyecanlanmasından hoşlanıyordu... bu yüzden kendini o ana kaptırmıştı.

Hala sararıp sararmayacağından emin değildim ama bir sonrakini çevirdiğinde bunu düşünecek zamanım olmadı.

Ugh.

"Durgunluğun çok şey anlatıyor, bebeğim." Konuşmak istemediğim kâğıt parçasını bir kenara bırakıp başka bir kâğıt aldı. "Ah, mandallar."

Bazı seçenekler bu kadar eğlenceliyken stresli olmayı hatırlamak zordu. Kıkırdayarak yüzümü boynuna gömdüm. "Bunu seçmeni umuyordum, böylece senin de beğenip beğenmediğini görebilecektik."

Sıkıştıran ve sıkın her şeyi severdim. Doğru koşullar altında şaplak atmak eğlenceliydi, ama gümbür gümbür, keskin acı hislerinden pek hoşlanmıyordum. Öte yandan Micha, konu yatak odasına geldiğinde bir denizaltı değildi ve bunları hiç denememişti.

Oflayarak kâğıdı ayaklı kâğıtla birlikte yığının içine bıraktı. "Çok erken gelişmiş bir gençtin."

Evet.

"Ve... oh, bunu oraya koyduğunu hatırlamıyorum." Ben yine donmaktan kendimi alamayınca Micha usulca kıkırdadı. "Neden bu kadar gergin olduğunu anlamaya başlıyorum."

Ugh.

"Sarhoş ben kendime çok güveniyordum." Ayık olan benim hatam değildi ama sonuçlarıyla uğraşan bendim.

"Bir saat boyunca iki margarita içtiniz. Seçimlerin için içkileri suçlayacak kadar sarhoş değildin. Tutkal tabancası kullanmana izin verecek kadar ayıktın." Ruh halimden çok emin görünüyordu ama o geceye dair çok farklı anılarımız olduğu açıktı. "Bakalım seni sinirlendirecek başka bir şey var mı?"

Hayır.

Onlardı.

"Tamam, geri kalan her şey sevimli ya da denemek için çok hevesli olduğundan emin olduğum şeyler, bu yüzden onları bir kenara bırakıp kavanoza geri koyacağız." Geriye kalan kâğıtları yavaşça kaldırarak bana düşünmem ya da paniklemem için zaman verdi ama sonunda yanımızdaki kanepede sadece ikisi vardı. "İşte oldu."

Evet.

Artık bundan kaçış yoktu.

"Gıdıklama ve ıslatma." Micha iki koluyla beni sararken başımı öptü. "İlk düşüncelerin neler bebeğim?"

Kendine aşırı güvenen bir aptal olduğumu ve artık margarita içmeyeceğimi.

TWO

MICHA

Dramatik.

Ashton'ın ilk düşünceleri, çıkardığı saçma ses efektlerine dayanarak dramatikti ve kendime gülümsemenin uygun bir yanıt olmayacağını hatırlatmak zorunda kaldım. İç çekmeler, sızlanmalar ve bir oflama duydum ama sonunda omuz silkti.

Ben de biraz daha bekledim.

Yarım yamalak sözleşmemizin kurallar bölümünü çıkarmak zorunda kalacağım noktaya geldiğimde, sonunda tekrar bana doğru kıvrıldı. "İlk düşüncem, bundan kaçınmama izin vermediğin için kötü olduğun."

Bunu halledebileceğim için başımı salladım. "Bunun nasıl ilk düşüncen olduğunu anlayabiliyorum. İkincisini sormalıydım."

Bize bir tur daha ses efekti yaptırıp yaptırmayacağından emin değildim ama sadece birkaç saniye sonra konuşmaya hazırlanıyorum seslerini çıkardı.

Şimdiye kadar çıktığım en gürültücü insandı ve sadece seslerle bütün bir konuşmayı yapabilirdi.

"Sanırım ikinci düşüncem daha fazla margarita içmemem gerektiği." Bu sefer göğsüm sarsıldı. Ben sadece

Kendime engel olamadım ama neyse ki saçma partnerimi raydan çıkarmadı. "Sonra yine kötü olduğunu düşündüm ve bunu kendime neden yaptığımı merak etmeye geri döndüm."

Listelerimizi yaptığımızda ve kağıtları kavanoza koyduğumuzda kendinden son derece emin hissediyordu. Bu onun sapıkça zanaat dönemiymiş ve kendini meraklı hissediyordu ve kendini ikinci kez sorgulamayacak kadar çakırkeyifti.

Ve bu aynı zamanda BDSM topluluğunun munch ve buluşma tarafını yapmayı denemeden hemen önceydi.

Yani evet, ondan sonra işlerin raydan çıktığını görebiliyordum.

"Söylediklerinin hiçbirinin bir rengi olmadığını farkında mısın?" Bu konuşmadan kurtulmanın yolunu biliyordu ama seçeneklerinden hiçbirini kullanmıyordu.

Bir omuz silkme daha aldım.

Bu güvenli bir kelime değildi ve ikimiz de vanilya olmadığımızı fark ettiğimizde bir araya getirdiğimiz temel sözleşme de bunu söylüyordu.

"Bu faaliyetler birlikte mi yapılacaktı yoksa kafanda ayrı ayrı mıydı?" Bunun mantıklı ve çok fazla stres yaratmayacak bir soru olduğunu düşündüm ama o yine de devam etti.

Belki de değildir?

Söyleyeceğim her şeyin stres yaratacağı bir noktada olduğunu düşünmeye başlamıştım, bu yüzden endişelerimi azaltmak için elimden geleni yapmaya karar verdim. Kâğıtları kavanoza koyan oydu, yani hiçbir şekilde benim hatam değildi.

"Pekala, eğer bunlar ayrı şeylerse, birlikte yapılabileceklerine işaret edeceğim. Eğer kafanda ikisi bir aradaysa, sana ikisiyle de bir sorunum olmadığını hatırlatacağım." Daha önce hiç gıdıklama sapkınlığı olan biriyle çıkmamış ya da birlikte olmamıştım ama buna şaşırmadım.

Ashton'ın kontrolü elinden alacak her şeye karşı bir ilgisi vardı ama bunu itiraf etmekten her zaman hoşlanmazdı.

Hareket etmedi ya da güvenli bir şekilde konuşmadı, ben de bunu konuşmaya devam etmek için bir onay olarak kabul ettim. "Eğer gıdıklamayı tek başına yapacaksak, bence seni bağlamalıyız ve bunun için çaresiz kalmalısın. Hareket edebilir ve kıvranabilirsin ama aslında benden kaçamazsın."

İçinden geçen ürperti, en azından bir kısmı hakkında doğru yolda olduğumu söylüyordu.

"İslatma da gıdıklamayla birlikte gidebilir. Eminim bunu düşünmüşsünüzdür, ama ben bu konuda çalışıyorum. Seni zapt edebilir ve kontrolünü kaybedene kadar gıdıklayabilirim." Bu hoşuna giderdi. "Birkaç kez buna çok yaklaşmıştık, değil mi?"

Bunu gerçekten bu şekilde düşünmemiştim ama benimle birkaç kez güreşmeye ve gıdıklamaya başlamıştı. İş o noktaya gelmeden önce hep durmuştum çünkü yapmam gerektiğini düşündüğüm şey buydu.

Eğer insanlar gıdıklanmaktan hoşlanıyorsa, o zaman bu şekilde oynayabilirdiniz ama tuvalet dansı ciyaklamaları yapmaya başladıklarında durmanız gerekirdi.

Ashton'ın bana anlatmaya çalıştığı şey söz konusu olduğunda daha az varsayımda bulunmayı öğrenmem gerekiyordu.

"Yatağı doğru hazırlarsak bu işe yarayabilir ya da bunu yapmanın başka bir yolunu bulabiliriz." Belki de kendini öldürmesini engellemek için ben de onunla birlikte küvete girersem? "İşe yarayabilecek diğer yerleri düşünmem gerekecek."

Yaralanması söz konusu değildi ama yatağı mahvetmek istemezdi.

O yatağı severdi.

"Başka ne var? Oh. Evet, birlikte ya da ayrı olabileceklerini söylemiştik. Kontrolü kaybetmek istemiyorsan gıdıklama konusunda daha fazla bilgiye ihtiyacım olacak. Seninle oynamanın ötesinde düşünebildiğim tek sonraki adım kontrol kaybı adımdı." Bir şey kaçırdığımı düşünmüyordum ama ilginç şeyler okumayı seviyordu, bu yüzden eğlenceli bir şey görmüş olabilirdi.

Sessizlik.

Çok yardımcı oldu.

"Onları bir arada tutmak için deneyebileceğimiz bir diğer unsur da çocuk bezi." Bu konuda ses tonumu tamamen nötr tutmaya özen gösterdim ama tepkisini gizleyemeden nefesini içine çekti. "Bu sana kontrolünü kaybetme ve ortalığı dağıtmama olanağı verir. Ayrıca çaresizlik hissini de artırabileceğini düşünüyorum."

Tek bir hareket bile yok.

Evet. En azından merak ediyordu.

"Gördüğümüz oyuncaklardan ve yürümeye başlayan çocuk eşyalarından bahsetmiyorum. Sadece bebek bezlerini ve çaresizliği düşünüyorum." Onu sıkıca tutarak ileri geri salladım. "Seni taşımamdan hoşlanıyorsun."

Sonunda bir kıkırdama oldu.

Kabul etmesi biraz zaman alsa da aramızdaki boyut farkından gerçekten hoşlanıyordu.

Bir şekilde, partnerimizin üzerinde kontrol sahibi olmadığı fiziksel bir özelliği sevemeyeceğimiz fikrini kafasına sokmuştu. Saçmalık. Benim iri yarı ve güçlü olmam onu sertleştiriyorsa, neden bunu saklamasını isteyeyim ki?

Çoğunu çalışmıştık ama bir keresinde benim ödülümü taşıyan mağara adamı olduğum rol yapma oyunu dışında daha önce hiçbir sahnede kullanmamıştık. Buna bayılmıştı ve ben de bu fikre daha sonra tekrar dönmek için aklıma bir not almıştım.

Ancak şu an için aklımda başka bir fantezi vardı.

"Belki sana o çok saçma olduğunu düşündüğün eldivenleri takarız ve seni çaresiz bırakırım? Sonra gıdıklama zamanı yaparız ve sen yorulduğunda, ben küçük oğlumu kucağıma alırım ve sahnenin tamamen çaresiz kısmına odaklanırım." Konu yaşla ilgili bir oyuna geldiğinde sohbeti hep başka bir yöne kaydırırdı, bu yüzden işin bebek tarafını konuşmamıştık.

Bir yemekte, o küçük kafa yapısına girdiklerinde bu kadar genç olan birini hiç görmüş müydük?

Drama kraliçeleri ve bir sürü veletle tanışmıştık, ama o başka tipler görmüş müydü?

Bu sosyal etkinliklerin çoğuna gitmeyi bırakmıştık çünkü hiç anlaşılamadığı bir avuç müdavim vardı. Bazı nedenlerden dolayı, son zamanlarda ortalıkta dolaşan çok fazla bakımsız velet vardı ve onları tamamen bunaltıcı buluyordu.

İki drama kraliçesi, Domları ve Babaları ne yapmaya çalışırsa çalışsın, en iyi arkadaş olamazlardı.

"Biliyor musun, geçmişte kavanoza kısıtlama seçeneğini koyduğumda, sanırım hayal ettiğim şey çaresizlikti ama zihnim bunu otomatik olarak nasıl çaresiz olabileceğinle doldurdu. Kısıtlanmış. Ama aynı ihtiyacı beslemenin başka yolları da var." Çaresiz ve bana ihtiyaç duyması hoşuma gidiyordu, onun da hoşuna gidiyordu.

Yumuşak iç çekişi, bu konuda da onunla dalga geçmediğimi bildiğini gösteriyordu.

Acaba o da aynı şeyleri düşünüyordu da ben mi görmemiştim?

"Ben biraz daha doğrusal düşünen biriyim." O kıkırdamamaya çalışırken ben omuz silktim. "Yeterince kirli kitap yok sanırım."

"Onlar aşk romanları." Cevabı muhtemelen aynı rutini kaç kez yaptığımıza bağlı olarak otomatikti, ama yine de bunu iyi bir işaret olarak aldım.

"Saçmalık. Neler yaptıklarını gördüm ve annemin okuduğu o eski aşk romanlarına hiç benzemiyorlar." Onlar da kirliydi ama eskiden kitap kapaklarında yer alan uzun saçlı adam, Ashton'ın kitaplarında şu anda olanlara benzer bir şey yapmamıştı.

İç çekmeden önce daha fazla kıkırdadım. "Saçmalıyorsun." Belki, ama kelimeler alıyordum, bu da harika bir Dom olduğum anlamına geliyordu.

"Aşk romanlarında çaresiz partner kaçırlır ve ırzına geçilir. O kısımları hatırlıyorum. Sizin kitaplarınızda sınırlar ve sapkınlıklar hakkında konuşmalar var." Abartılı bir düşünme sesi çıkararak, bir sonraki adımda ne yapacağımı merak etmesine izin verdim. "Biliyor musun, eğer dikkatli olmasaydım, hayatında daha fazla romantizm istediğini düşünürdüm ve seni kaçırdım. O eski romantik adamlar partnerlerine istediklerini vermek konusunda endişelenmezlerdi."

Ve şok olmuş bir nefes aldım.

Gülümsememek için elimden geleni yaparak ona bir kez daha sıkıca sarıldım. "Seni alıp götürür ve soyardım. Sonra seni tamamen çaresiz bırakır ve boyun eğmen için gıdıklardım."

Kıkırdamadan duramadı ama bunu saklamaya çalıştı.

"Bence aşk romanı kahramanı Fabio'ydu ve asla böyle bir şey yapmadı." Ashton'ın geri püskürtmesi en iyi ihtimalle yarım yamalaklı ve benim sevimli veledim bunu biliyordu.

"Ben bir mağara adamıyım ve aşk romanları gibi klas değilim." Ondan daha mutlu sesler duymak stres seviyemin tekrar düşmesini sağladı. "Ama muhtemelen ikimiz de çaresiz partnerlerimizi taşıyabiliriz."

Gülüştünü gizlemek için yüzünü omzuma bastırarak başını salladı. Sonunda konuşabildiğinde, bana yaslanacak ve artık konuşmadan kaçmaya çalışmayacak şekilde yer değiştirdi. "O kısmı seversin."

"Yapardım." Bunu inkâr etmek için hiçbir neden yoktu. "Senin çaresiz olduğun sahneleri gerçekten çok sevdim."

Bu sadece aynı fikri keşfetmenin yeni bir yolu olacaktı ama bunu sindirmek için biraz zamana ihtiyacı olduğundan emin olduğum için vitesi biraz değiştirdim ve ellerim dolaşmaya başladı. "Seni mağarama götürmek ve eşim yapmak hoşuma gitti."

Mağara adamı sahnesini yaptığımızda çok fazla canavar pornosu okumuştum. Bu onun birçok damarına basmıştı, bu yüzden şişkinliğine daha iyi erişebilmem için titreyip bacaklarını gevşettiğinde şaşırmadım. "Örtülerini çıkardım ve seni mağaranın zeminine serdim."

Daha fazlası için sessiz yalvarışlarını ödüllendirerek, elimi kalçasından yukarı doğru okşadım ve parmaklarımı kot pantolonla kaplı aletin üzerinde gezdirdim. Muhtemelen daha kolay erişebileceği bir şey giymeme kararından pişmanlık duyuyordu ama ona elimden geldiğince ilgi gösterdim. "Seni yere yatırdım ve bacaklarını açtım. Serbest bırakılmak için yalvarıyordun ama mağara adamı yalan söylediğini biliyordu. Neden? Nereden bildi?"

Titrerken muhtaç bir ses çıkaran Ashton beni fazla bekletmedi. "Sertleşmişim ve... ve sikimi sana sürtmeye devam ettim."

"Hareket etmene izin verdiğim tek yer orasıydı ve sen de onu boşalmaya çalışmak için kullandın." Cık cık diye bir ses çıkararak sikini sıktım. "Şimdi bunu bile yapamadığını düşün. Söz yok. Yalvarmak yok. Beni becermek yok. Çaresiz ve gıdıklanmış. Çaresiz ve kıvranıyorsun çünkü tuvalete gitmen gerekiyor."

Doğru kelimenin ne olduğundan emin değildim çünkü her zaman tuvaleti kullanması ya da işemesi gerektiğini söylerdi ve bunların ikisi de denediğim fantezi için işe yaramazdı.

Bingo.

Titredi ve bir başka muhtaç ciyaklamayı zar zor susturdu. "I..."

"Çaresiz olmayı seviyorsun, biliyorum." Bu kısmı tamamen mantıklı olarak değerlendirmek, onun o kadar da tipik olmayan diğer kısımlara işaret etmesini zorlaştırıyor gibiydi. "Seni taşımayı ve hiçbir şeyi kaldıramayacak hale getirmeyi severdim. O kadar çaresiz olurdun ki kelimeleri bile kullanamazdın."

Sanki bu kısmı umursamadığını fark ediyormuş gibi kısık ve meraklı bir ses çıkardı.

"Ve eğer konuşamazsan, sana neyi sevdiğini ya da ne istediğini bile söyleyemem." Mutlu seslerine bakılırsa bu da cazipti. "Her şey bana bağlı olacak."

Seslerini takip etmek ve ne kadar sert olduğunu kontrol etmek bana bağlıydı. Ancak son birkaç yıldır bunları takip etmek çok kolay hale gelmişti. Onlar

Artık takip etmesi de kolaydı çünkü tam sınırdı olduğunu biliyordum.

Sadece biraz dikkatinin dağılmasına ihtiyacı vardı, ben de kotunun düğmesini açtım ve fermuarını indirdim. "Tamamen savunmasız ve savunmasız."

Çünkü o benim bebeğim olacaktı.

Onu pantolonundan çıkarmama yardım etmek için kıpırdanırken bu kısmı söylemedim. Beyni binlerce farklı yöne gidiyordu ve rahatlamadan önce olumlu pekiştirilmeye ihtiyaç duyduğu noktada olduğumuzu biliyordum.

Yani orgazmlar, sarılmalar... ve sonra onun işlemesine izin verebilirdim.

Cuma gecemizin tam olarak böyle geçeceğini düşünmemiştim ama yine var olmayan işleri telafi etmesini bekliyordum, bu yüzden mevcut durumumuzu bir kazanç olarak sayıyordum.

Belden aşağısı çıplaktı, aleti sallanıyor ve ilgi için yalvarıyordu, onu tekrar kucağıma çektim ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak bebek gibi arkaya yatırdım. Ne yaptığımı söylemedim ama kocaman gözleri ne düşündüğümü bildiğini söylüyordu.

Ama renk olmaması devam edebileceğim anlamına geliyordu, bu yüzden hissetmesini istediğim çaresizliği beslemek için vücudunun üst yarısını sıkıca kendime yasladım ve elimi aletin etrafına sardım. Bu tüm beyin fonksiyonlarını durdurdu ve yüzünü göğsüme bastırırken gözleri neredeyse kafasının içinde geri yuvarlanıyordu.

Tek çıkardığı bir mızıldanmaydı ama bu hala sahnede olduğunu anlamam için yeterliydi. Bu yüzden başını şefkatle öptüm ve ona mastürbasyon yaparken yumuşak, onaylayıcı bir ses çıkardım. Gönderdiğim karışık sinyaller kafasını daha da karıştırıyor gibiydi ve bana doğru sokularak, sözlerini kullanmasına gerek kalmadan sahneye girdi.

"Bana bağımlı olursun ve senin için her şeyle ben ilgilenmek zorunda kalırım." Vücudunu hareketsiz tutmak ve göğsüme hapsetmek için elimden geleni yaparak

Elimi ereksiyonunda gezdirmekle sadece başına odaklanmak arasında gidip geldim.

Yarığa ve hemen altına sürtünmek ona her zaman en iyi, en ezici hisleri verirdi ve bu sefer onu daha da savunmasız hissettiriyor gibiydi. Aleti zonkluyor ve sanki her şeyden saklanıyormuş gibi gözlerini kapatarak sızlanıyordu.

"Ama eğer benim mutlu oğlum olsaydın, seni gıdıklar ve karnını öperdim." Her iki sapkınlığı tek bir fantezide bir araya getirmek ondan tüm vücudunu saran bir ürperti aldı ve bana başka bir muhtaç ses kazandırdı. "Gülerdin, gülerdin ve kıvranırdın, ama ne kadar gülersen gül ve kıpırdanırsan kıpırdan, vazgeçmezdim çünkü o mutlu sesleri çıkardığını duymayı seviyorum."

Aletini okşamaya geri döndüğümde kafasına doğru sokuldum, sahneyi sürdürdüm ve zevkin artmasına izin verdim. "Ben de senin üzerinde kontrol sahibi olmayı seviyorum. Seni çaresiz ve muhtaç görmeyi seviyorum. İniltilerini duymayı ve bana ait olduğunu bilmeyi seviyorum."

Oynamak için dışarı çıkan mağara adamına bir bakış bile muhtaç oğlumdan umutsuz bir ses daha çıkardı.

"Seni kıpırdanırken görmeyi ve tatlı yalvarma seslerini duymayı seviyorum. Boşalmak için yalvaramazdın ama benim için inlerdin ve çok tatlı görünürdün." Yarığına odaklanmaya geri dönmek, içinden sarsıntılar geçiyormuş gibi hissettirirken onu tam sınırda tuttu.

İçi o kadar karıştı ki dayanamayacaktı ama sorun değildi, onu bir roket gibi fırlarken görmek hoşuma gidiyordu. Çaresizken ve hiçbir iradesi yokken çok seksiydi.

"Seni gıdıklardım." Ucunu hafifçe okşayınca bir kez daha ürperdi ve bu kadar çaresiz olmanın nasıl bir his olduğunu hayal ettiğini anladım. "Parmaklarım kaburgalarına ve kalçalarının hemen yanında seni kıpır kıpır eden ve ciyaklamana neden olan o bölgeye giriyor olurdu."

Elimi uzatarak kalçasıyla kasiğı arasındaki hassas bölgeye dokunmamla haykırması ve sikinin zıplaması bir oldu. "Tamamen bana ait olurdun ve ben de seni güldürmeye devam ederdim. Kaçamazdın ve ikimiz de bunu istemeyeceğini biliyoruz."

Sızlanması gergin olduğunu söylüyordu ama aleti haklı olduğumu söylüyordu. "Benim için tatlı, mutlu sesler çıkarırdın ve daha fazla yardım edemediğinde, patlardın ve tamamen bırakırdın."

Pop kelimesini söylediğimde tam yarığına bastırmam orgazmını ateşledi ve patlarken en güzel, çaresiz çılgılığı attı. En azından, kafası henüz tam olarak oraya varmamış olsa bile vücudu ne istediğini biliyordu çünkü ben onu tekrar tekrar mastürbasyon yaparken orgazmı devam etti.

Sonunda kemiksiz kaldığında ve derin bir nefes verdiğinde, sikini tutuşumu gevşettim ve başını tekrar öptüm. Aklının nerede olduğundan emin değildim ama beni şaşırttı ve gülümsememe neden oldu. "Orgazm oluyorsun, değil mi? Patlamak... orgazm olmak buydu, değil mi?"

"Seni öpmemi ve sarılmamı mı istersin yoksa yalan söylememi mi?" Seçeneklerini duymak iç çekmesine neden oldu, ama başını kaldırdı ve bana abartılı bir büzüşme verdi. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Sevimli ve biraz deliydi... ama tahmin edilebilirdi.

Ve onun bu yönünü sevdim.

THREE

ASHTON

"Hayır, kurabiye ve kafeinle besleniyorum. Akşam yemeğine ihtiyacım yok." Bir daha asla mutfağa giremeyebilirim.

Masada bir şeyler vardı.

Masanın üzerinde ne olduğunu görmeden önce kurabiyeleri kilerden çıkarmayı başarmıştım ama sonra gördüm.

Onlar mı?

Evet, muhtemelen onlardı... ama onlar hakkında konuşmayacaktım. Kurabiye yiyecek ve bir daha mutfağa girmeyecektim.

"Tamam." Micha her şey tamamen normalmiş gibi davranıyordu ama onları masanın üzerinde bırakmıştı. Çocuk bezleri sihir gibi ortaya çıkmazdı. Kirli aşk romanlarında bile sihir gibi ortaya çıkmazlardı. Tabii eğer gerçekten sihirli bir dünya değilse.

Hayır. Dikkatimi dağıtmayacaktım.

Çocuk bezlerinin sonradan ortaya çıktığı sihirli aşk romanları olup olmadığını çözerdim.

"Ama... ama sen de açsan paylaşabilirim." Evet, aklımı kaçıırıyordum ama iyi bir ortakım. "Hadi... hadi gidip oturalım."

Evet, bu iyi bir fikirdi.

Cuma geceleri sarılmak ve takılmak içindi. Geçen hafta biraz dikkatimin dağılmış olması planlarımızın değişmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Micha her şey normal rutinine sıkı sıkıya bağlı görünüyordu ve telefonundan başını kaldırdı. "Önce kucaklaşma zamanı mı? Bence bu harika bir plan."

Saçmalık.

Ama bunu makul göstermekte o kadar iyiydi ki beni kanepeye götürmesine izin verdim ve hatta kucağına oturduğumda kurabiyelerimi verdim. Beni yaladı. Hile yapıyordum çünkü onun kucağındayken beynimin sadece yarısı çalışıyordu.

Sarılma fiziğiydi, o yüzden elimde değildi.

İçinde zerre kadar denizaltı olan herkes kucaklaşma fiziğinin nasıl işlediğini bilir.

"Paylaştığın için teşekkür ederim." Sinsi davranıp benim yanağımı da öptü. "Biliyorsun, pizza kurabiyelerle iyi gider, bu yüzden akşam yemeği için onu sipariş edebiliriz."

Çok sinsiydi.

"Mutfakta ne olduğu hakkında konuşmuyorum. Sözleşmemde sağlığım ve güvenliğim söz konusu olmadığı sürece konuşmam gerektiğini söyleyen hiçbir şey yok." İstismar edebileceğim başka boşluklar olmadığından emin olmak için dün okumuştum.

Micha başını salladı ve yumuşacık çikolatalı kurabiyeleri açıp bir tanesini bana uzatırken hâlâ onun tamamen mantıklı ortağıymışım gibi bakıyordu. "Tamam. Mutfaka gitmek zorunda değilsin ve konuşmak zorunda da değilsin."

Bunu çok kolay kabul etmişti. Aptalca

bir şey yaptım.

Ne yaptım ben?

İki kurabiye yedikten sonra bile hala anlamamıştım, bu yüzden üçüncüyü alırken ona ters ters baktım.

"Hile yapamazsın." Zeki ve Dom olduğu için muhtemelen yapabilirdi ama çok kolay hile yapamaması için işi zorlaştırmam gerekiyordu. "Kontratımı okudum."

Gerçekten daha fazla ayrıntıya girmeliydik ama bunu belirtmeyecektim. Bunun benim lehime sonuçlanmayacağından oldukça emindim.

"Sevindim." Bu kez başımı öptü ve bana bir kurabiye daha rüşvet verirken beni göğsüne yasladı. "İlişkımız hakkında bir şeyler okuman hoşuma gidiyor."

Kirli bir kitap yerine mi?

Hayır, bu konuyu da saptırmayacaktım.

"Yani hile yapamazsın. Sadece bunu anladığından emin olmak istiyorum." Evet, tek düşündüğüm buydu. "Ve bir şeyler hakkında konuşmam gerektiğini söylemedi."

Stratejik hata ama sorun değildi.

"Konuşmak istemediğin hiçbir şey hakkında konuşmaman benim için sorun değil." Fazlasıyla anlayışlıydı, bu yüzden masum görünümlü Dom'umun başka ne söyleyeceği konusunda endişelenmem gerektiğini biliyordum. "Sen güvenli sözcük kullanmadığın ve ben de senin sınırların içinde kaldığım sürece, aslında konuşmana ihtiyacım yok. Bu da sözleşmemizde var."

Kahretsin.

İnce yazılar beni her seferinde yakaladı.

"O... Ben..." Ateş et. "Ama konuşmak zorunda değilim." Zorunda olduğumu söylemedi.

"Aynen öyle." Micha elini başımın üzerinde gezdirirken hâlâ o rahat gülümsemesini takınıyordu. "Sahnemizde sana çok iyi bakacağım ve çok eğleneceğiz ama istemediğin hiçbir şeyi söylemek zorunda değilsin."

Ah canım.

"I..." İstemiyorsam konuşmak zorunda değildim. "Yapman gerekeni yaparsın."

Evet.

Micha başını salladı. "Çünkü ben senin Dom'unum ve bazı şeyler bana bağlıdır."

Ne yazık ki.

"Bazı şeyler bana bağlı. Mesela... market alışverişi yapmak gibi çünkü eve hiç atıştırmalıkla gelmiyorsun." Sadece listeye bağlı kaldı ve bu acı vericiydi. Eğer atıştırmalık istersem

ve kurabiyeler, onları listeye koymayı ve kendimi ispiyonlamayı hatırlamak zorundaydım. Bu berbattı. "Kurabiyeler ve dondurma bir alana bir bedava fırsatıyla indirim girdiğinde bile tatlıyı düşünmüyorsun."

Onlar en iyisiydi.

Teknik olarak iki tane almamız gerekmiyordu ama almak zorundaydık ve o hariç herkes bunu biliyordu.

"Bu doğru. Ve randevu geceleri yaptığımızdan emin ol çünkü bunlar önemli." Micha sevimli biriymişim gibi burnuma dokundu ve bu bende kıvrınma isteği uyandırdı. "Bizi düşünme konusunda çok iyisin."

Tatlı davranmasından nefret ediyordum... Mantıksız davranmamı gerçekten zorlaştırıyordu.

"Ama bazı şeyler bana bağlı." Micha rahat bir tavırla Ne yapabilirim ki? "Ve bu da o zamanlardan biri."

Ateş et.

O kısmı hatırlamıştı.

"Ama düşünmek ve güvenli sözcükler bulmak için vaktin oldu, o yüzden endişelenmiyorum." Hayır, kendinden çok emindi çünkü yanağını tekrar öptü ve ayağa kalktı... bu hareketiyle beni sertleştirdiğini umursamadı bile.

Beni böyle hareket ettirebilmesinin ne kadar seksi olduğunun farkında bile olmadan beni kucağına almıştı.

Hiçbir şey.

Bacaklarımı beline doladıktan ve bir kolunu kığımın altına soktukten sonra başımı öptü ve beni tekrar kendine çekti. "Bir planım var ve hiç konuşmak zorunda olmayan tatlı bir çocukla oynayacağım."

Çünkü onun planladığı sahnede, kelimeleri kullanacak kadar yetişkin değildim.

İnce baskı berbattı.

Konuşamadığım ya da güvenli sözcük kullanamadığım için tek yapabildiğim iç çekmektir. Güvenli sözcük kullanabilirdim ama dururdu ve o noktada kesinlikle konuşmak zorunda kalırdım. Endişelenirdi ve paniklediğimi açıklamak zorunda kalırdım ve sonra daha da kötüleşirdi

Çünkü ona devam etmek istediğimi kelimelerle anlatmamı isterdi.

Devam etmek istemediğimden değil.

Ama artık kontrolüm dışındaydı... Konuşmama meselesi falan vardı.

Micha kıkırdadı, büyük göğsünden çıkan gümbür gümbür ses onu her zaman titreşen bir oyuncak ayı gibi hissettiriyordu. "Eğlenceli olacak ve güldüğünde çok sevimli olacaksın."

Ateş et.

Şimdi kızarıyordum.

"Oh." Micha bu tepkiyi almaktan hoşlanıyordu, bu yüzden beni öptü ve popomu okşarken mutlu sesler çıkardı. "Çok şirin."

Paketin sesini duyana kadar şirin olmak umurumda değildi. Her nasılsa ne aldığını hatırlamak bile bu kelimenin kulağa farklı gelmesine neden oldu. Şirindim. Neredeyse otuz yaşında olmama rağmen neredeyse bir genç kızdım ve sevimli olmak hoşuma gidiyordu.

Çoğu zaman.

Şimdi bu bende kıvrınma isteği uyandırdı, bu yüzden boynuna saklandım, bu da mutfakta şüpheli bir şekilde dolaşmaya devam ederken tekrar kıkırdamasına neden oldu. "Sorun değil. Sana çok iyi bakacağım ve seni çok mutlu edeceğim."

Ugh.

Artık margarita yok.

Hiç yok.

Artık müstehcen el işi yok.

Yok.

Şunlar iki şeyler yapmalıydım asla kazanılmış
karışık Başlamak için birlikte.

Bu internet oldu kötülük...o verdi insanlar
fikirler...ve güven.

Buzdolabında ne işi vardı?

Micha varoluşsal krizimi tamamen görmezden geliyor ve sonunda bana işkence etmeyi bırakıp bizi yatak odasına götürürken mırıldanıyordu. "Sevimli olacaksın, güleceksin ve çaresiz olacaksın."

İkimizin de çaresiz kalmamdan bu kadar hoşlanmamasını dilemeye başlamıştım.

Ne yazık ki bu değiştirebileceğim bir şey gibi görünmüyordu, özellikle de kıcımlı okşama ve beni tuttuğunu hatırlatma şekliyle. Zaten çaresizdim. Sıkışmıştım. Bana aptalca, sapıkça şeyler yapacak olan mağara adamı tarafından tutuluyordum.

Ve bunu mutlu bir şekilde yapacaktı. Ugh.

Eğleniyorsa panik yapamazdım. Bana yeniden güven vermeye çalışmak yerine bunu bilmeliydi. Bu sadece hile yapmaktı ve konuşabildiğimde, başının ne kadar büyük bir belada olduğunu bilmesini sağlayacaktım.

Ben bu kadar stresliyken mutlu olmak... Hiç terbiyesi yoktu.

"Kafanın içinde bana söylenmeye devam edersen, seni yeterince gıdıklamayacağım." Kuru bir şekilde yaptığı tehdit nefesimi kesmişti.

Kaba ve psişik.

Oflamam göğsünü sessiz kahkahalarla sarsmıştı ama saklanmaya geri dönmeden önce yanağından öptüm. Sevimli olan herkes yanak öpücüklerinin neredeyse her şeyi düzelttiğini bilirdi, bu yüzden iç çekip popomu tekrar okşadığında şaşırmadım. "Aferin oğlum."

Bu da muhtemelen hile yapmaktı ama onun iyi çocuğu olmak hoşuma gidiyordu. Hiçbir zaman gerçekten iyi değildim, ama beni düzenli olarak bu kategoriye sokan çok liberal bir tanımı vardı.

Gerçekten çok tatlıydı.

Ama başka şeyler de yapıyordu çünkü beni ve eşyaları yatağa bıraktı.

Panik. Bu çok kabaydı. Olayı hemen başlatması yerine, heyecanlanmak için zamana ihtiyacım vardı.

Ve dramatik olabilmek için ona yavaşlamasını bile söyleyemedim.

Ugh.

Kaba.

Sonra gömleğim çıktı... Artık yapabileceğim bir şey yoktu.

Oh iyi.

Micha hiç de özür diler gibi görünmüyordu. "Seni çaresiz görmeyi ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun? Bu çok eğlenceli olacak. Bu, kelepçeler ve bacak açıcının bir araya gelmesinden daha iyi olacak."

Ben baş belası olmaya çalışırken onun bu kadar mutlu olmasına izin verilmiyordu.

Burnumu öperek beni yatağa yasladı, yüzünde hâlâ kocaman bir gülümseme vardı. "Gülmene bayılıyorum ve bu en sevdiğim şeylerin hepsini tek bir sahnede birleştirecek."

Şimdi de şirin olmaya çalışıyordu.

Bu kadar kaba davranmasını kaldıramadım ve gözlerimi kapattım. Eğer onun sevimli olduğunu göremiyorsam, bu beni etkilemezdi.

"O gün dondurmacıda seninle ilgili ilk fark ettiğim şeylerden biri gülüşündü." Micha o konuşurken pantolonumu düzeltmeye başladı, suratımı asmama hiç aldırmadı. "Tabii ki teknik olarak ilk fark ettiğim şey kaşığı yalarken ne kadar seksi olduğundu ama kahkahaların da çok geride değildi."

O zamanlar ne kadar tatlı olduğumdan bahsetmek bir şekilde daha da kabaydı... ve bunu ona daha sonra da söyleyecektim.

"Mutlu olduğunda gözlerin parlıyor ve nefesimi kesiyorsun." Aldatması daha da kötüleşiyordu çünkü çıplaktım ve yeterince sinirli değildim. "Ve sonra bana gıdıklanmayı ne kadar sevdiğini söyledin."

Sesindeki mutluluk seviyesi beni kıvrandırdı ve beni görmemesi için yüzümü ellerimin arkasına sakladım

Allık. Aldığı şeylere bakma isteğini nasıl ortadan kaldırdığını takdir etmekten kendimi alamıyordum. Her zaman zeki değildim ama meraklıydım.

Ama kendimi kurtarmıştım.

"Kendini tamamen bıraktın ve çok seksiydin. Gerçi bundan daha fazlası olduğunu fark etmeliydim." Ellerimin arkasını öptü ama ben akıllılık edip saklandım. Evet, zekiymdim çünkü paketi açmaya başladı.

Görmüş olurdum.

Hayır. Gizli kalmak zorundaydım.

"Ciyaklardın ve kıpırdanırdın." O kadar çok kırışik ses vardı ki, iç çamaşırım çıkana kadar ne yaptığını anlamadım. "Nefes alamayana kadar gülerdin, ama ben o zaman hata yaptım. O zaman durmam gerektiğini sanıyordum."

Hmm.

Popomu yukarı kaldırışını görmezden geldim ve sadece sözlerine odaklandım çünkü en önemli şey onlardı. Eşyaların ne kadar yumuşak olduğu ya da ne kadar rahat hissettirdiği hiç önemli değildi. "Kontrolünü kaybettiğin bir kahkaha attığında, bunun oyunun durduğu anlamına geldiğini ve böylece kazaların yaşanmayacağını sanıyordum. Daha fazla soru sormalıydım."

Sorular ilişkilerin önemli bir parçasıydı.

"Yine de bunun yardımcı olacağından emin değilim." Micha şöyle biraz daha oynarken ofladı. "Utanç duyduğun zaman pek açık sözlü olmuyorsun."

Bundan bahsetmesi de kabaydı... Listeye eklemeler yapmaya devam etti.

"Ama seni baş belası olduğun zamanlarda bile seviyorum ve bu durumu ileride de hatırlayacağım." Çukuru daha da derin kazmaya devam etti. "İletişim kuramaman konusunda fazla sabırlı olduğumu düşünüyorum ama merak etme, derslerimi çok iyi öğreniyorum."

Sikeyim.

Ugh.

"Tanrım. Çok tatlısın." Tam saklanmayı bırakmanın güvenli olduğunu düşündüğümde, buna benzer bir şey söyledi. "Neredeyse bitti."

Ateş et.

Eldivenleri nasıl unutmuşum?

"Gözlerini kapat, bebeğim." Bana hep böyle seslenirdi ama nedense farklı hissettiriyordu. Yine de gözlerimi sıkıca kapattım ve bir elini kaldırıp eldivenini takarken nefesimi tuttum. "Seni gıdıklayabilmem için oksijene ihtiyacın var."

Çok inatçıydı.

"Hava yok, gıdıklanma yok." Micha diğer elimi düzeltmeden önce elimi tekrar yüzüme koydu. "Ellerini tamamen hareketsiz kılan başka eldivenler ya da eldivenler seçmemiz gerekecek ama şimdilik bunlar işe yarayacak."

Olayı gerçekten düşünmüştü.

Vay canına.

"Ve işte oksijen gidiyor. Aferin oğlum." Az önce çimdiklediği meme ucunu okşarken, başımı öptüğünü hissetmeden önce yer değiştirdi. "Nefes almayı seçtiğin için çok mutluyum."

Hileci.

"Çünkü seni güldürürken ve kıpırdatırken kontrolünü tamamen kaybetmeni ve tamamen çaresiz kalmanı görmek için sabırsızlanıyorum." Sesi hâlâ ne kadar sinirli olduğuma kıyasla fazlasıyla mutlu geliyordu. "Ben seni bırakana kadar kaçamayacaksın."

Bunu söylemeyi kesmek zorunda kaldı çünkü aletim tüm bu saçmalıkları boykot etmesi gerektiğini anlamıyordu.

"Çaresizken çok seksi oluyorsun." Micha ellerime ve başıma daha fazla öpücük serpiştirdikten sonra elleri altımdan kayarak beni yatağın ortasına taşıdı. "Bir dahaki sefere böyle oynadığımızda seni savunmasız ve tamamen savunmasız hissettirmek için daha fazla yol bulacağım, ama bu sefer seni tutan kişi olmak umurumda değil."

Hileci.

Hilekar.

Hilekar.

Olamaz.

"Ama önce kucaklaşalım." Sesi o kadar mutluydu ki, endişelenmem gerektiğini biliyordum. "İşte böyle. Kucağıma çık ve göğsüme sarıl."

Tehlikeli bir şekilde heyecanlıydı... çok tatlısın sesinde ton.

O ne yapmıştı?

Beynim o kadar odaklanmıştı ki, bir şey dudaklarıma sürtünene kadar bariz olanı kaçırdım. Yumuşak bir şey.

Nefesimi içime çektim ve benimle gurur duyan bir ses çıkararak yumuşak şeyi dudaklarımdan arasından geçirdi. "Kurabiyelerinin yanına süt. Eminim susamışsındır. Su ya da başka bir şey almadan mutfaktan çıktın."

Biberonun ucunu dudaklarımdan arasına kaydırarak ağzımı hafifçe sikiyormuş gibi hissettirdi, ben de emmek zorunda kaldım. "İşte benim iyi oğlum. Sana çok iyi bakacağım."

Nedense kulağa erotik ve korkutucu geliyordu.

Evet, kesinlikle ona ne kadar sinsi olduğuna dair tüm düşüncelerimi anlatacaktım... bir kez bittiğinde ve tekrar konuşabildiğimde.

FOUR

MICHA

İnatçı ve gülünç olduğunda çok seksiydi ve sessizlik içinde ellerinin arkasına saklanması her ikisinin de özeti gibiydi, ama biberonunu emmesini izlemek onu bambaşka bir seviyeye taşıdı.

Çok seksi ve tamamen gülünçtü... ve onu daha fazla sevemezdim.

Ama bunu ona söylemeden önce sahnemizi bitirmek zorundaydık yoksa dikkatimi dağıtmak için elinden geleni yapacaktı ve ben de onu asla bezine geri sokamayacaktım.

Bezini.

İtiraf etmeliyim ki her zaman küçükken sevimli görüldüğünü düşünmüştüm, ama ne kadar dramatik ve sevimli bir çocuk gibi olursa olsun, bu yönünü keşfetmekte hiçbir zaman rahat olmamıştı. Kendime her zaman başka türlü boyun eğmelerin de olduğunu söylemiştim ama bu sefer o kadar kolay geri adım atmayacaktım.

Bana doğru kıvrılmış ve biberonunu emerken çok doğal görünüyordu, bezle sarılı poposu çok sevimli görünüyordu ve ona daha önce onda hiç görmediğim farklı bir çaresizlik veriyordu.

"Ne kadar iyi bir çocuk." Yavaşça emerken ve sarılırken başını öptüm, bir elimi yanından aşağıya ve karnının üzerinde gezdirdim. "Ve çok da seksi."

Onu sert tutmak ve dikkatini dağıtmak, sahneden tamamen zevk almasının tek yoluydu, bu yüzden acele etmeyecek veya küçük tarafı çok fazla zorlamayacaktım. Bu onun tamamen boyun eğmesi ve benim olmasıyla ilgiliydi. Şu anda önemli olan tek şey ne kadar çaresiz olduğunu pekiştirmekti, böylece onu gıdıkladığımda zaten doğru zihniyetteydi.

Gövdesinin alt kısmını ovuşturarak, onu kucağıma almaya devam ederken bezinin hemen üstünü okşadım. "Karnın doyduğunda ve gülüp kıkırdadığında kendini çok iyi hissedeceksin."

Utanç dolu ciyaklaması beni gülümsetti ama en güzeli gözlerini yukarıya dikmesiydi. Her nasılsa, olan bitene bakmak zorunda kalmadığı sürece güvende olduğunu düşünüyordu, ama bu büyüleyici mantıkla bir sorunum yoktu.

"Ve sana eve dönerken gizlice içtiğin gazozu içmemen gerektiğini söylemeyeceğim bile. Sadece bir dahaki sefere sana daha iyi bakmana yardımcı olacağım." Zayıf noktası her türlü kafeindi ve bu alışkanlığı çok yakında onu ısırarak geri dönecekti.

Çalışırken neredeyse aşırı odaklanırdı ve saatlerdir tuvalete gitmediğine dair her türlü bahse girerdim.

Şişenin ucuyla oynarken çıkardığı gıcırta bu konuda da haklı olduğumu gösteriyordu.

Ama endişelenmek ya da bu sahneden nasıl kaçınabileceğini düşünmek yerine, biberonu emmeye devam etti.

"Seninle çok gurur duyuyorum." Başını tatlı tatlı öperken elimle daha geniş daireler çizdim, böylece meme uçlarını okşayabiliyor ve bezinin önünü ovabiliyordum. "Ve sen de çok seksisin."

Buna itiraz etmedi ama benimle tam olarak aynı fikirde olmadığını belirten bir hışım çıkardı.

"Ne kadar mutlu olduğunu duymak ve seni bu kadar harika ve çaresiz hissettirmek için sabırsızlanıyorum." İkimiz de bunu görmezden gelemeyecek kadar çok sevmiştik. "Seni güldüreceğim, kıvrandıracam ve uslu bir çocuk olduğunda sana daha çok öpücük vereceğim ve sarılacağım."

Elim aşağıya doğru inerken, hâlâ temiz olan bezinin önünden bacaklarının arasına doğru gezdirdim. "Ve eğer boşalmadıysan, orgazm olmana bile izin vereceğim. Bence bu hoşuna gider."

Konuşma yasağı yüzünden teknik olarak bunu bir soru haline getirmemiştim ama başını sallayıp emmeye devam etmeden önce birkaç saniye hareketsiz kaldı. "Oğlumun nasıl boşalmak istediğini biliyorum. Eminim uslu bir çocuk olduktan sonra beni becermeye bayılacaksın."

Bu da bana başka bir şok cıyıklaması getirdi.

Kıkırdarak başını öptüm ve parmaklarımı aşağı doğru kaydırarak kalçalarının içini zar zor gıdıklayabildim. Yumuşak, aptalca bir ses çıkardı ve yüzünü buruşturdu ama durduğumda hemen suratını astı. "Oh, önce sütünü bitirmelisin. Acele edemeyecek kadar çok eğleniyorum."

Bu iki noktayı da anladığından emin olmak önemli görünüyordu. Bu kısmın sadece bir adım olduğunu düşünmesini ya da çok hızlı gitmem için beni ayartmasına izin vereceğimi düşünmesini istemiyordum. Eğer dikkatli olmazsam, mesanesi bezi kullanmayı kolaylaştıracak kadar dolu olmayacaktı.

Ve bu kısmı uzatmak için elinden geleni yapacaktı.

Oh, eninde sonunda pes edecekti... etmeyecek kadar meraklıydı... ama bununla çok uzun süre mücadele etmesini istemiyordum. Bunu uzatmasına izin vermeden önce bunun sandığı kadar korkutucu olmadığını görmesi gerekiyordu. Bunun dört gözle bekleyebileceği yaramaz bir eğlence olduğunu anladığında, onu bu konuda sınırlayabilir ve çıldırtabilirdim.

İlk başta sessiz kaldı ama sonra benim drama kraliçem şişenin etrafında oflayıp pufladı ve içerken surat asmak için elinden geleni yaptı. Bu

Aslında etkileyici bir beceriydi, ama gıdıklanmaktan hoşlanıyordu ve benim onu okuyabildiğim kadar o da beni kolayca okuyabiliyordu.

Şaka yapmadığımı biliyordu.

Bu şekilde harika vakit geçiriyordum, bu yüzden eğer çok fazla baş belası olsaydı, önce gıdıklama zamanını alamayabilirdi.

Evet, bu ima edilmiş olsa bile korkutucu bir tehditti, bu yüzden daha hızlı emdiğinde şaşırmadım.

"Seninle gurur duyuyorum bebeğim." Alnını öptüm, onunla gurur duymamın eğlenceli bir ödülle sonuçlanacağını bildiğinden emin olmak için bezinin önünü tekrar okşadım.

"Çok cesursun ve benim için çok iyi davranıyorsun."

Bezini sıkarak kafasına doğru sokuldum. "Seni daha da çaresiz hale getirmenin bir yolunu bulmak için sabırsızlanıyorum bebeğim. Kucağında olman ama tamamen kaçamıyor olman bunu daha da mükemmel hale getirecektir."

Onu daha da çaresiz hissettirmenin iyi bir yolu olmalıydı... muhtemelen daha da küçük.

Ama her şeyin bir sırası var, bu yüzden ereksiyonuna birkaç masaj darbesi daha yaptıktan sonra tekrar kalçalarının iç kısmına döndüm. "Neredeyse bitti. Dudaklarının meme ucuna sarılışını seyretmeye bayılıyorum bebeğim."

Bu sefer de utanç verici ve tahrik edici bir ses çıkardım.

Kalçasının üst kısmını hafifçe okşayarak bezinin hemen altını ovuşturdum ve usulca mızımızlanırken ondan bir ürperti aldım. "Çok tatlı sesler çıkarıyorsun ama yüksek ve mutlu sesler çıkarmanı sabırsızlıkla bekliyorum."

Şişeyi neredeyse bitirmişti ve muhtemelen ne kadar soda tükettiğini ele veren küçük kıpırdanmalar yapıyordu. Bir kutu kolaya bir daha asla aynı şekilde bakamayacağını hissediyordum, ama bu benim lehime oldu.

Biberonu neredeyse boşaldığında ve artık gerçekten içmek yerine sadece meme ucunu yaladığında, ağzından çıkardım ve komodinin üzerine koydum. "Ne kadar güzel dudaklar. İleride bir sürü öpücük alacaksın."

O kadar sessizdi ki göğsünün inip kalktığını görmek için baktım ve küçük drama kraliçemin yine nefesini tuttuğunu fark ettiğimde neredeyse gülecektim. Ona nefes almasını emretmek eğlenceli olacaktı ama sonunda güldüğünü duymak kadar eğlenceli değildi, bu yüzden farklı bir şekilde oynama zamanının geldiğine karar verdim.

Vücudunu tekrar okşadığımda bir kez daha ürperdi ve kafasının içinde homurdanmaya başladığını biliyordum ama beklemenin birkaç saniye daha uzamasına izin verdim. Onu gıdıklamaya başlayacağım anı bekliyordu, ama onu hızla kaldırıp yanımdaki yatağa yatırdığımda şok olmuş bir nefes aldım.

Ciyaklaması çok sevimliydi ama yanına uzandığımı fark eder etmez kesildi. Kesinlikle bana küfrediyordu ama yüzünü buruştururken çıkardığı sesi saymazsam sessizdi.

"Oğlumu kucaklayabilmem gerek." Kucaklamak. Tuzak. Hepsi aynı şeydi, bu yüzden kalçamı bezinin üzerine sardım ve elimle her ikisini de başının üstünde tuttum. Kendini çaresiz hissettiği için sessizce inliyor ve kalçalarını yukarı kaldırmaya çalışıyordu.

"Çok tatlısın, bebeğim." Parmaklarımı göğsünde gezdirerek onu birkaç işkence dolu saniye daha beklettim. Parmaklarım kaburgalarına ulaştığında neredeyse onun için çok fazlaydı ve sonunda ona istediğini verdim. "Mutlu zaman."

Mutlu çığlıkları odayı doldururken, ellerini çekiştirdi ve gerçekten kaçmak isteyip istemediğine karar verememiş gibi gönülsüzce bana sarıldı.

"Oh, ne seksi sesler, bebeğim." Onu güvenle öpemeyeceğim kadar kıpırdanıyordu ama parmaklarımı kaburgalarına geçirip kahkahalarını içime çekerken ses tonumu tatlı ve sevgi dolu tuttum. "Çok tatlısın ve seni böyle mutlu duymaya bayılıyorum."

Ve onun tamamen benim olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu. Kaçmaya çalıştığından değil, ama fantezi eğleneliydi.

"Şu seksi kahkaha." Sesime biraz sıcaklık katarak bacağımı ileri geri hareket ettirdim, böylece uyluğum bezle kaplı ereksiyonunun tam üzerine sürtünüyordu.

Hâlâ çok sert olan ereksiyonu.

Başlangıçta o kadar sertti ki beze tam oturacağından emin değildim ama işe yaramasını sağlamıştım ve oynamaya başladığımızda uyarıldığının açık kanıtını görmekten çok memnun olmuştum. Güvenli ifade vermemek bir şeydi, ama tahrik olmak ve kızarmak dramatik ama istekli olduğuna dair çok daha açık sinyallerdi.

Hevesli bir şekilde istekli.

Sadece bunu istediği için rahat değildi, ama bu uzun vadede üzerinde çalışabileceğimiz bir şeydi. Yeterince övgü ve ödül, benim sevimli drama kraliçeme çok şey yaptırabilirdi. Sevgi dili ilgiydi... iyi ya da kötü, her ne kadar olumlu tutmaya çalışsam da.

Geçmişteki partnerlerinden bazılarının, drama kraliçesi olmanın ve ilgiyi sevmenin iki tarafı olduğunu fark etmediklerini hissediyordum.

Yine de bu en iyisiydi. "Yaramaz oğlumdan böyle mutlu sesler geliyor."

Tam olarak onun gibi konuşmuyordum ama memnun edici ses tonum ondan daha iyi tepkiler alıyor gibiydi. Ciyaklamakla başını sallamak arasında gidip geliyordu ama hala güvenli sözcükler yoktu ve konuşamayacağı durumlar için ayarladığımız el işareti bile yoktu.

Parmaklarımı yan tarafına geçirdim ve her kıpırdanışında bezin içinden ereksiyonunu ovuşturdum... ve çok kıpırdadı.

Çoğu, içinden geçen çılgınca hisler yüzünden kıvrılıp kıvranıyordu ama kalçalarını yukarı kaldırıp ereksiyonunu bana sürtmesinin mantıklı bir nedeni yoktu.

Ve bebek bezine karşı.

Bunu düşünmemi istediği kadar umursamıyordu çünkü ben onu kaydırırken bile

Şaşırmış gibi sesler çıkarmaya devam etti ve her yer değiştirdiğinde, tıpkı en son yenilerini aldığımızda çarşafları okşarken çıkardığı gibi sesler çıkardı.

En azından bezinin yumuşak olduğunu düşünüyordu.

"İşte benim iyi oğlum." Eğilerek karnına ahududu üfledim ve bu his ya da belki de bunun ne kadar saçma olduğu onu tekrar ciyaklattı ve güldürdü. "Kapana kısılmış ve çaresiz. Sevimli ve mutlu."

Kelimeleri kullanmasa da coşkulu sesler çıkarıyor ve çok sevimli kahkahalar atıyordu.

Çılgınca bir adım atıyordu.

Bu, her zaman gıdıklama oyununu azalttığım ve bulduğu yüksek seviyeden aşağı inmesine izin verdiğim zamandı. Devam etmek hiç aklıma gelmemiştir ama bu sefer kendimi tutmadım. Yüzüne ve göğsüne öpücükler serptim. Kaburgalarını ve bacağına kasıklarıyla birleştiği eklem yerinin etrafındaki hassas bölgeyi gıdıklarken onu çaresiz bıraktım. Orada olduğunu unutmaması için bebek bezinin kenarlarını bile okşamayı ihmal etmedim.

Kafasının tam olarak ne durumda olduğundan emin değildim ama daha önce hiç geçmediğimiz sınıra doğru ilerlerken titriyor ve neredeyse nefessiz kalıyordu.

Mesanesini boşaltma dürtüsüyle savaşıırken tüm vücudu gerildi ve bu mücadeleyi izlemek çok seksiydi. Gülüyordu ama bu neredeyse çılgınca bir sestir ve sikini bacağıma sürtmeye çalışırken bile başını sallıyordu.

Karışık sinyaller verdiğini söylemek hafif kalırdı.

"BEN... BEN..." Başını hâlâ ileri geri hareket ettiriyor, birkaç saniye daha dayanmayı başarırken vücudu altımda titriyor ve sarsılıyordu.

Sadece yüzünü öptüm ve onu gıdıklamaya devam ederken olabildiğince sıkı tuttum, vücudumu kullanarak

kapana kısılmış ve çaresiz. "Yapabileceğin hiçbir şey yok. Sen tamamen benimsin bebeğim. Bana ne kadar iyi bir çocuk olduğunu göster."

Bebek bezi ısındıkça bir kez daha bağırdı ve kahkahası sonunda çaresiz sesini kaybederek teslim oldu. Tam bir deneyim yaşayabilmesi için onu birkaç saniye daha gıdıklamaya devam ettim, ancak kıpırdanmaları değiştiğinde ve hareketleri farklı hissettiğinde, gevşedim ve elimi göğsünde gezdirdim.

Kahkahaları durdu ama sakinleşmeye başlaması için yeterince hava alması birkaç dakika sürdü. Zihinsel olarak ne durumda olduğundan emin değildim ama tutuşumu nazikçe bıraktığımda bana doğru kıvrıldı ve yüzünü göğsüme gömdü.

Bu kesinlikle iyiye işaretti, ben de kolumu ona doladım ve başını öptüm. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Hemen kelimelerle karşılık vermedi ama bir eli aramızda kıpırdandı ve kabakların lapa olup olmadığını kontrol eder gibi sikimi sıktı. Gülerek, hâlâ saklanıyor olmasına rağmen başımı salladım. "Evet, beni de çok sertleştirdin."

Bu bana bir iç çektiirdi ama aynı zamanda d a h a da rahatladı, beni saklanmak için kullanmak yerine bana sarıldı.

"Sevindim." "Hâlâ sert olduğun için mi, yoksa benim şimdiye kadar yaptıklarımızdan zevk almamış olabilir mi?" Başını öptüm, elimi sırtında gezdirdim ve ne kadar dramatik olacağına karar vermesini bekledim.

"İkisi de." Drama skalasında düşük olduğuna karar vermiş gibi görüldüğünden, devam ettiğinde şaşırmadım. "Ama ikincisi daha fazla."

"Bunu açıkladığın için teşekkür ederim." Elimini sırtından aşağı doğru indirerek bezin üzerinden geçirdim ve öne doğru sallanmasını teşvik etmek için kıcına bastırdım. "Yine de ne kadar tahrik olduğumu anladığını göster bana."

Kendini tutmayı bırakmadan önce utanç verici bir ciyaklama sesi çıkardı. Bana karşı kamburlaşırken titredi ve

Aynı anda hem şikâyet edip hem de kendini boşaltmayı başılırken sızlandı. "Yapmamalıyım... bu..."

"Benim fantezim. Bu cümleyi gerçekten bitirmek istiyor musun?" Kuru bir ses tonuyla söylediği bu sözler üzerine nefesini içine çekti ve başını salladı.

Neredeyse gülecektim ama o iç çekene kadar iyi bir mağara adamı gibi davranıyordum. "Hile yapıyorsun. Sinsi olmaya devam ediyorsun. Böyle şeyler yapmaya devam ediyorsun ve beni... beni..."

Gel.

Onu az önce boşaltmıştım.

FIVE

ASHTON

"Sen sadece kötüsün." Gözlerimi kapatarak kendimi geriye doğru zorladım ve yatağa uzandım. "Ve... ve sanırım sana başka şeyler de söylemem gerekiyor."

Evet, şikâyet edeceğim başka şeyler de vardı.

Micha kıkırdadı, eğilip alnımdan öperken gazabımdan hiç endişe etmiyordu. "Onlarla ilgili her şeyi bana sonra anlatırsın."

"Evet, beynimi bulduğumda." Çünkü belli ki ona bir şey yapmıştı. "Beni orgazm ettin."

Alay etti ama ben bir öpücük daha aldım. "Saçmalık. O kadar tahrik olmuştun ki, patlamadan önce bir avuç tepinmen yetti. Harikaydı."

"Konserler harikadır. Lüks restoranlarda akşam yemekleri harikadır. Benim orgazm olmam harika değil." Saçmalıyordu.

Ve yine kaba bir ses çıkardı. Bunun hakkında da konuşacaktık.

"Partnerimin bir sahneden tamamen keyif almasını izlemek harika bir şey ve bana bunun olmadığını söyleyemezsiniz. Bunun da sözleşmemizde yer aldığına eminim." Micha oflayarak dans etti

parmaklarını göğsümde gezdiriyor, beni tekrar gıdıklamaya başlamakla tehdit ediyordu.

Sarsılmama ve sızlanmama engel olamadım ama gülümsedim de çünkü cezalandırılmaya aç biriydim. "Hayır, bunu yapamazsın."

Bir kahkaha attı, sesi hınzırcaydı. "Bahse girmek ister misin?"

Evet, şeytandı. Ve sadece yaramaz.

Ama dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı, yoksa hırçınlaşacaktı ve ben de yine gıdıklanıp işkenceye maruz kalacaktım.

Bunun daha iyisi için olduğunu bilerek gözlerimi zorla açtım. "Önce bir bardak su içebilir miyim?"

Bu hoşuna gitti.

Sahnenin tüm parçalarını nasıl sevdiğimi bilmiyor olabilirim ama yüzündeki o ifadeyi sevdim. Ve Micha'yı manipüle etmeme yardımcı olan her şey korkutucu olamazdı. Bu kesinlikle internette gördüğüm bir tür kuraldı.

"Evet, bebeğim." Micha o kadar tatlı hissediyordu ki yanağımı öptü. "Peki seni temizlemeye ne dersin?"

Yüzümün ısındığını hissedebiliyordum ama bunun iyi bir amaç için olduğunu biliyordum. "Evet. Teşekkür ederim."

Tamamen manipülatif değildi... Bir şeyleri kaçıırıyordum ama ne olduğundan emin değildim. Yine de tatlı kalmaya ve ona geniş bakışlar atmaya odaklandım. Henüz gelmemiştii, bu yüzden ben gerisini çözene kadar istediğini almayı hak ediyordu.

Ama mükemmel olmayan her şeyi telafi etmek için dudaklarımı büzdüm ve sessizce bir öpücük için yalvardım. O da bundan hoşlandı. Hatta yaklaşıp dudakları dudaklarıma değdiğinde kısık, neredeyse hırıltılı bir ses çıkardı. "Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Hayır. Yapmadım.

"Ben senin iyi çocuğunum ve öpücükler istiyorum." Bu, sahnemizin bu kısmından neden bu kadar keyif aldığı hakkında hiçbir fikrim olmadığını itiraf etmekten daha iyiydi. "Suyum için teşekkür ederim."

Muhtemelen susamamalıydım ama kulağa hoş geliyordu ve ona yapacak bir şey veriyordu. Muhtemelen hâlâ taş gibi sert olmasına rağmen hâlâ benimle ilgilenme modundaydı. Evet, evet. Yataktan kalkarken ereksiyonunun dış hatlarını görebiliyordum ama görmezden geliyor gibiydi, bu yüzden sabırlı olmaya karar verdim.

Ve şirin.

"İyi olacağım ve burada bekleyeceğim." Çünkü odadaki fili görmezden gelmeye devam ederken başka ne yapabileceğimden emin değildim.

Bezim.

Dolu ve ağırdı ve bebek beziydi.

Evet. Yatakta kıpırdamadan duracak ve tuhaf bir şey yokmuş gibi davranacaktım. Bu garip olmadığı anlamına gelmiyordu ama canımı acıtmıyordu ve Micha'nın bakışları sürekli ona doğru kayıyordu... ve aletini düzeltti.

Evet, hoşuna gitti.

"Aferin oğlum." Beni öpmeyi ve tekrar bakmadan uzaklaşmayı başardı, ama çok çaba harcamış gibi görünüyordu.

Bu beni düşündürdü... ki bu her zaman tehlikeliydi, ama kendime engel olamadım.

O güvenli bir şekilde odadan çıktığında vücuduma baktım ve bezi inceledim. Islak bir bez gibi hissediyordum ama bunun dışında özel bir şey hissetmiyordum.

Yine de hoşuna gitti. Neden?

Benim gibi düşünmek yardımcı olmuyordu ama Micha gibi düşünebilirdim.

Tamam... Ben Micha'ydım. Denizaltımla ilgilenmeyi ve onu çaresiz hissettirmeyi seviyordum. Hoşuma gidiyordu... Sevimli olması hoşuma gidiyordu. Eldivenleri bile astımın üzerinde bırakmıştım ki... böylece hala çaresizmiş gibi davranabileyim.

Bunların hepsi mantıklıydı... ve Micha olmadığım zamanlarda bile çaresiz olmayı seviyordum. Her nasılsa bu onu daha da büyük hissettiriyordu, bu da çok seksiydi.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Beni tutması ve gıdıklarken bana sarılması da o an onu devasa göstermişti. Bunu düşünmek bile dikkatimi o kadar dağıtmıştı ki, ben ne kadar süredir ortalıkta olmadığını fark edemeden yatak odasına geri dönmüştü. "İşte benim iyi oğlum."

Çok büyük bir Dom'u olan iyi bir çocuk. Evet, çaresiz olmak inanılmazdı.

"Çok iyi." Ve çok hareketsiz. Ama sonsuza kadar öyle kalamazdım, bu yüzden ellerimi kaldırdım ve o bana pipetli bir bardak su getirdiğinde onları salladım. "Ve hala çok çaresizim."

Bardağı komodinin üzerine bırakırken gülmemeye çalıştım ama çok sevimliydim ve kendini tutamadı. "Ve çok da sevimlisin. Bunu unutamayız."

Evet.

"Önce seni temizleyelim." Kendimi durduramadan yüzümü buruşturduğumda kıkırdadı. "Drama kraliçesi."

Olabilir.

"Hayır. Çok iyiydim." Ama beni daha yakına çekip bantları açabilmek için beze uzandığında gözlerimi kapattım. "Ben... Ben güldüm ve kıpırdandım. Bu hoşuna gitti."

Ugh. Çıkartıyordu.

"Ve... ve sütümü içtim. O kısmı sevmiştin." Buna hiç şüphe yoktu, bu yüzden aletimin etrafını soğuk bir şey silerken mutlu bir ses daha çıkardığında şaşırmadım.

"O kısmı çok sevdim. Çok tatlıydın ve seni böyle kucağıma alıp seninle ilgilenmek hoşuma gitti." Beni temizlemeyi bitirirken yüzüme öpücükler kondurdu ve eldivenlerimi çıkarırken aptalca sesler çıkarmama engel olamadım. "Hâlâ çok tatlısın."

En azından sahnenin dağınık yönünün onu iğrendirmediği açıktı. Gıdıklama sapkınlığının kontrolünü kaybetme kısmını nasıl yöneteceğimden hiç emin olamamıştım.

en azından çok pratik bir çözüm bulabilirdi.

"Ben sevimli değilim." şu anda ne olduğumdan emin değildim ama sevimli olmak bana doğru gelmiyordu.

Homurdandı, beni güldüren tam bir mağara adamı sesiydi.
"Saçmalık."

Çok gülünçtü.

"Tamamen temiz." Kıkırdaması bir şeylerin peşinde olduğu konusunda beni uyarmalıydı ama karnıma daha fazla ahududu üflemesine ve bir Disney kötü karakteri gibi kıkırdamasına hazırlıklı değildim. "Çok şirin."

Ciyaklamalarım hiç hoş değildi.

"Sen tam bir-" Göt kafalısn. Bunu çok net kelimelerle açıklayacaktım ama onun yerine beni öptü, diliyle ağzımı ele geçirecek türden bir öpücük verdi.

Hileci.

O da bir dolandırıcıydı.

Ama dudaklarımı serbest bıraktığında bunu unutmuştum ve kendisiyle gurur duyduğu belli olan seksi bir sırtış takınmıştı. "Hadi sana bir içki alalım."

Yine çıplaktım, bu benim için oturup kendim için içmek anlamına geliyordu, ama o benimle aynı fikre sahip değildi. Yatağa oturdu ve beni kucağına alarak tekrar kucağına oturttu. Artık bir bebek gibi sırtüstü yatmıyordum ama bu pozisyon yetişkin çığlıkları da atmıyordu.

Yine de, benim girdaplı pipetimi çıkarmıştı ve her zaman gerçekten iyi bir sarılıcıydı, bu yüzden bardağı yaklaştırırken şikayet edemezdim. "Güzel ve soğuk ve eğlenceli pipetin bile var."

Kesinlikle hâlâ beni kandırıyor ya da bir şeyler yapıyordu ama haklıydı, pipetimi almıştı. Ve su soğuktu. Bana sarılmayı ve benim için bir şeyler yapmayı seviyordu.

O gelmemişti, bu yüzden nazik olmak muhtemelen yapılacak en doğru şeydi.

Ben içerken güzel, kıpır kıpır ve sevimliydi. Evet, bu onu da hoş ve mutlu etti.

O kadar mutluydu ki suyumu bitirdiğimde inlemeye başlamıştı. "Pipeti yaladın bebeğim. Sanırım bir ara onunla sevişiyordun bile."

Muhtemelen.

Öğürme refleksim pek yoktu, bu yüzden sorun olmamıştı.

Neredeyse boş olan bardağı yere bırakırken kalçalarımı döndürdüm, yanağından öptüm ve ona en tatlı ve sevimli gülümsememi verdim. "Suyum için teşekkür ederim."

Sadece inledi.

şimdi kim baş belasıydı? Ben.

Ama bir süre başımın belası olmak istediğinden emin olduğum için yanaklarımı sıktım ve ona bir öpücük daha verdim. "Benimle sevişmek mi?"

Kucağıma bakarken çaresiz ve hafif sinirli bir ses daha çıkardı. "Sert değilsin."

Duh, sadece beynimi dışarı çıkarırdım.

Bir hafta, en azından birkaç saat zorlanmayabilirim. "Bir şeyin diğeriyle hiçbir ilgisi yok. Benim aletim kendi kıcıma girmiyorum. Tuhaf pornolar çekmediğiniz ve gerçekten uzun olmadığınız sürece bu işler böyle yürümez." Neyse ki, ikimiz de harika bir şekilde ortalamaydık. Ortalamanın biraz üzerinde ama şaşırtıcı bir şey değil.

Micha gülmek mi yoksa inlemek mi istediğine karar veremedi, ben de onun yerine karar verdim ve ona bir öpücük daha verdim. Bu kez ağzını sikmek ve muhteşem bir dikkat dağıtıcı olmak sırası bendeydi. Onu tamamen yoldan çıkarma konusunda o kadar şaşırtıcı ve inanılmazdım ki, kayganlaştırıcıya ulaşmaya çalışana kadar ona bindiğimi bile fark etmedi.

"Bebeğim?" Muhteşem öpücüklerimden kaçmayı başardığında beynini buldu.

"Beni doldurmanı ve yeniden tamamen sana ait olduğumu hissettirmeni istiyorum." O kadar inatçıydı ki, istediğimi elde etmek için ona karşı dürüst olmak zorundaydım. "Ben

Bu hissin kaybolmasına hazır değilim, bu yüzden içime girmene ve beni tekrar kirletmene ihtiyacım var."

Ve sonunda sırttı. "Sırf istediğini elde etmek için ne kadar da drama kraliçesisin."

Evet.

"Peki, yardım etmek ister misin yoksa kendimi germemi mi izleyeceksin?" En azından bir parmakla yoksa endişelenirdi. "İzlemeyi seviyorsun."

Bana seksi bir sırtıfış fırlattı. "İstiyorum, ama bu sefer yardım edeceğim."

Hâlâ bakıcı modunda olduğu için ona şirin bir yanak öpücüğü daha verdim. "Teşekkür ederim."

Benim büyük seksi emicim inledi. "Yaramaz çocuk."

Evet, ama gülümsememekte daha iyiydim, bu yüzden gözlerimi büyüttüm. "Ben mi?"

Bir başka dikkat dağıtıcı şey daha gerekiyordu, bu yüzden ona kayganlaştırıcıyı uzattım ve tekrar dizlerimin üzerinde yükseldim. "Yardım eder misiniz lütfen?"

Ha.

"Sen çok seksi bir veletsin." Burnumu öperek kayganlaştırıcıyı aldı ve parmaklarına biraz fışkırttı. Eli aramıza girdiğinde, deliğimi okşarken içimde oluşan ürpertiye engelleyemedim. "Ama sen benim seksi veledimsin ve bunu unutmayağından emin olacağım."

Bu, beni iyice becererek bunu yapacağı anlamına geliyor gibi görüldüğünden, yanağını tekrar öptüm ve parmağının ucunun içime rahatça girmesini sağlayacak kadar eğildim. "Hatırlayacağım... Söz veriyorum."

Birlikte geçirdiğimiz geceyi asla unutmayacaktım.

"Bebeğim..." Micha inledi, boynumu öperken parmağını yavaşça içeri soktu. "Sikeyim."

Oh, evet.

Bir daha boşalamayabilirdim -siki sihirli değildi- ama sikilmenin her saniyesinden zevk alacaktım. "Isır beni. Seni hissetmek istiyorum."

En azından gecenin geri kalanında onu hissetmek istiyordum.

"Söylediğin şeyler." Micha homurdanabilirdi ama dişlerini kullanarak içime bir ürperti gönderdi ve hatta beni gererken boynumu aşağıdan emmeye başladı. "Çok yaramaz bir çocuksun."

Onu yerinden oynatmamak için başımı zar zor sallayarak dudak büktüm. "Ben senin iyi çocuğum. Öyle demiştin."

Kıkırdaması içimde titreşti ve inlememe engel olamadım. "Nasıl unutabilirim ki? Sen en iyi çocuksun."

Bu daha iyiydi.

Ve bu bana ikinci bir parmak kazandırdı.

"Bu çok..." İyi bir esnemeden daha iyi bir şey yoktu ve o ağrının içimden geçtiğini hissetmek, aletimin canlanıp tekrar oynamaya çalışmasını sağladı.

Gülünçtü ama yine de ona biraz ilgi göstermek için Micha'nın göğsüne sürtündüm. İkimiz de uzun süre sadece parmaklarla tatmin olmadık, bu yüzden sızlandım ve Micha'nın parmaklarının etrafında sıkıldım. "Lütfen... Sana ihtiyacım var..."

Açıklayamıyordum ama neye ihtiyacım olduğunu biliyordum.

"Evet, bebeğim." Boynumu öptü, parmaklarını içimden çıkarırken birkaç kez daha emdi. "Seninle işim bittiğinde işaretlenmiş ve ağrıyor olacaksın."

Kesinlikle mükemmel.

"Çünkü ben çok iyiyim." Ve ben de ona kendini çok iyi hissettirecektim. "Senin iyi oğlunun içinde sana ihtiyacı var."

İnleme ve titreme sırası Micha'daydı ve onun içinden geçen ihtiyacı hissetmek bile benim kendi ihtiyacımı ve sevgimi içimde aydınlattı. "O zaman bana yardım et, bebeğim."

Yaşasın.

Pantolonunun düğmelerini açmak uzun sürmedi ama fermuarını indirip sikini serbest bırakmak biraz daha ustalık gerektirdi. "Başardım. Başardım."

Onu elime aldığımda, onu aynı anda hem güldüren hem de inleten küçük bir mutluluk dansına engel olamadım. Ama ayağa kalktığımda ve nihayet sikini girişime soktuğumda inledi ve elleri kalçalarımı sıkıca kavradı. "Benim seksi oğlum."

"Seksi oğlunu doldur." Sonunda bana istediğimi verdiğinde ve beni yavaşça sikinin üzerine indirdiğinde inleme sırası bendeydi. "Evet... bu..."

Dolu.

Sert.

Mükem

mel.

"Sür beni, bebeğim." Micha'nın parmakları o kadar sıkı bastırıyordu ki kıcımda morluklar bırakacağını biliyordum ve bunun ne kadar seksi görüneceğini hayal etmek bile sikimin yeniden sertleşmesi için mücadele etmesine neden oldu. "Tanrım, çok seksisin."

Hayır, bu karşılaştırmada beni her seferinde yenmişti ama sinir bozucu bir inatçılık gösterdiğinde tartışmaktan daha iyisini biliyordum. Bu yüzden yapabileceğim tek şeyi yaptım ve ona sert ve hızlı bir şekilde binerek onu ne kadar seksi bulduğumu gösterdim.

Sikinin başı prostatıma her baskı yaptığında, bana seksi bir sırtış kazandıran bir ürperti gönderdi. Çok sıcaktı, sikinin etrafında kenetlendim ve titredim, içimde daha da sertleşiyor gibi görünürken çenesi boyunca öptüm. "Çok iyi hissediyorsun... Siktir... Micha..."

O anlamayabilirdi ama ben her duyguyu hissedebilmeyi seviyordum. Sert ve çaresiz olduğumda, ereksiyonunun nasıl sarsıldığını ve titremeden hemen önce nasıl gerildiğini hissedemeyecek kadar dikkatim dağılmıştı. Orgazm olmaya çalışıyor olsaydım, muhtemelen beni ne kadar sert tuttuğunu bile hissetmezdim, sanki onun olduğumu biliyordu ve kimsenin beni ondan almasına izin vermeyecekti... ya da kaçmama izin vermeyecekti.

O kadar psişikti ki, bu onu uçurumun kenarına itti ve beni daha da sıkı kavradı, sertçe itti ve içimin derinliklerine boşaldı. Daha orgazmı geçmeden kollarını bana doladı ve yüzünü boynuma gömdü, içinden geçen son şoku da içine çekti. "Seni seviyorum, bebeğim."

Ona sıkıca sarılırken gözlerimin arkasındaki dikenleri görmezden geldim ve daha da yakınlaşmaya çalışırken başımı salladım. "Ben de seni seviyorum."

Ellerini yavaşça sırtımda gezdirerek boynumu öptü. "Sen kime aitsin, bebeğim? Seni sonsuza dek kim tutacak? Tekrar söyle."

Kıkırdayarak yüzümü omzuna sakladım. "Sen. Ben sana aidim ve beni sonsuza dek elinde tutacaksın."

Sonsuza dek... Çünkü ben tamamen ona aittim ve bunu kanıtlayacak izlerim ve anılarım vardı.

ABOUT THE AUTHOR

SHAW MONTGOMERY

M.A. Innes ve Shaw Montgomery aynı sincap beynin iki yüzüdür.

M.A. Innes hayal gücümün yaş oyunu ve köpek yavrusu oyunu gibi sapkın ve meraklı şeylere yol açan kısmı. Shaw ise tatlı BDSM'yi seven ama doğası gereği tabu olmayan yönüm.

Okurlardan haber almayı seviyorum, ancak kitabımı beğendiyseniz yapabileceğiniz en iyi şey bir yorum bırakmaktır. Biraz farklı ya da benzersiz görünen kitapların, diğer okuyucuların da suya girmesine yardımcı olmak için yorumlara ihtiyacı vardır.

İç çamaşırılı tatlı erkeklerden baba arayışındaki sevimli oğlanlara kadar her türden kitabım var. Tüm kitaplarımı bulmak ve yazdıklarımı keşfetmek için en iyi yer web sitem. Ayrıca ara sıra ücretsiz hediyeler ve yeni çıkan kitapların ilk bölümlerine erken bakışlar da alabilirsiniz, bu yüzden tekrar kontrol etmeye devam ettiğinizden emin olun.

Shaw ile bağlantı kurun

Web sitesi: authorshawmontgomery.com

Bülten kaydı: subscribepage.com/bonus-montgomery-innes Facebook

okuyucu grubu: [Shaw Montgomery'nin Oyun Odası](https://www.facebook.com/ShawMontgomeryninOyunOdasi)

THANK YOU

THANK YOU

Bu öykülerin hayata geçmesine yardımcı olan beta okuyuculara, editörlere, düzeltmenlere ve ekiplere teşekkür ederim.

En sevdikleri yazarları her sapkın yolda hevesle takip eden ve daha fazlası için yalvaran okuyuculara teşekkür ederim.

Yazarlara zamanları ve emekleri için ve listeden sadece iki karışıklık seçebildiklerinde sadece biraz şikayet ettikleri için teşekkür ederiz. Gelecek yıl iki tane daha seçebilirsiniz!

Seçtiğimiz hayır kurumlarının gönüllülerine, yöneticilerine, ekiplerine ve topluluklarına teşekkür ederiz. Yaptıkları işler hakkında daha fazla bilgi edinmenizi ve mümkün olan her şekilde desteğinizi göstermenizi öneririz.

It Gets Better Canada - itgetsbettercanada.org
Skipping Stone - skippingstone.ca